ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယတွင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

(စတုတ္ထအုပ်)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၂၁ ကောဇာ ၁၃၃၉ နှိုဝင်ဘာလ ၁၉၇၇

ဟ-ရ၆ရ

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဗိဒုရကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

(စတုတ္ထအုပ်)

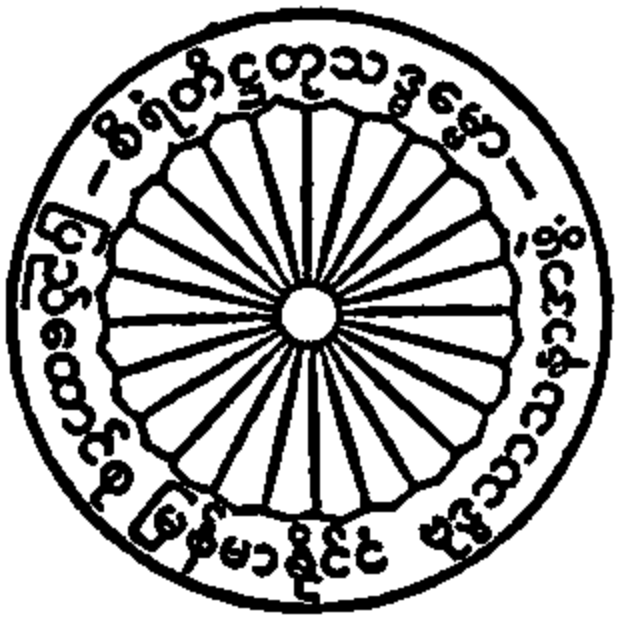

မြန်မာနိုင်ငံ ဝုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၁၀ ကောဇာ ၁၃၂၈ ခရစ် ၁၉၆၆

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစာတိုက်—ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
(ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း)
အတွင်းရေးမှူး(အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်) ဦးလှမောင် M.A., M.S., B.L.
(ယာယီ မှတ်ပုံတင်အမှတ်—ဝဂ၉၄/ဝ၆၇၅) က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	၁-သဠာယတနသံယုတ်	
	၁-အနိစ္စဝဂ်	
	၁-အဗ္ဗတ္တာနိစ္စသုတ်	
၁။	ဧवं မေ သုတं စက္ခုံ အနိစ္စံ မနော အနိစ္စော-စသည်ကို အနက်ယောဇနာပုံ	
၂။	စက္ခုစသော အဗ္ဗတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးကို မမြဲ'အနိစ္စ' ဆင်းရဲ'ဒုက္ခ' အလိုမလိုက် အစိုးမရ'အနတ္တ'ဖြစ်၍ "ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ် ငါမဟုတ် ငါ၏အတ္တမဟုတ်"ဟု ဝိပဿနာရှုရန် ဟောတော်မူခြင်း	၁
၃။	ဝိပဿနာရှုသော သုတရှိသူ အရိယသာဝကတို့၏ စက္ခုစသည်၌ နိဗ္ဗိန္ဒာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၂
၄။	နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ နိဗ္ဗိဒါဝိရဇ္ဇတိ-ပါဠိအမျိုးမျိုးရှိရာ အနက်ယောဇနာပုံနှင့် သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယ	၂
	၂-အဗ္ဗတ္တဒုက္ခသုတ်	
	၃-အဗ္ဗတ္တာနတ္တသုတ်	
၅။	စက္ခုစသည်ကို ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏အတ္တမဟုတ် ဟု ဝိပဿနာရှုရန် ဟောတော်မူခြင်း	၂
	၄-ဗာဟိရာနိစ္စသုတ်	
၆။	ရူပါရုံစသော အာရုံ (ခြောက်ပါး) ဗာဟိရဃယတနတရားတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ် စသည်ဖြင့် ဝိပဿနာရှုသဖြင့် နိဗ္ဗိန္ဒာဉာဏ် မဂ်ဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၃
	၅-ဗာဟိရဒုက္ခသုတ်	
	၆-ဗာဟိရာနတ္တသုတ်	
၇။	ရူပါရုံစသည်ကို ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဖြင့် မစွဲလမ်းပဲ ဝိပဿနာရှုပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-အဋ္ဌတ္တာနိစ္စာတ်တာနာဂတသုတ်

၈။ "အတိတ် အနာဂတ် စက္ခုစသည်သည် အနိစ္စဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု စသည်၏ အနိစ္စအဖြစ်၌ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအုံ့နည်း"ဟု သိမြင်သော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် အတိတ်စက္ခု စသည်၌ ငဲ့ကွက်မှုမရှိ၊ အနာဂတ်စက္ခု စသည်ကို မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု စသည်ကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည်မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၇

၈-အဋ္ဌတ္တဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၉-အဋ္ဌတ္တာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၉။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် စက္ခု စသည်၏ ဒုက္ခ အနတ္တအဖြစ်ကို သိသော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် အတိတ်စက္ခုစသည်၌ မငဲ့ကွက်၊ အနာဂတ် စက္ခုစသည်ကို မတောင့်တ မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုစသည်ကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည်မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၇

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၁၀။ အတိတ် အနာဂတ် ရူပါရုံစသည်၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအဖြစ်ကို ရှုမြင်သော သုတရှိသူ အရိယသာဝကသည် အတိတ်ရူပါရုံ စသည်၌ မငဲ့ကွက်၊ အနာဂတ်ရူပါရုံ စသည်ကို မနှစ်သက် မမြော်လင့် ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည် မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၄

၂-ယမကဝဂ်

၁-ပဌမပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၁။ "သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော ဘုရားလောင်းဖြစ်စဉ် စက္ခု စသော အဋ္ဌတ္တိကာယတနတို့၏ သာယာဖွယ်အသာဒ အပြစ်အာဒီနဝ ထွက်မြောက်ရာ နိဿရဏကား အဘယ်နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပုံကို ဟော တော်မူခြင်း ၂

၁၂။ စက္ခုစသည်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် 'အသာဒ' မမြဲ ဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်းသည် 'အာဒီနဝ' စက္ခုစသည်၌ ဆန္ဒရာဂကို

ဥ်းရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည် 'နိဿရဏ'ဟု အဋ္ဌတ္ထိကာယတနတို့၏ သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟောတော်မူ၍ ထို 'အဿာဒ' စသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိပဲ "သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား"ဟု ဝန်မခံခဲ့ပုံ၊ သိမှ "သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား"ဟု ဝန်ခံခဲ့ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၅

၂-ဒုတိယပုဗ္ဗေသမ္မောဓသုတ်

၁၃။ ရူပါရုံစသော ဗာဟိရာယတနတို့၏ သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟောတော်မူ၍ ထိုသာယာဖွယ်စသည်ကို မသိပဲ "ဘုရား"ဟု ဝန်မခံ၊ သိမှ "ဘုရား"ဟု ဝန်ခံခဲ့ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၆

၃-ပဌမအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၄-ဒုတိယအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၁၄။ စက္ခုစသော အဋ္ဌတ္ထိကာယတန ရူပါရုံ စသော ဗာဟိရာယတနတို့၏ သာယာဖွယ် 'အဿာဒ' အပြစ် 'အာဒီနဝ'ထွက်မြောက်ရာ 'နိဿရဏ'တို့ကို ရှာမှီးခဲ့၍ ဝိပဿနာမဂ်ပညာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာသိမြင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၆-၇

၅-ပဌမနောစေအဿာဒသုတ်

၆-ဒုတိယနောစေအဿာဒသုတ်

၁၅။ စက္ခု စသော အဋ္ဌတ္ထိကာယတန ရူပါရုံ စသော ဗာဟိရာယတနတို့၌ သာယာဖွယ် 'အဿာဒ'ရှိ၍ ထိုအာယတနတို့ကို သတ္တဝါတို့ ပြင်းစွာ တပ်မက်ပုံ၊ အပြစ် 'အာဒီနဝ'ရှိသောကြောင့် ငြီးငွေ့ပုံ ထွက်မြောက်ရာ ရှိသောကြောင့် ထွက်မြောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၇-၈

၇-ပဌမဘိန္နသုတ်

၈-ဒုတိယဘိန္နသုတ်

၁၆။ အဋ္ဌတ္ထိက ဗာဟိရ အာယတနတို့ကို နှစ်သက်သူသည်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို နှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်ပုံ ....

အာယတနတို့ကို မနှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို မနှစ်သက်သူမည်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုမနှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၈-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ပဌမဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၁၀-ဒုတိယဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၁၇။ အဋ္ဌတ္ထိက ဗာဟိရ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ခြင်း ရောဂါတို့၏ တည်ခြင်း ဇရာ, မရဏ၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းမည်၍ ထိုအာယတနတို့၏ ချုပ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်း ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်း ရောဂါတို့၏ ငြိမ်းခြင်း ဇရာ, မရဏ၏ ကွယ်ပျောက်ခြင်းမည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၉

၃-သဗ္ဗဝဂ်

၁-သဗ္ဗသုတ်

၁၈။ အလုံးစုံသော အာယတန 'သဗ္ဗအာယတန' ကို ဟောတော်မူ၍ သဗ္ဗ-အရ လေးမျိုးနှင့် မန-အရ၊ ပစ္စက္ခယ-ပုဒ်တို့ကို ၆-ဦ တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၁၀

၂-ပဟာနသုတ်

၁၉။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ သောတ သဒ္ဒါရုံ သောတဝိညာဏ် သောတသမ္ဖဿ သောတသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသည်ကို ပယ်ရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁

၃-အဘိညာပရိညာပဟာနသုတ်

၂၀။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသည်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ပိုင်းခြားသိ၍ ပယ်ရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁

၄-ပဌမအပရိဇာနနသုတ်

၅-ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်

၂၁။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဖြင့်သိအပ်သောဝိညာဏ် ဓမ္မာရုံ စသည်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိသူ ပိုင်းခြား၍ မသိသူ တပ်ခြင်း မကင်းသူ မစွန့်သူသည် ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂

၆-အာဒိတ္တသုတ်

၂၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂယာသီသင်္ခ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်း တထောင်အား စက္ခုစသော တရားတို့၏ ရာဂ စသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်နေပုံကို ဟောတော်မူရာ ရဟန်းအားလုံး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြပုံ ၁၃-၁၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-အဒ္ဓဘူတသုတ်

၂၃။ ဇာတိ,ဇရာ,မရဏ စသော တရားတို့ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း လွှမ်းမိုး ဖိစီးအပ်သော တရားတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၄

အဒ္ဓဘူတံ ပုဒ်ကို ဌ-ဋီ ဗျာကရဏ်းကျမ်းတို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပြခြင်း ၁၄

သမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပစသော (၃) သုတ်

၂၄။ စက္ခုပသာဒ၊ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ (၇) ဌာန (သောတနည်းတူ) တို့၌ ဝိပဿနာ (၄) မျိုးစီဖြင့် ရှုမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ မည်သည့်တရားသုံးပါးကွာပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင် ဆိုက်ရောက်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၇

၄-ဇာတိဝဂ်

၁-၁၀-ဇာတိမဟာဒီသုတ် (၁၀) သုတ်

၂၅။ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ (၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မန တို့လည်းနည်းတူ)တို့၌ စက္ခုပသာဒ စသည်သည် (၁) ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၂) ရင့်ရော်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၃) နာခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၄)သေခြင်းသဘောရှိ၏၊(၅) စိုးရိမ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊(၆)ပူပန်စေတတ်နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ (၇) ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၈) ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၉) ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၁၀) ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၈

၅-သမ္ဘအနိစ္စဝဂ်

၁-၁၀-အနိစ္စာဒီသုတ် (၁၀) သုတ်

၂၆။ စက္ခုပသာဒ၊ရူပါရုံ၊စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ(၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနတို့လည်းနည်းတူ) တို့၌-အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တအားဖြင့်ရင်း ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ် ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ် ပယ်အပ် မျက်မှောက်ပြုအပ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ် ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ် ညှဉ်းဆဲအပ်သောအားဖြင့်ရင်း ရှုမြင်သောသုတဝါအရိယသာဝကသည် ယင်း (၇) ဌာနတို့၌ ငြီးငွေ့၍ ရာဂစသည်မှ လွတ်မြောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉-၂၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-၇-အဝိဇ္ဇာပဟာနာဒိသုတ် (၇) သုတ်

၂၇။ "အရှင်ဘုရား အဘယ်သို့ရှုမြင် သိမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာ ကင်းပြောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပါသနည်း"ဟု ရဟန်းတပါးကမေး လျှောက်သဖြင့် "ရဟန်း စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသော (၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနတို့လည်း နည်းတူ) တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့် သိမြင်ရှုမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ် အာသဝ အနုသယတို့ကင်းပြောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁-၂၂

၈-၉-၁၀-သဗ္ဗပါဒါနပရိညာ (ပရိယာဒါန) စသော (၃) သုတ်

၂၈။ "စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့ကိုစွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဖြစ်၏၊ ယင်းသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်(စိတ်နှင့်အာရုံတွေ့ဆုံးခြင်းကြောင့်)ဖဿ ဖြစ်၏၊ ယင်းဖဿကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာဖြစ်၏"ဟု (သောတပသာဒ စသည် နည်းတူ) ရှုမြင်သော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် "စက္ခုပသာဒစသည် တို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း နိဗ္ဗိန္ဒာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြစ်ပေါ်၍ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ ဥပါဒါန်တို့ကို ကုန်စေအပ်ပြီ"ဟု သိဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပုံနှင့် ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံ စသည်တို့ကို နိစ္စ အနိစ္စစသည် မေး၍ မမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားတို့ဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ-ငါ၏ အတ္တဟု မရှုသင့်ပုံ၊ ထိုသို့တရားမာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမရှုမှတ်သူမှာ စက္ခုစသည်၌ငြီးငွေ့ပုံ၊နိဗ္ဗိန္ဒာဉာဏ် မဂ်ဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့ ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၃-၂၄

---

(၇) ၂-မိဂဇာလဝဂ်

၁-ပဌမမိဂဇာလသုတ်

၂၉။ "မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသူမည်၍ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် အဖော်နှင့် နေလေ့ရှိသူ မည်ပါသနည်း"ဟူသော မိဂဇာလ ရဟန်းလျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်ကို "အလိုရှိအပ် နှစ်သက် အပ်သော ရူပသဒ္ဒ စသည်တို့၌ နှစ်သက်၍တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား တရား စသည်ဖြစ်ပေါ်လျှင် အဖော်နှင့်နေလေ့ရှိသူမည်၍ တရားစသည်မဖြစ် ပေါ်လျှင် တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသူမည်ကြောင်း" မိဂဇာလရဟန်း အား ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်

၃၀။ "မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်အား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် တရားဟောတော်မူပါ၊ ထိုတရားတော်ကို နာခံမှတ်သား၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ဖြင့် နေလိုပါ၏"ဟု မိဂဇာလရဟန်း၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်းကို—

"မိဂဇာလ ရူပ သဒ္ဒစသည်၌ နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုရှိသူအား ထိုနှစ်သက်မှုကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ရ၏၊ ထိုရူပ သဒ္ဒစသည်၌ နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုကင်းခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်း၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၂၇

၃-၄-၅-၆-သမိဒ္ဓိပဉ္ဇာသုတ် ၄-သုတ်

၃၁။ "သေခြင်းသည်ရင်း သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း သတ္တဝါနှင့် သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဖြစ်ရာပါသနည်း"ဟူသော ရှင်သမိဒ္ဓိ၏အမေးကို—

"အကြင်အရပ်၌ မျက်စိအကြည်၊ အဆင်း မျက်စိသိစိတ် စသည်ရှိ၏၊ ထိုအရပ်၌ သေခြင်းနှင့်သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ် သတ္တဝါနှင့်သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်များ ရှိကြ၍ ထိုမျက်စိအကြည် စသည်မရှိက သေခြင်းနှင့် သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ် သတ္တဝါနှင့်သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်များ မရှိ"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၂၈-၉

(ဒုက္ခနှင့်လောက ပြဿနာများလည်း နည်းတူ)

၇-ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်

၃၂။ စက္ခု သောတစသည်တို့၌ ငါ-ငါ၏ဥစ္စာဟု စဲ့လမ်းမှုမရှိသောသူအား ပြင်းထန်လျင်မြန်သော မြွေဆိပ်စသည်တို့ဖြင့် ထိခိုက်ကျရောက်၍ သေစေကာမူ ကိုယ်၏ရင်း စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ရင်း ဖောက်ပြန်မှုမဖြစ်ပုံကို ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်ဥပသေနတို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြပုံကို ပြခြင်း ၂၉

၈-ဥပဝါဏသန္ဓိဋ္ဌကသုတ်

၃၃။ "မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ရှုအပ် ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏"ဟု ဟောတော်မူ၏၊ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် "တရားတော်၏ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော သန္ဓိဋ္ဌိကစသော ဂုဏ်တော် ၅-ပါးဖြစ်နိုင်ပါသနည်း"ဟူသော အရှင်ဥပဝါဏ၏ လျှောက်ထားချက်အရ သန္ဓိဋ္ဌိကစသည်ဖြစ်ပုံကို ဟောကြားဖြေဆိုတော်မူခြင်း(ဤသုတ်၌ တရားဂုဏ်တော် ၅-ပါးဟော၏).... .... ၃၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-၁၀-၁၁-ဆဖဿာယတန(၃)သုတ်

၃၄။ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနဟူသော တွေ့ထိမှု(ဖဿ)၏တည်ရာ ခြောက်ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကိုရင်း သာယာဖွယ်ကိုရင်း အပြစ်ကိုရင်း ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် မသိသေးသော ရဟန်းသည် သာသနာတော်၌ အကျင့်မြတ်ကို မကျင့်ရသေး၊ **စမ္မဝိနယမှ ဝေးသေး၏** ....

ထိုစက္ခုစသော ဖဿ၏တည်ရာ ခြောက်မျိုးတို့ကို ငါ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ၏အတ္တမဟုတ်ဟူ၍ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် သိမြင်သော ရဟန်း၏ ထိုသိမြင်မှုသည်ပင် ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်မည်ပုံ ....

ထိုစက္ခုစသော ဖဿ၏တည်ရာ ခြောက်ပါးကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် သိမြင်၍ ထိုစက္ခုစသည်၌ ငြီးငွေ့သော် ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း.... .... ၃၂-၃

(ဂ) ၃-ဂိလာနဝဂ်

၁-၂-ဂိလာနသုတ် (၂)သုတ်

၃၅။ ဘုရားရှင်သည် ဂိလာနရဟန်းထံ ကြွတော်မူရာ ဂိလာနရဟန်း၏ နေရာမှ ထ၍ အရိုအသေပြုမည့် အမူအရာကို မြင်တော်မူ၍ "လှုပ်ရှားမှုစသည်ကို မပြုလင့် သင့်တော်ရာနေရာ၌ ထိုင်တော်မူမည်"ဟု မိန့်တော်မူပုံ ....

ဘုရားရှင်သည် ဂိလာန၏ ရောဂါဝေဒနာ အခြေအနေကို မေးမြန်းပြီးနောက် "သင့်အား တစုံတခုသော ကုက္ကုစ္စ ဝိပ္ပဋိသာရရှိသလော"ဟု မေးတော်မူပြန်ရာ၊ "တပည့်တော်အား ကုက္ကုစ္စဝိပ္ပဋိသာရ မျှားစွာရှိပါ၏" ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် မိမိ၏သီလကို စုပ်စွဲမှုရှိ မရှိ မေးတော်မူပြန်ရာ မရှိပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီးလျှင် "မြတ်စွာဘုရားသည် သီလစဉ်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါသာ တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏"ဟု မသိနားမလည်ပါ၊ "ရာဂကင်းခြင်းအကျိုးငှါ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ဟောတော်မူ၏"ဟု တပည့်တော်သိနားလည်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားသော စကားကို သာဓုခေါ်တော်မူ၍ ...

စက္ခုစသည်တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် ရှုမြင်သော ရဟန်းသည် ထိုစက္ခုစသည်၌ ငြီးငွေ့၍ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၃၃-၃၅

၃-၄-၅-ရာဝဏ္ဏသုတ် (၃) သုတ်

၃၆။ "မြတ်စွာဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် တရားတော်ကို ဟောတော်မူပါ တရားတော်ကို နာကြားရ၍ တယောက်ထည်းတည်း နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ဖြင့် နေလိုပါ၏"ဟု အရှင်ရာဓ၏ လျှောက်ထားမှုကို—

"ရာဓ စက္ခု ရှုပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ ခုနစ်ဌာနတို့၌ (သောတစသည် နည်းတူ) အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့် ရှု၍ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တသာဖြစ်သော သဘောတရားတို့၌ တပ်နှစ်သက်မှု ရာဂကို ပယ်ရမည်"ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၆

၆-ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၃၇။ "မြတ်စွာဘုရား အကြင်တရားသဘောကို ပယ်ခြင်းကြောင့် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။ ထိုတခုသော တရားရှိပါသလော၊ ရှိလျှင် ထိုတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊အဘယ်သို့ သိမြင်သူသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသနည်း"ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ အမေးကို— ....

"ရဟန်း ရှိ၏၊ ထိုတရားကား အဝိဇ္ဇာပင်တည်း၊ စက္ခုပသာဒ စက္ခုဝိညာဏ်စသော ခုနစ်ဌာနတို့၌ အနိစ္စစသည်ဖြင့် သိမြင်သော ရဟန်းသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၃၇

၇-ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၃၈။ (ရဟန်း မေးလျှောက်ပုံ အထက်သုတ်အတိုင်းပင် ရှိ) ....

ရဟန်း ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား ဘေဘူမကသင်္ခါရတရားအားလုံးတို့ကို အမှား ဟု နှလုံးသွင်းရန် မသင့် ဟု ကြားဘူး၏၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏၊ သင်္ခါရနိမိတ်အားလုံးတို့ကို အတ္တမှ တပါး အနတ္တအားဖြင့် သိမြင်၏၊ စက္ခုပသာဒစသော ခုနစ်ဌာနတို့၌ အတ္တမှတပါး အနတ္တအားဖြင့် သိမြင်၏၊ ထိုသို့ သိမြင်သော ရဟန်းသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၃၈

၈-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်

၃၉။ အခါတပါး၌ မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏ "မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့က တပည့်တော်တို့အား 'ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ ထံ၌ အဘယ်အကျိုးငှါ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

သနည်း'ဟု မေးခဲ့သော် ငါတို့သည် 'ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း အကျိုးငှါ ကျင့်ကြကုန်၏'ဟု ဖြေဆိုပါအုံ့၊ ထိုအဖြေစကားသည် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဝါဒတော်နှင့် တသားတည်း မှန်ကန်တိကျ၍ အပြစ်ကင်းသော စကားဖြစ်ပါ၏လော"ဟု လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က မှန်ကန်ကြောင်း ထိုထက်တဆင့်တက်၍ "ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း" ဟု မေးခဲ့သော် "မျက်စိစသည်သည် ဆင်းရဲတည်း၊ ထိုဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ ကျင့်ကြကုန်၏ ဖြေကြားကြလေ"ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၈

၉-လောကပဠာသုတ်

၄၀။ "အရှင်ဘုရား လောက လောကဟူ၍ ပြောဆိုကြပါသည် အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် လောက"ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း ဟု ရဟန်းတပါးက လျှောက်ထားရာ—

"ရဟန်း ပျက်စီးတတ်သော သဘောကြောင့် လောက ဟု ဆိုအပ်၏၊ ထိုပျက်စီးတတ်သော သဘောကား စက္ခုပသာဒ ရှုပါရုံစသည်ပင်တည်း" ဟု ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၃၉

၁၀-ဖဂ္ဂုနပဠာသုတ်

၄၁။ "အရှင်ဘုရား(ကိလေသ ကမ္မ ဝိပါက)ဝဋ်ဆုံးပါးကို ဖြတ်တောက်၍ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ လွန်မြောက်တော်မူကုန်ပြီးသော ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ စက္ခုပသာဒစသည်ဖြင့်(ဘုရားဟူ၍) ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့ ပညတ်ခြင်းငှါထိုက်သော စက္ခုပသာဒစသည် ရှိပါသလော"ဟူသော ဖဂ္ဂုနရဟန်း၏ အမေးကို "ထိုသို့သော စက္ခုပသာဒစသည် မရှိ"ဟု ဘုရားရှင်က ဖြေတော်မူခြင်း ၄၀

---

(၉) ၄-ဆန္ဒဝဂ်

၁-ပလောကဓမ္မသုတ်

ပလောကဓမ္မသုတ်သည် လောကပဠာသုတ်နှင့် တူ၏.... ....

၂-သုညတလောကသုတ်

၄၂။ အာနန္ဒာ"မျက်စိသည်(စက္ခုပသာဒ စသော ခုနစ်ဌာနသည်)(ငါသူတပါးယောကျ်ား မိမ၊ ဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှ၎င်း(ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသပိတ် သင်္ကန်း စသော) အတ္တနိယမှ၎င်း (ဆိတ်) သုဉ်း၏၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောကသည်(ဆိတ်)သုဉ်း၏ အချည်းနှီးဖြစ်၏"ဟု ရှင်အာနန္ဒာ၏ အမေးကို ဖြေတော်မူခြင်း ၄၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-သံခိတ္တဝမ္မသုတ်

ဂင်းသုတ်သည် စာမျက်နှာ(၃၀)မိဂဇာလသုတ်(၃) ရာဇ သုံတ်တို့နှင့်တူ၏။

၄-ဆန္နသုတ်

၄၃။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်စုန္ဒတို့ ဂိလာနဖြစ်သော အရှင်ဆန္နထံ သွားရောက်၍ လူမမာ မေးကြရာ "ဝေဒနာ မသက်သာ သောကြောင့် ဓားလက်နက်ဖြင့် သေတော့မည်၊ အသက်ရှင်၍ မနေလိုတော့ပြီ"ဟု ဆိုသော ရှင်ဆန္နအား ရှင်သာရိပုတ္တရာက တောင်းပန်တားမြစ်ပုံ၊ ဆေးဝါး ဓာတ်စာနှင့် သူနာပြုများ မရှိလျှင် ရှိအောင်ရှာကြံပေး၍ ကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်ကျွေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြော သောအခါ အရှင်ဆန္နက "မရှိ၍မဟုတ်ပါ၊ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ သဘော တော်ကျ(ရဟန္တာဖြစ်သည်အထိ ကျင့်ကြံသော အားဖြင့်) ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တပည့်တော်အား နောက်ထပ် ဘဝသစ်မရှိပြီဟု ယူဆတော်မူပါ"စသည်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးထင်မှတ်၍ လျှောက်ထားပုံ

ရှင်သာရိပုတ္တရာက "ငါ့ရှင် ခွင့်ပေးလျှင် အနည်းငယ် မေးပါရစေ" ဟု ဆိုကာ စက္ခုစသည်၌ ရှုမှတ်နည်းတို့ကို စစ်ဆေး မေးမြန်း ပြီးနောက် အရှင်စုန္ဒက တဏှာဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးလျှင် တုန်လှုပ်မှု ရှိသည်စသော ဘုရား ရှင်၏ သြဝါဒကို ညွှန်ပြကာ ဂင်းကို နှလုံးသွင်း၍ နေရန်တိုက်တွန်းပြီး ပြန်ကြွတော်မူကြပုံ ....

ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်ဆန္န၏(လူမမာ မေးစဉ်က) အပြောအဆို (ဆွေမျိုးဒကာ ဒကာမတို့၌ ခင်မင်တွယ်တာမှု) အနေအထိုင် (ဓားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုလည်း လိုး၍ ပျံ့လွှင့်ရခြင်း) အပြုအမူတို့ကို ထောက်ဆ၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံ၍သွားသော အရှင်ဆန္န၏ လားရာဂတိကို(သံသယ ရှိစွာဖြင့်)ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ (သမသီသီ) ရဟန္တာအမှန် ပင်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၆၂

၅-ပုဏ္ဏသုတ်

၄၄။ "ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တပါးတည်းနေ၍ အားထုတ်ရန် တရားအကျဉ်းချုပ်ကို ဟောတော်မူပါ"ဟု အရှင်ပုဏ္ဏ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဒွါရခြောက်ပါး၌ သစ္စာနှစ်ပါးတတ်၍ ဟောတော်မူသောအဆုံး၌ အရှင်ပုဏ္ဏက သုနာပရန္တ ဇနပုဒ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်မည့်အကြောင်း လျှောက်ထားရာ ထိုဇနပုဒ် သားတို့သည်ကိုယ်ကြမ်း နှုတ်ကြမ်းတွေ့ဖြစ်ကြ၍သင့်အား ဆဲရေးကြလျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း စသည်ဖြင့် တွေ့ကြုံနိုင်မည့်ဘေးရန် ခုနှစ်မျိုးတို့ကိုပြ၍ မေးတော်မူသည်ကို အရှင်ပုဏ္ဏက သူ၏သဘောထားဖြေဆိုပုံ၊ သုနာပရန္တ

ဇနပုဒ်သို့ကြွ၍ တရားအားထုတ်နိုင်ရာ ထိုဝါတွင်းမှာပင် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရ၍ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ (ဥပါသကာငါးရာ ဥပါသိကာမ ငါးရာတို့ သရဏဂုဏ်တည်ကြပုံ) ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပုံတို့ကိုပြဆိုခြင်း ....

ဒု-ဗာဟိယသုတ်

(စာအမှတ်(၃၀)ဒုတိယမိဂဇာယသုတ်(၃)ရာဇသုတ်)တို့နှင့်တူ၏

၂-ဂ-ဇောသုတ်-၂ သုတ်

၄၅။ ရဟန်းတို့ တပ်နှစ်သက်မှု တဏှာသည် ရောဂါ အိုင်းအနာ ဖြောင့်တံသင်းနှင့်တူ၏၊ ငါဘုရားသည် တဏှာမရှိရကား ဖြောင့်တံသင်းကင်း၍နေနိုင်၏၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ငါဘုရားကဲ့သို့ နေလိုမူ (စက္ခုပသာဒ စသောခုနစ်ဌာနစီ)တို့၌ ငါ၏ဥစ္စာဟု အထင်မမှားရာ ဟုဟောတော်မူပုံ

အကြင်မျက်စိစသည်ကို ငါ ငါ၏ ဥစ္စာဟု အထင်မှား၏၊ ထိုသို့ အထင်မှားမူကြောင့် အထင်မှားခံရသောမျက်စိစသည်သည် ထင်မြင်ယူဆချက်မှ တမျိုးတဖုံ ဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ တမျိုးတဖုံ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်လေ့ရှိသော ဘဝကို နှစ်သက်တတ်သော သတ္တဝါသည်ကား ဘဝကိုသာလျှင် နှစ်သက်၏ ....

ရဟန်းတို့ ခန္ဓာ အာယတနခေတ် ရှိသမျှကို ငါ ငါ၏ဥစ္စာဟု အထင်မမှားရာ အထင်မမှားသော ရဟန်းသည် လောကဌ် ဘယ်အရာကိုမျှ မစဲ့လမ်း မစဲ့လမ်းသော် မတောင့်တ မတောင့်တသော် ယခုဘဝမှာပင် ငြိမ်းအေး၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၁

ဇ-ဘဝ-ဒွယသုတ်-၂ သုတ်

၄၆။ "မျက်စိနှင့်အဆင်း နားနှင့်အသံစသည်ဖြင့် အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါးနှင့် အပြင်အာယတန ခြောက်ပါးကို အစုံအစုံပြု၍ ဟောတော်မူပြီးလျှင် ယင်းခြောက်စုံမှတပါး တမျိုးတဖုံ ခြောက်စုံကို တပါးသောသူကပြော လာပြားအံ့၊ စကားဖြစ်ရုံမျှသာတည်း၊ ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ရာ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

နှစ်ခု နှစ်ခုသောအစုံတို့ကိုစွဲ၍ ဝိညာဏ်အသီးသီးဖြစ်ပေါ်ကြပုံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်ရာ၌ မျက်စိ ရူပါရုံစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်စသည်တို့၏ အမြဲမရှိ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးပုံ၊ တုန်လှုပ်တတ်ပုံ တမျိုးတဖုံဖြစ်လေ့ရှိပုံတို့ကို ဝေဖန်၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၅၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

(၁၀)၅-သင္ဌဝဂ်

၁-အဒန္တအဂုတ္တသုတ်

၄၃။ "စက္ခု သောတစသော ခြောက်ပါးသော တွေ့ထိမှု ဖဿ၏ တည်ရာတရား တို့၌ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ဆုံးမခြင်း မရှိသူသည် လွန်ကဲသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပုံနှင့် ထိုခြောက်ပါးသော တွေ့ထိမှု ဖဿ၏ တည်ရာတရားတို့၌ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ဆုံးမနိုင်သူ သည် ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ စသည်တို့နှင့် တွေ့ကြုံရာ၌ ရာဂ ဒေါသ စသည်မဖြစ်၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်တုန်လှုပ်မှုမရှိမူ၍ ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေခြင်း သေခြင်းတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုရအောင် အားထုတ်ကြ လေ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၅၅

၂-မာလုက္ကျပုတ္တသုတ်

၄၈။ "ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်မှာ တပါးတည်း တရားအားထုတ်နေလိုပါသည်၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်တရားဟောတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်သော(မာလုက္ကျပုတ္တ)ကို "အရွယ်လွန် အသက်ကြီး၍ သေခါနီး ရောက်ခါမှ အကျဉ်းချုပ် အဆုံးအမကို တောင်းဘိ၏၊ ငယ်ရွယ်သော ရဟန်းတို့ကို အဘယ်သို့ ဆိုအံ့နည်း" ဟု ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူရာ "မြတ်စွာဘုရား ဟောသာဟောတော်မူပါ၊ တပည့်တော်သည် တရားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ သိတန်ကောင်းရာပါ၏၊ တရားတော်၏ အမွေခံဖြစ်တန်ကောင်းရာပါ၏"ဟု မာလုက္ကျပုတ္တက တောင်းပန်လျှောက်ထားသဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ ....

"မာလုက္ကျပုတ္တ သင်သည် မြင်ဘူးခြင်း စသည်အလျှင်းမရှိ၊ မြင်ကြားဆဲ စသည်လည်း မဟုတ်၊ မြင် ကြားလိုခြင်း စသော ဆန္ဒလည်း မရှိသော အဆင်း အသံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ လိုခြင် တပ်မက် နှစ်သက်တွယ်တာမှုရှိနိုင်ပါသလော"ဟု မေးတော်မူရာ မရှိပါဘုရား ဟု ဖြေကြားပုံ

"မာလုက္ကျပုတ္တ သင်သည် မြင် ကြား နံ့လျက် ထိသိအပ်ကုန်သောအာရုံ ခြောက်ပါးတရားတို့၌ မြင်လျှင် မြင်ကာမျှ ကြားလျှင်ကြားကာမျှ စသည်သာ ဖြစ်ရာအခါ၌ စွဲမက်ခြင်း'ရာဂ' အမျက်ထွက်ခြင်း'ဒေါသ' တွေ့ဝေခြင်း'မောဟ' မဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသို့စွဲမက်မှုစသည်မဖြစ်လျှင် သင်၏ စိတ်သည် အာရုံခြောက်ပါး၌ 'ရာဂ'စသည်တွဲစပ်မှုမဖြစ်လတ္တံ့၊ အာရုံခြောက်ပါး၌ 'ရာဂ'စသည် ဖွဲ့စပ်မှုမရှိလျှင် သင်သည် ယခုဘဝ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ နောက်ဘဝ၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့၊ ယခုဘဝ နောက်ဘဝနှစ်ပါးတို့၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဟောတော်မူပုံ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

တရား အဆုံး၌ ရှင်မာလုက္ကျပုတ္တက သူသိပုံအကျယ်ကို ပြန်လည်ပြောကြားထားရာ ဘုရားရှင် လက္ခံတော်မူခြင်း၊ တရားနာပြီးနောက် တပါးတည်း တရားအားထုတ်နေထိုင်ရင်း ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၅၂-၆၅

၃- ပရိဟာနမေ့သုတ်

၄၉။ ၁-အဘိအာယတနပုဒ်နှင့် အရကောက်အဓိပ္ပါယ် ၆၅
၂-မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား (၁) ယုတ်လျော့မှုသဘော (၂) မယုတ်လျော့မှုသဘော (၃) လွှမ်းမိုးကြောင်းတရား ခြောက်ပါးဟု မာတိကာထား၍ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ်စိတ်တို့ဖြင့် မြင် ကြား နံလျက် တွေ့ထိ သိသော် ကြံစည်နှောင်ဖွဲ့ ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်တတ်၍ ဖြစ်ပေါ်သော အကုသိုလ်တရားကို မစွန့်မပယ်လျင် ကုသိုလ်တရားမှ ဆုတ်ယုတ်သည်မည်ကြောင်း မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ်စိတ်တို့ဖြင့် မြင် ကြား နံလျက် တွေ့ထိ သိသော် ကြံစည်နှောင်ဖွဲ့ ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တို့ မဖြစ်ကုန်မူ အာရုံနှင့် ကိလေသာကို လက်မခံ ပယ်လှန်နိုင်သောကြောင့် လွှမ်းမိုး နိုင်နင်းအပ်သော အာယတန မည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၅

၄- ပမာဒဝိဟာရီသုတ်

၅၀။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ခြောက်ပါးတို့ကို လုံခြုံအောင် ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်မှု မရှိပဲ နေလေ့ရှိသူ၏ စိတ်သည် ရူပါရုံစသည်တို့၌ ကိလေသာဖြင့်စိုစွတ်၏၊ ကိလေသာဖြင့်စိုစွတ်သော စိတ်ရှိသူအား ဝမ်းမြောက်မှုမဖြစ်၊ ဝမ်းမြောက်မှုမဖြစ်သူအား နှစ်သက်မှုမဖြစ်၊ နှစ်သက်မှုမဖြစ်လျင် ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းအေးမှုမဖြစ်၊ ငြိမ်းအေးမှုမဖြစ်လျင်ဆင်းရဲ၏၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသူ၏စိတ်သည် မတည်ကြည်၊ မတည်ငြိမ်သော် သမထ ဝိပဿနာ တရားတို့ထင်စွာမဖြစ်ပေါ်၊ ထို့သို့ မဖြစ်ပေါ်သောကြောင့် "မေ့လျော့စွာ နေလေ့ရှိသူ"ဟု ဆိုအပ်၏ ....

စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ခြောက်ပါးတို့ကို လုံခြုံအောင်စောင့်ရှောက်၍ နေသူ၏စိတ်သည် ကိလေသာဖြင့် မစိုစွတ်ခြင်း ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်မှု ငြိမ်းအေးမှု တည်ကြည်မှု သမထဝိပဿနာတရားတို့ ထင်စွာဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သောကြောင့် မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသူမည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၈

၅- သံဝရသုတ်

၅၁။ "အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးတိုးစေတတ်ကုန်သော တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ နှစ်သက်ခြင်း စွဲလမ်းခြင်း ချမ်းသာစွဲ ချမ်းသာစွဲ ဟု ချီးမွမ်းခြင်း

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပြုသူကို ကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မည်၏" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသောကြောင့် စောင့်စည်းမှုမရှိသူ ဟု ဆိုအပ်ပုံ ....

"အထက်ပါ အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို မနှစ်သက် မစွဲလမ်း ချီးမွမ်းခြင်း မပြုသူကို ကုသိုလ်တရားတို့မှ မဆုတ်ယုတ်သောကြောင့် စောင့်စည်းမှု ရှိသူ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၆၉

၆- သမာဓိသုတ်

၅၂။ "သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းသည် စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စသော ခုနှစ်ဌာနစီတို့၌ စက္ခုပသာဒ စသည် မမြဲ" ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနိုင်သောကြောင့် သမာဓိကို ပွါးများကြရန် ဟောတော်မူခြင်း ၇၀

၇- ပဠိသလ္လာနသုတ်

၅၃။ "စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စသည်တို့၏ မမြဲသော သဘောကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနိုင်ရန် တယောက်ထည်းတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား အားထုတ်ကြ"ဟု ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူခြင်း ၇၀

၈-၉-နတုမှာကသုတ် ၂-သုတ်

၅၄။ "စက္ခုပသာဒ စသည်သည် သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ် သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒ စသည်ကို ပယ်ကြကုန်၊ ထို ပယ်ခြင်းသည် သင်တို့အား အကျိုးစီးပွါးများ၍ ချမ်းသာခြင်းငှါ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဘုရားရှင် ဟော တော်မူပုံ ....

ဥပမာသော်ကား– ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းရှိ မြက် ထင်း သစ်ခက် စသည်ကို လူအများတို့က ယူဆောင်သွားသော်၎င်း မီးနှင့် ရှို့ သော်၎င်း သူတို့စိတ်ကြိုက် တစုံတခုပြုလုပ်သော်၎င်း ဤသို့ပြုလုပ်ကြရာ၌ သင်တို့၏စိတ်ဝယ် "ဤသူတို့သည် ငါ့အား ယူဆောင်သွား၏၊ ငါ၏ဥစ္စာကို ယူဆောင်သွား၏၊ မီးရှို့သွားကြ၏"ဟူသော စိတ်အကြံအစည် တစုံတခု မဖြစ်ကြသကဲ့သို့ ဤအတူ သင်တို့၏ဥစ္စာ မဟုတ်သော စက္ခုပသာဒ စသည်တို့ ပယ်ကြရန် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ....

(ဤစကားရပ်၌ စက္ခုပသာဒ စသည်ကို ပယ်ကြကုန်ဟု မိန့်တော် မူသော်လည်း စက္ခုပသာဒ စသည်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒ ဆုဂ စသည်ကို ပယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်) ၇၀-၇၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဥဒကသုတ်

၅၅။ (၁) ငါသည် ပညာရှိအစစ်တည်း (၂) အလုံးစုံသော ဝဋ္ဌဆင်းရဲကို အောင်ပြီးသူတည်း (၃) မတူးအပ်သေးသော ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း တဏှာအမြစ်ကို တူးပြီးသူတည်း ဟု ပြောဆိုသော ရာမ၏သား ဥဒက၏ စကားကို ဘုရားရှင် ပယ်မြစ်တော်မူပုံ ....

၁။ ဖဿ၏တည်ရာ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကိုလည်း သာယာဖွယ်ကိုလည်း အပြစ်ကိုလည်း ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိသော ရဟန်းသည်သာ ပညာရှိအစစ်တည်း ....

၂။ ဖဿ၏တည်ရာ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း စသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိ၍ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော ရဟန်းသည်သာ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို အောင်နိုင်ပြီးသူ ဖြစ်၏ ....

၃။ အကြင်ရဟန်းသည် တဏှာကိုပယ်ပြီး အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ သုတ်သင်ပြီး ထန်းပင်၏တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုပြီး နောင်မဖြစ်အောင် ပြုပြီး ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်းသည်သာ မတူးအပ်သေးသော ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာအမြစ်ကို တူးဖြိုပြီး ဖြစ်၏ ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၇၂

(၁၁) ၁-ယောဂကျွေမိုဝဂ်

၁-ယောဂကျွေမိသုတ်

၅၆။ အလိုရှိအပ် သာယာအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန် နောင်တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော ကြောင့်ရင်း ထိုရူပါရုံစသော တရားတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော သမထ ဝိပဿနာတရား သစ္စာတရားတို့ကို ဟောတော်မူတတ်သော ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို (ယောဂကျွေမိ) ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသူမည်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၇၄

၂-ဥပါဒါယသုတ်

၅၇။ စက္ခုပသာဒ (မျက်စိ)စသည်ရှိလျှင် ထိုစက္ခုပသာဒ စသည်ကိုစွဲ၍ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ သုခ ဒုက္ခဖြစ်ပေါ်လာကာ မမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ထိုစက္ခုပသာဒ(မျက်စိ)စသည်ကို မစွဲလျှင် အဇ္ဈတ္တ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

သန္တာန်၌ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ သုခ ဒုက္ခ မဖြစ်တော့ပဲ မျက်စိ စသည်၌ ငြိုးငွေ့၍ စွဲမက်မှုရာဂကင်းသဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၅

၃-ဒုက္ခသမုဒယသုတ်

၅၈။ ဝဋ်ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း၊ ဝဋ်ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်မျိုး ....

၁-မျက်စိနှင့် အဆင်းကို စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ မျက်စိအဆင်း စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် သုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ဖဿ ယင်း ဖဿကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ယင်း ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ယင်း တဏှာသည်ပင် ဝဋ်ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း (သောတ-ဃာန-ဇိဝှါ-ကာယ-မန-တို့လည်း နည်းတူ) ၂၅

၂-မျက်စိနှင့် အဆင်း စသည်ကို စွဲ၍ အထက်ပါအတိုင်း အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယင်း တဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းမှု ဥပါဒါန်ချုပ်၏၊ ဥပါဒါန်ချုပ်ခြင်းကြောင့် အဆင့်ဆင့် ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝ ဇာတိ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ စသည်တို့ ချုပ်ကြကုန်၏၊ ဤသို့ချုပ်ခြင်းသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ခြင်းမည်၏ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

၄-လောကသမုဒယသုတ်

၅၉။ ၁-သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ဟောတော်မူသည်။ ဒုက္ခ သမုဒယ သုတ်နှင့် အတူပင်တည်း။ ....

၅-သေယျောဟမသ္မိသုတ်

၆၀။ "ငါမြင့်မြတ်သူ ငါတန်းတူသူ ငါယုတ်နိမ့်သူ"ဟု မှားသောအားဖြင့် စွဲလမ်း ပြောဆိုခြင်းသည် စက္ခုပသာဒ စသည်ကိုစွဲ၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ရာ မမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော ထိုစက္ခုပသာဒ စသည်ကို မစွဲ လမ်းလျှင် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိသဖြင့် ငါမြင့်မြတ်သူ စသည်ဖြင့် မာန မဖြစ်တော့ပဲ၊ ယင်း စက္ခုပသာဒစသည်တို့၌ ငြီးငွေ့၍ ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

၆-သံယောဇနီယသုတ်

၆၁။ ၁-စက္ခုပသာဒ စသည်သည် သံယောဇဉ်၏ အာရုံတရား မည်၏ .... ၂-ထိုစက္ခုပသာဒ၌ လိုချင် တပ်မက် သာယာမှုသည် သံယောဇဉ် မည်၏.... ၂၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	၇-ဥပါဒါနိယသုတ်	
၆၂။	၁-စက္ခုပသာဒ စသည်သည် စွဲလမ်းကြောင်း ဥပါဒါန်၏ အာရုံမည်၏ ၂-ယင်း စက္ခုပသာဒဌာ လိုချင် တပ်မက် သာယာမှုသည် စွဲလမ်းမှု ဥပါဒါန် တရား မည်၏ စသည်ပြင့် ဟောတော်မူခြင်း	၇၈
	၈-၉-အဗ္ဗတ္ထိက ဗာဟိရာယတနပရိဇာနန ၂-သုတ်	
၆၃။	"စက္ခု သောတ စသော အတွင်းအဗ္ဗတ္ထာယတနခြောက်ပါး ရှုပါရုံ သဒ္ဒါရုံ စသော အပြင် ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးတို့ကို ပိုင်းခြားမှ မသိသူ၊ စွဲမက် တပ်စွန်းသူ မပယ်စွန့်နိုင်သူတို့သည် ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၇၉
	၁၀-ဥပယသုတိသုတ်	
၆၄။	ဥတိကေ ပုဒ်နှင့် ဥပသုတိပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း(ဒေသနာတော် မှာ ဒုက္ခသမုဒယသုတ်နှင့် တူ၏)	၈၀

---

(၁၂) ၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်

၁-၂-၄-ဒုဿီလသုတ်

၆၅။ "အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်၍ စွဲမက်အပ်ကုန်သော စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့ဖြင့် မြင်အပ်ကြားအပ်ကုန်သော အဆင်းအသံစသည်တို့၌ လွန်လွန်မင်းမင်း နှစ်သက်စွဲလမ်းသော ရဟန်းကို မာရ်၏ နေရာအိမ်သို့ရောက်နေသူ မာရ်၏ အလိုသို့ လိုက်နေသူ မာရ်၏ ကြောက်ဝင်းကို လည်၌ စွတ်ထားသူ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရသူ မာရ်၏ အလိုရှိတိုင်း ပြုသမျှခံရသူ" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

"ယင်း ရှုပါရုံစသည်တို့၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းမှုမရှိသော ရဟန်းကို မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့စသည့် အားလုံးမှလွတ်မြောက်သူ" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၈၀-၈၁

၃-လောကန္တဂမနသုတ်

၆၆။ "ရဟန်းတို့ ပကတိသော ခြေဖြင့် သွားခြင်းဖြင့် (သြကာသ) လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိအပ် မြင်အပ် ရောက်အင်၏ဟူ၍ ငါဘုရား မဟော (သခါရ)လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်မူ၍ ဝဋ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုနိုင်၏ဟူ၍ ငါဘုရားမဟော”ဟူသော အကျဉ်းချုပ်ဒေသနာကို မိန့်တော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပုံ ၈၁

ယင်း အကျဉ်းချုပ်ဒေသနာတော်ကို အကျယ် ဝေဖန်ဟောကြားရန် ရဟန်းတော်တို့က အရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားကြရာ အရှင်အာနန္ဒာက ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် အနှစ်ကိုလိုချင်၍ ရှာသောသူသည် အနှစ်ရှိရာ အမြစ်ဆုံ ပင်စည်၌ မရှာပဲ ကိုင်းဖျားအခက်အလက်မှာ ရှာသည်နှင့် တူဘိ၏၊ သိစရာရှိသမျှ အကုန်အစဉ်သိမြင်တော်မူ၍ ဉာဏ်တုံးဉာဏ်ခဲကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှာသာ မေးလျှောက်၍ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှတ်သားကြရန် မိန့်တော်မူပုံ ၈၂

ရဟန်းများက “ဘုရားရှင်ထံတွင်လည်း လျှောက်ထားမှတ်သားပါမည်၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကလည်း ချီးမွမ်းတော်မူပါသည်၊ ပညာရှိ သီတင်းသုံးဖော်တို့ကလည်း မြှောက်စားအပ်ပါသည်၊ ဝန်မလေးလျှင် အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူပါ”ဟု ထပ်မံလျှောက်ထားကြသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက– ၈၄

“ဤသတ္တလောကဌ် (မပယ်အပ်သေးသော မိစ္ဆာအယူရှိသူသည်) စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနတို့ဖြင့် ဝါ-ကြောင့် လောက ဟု အမှတ်ရှိ၏၊ လောက ဟု အထင်ရှိ၏၊ ယင်းသဘောတရားကို ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ လောကဟု ဆိုအပ်ပုံကို မိန့်တော်မူ၍ ရဟန်းများက ရှင်အာနန္ဒာထံမှ ထွက်ခွါခဲ့ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ပြရာ ဘုရားရှင်က ငါဘုရားကို မေးလျှင်လည်း ဤအတိုင်းဖြေဆိုမည်၊ အာနန္ဒာ ဖြေဆိုတိုင်း မှတ်သားကြ”ဟု သဘောတူ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်း ၈၅

၄-ကာမဂုဏ်သုတ်

၆၂။ ဘုရားမဖြစ်မီ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော ဘုရားလောင်းဖြစ်စဉ်“ငါ၏ စိတ်ဖြင့် တွေ့ထိခံစားဘူးကုန် လွန်ပြီးကုန် ချုပ်ပြီးကုန် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောအတိတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါး ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ငါ၏စိတ်သည် အကြိမ်များစွာသော်ငင်း၊ အနာဂတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ အကြိမ်အနည်းငယ်သော်ငင်း၊ သွားရောက်လိုသော် သွားရောက်ရာ၏၊ ငါသည် မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုလိုလားသောသဘောအားဖြင့် ထို.ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ သတိထားမှု စိတ်၏ အစောင့်အရှောက်ကို ပြုသင့်၏”ဟု အကြံအစည်ဖြစ်၏၊ သင်တို့သည်လည်း မိမိအကျိုးစီးပွါးကို လိုလားသော သဘောအားဖြင့် ထိုအတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ် အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့သတိထားမှု စောင့်ရှောက်မှုကို ပြုသင့်၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ ၈၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

"ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်"အကြင် အကြောင်း၌ စက္ခုပသာဒ မျက်စိစသည်ချုပ်၏၊ အဆင်း၌မှတ်သားမှုရှုပသညာစသည် လည်းချုပ်၏၊ ထိုအကြောင်းကို သိအပ်၏(အာယတနခြောက်ပါးလုံး ယူလေ)"ဟု အကျဉ်းချုပ်ဟောတော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋိသို့ကြွတော်မူပုံ၊ ရှင် အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားကြပုံတို့ကို ရှေ့ လောကန္တဂမနသုတ်အတိုင်းပင်

"ငါ့ရှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရာအကြောင်းခြောက်ပါး 'သင္ဌာယတန'တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်ရွယ်၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည်"ဟု ရှင်အာနန္ဒာက ဝေဖန်တော်မူပုံ ၈၆

(သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ-ပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း) ၇၃

၅-သက္ကပဉ္ဇသုတ်

၆-ပဉ္စသီခသုတ်

၆၈။ "မြတ်စွာဘုရား ဤလောက၌ အချို့သောသူတို့သည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကိလေသာမငြိမ်းကြပါ၊ တချို့သောသူတို့ကား ကိလေသာငြိမ်းကြပါသည်၊ ထိုကိလေသာမငြိမ်းခြင်း ငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု သိကြားမင်းနှင့် ပဉ္စသီခနတ်သားတို့ လျှောက်ထားကြပုံ ....

အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်၍ စိတ်နှစ်လုံးကို ပျံ့စီးစေတတ်ကုန်သော ရူပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ လွန်လွန်မင်းမင်း သာယာစုံမက် နှစ်သက်စဲ့လမ်းသောသူအား ထိုတဏှာကိုစွဲမှီသော ကမ္မဝိညာဏ်ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ စဲ့လမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောသူအား ကိလေသာမငြိမ်း....

အထက်ပါ အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ မနှစ်သက် မစဲ့လမ်းသူအား ထိုတဏှာကိုစွဲမှီသော ကမ္မဝိညာဏ်မဖြစ်၊ ထိုသို့ မစဲ့လမ်းသူအား ကိလေသာငြိမ်း၏၊ ဤသည်လျှင် အကြောင်းရင်းဖြစ်၏၊ အထောက်အပံ့အကြောင်းလည်းဖြစ်၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ ၇၃

၇-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်

၆၉။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏တပည့် ရဟန်းငယ်တပါး လူထွက်ကြောင်း ရဟန်းတပါးက ရှင်သာရိပုတ္တရာထံ လျှောက်ထားရာ ငါ့ရှင် ဤနေ့တို့၌ လုံ့ဆိုးအောင် စောင့်ရှောက်မှုမရှိသူ၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသူ၊ နိုးကြားထက်ကြ လုံ့လမရှိသူတို့သည် အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်လတ္တံ့သော အကြောင်းမရှိဟု အကျဉ်းမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤနေ့ကိုမစောင့်သူ၊ဘောဇဉ်၌အတိုင်းအရှည် မသိသူ၊ နိုးကြားထက်ကြ လုံ့လမရှိသူတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မျက်စိဖြင့် အဆင်းရူပါရုံစသည်ကိုမြင်လျှင် မိန်းမ,ယောကျ်ားစသော သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့မရှိ, လက်ခြေအင်္ဂါ ပြုံးရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်အမူအရာ အမှတ်လက္ခဏာကိုလည်း စွဲယူလေ့မရှိသောသူသည် ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံအောင်စောင့်သူ မည်၏.... ....

ဆွမ်းစသော အစာအာဟာရတို့ကို စားသုံးရာ၌ရင်း ဆွမ်းခံရာ၌ရင်း တဏှာလောဘဖြင့် မငြိကပ်မူ၍ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍သာ သုံးဆောင်သော သူသည် ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူမည်၏ ....

တနေ့လုံးနှင့် ညဉ့်ပထမယာမ်တွင် ထိုင်ခြင်းလမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့်ရင်း မဇ္ဈိမယာမ်တွင် သတိသမ္ပဇညတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံစေ၍ ဥဋ္ဌာနသညာဖြင့် အိပ်စက်၍ ပစ္ဆိမယာမ်၌ စောစောထ၍ လမ်းလျှောက်ခြင်းထိုင်ခြင်းဖြင့် နီဝရဏတို့မှ စိတ်ကိုစင်ကြယ်စေသော သူသည် နိုးကြားထကြွခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသူမည်၏၊ ဤသာသနာ၌ ဤသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်အံ့ဟု အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးရန် ဟောတော်မူခြင်း ၇၉

၇-ရာဟုလောဝါဒသုတ်

၂၀။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ရာဟုလာအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော သဒ္ဓါစသော တရားတို့၏ ရင့်ကျက်ပြည့်စုံမှုကို သိတော်မူ၍ ကိလေသာတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော တရားတော်ကို ဟောလိုသောအကြံ ဖြစ်တော်မူ၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည် အနီး အနွေဝန်တောသို့ ရှင်ရာဟုလာနှင့်အတူ ကြွတော်မူပုံနှင့် မျှားစွာသော နတ်တို့သိကြ၍ တရားနာရန်လိုက်ကြပုံ ....

ရှင်ရာဟုလာအား စက္ခုပသာဒမျက်စိစသည်တို့ကို မြဲသလော, မမြဲသလော စသည် မေး၍ အရှင်ရာဟုလာက ဖြေတော်မူ၍ စက္ခုပသာဒ မျက်စိစသည်၌ မမြဲ ဆင်းရဲဖောက်ပြန်၍ ငါ့ဥစ္စာ, ငါ, ငါ၏အတ္တမဟုတ် ဟုဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသဖြင့် ငြီးငွေ့ပုံ၊ တပ်နှစ်သက်မှုကင်းပုံ၊ ကိလေသာမှုလွတ်မြောက်ပုံ၊ ဆင်ခြင်သောဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌ ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်၍ အထောင်မကသောနတ်တို့ သောတာပန်ဖြစ်ကြပုံ ၉၁

၉-သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်

၁၀-သဉ္ဇပါဒါနိယဓမ္မသုတ်

၂၁။ ဤနှစ်သုတ်တို့သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ် ၆၀-၆၁ သံယောဇနိယသုတ် သဉ္ဇပါဒါနိယသုတ်တို့နှင့် တူ၏ ၉၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

(၁၃) ၃-ဂဟုပတိဝဂ်

၁-၂-၃-ဝေသာလီ,ဝဇ္ဇီ,နာဠန္ဒ ၃-သုတ်

၇၂။ ဤသုံးသုတ်သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ် ၆၇ သက္ကပဉ္ဇသုတ်နှင့်တူ၏ ၉၅

၄-ဘာရဒ္ဒါဝေသုတ်

၇၃။ "ပျိုမြစ်နုနယ် ပဌမအရွယ် ရဟန်းငယ်တို့သည် ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်မြူးခံစားမှု မရှိကြပါ၊ အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြကုန်လျက် အစဉ်အဆက်ကိုလည်း (စောင့်ထိန်းသောအားဖြင့်) ပြီးစေခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု ဥဒေနမင်း၏ မေးလျှောက်ချက်ကို အမိ အမ နှမ သမီးအရွယ် အစရှိသော မာတုဂါမအသွယ်သွယ်တို့၌ အမိ အမ နှမ သမီးဟူသော စိတ်ထားခြင်းသည် အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ....

စိတ်ဟူသည် လော်လည်ဖောက်ပြားတတ်ပါ၍ တခါတရံ အမိအရွယ်ရှိသူပင် ဖြစ်သော်လည်း တပ်မက်ဖောက်ပြားတတ်သောကြောင့် တပါးသော အကြောင်း ရှိပါသေးသလော ဟူသော လျှောက်ထားချက်ကို အမျိုးမျိုးသော အပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ဤခန္ဓာကိုယ်၌ ဆံပင်မွေးညှင်းစသော ၃၂-ကောဋ္ဌာသအစုတို့ရှိပုံကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်ရန် ဘုရားရှင် ဆုံမှထားသော ဒေသနာရှိကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ....

ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ပွါးများအားထုတ်ပြီးသော ကာယ,သီလ,စိတ် ပညာအဆင်ခြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့အဖို့ လွယ်ကူ၍ အားမထုတ်ရသေးသော ရဟန်းတော်များအတွက် ခဲယဉ်းပါသဖြင့် တပါးသော အကြောင်းရှိပါသေးသလောဟူသော လျှောက်ချက်ကို—

အဆင်းစသည်ကို မြင်ရာ၌ (မိန်းမယောကျ်ားစသော)သဏ္ဌာန် နိမိတ် (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော အမူအရာ) အသေးစိတ် အမှတ်လက္ခဏာကို မမှတ်မယူ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် စက္ခုန္ဒြေစသည်ကို မစောင့်စည်းသူအား မက်မောလိုချင်ခြင်း အဘိဇ္ဈာ နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿဟူသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ နှိပ်စက်(နှား နှာ စသည်နည်းတူ)တတ်ကြောင်း ဤဣန္ဒြိယသံဝရသည်လည်း အကြောင်းတပါး ဟု မိန့်တော်မူရာ ဥဒေနမင်း နှစ်သက်အားရ၍ တပည့်တော်သည်လည်း မစောင့်စည်းသော ကိုယ်နှုတ်စိတ် မထင်သော သတိ မလုံခြုံသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် နန်းတော်ဝင်ရာ၌ လောဘစသည်တို့ နှိပ်စက်၍/စောင့်စည်းသော ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့် ဝင်ရာ၌ လောဘစသည်တို့ မနှိပ်စက်ပုံ လျှောက်၍ သရဏာဂုံတည်ပုံ ....

ဤသုတ်သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ်(၆၇)သက္ကပဉ္ဇသုတ်နှင့် တူ၏

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မှက်နှာအမှတ်

၆-၇-ဃောသိတ ဟာလိဒ္ဓိကာနှိ ၂-သုတ်

၇၄။ "အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ ဝတ်တို့၏ ထူးခြားမှု ဝတ်တို့၏ ထူးခြားမှု ဟု ပြောဆိုကြရာ၌ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဝတ်တို့၏ ထူးခြားမှုကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပါသနည်း"ဟူသော ဃောသိတသူကြွယ် လျှောက်ထားချက်ကို— ....

ဒါယကာ စကျွဲဝတ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ရှုပါရုံ စကျွဲ ဝိညာဏ် ဤသုံးပါးသည် သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ သုခဝေဒနာ ဖြစ်၏ ....

စကျွဲဝတ် စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော ရှုပါရုံ စကျွဲ ဝိညာဏ် ဤသုံးပါးသည် ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်၏ ....

စကျွဲဝတ် ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာရုံ စကျွဲ-ဝိညာဏ်စိတ် ဤသုံးပါးသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်၏။ ....

သူကြွယ် ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဝတ်တို့၏ ထူးခြားမှု တည်းဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၀

၈-နကုလပိတုသုတ်

ဤသုတ်သည် အမှတ် ၆၇-သက္ကပဥ္စသုတ်နှင့် တူ၏ ....

၉-လောဟိစ္စသုတ်

၇၅။ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ တပည့် ထင်းခွေသမား မျှားစွာကုန်သော ပုဏ္ဏား လုလင်တို့သည် အရှင်မဟာကစ္စည်း သီတင်းသုံးရာ တောကျောင်းအနီး၌ ဆူဆူညံညံ ကစားကြကုန်လျက် "ဤသူတို့ကား ဦးပြည်း ရဟန်းယုတ်တို့ တည်း၊ ဇာတ်ညံ့ကုန်၏၊ မည်းညစ်ကုန်၏"စသော စကားတို့ကို ပြောဆို ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်ကျောင်းမှ ထွက်၍ လုလင်တို့ မဆူကြကုန်လင့် သင်တို့အား တရားဟောမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ လုလင်တို့ နားထောင်ကြပုံ.... ....

ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ရှေးကျသော ပုဏ္ဏားတို့သည် သီလကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကြကုန်၏၊ အမျက်ဒေါသကို ဖိနှိပ်၍ "စကျွဲစသော တံခါးတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ကြကုန်၏" ကုသိုလ်တရား ရှာန်တရားတို့၌ ပျော်ပိုက်ကြကုန်၏။

ယခုကာလ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား အထက်ပါဂုဏ်တို့မှ ဖဲရှောင်ကြကုန်ပြီးလျှင် မန္တန် အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် ယစ်ကြကုန်လျက် ဒေါသအမျက်လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သဖြင့် ဒုတ် လုံ တံ စသည်ကိုင်ဆောင်ကြပြီး တဏှာရှိသူ တဏှာမဲ့သူတို့၌ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၏ စသည်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ကြောင်း လမ်းပြတရား ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပုံ ....

ပုဏ္ဏားလုလင်တို့ အမျက်ထွက်ခါမကျေနပ်ကြသဖြင့် ဆရာ လောဟိစ္စ ပုဏ္ဏားကြီးထံ တိုင်ကြားကြရာ ပုဏ္ဏားကြီး လိုက်လာပြီး အရှင် မဟာကစ္စည်းထံ မေးမြန်းစုံစမ်းသဖြင့် ယခင် ဂါထာတို့ကို ထပ်ခံ ဟောကြားပုံ

ဂုတ္တဒ္ဒါရ၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ် ဝေဖန် ဟောကြားရန် ပုဏ္ဏားကြီး တောင်းပန်သဖြင့် ဝေဖန် ဟောကြားရာ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားကြီး အားရဝမ်းသာ သရဏဂုံတည်ပုံ .... – ၁၀၂

၁၀-ဝေရဟစ္စာနိသုတ်

၇၆။ အရှင်ဥဒါယီသည် ဝေရဟစ္စာနိ အနွယ်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏေးမ၏ တပည့် လုလင်အား တရားဟောရာ အလွန်နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဆရာကတော် ပုဏ္ဏေးမကြီးအား ရှင်ဥဒါယီတရားဟောကောင်းကြောင်း ပြောကြားရာ ပုဏ္ဏေးမကြီးက ဆွမ်းစားပင့်ခိုင်းပုံ ....

တပည့်လုလင်နှင့် ပုဏ္ဏေးမတို့ ဆွမ်းကျွေးအပြီး ပုဏ္ဏေးမက ခြေနင်းစီးကာ မြင့်သော နေရာ၌ ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် တရားဟောရန် တောင်းပန်ရာ တရားမဟောပဲကြွတော်မူပုံ၊ ဒုတိယ အကြိမ်တွင်လည်း ၎င်းနည်းအတိုင်းဖြစ်၍ တရားမဟောပဲ ကြွတော်မူပြန်ရာ လုလင်တပည့်က ပုဏ္ဏေးမအား ခြေနင်းမစီး ဦးခေါင်းမခြုံ နိမ့်ရာ အရပ်မှာနေ၍ တရားတောင်းပန်ရန် ပြောကြားရာ တတိယ အကြိမ်တွင် ဦးခေါင်းမခြုံ ခြေနင်းမစီးပဲ နိမ့်ရာအရပ်မှ ရှိသေစွာ ထိုင်၍—

"အရှင်ဘုရား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်တရားရှိလျှင် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပညတ်ကြပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထားရာ

ရှင်မ မျက်စိ နှား စသည်ရှိလျှင် ရဟန္တာတို့သည် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပညတ် ကြကုန်၏၊ မျက်စိ နှား စသည် မရှိသော် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို မပညတ်ကြကုန် စသည်ဖြင့် အကြောင်း အမျိုးမျိုးပြ၍ ဟောတော်မူရာ လောဟိစ္စပုဏ္ဏေးမ သရဏဂုံတည်ပုံ ၁၀၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

(၁၄) ၄-ဒေဝဒဟဝဂ်

၄-ဒေဝဒဟသုတ်

၂၂။ ရဟန်းတို့ ရဟန်းအားလုံးတို့အား ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၌ မမေ့လျော့သော သတိဖြင့် ပြုအပ်၏ ဟူ၍ ငါမဟော၊ ရဟန်းအားလုံးတို့အား အာယတန ခြောက်ပါး တို့၌ မမေ့ လျော့သော သတိဖြင့် မပြုရ ဟူ၍ ငါမဟော

ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ပြီး၍ အာသဝေါကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဘို့ အာယတန ခြောက်ပါးတို့၌ မမေ့လျော့သော သတိဖြင့် ပြုရမည်ဟု ငါမဟော၊ အကြောင်းကား ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် အားထုတ်ကြပြီးပြီဖြစ်၍ ထို ရဟန်းဘို့အား မေ့လျော့ခြင်းငှါ မထိုက်ကြကုန်သောကြောင့်တည်း

ကျင့်ဆဲဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသော ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တ နေကြသော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဘို့ မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် မပြုရဟု ငါမဟော(ပြုရမည်ဟူလို)

အကြောင်းကား နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ရှုပါရုံ စသည် တို့သည် ထိုသတိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ထိခိုက် တွေ့ကြုံ လာသော်လည်း ထို အာရုံတို့က ရဟန်း၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ကြသောကြောင့် မတွန့်ဆုတ်သောစိတ်ဖြင့် အားထုတ်နိုင်၏၊ ဝိပဿနာ၌ ထင်သောသတိရှိ၏၊ ကိုယ်သည် ငြိမ်းအေး၏၊ စိတ်သည် တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌တည်၏ ....

ဤအကျိုးတရားတို့ကိုမြင်၍ အားထုတ်ရမည် ဟု ငါဘုရား မိန့်တော်မူ၏ ဟု ဟော်တော်မူခြင်း ၁၀၉

၂-ခဏသုတ်

၂၃ ။ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ (ဆဖဿာယတန)ခြောက်ပါးရှိသောဆဖဿာယတနကိုက ငရဲတို့ကို ငါဘုရားမြင်အပ်ကုန်၏၊ ထိုငရဲတို့၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်သော် မလိုလား မနှစ်သက်အပ်သော စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော အဆင်းရှုပါရုံကိုသာ မြင်ရ၏၊ လိုလား နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှုပါရုံကို မမြင်ရ ....

ဆဖဿာယတနကိုက နှတ်ပြည်ကိုလည်း ငါဘုရားမြင်ရ၏၊ ထိုနှတ်ပြည်၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်ရှုသော် လိုလား နှစ်သက် သာယာဖွယ်ကိုသာ မြင်ရ၏၊ မလိုလား မနှစ်သက်မသာယာသော အဆင်းရှုပါရုံတို့ကို မမြင်ရ (နားစသော အာရုံခြောက်ပါးလုံး နည်းတူ) ....

ဦးရေ ဆကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကြပေ၏၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံး ဘို့ရာကောင်းသော အခွင့်အရေးကို ရကြပေ၏ စသည်ဖြင့်ဟောကြား တော်မူခြင်း ၁၁၀

၃-၄-ပ-ဒု-ရူပါရာမသုတ် ၂-သုတ်

၃၉။ ရဟန်းတို့ နတ်လူတို့သည် အဆင်းရူပါရုံ၌သာ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကြကုန်၏၊ ယင်းအဆင်း၏ ဖောက်ပြန် ကင်းပျောက် ချုပ်ငြိမ်းမှုကြောင့် ဆင်းရဲစွာ နေကြရကုန်၏၊ ငါဘုရားကား အဆင်း၏ ဖြစ်မှု ချုပ်မှု သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိသောကြောင့် အဆင်း လျှင် ပျော်မွေ့ရာမရှိ၊ အဆင်း၌ဝမ်းမြောက် သာယာမှုမရှိ၊ ငါဘုရား သည် အဆင်း၏ ဖောက်ပြန် ကင်းပျောက် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ချမ်း သာစွာနေရ၏ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၂

၅-၆-ပ-ဒု-နတုမ္ဘာကသုတ်

(စာအမှတ် ၅၃-နတုမ္ဘာကသုတ်နှင့်တူ၏)

၇-၁၂-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဟေတုစသော ၆-သုတ်

၈၀။ စက္ခုပသာဒသည် မမြဲ၊ စက္ခုပသာဒဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ သည်လည်း မမြဲ၊ မမြဲသောအနိစ္စကြောင့်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည် အဘယ်မှာမြဲအုံ့နည်း စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း (ဤသုတ်မှစ၍ ဟော တော်မူအပ်သော ခြောက်သုတ်တို့သည် အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါး အပြင်အာယတန ခြောက်ပါးတို့ကို မူတည်၍ ဤသုတ်နည်းတူ ဟော ထားသောသုတ်တို့ ဖြစ်သည်) ၁၁၃

---

(၁၅) ၅-နဝပုရာဏဝဂ်

၁-ကမ္မနိရောဓသုတ်

၈၁။ ရဟန်းတို့ စက္ခုပသာဒ-စသော ပသာဒခြောက်ပါးတို့သည် ကံဟောင်းတို့ မည်၏၊ ယင်းကံဟောင်းတို့ကို(အဝိဇ္ဇာတဏှာစသော) အကြောင်းတရား တို့သည် ကပ်၍ ပြူပြင်စီရင်အပ်ကုန်၏၊ ကံဟုဆိုအပ်သော စေတနာသည် စေ့ဆော်အပ်ကုန်၏၊ ခံစားခြင်း၏ အကြောင်းတည်း ဟု (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်ပညာဖြင့် ရှုမှတ်အပ်၏ ....

ယခုဘဝတွင် ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် အကြင်အကြင်အမှုကို ပြု၏၊ ထိုထို အမှုသည် ကံသစ်မည်၏ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

အကြင်သူသည် ကာယက် ဝစီက် မနောက် တို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏၊ ယင်းအရဟတ္တဖိုလ်သည် ကံ၏ချုပ်ရာမည်၏

သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော မဂ္ဂင်တရားတို့သည် ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်မည်၏ ....

ဤလေးပါးကို ငါဘုရားဟောထားပြီးဖြစ်၏၊အကျိုးစီးပွါးကိုရှာလေ့ရှိသူသည် သစ်ပင်ရင်းစသော ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ နောင်တ ပူပန်မှုမရှိရအောင် အပွမာဒတရားဖြင့် ကြိုးစားကြလေဟု တိုက်တွန်းဆုံမှတော်မူခြင်း.... ၁၁၅

၂-၅-အနိစ္စာဒိနိဗ္ဗာနသပ္ပါယ ၄-သုတ်

၈၂။ ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခု-သမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ ခုနစ်ဌာန (သောတပသာဒ စသည်၌လည်း ခုနစ်ဌာနစီယူ) တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် ရှုရမည်၊ ဤသို့ရှုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗိန္ဒာဏ်ရ၍ စွဲမက်မှုကင်းရာ နိဗ္ဗာန်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၆

၆-အနေ္ဇဝါသိကသုတ်

၈၃။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား မျက်စိစသည်ဖြင့် (နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ် ခြောက်ပါးလုံးယူ)အဆင်း စသည်ကို မြင်သော် ပြေးသွား ကြံစည်တတ်ကုန် နှောင်ယှဉ်တတ်ကုန်သော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယင်းအကုသိုလ်တရားတို့သည် ရဟန်း၏ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်ကြ နေကြကုန်သောကြောင့် အတွင်းနေတပည့်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏ ....

ယင်း အကုသိုလ် တရားတို့သည် ရဟန်းအား လွှမ်းမိုး ကြကုန်သောကြောင့် ဆရာရှိသူဟု ဆိုအပ်၏ ....

အတွင်းနေ တပည့်မရှိ ဆရာမရှိပဲ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးနေထိုင်သောရဟန်းအား ချမ်းချမ်းသာသာ နေရပုံ ဟောတော်မူခြင်း အနေ္ဇ-ဝါသိက် အနာစရိယက် ပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ပြပုံ ၁၁၇

၇-ကိမတ္ထိယဖြဟ္မစရိယသုတ်

၈၄။ "ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးငှါ ရဟန်းဂေါတမ ထံတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်သနည်း"ဟု သာသနာပ, ပရိဗိုဇ်တို့က အမေးခံရလျှင် "ငါတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်၏"ဟု ဖြေကြလေ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ယင်း ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးခဲ့သော် စက္ခုပသာဒ သည် ဆင်းရဲတည်း (စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စသော ခုနစ်ဌာနစီဖြင့် စ သော ဃာ ဇီ ကာ မန ခြောက်ပါးလုံး ဟောတော်မူသည်) ယင်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပိုင်းခြားရ၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်၏ ဟု ဖြေဆိုကြရန် မိန့်တော်မူခြင်း ....

၈-အတ္ထိနုခေါပရိယာယသုတ်

၈၅။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ (သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနတို့ကိုပါ ဟောတော်မူသည်) မိမိ၏အတွင်းသန္တာန်၌ ထင်ရှားရှိ ထင်ရှားမရှိသော ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ထင်ရှားရှိသည် ထင်ရှားမရှိသည်ကို သိ၏ ....

ထင်ရှားရှိ ထင်ရှားမရှိသော ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ယင်းသို့ သိခြင်းသည် ဉာဏ်ပညာဖြင့်သာ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြစ်၏ ....

အကြောင်းအရာကို စွဲ၍ ယုံကြည်စေမှု နှစ်သက်စေမှု တဆင့်ကြားမှု အကြောင်းအရာ ကြံဆမှု စသည်တို့ဖြင့် သိနိုင်သောအရာ မဟုတ်သော ကြောင့် ငါသည် ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးပြီ စသည်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းငှါ မထိုက်၊ စင်စစ် ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ရှိ မရှိကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိသူမှသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားထိုက်သည် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၉

၉-ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်

၈၆။ "မြတ်စွာဘုရား ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံ၏ ဟု ပြောဆိုကြရာ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံပါသနည်း" ဟူသောရဟန်းတပါး၏ လျှောက်ထားမှုကို—

ရဟန်းသည် စက္ခုဣန္ဒြေ (သောတိန္ဒြေ။ပ။မနိန္ဒြေ) ၌ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို အဖန်တလဲလဲ ရှုရှုနေသည်ရှိသော် စက္ခုဣန္ဒြေ စသည်၌ ငြီးငွေ့မှု စသည်ကို ရ၍ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းကြောင့် ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၁

၁၀-ဓမ္မကထိကပုဗ္ဗသုတ်

၈၇။ "မြတ်စွာဘုရား ဓမ္မကထိက ဓမ္မကထိကဟူ၍ ပြောဆိုကြရာ အဘယ် မျှလောက်ဖြင့် ဓမ္မကထိကဖြစ်နိုင်ပါသနည်း" ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ အမေးကို—

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မျက်စိစက္ခုပသာဒ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်နှစ်သက်မှုကင်းခြင်းငှါ စက္ခုပသာဒ စသည်၏ ချုပ်ခြင်းငှါ ဟောစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မကထိကဟု ဆိုထိုက်ကြောင်း ....

မျက်စိစက္ခုပသာဒ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်ခြင်းကင်း၍ ချုပ်ငြိမ်းအောင် ကျင့်သော ရဟန်းကို လောကုတ္တရာကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်း ဟု ဆိုထိုက်ကြောင်း ....

မျက်စိစက္ခုပသာဒစသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ဥပါဒါန်တို့ဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံ၌ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သူဖြစ်လျှင် ယခုပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဝ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသူ ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၁

---

(၁၆) နန္ဒိက္ခယဝဂ်

၁-၂-အဋ္ဌတ္ထမဟာဟိရနန္ဒိက္ခယ ၂-သုတ်

၈၈။ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ (သောတ။ပ။မန) ကို မမြဲဟူ၍ ရှုမြင်ခြင်းသည် ထိုရှုမြင်သော ရဟန်း၏ ကောင်းသော ရှုမြင်ခြင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လတ်သော် ငြီးငွေ့၏၊ နှစ်သက်မှုကုန်လျှင် ရာဂကုန်၏၊ ရာဂကုန်လျှင် နှစ်သက်မှု ကုန်၏၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်းကုန်လျှင် စိတ်သည် ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဆိုအပ်၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း ....

(၂-သုတ်မှာ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးကို ဤသုတ်အတိုင်း ဟောတော်မူသည်) ၁၂၃

၃-၄-အဋ္ဌတ္ထမဟာဟိရအနိစ္စနန္ဒိက္ခယ-၂ သုတ်

၈၉။ စက္ခုပသာဒ ရှုပါရုံစသော တရားတို့ကို အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းကြကုန်၍ ၎င်းတရားတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုကြကုန်သော် စက္ခုပသာဒစသည်၌ ငြီးငွေ့၍ နန္ဒီရာဂ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရပုံဟောတော်မူခြင်း ၁၂၃

၅-၆-ဇီဝကမ္မဝနသမာဓိ ၂-သုတ်

၉၀။ သမာဓိကိုပွါး၍ တည်ကြည်သော ရဟန်း၏ဉာဏ်၌ စက္ခုပသာဒ စသည်၏ မမြဲပုံကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-၈-၉-ကောင်္ဂကအနိစ္စာဒိ-၃ သုတ်

၉၁။ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် တပည့်တော်အား တရားဟောတော်မူပါ၊ တယောက်ထည်းတည်းတရားနှင့်နေလိုပါကြောင်းအရှင်ကောင်္ဂကကလျှောက်ထားရာ (ကောင်္ဂက စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားတို့သည်) မမြဲ ဆင်းရဲ အတ္တမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားတို့၌ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမည် စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၅

၁၀-၁၁-၁၂-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနာဒိ ၃-သုတ်

၉၂။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့သိသူ အဘယ်သို့ မြင်သူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်အပ်ပါသနည်းဟု ရဟန်းတပါ းလျှောက်ထားရာ ....

ရဟန်း စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသည်ကို မမြဟူ၍ ၀ါ-မမြသောအားဖြင့် သိမြင်သူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်အပ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိတို့လည်း နည်းတူ) ၁၂၆

---

(၁၇) ၂-သင်္ဌေယျာလဝဂ်

၁-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဆန္ဒသုတ်

၉၃။ မမြဲ ဆင်းရဲ အတ္တ မဟုတ်ကြကုန်သော စက္ခုပသာဒစသည်၌ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမည် စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၇

(ဤသင်္ဌေယျာလဝဂ် အဆုံးတိုင် ရေးသားရန် အထူးမရှိ၊ ဤ သုတ် အလားတူပင် ဖြစ်သည်၊ အာယတန ၁၂-ပါးတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့်ရင်း အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်ရင်း ဝေဖန်၍ဟောတော်မူသည်)

---

(၁၈) ၃-သမုဒ္ဒဝဂ်

၁-ပဌမသမုဒ္ဒသုတ်

၉၄။ ရဟန်းတို့အကြား အမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုကြသော သမုဒ္ဒရာဟူသော စကားသည် ငါဘုရား သာသနာ၃ အမြင်ဖြင့် သမုဒ္ဒရာမဟုတ် များပြားသော ကြီးကျယ်သော ရေစု-ရေပြင်ကြီးသာ ဖြစ်၏ ....

သတ္တဝါ၏ စက္ခုပသာဒ မျက်စိအကြည် (သောတ။ပ။ မနတို့လည်း နည်းတူ)သည်သာလျှင်သမုဒ္ဒရာမည်၏၊ ထိုမျက်စိသမုဒ္ဒရာ၌ ရူပါရုံစသည် ကြောင့်ဖြစ်သော ကိလေသာလိုင်းတံပိုး ကိလေသာ၀ဲ ကိလေသာငါးမကန်း

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရက္ခိုဿ်တို့ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံသရာ တည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို ကူးမြောက်၍ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်ရောက်သူ ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း ၁၃၂

၂-ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၉၅။ အလိုရှိအပ်၍ နှစ်သက်မြတ်နိုး ခင်မင်တွယ်တာသောယာဖွယ်ရာ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို မဟာသမုဒ္ဒရာ ခေါ်အပ်ပုံ၊ ရှုပါရုံ စသည်တို့၌ သာယာတွယ်တာကြကုန်သော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါး သမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်နေကြရပုံ ....

ယင်းအာရုံတို့၌ သာယာတွယ်တာမှုကင်းသော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာမှ ကူးမြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၃

၃-ဗာဠိသိကောပမသုတ်

၉၆။ ဗာဠိသိက အာမိသစက္ခု ပုဒ်တို့ကို ရှင်းပြခြင်း၊ အစာတပ်၍ ထားအပ်သော တံငါသည်၏ ငါးမျှားချိတ်ကို မျှိုမိသော ငါးသတ္တဝါသည် တံငါသည်၏ အလိုရှိတိုင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတို့ကို ခံရ၍ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ နှစ်သက်သာယာ မြတ်နိုးဖွယ် ကောင်းသော ရှုပါရုံစသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်သာယာ တွယ်တာလိုက်စားမိသော ရဟန်းသည် ကိလေသာမာရ်၏ အလိုရှိသလို ပြုလုပ်မှုကို ခံရ၍ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရပုံ ....

ယင်းသာယာဖွယ်ရာ အာရုံတို့ကို နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုကင်းသော ရဟန်းသည် ကိလေသာမာရ်၏ ညှဉ်းဆဲမှု စသည်ကို မခံရပ်ချမ်းသာစွာ နေရပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၄

၄-ခီရရုက္ခောပမသုတ်

၉၇။ ပျိုမြစ်နုနယ်၍ အစေးရှိသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင် ညောင် ညောင်ကြပ် ရေသဖန်း သစ်ပင်တို့ကို တစုံတယောက်က ထက်လှစ်သော ဓားမဖြင့် ခုတ်ထစ်ပါမူ ခုတ်လိုက်သော နေရာတိုင်းမှ အစေးထွက်ရာ၏၊ ဤသို့ ထွက်ခြင်းသည် အစေးရှိနေသောကြောင့်တည်း ....

ဤအတူ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ရှိ၍ ယင်းရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို မပယ်ရသေးသော တဦးတယောက်သော ရဟန်းယောကျ်ားအားလုံး ရဟန်းမိန်းမအားလုံး စကျွဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်သော အနည်းငယ်မျှသော ရှုပါရုံတို့က ထိခိုက်လာစေကာမူ ထို ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်း

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မိန်းမတို့၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင် လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏၊ ကြီးကျယ်သော အာရုံတို့ ထိခိုက်ပါမူ ဆိုဘွယ်ရာမရှိတော့၊ အကြောင်းကား ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို မပယ်ရသေးသောကြောင့်တည်း (သောတ။ ပ။ မန တို့လည်း နည်းတူ) ....

ဆွေးမြေ့ခြောက်သွေ့ ရှိနေသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေစသော သစ်ပင်တို့ကို ဓားမဖြင့် ခုတ်ထစ်သော်လည်း အစေးမရှိ၍ မထွက်တော့ သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့မရှိသော (မဂ် စသည်ဖြင့်) ပယ်သတ်ပြီးသော ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့အား စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်သော ငယ်သော ကြီးသော ရူပါရုံတို့ ထိခိုက်ကြသော်လည်း စိတ်ကို မဆွဲဆောင် မလွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၅

၅-၆-ကောဋ္ဌိကကာမဘူ ၂-သုတ်

၉၈။ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ စက္ခုပသာဒသည် ရူပါရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ပါသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် စက္ခုပသာဒ၏ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ပါသလော ဟု အရှင်ကောဋ္ဌိက မေးလျှောက်ရာ ....

ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့သည် အချင်းချင်း သံယောဇဉ် မဖြစ်ကြ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အားကြီးသော ဆန္ဒရာဂသာ သံယောဇဉ်ဖြစ်သည်၊ ထိုဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြရသည် ....

ဥပမာ နွားနက်နှင့် နွားဖြူ နှစ်ကောင်ကို ကြိုးတချောင်းတည်းဖြင့် ချည်နှောင်ထားရာ၌ နွားနက်သည် နွားဖြူ၏, နွားဖြူသည် နွားနက်၏ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်၊ ချည်နှောင်သောကြိုးကသာ ထိုနှစ်ကောင်လုံး၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သကဲ့သို့ မှတ်ရာ၏ ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေတော်မူပုံ ၁၃၂

(ကာမဘူသုတ်လည်း နည်းတူ)

၇-ဥဒါယီသုတ်

၉၉။ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ ဘုရားရှင်သည် "ဣခန္ဓာကိုယ်သည် အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရ အနှစ်သာရမရှိသောကြောင့် အနတ္တမည်၏"ဟု အကြောင်းပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောကြားတော်မူသကဲ့သို့ စိတ်ဝိညာဏ်ကိုလည်း အနတ္တမည်၏ဟု ဟောကြားဝေဖန်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းပါမည်လော ဟူသော အရှင်ဥဒါယီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို—

ငါ့ရှင်ဥဒါယီ ဝိညာဏ်ကိုလည်း အနတ္တမည်၏ ဟု ဟောကြားဝေဖန်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသည်သာတည်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ငါ့ရှင်ဥဒါယီ စက္ခုပသာဒနှင့် ရူပါရုံတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ဖြစ်ပေါ် သည်၊ ယင်းစက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ် ဘို့ရာ အကြောင်းအထောက်အပံ့သည် ရှိ၏၊ ထို အကြောင်း အထောက် အပံ့ ဟူသမျှတို့ အချင်းခပ်သိမ်း အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ချုပ်ငြိမ်းခဲ့သော် စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ထင်ရှားမရှိနိုင်တော့ပေ၊ ဤအကြောင်းကို ထောက်ဆ၍ ဘုရားရှင်က ဝိညာဏ် အနုတ္တာဟု ဟောတော်မူရကြောင်း ....

ဖူးတံမထွက်သေးသော ငှက်ပျောတုံး၌ ဓားမဖြင့်ခုတ်၍ ခုတ်၍ အနှစ်သာရရှာသူသည် အကာမျှကိုပင် မရနိုင်သလို—

ဖဿာယတနခြောက်ပါးတို့၌ ငါ, ငါ၏ဥစ္စာအနေအားဖြင့် မရှိသော ရဟန်းသည် အနှစ်သာရ ဘာတခုမျှ ရှာမရသဖြင့် လောက၌ တစုံတခု ကိုမျှ မစဲ့လမ်း မတောင့်တ, မတောင့်တသော် ကိုယ်တိုင် ကိလေသာ ငြိမ်းပုံ ရှင်အာနန္ဒာ ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၀

ဂ-အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်

၁၀၀။ (မိမွ ယောကျ်ားစသော) အပေါင်းအမှတ်အသား (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) အသေးစိတ်အမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော ကမ္မဝိပါက်ဝိညာဏ်သည် တည်ဆဲခဏ၌ စုတေခဲ့သော် ငရဲ တိရစ္ဆာန် ဂတိနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော ဂတိသို့ လားရာသော အကြောင်းရှိ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော ရူပါရုံတို့၌ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) အသေးစိတ်အမှတ်အသား (မိမွ ယောကျ်ား စသော) အပေါင်း အမှတ်သားကို ယူခြင်းထက် အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍နေသော သံချောင်း ထက်လှစ်သော သံဆူးတံကျင် စသည်ဘို့ဖြင့် မျက်စေ့ နား နှာခေါင်း စသည်တို့ကို ထိုးဖောက်ခြင်းခံရသည်က မြတ်သေးကြောင်း ဟောတော်မူပုံ (သောတ စသည်နည်းတူ) ....

အသက်ရှင်သူ၏ ကြံစည်တွေးတောမှုသို့ လိုက်၍ သံယောသင်းခဲ့မှုကို သော်လည်း ပြုတတ်သော အပြစ်ကိုမြင်၍ အသက်ရှင်သူတို့၏ အပြုံ အသက်ရှင်သူတို့၏ အကျိုးမရှိခြင်း အသက်ရှင်သူတို့၏ တွေ့ဝေခြင်းဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော အိပ်ပျော်နေခြင်းကပင် အသက်ရှင်သူထက် မြတ်ပုံနှင့် အကြား အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယသာဝကသည် အလျှံ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍နေသော သံချောင်းဖြင့် မျက်စိကို ထိုးဖောက်သည်ကို ထားဘိဦး (မထိုးပဲနှင့်လည်း) မျက်စိသည် မမြဲ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့လည်း မမြဲကုန် စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းလျှင် နိဗ္ဗိန္ဒာဏ် စသည်ကိုရ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-၁၀-၆-ဒု ဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၁၀၁။ ရဟန်းတို့ လက်ရှိလျှင် ယူခြင်း ချခြင်း, ခြေထောက်ရှိလျှင် ရွှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း, အဆစ်တို့ရှိလျှင် ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း, ဝမ်းပိုက်ရှိလျှင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိကြသကဲ့သို့ ထိုအတူ စက္ခုရှိသော် စက္ခု-သမ္မာသကြောင့် ကိုယ်တွင်း အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ သုခ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ ဖြစ်ကြသည် ....

လက်စသည် မရှိက ယူငင်မှုစသောကိစ္စတို့ မရှိနိုင်ကြသကဲ့သို့ စက္ခုမရှိသော် စက္ခုသမ္မာသကြောင့်ဖြစ်သော သုခ ဒုက္ခမဖြစ်ဟု ဟောတော်မူပုံ.... ၁၄၅

---

(၁၉) ၄-အာသီဝိသဝဂ်

၁-အာသီဝိသောပမသုတ်

၁၀၂။ မြွေလေးကောင်ကား မဟာဘုတ် လေးပါး၊ သူသတ်သမား ငါးယောက်ကား ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊ ခြောက်ယောက်မြောက် အတွင်းသူလျှိုကား နှစ်သက်စဲ့လမ်းတတ်သော နန္ဒီရာဂ၊ ရွာပျက်ကား အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၊ ရွာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသားဓားပြကား ဗာဟိရာ-ယတန ခြောက်ပါး၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကား သြဃလေးပါး၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကား ထင်ရှားသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းကား နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဖောင်ကား မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ လက်ခြေတို့ဖြင့် အားထုတ်ကူးခြင်းကား ဝီရိယ၊ ကူးမြောက်ပြီးသူကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကို—အသက်ရှည်ရှည် ချမ်းသာစွာနေလိုသောသူသည်လျှင်မြန်ထက်မြက်ပြင်းထန်သော မြွေလေးကောင်တို့မှ ကြောက်သဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးနေစဉ် သူသတ်ယောကျ်ားငါးယောက်တို့နှင့် နောက်ထပ် ခြောက်ယောက်မြောက် အတွင်းရန်သူ သူလျှို သူသတ်သမားတယောက်တို့က သံလျက်မိုးလျက် သတ်ရန် နောက်မှလိုက်နေကြောင်း သိရပြန်၍ ဆက်ပြေးပြန်ရာ အိုးခွက်စသည် ဘာမျှမရှိသော ရွာပျက်ကြီးတခုသို့ ဝင်ရောက်မိလေ၏၊ တဖန် တိုရွာပျက်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသားဓားပြတို့ ရောက်လာကြောင်း ထပ်မံကြားသိရ၍ တဖန်ဆက်လက်ပြေးပြန်လေသော် နက်ကျယ်သော ရေပင်လယ်ကြီး ဆီးတားနေသည်ကို တွေ့လေ၏ ....

ဤမှာဘက်ကမ်းတွင် ရန်သူဘေးဆိုးပေါသလို ဟိုမှာဘက်ကမ်းတွင် ရန်သူမရှိ အေးချမ်းသာယာမှု ရှိသည်ကို သိရလေသော် ကူးဖို့ရာလှေ ဖောင် တံတားမရှိသဖြင့် မျက် ထင်း သစ်ရွက်တို့ကို စုရုံး ဖောင်ဖွဲ့၍

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

လက်ခြေတို့ဖြင့် အားထုတ်ကူးခတ်လေရာ ဘေးကင်းသော ဟိုမှာဘက် ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်သောသူနှင့် ဥပမာပြု၍ ဝေဝေဆာဆာ ဟောတော်မူပုံ ၁၄၆-၉

၂-ရထောပမသုတ်

၁၀၃။ ကျွမ်းကျင်လိမ်မာ၍ နိုင်နင်းစွာ တတ်မြောက်ပြီးသော ရထားထိန်းသည် အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားကို ရွှေသို့ဘိုးခြင်း, နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း လိုရာအရပ်သို့ ဖြောင့်မတ်စွာသွားစေနိုင်ခြင်း စသည်ဖြင့် နိုင်နင်းစွာ စွမ်းဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ ရဟန်းသည် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို နိုင်နင်းအောင်ဆုံးမ၍ ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံသောတံခါးရှိသူဖြစ်အောင် ကျင့်သင့်ပုံ (၁)

"အနာ အသားနုတက်အောင် ဆေးလိမ်းပေးရသကဲ့သို့ရင်း ဝန်ထမ်းနိုင်အောင် လှည်းဝင်ရိုးကို ဆီထည့်ရာသကဲ့သို့ရင်း ခန္ဓာကိုယ် တည်တံ့ခိုင်မြဲ၍ ပရိယတ် ပဋိပတ်ဝန်ကို ဆောင်နိုင်ရန် စားသုံးရသည်"ဟု ဆွမ်းဘောဇဉ်စသည် သုံးဆောင်ချိန်၌ တပ်မက်မှုကင်း၍ ဘောဇနေမတ္တညုတာ ဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးသင့်ပုံ (၂)

ညဉ့်သုံးယာမ်တယာမ်သာ ဥဋ္ဌာနသညာဖြင့် အိပ်စက်၍ ကြွင်းကျန်သောအချိန်တို့၌ သတိသမ္ပဇည တရားဖြင့် မမေ့မလျော့အားထုတ်ခါ 'ဇာဂရိယာနုယောဂ' ဖြစ်အောင် အားထုတ်သင့်ပုံ (၃)

ဤတရားသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ယခုပစ္စက္ခအတ္တဘောဝ၌ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစွာနေရ၍ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၅၀

၃-ကုမ္မောပမသုတ်

၁၀၄။ မြေခွေးသည် လိပ်ကိုဦးခေါင်းနှင့် ခြေလက်တို့ တခုခုထွက်လာလျှင် ကိုက်ဖြတ်၍ အခွံပါ ခွါစားရန်စောင့်နေလေရာ လိပ်သည်လက်ခြေအင်္ဂါတို့အပြင်ဘက်သို့ မထွက်စေဲ သတိနှင့်ငြိမ်သက်စွာ လိပ်ခွံတွင်းသွင်း၍နေသဖြင့် ကြာရှည်မစောင့်နိုင်သော မြေခွေးသည် လက်လျော့ပြီး ထိုလိပ်မှ ဖဲသွားရသလို၊ကိလေသာမာရ်နတ်သည် "ရဟန်းတို့၏ မျက်စိမှရင်း။ပ။ စိတ်မှရင်း အခွင့်ကိုရရာ၏" ဟု စောင့်လျက် နေရာ "မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်လျှင် မိန်းမ-ယောကျ်ား စသော အပေါင်း အမှတ်အသား လက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ် အမှတ်အသား၌ စွဲလမ်းမှု မရှိကြကုန်ပဲ သတိဖြင့် စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၍နေကြပါက ကိလေသာမာရ်သည်သည်း သင်တို့မှ ဖဲသွားလတ္တံ့ ဟု" ဟောတော်မူခြင်း ... ၁၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-၅-ပ-ဒု-ဒါရကၠန္ဓေါပမသုတ်

၁၀၅။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောသမ္မီပြည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဂင်္ဂါမြစ်၏ ရေအယဉ်၌ မျောလာသော သစ်တုံးကြီးကိုပြ၍ ထိုသစ်တုံးကြီးသည် ဟိုဘက် ဤဘက် ကမ်းနှစ်ဘက်မှာ မတင်, ရေလယ်မှာမမြုတ်, သောင်ကုန်းမှာမတင်, လူ နတ်တို့မဆယ်, ဝဲထဲမှာလည်း မမြုတ်, ဆွေးပုတ်မှု မရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ ရေအယဉ်သည် သမုဒ္ဒရာသို့ ညွှတ်လျက်ရှိသောကြောင့် ထိုသစ်တုံးကြီးသည် သမုဒ္ဒရာသို့သာ ညွှတ်ကိုင်းလျက်ရှိ၏ ....

ဤဥပမာအတူ သင်တို့သည်လည်း ဟိုဘက်ကမ်း ဤဘက်ကမ်းစသည်မှာ မတင်က သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်ကိုင်းလျက်ရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကိုင်းလျက် ရှိကြပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ....

ရဟန်းတပါးက အထက်ပါ အဓိပ္ပါယ်ကို ဝေဖန် ဟောကြားရန်တောင်းပန်သဖြင့် အထက်ပါ ဥပမာကို ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူသည်မှာ အဋ္ဌင်္ဂိကာယတန ခြောက်ပါးကို ဤမှာဘက်ကမ်း, ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးကို ဟိုမှာဘက်ကမ်း၊ နန္ဒီရာဂကို ရေလည်၌ နစ်မြုတ်ခြင်း, ငါဟု ထောင်လွှား တက်ကြွသော မာနကို ကုန်း၌တင်ခြင်း၊ လူတို့နှင့် ရောနှော၍ 'သဟသောဂီ' 'သဟနန္ဒီ' ဖြစ်သော နေခြင်းကို လူဆယ်ခြင်း၊ မိမိ၏ အကျင့်သီလဖြင့် နတ်အဖြစ်ကို တောင့်တခြင်းကို နတ်ဆယ်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး လိုက်စားနစ်မြုတ်ခြင်းကို ဝဲမြုတ်ခြင်း၊ သီလမရှိခြင်း၊ သီလရှိယောင်ဟန်ဆောင်ခြင်း၊ အသမဏဖြစ်လျက် ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းကို ကိုယ်တွင်းဆွေးပုပ်ခြင်းဟု ဤသို့ ဥပမာ ဥပမေယျစပ်၍ အကျယ်ဟောတော်မူပုံ ....

ဤတရားကို ဟောတော်မူစဉ် နန္ဒ အမည်ရှိသော နွားကျောင်းသားနာကြား နှစ်သက်၍ ရဟန်းအဖြစ်တောင်းပုံ၊ ရဟန်းပြုပြီး မကြာမြင့်မီ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၁၅၃

၆-အဝဿုတပရိယာယသုတ်

၁၀၆။ ဘုရားရှင်သည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာကီဝင်တို့ ဆောက်လုပ်ပြီး စ, အသစ်ဖြစ်သော ညီလာခံစရပ်၌ သီတင်းသုံးရန် သာကီဝင်တို့ လျှောက်ထားမှုကို လက်ခံတော်မူ၍ ညဉ့်ဦးယာမ် မဇ္ဈိမယာမ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပရိသတ် သာကီဝင်ပရိသတ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၍ တရားပွဲအပြီး သာကီဝင်ပရိသတ်တို့ပြန်ကြရာ ရဟန်းတို့၏ ငိုက်မည်းခြင်းကင်းသည်ကို သိတော်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မူ၍ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်အား တရားဟောရန်လှဲအပ်ပြီးလျှင် ခါးတော်နှာမှုကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အပန်းဖြေကျိန်းစက်တော်မူပုံ ၁၅၃

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ရဟန်းတော်တို့အား ကိလေသာစိုစွတ်သူ မစိုစွတ်သူနှစ်ပါးခွဲခြား၍ ဟောတော်မူပုံ ....

၁။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ နှစ်သက်သာယာဖွယ်ကို မြင်ရလျှင် တပ်မက်၏၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကိုမြင်ရလျှင် အမျက်ထွက်၏၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ထင်သော သတိမရှိသူသည်ယုတ်ညံ့သောအကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်လျက်နေ၏၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ အကုသိုလ်တရားတို့၏ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ၊ ဤကဲ့သို့နေလေ့ရှိသော ရဟန်းကို (အာရုံခြောက်ပါး) တို့၌ ကိလေသာဖြင့် စိုစွတ်သူဟု ဆိုအပ်၏၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော ရဟန်းကို မာရ်သည် မျက်စိစသည်မှ ကပ်ရောက်နိုင်၏ ....

ဥပမာအားဖြင့် ခြောက်သွေ့ဆွေးမြေ့နေသော ကြူအိမ်မျက်မိုးအိမ်ကို မိုးရွှူးကိုင်သူကပ်ရောက်လာက လောင်ရန်အခွင့်ကို အလွယ်တကူရသကဲ့သို့တည်း စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူပုံ ....

၂။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ မနှစ်သက် အမျက်မထွက်၊ ကိုယ်၌ထင်သော သတိရှိလျက် ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်စိတ်တို့ အဖြစ်မခံ၊ အကုသိုလ်တို့ ချုပ်ရာ ကိလေသာတို့မှလွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိအောင် အားထုတ်နေထိုင်သောရဟန်းကို မာရ်သည် ကပ်ရောက်လွှမ်းမိုးခွင့်မရ၊ ရဟန်းကသာ အဆင်းစသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည် ဤသို့နေလေ့ရှိသောရဟန်းကို ကိလေသာဖြင့် မစိုစွတ်သူဆိုအပ်ကြောင်း၊ ဥပမာအားဖြင့် ထူထဲသောမြေဆိုင် အင်္ဂတေတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းဇရပ်စသည်ကို မျက်မိုးရွှူးဖြင့် ကပ်ရောက်လာစေကာမူ အလွယ်တကူ လောင်ကျွမ်းခွင့်မရသကဲ့သို့တည်း စသည်ဖြင့် အကျယ်ဟောကြားတော်မူပုံ.... ....

တရားအဆုံး၌ ဘုရားရှင်ကောင်းခြီးပေး၍ သာဓုခေါ်တော်မူခြင်း.... ၁၆၁

၇-ဒုက္ခမမှသုတ်

၁၀၆။ ရဟန်းသည် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းသဘော ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော ဒုက္ခမမှ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်ပုံ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ လိုချင်တပ်မက်မှု ကာမအစေး ကာမတွေ့ဝေမှု ကာမပူလောင်မှု မကိန်းပုံ၊ ထိုသို့လိုချင် တပ်မက်မှုစသည်မကိန်းအောင် ကျင့်နေသူကို ယုတ်မာသောအလိုကြီးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကုသိုလ်တရားတို့ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ်စက်ပုံ မကိန်းပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၁-၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၁၀၇။	"ဤကား ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တည်း၊ ဤကား ရုပ်စသည်၏ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ချုပ်ခြင်းချုပ်ကြောင်းတည်း" ဟု သိသော ရဟန်းသည် အလုံးစုံသောဆင်းရဲခြင်းသဘောဒုက္ခမမှတ်ကို သိသူမည်၏ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၂
၁၀၈။	ငါ "ဤမီးကျီးတွင်းသို့ အကယ်၍ကျလျှင် သေခြင်း သေလုနီးပါးဆင်းရဲသို့ ရောက်ရမည်" ဟု သိသော အသက်ရှင်လို မသေလို ချမ်းသာလိုသော ယောဂျားသည် မိမိ၏ လက်မောင်းတို့ဖျား အားရှိသူ ယောဂျား နှစ်ယောက်တို့ကိုင်၍ တသွေကျော်နက်သော မီးကျီးတွင်းသို့ ဆဲငင်ကုန်ရာ ထိုထိုဤဤ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွှတ်ရှန်းကန်သကဲ့သို့ ကာမတို့ကို မီးကျီးတွင်းနှင့် တူကုန်၏ ဟု သိမြင်အပ်ကုန်သော ရဟန်း၏ သန္တာန်၌ ကာမစွဲဆန္ဒ လိုချင်တပ်မက်မှုစသည် မကိန်းပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၃
၁၀၉။	"အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် အထက်အောက်အားဖြင့် မျှားစွာ ဆူးရှိသော တောသို့ဝင်သူသည် ငါ့ကို ဆူးမစူးပါစေနဲ့" ဟု သတိရှိထားလျက် ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်သကဲ့သို့ လောကဌ ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ် ပီယရုပ် သာတရုပ်သည် ငါဘုရား၏အဆုံးအမတော်၌ ဆူးဟုဆိုအပ်ပုံကို သိ၍ စောင့်စည်းခြင်း သံဝရ, မစောင့်စည်းခြင်း အသံဝရကို သိအပ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၃
၁၁၀။	"မျက်စိစသည်ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်အဆင်းစသည်ကို မြင်ရာစသည်၌ နှစ်သက်မှုလောဘဖြစ်ခြင်း မနှစ်သက်ဖွယ်ကို မြင်ရာစသည်၌ ဒေါသဖြစ်ခြင်း ကျဉ်းသောစိတ်ရှိ, မထင်သောသတိရှိလျက် ကိလေသာတို့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ပညာသမာဓိကို မသိခြင်းသည် အသံဝရမည်၍ ထိုထိုနှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်အာရုံတို့ကို တွေ့မြင်ရာ၌ လောဘ ဒေါသ မဖြစ်ခြင်း မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောစိတ် ထင်သောသတိရှိလျက် ကိလေသာတို့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ပညာသမာဓိ ဝိမုတ္တိကို သိခြင်းသည် သံဝရမည်၏" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၃
၁၁၁။	တနေ့လုံး ပူလောင်နေသော သံအိုးကင်း၌ ရေနှစ်ပေါက် သုံးပေါက်တို့ကို ချရာ ရေပေါက်ကျခြင်းသည်နေ့၍ ကုန်းခန်းခြင်းသည်မြန်သကဲ့သို့ တရားရှုမှတ်ကျင့်ကြံနေသူ၏သန္တာန်၌ ရံခါသတိ လွတ်ကင်း ချွတ်ယွင်းခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ပေါ်ရာ သတိဖြစ်ခြင်းသည် နံ့နေ့၍ ထိုအကုသိုလ်တို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်း ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည် လျင်မြန်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၄
၁၁၂။	တရားကျင့်နေသော ရဟန်းကို မင်း အမတ် မိတ်ဆွေ ဆွေမျိုးတို့က သိက္ခာချလူထွက်ရန် ဘိတ်ကြားကြသော်လည်း အရှေ့သို့ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းနေသော ဂင်္ဂါမြစ်ကို လူအပေါင်းသည် အနောက်သို့ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းရန် မပြုနိုင်၊	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပင်ပန်းရုံအဘို့ရှိသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းသော စိတ်ရှိနေရကား ထိုစိတ်သည် အယုတ်သို့ ပြန်မလည်နိုင် ထိုရဟန်း လူမထွက် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၅

ဂ-ကိုံသုကောပမသုတ်

၁၁၃။ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ရဟန်း၏ဉာဏ်အမြင်သည် အလွန်စင်ကြယ်ပါသနည်း၊ အဘယ်မျှဖြင့် ရဟန်းအား အထူးစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော ရဟန်းတပါး၏အမေးကို—

ပဌမရဟန်းက ဖဿာယတန(ခြောက်)ပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိလျှင်၊ ဒုတိယရဟန်းက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုသိလျှင်၊ တတိယရဟန်းက မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏အဖြစ် အပျက်သိလျှင်၊ စတုတ္ထရဟန်းက တေဘူမကတရားအားလုံးသည် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ထိုတရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိလျှင် (သိသောရဟန်း၏) ဉာဏ်အမြင် အလွန်စင်ကြယ်ပုံ၊ ထို တရားအသီးသီးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသော ရဟန်းအား စင်ကြယ် သောမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဖြေဆိုတော်မူကြခြင်း ၁၆၅-၆

၁၁၄။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်ပုံကို ဖြေဆိုသော ရဟန်းလေးပါးတို့၏ အဖြေကို မရောင့်ရဲ မကျေနပ်သော ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့သွား၍ လျှောက်ပြရာ ပေါက်ပင်ကိုမမြင်ဘူးသော ယောကျ်ားသည် မြင်ဘူးသူ လေးယောက်ကို မေးမြန်းရာတွင် ပဌမလူက ပေါက်ပင်သည် မီးလောင် တိုင်ငုတ်ကဲ့သို့ မည်းနက်၏၊ ဒုတိယလူက သားတစ်ကဲ့သို့နီရဲ၏၊ တတိယ လူက ကုက္ကိုပင်ကဲ့သို့ တွဲလွဲဆွဲအပ်သော အမျှင်သဖွယ်သီး၏၊ ဆွဲထား သော သံလျှက်အိမ်သဖွယ်သီး၏၊ စတုတ္ထလူက ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ထူထဲ သောအရွက်ရှိ၍ တစပ်တည်းစပ်သော အရိပ်ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုကြရာ အရွက် ကျသောသစ်ငုတ် ပွင့်ချိန် သီးချိန် အရွက်ထူထပ်ဖုံးအုပ်ချိန် မိမိတို့မြင်ပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြေဆိုကြသဖြင့် အားလုံးမှန်သကဲ့သို့ ရဟန်း လေးပါးတို့အဖြေသည် မှန်ကန်ကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူခြင်း ၁၆၆-၇

၁၁၅။ မင်း၏ ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေ, တံတိုင်း တုရိုက် တိုင်ရှိသော တံခါး ခြောက် ပေါက်ရှိသော အစွန်းအနားမြို့၌ မသိသူကိုတားမြစ် သိသူကို သွင်းသော လိမ္မာသည့် တံခါးစောင့်ကို လျှင်မြန်သော တမန်အစုသည် အရှေ့ အနောက် တောင်မြောက် အရပ်မှလာ၍ မြို့ပိုင်ရှင်ကို မေးရာ "မြို့လယ် ခရီးလေးခုအဆုံး၌ ထိုင်နေ၏"ဟု တံခါးစောင့်ကို ပြောပြရာ တမန်အစုံ သည် မြို့ပိုင်ရှင်အား ဟုတ်မှန်တိုင်းသောစကားကို ဆောင်နှင်း၍လာအပ် သော ခရီးသို့တဖန်ပြန်သွားပုံ ဥပမာကို ဟောတော်မူ၍ မြို့ဟူသည် ဤရုပ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ကိုယ်ကြီး၊ တံခါးခြောက်ပေါက်ဟူသည် အဋ္ဌတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၊ တံခါးစောင့်ဟူသည်သတိ၊ တမန်သည်အစုံဟူသည် သမထဝိပဿနာ၊ မြို့လယ် ခရီး လမ်းလေးခွဆုံဟူသည် ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ ဟုတ်မှန်သော စကား ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၊လာအပ်သောခရီးဟူသည် အဂ်ါ နှစ်ပါး ရှိသော မဂ် ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၇

၉-ဝိဏောပမသုတ်

၁၁၆။ "မြင် ကြား နံ လျက် ထိ-သိအပ်သော အာရုံ (ခြောက်ပါး) တို့၌ ဆန္ဒရာဂ ဒေါသ မောဟ ပဋိဃတို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဤလမ်းခရီးသည် ကြောက်ဖွယ်သော ဘေးဘျမ်း ဆူးငြောင့် တောခြုံတို့နှင့်တကွဖြစ်၏၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် လမ်းခရီးမဟုတ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ခရီး ဆင်းရဲဖြစ်ရာခရီး သူယုတ်တို့ သွားရာ ခရီး ဖြစ်၏၊သူတော်ကောင်းတို့ သွားရာလမ်းခရီးမဟုတ် သင်မသွားထိုက်" ဟု ထိုအာရုံတို့မှ စိတ်ကို တားမြစ်ရန် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၈

၁၁၇။ ကောက်စပါး စားတတ်သောနွားသည် အစောင့်မေ့လျော့နေသော ကောက်စပါးခင်းကိုဝင်၍ စားသောက်မူးယစ်မေ့လျော့နေသကဲ့သို့ အာဂမ, အဓိဂမသုတမရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ဖဿာယတနခြောက်ပါးတို့၌ စောင့်စည်းမှုမပြုသဖြင့်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ အလိုရှိတိုင်း ယစ်မူးမေ့လျော့တတ်ပုံနှင့် ကောက်စပါးခင်းကို ဝင်စားသောနွားကို မမေ့မလျော့ စောင့်လျက်ရှိသော အစောင့်သည် နှာခေါင်း ဦးချိုကြားတို့၌ ဒုတ်ကြီးဖြင့် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်လှတ်လိုက်ရာ ရှာတောသို့ ရောက်သော်လည်း နွားသည် ရပ်ခြင်း ဝတ်ခြင်းမျှားရ၍ ဒုတ်ဒဏ်ရာကို အောက်မေ့ကာ ထိုကောက်စပါးသို့ မသက်ဝင်သကဲ့သို့ ရဟန်း၏စိတ်သည် ဖဿာယတန (ခြောက်) ပါးတို့၌ အောင်အပ် ကောင်းစွာအောင်အပ်သော အခါ၌ ပဌမဈာန်ဖြင့် ကောင်းစွာတည်ပုံ၊ ဒုတိယဈာန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နစ်မြုပ်နေပုံ၊ တတိယဈာန်ဖြင့် တခုတည်းသော အာရုံရှိပုံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၉

၁၁၈။ စောင်းသံ မကြားဘူးသော မင်းနှင့်အမတ်ကြီးသည် စောင်းသံကို ကြားရာ "ဤနှစ်သက်ဖွယ်အသံသည် အဘယ်ဝတ္ထု၏အသံနည်း"ဟုမေးသဖြင့် ဤဝတ္ထုသည်စောင်းဖြစ်ကြောင်း မင်းချင်းတို့က လျှောက်ကြရာ"ထိုစောင်းကိုဆောင်ယူကြ" ဟု မင်းနှင့်အမတ်ကြီးက ပြောသောအခါ "ဤစောင်းသည် စောင်းခွက်, စောင်းကြက်သားရေ, လက်တံ, စောင်းကြိုးယစ်ရာ ဒုတ်တံ,စောင်းကြိုး လက်ခတ်, တီးခတ်သူ ယောကျ်ား၏ လုံ့လ ပယောဂတို့ဖြင့်မျှားသော ကြိုးသော အဆောက် အဦးရှိ၏၊ မျှားသော အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်မှ အသံမည်ကြောင်း" မင်းချင်းတို့က

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

လျှောက်ကြသောအခါ ထိုစောင်းကို ခွဲစိပ်မီးရှို့ပြီးမြစ်ရေ၌ မျှောလေ့ ဤစောင်းသည် ထင်ရှားမရှိယောင်တကား လူအပေါင်းသည် ဤစောင်း၌ အလွန်မေ့လျော့ ကွန်မြူး၏ဟု ပြောဆိုသကဲ့သို့ ရဟန္တာအား ခန္ဓာ ငါးပါး တို့၌ ငါ ငါ၏ဥစ္စာ ငါဟူ၍ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းမှုမဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၀

၁၁၉။ ဥပဓာရဏော ဥပဝီဏော အသတိ-တို့၌မှတ်သားဖွယ်အဆုံးအဖြတ်များ ၁၇၁-၂

၁၀-ဆပ္ပါဏကောပမသုတ်

၁၂၀။ မြွားမြက်တောသို့ ဝင်သော မှည့်သော အနာရှိသော ယောကျ်ား၏ ခြေတို့ကို သမန်းမြက်ဆူးစူး ကိုယ်တို့ကို မြွားရွက်ခြစ်ကုန်သဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲသကဲ့သို့ ရဟန်းသည် ရွာတောသို့ ကပ်သည်ရှိသော် "ဤအရှင်သည်လည်း ဤသို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဤသို့သောအကျင့်ရှိ၏၊ မစင်ကြယ် ရွာသူတို့ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်၏" ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခံရသော ရဟန်းကို "ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သူ" ဟု သိ၍ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းမှု'သံဝရ'မစောင့်စည်းမှု'အသံဝရ' တို့ကို သိထိုက်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း(စာပိုဒ်-၂၄၄ ဒုက္ခမေမှသုတ် နှင့် တူ၏) ၁၇၂-၃

၁၂၁။ အထူးထူးသောအရပ် ကျက်စားရာရှိကုန်သော မြေ,မိကျောင်း, ငှက်ဆင်, ခွေး, မြေခွေး, မျောက်သတ္တဝါခြောက်ကောင်တို့ကို ဖမ်းယူ၍ ခိုင်ခံ့သော ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားရာ တောင်ပို့, ရေ, ကောင်းကင်, ရွာသုသာန်, တောသို့ဝင်အုံ့ ဟု ဆွဲငင်ကြရာ ပူလောင်ပင်ပန်းသောအခါ အားကြီးသော သတ္တဝါတကောင်ကောင်၏ အလိုနှိုင်ငံသို့ အစဉ်လိုက်ရောက်ရကုန်သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိကို မပွါးသော ရဟန်းကို စက္ခုပသာဒ စသည် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေသော ရူပါရုံစသည်တို့၌ ဆွဲငင်၍ မနှစ်သက်ဖွယ် ရူပါရုံစသည်တို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၍ အသံဝရဖြစ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၃

၁၂၂။ မြွေ,မိကျောင်း,ငှက်ဆင်,ခွေး,မြေခွေး,မျောက်သတ္တဝါခြောက်ကောင်ကိုခိုင်ခံ့သော ငုတ်၌ ချည်နှောင်ထားလျှင် ထိုငုတ်သို့သာ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိကို ပွါးစေအပ် အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော ရဟန်းကို နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံတို့ မဆွဲငင် မနှစ်သက်ဖွယ် အာရုံတို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်မထင်သဖြင့် 'သံဝရ' ဖြစ်ပုံနှင့် ခိုင်ခံ့သော ငုတ်ဟူသည် ကာယဂတာသတိ၏ အမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ကာယဂတာသတိကို ပွါးစေအပ်မည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်မည်" ဟု ကျင့်ထိုက်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၁-ယဝကလာပိသုတ်

၁၂၃။ လမ်းလေးခွဲ၌ ချထားအပ်သော ကောက်လှိုင်းစည်းကို လူခြောက်ယောက်တို့သည် ထမ်းပိုးကိုယ်စီဖြင့် ကောင်းစွာ ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ခုနစ်ယောက်မြောက် နောက်ထပ်တယောက် ထပ်မံ၍ ရိုက်ပြန်သော် အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်ပြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောက်လှိုင်းနှင့် တူသော ပုထုဇဉ် သတ္တဝါကို ထမ်းပိုးလက်ရှိလူ (ခြောက်) ယောက်နဲ့တူသော ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ မဏ္ဍ တည်းဟူသော အာရုံတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ပါလျက် / ခုနစ်ယောက်မြောက်သော လူနှင့်တူသော ဘဝကို တောင့်တတတ်သော ကိလေသာထပ်၍ နှိပ်စက်ပြန်သော် နှောက်ထပ်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ အလွန်လွယ်ကူပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၅

၁၂၄။ ခန္ဓာတို့ကို တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အထင်မှားသော် နတ်အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲ၌ ရှုံးသောသူကို နှောင်ဖွဲ့အပ်သော အနှောင်အဖွဲ့ထက် အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သော မာရ်နတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ မလွတ်နိုင်ပုံနှင့် ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာန ဒိဋ္ဌတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အထင်မမှားသော် ၎င်း အနှောင့်အဖွဲ့မှ လွတ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၆-၂

၂-ဝေဒနာသံယုတ်

၁-သဂါထာဝဂ်

၁-သမာဓိသုတ်

၁၂၅။ ကောင်းစွာတည်ကြည် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ရှုမှတ် အောက်မေ့တတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို သစ္စာလေးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့် သိရှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၀

၂-သုခသုတ်

၁၂၆။ မိမိ၌ရင်း သူဘပါး၌ရင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ထိုဝေဒနာတို့ကို မမြဲ ဆင်းရဲ ပါတကားဟု ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ အပျက်ကိုရှုသော် ထိုဝေဒနာတို့၌ တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၀

၃-ပဟာနသုတ်

၁၂၇။ သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိဃာနုသယ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်သော် တဏှာသံယောဇဉ်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်လျက် ဒိဋ္ဌဓမ္မရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-ပါတာဝလသုတ်

၁၂၈။ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ္စမ်းနိုင်သော "ပါတာဝ" ဟူသော ဗလ၀ါမုခ၀ဲကြီး ဟူသည် သမုဒ္ဒရာ၌တည်ရှိသော ဗလ၀ါမုခ၀ဲကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ စင်စစ် အဿုတ၀ါပုထုဇဉ်တို့သည် ဒုက္ခ၀েဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော် ရင်ဘတ်စည်တီး သက်ကြီးရွက်ငင် ငိုကြွေးပူပန်ရကုန်လျက် ထောက်တည်ရာမရနိုင်သည်းမခံနိုင်ကြသောကြောင့် "ပါတာဝ ဗလ၀မုခ၀ဲကြီး ဟူသည် ဒုက္ခ ၀েဒနာသာဖြစ်ကြောင်းကို" ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၂-၃

"ပါတာဝ" ဟူသောပုဒ်၏ ရှင်းလင်းချက် ၁၈၃

၅-ဒဠ္ဍမသုတ်

၁၂၉။ သုခ၀েဒနာကို ဆင်းရဲဟူ၍ ဒုက္ခ၀েဒနာကို ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဥပေက္ခာ ၀েဒနာကို မမြဲဟူ၍ ပိုင်းခြားသိမြင် ကောင်းစွာရှုသင့်ပုံနှင့် ထိုသို့ရှုသည် ရှိသော် ပစ္စုပ္ပန်အတွေ့အကြုံ၌ အာသ၀ေါကင်းကွာ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၄

၆-သလ္လသုတ်

၁၃၀။ အဿုတ၀ါပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခ၀েဒနာစသည်ကိုခံစားရာ၌ မြှားတချောင်းဖြင့် ထိုးဖောက်ခံရပြီးသူကို နောက်ထပ် မြှားတချောင်း ထပ်၍ ထိုးဖောက်ခံရပြန်သော် ၂-မျိုး ၂-စား ၀েဒနာခံစားရသကဲ့သို့ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲစိတ်၏ဆင်းရဲ နှစ်မျိုးစလုံးကို ခံရပုံ၊ ပဋိဃ,ရာဂ အဝိဇ္ဇာနုသယ ကိန်းပုံ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်ပုံ၊ ဇာတိစသည်နှင့် ယှဉ်စပ်နေပုံနှင့် သုတ၀ါ အရိယ-သာ၀ကမှာ ဒုက္ခ၀েဒနာ စသည်ကို ခံစားရသည်ရှိသော် မြှားတချောင်းဖြင့် ထိုးဖောက်ခံရသူကို နောက်ထပ်တချောင်းဖြင့် ထပ်မံ၍ ထိုးဖောက်မခံရသကဲ့သို့ ကိုယ်ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာ ခံရ၍ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိပုံနှင့် ပဋိဃ, ရာဂ, အဝိဇ္ဇာနုသယမကိန်းပုံ ကိလေသာတို့နှင့် မယှဉ်စပ်ပုံ ဇာတိ စသည်နှင့် မယှဉ်စပ်ပုံကို ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်၏ ခံစားရပုံ ထူးခြားချက်ကို အကျယ်တ၀င့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၄-၇

၇-ပဌမဂေလညသုတ်

၁၃၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာ၀ုန်တော အထွဋ်တပ်သော ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ညနေအခါ လူနာရဟန်းတို့နေရာ ဆေးရုံကျောင်းသို့ ကြွရောက်၍ ဤသာသနာတော်၌ ကျင့်ကြံသော (ရဟန်း)သည် လုံ့လ ပညာ သတိရှိလျက် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောက၌ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ ရုပ် ၀েဒနာ စိတ်ခမ္မတို့ကို အဖန်ဖန်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရှုရန် ရှေတိုး နောက်ဆုတ် ကြည့်ရှု ကွေးဆန့် စသည်တို့၌ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၇-၈

၁၃၂။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး သမ္မဇဉ်တရားတို့ကို မမေ့မလျော့ အားထုတ်နေသူမှာ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ ဖြစ်ပေါ် လာရာ၌ ထိုဝေဒနာတို့၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းရပုံ၊ ရူပ် ကာယ, သုခ, ဒုက္ခ, အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာတို့ကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုရပုံ၊ ထိုသို့ ရှုသဖြင့် အနုသယမကိန်းပုံ၊ ဖြစ်ခိုက်ဝေဒနာတို့ကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့်သိပုံ၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်ပဲ ခံစားပုံ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရိက မနောဒ္ဓါရိက ဝေဒနာကိုသိပုံ၊ ဤဘဝ၌ပင် ဝေဒနာ ဟူသမျှ မနှစ်သက်အပ်ပဲ ငြိမ်းအေးကုန်မည် ဟု သိရပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၉

၈-ဒုတိယဂေလညသုတ်

၁၃၃။ ဝေဒနာ သုံးပါးတို့ ဖဿကို စွဲမှီ၍ဖြစ်၏ ဟု သိဆင်ခြင်ရန် ဟောသည်သာ ထူး၏ ....

၉-အနိစ္စသုတ်

၁၃၄။ သုခ ဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာတို့ကို မမြဲကုန်, အကြောင်းတရားကို ပြုပြင်အပ်သောတရား, အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား, ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ပျက်ခြင်းသဘော ပျက်ပြယ်ခြင်းသဘော ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားတို့ ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ၁၉၀

၁၀-ဖဿမူလကသုတ်

၁၃၅။ ထင်းနှစ်ချောင်းတို့ ထိခိုက်မိ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် အပူဓွေ မီးသည် ဖြစ်ပေါ်၍ ထိုထင်းတို့ အသီးအခြားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုအပူဓွေမီးသည် ချုပ်ငြိမ်းသကဲ့သို့ ဖဿကြောင့် ဖြစ်ပေါ် သော ဝေဒနာ သုံးပါးသည်လည်း (သူတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်) ချုပ်ငြိမ်းရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၁

၂-ရဟောဂဝဂ်

၁-ရဟောဂတသုတ်

၁၃၆။ "အလုံးစုံသော ဝေဒနာဟူသမျှသည် ဒုက္ခပင်ဖြစ်၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်းသည် အဘယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူပါသနည်း" ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ အမေးကို သခါရတရားတို့၏ မမြဲခြင်း, ကုန်ခန်းခြင်း, ပျက်ခြင်း,

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပျက်ပြယ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟော
တော်မူကြောင်းနှင့် ပဌမစျာန်သမာပတ် စသည်ကို ဝင်စားသောသူအား
ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိ အဿာသပဿာသ ရူပသညာ စသော အနုပုဗ္ဗ-
သခ်ါရတရားတို့ ချုပ်ပုံ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ခြောက်ပါးသော ပဿဒ္ဓိ
တို့ကိုပါ ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၉၂-၄

၂-၃-ပဌမ ဒုတိယအာကာသသုတ်

၁၃၇။ ကောင်းကင်၌ အထူးထူး အမျိုးမျိုးသော လေတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြသလို ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်၍နေသော ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း သတိသမ्ပ
ဇဉ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ရှုမြင်သော ပညာရှိသည် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ
ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၄-၅

၄-အဂါရသုတ်

၁၃၈။ ညှဉ်သည်တည်းခိုရာအိမ်သို့ အရပ်မျိုးစုံမှ လူမျိုးစုံ လာရောက်တည်းခို
သကဲ့သို့ ဤခန္ဓာကိုယ်ဌလည်း အမျိုးမျိုးသော ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ပေါ်
ပုံကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၉၅

နိရာမိသာသုခါ စသည်တို့ဌ အရကောက်ကို ပြပုံ ၁၉၅

၅-ပဌမအာနန္ဒသုတ်

၁၃၉။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဝေဒနာ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်း
ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်, သာယာဖွယ်,
အပြစ်, ထွက်မြောက်ကြောင်းတို့ကို မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက
အကျယ်တဝင့် ဖြေဆိုတော်မူ၍ အနုပုဗ္ဗသခ်ါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းပုံ၊ ခြောက်
ပါးသော ငြိမ်းအေးခြင်း ပဿဒ္ဓိတို့ကိုပါ ထည့်စွက်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၆

၆-၇-၈-ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်

ပဌမ ဒုတိယသမ္မဟုလသုတ်များ ၎င်းသုတ်နှင့်တူ၏ ....

၉-ပဠုကဂ်သုတ်

၁၄၀။ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဝေဒနာတို့သည် သုံးပါးဖြစ်ကြောင်း ဥဒါယီက
ပြောရာ ပဠုကဂ်လက်သမားဆရာကြီးက ၂-ပါးဟု ယူဆကြောင်းပြော၍
အချင်းချင်း နားလည်မှုမရအောင် ဖြစ်နေကြပုံ ....

၁၄၁။ မြတ်စွာဘုရားက ဝေဒနာတို့ကို ၂-၃-၅-၆-၁၈-၃၆-၁၀۸-ပါး ရှိ၏ဟူ၍ ပရိ
ယာယ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်ကို အချင်းချင်း မှန်ကန် ကောင်းမွန်သော

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဟောပြောချက်ဟု လက်မခံနိုင်ကြလျှင် ဤကဲ့သို့ ခြင်းခုံမှု စသည်ဖြစ်
လတ္တံ့ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၉-၂၀၀

၁၄၂။ စျာန်ချမ်းသာကို ထောက်က ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည် ချမ်းသာ
ကို ခံစားရသည် မမည်၊ အထက်အထက် စျာန်ချမ်းသာကို ထောက်လျှင်
လည်း အောက်အောက်စျာန်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည်လည်း ချမ်းသာကို
ခံစားရသည် မမည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ....

၁၄၃။ ခံစားမှု ဝေဒယိတသုခသဘော မရှိပါပဲလျက် ဘာကြောင့် နိရောဓသမာ
ပတ်ကို သုခ-ဟု ပညတ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၇

၁၄၄။ စေတသော သမ္မသာဒနံ စသည်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ ၂၀၂-၅

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

ဂင်းသုတ်သည် ပဠာကင်သုတ်နှင့်တူ၏ ....

၃-အဌသတပရိယာယဝဂ်

၁-သီဝကသုတ်

၁၄၅။ သုခစသော ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း သည်းခြေ သလိပ် လေ စုပေါင်း
ကျရောက်ခြင်း ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်း မညီမညွတ် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်း လုံ့လ
ပယောဂ ကဲ့အကျိုးဟူသော တရားရှစ်ပါးကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၈-၂၀၉

၂-အဌသတသုတ်

၁၄၆။ ဝေဒနာ ၂-ပါး ၃-ပါးမှစ၍ ဝေဒနာအပြား တရာ့ရှစ်ပါးတိုင်အောင် အသေး
စိတ် စိတ်ဖြာလျက် အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၀-၂၁၁

၃-အညတရဘိက္ခုသုတ်

၄-ပုဗ္ဗသုတ်

၅-ဥဏသုတ်

၁၄၇။ ၆-သမ္ဘဟုလဘိက္ခုသုတ်များသည် ရဟောဂတဝဂ်၊ ၅-ခုမြောက် ပဌမအာနန္ဒ
သုတ်နှင့် တူ၏၊ အနုပုဗ္ဗသခါရနှင့် ပဿဒ္ဓိ ခြောက်ပါး ဤသုတ်များ၌
မဟောပေ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-၈-၉-ပဌမ ဒုတိယ တတိယ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်များ

၁၄၈။ ဝေဒနာသုံးပါးတို့၏ သမုဒယ အတ္ထင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိပါက ရဟန်း ပုဏ္ဏားဟု မခေါ်ဆိုအပ်သည့်ပြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကျိုးကို ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိကြရပဲ အထက်ပါ ဝေဒနာတို့၏ သမုဒယစသည်တို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိရှိမှသာလျှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားဟုခေါ်ဆိုအပ်သည့်ပြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရှိကြ၍ ခံစားကြရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၃-၂၁၄

သာမညတွံ ဗြာဟ္မညတွံပုဒ်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာ ....

၁၀-သုဒ္ဓိကသုတ်

၁၄၉။ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၄

၁၁-နိရာမိသသုတ်

၁၅၀။ အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ် ချစ်နှစ်သက်အပ်သော တပ်နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ပီတိကို "သာမိသာပီတိ" ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည် "သာမိသသုခ" ဥပေက္ခာသည် "သာမိသာဥပေက္ခာ" ....

ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန်၌ရှိသော ပီတိကို "နိရာမိသာပီတိ" ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန်၌ရှိသော သုခကို "နိရာမိသသုခ" စတုတ္ထစျာန်ကိုစွဲမှီ၍ဖြစ်သော ဥပေက္ခာကို "နိရာမိသာ ဥပေက္ခာ" ....

ရာဂစသည်မှ လွတ်မြောက်သော စိတ်ကိုဆင်ခြင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပီတိ-သုခ-ဥပေက္ခာများသည် "နိရာမိသာ နိရာမိသတရာပီတိ"၊ "နိရာမိသာ နိရာမိသတရသုခ"၊ "နိရာမိသာ နိရာမိသတရာ ဥပေက္ခာ" များဖြစ်ကြ၍ ရူပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သောလွတ်မြောက်မှုသည် "သာမိ-သ ဝိမောက္ခ"၊ ရူပ်နှင့် မစပ်ယှဉ်သော လွတ်မြောက်မှုသည် "နိရာမိသ ဝိမောက္ခ"၊ ရာဂစသည်မှလွတ်မြောက်သော စိတ်ကိုဆင်ခြင်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော လွတ်မြောက်မှုသည် "နိရာမိသ နိရာမိသ-တရာ ဝိမောက္ခ" မည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၅-၂၁၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မာတုဂါမသံယုတ်

၁-ပဌမပေယျာလဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၁၅၁။ အဆင်းမလှ, ဥစ္စာမရှိ, သီလမရှိ, ပျင်းရိ, သားသမီးမရ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော မိန်းမသည် ယောကျ်ားများ၏ စိတ်နှလုံးကို မပ္ပါးစေတတ် ယုတ်သောမိန်းမ ဖြစ်ပုံနှင့် အဆင်းလှ, စည်းစိမ်ရှိ, သီလရှိ, မပျင်းရိ, သားသမီးရ အင်္ဂါ ငါးဝရှိသော မိန်းမသည် ယောကျ်ားများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်ပ္ပါးစေ တတ်သော ကောင်းမြတ်သော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၉

၂-ပုရိသသုတ်

၁၅၂။ အဆင်းမလှ, စည်းစိမ်မရှိ, သီလမရှိ, ပျင်းရိ, သားသမီးမရ အင်္ဂါငါးပါး ရှိသော ယောကျ်ားသည် မိန်းမများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်မပ္ပါးစေတတ် သော ယုတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်ပုံနှင့် အဆင်းလှ, စည်းစိမ်ရှိ, သီလရှိ, မပျင်းရိ, သားသမီးရ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော ယောကျ်ားသည် မိန်းမများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်ပ္ပါးစေတတ်သော ကောင်းမြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ် ကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၉

၃-အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ်

၁၅၃။ လင်အိမ်လိုက်ရခြင်း ဥတုလာခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရခြင်း သားဖွားရခြင်း လင်ကိုလုပ်ကျွေးရခြင်း ဤငါးပါးကို ယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံ အသီး အခြား မိန်းမများသာလျှင် ခံစားကြရသော (အာဝေဏိက) ဆင်းရဲ ငါးပါး ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၀

၄-တိဟိမေမှိသုတ်

၁၅၄။ နံနက်အခါ ဝန်တိုခြင်း မွန်းတည့်အခါ ငြူစူခြင်း ညအခါ ကာမရာဂနှိပ်စက် ခြင်းတည်းဟူသော တရားသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက် ကြွေ သေသည်မှနောက်၌ ငရဲသို့ရောက်ရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၀-၂၂၁

၅-ကောဓနသုတ် ၉-သုတ်

၁၅၅။ သဒ္ဓါတရားမရှိခြင်း ကာယဒုစရိုက်စသည်မှ မရှက်ခြင်း မလန့်ခြင်း အမျက် ထွက်ခြင်း ပညာမရှိခြင်းတည်းဟူသော တရားငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ငရဲသို့ ရောက် ရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၁၅၆။	၆-ဥပနာဟီသုတ်မှစ၍ ၁၃-မုဋ္ဌဿတိသုတ်တိုင်အောင် ရှစ်သုတ်သည် ကောဓနအစား ဥပနာဟီ-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းအစရှိသော ခေါင်းစီးအတိုင်း အစားထိုးသွင်းသည်မှတပါး ကောဓနသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏	၂၂၂-၂၂၃
	၁၄-ပဠူဝေရသုတ်	
၁၅၇။	ငါးပါးသီလမမြဲသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ငရဲသို့ရောက်ရပုံ ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၃
	၂-ဒုတိယပေယျာလဝဂ်	
	၁- အက္ကောဓနသုတ်	
	၁-အက္ကောဓနသုတ်မှစ၍ ၉-ဥပဇ္ဈိတဿတိသုတ်အထိ ကိုးသုတ်သည် ခေါင်းစီးအတိုင်း တမျိုးတမျိုးပြောင်းသွင်း၍ သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း ကာယဒုစရိုက်စသည်မှ ရှက်ခြင်း လန့်ခြင်း အမျက်မထွက်ခြင်း ပညာရှိခြင်း တည်းဟူသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်၌ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရပုံ ဟောတော်မူခြင်း။ ကိုးသုတ်လုံးတူပါသည်	၂၂၄-၂၂၅
	၁၀-ပဠူသီလသုတ်	
၁၅၈။	ငါးပါးသီလမြဲသောမိမှမျှား နတ်ပြည်သို့ရောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၆
	၃-ဗလဝဂ်	
	၁-စိသာရဒသုတ်	
	၂-ပလယသုတ်	
	၃-အဘိဘုယျသုတ်	
၁၅၉။	အဆင်းအား စည်းစိမ်အား ဆွေမျိုးအား သားသမီးအား သီလအား ဟူသော အားငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမှမျှားသည် (၁) ရွံ့ရှာခြင်းကင်းရဲရဲတင်းတင်း အိမ်ကိုစိုးအုပ်၍နေနိုင်ခြင်း (၂) လင်ကိုလွှမ်းမိုး၍ အိမ်ကိုစိုးအုပ်နေနိုင်ခြင်း (၃) လင်ကိုလွှမ်းမိုး၍ နေနိုင်ခြင်းမျှားကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-ကေသုတ်

၁၆၀။ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားသည် အဆင်းစသော အားငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမိမှကိုလွှမ်းမိုးရ၍ နေနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၇

၅-အဂ်သုတ်

၁၆၁။ မိန်းမတို့တွင် ပြည့်စုံအပ်သော အားငါးပါးအနက် အကြင်မိန်းမအား အဆင်းအားသာရှိ၍ စည်းစိမ်အားမရှိပါက ထိုမိန်းမသည် စည်းစိမ်အင်အားဟူသော ထိုအင်္ဂါနှင့်မပြည့်စုံပုံ၊ အဆင်းအား စည်းစိမ်အားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဆွေမျိုးအားမရှိပြန်သော် ထိုပြည့်စုံသော အားနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီး မပြည့်စုံသော ဆွေမျိုးအားနှင့် မပြည့်စုံပုံ(အစဉ်အတိုင်း အတိုးအဆုတ် ပြုလုပ်လျက်)စသည်ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၇-၂၂၈

၆-နာသေန္ဓိသုတ်

၁၆၂။ ဆိုခဲ့ပြီး အားငါးပါးတို့အနက် ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အားမရှိပဲ အခြားသောအားများသာရှိနေပါက ထိုမိန်းမကို နှင်ထုတ်ကြကုန်၍အိမ်ဌ မထားကြပုံ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အားတပါးနှင့် ပြည့်စုံပါက အခြားသောအားများမရှိသော်လည်း မနှင်ထုတ်ကြပဲ အိမ်ဌထားကြပုံ (နေစေပုံ)ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၈-၂၂၉

၇-ဟေတုသုတ်

၁၆၃။ ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံမှသာ နတ်ပြည်ရောက်၍ အခြားသောအားများနှင့် ပြည့်စုံနေသော်လည်း နတ်ပြည်မရောက်ပုံ ဟောခြင်း ၂၂၉

၈-ဌာနသုတ်

၁၆၄။ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိသော မာတုဂါမ၏ ဒုလ္လဘငါးပါးနှင့် ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော မာတုဂါမ၏ သုလဘတရား ငါးပါးကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၂၉-၂၃၀

၉-ပဉ္စသီလဝိသာရဒသုတ်

၁၆၅။ ငါးပါးသီလနှင့်ပြည့်စုံသော မာတုဂါမသည် ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းလျက် အိမ်ကို စိုးအုပ်၍ နေနိုင်ပုံဟောခြင်း ၂၃၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဝဗျိုသုတ်

၁၆၆။ သဒ္ဓါသီလ သုတ စာဂ ပညာတည်းဟူသော ငါးပါးသော ကြီးပွါးခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်၏ တပည့်မသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၏ သီလသမာဓိ စသောအနှစ်, သီလသမာဓိစသော အမြတ်ကိုယူသည်မည်ပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၃၁

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဏ္ဍာသုတ်

၁၆၇။ ဇမ္ဗုခါဒကပရိဗိုဇ်၏နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ရှိပါသလော, အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဂစသည် ကုန်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်ကြောင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၂

၂-အရဟတ္တပဏ္ဍာသုတ် နိဗ္ဗာနပဏ္ဍာသုတ်နှင့် တူ၏။ နိဗ္ဗာန်အစား အရဟတ္တဖိုလ်ပြောင်းရုံသာ ထူး၏ ....

၃-ဓမ္မဝါဒီပဏ္ဍာသုတ်

၁၆၈။ လောကဌ် အဘယ်သူတို့သည် တရားကို ဆိုလေ့ရှိပါကုန်သနည်း။ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြကုန်သနည်း၊ ကောင်းစွာသိကုန်သနည်း၊ ထိုရာဂစသည်ကိုပယ်ရန် လမ်းသည် အဘယ်ပါနည်း ဟူသောအမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဂစသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါ ပြောဆိုသောသူတို့သည် တရားကိုဆိုလေ့ရှိသောသူ, ရာဂစသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါကျင့်သောသူတို့သည် ကောင်းစွာကျင့်သောသူ, ပယ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသည်တို့၏ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသူတို့သည် ကောင်းစွာ သိသောသူတို့မည်ကြောင်းနှင့် ထိုရာဂစသည်ကိုပယ်ရန် လမ်းအကျင့်ဟူသည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပင်ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၃၂-၂၃၄

၄-ကိမတ္ထိယသုတ်

၁၆၉။ အဘယ်အကျိုးငှါ ရဟန်းဂေါဘမအထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်ပါသနည်း ဟူသောအမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်သုံးအပ်ကြောင်း ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၄

(လမ်းကြောင်းရှိ,မရှိ စသည် မေးပုံ ဖြေပုံ နိဗ္ဗာနပဏ္ဍာသုတ်နှင့်တူသည်။)

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-အဿာသပဋ္ဌာသုတ်

၁၂၀။ အာဘယ်မျှဖြင့် "သက်သာရာသို့ရောက်၏ သက်သာရာသို့ရောက်၏"ဟုဆိုအပ်ပါသနည်း ဟူသောအမေးကို ဖဿာယတနခြောက်ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းစသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိခြင်းဖြင့် သက်သာရာသို့ရောက်၏ ဟူ၍ ဆိုထိုက်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း(မဂ္ဂေါ်စသည် ရှေးသုတ်အတိုင်း)

၆-ပရိမဿာသပဋ္ဌာသုတ်

ပရိမဿာသပဋ္ဌာသုတ်၌ လွန်မြတ်သော သက်သာရာသို့ ရောက်၏ မှတပါး အားလုံးအဿာသပဋ္ဌာသုတ်နှင့်တူ၏ ၂၃၄-၂၃၅

၇-ဝေဒနာပဏ္ဍာသုတ်

၈-အာသဝပဏ္ဍာသုတ်

၁၂၁။ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဝေဒနာဟုခေါ်ဆိုကြောင်းနှင့် အာသဝသုံးပါးကို အာသဝဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း(မဂ္ဂေါ်စသည်တူပြီ။) ....

၉-အဝိဇ္ဇာပဏ္ဍာသုတ်၌ သစ္စာလေးပါး၌ မသိခြင်း မောဟကို အဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း၊ ၁၀-တဏှာပဏ္ဍာသုတ်၌ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသုံးပါးကို တဏှာခေါ်ကြောင်း၊ ၁၁-သြဃပဏ္ဍာသုတ်၌ သြဃလေးပါးကို သြဃခေါ်ကြောင်း၊ ၁၂-ဥပါဒါနပဏ္ဍာသုတ်၌ ကာမုပါဒါန်စသော ဥပါဒါန်လေးပါးကို ဥပါဒါန်ခေါ်ကြောင်း၊ ၁၃-ဘဝပဏ္ဍာသုတ်၌ ကာမဘဝစသော ဘဝသုံးပါးကို ဘဝခေါ်ကြောင်း၊ ၁၄-ဒုက္ခပဏ္ဍာသုတ်၌ ဒုက္ခဒုက္ခတာ သင်္ခါရဒုက္ခတာ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာ သုံးမျိုးကို ဒုက္ခ ခေါ်ဆိုကြောင်းနှင့်၊ ၁၅-သက္ကာယပဏ္ဍာသုတ်၌ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာစသော ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယခေါ်ဆိုကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၃၆-၂၃၈

(မဂ္ဂေါ်-စသည် ရှေးသုတ်များနှင့်တူ၏)

၁-ဒုက္ခရပဏ္ဍာသုတ်

၁၂၂။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း၏အဖြစ်သည် ပြုနိုင်ခဲကြောင်း၊ ရဟန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြုနိုင်ခဲကြောင်း၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ မွေ့လျော်သော ရဟန်းသည်လည်း လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ခဲကြောင်းနှင့် လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန်းသည် မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၈

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်သည် ၈မျှခါဒကသံယုတ်နှင့်တူ၏ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်

၁၆-ပဌမစျာနပဏ္ဍာသုတ်

၁၇၃။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စား၍ စျာန်မှထသောအခါ နီဝရဏငါးပါးတို့ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်နေသောကြောင့် ဘုရားရှင်တန်ခိုးဖြင့် ကြွလာ၍ မောဂ္ဂလာန် ပဌမစျာန်၌ မမေ့လျော့လေလင့်၊ ပဌမစျာန်၌ စိတ်တည်စေပါလော့၊ ကောင်းစွာ ထားပါလော့ ဟူသော ဩဝါဒပေးသနားတော်မူ၍ တပါးသော အခါ၌ ဆက်လက်ပွါးများရာ ထူးမြတ်သော အာဘိညာဏ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပုံနှင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ခြီးမြှောက်အပ်သော တပည့်သည် ထူးမြတ်သော အာဘိညာဏ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု ပြောဆို သူသည် တပည့်တော်ကို ကောင်းစွာပြောဆိုသည်မည်ကြောင်း အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူခြင်း ၂၄၁-၂

(ဒုတိယစျာနပဏ္ဍာသုတ်မှစ၍ အနိမိတ္တပဏ္ဍာသုတ်တိုင်အောင် ရှစ်သုတ်သည် ပဌမစျာနပဏ္ဍာသုတ်နှင့် တူသည်) ....

၁၀-သက္ကသုတ်

၁၇၄။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်ဗြဟ္မာငါးရာ ခြောက်ရာ ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာ ရှစ်သောင်းတို့အား ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်သို့ရောက်ကြောင်း ဟောတော်မူရာ သိကြားမင်းက သာဓု အနုမောဒနာပြု လျက် ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပုံ ၂၄၅-၂၄၆

၁၇၅။ နောက်ထပ်တဖန် ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အသီးသီးသော ဂုဏ်တော်တို့ကို မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ မကျိုး မပေါက်ကုန်သော အရိယကန္တ ဖြစ်သော ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံ သူတို့သည် နတ်ပြည် ရောက်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူပုံ ၂၄၇-ဂ

၁၇၆။ နောက်ထပ်တဖန် ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သောသူ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသူ မကျိုး မပေါက်သော အရိယကန္တ ဖြစ်သော ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ အခြားသော နတ်များထက် ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သာလွန်၍ လွှမ်းမိုး ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူသော အခါ သိကြားမင်းက သာဓုခေါ်၍ ဟုတ်မှန်ပါကြောင်းပြန်ကြားလျှောက်ထားခြင်း ၂၄၉

(၁၁-စန္ဒနသုတ်သည် သက္ကသုတ်နှင့်တူသည်)။

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-စိတ္တသံယုတ်

၁-သံယောဇနသုတ်

၁၂၇။ အခါတပါးဌ မျှားစ္ဆာသော မထေရ်ကြီးတို့သည် သံယောဇနံနှင့် သံယောဇနိယာ ဟူသော တရားနှစ်ပါးတို့သည် အနက်အားဖြင့်လည်း ထူး၏၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်း ထူး၏ဟု အချို့က ပြောဆိုကြ၍ အချို့က တူသော အနက်ရှိ၏၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာ ထူး၏ဟု အချင်းချင်းမပြေမလည်ရှိနေကြစဉ် စိတ္တသူကြွယ် ရောက်လာ၍ နွားနှစ်ကောင်ကို တချောင်းတည်းသော ကြိုးဖြင့် ချည်ထားသည့် ဥပမာကို ပြလျက် ပြေလည်အောင် ရှင်းလင်း ဟောကြားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၅၁-၁၅၃

၂-ပဌမဗ္ဗသိဒတ္တသုတ်

၁၂၈။ အခါတပါးဌ စိတ္တသူကြွယ်သည် မျှားစ္ဆာသောရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်၍ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား သည် ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း ဟူသော ပြဿနာကို သုံးကြိမ်တိုင် မေးလျှောက်၍ မထေရ်ကြီးမျှားမဖြေနိုင်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေရသည့်အဆုံးဌ အင်ယဆုံးဖြစ်သော ဗ္ဗသိဒတ္တက ခွဲခြားစိတ်ဖြာ ဖြေကြားတော်မူသဖြင့် စိတ္တသူကြွယ် အလွန်နှစ်သက်ပုံနှင့် မထေရ်ကြီးမျှားက ဗ္ဗသိဒတ္တကို ချီးကျူးတော်မူပုံ ၂၁၃-၂၁၅

၃-ဒုတိယဗ္ဗသိဒတ္တသုတ်ဌ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဌ ဟောတော်မူအပ်သော ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ဖြစ်ပုံ ပြဿနာကို မေးသည်သာ ထူး၏၊ အားလုံး ပဌမဗ္ဗသိဒတ္တနှင့် တူ၏ ၂၁၅-၂၁၇

၄-မဟာကပါဠိဟာရိယသုတ်

၁၂၉။ စိတ္တသူကြွယ် မျှားစ္ဆာသောရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်ပုံ ....

၁၃၀။ ဆွမ်းစားပြီး၍ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ ပူလောင်နေသော နေပူထဲတွင် ပြန်ကြွသွား ကြသော ရဟန်းမျှားကို စိတ္တသူကြွယ်လိုက်ပို့ရာ လမ်းခရီးတွင် အင်ယဆုံး ဖြစ်သော မဟာကရဟန်းက လေအေးတိုက်စေ၍ မိုးတိမ်လွှာနှင့် တက္ခ မိုးဖွဲဖွဲကလေး ရွာသွန်းနေအောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်းပုံ ၂၁၈

၁၃၁။ မိမိတို့ကျောင်းသို့ အသီးအသီးရောက်ကြသော် စိတ္တသူကြွယ်သည် မဟာက နေသော ကျောင်းသို့ လိုက်၍ တဖန် တန်ခိုးဖန်ဆင်းပြတော်မူရန် လျှောက်ထားသဖြင့် အုံ့ဘွယ်သရဲ ထူးကဲသောတန်ခိုး ဖန်ဆင်း၍ ပြတော်မူပုံ ၂၁၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ပဌမကာမဘူသုတ်

၁၀၂။ အရှင်ကာမဘူသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို "နေလင်္ဂါ ၊ပ၊ အဗန္ဓနံ" ဟူသော မြတ်စွာဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာပါဠိ၏ အနက်ကို အကျယ်အားဖြင့် အဘယ်ကဲ့သို့ မှတ်သားဘူးပါ သနည်း ဟူသော ပြဿနာအမေးကို အကျယ်တဝင့် ဖြေဆိုလျှောက်ထားသဖြင့် အရှင်ကာမဘူက စိတ္တသူကြွယ်ကို ချီးမွမ်းတော်မူပုံ ၂၅၉-၂၆၁

၆-ဒုတိယကာမဘူသုတ်

၁၀၃။ စိတ္တသူကြွယ်က အရှင်ကာမဘူကို သခ်ါရတို့ မည်မျှ ရှိပါကုန်သနည်းဟု မေးမြန်း သခ်ါရတို့ ကာယ ဝစီ စိတ္တ သခ်ါရအားဖြင့် သုံးပါးရှိကြောင်း အရှင်ကာမဘူက ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၁

၁၀၄။ ကာယသခ်ါရ စသည်သည် အဘယ်ပါနည်း ဟု မေးမြန်း အရှင်ကာမဘူက ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် ကာယသခ်ါရ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ဝစီ-သခ်ါရ၊ သညာ ဝေဒနာသည် စိတ္တသခ်ါရ မည်ကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၁-၂၆၂

၁၀၅။ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် ကာယသခ်ါရ စသည် မည်ပါ သနည်း ဟု ထပ်မံမေးပြန်၍ အရှင်ကာမဘူက ထွက်လေ ဝင်လေ တို့သည် ကိုယ်၌ဖြစ်၍ ကိုယ်၌ မှီသောကြောင့် ထွက်လေ ဝင်လေ တို့သည် ကာယ-သခ်ါရမည်၏၊ ကြုံစည် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ နှောက်မှ စကားကို ဆိုရသော ကြောင့် ဝိတက် ဝိစာရ တို့သည် ဝစီသခ်ါရ မည်၏၊ စိတ်၌ယှဉ် စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့် သညာ ဝေဒနာ တို့သည် စိတ္တသခ်ါရ မည်၏ဟု ဖြေကြား တော်မူပုံ ၂၆၂

၁၀၆။ အဘယ်သို့လျှင် နိရောဓသမာပတ်သည် ဖြစ်ပါသနည်း ဟု ထပ်မံ မေးပြန်၍ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ ငါ ဝင်စားအုံ့, ဝင်စားဆဲ, ဝင်စားပြီး ဟု အကြံမဖြစ်ပဲ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီ ရှေးအဘို့က အကြင် စိတ်သည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို နိရောဓသမာပတ်အကျိုးငှါ ရှေးရှု ဆောင်တိုင်း သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်ဖြစ်၏ဟု ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၂

၁၀၇။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ် သခ်ါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးကို ဝစီသခ်ါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်၏ ဟု ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၃

၁၀၈။ သေသောသူနှင့် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူတို့၏ ထူးခြားချက်ကို မေးပြန်၍ သေသောသူမှာ ကာယသခ်ါရ စသော သခ်ါရ သုံးပါး ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ကမ္မဇ-တေဇောဓာတ်တို့ ချုပ်ငြိမ်း၍ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီး၏၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူမှာ သခ်ါရ သုံးပါးသာ ချုပ်၍ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	မကုန်၊ ကမ္မဇတေဇောဝေတ် မငြိမ်း၊ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ အထူး ကြည်လင်၏၊ ဤသို့လျှင် ထူးခြားကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ	၂၆၃
၁၈၉။	အဘယ်သို့လျှင် နိရောဓသမာပတ်မှ ထခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီက အကြင်စိတ်သည် နိရောဓသမာပတ် အကျိုးငှါ ထိုသူကို ရှေးရှုဆောင်၏၊ ထိုဆောင်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ	၂၆၃
၁၉၀။	နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ် သခ်ါရသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးကို စိတ္တသခ်ါရသည် ရှေးဦးစွာဖြစ်၍ ထိုနောက် ကာယသခ်ါရ ဝစီသခ်ါရတို့ ဖြစ်ပုံကို ဖြေဆိုတော်မူခြင်း	၂၆၄
၁၉၁။	နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ အဘယ်မျှသော ဖဿတို့ တွေ့ထိကုန်သနည်း ဟူသော အမေးကို သုညတဖဿ အနိမိတ္တဖဿ အပ္ပဏိဟိတဖဿ သုံးပါးတို့ တွေ့ထိကြောင်း ဖြေတော်မူပုံနှင့် သုညတဖဿ မည်ပုံ ၌-ဌိ တို့နှင့် အညီ ရှင်းပြပုံ	၂၆၄
၁၉၂။	နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော သူ၏ စိတ်သည် အဘယ်၌ ညွှတ်ကိုင်းပါသနည်း ဟူသော အမေးကို နိဗ္ဗာန်၌ ညွှတ်ကိုင်းကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ	၂၆၄
၁၉၃။	နိရောဓသမာပတ်အား အဘယ်မျှသော တရားတို့သည် မျှားစွာသော ကျေးဇူးပြုပါသနည်းဟူသော အမေးကို သမထနှင့် ဝိပဿနာတရားနှစ်ပါးတို့ မျှားစွာ ကျေးဇူးပြုကြောင်း ဟောတော်မူ၍ စိတ္တသူကြွယ် ဝမ်းမြောက်ပုံ	၂၆၄

၇-ဂေါဒတ္တသုတ်

၁၉၄။	အရှင်ဂေါဒတ္တသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို အပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိ စသည်တို့သည် ထူးသောအနက် ထူးသောသဒ္ဒါ သို့မဟုတ် တူသောအနက် ထူးသောသဒ္ဒါသာ ရှိပါသလောဟု မေး၍ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထူးသော အနက် ထူးသောသဒ္ဒါ တူသောအနက် ထူးသောသဒ္ဒါသာရှိပုံ အကျဉ်း ဖြေပုံ	
၁၉၅။	ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးကို အတိုင်းအရှည်မရှိ ပွါးများခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း	

အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို လွန်မြောက်၍ စိုးစဉ်းမျှ ဘင်ကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပွါးများ၍ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အာကိဉ္စညာ စေတော ဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မဂ္ဂဖလသမာဓိကို ဆိတ်ငြိမ်ရာ စသည်သို့ကပ်၍ "ဤ တောဘူမက သခ်ါရတရားအပေါင်းသည် ၎၀ သူတပါး ယောကျ်ား မိမွဟု ဆိုအပ်သော အတ္တမှုရင်း, သက်နှိုး သပိတ်စသော အတ္တ၏ဥစ္စာမှုရင်း ဆိတ်၏ဟု ဆင်ခြင်၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ သုညတစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း

(အရဟတ္တဖလသမာဓိကို ရာဂစသည်ဖြစ်ဖွယ် နိမိတ်အာရုံ မရှိသော အားဖြင့် ပွါး၍ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို ပြည့်စုံစေ၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း) ....

(ဤ အကြောင်းများကိုစွဲ၍ အနက်ဘူး သဒ္ဒါလည်းထူးပုံအကျယ် ဟောခြင်း) ၂၆၅-၂၆၆

၁၉၆။ အရဟတ္တဖလသမာဓိကို အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်အပ်ပြီး စသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အပ္ပမာဏာ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

ရာဂစသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ သုညတာ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

နှိပ်စက်တတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အာကိဉ္စညာစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း သိကြောင်း အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုတတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ် အပ်ကုန်ပြီးဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိမည် ကြောင်း ဤသို့သော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထူးသောအနက်ရှိ၍ သဒ္ဒါ သာလျှင် ထူးကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြ၍ အရှင်ဂေါဒတ္တသည် စိတ္တ သူကြွယ်ကို အလွန်အကြူး အထူးချီးမွမ်းပုံ ၂၆၆-၂၆၇

၈-နိဂဏ္ဌနာဌပုတ္တသုတ်

၁၉၇။ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို ရဟန်းဂေါတမ၏ ဝိတက် ဝိစာရ မရှိသော သမာဓိရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းရှိ၏ဟု သင်ယုံကြည် ပါသလောဟူသော အမေးကို စိတ္တသူကြွယ်က မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည် သဖြင့် ဝိတက် ဝိစာရမရှိသော သမာဓိရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်း ရှိ၏ဟူ၍ သူမသိကြောင်း ဖြေကြားပုံ ၂၆၈

၁၉၈။ ၎င်းနောက် နိဂဏ္ဌသည် ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့ မှတ်ထင်သူသည် ပိုက်ကွန်ဖြင့် လေကို တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့ မှတ်ထင်သောသူစသည်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၆၈

၁၉၉။ ထိုနောက် စိတ္တသူကြွယ်က ဉာဏ်နှင့်သဒ္ဒါနှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်တရားသည် အထူးသဖြင့် မြတ်ပါသနည်းဟု မေး၍ နိဂဏ္ဌက ဉာဏ်သည်သာလျှင် အထူးသဖြင့် မြတ်ကြောင်း ဖြေကြားပုံ ၂၆၈-၂၆၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂၀၀။ ကျွန်ုပ် အလိုရှိသမျှကာလပတ်လုံး စျာန်လေးပါးလုံးကို ဝင်စားနိုင်သည်ကို သိရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှတပါး မည်သည့် ရဟန်း ပုဏ္ဏားဌမျှ ယုံကြည်သဖြင့် ဝိတက် ဝိစာရမရှိသော သမာဓိ ရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းရှိ၏ဟူ၍ မသိကြောင်း ဖြေကြားပုံနှင့် နိဂဏ္ဌကို ရွှေနောက်စကားနှစ်ရပ်မည်ကြောင်းအပြစ်တင်လျက် အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော ဆယ်ပါးသောပြဿနာတို့ကို အရှင်ဘုရား သိသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်ထံသို့ နိဂဏ္ဌပရိသတ်နှင့်လာရောက်ရန်ပြော၍ ဆယ်ပါးသောပြဿနာတို့ကိုမေးပုံ ၂၆၉

၉-အစေလကဿပသုတ်

၂၀၁။ စိတ္တသူကြွယ်သည် လူအဖြစ်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အစေလကဿပ လာရောက်ကြောင်း သတင်းကြားရ၍ သွားပြီးလျှင် အဝတ်မဝတ်သော အစေလကဿပကို ရဟန်းပြုခြင်းသည် အဘယ်မျှ ကြာမြင့်ပါပြီလဲ၊လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော တစုံတခုသော တရားထူးရပါပြီလော-ဟု မေးသောအခါ အစေလကဿပက ရဟန်းပြုဒါ အနှစ်သုံးဆယ်ရှိပါပြီ၊ အဝတ်မစည်း ဦးပြည်းသည်၏အဖြစ် မြေ၌ ကပ်ငြိသော မြေမှုန်စသည်ကို ဥဒေါင်းမြီးစည်းဖြင့် ခါခြင်းမှတပါး တရားထူးမရှိကြောင်း ပြောပုံ ၂၇၀

၂၀၂။ သင် စိတ္တသူကြွယ်ကော ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့ကပ်ရောက်ခြင်းသည် အဘယ်မျှ ရှိပါပြီနည်း၊ တစုံတခုသောတရားထူးမျှား ရပါပြီလောဟုမေး၍ စိတ္တသူကြွယ်က ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းသည် အနှစ် သုံးဆယ်ရှိပြီဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း စျာန်ဝင်စားနိုင်သော ကာမဘုံသို့ မလာသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၇၁

၂၀၃။ ထိုအခါ အစေလကဿပက ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားတော်သည် အုံ့ဩဘွယ်ရှိပေစ၊ အဝတ်ဖြူဝတ်သောလူသော်မှလည်း တရားထူးကို ရတိတုံသေး၏၊ ငါသည်လည်း ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏ဟု ပြန်ပြောပုံ ၂၇၁

၂၀၄။ စိတ္တသူကြွယ်က အစေလကဿပကို ရဟန်းမျှားအထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ရဟန်းမျှားအား အစေလကဿပကို ရှင်ရဟန်းပြုပေးပါရန် လျှောက်ထားပုံနှင့် ရဟန်းပြုပြီးသော် သတိ ဝိရိယဖြင့် မနှားမနေ ကြိုးစားမှုကြောင့် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၂

၁၀-ဂိလာနဒဿနသုတ်

၂၀၅။ စိတ္တသူကြွယ် ပြင်းထန်စွာ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေစဉ် အရာမ်စောင့်နတ် အစရှိသော နတ်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်ကြကုန်၍ တမလွန်ဘဝ၌

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	စကြာမင်းဖြစ်ရန် တောင့်တပါလေ့ဟု ပြောဆိုကြသဖြင့် စိတ္တသူကြွယ်က စကြာမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း အမြဲမရှိ၊ ပယ်စွန့်၍သွားရမည်သာတည်းဟု ပြန်ပြောသံ လူနာစောင့် ဆွေမျိုးစသည်တို့ ကြားရ၍ လူနာစောင့် ဆွေမျိုးတို့က အရှင်သား သတိထားပါ မမြည်တမ်း မယောင်ယမ်းပါနဲ့ဟု စိတ္တသူကြွယ်ကို ပြောကြပုံ	၂၃၂-၂၃၄
၂၀၆။	ထိုအခါ စိတ္တသူကြွယ်က ငါသည် မြည်တမ်း ယောင်ယမ်းနေသည်မဟုတ်၊ နတ်များက ငါ့ကို စကြာမင်းအဖြစ် တောင့်တပါဟု လာရောက်ပြောနေကြ၍ ထိုဟာသည် မမြဲ ပယ်စွန့်၍သွားရမည်ဟု ပြန်ပြောခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပုံ	၂၃၄
၂၀၇။	ဒီလိုဆိုလျှင် ငါတို့ကိုလည်း ဆုံးမပါလေ့ဟု ဆွေမျိုးများကပြော၍ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဆွေမျိုးများအား ရတနာသုံးပါးခ္ဍ မတုန်မလှုပ်သော သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် အလုံးစုံသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့နှင့်အတူတကွ မခွဲခြားကြပဲ သုံးဆောင်ကြရန် အဆုံးအမပေးပြီးနောက် သေလွန်သွားပုံ ဟောတော်မူခြင်း	၂၃၄-၂၃၆

ဂ-ဂါမဏိသံယုတ်

၁-စက္ကဝတ္တိသုတ်

၂၀၈။	စက္ကရာအမည်ရှိသော ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ကြမ်းတန်းသော သူ ကြမ်းတန်းသော သူ ကောင်းသောအမှုခ္ဍ မွေ့လျော်တတ်သော သူ ကောင်းသောအမှုခ္ဍ မွေ့လျော်တတ်သော သူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က....ရဟန်းစသည်တို့ကို မပယ်အပ်သေးသော သူသည် သူတပါးတို့ကိုလည်း အမျက်ထွက်စေတတ်, မိမိသည်လည်း အမျက်ကို ထင်ရှားပြုတတ်သောကြောင့် ကြမ်းတန်းသူ ကြမ်းတန်းသူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း၊ ရဟန်းစသည်တို့ကို ပယ်သတ်ပြီးသူသည် သူတပါးတို့ကိုလည်း အမျက်မထွက်စေတတ် မိမိသည်လည်း အမျက်ကိုထင်ရှား မပြုတတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းသော အမှုခ္ဍ မွေ့လျော်သော သူ ကောင်းသောအမှုခ္ဍ မွေ့လျော်သော သူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ	၂၃၅
	ထိုအခါ စက္ကရွာသူကြီး အလွန်ကျေနပ်နှစ်သက်ပြီးသကာလ အသက်ထက်ဆုံး ရတနာသုံးပါးတို့ခ္ဍ ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသကာဖြစ်သွားပုံ	၂၃၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-တာလပုဋ္ဌသုတ်

၂၀၉။ ကချေသည်တို့၏ အကြီးအမှူးတာလပုဋ္ဌသည် ကချေသည် (ဇာတ်သမား) သည် သေပြီးနောက် ပဟာသဒေဝပည်ရှိသော နတ်ဖြစ်၏ဟု ရှေးရှေးဆရာ စဉ်ဆက် ဇာတ်သမားတို့၏ ပြောဆိုသံကိုကြားဘူး၍ မှန်မမှန် မြတ်စွာဘုရားကို မေးလျှောက်ပုံ ....

၂၁၀။ မြတ်စွာဘုရားက ဤပြဿနာကို မမေးရန် တားသော်လဲ ၃-ကြိမ်ထပ်မေး သဖြင့် ဇာတ်သမားသေပြီးနောက် ပဟာသမည်သော နတ်မဖြစ်၊ ပဟာသ မည်သော ငရဲ၌ဖြစ်ကြောင်း ပဟာသနတ်ဖြစ်၏ဟူသော ရှေးဆရာ စဉ်ဆက်များ၏အယူအဆသည် မှားသောအယူအဆဖြစ်၍ မှားသောအယူ ရှိသူသည် သေပြီးနောက် ငရဲတိရစ္ဆာန်နှစ်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုး၌ ဖြစ်ရ မည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူပုံ ၂၂

၂၁၁။ ထိုနောက် ဇာတ်ဆရာကြီးသည် ရှေးရှေးသောဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တို့၏ လှည့်ပတ်လိမ်လည်ပြောဆိုခဲ့ရမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် မျက်ရည် များထွက်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားထံ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုပြီးသော် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂-ဂ

၃-ယောဓာဇီဝသုတ်

၂၁၂။ ယောဓာဇီဝအမည်ရှိသော စစ်သူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "စစ်တိုက်ခိုက်သူသည် သေပြီးနောက် ပရဇိတအမည်ရှိသော နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း" ရှေးရှေး ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တို့ ပြောဆိုသော စကား မှန်,မမှန် မေးလျှောက်ပုံ ၂၃ဂ

(ကြွင်း-တာလပုဋ္ဌသုတ်နှင့်တူပြီ နာမည်မျှထူး၏)

၄-ဟတ္ထာရောဟသုတ်

၅-အဿာရောဟသုတ်

(ယောဓာဇီဝသုတ်နှင့်တူပြီ၊ နာမည်မျှထူး၏)

၆-အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်

၂၁၃။ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ ပစ္စန္တရုဇ်အရပ် မော်ပန်းကိုပန် ရေကရားကိုဆောင် ညအခါရေသို့ဆင်း မီးကိုလုပ်ကျေးတတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် သေသူကို နတ်ပြည်သို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်တတ်ကုန်၏၊ အရှင်ဘုရားလည်း ထိုသို့ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါသလောဟု လျှောက်ထားပုံ ၂၃ဇ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂၁၄။ မြတ်စွာဘုရားက ကျောက်ဖျာကြီးကို ရေအိုင်ခ်ခ်ချ၍ လူမျှားအပေါင်းစုဝေးကာ "အို-ကျောက်ဖျာကြီး ပေါ်ပါလော့ ကုန်းထက်သို့တက်ပါလော့"ဟု တောင်းပန်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ကျောက်ဖျာမပေါ် ကုန်းပေါ်မတက်သလို ထိုအတူ ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်မှုများ ပြုသောသူကို သေပြီးနောက် လူအများလာရောက်၍ နတ်ပြည်သို့ရောက်ပါစေလော့ဟု လက်အုပ်ချီတောင်းပန်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်မရောက်နိုင်ပုံနှင့် ထောပတ်အိုးစသည်ကို နက်စွာသော ရေအိုင်သို့သက်ဆင်း၍ ခွဲလိုက်သော် အိုးခြမ်းကွဲစသည်သည် ရေအောက်မြုပ်၍ ထောပတ်စသည်သည် ရေအထက်ပေါ်နေသည်ကို လူအများစုဝေးပြီးလျှင် "အို-ထောပတ် နစ်မြုပ်ပါလော့" စသည်ဖြင့် တောင်းပန်ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် မနစ်မြုပ်ရာသကဲ့သို့ ထိုအတူ ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်မှုမပြုသောသူကို သေသည်မှနောက်၌ ဤသူသည် ငရဲသို့လားပါစေလော့ ဟု လူအများစုဝေးလာရောက်ပြီး တောင်းပန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့မလား မရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၈၀-၁

၂-ခေတ္တုပမသုတ်

၂၁၅။ အသိဗန္ဓုကဏ်သားဖြစ်သော ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် အချို့သောသတ္တဝါတို့အား ရိုသေစွာ တရားကိုဟောခ၍ အချို့သောသတ္တဝါတို့အား ရိုသေစွာ တရားကို ဟောတော်မမူပါသနည်း ဟု လျှောက်ပုံ ၂၈၀

၂၁၆။ မြတ်စွာဘုရားက မြေသုံးမျိုးသုံးစား ဥပမာပြ၍အကောင်းဆုံးဖြစ်သောမြေ, အလယ်အလတ်ဖြစ်သော မြေကွက်တို့၌ အစဉ်အတိုင်း ရှေးဦးစွာမျိုးစေ့များကြဲချကြရသလို မြေကွက်ကောင်းနှင့်တူသော ရဟန်းပရိသတ်နှင့် မြေကွက် အလယ်အလတ်နှင့် တူသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့သည် ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တရားဟောရပုံနှင့် မြေကွက်ညံ့နှင့်တူသော သာသနာတော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့အားလည်း (မြေကွက်ညံ့၌ နွားစာအလို့ငှါပဲ ရရ-ဟူသော သဘောဖြင့် မျိုးစေ့ကြဲချရသလို) ငါဘုရားဟောတော်မူသော တရား၏ တပုဒ်တပါဒမျှကို သိကာမျှနှင့်ပင် ထိုသူတို့အား ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး အကျိုးစီးပွါးဖြစ်လတ္တံ့ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဟောတော်မူပုံ ၂၈၂-၃

တဖန် အပေါက်မရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းခြင်းမရှိသော အိုးနှင့် တူသော ရဟန်းပရိသတ် အပေါက်မရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းတတ်သော အိုးနှင့် တူသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့သည် ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ကိုးကွယ်ရာ ရှိသောကြောင့် ဟောတော်မူရပုံနှင့်၊ အပေါက် ရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းတတ်သော အိုးနှင့်တူသော သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကြကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့အားလည်း အိုးပေါက် အိုးယိုဖို့ အိုးခွက်ဘဏ္ဍာ ဆေးရေ မျှသော်လည်း ရရာ၏ဟု သဘောပိုက်လျက် ရေကိုထည့်ကြကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူတို့အားလည်း ငါဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ တပုဒ်တပါဒမျှကို သိကာမျှနှင့်ပင် ရှည်မြင့်စွာ အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဟောတော်မူရပုံကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၃-၂၇၄

ဂ-သခ်ၿမသုတ်

၂၁၇။ အသိပန္နက၏သား နိဂဏ္ဌ၏ တပည့် ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားအား နိဂဏ္ဌဆရာကြီးသည် အကြင်မကောင်းမှုကံကို မျှားစွာပြု၏၊ ထိုမျှားစွာ ပြုလုပ်သော မကောင်းမှုကံသည် အပါယ်ဝရဲသို့ ဆောင်အပ်၏ဟု တပည့် မျှားအား တရားဟောကြောင်းလျှောက်သဖြင့် ဤသို့ ဟောကြားသော် အပါယ်ဝရဲသို့လားလတ္တံ့ သူမရှိလတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရားက ပြန်ပြောပုံ ၂၇၄

၂၁၈။ မြတ်စွာဘုရားက ရွာသူကြီးအား ဒုစရိုက်မှုကို ပြုလုပ်သော အချိန်နှင့် မပြုလုပ်သော အချိန်နှစ်မျိုးတွင် မည်သည့် အချိန်အခါသည် မျှားပြားပါသနည်းဟု မေးရာ ဒုစရိုက်မှုမပြုလုပ်သော အချိန်အခါကမျှားကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ယင်းသို့ဖြစ်သော် နိဂဏ္ဌဆရာကြီး၏ စကားကဲ့သို့ အပါယ်ဝရဲလားမည့်သူ မရှိကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၇၅

၂၁၉။ တပည့် မည်သည် မိမိတို့၏ ဆရာအပေါ်၌ အလွန် ကြည်ညိုမြဲ ဖြစ်သည် အားလျှော်စွာ "ငါ၏ဆရာသည် ဤသို့ ဟောလေ့ရှိ၏၊ ငါသည်လည်း ဒုစရိုက်မှုကျူးလွန်ဆားသူဖြစ်၍ အပါယ်ဝရဲသို့ ရောက်ရလတ္တံ့" ဟူသော အယူသည်ဖြစ်တော့၏၊ ထိုအယူ ထိုစိတ်ကို မပယ်မစွန့်နိုင်ခဲ့သော် မိမိ ပြုမိခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်ကံသည် ရှေးရှုဆောင်၍ ချထားဘိ သကဲ့သို့ အပါယ်ဝရဲ၌ ချထားအပ်ကြောင်း ဘုရားရှင်ဟောတော်မူပုံ ၂၇၅

၂၂၀။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်သည် ဒုစရိုက်မှုပြုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဟောတော်မူ၏၊ ထိုဒုစရိုက်မှုကို တပါးမကမျှားသောအကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ ငါသည်လည်း ပြုလုပ်မိချေပြီ၊ ထိုဒုစရိုက်မှုကို ပြုလုပ်ခြင်းသည် လုံးဝမကောင်း နှလုံးမသာယာခြင်းသာ ဖြစ်ရပေစ နောင်၌ မပြုအံ့ဟုဆင်ခြင်၍ ဒုစရိုက်မှုကို ပယ်စွန့်တော့၏၊ လွန်မြောက်လေတော့၏၊ မိစ္ဆာအယူပယ်၍ သမ္မာအယူ ဖြစ်ပြီးလျှင် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသော ခရသင်းမှုတ်သူသည် ဆင်းရဲခြင်း မရှိပဲ မှုတ်လျက် အရပ် လေးမျက်နှာ ကြားသိစေနိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူသည်လည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

သော စိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဗျာပါဒ စသည်မှ လွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော မေတ္တာစသောစျာန်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

(တဿ ဝိပါက် ပဋိဗာဟိတ္တာ သယမေဝ ဗြဟ္မသဟဗျတံ ဥပနေတီတိ၊ သံ ၆-၃-၁၄၃)

၉-ကုလသုတ်

၂၂၁။ နာဋ္ဌနွမ်ကြီး- ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်ကြီး ဆိုက်ရောက်နေစဉ် မြတ်စွာဘုရားသည် မျှားစွာသော ရဟန်းအပေါင်းနှင့် သီတင်းသုံးနေသဖြင့် နာဋ္ဌ၏သား နိဂဏ္ဌဆရာကြီးသည် သူ၏ သာဝက အသိဗန္ဓကသား ရွှာသူကြီးကို "မြတ်စွာဘုရားသည် တပါးမက မျှားသောအကြောင်းဖြင့် လူအများ၏ အကျိုးစီးပွါး အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်ကြောင်း မျှားကို ဟောပြောနေပါလျက် အလွန်ရခဲသော အာဟာရရှိသော ဤအခါသမယ မျိုးတွင် ရဟန်းအများနှင့် လှည့်လည်နေခြင်းသည် အမျိုး ဒါယကာ တို့အား အစီးအပွါးပျက်စေခြင်း ကပ်ရှည်ငင်းဆဲခြင်း အကျိုးငှါကျင့်သည် မမည်ပါသလော"ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုခိုင်းပုံ ၂၇၇-၂၇၈

၂၂၂။ ထိုသို့ စွပ်စွဲပြောဆိုလာသော ရွှာသူကြီးကို ဘုရားရှင်က ငါအောက်မေ့သော ဗြာဟ္မဏအတွင်း ကျက်ပြီးသောဆွမ်းကို ခံယူကာမျှဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သောအမျိုးတယောက်မျှမရှိ၊ ဒါန သီလ စသော အကြောင်းမျှားကြောင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အမျိုးမျှားသာရှိကြောင်းနှင့် မင်း ခိုးသူ မီး ရေ သိုမှီးဥစ္စာ ပြောင်းရွှေ့ အမှားပြုကျင့် ပျက်စီးခြင်းအားဖြင့် အမျိုးတို့၏ ပျက်စီးကြောင်း ရှစ်ပါးကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူ၍ ရွှာသူကြီး အသက်ထက်ဆုံး သရဏဂုဏ်တည်သွားပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၉-၂၇၀

၁၀-မဏိစူဠကသုတ်

၂၂၃။ ရဟန်းတော်တို့အား မည်သည့်အကြောင်း ပရိယာယ်နှင့်မျှ ရွှေ့ငှေ့ကို အလှူမခံအပ်ကြောင်း မသာယာအပ်ကြောင်း မရှာမှီးအပ်ကြောင်းကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ၂၉၀-၂၉၁

၁၁-ဘဒြကသုတ်

၂၂၄။ ဥရဝေလကပ္ပအမည်ရှိသော နိဂုံးဌ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဒြက ရွှာသူကြီးကို ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ် ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏ ချုပ်ကြောင်းကိုရင်း ချုပ်ရာကိုရင်း ဟောပုံ ၂၉၂

"ရွှာသူကြီး- ဤနိဂုံးဌ် အချို့သော သူတို့ကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း စသည်ပြုလုပ်ခံရသဖြင့် သင်၏ သောကပရိဒေဝ စသည် ဖြစ်ခြင်း မဖြစ်

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု မေးသဖြင့် ဆန္ဒရာဂ ရှိ, မရှိခြင်း ဟူသော အကြောင်းကို ဖြေကြားပုံ	၂၉၃
	ယခုပစ္စုပ္ပန် သင်၏ဉာဏ်ဌာသိထင်လာသည့်အတိုင်း အတိတ် အနာဂတ် တို့ဌာလည်း နည်းမျိုးပြီးလျှင် မည်သည့်ဆင်းရဲဒုက္ခမဆို ဆန္ဒရာဂကြောင့် သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ဆန္ဒရာဂသည်သာလျှင် ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏ အရင်းမူ လဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူပုံ	၂၉၃-၂၉၄

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာမာတိကာ

ဤတွင် ပြီးပြည့်စုံပြီ။

ယံ ယူပလက္ခိယံ ဟေတ္ထု၊ တံ တဒုဒါဟရိ အယံ။
မာတိကာ သန္ဒတံ ဓမ္မ- နဒီ ̇တာ ယာ မတဏ္ဏဝံ။

သံယုတ္တနိကာယ်

သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်

၁-အနိစ္စဝဂ်

၁-အဗ္ဘန္တရာနိစ္စသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ၊ ဤအဗ္ဘန္တရာနိစ္စသုတ်ကို။) ဧवံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ [1]။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ နဿ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဿ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာတိ၊ မဟုတ်" ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ မနော၊ လောကီစိတ်သည် [2]။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစိတ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤ

---

[1] ဧဝံ မေ သုတံ စသော ပုဒ်အနက်များ၏ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို သံ-နိ ၂-မျက်နှာ ၁-၌ ပြန်၍ ရှုပါလေ၊ ရေးခဲ့ပြီ။

[2] မနောတိ တေဘူမကသမ္မသနစာရစိတ္တံ။ ၄။ သမ္မသနစာရစိတ္တန္တိ ဝိပဿနာယ ပဝတ္တိဌာနဘူတံ ဝိပဿီ-တမ္ပိ စိတ္တံ၊ ဧဒိ။

စိတ်သည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ နေ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နေ အသို့၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမသုတ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သောတသ္မိံ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ঘာနသ္မိံ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဇိဝှါယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနသ္မိံ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်[1]။ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဖွယ်သည်။ နာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိတိ၊ သိ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧဝံ မေ သုတံ ပြန်၍ စပ်လေ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အဏ္ဏတ္တဒုက္ခသုတ်

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ခေါင်းရဲ၏။ (အကြွင်းကို အဏ္ဏတ္တာနိစ္စသုတ်မှီး၍ ပေးလေ ဒုက္ခပုဒ်သာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဏ္ဏတ္တာနတ္တသုတ်

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်းကို အဏ္ဏတ္တာနိစ္စသုတ်မှီး၍ ပေးလေ အနတ္တပုဒ်မျှသာထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1]။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိ ဟု မ ၁-၂၄၅-စာပိုဒ်၌ရှိ၏။ ဤသို့ရှိရာ၌ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်ဟု အနက်ပြန်ရာ ဝယ် ပြောဖွယ်မရှိပေ၊ ဤ၌ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ရှိ၏။ ဤသို့ နိဗ္ဗိန္ဒရှိရာ၌ ဂစ္ဆန္တာဒိ ဂိုဏ်းကြီး၍ နိဗ္ဗိန္ဒံ နိဗ္ဗိန္ဒန္တောဟု အန္တ ပစ္စယန္တ ကြံပြီးလျှင် ဟောတ္ထတ္ထသော်ငင်း, လကၡဏတ္ထသော်ငင်း ပေးနိုင်၏၊ ဤ၌ ဟောတ္ထတ္ထပေးလိုက်၏၊ ဤသို့ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်းကြီးရာ၌ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော ဝိရဇ္ဇန္တော-ဟူသော ဝိ-ဒ ၂၊ ၃၂-နှာကိုငင်း,

အပိ စ အယံ သဗ္ဗေသမ္ပိ နိဂ္ဂဟီတန္တပုလ္လိင်္ဂါနံ ပကတိ ။ပ။ အညတရလိင်္ဂဝိဘတ္တိဝစနဝသေန ပရိဝတ္တနံ-သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ-၂၄၂-နှာကိုငင်း သာဓကပြု၍ ပေးလိုက်၏။

၄-ဗာဟိရာနိစ္စသုတ်

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရူပါရုံသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်။ယံ၊သည်။အနတ္တာ၊အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်) ။နဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်" ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အကြင်း အဗ္ဗတ္တာနိစ္စသုတ် မှီးရှိပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဗာဟိရဒုက္ခသုတ်

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (အကြင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်းပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိရာနတ္တသုတ်

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်။ (အကြင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဗ္ဗတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၏ (မမြဲသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ၊ သို့။ ပဿံ၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတီတသ္မိံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ အနုပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်မှုမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခုဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အနာဂတံ၊ သော။ မနံ၊ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ သော။ မနဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဗ္ဗတ္တဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ သော။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ (အကြင်းကို အဗ္ဗတ္တာ-နိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီးရှိပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဗ္ဗတ္တာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ သော။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြင်းကို အဗ္ဗတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ (မမြဲသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ (အကြင်းကို အဗ္ဗတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းကို အဗ္ဗတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

ဧကာဒသမ်၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ပ။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာရုံတို့၏(အတ္တမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၌)။ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿ၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတီတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနပေက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဂတေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေ၊တို့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဌ၊။ ဝိရာဂါယ၊ ဌ၊။ နိရောဓာယ၊ ဌ၊။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒွါဒသမ်၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ အနိစ္စဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဗ္ဗတ္တဗာဟိရာ၊ အဗ္ဗတ္တဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော။ ယဒနိစ္စေန၊ ယဒနိစ္စသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ ဟူကုန်သော။ တယော တယော စ၊ သုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့ဝင်း။ အဗ္ဗတ္တဗာဟိရာ၊ အဗ္ဗတ္တာနိစ္စာတီတာ-နာဂတ ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတ စသည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ တေ စ၊ ထိုထိုသုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့ဝင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤတို့ပြီး ပြီ။

၂-ယမကဝဂ်

၁-ပဌမပုဗ္ဗေသမ္မောဓသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေး သော။ ဗောဓိသတ္တဿေ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သဒေ၀၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ၀ါ၊ အား။ "စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အာဘယ်နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အာဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ၀ါ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အာဘယ်နည်း။ သောတဿ၊ သောတပသာဒ၏။ပ။ မနဿ၊ လောကီစိတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ တိ၊ အာဘယ်နည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ၀ါ၊ အား။ "စက္ခုံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္ဘ၊ စဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင် ချမ်းသာခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ စက္ခုံ၊ သည်။ ယံ အနိစ္စံ၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ စက္ခုဿိ ံ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ၀ိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်း ပယ်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။ သောတံ၊ ကို။ ပ။ မနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္ဘ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ မနော၊ သည်။ ယံ အနိစ္စော၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခော၊ သည်။ ယံ ဝိပရိဏာမ-ဓမ္မော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောသည်။ မနဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ မနသ္မိ ံ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ၀ိနယော၊ သည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂ-ပ္ပဟာနံ၊ သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ နိဿရဏန္တိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ၀ကီ၀ဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဗ္ဘန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ ဤအာယတနတို့၏။ ဧवံ၊ ဤသို့။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာ-ဒတော၊ သာယာဖွယ်အားဖြင့်။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နာဗ္ဘညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာ၀၊ လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေ၀ကေ၊ ကာမာ၀စရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ၀သ၀တ္တီ မာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာပြည် ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသ လောကဘ၁ဝင်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေ၀မနုဿာယ၊ သမုတိနတ်, ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တ၀လောကဘ၁ဝင်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီဟူ၍။ နေ၀ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်မခံခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဗ္ဘန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏ္ဟု၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိ။ အယံ၊ ဤပဋိသန္ဓေသည်။ အန္တိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်း။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ နောင်တဖန်ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ အနဘိ-သမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေ၀၊ ဘုရားလောင်း သည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ "ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ ဗာဟိရာနံ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သော။ (ဤမျှသာထူး၏ အကြောင်းကို ပဌမပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်ကို မှီး၍ ပေးလေ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ အဿာဒပရိ-ယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ[1]။ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော အဿာ-ဒေါ၊ အကြောင်သာယာဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ အဗ္ဘဂမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယာ၀တာ၊ အကြောင်မျှလောက်သော။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော။ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်[2]။ သုဒိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော အာဒီနဝေါ၊ အကြောင်အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ အဗ္ဘဂမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ယာ၀တာ၊ သော။အာဒီနဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော၊ ကို။ မေ၊

၁။ ယခုပေးသော အနက်ကား ဉာဏ္ဟု ပန မေ ဒဿနံ ဉဒပါဒိ-အရ သဗ္ဗညုတညာဏ်၊အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ။ပ။ ပုနဗ္ဘဝေါ အရ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်ကို ဖွင့်ဆိုသော မ-ဋ္ဌ ၂-၂၇၀-စာပိုဒ် အဖွင့်အရတည်း။'မေ၊ ၏ ။ဝိမုတ္တိ၊သည်။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။' ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ ၏။ ဉာဏ္ဟု၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်သည်လည်း။ ဉဒပါဒိ၊ ပြီ-ဟူ၍ သော်လည်း ဉာဏ္ဟု ပန မေ ဒဿနန္တိ ဒ္ဝိဟိ ပဒေဟိ ပစ္စဝေက္ခဏညာဏံ ဝုတ္တံ၊ အံ-ဋ္ဌ ၂၂၃၀-နှာအဖွင့် အရ ပေးလေ။

၂။ အဿာဒပရိယေသနံ ပုဒ်ကား ဒိ၀ါ၀ိဟာရံ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ အာယစတုတ္ထေက ၀စနသုတ-သုတ်၌ တုဂ္ဂဟဏေန အတ္ထဋ္ဌ ဟောတိ၀ယ် အတ္ထဋ္ဌ၌ပါသော စသဒ္ဒါဖြင့် သ-၏-အံ-အပ္ပြုကို ဆည်းလေ-သောကြောင့် ဤ၌လည်း သ-၏-အံ-အပ္ပြုတည်း။ ထို့ကြောင့် အဿာဒပရိယေသနတ္ထာယ-ဟု-အံ-ဋ္ဌ ၂-တတိယ ဗဟုလသက ပဌမအဿာဒသုတ်၌ ဖွင့်သတည်း။

၃။ ပညာယာတိ သဟ ဝိပဿနာယ မဂ္ဂပညာယ။ အံ-ဋ္ဌ ၂၂၃-နှာ။

သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏာ ပရိယေသနံ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိ။ ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယံ နိဿရဏံ၊ အကြင်ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ကို။ အဗ္ဘဂမံ၊ ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယာဝတာ။ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သောတဿ၊ သော တပသာဒ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဃာနဿ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ အဿာဒပရိယေသနံ၊ ငှါ။ အစရိ။ ပြီ။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ ယော အဿာဒေါ။ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ အဗ္ဘဂမံ၊ ပြီ။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ ယာဝတာ၊ သော။ အဿာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ယာဝတာ၊ သော။ မနဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ (ယာဝကီဝဉ္စ- စသည်ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒပရိယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးရန်အလို့ငှါ။ အစရိ။ ပြီ။ (အကြင်းကို အထက်သုတ်ကို မှီးရ်ပေးလေ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပ ဖြစ်ကုန်သော-ဤမျှသာထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနောစေအဿာဒသုတ်

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အုံ။ (နောစေဒံ၌ ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ နသာရဇ္ဇေယျုံ၊ ပြင်းစွာမတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အုံ။ ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နနိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီ-နဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အုံ။ ဣဒံ (ဣမေ) သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မာ၊ မှ။ နနိဿရေယျုံ၊ မထွက်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မာ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော-တဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အုံ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မနသ္မာ၊ စိတ်မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊

အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးမျှသာလျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒဠ္ဌ၊ သာယာ ဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်အားဖြင့်။ အာဒီနဝဠ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အားဖြင့်။ နိဿရဏဠ္ဌ၊ ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ နာဇ္ဇည်သူ၊ မသိကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ လုံး။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဒေဝကာ၊ သော။ သမာရကာ၊ သော။ သပြဟ္မကာ၊ သော။ လောကာ၊ သြကာသလောကမှ ရင်း။ သဿမဏ-ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှ ရင်း။ နိဿဋာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသညုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်မြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမရိယာဒိကတေန၊ အပိုင်းအခြားကင်းသည်ကို ပြုတတ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နေဝ ဝိဟရိ ံသု၊ မနေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒ၊ ကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ ပ။ အဇ္ဈည်သူ၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ၊ ဝိုသို့ သိသောအခါ၌။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဋမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယနောစေအဿာဒသုတ်

၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အံ့။ (ဤနောစေဒံ၌လည်း ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ နဿာဒဇ္ဇေယျုံ၊ ပြင်းစွာမတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရူပေသု၊ တို့၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဘိနန္ဒသုတ်

၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိ-မုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သောတံ၊ သောတပသာဒကို။ပ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဃာနံ၊ ဃာန ပသာဒကို။ပ။ ယော၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ပ။ ယော၊သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ စက္ခုံ၊ ကို။နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ သည်။ သောတံ ၊ကို။ပ။ ယော၊ သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊

သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တောဿ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယာဘိနန္ဒသုတ်

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော။ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ အပရိမုတ္တောဿ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊သည်။) ဝဒါမိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကို။ပ။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တောဿ။ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြင်တည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်[1]။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဧသော၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းတည်ခြင်းအစရှိသော သဘောသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ အနာရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းမည်၏။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သောတဿ၊ သောတပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ပ။ ဇရာမရဏဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြင်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသော၊ ဤချုပ်ခြင်းအစရှိသည်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းမည်၏။ ဇရာမရဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော။ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်မည်၏။ သောတဿ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ သည်။ပ။ဇရာမရဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ မည်၏။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ဇရာမရဏဿ၊ ၏။

၁။ အဘိဗျတ္တော နိဗ္ဗတ္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ပါကဋော နိဗ္ဗတ္တိတိ အတ္ထော။ မ-ဋီ ၁၃၃၇-နှာ။

ပါတုဘာဝေါ။ မည်၏။ သဒ္ဒါနုံ၊ သဒ္ဒ၊ရုံတို့၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ပ။ အတ္ထင်္ဂမော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနုံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမ္မောဓေန၊ သမ္မောဓသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အဿာဒေန၊ အဿာဒသဒ္ဒါဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နောစေတေန၊ နောစေသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဘိနန္ဒေန၊ အဘိနန္ဒသဒ္ဒါဖြင့်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပါဒေန၊ဥပ္ပါဒသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ကုန်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-သမ္ဗဝဂ်

၁-သမ္ဗသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကို[1]။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားဟူသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုံ စေဝ၊ စက္ခုပသာဒဇင်း။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့ဇင်း။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒဇင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဇင်း။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒဇင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဇင်း။ ဇိဝှါ စ၊ ဇိဝှါပသာဒဇင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့ဇင်း။ ကာယော စ၊ ကာယပသာဒဇင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဇင်း။ မနော စ၊ စိတ်ဇင်း[2]။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဇင်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော(အာယတန) တရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ သမ္ဗ၊ ဤအလုံးစုံသော (အာယတန)တရားကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ပယ်စွန့်၍[3]။ အညံ၊ တပါးသော။ သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ပညပေဿာမိတိ၊ သိစေတော်မူအုံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။

၁။ ဤ၌ သမ္ဗ အရကို သမ္ဗသမ္ဗ, အာယတနသမ္ဗ, သက္ကာယသမ္ဗ, ပဒေသသမ္ဗ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ လေးမျိုးခွဲခြားပြလေသည်။ ဤ၌ အာယတနသမ္ဗကို ကောက်၍ - သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကိုဟု ပေးလိုက်၏။

၂။ မန-အရ-မ-ဋီ ၂-၆၅၊ နှာ- မရေပိဏ္ဍိကသုတ်ဋီကာအဖွင့် ပဌမနည်းအရ ဘဝင်စိတ် ၁၉-ခုကောက်။ ဒုတိယနည်းအရ မနောဒ္ဓါရိကစိတ်ကိုကောက်- အဋ္ဌကထာ၌ "မနန္တိ ဘဝင်စိတ္တံ"ဟု အဖွင့်မျှား၏။

၃။ ပစ္စက္ခာယာတိ ပဋိက္ခိပိတ္မာ။ဋ္ဌ။ပဋိက္ခိပိတ္မာဟိ "ဣဒံ သမ္ဗ နာမ နဟောတိ"တိ ဧဝံ ပဋိက္ခိပိတ္မာ။ဋီ။

ဝါစာဝတ္ထုကမေဝ၊ စကားဖြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။ အဃ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုဗ္ဗော စ၊ မေးအပ်သော်လည်း။ နသမ္မာယေယ္ယ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိ ံ စ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ(ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဝိသယသ္မိं ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ (ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဟာနသုတ်

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗပဟာနာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပဟာ-နာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရား ဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ပယ်အပ်၏။စက္ခုသမ္ဖဿ-ပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင် ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို လည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဗ္ဗပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော)တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိညာပရိညာပဟာနသုတ်

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ပရိညာ(ပရိညာယ)၊ ပိုင်းခြားသိ၍။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊၍။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ (အဘိညာ ပရိညာ ပေးမြဲ။) ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗော၊အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပဌမအပရိဇာနနသုတ်

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင့်၊အလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ (အနဘိဇာနန္တော)၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသော သူသည်။ အပရိဇာနံ (အပရိဇာနန္တော)၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသော သူသည်။ အဝိရာဇယံ (အဝိရာဇယန္တော)၊ တပ်ခြင်းမကင်းသော သူသည်။ အပ္ပဋိဟံ (အပ္ပဋိဟန္တော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိုဠ၊ အဘယ်တရားကိုလျှင်။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဋိဟံ၊သည်။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကိုလည်း။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊သည်။အပ္ပဋိဟံ၊သည်။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ငှါ။အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ပ။အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင့်၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်။ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြားမ၍သိသောသူသည်။ ဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသူသည်။ ပဋိဟံ၊ စွန့်သော သူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိုဠ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ သင့်၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ သင့်၊ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပရိဇာနံ၊သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဋိဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင့်၊ ကို။ပ။အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိုဠ၊သော။ သင့်၊ကို။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဉ္စ စက္ခု၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ စက္ခုဝိညာဏံ၊ အကြင်စက္ခုဝိညာဏ်သည်ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ဗာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ ဟူသော ဓမ္မာရုံ တို့သည်ရင်း။ပ။ ယာ စ ဇိဝှါ၊ အကြင်ဇိဝှါပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ရသာ၊ အကြင် ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ အကြင် ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်ရင်း။ ဇိဝှါဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယော စ ကာယော၊ အကြင် ကာယပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ ကာယဝိညာဏံ၊ အကြင် ကာယဝိညာဏ်သည်ရင်း။ ကာယဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယော စ မနော၊ အကြင် ဘဝင်စိတ် သည်ရင်း[1]။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ မနောဝိညာဏံ၊ အကြင် မနော-ဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော ဇောဝိညာဏ်သည်ရင်း။ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်

၁။ ဣတ္ထေ ပန မနောတိ ဘဝင်စိတ်၊ ဓမ္မာတိ အာရမ္မဏံ၊ မနောဝိညာဏန္တိ သဟာဝဇ္ဇနကဇဝန်။ ပဟာနသုတ် သံ-ဋီ ၃-၅-နှ၁။

သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဟူသောဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သမ္ဘံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘံ၊ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပရိဇာနံ၊ သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သော။ သမ္ဘံ၊ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သမ္ဘံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အာဒိတ္တသုတ်

၂၇။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာမည်သော ရွာ၌။ ဂယာသီသေ၊ ဆင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်ရှိသောကြောင့် ဂယာသီသမည်သော အရပ်၌။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ ရဟန်းအထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရာဂစသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်တတ်၏[1]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်ပါသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်တတ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ)သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်ပါသနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဖြင့်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါ-ဝိညာဏံ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဇိဝှါ-သမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ(ယမ္ပိ-ဣဒံ)သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ နည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ပ။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။

၁။ အာဒိတ္တန္တိ ပဒိတ္တံ သမ္ဗဇ္ဇလိတံ။ဌ။ ပဒိတ္တန္တိ ပဒီပိတံ ဇကာဒသဟိ အဂ္ဂိဟိ ကေဇာလိဘူတံ၊ တေနာဟ "သမ္ဗဇ္ဇလိတ"န္တိ။ ဋီ။

အာဒီတ္တာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ အာဒီတ္တံ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒီတ္တောဿ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ပ။ အာဒီတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ မြင်သော။ သုတဝါ၊ မျှားသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌ လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမ္ပိဒံ(ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်ၛင်း။ပ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ပြန်စပ်။)

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ(ဝစနံ)၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရား ဒေသနာကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် သက်သက်သော, စုဏ္ဏိယစကားကို။ ဘည္ဇမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခု-သဟဿဿ၊ ထိုရဟန်းတထောင်၏။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဒ္ဓဘူတသုတ်

၂၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ (ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ တရားတို့သည်) နှိပ်စက်, ညှဉ်းပန်း, လွှမ်းမိုး, ဘိစီးအပ်၏[1]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ (ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ တရားတို့သည်) နှိပ်စက်, ညှဉ်းပန်း, လွှမ်းမိုး, ဘိစီး အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ကို။

၁။ သာရတ္ထဋီ ၁၊၄၄၇-နှာအရ အနက်ပြန်လိုက်၏။

အဒ္ဓဘူတန္တိ အဓိဘူတံ အဘ္ဘာဟတ္ထတံ၊ ဥပဒ္ဒုတန္တိ အတ္ထော။ဌ။ အဓိသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော အဒ္ဓ-သဒ္ဒေါတိ အာဟ "အဒ္ဓဘူတန္တိ အဓိဘူတ"န္တိ အာဒ။ဌ။

အဒ္ဓေါ ဘူ မယေ ပရေ။ အဓိဏ္ဏစ္ဆေတယ ဘူ ဓာတု မယေ ပရေ ကဒိ အဒ္ဓါဒေသော ဟောတိ။ အဒ္ဓဘူတော၊ အဒ္ဓဘဝတိ၊ စက္ခုံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓဘူတံ။ (သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ ၁၃၃-သုတ် ၃၃-နှာ။)

အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဘဝဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ကေန။ အဘယ် တရားသည်။ အဒ္ဓဘူတံ၊ သနည်း။ ဇာတိယာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းတရားသည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်း တရားသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းတရားသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ အဒ္ဓဘူတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ၏။ ရသာ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဘဝေါ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဘဝဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောတော်မူ၏။ ကာယော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ပ။ မနော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ မဓော၊ တို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ မနောသမ္ဘဝေါ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ မနောသမ္ဘဝဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုဿ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမ်း၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပသုတ်

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗမည္ဓိတသမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပံ။ အလုံးစုံသော တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မည္ဓနတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော[1]။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့ဟူ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမည္ဓိတသမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပါ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ နေ မည္ဓတိ၊ မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုဿ္မိံ၊ ၌။ နေ မည္ဓတိ၊ ထင်။ စက္ခုတော၊ မှ။ နေ မည္ဓတိ၊ (ငါ၊ ငါ၏ ကြောင့်ကြစသည်သည် ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုံ၊ သည်။ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။ နေ မည္ဓတိ၊ ထင်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ နေ မည္ဓတိ၊ ထင်။ ရူပေသု၊ တို့၌။ နေ မည္ဓတိ၊ ထင်။ ရူပတော၊ မှ။ နေ မည္ဓတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ မေတိ၊

၁။ မည္ဓိတံ နာမ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟိ ဂဟေတဗ္ဗံ မည္ဓိတံ။ သဗ္ဗသ္မိံ မည္ဓိတန္တိ သဗ္ဗမည္ဓိတံ၊ တဿ သမုဋ္ဌိတော သေတုဿာတော၊ တဒါဝဟံ သဗ္ဗမည္ဓိတသမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပံ၊ ဣ။ ဤဒိဋ္ဌိကာအလို သဗ္ဗမည္ဓိတသမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော စက္ခုပသာဒစသောတရား၌ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြောင်း တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော-ဟူ၍ ပေးလေ။

၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏသို့၊ ၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏတော၊ မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍)မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿသို့၊ ၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿတော၊ မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍)မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္မိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္မိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္မိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝမ္မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ တသ္မိမ္မိ၊ ၌လည်း။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ တတောပိ၊ မှလည်း။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ တံ၊ သည်။ မေတိ၊၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ ဇိဝှံ၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါယ၊ ၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါတော၊ မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝှါ၊သည်။ မေတိ၊ ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ရသေ၊တို့ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ရသေသု၊ တို့၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ရသတော၊ မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ရသာ၊ တို့သည်။ မေတိ။ ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟူ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏသို့၊ ၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏတော၊ မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါသမ္ဖဿ၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ မနောဝိညာဏ်၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ပ။သမ္ဖဿ၊ အလုံးစုံသော တရားကို၊ နှ မည်တိ၊ ထင်။ သမ္ဖဿသို့၊ ၌။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ သမ္ဖဿတော၊မှ။ နှ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ သမ္ဖဿ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နှ မည်တိ၊ ထင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ သို့၊ အမည်မာနော၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နှ စ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းအပ်။ အနုပါဒိယံ-(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နှ ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ (အပရိတ-ဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေव၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ (ပဋိပဒါ)၊ ဤအကျင့်သည်။ သမ္ဗမည်တသမုဋ္ဌိတသာရုပ္ပါ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယသုတ်

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သမ္ဗမည်တသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယံ၊ အလုံးစုံသော တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မည်နတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော။ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။)သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗမည်တသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ ကို။ နှ မည်တိ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ စက္ခုသို့၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒစသောတရားကို။ မည်တိ၊ ၏။ ယသို့၊ ၌။ မည်တိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မည်တိ။ ငါ

ငါ၏ကြောင့်ကြမ္မစသည်သည် (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ မည်တိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သော စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သောအခြင်းအရာမှ။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်။ ဘဝသတ္တော၊ ဘဝတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည် (သတ္တလောကသည်)။ ဘဝမေဝ၊ ဘဝကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ တပ်နှစ်သက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ခန္ဓဓာတုအာယတနံ၊ ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တမ္မိ၊ ထိုခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနကိုလည်း။ နိ မည်တိ၊ ထင်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ပ။ နိ မည်တိ၊ထင်။ သော။ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အမည်မာနော၊ သော်။ လောကော၊ ၌။ပ။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယသုတ်

၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။)သဗ္ဗမည်တသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမည်တသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ̊ မည်ထ၊ အသို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တခုကို မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏ဘုရား။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ, ဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။"ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ" ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ရှုမှတ်ခြင်းသည်။ နောဟိ (ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါဘုရား။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿော။ သည်။ နိစ္စော ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စော ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စော၊ မမြဲပါဘုရား။ပ။တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုသော။သုတဝါ၊ အကြား အမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ သဗ္ဗဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသမ္ဘဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမ္ဘ စ၊ သမ္ဘသုတ်ရင်း၊ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပဟာနာပိ၊ ပဟာနသုတ်, အဘိညာပရိညာ ပဟာနသုတ်တို့ရင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဇာနာ စ၊ ပဌမအပရိဇာနနသုတ်, ဒုတိယ အပရိဇာနနသုတ်တို့ရင်း။ အာဒိတ္တဉ္စ၊ အာဒိတ္တသုတ်ရင်း။ အဒ္ဓဘူတဉ္စ၊ အဒ္ဓဘူတသုတ်ရင်း။ သာရပ္ပါ စ၊ သမုဋ္ဌိတသာရပ္ပသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ ပဌမသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယသုတ်, ဒုတိယသမုဋ္ဌိတသပ္ပါယသုတ်တို့ရင်းတည်း။ တေန၊ ဆို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၄-ဇာတိမ္ဘေဝဂ်

၁-၁၀-ဇာတိမ္ဘောဗဇ်သုတ် ၁၀-သုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘဿ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ ဇာတိခမ္ဘ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သမ္ဘ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇာတိခမ္ဘ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဇာတိခမ္ဘ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ (ဇာတိမ္ဘော၊ ရှိကုန်၏။) စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ (ဇာတိခမ္ဘ၊ ရှိ၏။) စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဇာတိခမ္ဘော၊ ရှိ၏။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဇာတိခမ္ဘ၊ ရှိ၏။ပ။ မနော၊ သည်။ ဇာတိခမ္ဘော၊ ရှိ၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ ဇာတိခမ္ဘာ၊ ရှိကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ ဇာတိခမ္ဘ၊ ရှိ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဇာတိခမ္ဘော၊ ရှိ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇရာခမ္ဘ၊ ရင့်ရော်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ အကျဉ်းချုံးအပ်၏။)

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ သည်။ ဗျာဓိခမ္ဘ၊ နာခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ သည်။ မရဏခမ္ဘ၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ သည်။ သောကခမ္ဘ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ သည်။ သံကိလေသိကခမ္ဘ၊ ပူပန်စေတတ်နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ (တဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသဘောရှိ၏- သော်လည်းပေး။[1]) (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘ၊ သည်။ ခယခမ္ဘ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၁။ သင်္ကိလေသိကသဘာဝန္တိ တဏှာဒိဝသေန သံကိလိဿနဘာဝံ၊ ရ။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ သည်။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဇာတိဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဇာတိဓမ္မဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏဉ္စ၊ ဇာတိဓမ္မသုတ်, ဇရာဓမ္မသုတ်, ဗျာဓိမ္မသုတ်, မရဏဓမ္မသုတ်ဌင်း။ သောကော စ၊ သောကဓမ္မသုတ်ဌင်း။ သံကိလေသိကဉ္စ၊ သံကိလေသိကဓမ္မသုတ်ဌင်း။ ဓယဝယသမုဒယဉ္စ၊ ဓယဓမ္မသုတ်, ဝယမ္မသုတ်, သမုဒယဓမ္မသုတ်ဌင်း။ နိရောဓဓမ္မန၊ နိရောဓဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

၅-သမ္မာအနိစ္စဝဂ်

၁-၉-အနိစ္စာဒိသုတ် ၉-သုတ်

၄၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တတြ ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘာယ်နည်းသော။ သင်္ခံ၊ သည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မ၌။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ (အကြွင်းကို နည်းမှီးရ၍ ပေးလေ လွယ်ပြီ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ဘည်း။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ပ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညေယ္ယံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခံ၊ ကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြားရှုသိအပ်၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြားရ သိအပ်၏။ပ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဥပဒ္ဒုတံ၊ တဏှာစသော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်၏။ပ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဿဒ္ဓသုတ်

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ တဏှာအစရှိသော ကိလေသာတို့သည် ညှင်းဆဲအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဥပဿဒ္ဓာ၊ အပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ကို။ ဥပဿဒ္ဓော၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ·ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို လည်း။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ အပ်၏။ (အကြင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ လွယ်ပြီ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမေ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသုတ်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ရင်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တသုတ်ရင်း။ အဘိညေယ်၊ အဘိညေယျသုတ်ရင်း။ ပရိညေယ်၊ ပရိညေယျသုတ်ရင်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပဟာဘဗ္ဗသုတ်ရင်း။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗသုတ်ရင်း။ အဘိညေယျပရိညေယ်၊ အဘိညာပရိညေယျသုတ်ရင်း။ ဥပဒ္ဒုတံ၊ ဥပဒ္ဒုတသုတ်ရင်း။ ဥပဿဒ္ဓံ၊ဥပဿဒ္ဓသုတ်ရင်း။ (ဤတို့၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို·ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဤတို့၊ ပြီ။

သင္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊သင္ဌာယတနဝဂ်၌။ ပဌမပဏ္ဏာသကော၊ရှေးဦးစွာသော ပဏ္ဏာသကသည်။သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမပဏ္ဏာသကတ်။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

အနိစ္စဝဂ္ဂံ၊ အနိစ္စဝဂ်ရင်း။ ယမကံ၊ယမကဝဂ်ရင်း။ သဗ္ဗံ ဝဂ္ဂံ၊ သဗ္ဗဝဂ်ရင်း။ ဇာတိမမ္မံ၊ ဇာတိမမ္မဝဂ်ရင်း။ အနိစ္စဝဂ္ဂေန၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်ရင်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပညာသံ[1]၊ သုတ်အရေအာတွက်အားဖြင့် ငါးဆယ်ကို။ ပဌမော၊ ဝဂ်အားဖြင့် ငါးဝဂ်ဟူ၍။ ပဌမ္ပိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးသတ်သတည်း။

---

(၆) ၁-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၅၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ (မထင်ရှားသော-သော်လည်း ပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရာ ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်းအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟီယတိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီယတိ နု ခေါ၊ ကင်းပျောက်နိုင်ပါသနည်း-သော်လည်းပေး။) ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ အား။ ပဿတော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။) ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သံယောဇနပဟာနသုတ်

၅၄။ ဘဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊

---

[1] ပညာသံ ဟုပင် ဆိုသော်လည်း သုတ်အရေအတွက်အားဖြင့်ကား ငါးဆယ်ခန့်သုတ်ရှိ၏။ ယို့သော်လည်း ဂါထာဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းကိုက်းကို ငဲ့၍ ပညာသံဟုပင် ဆိုသားဟန်တူသည်။

ကင်းပျောက်ကုန်သနည်း-သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။)ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၀ံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဝေ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းပျောက်ကုန်၏သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-သံယောဇနသမုဋ္ဌိတသုတ်

၅၅။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်၊ သမုဋ္ဌိတာ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့။(ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ဟူ၍သော်လည်းပေး။)ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊ရောက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီး။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အနတ္တအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ရူပေ၊ရူပါရုံတို့ကို။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊အားဖြင့်။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဝေ၀ံ ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဝေ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊တို့သည်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အာသဝပဟာနသုတ်

၅၆။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ကထံ၊လျှင်။ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။)ပ။

စတုတ္ထ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာသဝသမုဋ္ဌိတသုတ်

၅၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊လျှင်။ ဇာနတော၊ အား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ အား။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊၏။ပ။

ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အနုသယပဟာနသုတ်

၅၈။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ပ။ အနုသယာ၊ ခုနစ်ပါးသော အနုသယတို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ပ။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အနုသယသမုဋ္ဌါတသုတ်

၅၉။ ဘဒန္တ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ပ။အနုသယာ၊ တို့သည်။ သမုဋ္ဌါတံ၊သို့။ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ အ နတ္တာတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ပဿတော၊ အား။ အနုသယာ၊တို့သည်။ သမုဋ္ဌဟံ၊ သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ နုနဒ်ခုမြောက်သော သုတ်ဘည်း။

၈-သမ္ဘုပါဒါနပရိညာသုတ်

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ဝါဘုရားသည်။) သမ္ဘုပါဒါနပရိညာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဝေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မမံ၊ ဝ၊ရားကို။ ဒေ-သေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘုပါဒါနပရိညာယ။ ငှါ။ (ဒေသံတော၊ ဟောခတ်မူအပ်သော။) ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပ ရုံ တို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ သုံးပါးကုန် သော စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ဖဿော၊ ဖဿ မည်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿ ဟူသော အခြင်းအကြောင်း။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဿံ (ပဿဒန္တော)၊ မြင်သော။ ဝါ၊ ရှုသော။ (တနည်း ပဿံ (ပဿန္တော)၊ မြင်သည် ရှိသော်။ ဝါ၊ ရှုသည်ရှိသော်။) သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိံ စက္ခုပသာဒဋ္ဌ-လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့ဌ-လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ ဌ-လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ဌ-လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ ဝေဒနာယ ပိ၊ ဌ-လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမောက္ခာ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ခြင်းကြောင့်။ "မေ၊ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်လေးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုလည်း။ သဒ္ဒေ စ၊ သဒ္ဒါ ရုံတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (သောဝ ဝိညာဏံ၊ သောတ ဝိညာဏ်သည်။)ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သမ္ဘုပါဒါနပရိညာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၉-ပဌမသမ္ဘုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊သင်တို့အား။ (အဟံ၊ဝါဘုရားသည်။) သမ္ဘုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှယူခြင်းအကျိုးငှါ။(ပရိယာဒါယ-ကို ပရိယာဒိယိတွာ ဂဏှိတွာဟူ၍ဖွင့်သော အ-ဌ ၁၊ စာပိုဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ ၁၅ အလိုပေးသည်။)

၁၊ တ်ဏ္ဍသ'တိ'ဖဿောဃယ် သ'တ်ဌ် ကာရကတ္တုပဋ္ဌမီ သ္ဟာ ဝိဘတ်မကြောက်ကြ၍၊ တ်ဏ္ဍ၊ သုံးပါးကုန်သော ဧကပသာဒ, ရူပါရုံ,ဧကစက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏- ဟူ၍လည်းပေးနိုင်သည်။ အမိပွါယ်ပို၍ကောင်းသည်။

ဝါ၊ အလုံးစုံသော လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ကို ကုန်ခန်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။ (ပရိယာဒါနာယာတိ ခေါနတ္ထာယ။ဌ။) ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။)သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ငှါ။ (ဒေသိတော၊ သော။)ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘာယ်ပါနည်း။ပ။ဝိရာဂါ၊ကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမောက္ခာ၊ ကြောင့်။ "မေ၊ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊လေးပါးသောဥပါဒါန်ကို။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်ပြီ။ ဝါ၊ကုန်စေအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဝါ၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။(အဟံ၊သည်။)သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဝစနံ၊ ကို။(တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလေလော။သုခံ ဝါ၊ချမ်းသာလေလော။ (ဣတိ၊၏။)ဘန္တေ၊ရား။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲပါဘုရား။(ဣတိ၊ပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာတိ၊အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ(ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါဘုရား။ (အကြင်းကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ လွှယ်၏။)

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံယောဇနာ၊ သံယောဇနပဟာနသုတ်, သံယောဇနသမုဋ္ဌါတသုတ်တို့ရင်း။ အာသဝေန၊ အာသဝသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ၊အာသဝပဟာနသုတ်,အာသဝသမုဋ္ဌါတသုတ် နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အနုသယာ၊ အနုသယပဟာနသုတ်, အနုသယသမုဋ္ဌါတသုတ်တို့ရင်း။ ပရိညာ၊ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပရိယာဒိန္နံ (ပရိယာဒိန္နာ)၊ ပဌမသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်, ဒုတိယသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်တို့ရင်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဌမော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၂) ၂-မိဂဇာလဝဂ်

၁-ပဌမမိဂဇာလသုတ်

၆၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်းပေးမြဲ။)အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ အရှင်မိဂဇာလ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကေဝိဟာရီ ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်း နေလေ့ရှိ၏, တယောက်အထီးတည်း နေလေ့ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဧကေဝိဟာရီ၊ တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိတ္တာ-ဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သဒုတိယဝိဟာရီ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက် ထားပြီ။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနုဉ္ဇာ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံ-ဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ရဇနီယာ၊တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါခဲ့တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအုံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုငြားအုံ့[1]။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအုံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုသော။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒိယာ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သာရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရာဂေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံယောဇေါ၊ ယှဉ်စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္ဒိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ နှစ်သက်ခြင်းယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ "သဒုတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ရှိသောသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ပ။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တောတောလက္ခဏာသို့ရောက်ကုန်သော တောင်ခွတည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ (မ-၁-နိဿယ ၃၄ ပိုဒ်၌ အမှာကိုရှု။) ပန္တာနိ၊ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံရှာမှီးကုန်သော။ အပ္ပသद္ဒါနိ၊ အသံကင်း၍ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အပ္ပနိဂ္ဃောသာနိ၊ ကြွေးကြော်သံလည်း ကင်းကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့၏လှည့်လည် သွားလာခြင်းကြောင့်

၁။ အဘိဝဒတိတိ တာယ အဘိနန္ဒနာယ "အဟော ပိယံ ဣဋ္ဌं ကန္တं မနာပ"န္တိ ဝဒတိ၊ သံ-ဋီ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၄၁ နှာ။

အဘိဝဒတိတိ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန အဘိနိဝေသံ ဝဒတိ၊ သံ-ဋီ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နှာ။

တဏှာဝသေနေဝ အဒဟာသုခန္တိအာဒိနိ ဝဒန္တော အဘိဝဒတိ၊ မ-ဋီ ၂-၄၀၉ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နှာ။

ဖြစ်သော လေမှုလည်းကင်းကုန်သော။ မနုဿရုဟသောယျကာနိ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရပ္ပါနိ၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကိဉ္စာပိ ပဋိသေဝတိ၊ အဂယ်၍ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ပေ၏။ ဝါ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သည်လည်းရှိနိုင်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သော်လည်း။ "သဒုတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွနေလေ့ရှိသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒုတိယာ၊ အဖော်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အသ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "သဒုတိယဝိဟာရီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအုံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ချမ်းသာစွ ချမ်းသ စွဟု မပြောဆိုငြားအုံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မတည်ငြားအုံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အနဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာသည်။ နိဇ္ဇာတိ၊ ချုပ်၏။ နန္ဒိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ သာဝုဂေါ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာဝုဂေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ သံယောဂေါ၊ သည်။ နု ဟောတိ။ မဖြစ်။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္ဒိသံယောဇနဝိ-သံယုတ္တောဘိက္ခု၊ နှစ်သက်ခြင်း, ယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့် မယှဉ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသောသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ မိ ဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဝေဝိဟာရိ၊ ဤသို့တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု။ဟိ စ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်ရင်း။ ဘိက္ခုနိဟိ စ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်ရင်း။ ဥပါသကေဟိ စ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်ရင်း။ ဥပါသိကာဟိ စ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်ရင်း။ ရာဇူဟိ စ၊ မင်းတို့နှင့်ရင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေ-ဟိ စ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်ရင်း။ တိတ္ထိယေဟိ စ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်ရင်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ စ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့နှင့်ရင်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ဂါမန္တေ၊ ရွာအနီး၌[1]။ ကိဉ္စာပိ ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ကား နေပေ၏။ ဝါ၊ နေသည်လည်းရှိနိုင်ပေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ နေသော်လည်း။ "ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်း နေလေ့ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ အသ၊ အား။ ဒုတိယာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အသ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထို တဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကေဝိဟာရီတိ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ဘည်း။

၁။ ဂါမန္တေကို-ဂါမ + အန္တေ-ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဤ၌ အန္တသဒ္ဒါသည် အန္တောနိတ္ထိ သမီပေ စာ-ဝယာနေ ပဒ-ပူရဏေ။ ဒေဟာဝယေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နာသသီမာသု လာမကေ-ဟူသော အဘိဓာန်စာပိုဒ် ၇၉၁-၌လာသော အနက်ရှစ်နက်တို့တွင် ဂါမန္တန္တိ ဂါမသမီပ-ဟူသော အဂ္ဂိတ္တရဋ္ဌီကာ ဒုကနိပါတ် စာပိုဒ် ၃၁၂၇-နှာကိုင်း၊ မူလ-ပဏ္ဏာသဘယဘေရဝသုတ်ဋီကာကိုင်းတို့၌ သမီပအနက်ကိုးပေးသည်။ ဂါမနှင့်အန္တကို ဂါမဿ အန္တော ဂါမန္တော-ဟူ၍ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

၂-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်

၆၄။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ခြေရုံပရိသတ်ဘည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်, ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်တို့မှ ကင်းဝေးသည်ဖြစ်၍။ (ဝူပကဋ္ဌောတိ ကာယေန ဂဏတော, စိတ္တေန ကိလေသေဟိ ဝူပကဋ္ဌော ဝိဝေကဋ္ဌော ဒူရီဘူတော။ အံ-ဋ-သတ္တက-စာပိုဒ်-၇၃၊ ၁၉၀-နှာ) အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့(သောသတိရှိ) သည်ဖြစ်၍။ (အပ္ပမတ္တောတိ သတိအဝိပ္ပဝါသေ ဌိတော၊ အံ-ဋ-သတ္တက-စာပိုဒ်-၇၃၊ ၁၉၀-နှာ) အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပဟိတတ္တောတိ ပေသိတတ္တော။ အံ-ဋ-သတ္တက-စာပိုဒ်-၇၃၊ ၁၉၀-နှာ။ ပေသိတတ္တောတိ ကာယေ စ ဇီဝိတေ စ အနပေက္ခတာယ နိဗ္ဗာနံ ပေသိတစိတ္တော တန္နိန္နော တပ္ပေါဏော တပ္ပမ္ဘာရော။ အံ-ဋီ-သတ္တက-စာပိုဒ်-၇၃၊ ၁၉၉-နှာ။) ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (သန္တိ ခေါမှ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နန္ဒိအထိ ပဌမမိဂဇာလသုတ် အတိုင်း ပေးမြဲ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိသမုဒယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား)ဟောကြားတော်မူ၏။(သန္တိ စ ခေါမှ နန္ဒိ နိရုဇ္ဈတိ အထိ ပဌမသုတ်အတိုင်း ပေးမြဲ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်[1]။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌေဝ

---

[1]။ ဣဋ္ဌဝိကျသည် မ-၁ စာပိုဒ် ဂ၀-၌ရှိသော ဤဝါကျနှင့် အလားတူပင်ဖြစ်၍ ထိုနှင့်အညီ သျှာ၊ ဣ-မူတို့၌ရှိသော ဝိဟရန္တောကို အမှန်ယူ၍ အနက်ပေးလိုက်သည်၊ ဤ၌ရှိသော ဝိဟရတောကား ပါဠိပျက်နေဟန်ရှိသည်။

ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘောဋ္ဌသာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဋ္ဌ သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ၄ါ။ အပရံ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဗ္ဗညာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ အရဟတံ (အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဉ္ဇာသုတ်

၆၅။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဋ္ဌ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဋ္ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အထ ခေါ၊ ဋ္ဌ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ယေန၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "မာရော မာရောတိ၊ သေ၏ သေ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ မာရော ဝါ၊ သေခြင်းသည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည် ပညတ်သည်ရင်း။ အဿ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဋ္ဌ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရူပါ၊ မူပါ ရုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ဗာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဋ္ဌ။ မာရော ဝါ၊ သေခြင်းသည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ယတ္ထ၊ ဋ္ဌ။) သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သောတဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောတဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ မာရော ဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဃာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဃာနဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဃာနဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ မာရော ဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇိဝှါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ရသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ မာရော ဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဋ္ဌ။ စက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ မာရော ဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အကြင်းလွယ်၏ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမ်ဒ္ဓိသတ္တပဠာသုတ်

၆၆။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "သတ္တော သတ္တောတိ၊ ကပ်ဦတတ်သူ သတ္တဝါ သတ္တဝါ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သတ္တော ဝါ၊ သတ္တဝါသည်ရင်း။ သတ္တပညတ္တိ ဝါ၊ သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း။ အသ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမ်ဒ္ဓိဒုက္ခပဠာသုတ်

၆၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ ဆင်းရဲ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဒုက္ခံ ဝါ။ ဆင်းရဲခြင်းသည်ရင်း။ ဒုက္ခပညတ္တိ ဝါ၊ ဆင်းရဲဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း။ အသ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ်ဒ္ဓိလောကပဠာသုတ်

၆၈။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ လောကော ဝါ၊ လောကသည်ရင်း။ လောကပညတ္တိ ဝါ၊ လောကဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း။ အသ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ခု၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်

၆၉။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်ရင်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သီတဝနေ၊ သီတအမည်ရှိသော သုသာန်တော၌။ သပ္ပသောဏ္ဍိကပဗ္ဘာရေ၊ မြွေဟောက်ပါးပျဉ်းနှင့် တူသောကြောင့် သပ္ပသောဏ္ဍိကအမည်ရှိသော လိုဏ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အရှင်ဥပသေန၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အာသီဝိသော၊ လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေသည်။ ပတိတော၊ ကျသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ မဉ္စကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်သို့။ အာရောပေတ္မာ၊ တင်၍။ ဘုသမုဋ္ဌိ၊ ဖွဲ့ဆုပ်သည်။ ဝိဂိရတိ သေယျထာပိ၊ ဖရိုဖရဲကဲ့သကဲ့သို့လည်း။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ပုရေ-ဝိဂိရတိ၊ ဖရိုဖရဲမကဲ့မီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ဝါ၊ အပ၌။ နီဟရထာတိ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပသေနံ၊ ကို။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိုငင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ဝိပရိဏာမံ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုငင်း။ နခေါ ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ သည်။ 'ထေ မေ အာဝုသော ဣမံ ကာယံ မဉ္ဇကံ အာရောပေတ္မာ ဗဟိဒ္ဓါ နိဟရထ၊ ပုရာယံ ကာယော ဣဓေဝ ဝိကိရတိ သေယျထာပိ ဘုသမုဋ္ဌိ'၊ ထေ မေ။ပ။ ဘုသမုဋ္ဌိ' ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟာတိ၊ ပြောဆို၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးပြီးဖြစ်သည်။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ "စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငင်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငင်း။ပ။ ဇိဝှါ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငင်း။ ဇိဝှါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ငင်း။ မနော၊ စိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ငင်း။ မနော၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ငင်း'"။ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဿ နု နု၊ ဖြစ်ရာ၏။ (နုနသဒ္ဒါ နိစ္စယတ္ထ။)အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တဿ၊ ထိုသူအား။ (သိယာ၌စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ကာယဿ၌စပ်။) ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ သည်ငင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမော ဝါ၊ သည်ငင်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မယှဉ္စ၊ငါ့အားလည်း။ "စက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ဣတိ ဝါ၊ ငင်း။ စက္ခု၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ငင်း။ပ။ဣတိ ဝါ၊ ငင်း"။ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တဿ မယှဉ္စ၊ ထိုငါ့အားလည်း။(ဘဝိဿတိ ၌စပ်။) ဝါ၊ ၏လည်း။ (ကာယဿ၌စပ်။) ကာယဿ၊ ၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ သည်ငင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမော ဝါ၊ သည်ငင်း။ ဘဝိဿတိ ကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ တထာ(တံ ဝစနံ)၊ထိုစကားသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊မှန်၏။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အရှင် ဥပသေနသည်။ ဒီယရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟက်ာရမမက်ာရမာနာနုသယော၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ, ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော တဏှာ, မာနာနုသယကို။ သုသမူဟတ္တော၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်နှုတ်အပ်ပြီ။တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အား။ ဝါ၏။ "စက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ ဝါ။ ငင်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ၊ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ ထိုဒေ၊ ခါ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ မဉ္စကံ၊ သို့။ အာရောပေတ္မာ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သို့။ ဝါ၊၌။ နိဟရိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ ဘုသမုဋ္ဌိ၊ သည်။ဝိကိရတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဝိကိရိ၊ ဖရိုဖရဲကျပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဥပဝါဏသန္ဓိဋ္ဌိကသုတ်

၇၀။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒေါ၊ သော။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝေါ၊ ရား။ "ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သန္ဓိဋ္ဌိ-

ကော၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဓိဋ္ဌကော၊ အပ်၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဓိဋ္ဌကော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် ကောင်းကျိုးခွဲမ်းသာကို ပေးတတ်သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ သြပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်သည်။ ဝိညူဟি၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါ်တိ၊ နည် ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခု ဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရူပပဋိသံဝေဒီ စ၊ ရူပါရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဆာဂပဋိသံဝေဒီ စ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်ခြင်းဆာဂကို ထင်စွာ သိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တဉ္စ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ "မေ၊ ၏။ အတ္ထတ္တံ၊ ၌။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ယံ တံ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ရူပပဋိသံဝေဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဆာဂပဋိသံဝေဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆာဂံ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဓိဋ္ဌကော။ သည်။ အကာလိကော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ သည်။ သြပနေယျိကော၊ သည်။ ဝိညူဟি၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ပ။

ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတဲ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ ဝါ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ ရသပဋိသံဝေဒီ စ[1]၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတဲ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ဓမ္မပဋိသံဝေဒီ စ၊ ဓမ္မာရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဆာဂပဋိသံဝေဒီ စ၊ ဓမ္မာရုံ၌တပ်ခြင်း ဆာဂကို ထင်စွာ သိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (သန္တဉ္စမ္ မ ဝိညူဟိအထိပေးမြဲ။)

ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ရူပပဋိသံ-ဝေဒီဟိ ခေါ်၊ ရူပါရုံကိုထင်စွာသိလေ့ရှိသည်ကား[1]။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ သို့သော်လည်း။ ရူပဆာ-ပဋိသံ-ဝေဒီ စ၊ သည်ကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္ထတ္တံ၊ ၌။ အသန္တဉ္စ၊ ထင်ရှားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆာဂံ၊ ကို။ "မေ၊ ၏။ အတ္ထတ္တံ၊ ၌။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ဆာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤ သုက္ကပက္ခ၌ ယံ တံ-စသော ဝါကျဝယ် ရူပပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ်-ဟုရှိသည်နှင့်ရင်း၊ ဇိဝှါယနှင့် မနသာ-စာပိုဒ်တို့၌ ရသပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ်၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ်-ဟု ရှိသည်နှင့်ရင်းအညီ ဤစက္ခုနာ စာပိုဒ် ပဌမ ဝါကျ၌လည်း ရူပပဋိသံဝေဒီ စ အရာတွင် ရူပပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ်-ဟူသောပါဠိကိုသာ ပါဠိမှန်ဟုယူအပ်၏။

၉-ပဌမဆဖဿာယတနသုတ်

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ စက္ခုစသောအာယတနတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာအပ်သော သဘောကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အဝုသိတံ၊ မကျင့်သုံးအပ်သေး။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမသ္မာ မေ့ဝိနယာ၊ ဤ သုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ပြီ။) ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဇာ္ဍ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနဿသံ၊ ထောက်တည်ရာမရပ်ဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါဘုရား။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနဿသံ၊ နည်း။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာ္ဍ၊ ၌။ အနဿသန္တိ၊ ထောက်တည်ရာမရပါဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။(တံ၊ သည်။)တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ ကို။ "ဝေါ၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿသိတိ၊ ကောင်းစွာရှုသလောဟူ၍။(အဝေါစ၊ ပြီ။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေါ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု၊ ကောင်းပေစု။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ သင်သည်။ ဇာ္ဍ စ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ "ဝေါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နာ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နာ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နာ အတ္တာတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ ဤစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝါ၊အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧသောဝ၊ ဤသို့ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည် သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဆဖဿာယတနသုတ်

၇၂။ (ယော ဟိ ကောစိမှ ဝေဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဇာ္ဍ၊ ၌။ အနဿသံ၊ ထောက်တည်ရာမရပါ။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ။ ပနဿသံ၊ ပျက်စီးပါပြီ။ (အဟံဟိ စသည်ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့ရှိသည် မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။သာဓု၊စွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ သင်သည်။ ဇာ္ဍ စ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေါ၊ ဤသို့ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝေ၊ သင်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဝေါ-ဖဿာယတနံ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာကို။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဟာနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ပ။ ဝေါ၊ ဤသို့မြင်အပ်သည်ရှိသော်။

တေ၊ သင်သည်။ ဆင့်၊ သော။ ဧတံ ဖဿာယတနံ၊ ကို။ အာယတိံ၊ ၌။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ ၎။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-တတိယဆဖဿာယတနသုတ်

၂၃။ (ယောဟိ ကောစိမှ နပ္ပဇာနာမိတိ အထိ ဒုတိယဆဖဿာယတနသုတ်အတိုင်းပေး။ တံ ကိံ မညသိ ဘိက္ခု ပေးမြဲ။) စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ကို။ "ဧတံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ တည်း။ပ။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ"ဟု၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ၎။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ မိဂဇာလဝဂ္ဂေ၊ မိဂဇာလဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုမိဂဇာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မိဂဇာလေန၊ မိဂဇာလသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒွေ စ၊ ပဌမမိဂဇာလသုတ်, ဒုတိယမိဂဇာလသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကိုဝင်း။ သမိဒ္ဓိနာ၊ သမိဒ္ဓိသဒ္ဒါဖြင့်။ စတ္တာရော စ၊ ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဠာသုတ်, သမိဒ္ဓိသတ္တပဠာသုတ်, သမိဒ္ဓိဒုက္ခပဠာသုတ်, သမိဒ္ဓိလောကပဠာသုတ်တို့ကိုဝင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဥပသေနော စ၊ ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်ဝင်း။ ဥပဝါဏော စ၊ ဥပဝါဏသန္ဓိဋ္ဌိကသုတ်ဝင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဆဖဿာယတနိကာ၊ ပဌမ ဆဖဿာယတနသုတ်, ဒုတိယ ဆဖဿာယတနသုတ်, တတိယ ဆဖဿာယတနသုတ်တို့ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဧကာဒသ၊ တဆယ်တသုတ်တို့တည်း။)

---

(၈) ၃-ဂိလာနဝဂ်

၁-ပဌမဂိလာနသုတ်

၂၄။ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ အမှတ်မထား တပါးသော။ ဝါ၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အမုကသ္မိံ၊ ဤမည်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အညတရော၊ သော။ နဝေါ၊ ပဋ္ဌင်းယေါ်ဖြစ်သော။

အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ အာဗာဓိကော၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်သော။ ဝါ၊ ကျင်နာခြင်း ရှိသော။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗာဠဝိလာ-နော၊ ပြင်းစွာနာသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကား ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နဝဝါဒဋ္ဌ၊ ပဋ္ဌင်းငယ်ဟူသော စကားကိုဌင်း။ ဂိလာနဝါဒဋ္ဌ၊ နာ၏ဟူသော စကားကိုဌင်း။ သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ "အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-တိ၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ (ဒီသဓာတ်သည် ကံနှစ်ချက်ယူ သည်။)ဒီသွာန၊ မြင်၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှုပ်ရှား၏[1]။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုနာသော ရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အလံ၊ မသင့်။ တုံ၊ သည်။ မဉ္ဇကေ၊ ၌။ မာ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတုန်လှုပ်လင့်။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အာသနာနိ၊ ဤနေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခင်း ထားအပ်သော နေရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေဟော်မူအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။တေ၊သင့်အား။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်း၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏လော။ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးပွါးကုန်၏ လော။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏ လော။ နော အဘိက္ကမော၊ မတိုးပွါးခြင်းသည်။ ပညာယတိတိ၊ ထင်ရှား၏လော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝန္တ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။နံ ခမနီယံ၊မခန့်ကျန်းပါဘုရား။ နံ ယာပနီယံ၊ မမျှတပါဘုရား။ မေ၊ အား။ ဗာဠှ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ အဘိက္ကမော၊ တိုးပွါးခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်ရှားပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့ နည်း။ တေ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ကောစိ၊ သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ မေ၊အား၊ ကုက္ကုစ္စံ၊သည်။ အနပ္ပကံ၊ အလွန်မျှား၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ အနပ္ပကော၊ အလွန်မျှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်

၁။ သမဓောသိတိ ဥဋ္ဌာနာကာရံ ဒဿေသိ။ ဆက္ကဂုတ္တရ-ဋီ။ဟဂ္ဂနသုတ် စာပိုဒ် ၅၆၊၁၂၆-နှာ။

သမဓောသိတိ သမန္တတော အဓောသိ။ သဗ္ဗဘာဂေန ပရိဖန္ဒနစလနာကာရေန အပစိတိ ဒဿေတိ။ ဝတ္တုံ ကိရေတံ ဗာဠှဂိလာနေနပိ ဝုဋ္ဌိတရံ ဒိသွာ ဥဋ္ဌိတာကာရေန အပစိတိ ဒဿေတဗ္ဗာ၊ တေန ပန "မာ စလိ မာ စလိ"တိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ တံ ပန စလနံ ဥဋ္ဌာနာကာရဒဿနံ ဟောတိတိ အာဟ "ဥဋ္ဌာနာကာရံ ဒဿေသိ"တိ။၁၂၂-နှာ (ဎင်းဋီကာ)။

ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသ္သိနည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလ-တော၊ သီလအားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မံ၊ကို။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလတော၊ အားဖြင့်။ နခေါ ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလတော၊ သီလအားဖြင့်။ နော စေ ဥပဝဒတိ၊ အကယ်၍ မစွပ်စွဲသည်ဖြစ်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မစွပ်စွဲပါဘဲလျက်။ တေ၊ သင့်အား။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်သို့သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နခေါ အာဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော စေ အာဇာနာသိ။ အုံ့။ အထ စရဟိ၊ ထိုသို့ မသိသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အကျိုးငှါ။ မယာ၊သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာသိ၊နည်း။ ဣတိ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊သည်။ ရာဂဝိရာဂတ္ထံ၊ ရာဂ၏ ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ့။သည်။ ရာဂဝိရာ-ဂတ္ထံ၊ ငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အာဇာ-နာသိ၊ သိပေ၏။ ဟိ၊မှန်ပေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊သည်။ ရာဂဝိရာဂတ္ထော၊ ရာဂ၏ကင်းခြင်းအကျိုးရှိ၏။

(တံ ကိ ံ မညသိမှ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါအထိ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ပေး။) သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တမ-နော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိ-တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိ ံ စ ပန ဝေယျာ-ကရဏသ္မိ ံ ၊ ဤဂါထာမဖက် စုဏ္ဏိယသက်သက်ဖြစ်သောတရားတော်ကို။ ဘည္ဒမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်း သော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ အောက်မင်အောက်ဖိုလ်သုံးပါး ဉာဏ်သည် ၁။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိ ံ၊ အဘယ်သို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမက တရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏" ဟူ၍။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ ဣတိ၊၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယဂိုလာနသုတ်

၇၅။ (အထ ခေါ အညတရော ဘိက္ခုမှ အာဇာနာမီတိအထိ ပဌမဂိုလာနသုတ် အတိုင်းပေး လေ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ့၊သည်။ အနုပါဒါ-

---

၁။ ဓမ္မစက္ခုအရ အကျယ်ကို သာရတ္ထဋီကာ ၃-၁၇၁- နှာကို ရှု။ ဤ၌ အထက်သုတ်ကိုထောက်၍ အောက်မင်သုံးပါး ဖိုလ်သုံးပါးကို ယူ၍ပေးသည်။

ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ။ တဖန်မဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဇာနာသိ၊ သိပေ၏။ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထောဟု၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ပ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ကို။ ဘည်မာနေ၊ သော်၊ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ အနုပါဒါယ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းငှါ။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ရာဓအနိစ္စသုတ်

၂၆။ အထ ခေါ၊ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ ရာဓော၊ ရာဓသည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ၊ သော။ ရာဓော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။အဟံ၊ သည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။သုတ္တာ၊၍။ကေဝ၊တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊၍။ ပဟိတတ္တော၊၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား၊ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ လော့" ဟူသော၊ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဤဝါကျမျှားကို စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်းအကျယ်ပေးပါလေ။) ရာဓ၊ ရာဓ။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော တရားသဘော၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော။ ပယ်အပ်၏။ ရာဓ၊ရာဓ။ အနိစ္စံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ တတြ၊ ၌။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုအမြဲမရှိသော သုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ ၌လည်း။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော။ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော။ အပ်၏။ပ။ရာဓ၊ ရာဓ။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ပြီ။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ရာဓဒုက္ခသုတ်

၂၇။ ရာဓ၊ရာဓ။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဓ၊ရာဓ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ရာဓ၊ရာဓ။ စက္ခု၊သည်။ ဒုက္ခံ၊၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြင်းလွယ်၏ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ရာဓအနတ္တသုတ်

၂၈။ ရာဓ၊ ရာဓ။ ယော၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဓ၊ ရာဓ။ အနတ္တာ၊ သည်။ ကော စ၊

၁။ ဤအနုက်ကား ပေးရိုးပေးစဉ်အနုက်တည်း။ သာရတ္ထဒီကာအလို ငါတို့ရှေးကရေးခဲ့ပြီ။

အဘယ်ပါနည်း။ ရာဓ၊ ရာဓ။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြင်းလွယ်၏ ပေးလေ။)

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆- ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၂၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယဿ၊ အကြင်တရားသဘောကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တနည်းကား— ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊အား။) ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဝ၊ တခုသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသဘောသည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တနည်းကား— ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊ အား။) ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေဝ၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ပ။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ကြောင့်။ပ။ ကေဝ၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာတည်း။ ဝါ၊ မသိခြင်းမောဟသည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်သနည်း။ ဝါ၊ပယ်အပ်သနည်း။ ဝိဇ္ဇာ၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဝါ၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသော။ ပဿတော၊ မြင်သော။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သော။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၈၀။ (အထ ခေါမှ ဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိအထိ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားတို့ကို။ အဘိနိဝေသာယ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မထိုက်"။ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဒ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ နာလံ အဘိနိဝေသာယာတိ၊ သဗ္ဗေ။ပ။ ယ" ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးပြီး။)တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ ဓမ္မ၊ တေဘူမကတရားကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သမ္ဗ၊ သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှုသိ၏။ သမ္ဗ၊ သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၍။ သမ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရနိမိတ်တို့ကို။ အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အညတော၊ အတ္တမှ တပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊မြင်၏။ ရူပေ၊ရူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ (အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ လိုက်။)စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊၏။) တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို ။(အညတော၊အားဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။) မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်ကို။ မနောသမ္ဖဿံ၊ မနောသမ္ဖဿကို။ အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်

၈၁။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ သု၊ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ တင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ အမှေ၊တပည့်တော်တို့ကို။ 'အဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်သနည်း'ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏'ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရောမာတိ၊ ဖြေဆိုပါကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ (ဣတိ-တလုံးအကြေကြံ။) အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ (ဟောမ၌စပ်။) ဧवံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧवံ၊ဤသို့။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ဝါ၊သည်။ (ဝုတ္တဝါဒိနောဝယ် ဝုတ္တဟူသောပုဒ်တစိတ်၌စပ်။)ဝုတ္တဝါဒိနောစေဝ၊ဟောအပ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောမ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့လော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နစ အဘ္ဘာစိက္ခာမ၊ မစွပ်စွဲပါကုန်အံ့လော။ဓမ္မဿ၊တရား တော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရောမ၊ ပြောကြားပါကုန်အံ့လော။ သဟဓမ္မိ-ကော၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုအနည်းငယ်မျှသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ အရှင်ဘုရားသည် ဆိုအပ်သောစကားနှင့် အတုလိုက်၍ဆိုသော စကားသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာသို့။နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဂ္ဂ၊စင်စစ်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပဋ္ဌာ၊ ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာဂရမာနာ၊ သော်။ မေ၊ငါဘုရား၏။ ဝါ၊သည်။(ဝုတ္တဟူသော်ပုဒ်တစိတ်၌စပ်။) ဝုတ္တဝါဒီနော စေဝ၊သည်လည်း။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မံ၊ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ နု စ အဗ္ဘာစိက္ခထ၊ မစွပ်စွဲကြပါကုန်။ ဓမ္မသာ၊၏။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောထ၊ ပြောကြားကြကုန်၏။ သဟဓမ္မိကော၊ သော။ ကောစိ၊ သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ သည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊သို့။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊မရောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိခြင်းငှါ။ မယိ၊ ငါဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ ယဿ၊ အကြင် ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိခြင်းငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ဂါရှင်ပရိ ဗိုဇ်တို့။ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲတည်း။ တဿ၊ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ (ဒုက္ခာ၊ တို့တည်း။)ပ။ တမ္မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ပ။မနော၊ စိတ်သည်။ ဒုက္ခော၊ တည်း။ပ။အာဝုသော၊ တို့။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊သည်။ ဣဒံ ခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာဂရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာဂရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-လောကပဠာသုတ်

၈၂။ (အထ ခေါမှ တေဒဝေါစ အထိပေးမြဲ။) ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ လုဇ္ဇတိ၊ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားသည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီး တတ်ပါသနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ရူပါ၊ရူပါရုံ တို့သည်။ လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။တမ္မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဖဂ္ဂုနပဏ္ဍာသုတ်

ဂ၃။ (အထ ခေါ်မှ တေဒဝေါစအထိပေးမြဲ။) "ဘန္တေ၊ ရား။ယေန စက္ခုနာ၊အကြင်စက္ခုပသာဒ ဖြင့်။ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော။ဆိန္နပပဉ္စေ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသောတဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူ သော ပပဉ္စတရားသုံးပါး (ကိလေသာဝဋ်) ရှိကုန်သော။ဆိန္နဝဋ္ဋေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော (ကုသလာ-ကုသလ)ကမ္မဝဋ်ရှိကုန်သော။ပရိယာဒိန္နဝဋ္ဋေ၊ ကုန်ခမ်းစေအပ်ပြီးသော ဝဋ်ရှိကုန်သော။ သမ္ဘဒုက္ခ-ဝိတိဝတ္တေ၊အလုံးစုံသော(ဝိပါကဝဋ်)ဆင်းရဲကို လွန်မြောက်ကုန်ပြီးသော။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီး ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ပညာပယမာနော၊ ထင်စေသည်ရှိသော်။ ပညာပေယ္ယ၊ ထင်စေရာ၏။ တံ စက္ခု၊ထိုစက္ခုပသာဒသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော။ပ။ ယာယ ဇိဝှါယ၊ဖြင့်။ပ။ ပညာပေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာ ဇိဝှါ၊ သည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ လော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန မနေန၊ အကြင် စိတ်ဖြင့်။ပ။ သော မနော၊ ထိုစိတ်သည်။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ လော"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဖဂ္ဂုန၊ ဖဂ္ဂုန။ ယေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ တံ စက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကြင်းသောဝါကျများ လွယ်ပြီ။)ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဂိလာနဝဂ္ဂေါ၊ ဂိလာနဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂိလာနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဂိလာနေန၊ ဂိလာနသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ စ၊ ပဌမ ဂိလာနသုတ်, ဒုတိယဂိလာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဝင်း။ ရာဓေန၊ ရာဓသဒ္ဒါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ တယော စ၊ ရာဓအနိစ္စသုတ်, ရာဓဒုက္ခသုတ်, ရာဓအနတ္တသုတ် သုံးသုတ်တို့ဝင်း။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝေ စ၊ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်, ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဝင်း။ ဘိက္ခု စ၊ သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်ဝင်း။ လောကော စ၊ လောကပဏ္ဍာသုတ်ဝင်း။ ဖဂ္ဂုနော စ၊ ဖဂ္ဂုနပဏ္ဍာ သုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

---

(၉) ၄-ဆန္ဒဝဂ်

၁-ပလောကဓမ္မသုတ်

ဂဋ။ (သာဝတ္ထိ နိဒါနံမှ တေဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသောအတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရား သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤပျက်စီးတတ်သော သဘော

ရှိသောတရားကို။ အရိယာသား၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသနည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပလောကဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ စက္ခု-သမ္ဖဿော၊ သည်။ ပလောကဓမ္မော၊ ၏။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသောစက္ခုပသာဒစသောတရားကို။ အရိယာသား၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-သုညတလောကသုတ်

၈၅။ (အထ ခေါမှ တေဒေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ "လောကော၊ လောကသည်။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊အချည်းနှီးဖြစ်၏။ လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ ဝါ၊ဖြစ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ "လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။) အတ္တေန ဝါ၊(ငါ, သူတပါး, ယောကျ်ား, မိန်းမ-ဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (အစိတ်အပိုင်း အင်္ဂါ,သက်နှံ,သပိတ်စသော)အတ္တ၏ ဥစ္စာမှင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။) "သုညော၊ အတ္တ, အတ္တနိယမှ ကင်းဆိတ်သော။ လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော တရားသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သနည်း။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သနည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ စက္ခု၊ သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှင်း။ သုညံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှင်း။ သုညာ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားသည်။) အတ္တေန ဝါ၊ မှင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသော တရားကို။) "သုညော၊ သော။ လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံခိတ္တဓမ္မသုတ်

၈၆။ ကေမန္ဓံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ကေစ၊

တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သံဝိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ် ၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) (ကြွင်းသောပါဠိများ ရှေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဆန္ဒသုတ်

ဂ၇။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နှက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာစုန္ဒသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်၎င်း။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဋ္ဌင်းတန္ဆတ်သီးနှင့်တူသော တောင်ထွဋ် ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်။ အာဘာဓိကော၊ အနာဖြင့် နှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ ကြင်နာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ သခ်ါရမှဖဲ့၍ တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ (ပဋိသလ္လာနာတိ ဖလသမာပတ္တိတော-ဋီ။) ဝုट्ठိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာ-စုန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ် ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာစုန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော စုန္ဒ၊ ငါ့ရှင်စုန္ဒ။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဂိလာနပုစ္ဆကာ (ဂိလာနပုစ္ဆကာယ)၊ သူနာကိုမေးရန်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ" ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ-မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ နေပြီး၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဆန္န၊ ငါ့ရှင်ဆန္န၊ ကိစ္စိ၊ အသျှိနည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏လော။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဝေဒနာ၊

ဝေဒနာတို့သည်။ ပဋ္ဌိဏ္ဍမန္တို့၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏လော။နော အဘိဏ္ဍမန္တို့၊ မတိုးပွါးပါကုန်၏လော။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ ပဋ္ဌိဏ္ဍမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏လော။ အဘိဏ္ဍမော၊ တိုးပွါးခြင်းသည်။ နော ပညာယတိတိ၊ မထင်ရှားပါ၏လော" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ့အား။ နု ခမနီယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ နု ယာ-ပနီယံ၊ မမျှတပါ။ မေ၊ အား။ ဗာဠှာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အဘိဏ္ဍမန္တို့၊ ကုန်၏။ နော ပဋ္ဌိဏ္ဍမန္တို့၊ ကုန်။ သာနံ၊ တို့၏။ အဘိဏ္ဍမော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဏ္ဍမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မတင်ရှား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊သည်။တိဏ္ဏေန၊ ထက်သော။သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။အဘိမတ္ထေယျ သေယျ-ထာပိ၊ ထိုးမ့ေ,ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဓိမတ္ထာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝ့ေ,ကုန်၏လည်းဟူ။)အာဝုသော၊ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။မေ၊အား။ နု ခမနီယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ပ။ ပဋ္ဌိဏ္ဍမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ မြဲမြံသော။ (ဝါ၊ ခိုင်ခံ့သော။) ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။သီသဝေဋ္ဌ၊ ဦးခေါင်း၌ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ဒဒေယျ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ဝေမေဝ ခေါ၊လျှင်။ သီသေ၊၌။ အဓိမတ္ထာ၊ သော။ သီသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်း၌ ဝေဒနာသည်။(နု မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒဏ္ဍော၊ လိမ္မာသော။ ဂေါ၊ သားသတ်ယောကျ်ားသည်ရင်း။ ဂေါ၊ သားသတ်ယောကျ်ား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တိဏ္ဏေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလိုးဓားဦးဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ (နု မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အထူးထူးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ဂင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္မရိတာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဂင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ (မေ၊ ၏။) ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ဥာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ အဓိမတ္ထော၊ လွန်ကဲသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (နု မေ အာဝုသောမှ နော ပဋ္ဌိဏ္ဍမောအထိ ပေးမြဲ။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သတ္ထု၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ပါအုံ့။ ဧဝံတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာဝကင်္ခါမိ၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ သတ္ထု၊ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ယာပေတု၊ မျှတစေပါလော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ယာပေန္တိ၊ မျှတစေသည်ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိကုန်ငြားအုံ့။ (ဝံ သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ ငါသည်။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊

တို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးပါအုံ့။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မရှိသည် ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေ-သဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ အုံ့။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအုံ့။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ သတ္ထုံ၊ ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ယာပေတု၊ မှီတစေပါလော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ယာပေန္တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင်ရှိပါသော်လည်း။ မေ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒီဃ-ရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ မနာပေနေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ကာယက်စသည်ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစိဏ္ဏော၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။ အမနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော ကာယက်စသည်ဖြင့်။ နော ပရိစိဏ္ဏော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်မဟုတ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ မနာပေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယံ ပရိစရေယျ၊ အကြင်လုပ်ကျွေးရာ၏။ အမနာပေန၊ ဖြင့်။ ယံ နော ပရိစရေယျ၊ အကြင်မလုပ်ကျွေးရာ။ တေ ဟိ၊ ဤစိတ်နှလုံးကို ပွါးစေ တတ်သော ကာယက်စသည်ဖြင့်သာ လုပ်ကျွေးခြင်း, စိတ်နှလုံးကို မတိုးပွါးစေတတ်သော ကာယက် စသည်ဖြင့် မလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ သာဝကဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက် ပတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္နော၊ ဆန္နအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းမရှိသော။ သတ္ထုံ၊ ကို။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ပဗ္ဗဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝါ၊ အမေးကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆို ခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ် သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းချက်ကို။ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော သာရိ-ပုတ္တ၊ ရာ။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဝေဒိဿာမ၊ သိရပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော ဆန္န၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ "ဧတေ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, စက္ခုဝိညာဏ်, ရူပါရုံ တရားသုံးပါးအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ တည်း)။

ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ တည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသလော။ပ။အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ မနံ၊ ဘဝင်စိတ်ကိုဌင်း။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော မနောဝိညာဏ်ဧေကိုဌင်း။ မနောဝိညာတဗ္ဗေ၊ မနော ဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုဌင်း။ပ။ သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုံ၊ ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကိုဌင်း။ "တေ၊ သည်။ မမ။ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ (အကြောင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌ဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ၌ဌင်း။စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌ဌင်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အဘိ-ညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခုံ၊ ကိုဌင်း။စက္ခုဝိညာဏံ၊ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကိုဌင်း။ပ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌ဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ၌ဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာ-တဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌ဌင်း။ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍။ နိရောဓံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ။ စက္ခုံ၊ ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကိုဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကိုဌင်း။ပ။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ (အာယသ္မတာ ဆန္နေန၊ အရှင်ဆန္နသည်။ ဝုတ္တေ၏ကတ္တား ထည့်၏။) ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ နိဿိတဿ၊ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနိဿိတဿ၊ တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ စလိတေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ နတိ၊ တဏှာတည်းဟူသော ညွှတ်ခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နတိယာ၊ တဏှာတည်းဟူသောညွှတ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ အာဂတိဂတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့်လာခြင်း, စုတိအားဖြင့်သွားခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂတိဂတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ စုတူပပါတေ၊ စုတေခြင်း, ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စုတူပပါတေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤမျက်မှောက်လောကဌ။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟုရံ၊ တပါးသောလောကဌ။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဘယန္တရေန၊ နှစ်ပါး စုံသောလောကဌ။ နု ဟောတိ၊. မဖြစ်။ ဧသေဝ(သော ဧဝ)၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက, တမလွန်လောကဌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံး မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္မိ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမ တော်ကိုလည်း။ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ နှလုံးသွင်း

အပ်၏"ဟူသော။ (ဣတိတလုံးအကြေကြံ။) တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမဖြင့်။ သြဝဒိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲ့သွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ တေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာစုန္ဒတို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲ့သွားကုန်၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ သတ္ထုံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ အာဟရေသိ၊ ဆောင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မ-တာ ဆန္နေန၊ အရှင်ဆန္နသည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိတံ၊ အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဆန္နအား။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္မရာယော၊ တပါးသောဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ဆန္နေန၊ ဆန္နအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ သမ္မုခါယေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ အနုပဝဇ္ဇတာ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဗျာကတာ နု၊ ဖြေဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနံနာမ၊ ပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနမည်သော။ ဝဇ္ဇိဂါမော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းရွာဖြစ်သောရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနမည်သောရွာ၌။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ ၏။ မိတ္တကုလာနိ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုးတို့သည်။ သုဟဇ္ဇကုလာနိ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ၊ ချဉ်းကပ် အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧတေ(ဧတောနိ မိတ္တကုလာနိ)၊ ဤမိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုး တို့သည်။ ဧတေ(ဧတောနိ သုဟဇ္ဇကုလာနိ)၊ ဤချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဧတေ (ဧတောနိ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ)၊ဤချဉ်းကပ်သော အမျိုးတို့သည်။ဟောန္တိ ဟိ(ဟောန္တိဧဝ)၊ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနိ ဝ၊ ဤအမျိုးရှိကာမျှဖြင့်။ "သဉ္ဇပ-ဝဇ္ဇောဟိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူ"ဟူ၍။ နု ခေါ ပန ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ တဋ္ဌ ကာယံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ အညဋ္ဌ ကာယံ၊ တပါးသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူ့ကို။ "သဉ္ဇပဝဇ္ဇောတိ၊ ဟဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူ"ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ၊ ထိုစွဲလမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။) ဆန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပုဏ္ဏသုတ်

ဂဂ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္မာ၊ ၍။ ဧကော၊ တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရှု၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။

သံခ်ိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယ မိဂဇာလသုတ်၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိ-တာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချီးမွမ်းသာစ,ချီးမွမ်းသာစဟု ပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈော-သာယ၊ သက်ဝင်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္ဒသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ မူ၏။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုမနောဝိညာဏ်,ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နဝ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ အနဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ မသက်ဝင် မစွဲလမ်းမူ၍။ ´ဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္ဒိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊၏။) ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။) (အကြင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါသည်။ သံခ်ိတ္တေန၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမဖြင့်။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သော။ တုံ၊သင်သည်။ ကတမသို့ ၊ အဘယ်မည်သော။ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရိဿသိ၊ နေလတ္တံ့,နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှား။ သုနာပရန္တော နာမ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ သစေ အက္ကောသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့။ သစေ

ပရိဘာသိယန္တိ၊အကယ်၍ ခြိမ်းချောက်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ သစေ အက္ကောသိယန္တိ၊ လတ္တံ့။ သစေ ပရိဘာသိယန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ရာ၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယံ (ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသုနာပရန္တဇနပုဒ္ဓိ၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ မေ၊တပည့်တော်အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ ကောင်းကုန်စွတကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတာတိ၊ အလွန်ကောင်းကုန်စွတကား"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊တပည့်တော်၏(စိတ်၌)။ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးရာ၌။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌) ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာ-ပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊တို့သည်။ မေ၊ အား။ ပါဏိနာ၊ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ ရာ၌။ မေ၊အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ လေဋ္ဌုနာ၊ ခဲဖြင့်။ပဟာရံ၊ ကို။ န ဒေန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုနာ-ပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ တကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတာတိ၊ တကား" ဟူ၍ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဧဝမေတ္ထ စသည်ပေးမြဲ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ပ။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ အား။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ပ။ ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ တို့သည်။မံ၊ကို။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်စွာသော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။န ဝေါရောပေန္တိ၊ မချကုန်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ တိဏ္ဍေန၊ သော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊မှ။ သစေ ဝေါရောပေဿန္တိ၊ အကယ်၍ချကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တိဏ္ဍေန၊ သော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊မှ။ သစေ ဝေါရောပေဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊

တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယဿ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ 'တဿ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ကာယေန စ၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဇိဝှေန စ၊ အာသက်ဖြင့်ရင်း။ အဒ္ဓိယမာနာ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်ကုန်သကဲ့သို့ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်စနိုး ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုဟာရကံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာမှီးကုန်၏ ။ မေ၊ သည်။ အပရိယိဒ္ဓညေဝ၊ မရှာမှီးအပ်ပဲသာလျှင်။ တံ ဣဒံ သတ္ထုဟာရကံ၊ ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်ပြီ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဣတ္ထေ၊ ဤသို့ဇီဝိတိန္ဒြေမှချုရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏စိတ်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဂတ၊ ရှား။ ဣတ္ထေ၊၌။ မေ၊အား။ ဝါ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိ၊၏။

ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣမိနာ ဒမူပသ္သေန၊ ဤ(သည်းခံခြင်းတရားဟူသော) ယဉ်ကျေးငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ တွံ၊ သင်သည်။ သုနာပရန္တသ္မိံ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝတ္ထုံ၊ နေခြင်းငါ။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊သင်သည်။ ယဿ (ဂမနဿ)၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ (ဂမနံ)၊ ထိုသွားမြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ-တ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။

၁။ ဤအနက်ကား —

အဒ္ဓိယမာနောတိ ဣတ္ထေ အဒ္ဓမိဝ အတ္တာနမာစရတိ အဒ္ဓိယတိတိ အဒ္ဓိယသဒ္ဒဿ အနောဂဝေါဟမာနဘူတ-ကမ္မတ္တာ ဥပမေယျဘူတေန အတ္တနာဝ သကမ္မကတ္တံ၊ နှ ဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ" ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခု ဘာဝေနာ"တိ။ပ။ ကဏ္ဏော အာသတ္ထေန အဒ္ဓိယေယျာတိ ဣတ္ထေ ပန ကရဏတ္ထေယေဝ ကရဏဝစနန္တိ အာဟ "ယထာလက္ခဏံ ကရဏဝစနေနေဝ ဝုတ္တ"န္တိ ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထဒီပကာ ၂-ဖြာ-နှာ အရ ကာယေန ဇိဝှေန တို့ကို ကရဏတ္ထ ပေးသည်။

ကာယေ စ ဇိဝှေ စ အဒ္ဓိယမာနာ။ မ ဥ၊စာပိုဒ် ဥ၉၆၊ ဥ၁ဥ၊နှာ၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၌ကာယေ ဇိဝှေ-ဟူရှိရာ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမီသုတ်ဖြင့် ကရဏတ္ထ၌ သတ္တမီဝိဘတ်ဟုကြံ၍ ကာယေ စ၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဇိဝှေ စ၊ အသက်ဖြင့်ရင်းဟု ပေးလေ။

၂။မ ဥ-ဥ၁ဥ၊ နှာ၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၌ ဤ ဝတ္ထုံအရာတွင် ဝိဟရိတုံ-ဟု ရှိ၏၊ ၎င်းသုတ်တွင် ရှေးဦး ဝိဟရိဿ-တိတိ-ဟူ၍ရှင်း၊ ဝိဟရိဿာမိတိ-ဟူ၍ရှင်း မေးခဲ့ ဖြေခဲ့သော စကားတို့နှင့် ညီညွတ်၍ ယုတ္တတရ ဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် ဤဝတ္ထုံပုဒ်သည်လည်း ထိုဝိဟရိတုံပုဒ်နှင့် အနက်တူပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း၊ သဒ္ဒယုတ္တိရှိသော ကြောင့်ရင်း သင့်သည်သာတည်း။ ထိုတွင် သဒ္ဒယုတ္တိရှိပုံကား အသဓာတ်, ဝသဓာတ်နှောင် ပစ္စည်းဝိဘတ်ဖြစ်သော တ-အက္ခရာရှိလျှင် ဿ-မှ ဋ္ဌ ဖြစ်မြဲပေတည်း။ ပုံစံကား အဿိ, အဿု-ဟူသော (သက္ကတ) ပုဒ်မှ အတ္ထိ, အတ္ထု ဖြစ်၏။ ဝဿ, ဝဿိ, ဝဿု, ဝဿမှ-တို့မှ ဝတ္ထ, ဝတ္ထိ, ဝတ္ထု, ဝတ္ထဗ-ဟု ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့အတူပင် ဝ ဿံ-မှ ဝတ္ထုံ-ဟု ဖြစ်လာပေသည်။ အက္ခရာစဉ်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာပြသော ပါဠိအဘိဓာန်တစောင်၌ ဤဝတ္ထုံပုဒ်ကို သက္ကတ စဿုမ်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ထိုကြောင့် သဒ္ဒနီတိဓာတုမာလာ နှာ-ဥ၁ဥ-ဝသ ဓာတ်၏ ရုပ်ကို ပြရာ၌ ဝတ္ထုံ-ဟုသဒ်သံယုတ်နှင့် ရှိသောပါဠိကို ပါဠိပျက်ဟု မှတ်အပ်၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသို့သောပုဒ်သည် မည်သည့်ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌မျှ မရှိသည့်ပြင်, ထိုသို့သောပုဒ်ကို ပြီးစေရန် ရုပ်အစီအရင်သည်လည်း မည်သည့် သဒ္ဒါကျမ်း၌မျှ မရှိသောကြောင့်ပေတည်း။

ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးဦးခ၊ ပဒက္ခိဏ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း, အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ သုနာပရန္တော၊ သော။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအကျိုးငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ သုနာပရန္တော၊ သော။ ဇနပဒေါ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ သုနာပရန္တသ္မိံ၊ သော။ တတြ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ထိုဝါတွင်း၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသကသတာနိ၊ ငါးရာသော ဒါယကာတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသိကာ-သတာနိ၊ ငါးရာသော ဒါယိကာမတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ။ (ဥပါသကာဥပါသကီအဖြစ်ကို) ကြားသိစေပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ပုဏ္ဏော နာမ၊ သော။ ယော သော ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ သော။ သြဝါဒေန၊ ဖြင့်။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကော၊ တိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊(နိဗ္ဗာန်) တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော(အရိယမဂ်,ဖိုလ်)တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မ်ံ၊ ကို။ မ္မောဒိကရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နဝ ဝ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆.ဗာဟိယသုတ်

၇၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊အရှင်ဗာဟိယသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ပ။ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ (စက္ခု နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိမှ ပဇာနာတီတိအထိ ရှေးနည်းအတိုင်းပေးမြဲ။)

·အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊

၁။ အထ ဝါ ဓမ္မဿာတိ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ။ အနုဓမ္မန္တိ အရိယမဂ္ဂဖလဓမ္မံ၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-ဂ၇-နှင့်အညီ ဖော်၍ အနက်ပြန်သည်။

ကို။ အဘိဝါဒေတ္စာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဧကော၊ တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီသာလျင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရ-ဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊သို့။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောဘ၌သာလျင်။ ဝါ၊မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာယ)၊ ထူးခြားသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္စာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဗာဟိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ"။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ အရဟတံ(အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်အပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဇောသုတ်

၉၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗောဓိ၊ တဏှာသည်။ ရောဂေါ၊ နာကျင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ရောဂါမည်၏။ ဗောဓိ၊ တဏှာသည်။ ဂဏ္ဍော၊ ယိုစီးတတ်သည်ဖြစ်၍ အိုင်းအနာမည်၏။ ဗောဓိ၊ တဏှာသည်။ သလ္လံ၊ စူးဝင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ငြောင့်တံသင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနေဇော၊ တဏှာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝီတသလ္လော၊ ကင်းသောငြောင့်တံသင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အနေဇော၊ ၍။ ဝီတသလ္လော၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေပိ အာကခေ၎ယျ၊ အကယ်၍အလိုရှိငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသော်။) စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်ရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နမညေယျ၊ ရာ။ စက္ခုတော၊ မှ။ နမညေယျ၊ ရာ။ စက္ခု၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပေသု၊ တို့၌။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပတော၊ မှ။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ပ။ တမ္မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တသ္မိမ္မိ၊ ၌လည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တတောပိ၊ မှလည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ ကံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။)ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ (အကြွင်းပေးလေ၊စာပိုဒ် ၃၀-၃၁-၌အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမညမာနော၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ ပိ၊ တစုံတခုသောတရားကိုလည်း။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဝါ၊ မယူ။ အနုပါဒိယံ(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နပရိတ္ဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ(အပ-

ရှိတဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေ၀၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ် ကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယဇောသုတ်

၉၁။ (ဇော ဘိက္ခဝေ ရောဂေါမှ တံ မေတိ နမညေယျအထိ ပဌမဇောသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားကို။ မညတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရား၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားမှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း အရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ ရှိသော။ ဘ၀သတ္တော၊ ဘ၀တို့၌ကပ်ငြိတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းသည်။ ၀ါ၊ သတ္တလောကသည်။ ဘ၀မေ၀၊ ဘ၀ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်တပ်နှစ်သက်၏။ပ။

ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့မမှတ်ထင်ရာ။ ဇိဝှါယ၊ ၌။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါတော၊ မှ။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရသေ၊ ရသာရုံတို့ကို။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ ဇိဝှါသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ဇိဝှါသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ တံ၊ ထိုသုခ၀ေဒနာ, ဒုက္ခ၀ေဒနာ, ဥပေက္ခာ၀ေဒနာသည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဇိဝှါပသာဒစသည်ကို။ မညတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ဇိဝှါပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ သော။ ဘ၀သတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဘ၀မေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ပ။

မနံ၊ စိတ်ကို။ နမညေယျ၊ ရာ။ပ။ တံ၊ ထိုသုခ၀ေဒနာ, ဒုက္ခ၀ေဒနာ, ဥပေက္ခာ၀ေဒနာသည်။ မေ၊ ၏။(သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ယံ၊ အကြင်စိတ်အစရှိသောတရားကို။ မညတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ သော။ ဘ၀သတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဘ၀မေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ခန္ဓဓာတုအာယတနာ၊ ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တမ္မိ၊ ထိုခန္ဓာ,ဓာတ်,အာယတနကိုလည်း။ နမညေယျ၊

ရာ။ တသ္မိမ္မိ၊ ဌိလည်း။ နှ မညေယ္ယ၊ ရာ။ တတောပိ၊ မ္ပလည်း။ နှ မညေယ္ယ၊ ရာ။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္ဓကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နှ မညေယ္ယ၊ ရာ။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမည-မာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ဌိ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နှ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းအပ်။ ဝါ၊ မယူအပ်။ အနုပါဒိယံ(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နှ ပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ(အပရိတဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေव၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ "(မေ၊ ဝါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မ-စရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဌာ။ အပရံ၊ သည်။ နှ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမဒ္ဓယသုတ်

၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရား-ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောတရားကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စေဝ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စ။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ဉ္စ။ သောတဉ္စေဝ၊ သောတပသာဒဉ္စ။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဉ္စ။ ဃာနဉ္စေဝ၊ ဃာနပသာဒဉ္စ။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဉ္စ။ ဇိဝှါစေဝ၊ ဇိဝှါပသာဒဉ္စ။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့ဉ္စ။ ကာယော စေဝ၊ ကာယပသာဒဉ္စ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဉ္စ။ မနော စေဝ၊ စိတ်ဉ္စ။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဉ္စ။ (ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံစသောတရားကို။ ဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ ဒ္ဒယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ စသော တရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ပယ်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားကို။ ပညပေဿာမိတိ၊ သိစေအုံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ (ဝါစာ၊ စကားသည်။) ဝါစာဝတ္ထုကမေव၊ စကားဖြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုဗ္ဗော စ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ နှ သမ္မာယေယ္ယ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိ ဘ၊ ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ခြင်းထက် အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ခြင်း, အလွန်ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ (ယေန ကာရဏေန)၊ အကြင်ကြောင့်။ အဝိသယသ္မိံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ (ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်ပေတည်း။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဒ္ဓယသုတ်

၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒ္ဒယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော တရားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ သမ္ဘောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒ္ဒယံ၊

ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏ်၊ သည်။ သမ္ဘောတိ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကိုရင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုရင်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာ အားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိကုန်၏။ ဤတို့၊ ဤသို့ အနိစ္စ အစဉ်ရှိသော သဘောအားဖြင့်[1]။ တေ ဒွယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံသော တရားသည်။ စလဋ္ဌေ၊ (အမြဲမတည်သောအားဖြင့်) တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်၏။ ဗျထဋ္ဌေ၊ (အိုခြင်း သေခြင်းဖြင့်) နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိ-ဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏။ ဥပ္ပါ-ဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင် အထောက်အပံ့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည် ရင်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စမေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ။ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ,စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ယော သန္နိပါတော၊ အကြင်စုဝေးခြင်းသည်။ ယော သမဝါယော၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း, စုဝေးခြင်း,အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကို။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿောပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ကုတော၊ ကြောင့်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စော ဧဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်)တွေ့ထိ အပ်သော အာရုံကို[2]။ (ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။) ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်) တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို။ (စေတနာ၊ စေတနာသည်။) စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်) တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို။ (သညာ၊ သည်။) သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အနိစ္စစသောသဘောအားဖြင့်။ ဧတေပိ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်လည်း။စလာ စေဝ၊ တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဗျထာ စ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ပ။

၁။ ဣဏ္ဍေတံ ဒ္ဒယန္တိ ဝေမေတံ ဒ္ဒယံ (ဋ)၊ ဝေမေတန္တိ ဝေ အနိစ္စာဒိဘာဝေန ဝေ တေ စက္ခုရူပဇ္ဇာတိဒ္ဒယံ(ဋီ)။

၂။ ဖုဋ္ဌောတိ ဥပယောဂတ္ထေ ပစ္စတ္တံ၊ ဖဿေန ဖုဋ္ဌမေဝ ဂေါစရံ ဝေဒနာ ဝေဒေတိ၊ စေတနာ စေတေတိ၊ သညာ သဉ္ဇာနာတီတိ အတ္ထော။ (ဋ)

ဇိဝှဉ္စ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုရင်း။ ရသေ စ၊ ရသာရုံတို့ကိုရင်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကြွင်းသော ဇိဝှါ မနောဝိကျတို့ကို ဤနည်းကို မှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒွယံ၊ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံစသော တရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသောတရားသည်။ သမ္ဖောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ ဆန္ဒဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဆန္ဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပလောကသုညာ စ၊ ပလောကမမ္မသုတ်, သုညတလောကသုတ်တို့ရင်း။ သံခိတ္တဉ္စ၊ သံခိတ္တဓမ္မသုတ်ရင်း။ ဆန္နော စ၊ ဆန္နသုတ်ရင်း။ ပုဏ္ဏော စ၊ ပုဏ္ဏသုတ်ရင်း။ ဗာဟိယော စ၊ ဗာဟိယသုတ်ရင်း။ ဧဇေန၊ ဧဇောသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ ပဌမဧဇောသုတ်, ဒုတိယဧဇောသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒွယေဟိ၊ ဒွယသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ပဌမဒွယသုတ်, ဒုတိယဒွယသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

---

(၁၀) ၅-သဠာယတန

၁-အဒန္တအဂုတ္တသုတ်

၉၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ အဒန္တာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ မလုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ မပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ လွန်ကဲသော ဆင်းရဲသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒဟုဆိုအပ်သော။ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာသည်။ ဝါ၊ (တနည်းကား။) ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အဒန္တံ၊ အပ်သည်။ အဂုတ္တံ၊ စေအပ်သည်။ အရက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ အသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟံ၊ လွန်ကဲသောဆင်းရဲကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ မနော၊ သည်။ (ဤမျှသာ ထူးသည် အကြွင်းလွယ်၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ တို့သည်။ အဒန္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ စေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ သုဂုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ သုရက္ခိတာ၊

ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ လတ်သော်။) သုခါဓိဝါဟာ၊ လွန်ကဲသော ချမ်းသာသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ သုဒန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သည်။ သုဂုတ္တံ၊ စေအပ်ဘည်။ သုရက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ သုသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ လတ်သော်။) သုခါဓိဝါဟံ၊ လွန်ကဲသောချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သုခါဓိဝါဟာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "သဠေဝ ဖဿာယတနာနိ ဘိက္ခဝေ၊။ပ။ ဘဝတ္ထ ဇာတိမရဏဿ ပါရဂါတိ၊ သဠေဝ။ပ။ ပါရဂါ"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ--

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သဠေဝ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့၌။ အသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းမှကင်းသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ကို။ သံဝရဏံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို။ အဝေဒိသုံ၊ ရကုန်ပြီ။ သဒ္ဓါဒုတိယာ၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော အဖော်ရှိကုန်သော။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) အနဝဿုတာ၊ ရာဂဖြင့် မစိုစွတ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။

မနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မေလျှော်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဝါ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍ရင်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်ရင်း။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အမနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မှေလျှော်ရာမဟုတ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍ရင်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်ရင်း။ မနောရမေ၊ စိတ်နှလုံး၏မှေလျှော်ရာဖြစ်သော။ (ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။) ရာဂပထံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော ခရီးလမ်းကြောင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အမနောရမေ၊ ၎သော။ ရူပေ၊ ၌။) မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နစ ပဒေါသယေ၊ မဖျက်ဆီးရာ။

ပိယာပ္ပိယံ၊ နှစ်သက်အပ်, မနှစ်သက်အပ်သော။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ သဒ္ဒေ၊ အသံကိုလည်း။ သုတ္မာ၊ ကြားရ၍။ ပိယမ္ပိ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ သဒ္ဒေ၊ ၌။ သမုစ္ဆိတော၊ အလွန်တွေဝေမိန်းမောသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ အပ္ပိယေ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (သဒ္ဒေ၊ ၌။) ဒေါသဂတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အပ္ပိယေ၊ ၌။) မေ၊ သည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ ကို။ နစ ပဒေါသယေ၊ ရာ။။

သုရဘိံ၊ ကောင်းသော။ မနောရမံ၊ စိတ်နှလုံး၏မှေလျှော်ရာဖြစ်သော။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ အနံ့ကိုလည်း။ ဃတ္မာ၊ နမ်း၍။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်သော။ အကန္တိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (ဂန္ဓေ၊ ကိုလည်း။) ဃတ္မာ၊ နမ်း၍။ အကန္တိယသ္မိံ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ ပဋိဃံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ ကန္တိယေ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ ဆန္ဒာနုနီတော၊ (ဂန္ဓာရုံ၌)တပ်ခြင်းတဏှာသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ နစ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

အသာဒိတဋ္ဌ(အသာဒဝန္ဓဋ္ဌ)၊ သာယာဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာဒုံစ(မဓုရ-သဋ္ဌ)၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ရသဋ္ဌ၊ အရသာကိုလည်း။ ဘောတ္တာန၊ စားရ။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ကေဒါ၊ တရုံတခါ၌။ အသာဒုံ၊ မချိုမြိန်မကောင်းမွန်သော။ (ရသံ၊ ကို။) ဘောတ္တာန၊ စား၍။ သာဒုံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော။ ရသံ၊ ကို။ အဗ္ဗောသာယ၊ လွန်ကဲသောတဏှာဖြင့်။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ အသာဒုသု၊ မချိုမြိန်မကောင်းမွန်ကုန်သော။ (ရသေသု၊ တို့၌။) ဝိရောဓေ၊ ဒေါသကို။ နော ပဒုဿယေ၊ မပြုရာ။

သုခေန၊ ချမ်းသာသော။ ဖဿေန၊ အတွေ့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။ နမဇ္ဇေ၊ မမေ့လျော့ရာ။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသော။ (ဖဿေန၊ ဖြင့်။) ဖုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။ နသမ္မဝေဓေ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော။ ဖဿဒ္ဒယံ၊ အတွေ့နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခေ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော အတွေ့နှင့်။ အနာနုရုဒ္ဓေါ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဝိရုဒ္ဓ(အဝိရုဒ္ဓေါ)၊ မဆန့်ကျင်သည်။ (ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။)

သညိနော၊ ဂေဟသိတသညာဖြင့် သညာရှိကုန်သော။ ဣတရီတရာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ နရာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဟဋ္ဌသညာ၊ ပဟဋ္ဌသညာရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ပဟဋ္ဌယန္တာ၊ သံသရာကို ခ,ုတ္ထင်ကုန်လျက်။ ဝါ၊ သံသရာ၌ ကြာမြင့်ခြင်းကို ပြုကုန်လျက်။ (နောက်အနက်ကား ပဟဋ္ဌယန္တာတိ သံသာရေ ပဟဋ္ဌံ စိရာယနံ ကရောန္တာ-ဟူသော ဋီကာအရ ပေးသောအနက်တည်း။) (ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲသို့။) ဥပယန္တိ၊ကပ်ရကုန်၏။ သဗ္ဗဋ္ဌ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေဟသိတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော။ မနောမယံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ (ဝိတက္ကံ၊ မှားသော အကြံအစည်ကို။) ပနုဇ္ဇ၊ ပယ်နှုတ်၍။ (သဗ္ဗဋ္ဌ၊ သော။) နေက္ခမ္မသိတံ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌မှီသော။ (ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို။) ဣရိယတိ၊ ကျင့်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဆဿု၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့၌။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာ ပွါးစေအပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့, ဆင်းရဲသော အတွေ့ဖြင့် တွေ့ထိသောသူ၏။ ဝါ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့,ဆင်းရဲသောအတွေ့သည် တွေ့ထိအပ်သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကုစိ၊ တစုံတခုသော ဣဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံ၌။ နဝိကမ္ပတေ၊ မတုန်လှုပ်။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ တေ ရာဂဒေါသေ၊ ထိုရာဂဒေါသတို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း,သေခြင်း၏။ ပါရဂါ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ သွားတတ်ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကြကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣတိတလုံးအကြေကြံ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-မာလုကျပုတ္တသုတ်

၉၅။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ မာလုကျပုတ္တော၊ မာလုကျပုတ္တသည်[1]။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ (ကေမန္ဓံ-မှ ဝိဟရေယျန္တိ အထိ စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်း ပေးမြဲ။)

---

[1]။ မာလုကျဗြာဟ္မဏိယာ ပုတ္တောဒ္ဓ။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ေတ္ထ၊ ဤသင်၏အဆုံးအမကို တောင်းရာ၌။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) "ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးရင့်သော။ မဟလ္ လ-ကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သော။ အဒ္ဓဂတေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တေ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သော။ ယတြ ဟိ (ယော ဟိ)တံ၊ အကြင်သင်သည်။ သံဝိဇ္ဇေန၊အကျင့်အားဖြင့်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ယာစသိ နာမာတိ၊ တောင်းဘို"၏ဟူ၍။ ဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့ကို။ ကိံ ဝက္ခာမ၊ အသို့ ဟောရပါကုန်အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇိဏ္ဏော၊ သည်။ ဝုဒ္ဓေ၊ သည်။ မဟလ္လကော၊ သည်။ အဒ္ဓဂတေ၊ သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တေ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောမိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏။ (ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါသော်လည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့် တော်အား။သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလေ့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (မေ၊ အား။) သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ လေ့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝ-တော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အာဇာနေယ္ယံ၊ သိငြားအံ့လည်း မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ အပ္ပေဝ နာမ အဿံ၊ဖြစ်ငြား အံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ မာလုက္ယပုတ္တ။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ဘိသနည်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့ကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ ဤဘဝ၌ မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ အဒိဋ္ဌ-ပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ နစ ပဿသိ၊ ယခုလည်း မြင်ဆဲမဟုတ်။ တေ၊ သင် အား။ ပဿေယ္ယုန္တိ၊ မြင်လိုလို၏ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌။ တေ၊ သင့်အား။ ဆန္ဒေါ ဝါ၊ လိုချင်ခြင်းသည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်ရင်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤ လိုချင်ခြင်းစသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။)

သောတဝိညေယ္ယာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ သဒ္ဒါ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံ တို့ကို။ အဿုတာ၊ ဤဘဝ၌ မကြားအပ်ဘူးကုန်။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မကြားအပ် ဘူးကုန်။ နစ သုဏာသိ။ ယခုလည်းကြားဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သုဏေယ္ယုန္တိ၊ ကြားလိုလို၏ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်အား။ ဆန္ဒေါ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

ဃာနဝိညေယ္ယာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ အဃာယိတာ၊ ဤဘဝ၌မနမ်းအပ်ဘူးကုန်။ အဃာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်းမနမ်းအပ်ဘူးကုန်။

၁။ အဒိဋ္ဌာ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ အဒိဋ္ဌာ အတီတေပိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ။ နစ ပဿသီတိ တေရဟိပိ နစ ပဿသိ။ ဋီ။

နစ ဃာယသိ၊ ယခုလည်းနမ်းဆဲမဟုတ်။ တေ၊အား။ ဃာယေယျန္တိ၊နမ်းလိုက်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့ဌ။ တေ၊ အား။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရသာ၊ အကြင်ရသာရုံတို့ကို။ အသာယိတာ၊ ဤဘဝ၌မလျက်အပ်ဘူးကုန်။ အသာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မလျက်အပ်ဘူးကုန်။ နစ သာယသိ၊ ယခုလည်း လျက်ဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သာယေယျန္တိ၊ လျက်လိုက်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရသာရုံတို့ဌ။ တေ၊ အား။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

ကာယဝိညေယျာ၊ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို။ အသံဖုဋ္ဌာ၊ ဤဘဝ၌မတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်။ အသံဖုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်။ နစ ဖုသသိ၊ ယခုလည်းတွေ့ထိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဖုသေယျန္တိ၊ တွေ့ထိလိုက်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဌ။ တေ၊ အား။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့ကို။ အဝိညာတာ၊ ဤဘဝ၌ မသိအပ်ဘူးကုန်။ အဝိညာတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မသိအပ်ဘူးကုန်။ နစ ဝိဇာနာသိ၊ ယခုလည်းသိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဝိဇာနေယျန္တိ၊ သိလိုက်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာရုံတို့ဌ။ တေ၊ အား။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်အပ်, ကြားအပ်, တွေ့ထိအပ်, သိအပ်ကုန်သော။ တ္တေ(ဇေတေသု)ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်အပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုတေ။ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သဒ္ဒါရုံကို ကြားအပ်သည်ရှိသော်။ သုတမတ္တံ၊ ကြားအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မုတေ၊ ဃာနဝိညာဏ်, ဇိဝှါဝိညာဏ်,ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို တွေ့ထိအပ်သည်ရှိသော်။ မုတမတ္တံ၊တွေ့ထိအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် ဓမ္မာရုံကို သိအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သိအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုတေ၊ သော်။ သုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မုတေ၊ သော်။ မုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိညာတေ၊သော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ, ဒေါသ, မောဟဖြင့် (တပ်မက်,ပြစ်မှား,တွေဝေသည်)။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့[1]။

တနည်းကား— တေန၊ ထိုမြင်ခြင်း စသည်နှင့်စပ်သော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟနှင့် တကွ။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့[2]။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ ၌။ တုံ၊သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ,ဒေါသ,

---

၁။ ဤကား နတေနတိ တေန ရာဂေန ဝါ ရတ္တော,ဒေါသေန ဝါ ဒုဋ္ဌော,မောဟေန ဝါ မူဠှော နဘဝိဿတိ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာအဖွင့်အလိုတည်း။ ဘဝိဿတိ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါဠိတော်ပါ တုံ-ကိုင့်၍ ဘဝိဿသိ ဖြစ်သင့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား-တေနတိ တေန ဒိဋ္ဌာဒိနာ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိဗဒ္ဓေန ရာဂါဒိနာ ဝါ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ပ။ တသ္မိံ ကာလေ တေန ဝါ ကာရဏေန ဒိဋ္ဌာဒိပဋိဗဒ္ဓေန ရာဂါဒိနာ သဟ နဘဝိဿသိ-ဟူသော ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ ၇၂-အလိုပေးသော အနက်တည်း။

မောဟဖြင့်(တပ်မက်,ပြစ်မှား,တွေဝေသည်)။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တံ့၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒီဌသုတမုတဝိညာတအာရုံ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊စပ်သော။ ပတိဋ္ဌိ-တောနာမ၊ တည်ခြင်းမည်သည်။) နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ ၌။ တံ့၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ သော။ ပတိဋ္ဌိတောနာမ၊ သည်။) နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ၌။ တံ့၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကာ၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဟုရံ၊ တမလွန်လောကာ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယန္တရေန၊ ပစ္စုပ္ပန်, တမလွန် နှစ်ပါးစုံသောလောကာ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့[1]။ သေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်, တမလွန် နှစ်ပါးစုံသော လောကာ၌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဇာနာမိ၊ သိပါသနည်း။)

ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်။ ပိယံ၊ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော။ နိမိတ္တံ၊ ယောကျ်ား, မိန်းမစသော အမှတ်နိမိတ်ကို။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူအား။ သတိ၊ သတိသည်။ မုဋ္ဌာ၊ ကင်းပျောက်၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဿ၊ ထိုရူပါရုံကို လည်း။ အဇ္ဈောသ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ တပါးမကမျှားစွာကုန်သော။ ရူပသမ္ဘဝါ၊ ရူပါရုံကြောင့် ဖြစ်ကုန်စသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝစုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံစည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ညှဉ်းဆဲလိုခြင်းဖြင့်ရင်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏[2]။ (တနည်းကား) တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ရူပသမ္ဘဝါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့သည်ရင်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝစုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။

၁။ ဤအနက်ကား မ-ဋ္ဌ ၄-စာပိုဒ် ၃၉၃၊၂၃၂-နှာ၊ ဆန္ဒောဝါဒသုတ်အဖွင့်နှင့် ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၁၀-ဗာဟိယသုတ်အဖွင့် စာမျက်နှာ ၈၃-ပဌမနည်းအရ ပေးသောအနက်တည်း။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာလာ အပရေ ဆရာတို့အလို ဣဒ၊ ဤကာမဘဝ၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဟုရံ၊ အရူပဘဝ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယမန္တရေန၊ ကာမဘဝ အရူပဘဝ နှစ်ပါးစုံတို့၏ အကြား ရူပဘဝ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ပေး။

အညေဆရာတို့အလို- ဣဒ၊ ဤအဠာတို့ကာယတန ခြောက်ပါး၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဟုရံ၊ ဗာဟိရာ-ယတနခြောက်ပါး၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယမန္တရေန၊ စိတ် စေတသိက်၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ရင်း။ ဣဒ၊ ဤအကြောင်းတရား၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊လတ္တံ့။ ဟုရံ၊ အကျိုးတရား၌။နဘဝိဿသိ၊လတ္တံ့။ဥဘယမန္တရေန၊ ပညတ်တရား၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ရင်း ပေးလေ။ သို့သော် တံ သဗ္ဗံ အဋ္ဌကထာသု နတ္ထိ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟိံသာယ စ-ဟူသောအဋ္ဌကထာ ပဌမနည်း။ အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ "အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟေသာယ စာ"တိ ဟူသော ဋီကာကို ရှု၍ပေးသော အနက်တည်း။

(အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) အဃ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲအပ်၏[1]။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ကို[2]။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြားသောကြောင့်။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံကိုလည်း။ အဗ္ဘောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒသမ္ဘဝါ၊ သဒ္ဒါရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အသံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝစ္ဆန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဃ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ঘတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဿ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို လည်း။ ဝါ၊ ထိုအနံ့ကိုလည်း။ အဗ္ဘောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓသမ္ဘဝါ၊ ဂန္ဓာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝစ္ဆန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဃ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ ပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ရသံ၊ အရသာကို။ ဘောတ္ဝာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ-ကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဿ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအနံ့ကိုလည်း။ အဗ္ဘောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ရသသမ္ဘဝါ၊ ရသာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဃ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ ဤအနက်ကား အထ ဝါ"တဿ ဝစ္ဆန္တိ"တိ ပဒေနာပိ သဒ္ဓိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ဣမေပိ ဒွေ ဓမ္မာ တဿ ဝစ္ဆန္တိတိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဒုတိယနည်းအရ ပေးသော အနက်တည်း။

၂။ အာရာ နိဗ္ဗာနံ ဝုစ္စတိတိ ဝေရုပဿ ပုဂ္ဂလဿ နိဗ္ဗာနံ နာမ ဒူရေ ပဝုစ္စတိ-ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာအရ အာစိနတော-ပုဒ်ဝယ် ပဋ္ဌမျတ္ထဋ္ဌ ဆဋ္ဌီသက်၍ ဒူရတ္ထ ယောဇတ္ထပေးသော အနက်တည်း။ အာရကာ မနုဗုဒ္ဓိနံ။ သဒ္ဓနီတိသုတ္တမာလာ၊ ၁၃၄-နှာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဋီ၊ ၂၂၈-နှာ။

ဖဿံ၊ အတ္တေအထိကို။ ဖုဿ၊ တ္တေထိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအတ္တေအထိကိုလည်း။ အဗ္ဗောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ။ ၏။

ဝေဒ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဖဿသမ္ဘဝါ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ အာဘိဗ္ဗာ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည် ရင်း။ ဝဗုန္ဓိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အာဘိဗ္ဗာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပ-ဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အာရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း။ အဗ္ဗောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ဝေဒ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသမ္ဘဝါ၊ ဓမ္မာရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝဗုန္ဓိ၊ ကုန်၏။ အာဘိဗ္ဗာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အာဘိဗ္ဗာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ (ဝါ၊ အဆင်းကို။) ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပဋိဃတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဝါ၊ အဆင်းတို့၌။ နိ ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဋ္ဌ၊ ထိုရူပါရုံ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းသော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ အဗ္ဗောသ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ နိ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ အဆင်းကို။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော[1]။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။

---

[1]။ စနှင့်အပိုကို ချန်ရှိပြန်သော အထက်ပါအနက်သည် "သေဝတော စာပိတိ ဣဒ္ဓ စ-သဒ္ဒါ စ နိပါတ မတ္တန္တိ သေဝန္တဿ ဣစ္ဆေပ အတ္ထော ဝုတ္တော"ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ပြန်အပ်သော အနက်ဖြစ်သည်။ ပါဠိ တော်၌ ထင်ရှားရှိသော ထို စ-သဒ္ဒါနှင့် အပိ-သဒ္ဒါပါ အနက်ရစေလိုလျှင် ဤသို့ ပြန်အပ်၏။ "ယထာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတော စာပိ၊ မြင်လည်း မြင်သော်လည်း။ ဝေဒနံ၊ (စက္ခုသမ္ဗန္ဓသကြောင့်ဖြစ်သော) ဝေဒနာ ကို။ (အဋ္ဌကထာ၌ စတုမဂ္ဂသမ္မယုတ္တဝေဒနာကို ဆိုသည်မှာ ဥက္ကဋ္ဌနည်းပေတည်း။ ဤ၌ကား ရူပ် ဒိသ္ဝာ ပဿတော ရူပ်-တို့ကို တောက်၍ အဆင်းကို မြင်ဆဲ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကိုသာ ယူသင့်၏) သေဝတောစာပိ၊ မှီဝဲလည်း မှီဝဲသော်လည်း" ဟု ဤသို့ပြန်အပ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မြင်အပ်သော ရူပါရုံ၌ မြင်ရုံမျှတည်အောင် ရှိသော ယောဂီရဟန်းသည်လည်း စက္ခုဒ္ဒါရ၌ ရူပါရုံထင်သောအခါ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ပင် ထိုအဆင်း ရူပါရုံကို မြင်လည်း မြင်၏၊ စက္ခုသမ္ဗန္ဓသဇာ ဝေဒနာဟု ခေါ်သော စက္ခုဒ္ဒါရိကဝေဒနာကိုလည်း ခံစား၏၊ ၎င်းဝေဒနာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရူပါရုံကို မြင်၍ ဝေဒနာကို ခံစားသော်လည်း ဝိပဿနာမရှိသော သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာတဏှာစသော ကိလေသာဆင်းရဲသည်ရင်း၊ ထိုကိလေသာမှ ဆက်၍ ဖြစ်နိုင်သော ကံနှင့် ဝိပါက်ဆင်းရဲသည်ရင်း မဖြစ်ပွါးရ၊ ချုပ်သာချုပ်သည်ဟု ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့်ပင် "ခဏတိ နော

ခံယတိ၊ (ဝဠ္ဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲသည်) ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပစိယတိ၊ ပွါးစီးခြင်းသို့မရောက်။ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အပစိနတော၊ ဖျက်ဆီးသောသူမှ။ဝါ၊နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သန္တိကေ၊ နီး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ ဝါ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဋိသဿတေ၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ သည်။ သဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဿ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ကိုလည်း။ အဗ္ဗောသ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတော၊ ကြားသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အသ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ဝါ၊နှင့် နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဝါ၊ အနံ့ကို။ ဃတ္တာ၊ နမ်း၍။ ပဋိသဿတေ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဂန္ဓေသု၊ တို့၌။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဿ၊ ကို လည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ကိုလည်း။ အဗ္ဗောသ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယတော၊ နမ်းသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အသ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ရသံ၊ ကို။ ဘောတ္တာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပဋိသဿတေ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ရသေသု၊ တို့၌။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဿ၊ ကို လည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ကိုလည်း။အဗ္ဗောသ၊ ၍။နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယတော၊ လျက်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အသ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ပစိယတိ”ဟု ဟောတော်မူပေသည်။ ဤသို့အနက်ပြန်ရာ၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဿနနှင့် သေဝနတို့ကို အပြန်အလှန်ဆည်း၏၊ အပိ-သဒ္ဒါဖြင့် ထိုသို့ပင် မြင်၍ ခံစားငြားသော်လည်း ဟု သမ္ဘာဝနာပြု၏၊ အလွန်ပင် သင့်လျော်ကောင်းမြတ်သော အနက်ဖြစ်ပေသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား စ နှင့် အပိတို့၏ ဤသမုစ္စည်းသမ္ဘာ-ဝနာအနက်တို့ကို ဥတ္တာနတ္ထဖြစ်သောကြောင့် မဖော်ပဲ ချန်ထားခဲ့သည် ဖြစ်ရာ၏။ နောက်ဂါထာတို့၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ယူအပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဖယ်၊ ဖောင်ဘွာရုံကို။ ဝါ၊ အတ္တေအထိကို။ ဖုသ၊ တွေ့ထိ၍။ ပဋိသံဝေတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဖဿသု၊ တို့၌။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အဗ္ဘောသ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဖဿံ၊ ကို။ ဖုသတော၊ တွေ့ထိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အသေ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစီယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ ပဋိသံဝေတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ နု ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အဗ္ဘောသ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အသေ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစီယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊သည်။ သန္တိကေ၊ ဟု၍။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ (အာဇာနာမိ၊ သ်ပါ၏။)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ အပ်သော။ ဤမသ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ရူပံ ဒိသ္မာ သတိမုဋ္ဌာ။ပ။ သန္တိကေ နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိတိ၊ ရူပံ ဒိသ္မာ သတိမုဋ္ဌာ။ပ။သန္တိကေ နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိ— ဟု၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊ သိ၏။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ အပ်သော။ ဤမသ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဤတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိ-နန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့် လည်သည်ကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ-ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နု စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြောင် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာ

မထောင်, ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို။ (သစ္စာကတွာ၌စပ်။) ဝါ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဥပသမ္ပဒ္ဒ၌စပ်။) ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဝ၌သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဥသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဌာ။ အပရံ၊ သည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗညာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္ကျပုတ္တော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအ၀င်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (ဣတိ၏။ ဣတိ-တလုံး အကြေကြံ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပရိဟာနဓမ္မသုတ်

၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါ၊ဘုရားသည်။) ပရိဟာနဓမ္မဉ္စ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကိုလည်း။ အပရိဟာနဓမ္မဉ္စ၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကိုလည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ စ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ကိုလည်း[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအုံ့။ တံ၊ ထို (ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော, မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော, ခြောက်ပါးသော လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန) တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်, ကြံစည်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်[2]။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဖြစ်

၁။ ဤ၌ အဘိဘာယတနသည် အဘိဘာယတနစျာန် ရှစ်ပါးနှင့် အနက်မတူပေ။ ထိုကြောင့်ပင် စျာန် အဘိဘာယတနအရာ၌ "အဘိဘာယတနာနိတိ အဘိဘဝနကာရဏာနိ၊ကိံ အဘိဘဝန္တီ?ပစ္စနီကဓမ္မေပိ အာရမ္မဏာနိပိ" စသည်ဖြင့် လွှမ်းမိုးကြောင်းအနက်၊ လွှမ်းမိုးတတ်သောအနက်တို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဤအရာ၌ကား ထိုသို့မနှင့်မူ၍ "အဘိဘဝိတာနိ အာယတနာနိ"ဟူ၍ရင်း၊ "အဘိဘဝိတံ အာယတနံ"ဟူ၍ရင်း လွှမ်းမိုးအပ်သော အာယတနဟူ၍သာ ဖွင့်ထားပေသည်။ ထိုအဘိဘာယတနတို့မှာလည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် သရသင်္ကပ္ပ ဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကိလေသာတို့၏ မဖြစ်ရာ ရှုပ, သဒ္ဒစသော ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အဘိဘဝိတံ အာယတနန္တိ ကထိတံ အနဓိ၀ါသနာဒိနာ"ဟု ကရိုဏ်း ထည့်စွက်လျက် ဖွင့်ပြတော်မူပေသည်။ ထိုအာရုံနှင့်ကိလေသာအပေါင်းကို လက်မခံခြင်းစသည်ဖြင့် လွှမ်းမိုးအပ်သော အာယတန ဟု ဆိုအပ်သည်ဟုဆိုလို၏။ ဤ၌လွှမ်းမိုးဟူသည်မှာလည်း ထိုအာယတနနှင့်စပ်၍ ကိလေသာမဖြစ်အောင် စောင့်စည်းအုပ်ချုပ်နိုင်ခြင်း နိုင်နင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန ဟု အနက်ပြန်သည်။

၂။ နှာ ၂၉၅-ဒုက္ခဓမ္မသုတ်နှင့်ရင်း၊ သီမူနှင့်ရင်း အညီ ဓမ္မာပုဒ်မပါသော ရှိရင်းပါ၌အတိုင်း အနက်ပေးလျှင် "အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံအစည်တို့သည်" ဟူ၍ အနက်ပေးထု၏။ အကြောင်းမူကား အကုသလာ-ပုဒ်သည် အပွဓာနဝိသေသနမျှသာဖြစ်၍ သရသင်္ကပ္ပါ-ပုဒ်သည်သာလျှင် ပဓာနဝိသေသျ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍ လက်ခံပြားအုံ့။ စေ နပ္ပဇဟတိ၊ အကယ်၍မစွန့်ပြားအုံ့။ စေ နဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပယ်ဖျောက်ပြားအုံ့။ စေ နဗျန္တီကရောတိ၊ အကယ်၍ ကင်းအောင်မပြုပြားအုံ့၊ အနဘावं၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ စေ နဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေပြားအုံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့မရောက်စေသည်ရှိသော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ တေ၊ ဤရူပါရုံကို လက်ခံခြင်း, မစွန့်ခြင်း, မပယ်ဖျောက်ခြင်း, ကင်းအောင်မပြုခြင်း, နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့မရောက်စေခြင်းကို။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ဆုတ်ယုတ်၏[1]။ ဟိ၊ မုန်ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤရူပါရုံကိုလက်ခံခြင်းကို။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒဖြင့်။ ရသံ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ သရသက်ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသက်ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပရိဟာနဓမ္မော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါ၏ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုဖြစ်သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍ လက်မခံပြားအုံ့။ စေ ပဇဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်ပြားအုံ့။ စေ ဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ပယ်ဖျောက်ပြားအုံ့။ စေ ဗျန္တီ-ကရောတိ၊ အကယ်၍ကင်းအောင်ပြုပြားအုံ့။ အနဘावं၊ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ စေ ဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်စေပြားအုံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေ၊ ဤရူပါရုံကို လက်မခံခြင်း, စွန့်ခြင်း, ပယ်ဖျောက်ခြင်း, ကင်းအောင်ပြုခြင်း, နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကို။ "(အဟံ၊သည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ပ ပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေ၊ ဤရူပါရုံကိုလက်မခံခြင်းကို။ အပရိဟာနံ၊

---

[1]။ ဆုတ်ယုတ်၏ ဟူသော ပုဂ္ဂလာ ဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားကိုပြသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗမေတံနှင့် ပရိဟာယာမိတိ ဟု စပ်၍ယူလျှင် ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် "ဤရူပါရုံကို လက်ခံခြင်းစသည်ကို ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားဟု သိအပ်၏"ဟူသော အနက်ကိုရပေသည်။ ထိုကင် မစွန့်ခြင်း စသည်မှာ လက်ခံခြင်း၏ပရိယာယ်ချည်းသာတည်း။ ထိုကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗမေတံ-၌ တံ-ပုဒ်ကို အဲတိုချုပ် အနက်ပေးလိုလျှင် "တေ၊ ဤရူပါရုံကို လက်ခံခြင်းကို"ဟူ၍သော်ငင်း၊ "ရူပါရုံကို လက်ခံခြင်းစသည်ကို"ဟူ၍သော်ငင်း အနက်ပေးရာ၏။ ပရိဟာယာမိ ဟူသော ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ကို "ဆုတ်ယုတ်ခြင်း"ဟု ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ယူရာ၌ သာဓကကား "ဣဓ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတ္ဝာ ဝိဘဇ္ဇေန ပုဂ္ဂလေန ဓမ္မော ဒဿိတော"ဟူသော ဤသုတ်၏ အဋ္ဌကထာနှင့် "ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပရိဟာနဓမ္မော ဟောတိတိ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတ္ဝာ တံ ဝိဘဇ္ဇေန ဘဂဝတာ 'တဉ္စေ ဘိက္ခု အဓိဝါသေတိ'တိအာဒိနာ ပုဂ္ဂလေန ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနေန ဓမ္မော ဒဿိတော" ဟူသော ၎င်းအဖွင့်ရှိကာတို့ပေတည်း။

မဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဇိဝှါယ ရသံ။ပ။ အပရိဟာနဝမ္မော ဟောတိ- ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သရသက်ပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာရူပါရုံကို[1]။ "ဧတံ အာယတနံ၊ ဤရူပါရုံဟူသောအာယတနကို။ အဘိဘူတံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွှမ်းမိုး နိုင်နင်းအပ်သော အာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသက်ပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်[2]။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ဓမ္မာရုံကို[3]။ "ဧတံ အာယတနံ၊ ဤဓမ္မာရုံဟူသော အာယတနကို။ အဘိဘူတံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ၏။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို[4]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သောအာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ရူပါယတနစသည်တို့ကို။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိတိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤစာပိုဒ်၌လည်း ရှိရင်းအတိုင်း "အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သရသက်ပ္ပါ၊ တို့သည်" ဟု အနက်ပေးခဲ့လျှင် "ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာရူပါရုံကို"ဟု အနက်ပေးရာ၏။ နောက်၌လည်း "အကုသိုလ် မဖြစ်ရာအာယတနကို" ဟူဆုတို့၌ "အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ အာယတနကို"ဟူ၍ နည်းတူပင်ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။

၂။ ရှေးဝါရမျှားနှင့်အညီ ဤအရာ၌ ဓမ္မာဟူသော ဤပုဒ်မရှိသင့်။ သရသက်ပ္ပါ ဟူသော ပုဒ်သည်သာလျှင် ပဓာနဝိသေသျှပုဒ် ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း "အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသက်ပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံအစည်တို့သည်"ဟူ၍သာလျှင် အနက်ပေးသင့်၏။

၃။ သရသက်ပ္ပါ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေသျှပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌ "ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာဓမ္မာရုံကို " ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။

၄။ သရသက်ပ္ပါ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေသျှပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌လည်း "ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာအာယတနကို " ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။ ထိုအတူပင် နိဂုံး၌ "ဣမာနိ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ရူပါယတနစသည်တို့ကို" ဟူရာ၌လည်း "ဣမာနိ၊ ဤ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ ရူပါယတနစသည်တို့ကို"ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။ ဤသုတ်၌ ဆိုလို ရင်းအတိုချုပ်မှာ ဒ္ဒါရခြောက်ပါး၌ ထင်ပေါ်လာသော အာရုံခြောက်ပါးကို ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးဖြင့်သိပြီးလျှင် ကိလေသာနှင့်တကွ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို မယယ်ပဲ လက်ခံလျှင် ဆုတ်ယုတ်၏။ လက်မခံပဲ ယယ်နိုင်လျှင် မဆုတ်ယုတ်။ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို လက်မခံပဲ ယယ်ခြင်းဖြင့် အကုသိုလ်ကိလေသာမဖြစ်လျှင် ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို နိုင်နင်းအပ်သော အဘိဘာယတန- ဟု ဆိုအပ်သည် ဟူ၍ ဆိုလိုပေ၏။

၄-ပမာဒဝိဟာရီသုတ်

၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။)ပမာဒဝိဟာရီဟူ၊မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူကိုငင်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီဟူ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူကိုငင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုး၏။ ဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါမောဇ္ဇေ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ပီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပီတိယာ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိနော၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နဿမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ နဘာဝေန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ဓမ္မာနံ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့၏။ အဘာဝေါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပမာဒဝိဟာရီတော့ဝ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသာလျှင်။ သခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝှိန္ဒြေကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယေသု၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုး၏။ ဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ပ။ ပမာဒဝိဟာရီတော့ဝ၊ သာလျှင်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝုတဿ၊ စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ နဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် မစွတ်စိုး။ အဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် မသွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမုဒိတဿ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော နာမကာယ, ရူပကာယရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

ဓမ္မာနံ၊ သမထ, ဝိပဿနာတရားတို့၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဒ-ဝိဟာရီတော့ဝ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သံဝရသုတ်

၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟ်၊ သည်။) သံဝရဿ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုဟု။ အသံဝရဿ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကိုဟု။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္ဓာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအုံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊အကယ်၍ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုငြားအုံ့။အဇ္ဈောသာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ငြားအုံ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်း, ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုခြင်း, မျှိုမတတ် စွဲလမ်း၍တည်ခြင်းကို။ "(အဟ်၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဟိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်" ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမျိုး၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအုံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု မပြောဆိုငြားအုံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မတည်ငြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို မနှစ်သက်ခြင်း, ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟုမပြောဆိုခြင်း, သက်ဝင်စွဲလမ်း၍မတည်ခြင်းကို။ "အဟံ၊ သည်။ ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ နပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဟိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို မနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ အပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။(အကြွင်း နည်းမျိုး၍ပေး။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(မိန့်တော်မူပြီ)။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း

၆-သမာဓိသုတ်

၉၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္မေ၊တို့သည်။) သမာဓိ၊ သမာဓိကို။ (စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘာဝေထ၊ ပွါးစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော။ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ (ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း ဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ "စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စ၊မမြဲ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ "ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ" မမြဲကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ "စက္ခုဝိညာဏ်၊ သည်။ အနိစ္စ၊ မမြဲ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခု-သမ္ဖဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿ-ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ ယမ္ပဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ ဝေဒနာသည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (အကြင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) သမာဓိ၊ ကို။ ဘာဝေထ၊ ပွါးစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊၏။

ဆဋ္ဌမ်၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဋ္ဌိသလ္လာနသုတ်

၁၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) ပဋ္ဌိသလ္လာနေ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌။ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ (အားထုတ်ခြင်းသို့ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အာဘဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌိသလ္လီနော၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်း သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ (အကြင်း ပေးမြဲလွယ်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌိသလ္လာနေ၊ ၌။ ယောဂံ၊ သို့။ အာဘဇထ၊ ကုန်လော့။၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌိသလ္လီနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ ၏။

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ပဌမနတုမှာကသုတ်

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကိဉ္စ၊ အဘယ် တရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ဥစ္စာမဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခု

ပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရှုပါ၊ ရှုပါရုံတို့သည်။ ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ပ။ တမ္မိ၊ ထိုသုခ ဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ လော့။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ပ။

ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒ ကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ သာ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာ မဟုတ်။ တေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ကုန်လော့။ တေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်သည်။ပ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ပ။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။

မနော၊ စိတ်သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ကို။ (တုမ္မေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ကုန်လော့။ သော၊ ထိုစိတ်ကို။ပ။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ပ။ မနော-သမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဤမသို့ ဇေတဝနေ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင်မြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုမြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်ကို။ ဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျ ဝါ၊ ဆောင်မူလည်းဆောင်ယူသွားရာ၏။ ဍဟေယျ ဝါ၊ မီးတိုက်မူလည်းမီးတိုက်ရာ၏။ ယထာပစ္စယံ၊အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျ ဝါ၊ပြုမူလည်း ပြုရာ၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) တုမှာကံ၊ သင်တို့အား "ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဟရတိတိ ဝါ၊ ဆောင်ယူ၏ဟူ၍ရင်း။ ဍဟတိတိ ဝါ၊ မီးတိုက်၏ဟူ၍ရင်း။ ယထာ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရောတိတိ ဝါ၊ ပြု၏ဟူ၍ရင်း"။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။) တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အာဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤမြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ အတ္တာ ဝါ၊ အတ္တသည်ရင်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သော ဥစ္စာသည်ရင်း။ နု၊ မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။)(ဣတိ-တလုံး အကြေကြံ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု(သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဟိတာယ၊ ဌ၊ သုခါယ၊ ဌ၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (မိန့်တော်မူပြီ)။

အဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယနတုမ္မာကသုတ်

၁၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ (အကြင်း တူ၏၊ ပဌမနတုမ္မာကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥဒကသုတ်

၁၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမ၏သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ ဥဒကသည်။ "ဇာတု၊ စင်စစ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂူ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သောသူသည်။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဝါ၊ သိခြင်းသို့ရောက်သည်[1]။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗဇိ၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋဆင်းရဲကို အောင်ပြီ။ (ဌိတော။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အပလိခတံ၊ မတူးဖြိုအပ်သေးသော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ (အဟံ၊ငါသည်။) ပလိခဏိန္တိ၊ တူးဖြိုအပ်ပြီ"ဟူသော။ ဧဝံ ဝါစံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏[2]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဝေဒဂူယေဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော တရားတို့သို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ သိခြင်းသို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ (ပညာရှိ မဟုတ်သည်သာလျှင်-ပညာမရှိသည်သာလျှင်ဟူလို။) သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂူ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ (ခေါ ပန အနက်မဲ့။) ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အသဗ္ဗဇိယေဝ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို မအောင်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ "(အဟံ၊ သည်။) သဗ္ဗဇိ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို အောင်ပြီးသည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ အပလိခတံယေဝ၊ မတူးဖြိုအပ်သေးသည်သာလျှင်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။) "မေ၊ ငါသည်။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊တဏှာကို။ ပလိခတန္တိ၊ တူးဖြိုအပ်ပြီ"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာ တော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣဒံ ဇာတု ဝေဒဂူ၊ ဣဒံ ဇာတု သဗ္ဗဇိ၊ ဣဒံ ဇာတု အပလိခတံ ဂဏ္ဍမူလံ ပလိခဏိန္တိ၊ ဣဒံ ဇာတု။ပ။ ပလိခဏိ"ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးခဲ့ပြီ။) တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယ-တနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ(အာယတန)တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို လည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ

---

[1]။ အနက်-၂-နည်းလုံး အဋ္ဌကထာအဖွင့်ချည်းပင်ဖြစ်သည်။ ငါသည် စင်စစ်ပညာရှိတည်းဟုဆိုလို၏။

[2]။ ဣဒံ-သဒ္ဒါသုံးခုတို့ကို အဋ္ဌကထာပဌမနည်းအရ အနက်မဲ့ကြံလိုက်၏။ အဋ္ဌကထာဒုတိယနည်းအရ "ဣဒံ၊ ဤငါ၏စကားကို။ သုဏာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော့" ဟူ၍ ပေးရမည်။

ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုသို့ သိသောအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဇိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ပ။ နိဿရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါ၊ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံ ကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သောအခါ၌။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဇိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ မတူးဖြိုအပ်သေး သော။ ဂဏ္ဌမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ ပလိခတံ၊ တူးဖြိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဂဏ္ဌောတိ ဇေတံ၊ ဂဏ္ဌောဟူသော" ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့မှဖြစ်သော သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ သြဒန-ကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်း မုယောမုန့်တို့ဖြင့် ကြီးပွါးစေအပ်သော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒနဘေဒန-ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ မမြဲသောသဘော, မကောင်းသောအနှံကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နှံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောသဘော, အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုပ်နယ်အပ်သောသဘော, ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲကြဲခြင်းသဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်တို့ဖြင့်ပြီးသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည် တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဂဏ္ဌမူလန္တိ ဇေတံ၊ ဂဏ္ဌမူလံ"ဟူသော ဤအမည်သည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘावံ-ကတာ၊ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ သော။ ဂဏ္ဌမူလံ၊ ကို။ ပလိခတံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥဒကော သုခံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပလိခဏိန္တိ-ပေးမြဲ။)ဤတို့ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒုသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ သင္ဌဝဂ္ဂေါ၊ သင္ဌဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသင္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဂယှာ စ၊ ကောင်းစွာသိမ်းကျုံ့၍ ယူအပ်ကုန်သော အဒန္ဓ-အဂုတ္တသုတ်, မာလုက္ယပုတ္တသုတ်တို့ဝယ်။ ပရိဟာနဉ္စ၊ ပရိဟာနဓမ္မသုတ်ဝယ်။ ပမာဒ-ဝိဟာရီ စ၊ ပမာဒဝိဟာရီသုတ်ဝယ်။ သံဝရော စ၊ သံဝရသုတ်ဝယ်။ သမာဓိ စ၊ သမာဓိ သုတ်ဝယ်။ ပဋိသလ္လာနဉ္စ၊ ပဋိသလ္လာနသုတ်ဝယ်။ နတုမှာကေန၊ နတုမှာက-သဒ္ဒါဖြင့်။

(ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။)ဒွေ၊ ပဌမနတုမှာကသုတ်, ဒုတိယနတုမှာကသုတ်, နှစ်သုတ်တို့ကုန်ကုန်း။ ဥဒ္ဒကော၊ ဥဒကသုတ်ကုန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သဠာယတနဝဂ္ဂေ၊ သဠာယတနဝဂ်၌။ (ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သော။)

ဒုတိယပဏ္ဏာသကော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ပဏ္ဏာသကသည်။

သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တသ၊ ထိုဒုတိယပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါန်၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်ကုန်း။ မိဂဇာလဿ၊ မိဂဇာလဝဂ်ကုန်း။ ဂိလာနဿ၊ ဂိလာနဝဂ်ကုန်း။ စတုတ္ထကံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဆန္နဿ၊ ဆန္နဝဂ်ကုန်း။ သဠဝဂ္ဂေန၊ သဠဝဂ်ဖြင့်။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) ပညာသံ၊ ငါးဆယ်မြောက်ဖြစ်သောသုတ်ကုန်းတည်း[1]။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

ပဌမသတကံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တရာသည်[2]။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

---

(၁၁) ၁-ယောဂက္ခေမိဝဂ်

၁-ယောဂက္ခေမိသုတ်

၁၀၄ - သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ယောဂက္ခေမိပရိယာယံ၊ ယောဂလွတ်ပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော သူ၏ ပြုသင့်သောအမှုပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဂက္ခေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရှုပါရုံတို့ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘावံကတာ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တေသဏ္ဍ၊ ထိုရှုပါရုံတို့၏လည်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယောဂံ၊ အားထုတ်အပ်သော သမထ,ဝိပဿနာ တရားကို။ ဝါ၊ အားထုတ်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောကြားတော်မူသည်၏

---

[1]။ သဠဝဂ္ဂေန ပညာသံ ဟု ဆိုသော်လည်း ဤဒုတိယ ပဏ္ဏာသကဌ ၅၁-သုတ်ရှိ၏။

[2]။ ပဌမသတကံ ဟု ဆိုသော်လည်း ပဌမပဏ္ဏာသက,ဒုတိယပဏ္ဏာသက နှစ်ရပ်ပေါင်းလျှင် ၁၀၃-သုတ် ရှိ၏၊

အဖြစ်ကြောင့်။ "တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယောဂကွေမီတိ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ယောဂကွေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဥပါဒါယသုတ်

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဗ္ဗတ္တံ၊အဗ္ဗတ္တသန္တာန်၌။ (ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော။) သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သော တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ပ။မနသ္မိံ၊စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မနံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။(တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။)ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ပ။ တံ၊ထို အနိစ္စ,ဒုက္ခ,ဝိပရိဏာမဖြစ်သော စက္ခုပသာဒကို။ အနုပါဒါ-ယ၊ မစွဲမူ၍။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ-အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (အကြင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုက္ခသမုဒယသုတ်

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ,စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏။ (အကြင်း ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

တိဏ္ဏံ၊ တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါန-နိရောဓော၊ ကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘဝနိရောဓော၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓော၊ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။)ဇာတိနိရောဓော၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းသည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။)သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿု-ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧवं (ဣမိနာ ယထာဝုတ္တေန ပစ္စယပရမ္ပရနိရောဓေန)၊ ဤသို့ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းအဆက်ဆက်တို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာအစရှိသည်နှင့်မရောသော။ တဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်း မည်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-လောကသမုဒယသုတ်

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုသင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။။ပ။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ,ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ လောကဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သေယျောဟမသ္မိသုတ်

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ် တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ အဘိနိဝိဿ၊ မှားသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏"။ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သဒိသော၊ တူသည်။ ဝါ၊ တူသောသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏"။

ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ "အဟံ၊ ဝါသည်။ ဟီနော၊ ယုတ်သည်။ ဝါ၊ ယုတ်သောသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရား တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိတလုံး အကြေကြဲသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနိ-ဝိဿ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ "အဟံ၊ ဝါသည်။ သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဟီနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ လော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အနိစ္စံ၊ ပါ။ (ဣတိ၊ ကုန်၏။) ပန၊ နောက်ထပ် မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခု ပသာဒကို။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ "အဟံ၊ သည်။ သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ "အဟံ၊ သည်။ ဟီနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။ အကြွင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ပဌမ၊ ဝါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သံယောဇနိယသုတ်

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေ၊ သံယောဇဉ်၏ အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယော ဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုရင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရားကိုရင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်သောတရား, သံယောဇဉ်တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတ-မေ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခု ပသာဒသည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြွင်လိုချင်တပ်စွန်းမှု အလိုရမက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှုသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားမည်၏။ပ။ မနော၊ လောကီစိတ် သည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှုသည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးတရားတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လိုချင်တပ်စွန်းမှု'ဆန္ဒရာဂ'ကို။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပါဒါနိယသုတ်

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေ၊ ဥပါဒါန်တရားဟို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရား တို့ကိုရင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါန်တရားကိုရင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ထိုဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော တရား, ဥပါဒါန်တရားကို။ သုဏာထ၊ လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥပါဒါနိယော၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒဠ္ဆ။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒဠ္ဆ။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်တရားမည်၏။ပ။ (ကြွင်း အထက်သုတ်မှီးလေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဗ္ဘန္တိကာယတနပရိဇာနနသုတ်

၁၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနဘိဇာနံ(အနဘိဇာနန္တော)၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနံ(နန္တော)၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသောသူသည်။ အဝိရာဇယံ (နန္တော)၊ တပ်စွန်းမှုမကင်းသောသူသည်။ အပ္ပဇဟံ(နန္တော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗာဟိရာယတနပရိဇာနနသုတ်

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ပ။ ပဇဟံ(နန္တော)၊ စွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခ-ယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဿုတိသုတ်

၁၁၃။ ကော၊ သော။ သမယော၊ ဠ္ဆ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတိကေ၊ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးတို့ရှိသော[1]။ ဂိဇ္ဈကာဝသထေ၊ အုဋ္ဌပြာသာဒ်ကျောင်းဠ္ဆ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဠ္ဆ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဟော-ဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ သတ္တ, သခ်ါရမှဖဲ့၍(တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူလျက်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားထူးရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရား ဒေသနာတော်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ စက္ခုံ စ၊ စက္ခုပသာဒကိုရင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကို ရင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ (အကြွင်း စာပိုဒ် ၆၀-နှင့် ၁၀၆-ကို မှီးလေ။)

၁။ ဤဥပဿုတိသုတ်ဠ္ဆ နာတိကေ ဟု ပါ၍ရှိ၏၊ ဉာတိကေ (သီ၊သျာ၊ကံ)ဟု ပါဌန္တရပြု ပါ၍ကိုယူ၍ အနက် ပေးလိုက်၏၊ နိဒါနဝဂ္ဂ စာပိုဒ် ၄၅-ဠ္ဆ ဉာတိကေဟုပင် ရှိ၏၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာဠ္ဆလည်း ဖွင့်ဆို၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဿုတိ၊ ကပ်ရောက်၍ ကြားလောက်ရာအရပ်၌ ။ ဌိတော၊တည်သည်။ဟောတိ၊၏။ဘဂဝါ၊သည်။ဥပဿုတိ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊သာတည်း။ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားထူးရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရား

၁။ ဤအနက်ကား-ဥပဿုတိန္တိ ဥပဿုတိဌာနံ-ဟု သုတိဌာနကို အရကောက်၍ ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဏ္ဏ အဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၄၅-အရ "ဥပေစ္စ သုယျတိ ဘေ္ဂာတိ ဥပဿုတိ-ဟု ဥပပုဗ္ဗသုဓာတ် တိ ပစ္စည်း အဓိကရဏသာဓ် သတ္တမီဝိဘတ်ကြောလျက် ဝိဂ္ဂဟပြုသော နိဒါနသံယုတ်ဋီကာနည်းအရ ပေးသောအနက်တည်း။ ။ဝိ-ဌ ၃-၄၇၁ စာပိုဒ် ဥပဿုတိ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ဥပဿုတိန္တိ သုတိသမီပံ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကို ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁ စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုယျတီတိ သုတိ၊ ဝစနံ။ တဿာ သမီပံ ဥပဿုတိ ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုဝင်း။ သာရတ္ထ ဋီ ၃၊၄၇၁-စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုတိသမီပန္တိ သဒ္ဒသမီပံ။ သုယျတီတိ ဟိ သုတိ၊ သဒ္ဒဿေတံ အဓိဝစနံ။ တဿ သမီပံ ဥပဿုတိ၊ သဒ္ဒသမီပန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုဝင်း ထောက်၍ "သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ"ဟု ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏ သမီပတ္ထကို ဟောရာ၌ အသင်္ခ်=အဗျယီဘောသမာသ် ပြုလုပ်ရမည်ဆိုသော ဗျာကရဏ်းဆရာတို့ အဆိုအရ အဗျယီဘော ပြုလုပ်လျက် အနက်ကိုလည်း ဥပဿုတိ၊ အသံ၏အနီး၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏-ဟု ပေးလေ။

"ဥပေစ္စ သုယျတိ ဘေ္ဂာတိ ဥပဿုတိ"ဟု အဓိကရဏသာဓ် ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဏ္ဏ သံယုတ်ဋီကာ၏ နည်းကို မှီး၍ "သုယျတိ ဘေ္ဂာတိ သုတိတိ ဧဝံ ဟိ အတ္ထေ ဂယှမာနေ သဝနဋ္ဌာနသမီပေ အညသ္မိံ အဿဝနဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတီတိ အာပဇ္ဇတိ"ဟု ဖွင့်ဆိုသော ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁-စာပိုဒ်,

"ကေစိ ပန 'သုဏာတိ ဘေ္ဂာတိ သုတိ ' ယတ္ထ ဌိတော သုဏာတိ၊ တဿ ဌာနဿေတံ နာမံ။ တဿ သမီပံ ဥပဿုတိ"တိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ ပန ဂယှမာနေ ယသ္မိံ ဌာနေ ဌိတော သုဏာတိ၊ တဿ အာသန္နေ အညသ္မိံ ပဒေသေ တိဋ္ဌတီတိ အာပဇ္ဇတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထ ဋီ ၃-၄၇၁-စာပိုဒ်အဖွင့်တို့ကို ထောက်၍ "သုယျတိ ဘေ္ဂာတိ သုတိ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဌာနကို အရကောက်ပြီးလျှင် "သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ"ဟု အဗျယီဘော ပြုလုပ်၍ ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏အနီး၌။ ဌိတော ဟောတိ ဟု ပေး၊ သို့သော် သမီပဌာနကို မုချမရသဖြင့် နိဒါနဝဏ္ဏဋီကာ ဆရာ၏ နည်းအတိုင်း သာရတ္ထဆရာသည် အဓိကရဏသာဓ်ပင် အထဝါ ဝါကျဖြင့် ပြုပြန်လေသည်။ သမီပဌာနကို ရသော ဥပသာရပုဒ် ရှေးရှိသော သမာသ်ကို ပြဆိုရာ ဗျာကရဏ်းကျမ်းတို့၌ "ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည် သမီပတ္ထကို မဟော၊သမီပီဖြစ်သောအရာ ဝတ္ထု ဗြိတ်ကိုဟောရာ၌ အသင်္ခ်=အဗျယီဘော မဟုတ်။ သင်္ခ်=ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်သာတည်း"ဟု ဗျာကရဏ်းဆရာတို့ ဆိုသောကြောင့် ဤဥပဿုတိ ပုဒ်၌ ဥပသည် သမီပတ္ထကို မဟော၊ သမီပီဖြစ်သော ဌာနကို ဟောသဖြင့် "သုတိယာ သမီပေ ယံ ဌာနံ ပဝတ္တတိ၊ တံ ဌာနံ ဥပဿုတိ"ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အနက်ကိုလည်း "ဥပဿုတိ၊ အသံ၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏"ဟု ပေးလေ။

ဝိမတိဋီကာဆရာကား "ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော တပါးသော မကြားလောက်ရာ အရပ်၌"ဟု အနက်ပြန်သည်။

သာရတ္ထဋီကာ ဆရာကား "ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော တပါးသော အရပ်၌"ဟု အနက်ပြန်သည်။ ထိုဋီကာဆရာနှစ်ပါးသည် ဌာနကို အရကောက်သော 'သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ'ဟူသော အသင်္ခ်=အဗျယီဘာဝ သမာသတ္ထကို နှစ်သက်ကြဟန်မတူ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာယဉ္စ စသောစကားဖြင့် ဝိ ဌ-၃-၏ သုတိ သမီပံ အဖွင့်သည် သုတိ-သဒ္ဒါ၏ အနက်မဟုတ်၊ ဥပဿုတိ-သဒ္ဒါ၏ အနက်သာတည်းဟု ဆိုကြပြီးလျှင် သဒ္ဒကို အရကောက်သော သုတိနှင့် သုတိယာသမီပံ ဥပဿုတိ ပြုသော အသင်္ခ် အဗျယီဘော သမာသတ္ထကိုသာ "တသ္မာ ပုဗ္ဗနယောဝေတ္ထ ပသတ္ထတရော"ဟု သာရတ္ထဋီ ၃-၌ ဖွင့်ဆိုလေသည်။ လိုရင်းကား နိဒါနဝဏ္ဏ ဌ-ဋီတို့ အရ ဥပဿုတိပုဒ်ကို အဓိကရဏသာဓ်, သို့မဟုတ် ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ကြံလေ။ ဝိ-ဌ ၃၊ ဝိမတိ, သာရတ္ထတို့အရ အဗျယီဘာဝသမာသ်၊ သုတိ အရ ဌာနနှင့် သဒ္ဒ နှစ်မျိုးကြံလေ။ ဥပဿုတိကား သတ္တမီကြေ၊ ဥပဿုတိ ကား သတ္တမျတ္ထ၌ ဒုတိယာတည်း။

ဒေသနာတော်ကို။ အဿောသိ နောတိ၊ ကြား၏လော''ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ကြားပါ၏။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏာဟိ၊ လေ့လာလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွါး နှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အဦးအစတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။

ဒဘမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယောဂက္ခေမိဝဂ္ဂေါ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုယောဂက္ခေမိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ယောဂ၊ ကျွေမိ၊ ယောဂက္ခေမိသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါယ၊ ဥပါဒါယသုတ်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ သုတ်ရင်း။ လောကော စ၊ လောကသမုဒယသုတ်ရင်း။ သေယျော စ၊ သေယျောဟမသ္မိ သုတ်ရင်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနီယသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနီယသုတ်ရင်း။ ဒ္ဝေ ပရိဇာနံ၊ ပရိဇာနနနှစ်သုတ်ရင်း။ ဥပသုတိတိ၊ ဥပသုတိသုတ်ရင်းတည်း။

---

(၁၂) ၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်

၁-ပဌမမာရပါသသုတ်

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ကြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာဝါသဂတော၊ နေရာ အရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပဟဋ္ဌသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂိဝါယ၊ လည်ခ်ာ။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုဉ္စေယ္ယ၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလို ရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်း နည်းမှီးချ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိ-နန္ဒတိ၊ အုံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အုံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ နာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ မသွားသော သူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပဟဋ္ဌသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ နဂတော၊ မလိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂိဝါယ၊ လည်ခ်ာ။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ဥမ္မုကော၊ မစွပ်အပ်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်

တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။) ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။(ဆင့်ခေါ်ကတ္တား။) နယထာကာမကရဏီယော၊ အလို ရှိတိုင်းမပြုအပ်။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယမာရပါသသုတ်

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ စေ အဘိ၀ဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာ၀ါသ၀တော၊ နေရာအရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပဟ္ဆသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာ မာရ်၏။ ၀သံ၊ အလိုသို့။ ၀ါ၊ နိုင်ငံသို့။ ၀တော၊ လိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂ၀ါယ၊ လည်၌။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုဉ္စေ၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသောမာရ်သည်။ (ဆင့်ခေါ်ကတ္တား။) ယထာကာမ-ကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ ၏။ နာ၀ါသ၀တော၊ ဟူ၍။ မာရဿ၊ ၏။ ၀သံ၊ သို့။ နဂတော၊ ဟူ၍။ အဿ၊ ၏။ (ဂ၀ါယ၊ ၌။) မာရပါသော၊ ကို။ ဥမ္မုဉ္စေ၊ အပ်။ မာရဗန္ဓနေန၊ သည်။ သော၊ ကို။ မုတ္တော၊ အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ သည်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မှ။ မုတ္တော၊ ၏။) ပါပိမတော၊ သည်။ နယထာကာမကရဏီယော၊ အပ်။ပ။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-လောကန္တဂမနသုတ်

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂမနေန၊ ပြကတော့သောခြေဖြင့် သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဿ၊ သြကာသလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဉာတေယျန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ ဒဿေယျန္တိ၊ မြင်အပ်၏ဟူ၍။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်အပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ အပ္ပတ္ဝာ၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းကို။ နစ ဝဒါမိ။ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့။ ပါ၀သိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တသ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ ဂမနေန လောကဿ အန္တံ ဉာတေယ္ယံ ဒဋ္ဌေယ္ယံ ပတ္တေယ္ယန္တိ ဝဒါမိ၊ နစ ပနာဟံ ဘိက္ခဝေ အပ္ပတ္တာ လောကဿ အန္တံ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ'ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ဤအကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော စကားကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတ္တာ၊ မဝေဖန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဩကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိဘဇေယ္ယ၊ နု ခေါတိ၊ ဝေဖန်ရာအံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ "အယံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာကို။ သတ္ထုစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနဉ္စ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ဂုဏ်ဖြင့်ထင်စွာပြအပ်၏။ ဝါ၊ ချီးကျူးအပ်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သေးသော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဖန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေန၊ အကြောင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်-ဓမယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်အံ့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မူကား။ ယံ နုနာတိ၊ ကောင်းလေစ့ တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ "နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ"ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ၊ မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတ္တာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။

ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တသ၊ ဖဲသွားတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုင်ကြတို့အား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ'ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္မာ၊ မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အ၀ိဘဇိတ္မာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ မူပြီ။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အ၀ိဘတ္တသ၊ သော။ ဣမသ ဥဒ္ဒေသသ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ကော၊ သည်။ ဝိဘဇေယ္ယ နု ခေါ တိ၊ ဝေဖန် ရာအံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ပ။ ပဋ္ဌိပုစ္ဆေယ္ယာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မူကား။ ယံ နူ နာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဘဇတူတိ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစုံ၊ လျှောက်ကြား ကုန်ပြီ။　(တေဒ၀ေါစုံ ပြန်သတ်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလို ရှိသော။ သာရ၀ေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာလေ့ရှိသော။ သာရ၀ရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရ-၀တော၊ အနှစ်ရှိသော။မဟာတော၊ ကြီးသော။ရုက္ခသ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္မ၀၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္မ ၀ေ၊ ၍သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အရွက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ဟူ၍။ မညေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ အောက်မေ့ရာ သကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ အရှင်တို့၏ ဤငါ့ကို တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဝေ၀သမ္ဘ၀ံ၊ ဤအနှစ်ကိုရှာမှီးသော ယောကျ်ားဥပမာနှင့်အတူပင် ပြီးစီးပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အတိသိတ္မာ၊ လွန်၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဘေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးမြန်းအပ်၏ဟူ၍။ မညထ၊အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်ဘိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သော ဘဂ၀ါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနံ (ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ သိအပ်သော အလုံးစုံသော တရားအ ပေါင်းကို။ (သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။) ဇာနာတိ၊ သိ၊ တော်မူ၏။ ပဿံ (ပဿိတဗ္ဗံ)၊ မြင်အပ်သော အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ (ဉာဏစက္ခု၊ ဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဉာဏစက္ခုတို့ဖြင့်။) ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ စက္ခုဘူ တော၊ လူတို့၏ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော၊ လူတို့၏ ဉာဏ်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊ လူတို့၏ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ လူတို့၏ မဂ်ဉာဏ် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ ပ၀တ္တာ၊ အခါ

၁။ဝေ၀သမ္ဘ၀မိ၀န္တိ ဝေ၀သမ္ဘတ္တိကံ၊ ဤဒိသန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။ ဝေ၀သမ္ဘတ္တိကန္တိ ဝေ၀သမ္ဘဇနကံ ဝေ၀သိတဗ္ဗံ ဣဒံ မမ အဇ္ဇေသနံ။ ဋီကာ။ ဤဒ္ဒ-ဒ္ဒီတို့၌ ဝေ၀သမ္ဘတ္တိကံ, ဝေ၀သမ္ဘဇနကံ-ဟူသော အဖွင့် တို့ဖြင့် ဝေ၀သမ္ဘ၀-ဟူသောပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြ၏။ ဤဒိသံ, ဝေ၀သိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဖွင့်တို့ဖြင့် ကျရောက်သော အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအတိုင်း ပဒစ္ဆေဒပြု၍ အနက် ယောဇနာသည်။ ဝေ-နှင့် သမ္ဘ၀ံကို တပုဒ်စီခွဲ၍ အနက်ပေးမှားတတ်သည်။

လေးမြင့် သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထသ၊ သစ္စာလေးပါးတည်း ဟူသော အနက်ကို။ နိဿိတာ၊ ထုတ်ဆောင်၍ ပြတော်မူတတ်၏။ အမတသ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မသာမိ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူ၏။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ယံ ပဋိပုစ္ဆထ၊ အကြင်မေး လျှောက်ကြကုန်ရာ၏။ တေသ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သော စေဝ ကာလော၊ ထိုအခါသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေယျ၊ ထင်စွာ ဟောကြားတော်မူရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ (နံ၊ ထိုအနက်ကို။) ဓာရေယျာထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆို၏။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ(ဇာနိတမ္ပံ)၊ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿံ (ပဿိတမ္ပံ)၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ပ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို အနက်ကို။ (မယံ၊ တို့သည်။) ဓာရေယျာမ၊ ဆောင်ကြပါကုန်အံ့။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ သတ္ထု စေဝ၊ သည်လည်း။ သံဝဏ္ဏေတော၊ အပ်၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဂရုံကတ္မာ၊ ဝန်မလေးသည်ကိုပြု၍။ ဝိဘဇတူတိ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ ဟူ၍။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြားကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်လျှောက်ဆိုတပြီးကား။ (တုမှေ၊ သင်တို့ သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်း ကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆို၏။

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ"ဟူသော။ ယံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္မာ၊ ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတ္မာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေန၊ အကြင်သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောကဌ်။ (အပ္ပဟီနဒိဋ္ဌိ၊ မပယ်အပ်သေးသော မိစ္ဆာအယူရှိသော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။) လောကသည်၊ လောကဟူ၍သိတတ်သည်။ လောက မာနီ၊ လောကဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသဘောတရားကို။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ကေန၊ အဘယ် သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊

သတ္တလောကဌ်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာန်၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့ ၊ ဌ်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာန်၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့ ၊ ဌ်။ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာန်၊ တတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (ဃာနေန ဇိဝှါယ ကာယေန မနေန ပေးမြဲ။) အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့ ၊ ဌ်။ ယေန၊ အကြင်စက္ခုပသာဒ စသည်ဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာန်၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ဌ်။ လောကော၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

"အာ၀ုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ပ။အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ အာကခံမာနာ စ၊ အလိုရှိကုန်သော်ကား။ ဘဂ၀န္တံယေ၀၊ ကိုသာ လျှင်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်လော့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) ဓာရေယျာထာတိ၊ မှတ်ကြကုန်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (တေဒ၀ေါစ ပြန်သတ်။)

"အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏-(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ နိသီဒိ သု၊ နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ။တို့သည်။ဘဂ၀န္တံ၊ ကို—

(ယံ ခေါ၊ နော ဘန္တေ ဘဂ၀ါ။ပ။တေမတ္ထံ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ-ပေးမြဲ။)"ဘန္တေ၊ရား။အထ ခေါ၊ ဌ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိမှ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။တေသံ နော၊ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအသီးအခြားဖြစ်သော အက္ခရာတို့ဖြင့်။ဝါ၊ ဤ၀ါကျတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္တောတိ၊ဝေဖန်အပ်၏"ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။ အ၀ေါစုံ၊လျှောက်ကြားကုန်ပြီ။ (ဘဂ၀န္တံ တေဒ၀ေါစုံ ပြန်သတ်။)

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ တေမတ္ထံ၊ဤ နှာယ် ဘိက္ခ၀ေ-စသော စကား၏အနက်ကို။ စေ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍ မေးမြန်းကုန်ငြားအံ့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထို နှာယ် ဘိက္ခ၀ေ-စသော စကား၏ အနက်ကို။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ ဗျာကတံ ယထာ၊ ဖြေကြားအပ်သကဲ့သို့။ ၀ေမေ၀ံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တံ၊ ထို နှာယ် ဘိက္ခ၀ေ-စသော စကား၏ အနက်ကို။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဧသော စေ၀ ဤအာနန္ဒာဖြေကြားအပ်သော အနက်သည်သာလျှင်။ တေသ၊ ဤ နှာယ် ဘိက္ခ၀ေ-စသော

စကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေဝ၊ ဤအာနန္ဒာဖြေကြားအပ်သော အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုနာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသောစကား၏အနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လော့။ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကာမဂုဏသုတ်

· ၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တသော၀၊ ဘုရားလောင်းသည် သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ "မေ၊ငါ၏။ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်သော။ အတိတာ၊ လွန်လေပြီးကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပြီးကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ပဠု၊ ငါးပါးကုန်သော။ယေ ကာမဂုဏာ၊ အကြင် ကာမဂုဏ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တတြ၊ ထို ငါးပါးသော အတိတ်ကာမဂုဏ်တို့၌။ မေ၊ငါ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ မေ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊အနည်းငယ်သာလျှင် [1]။ ဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထို ငါ၏။ "မေ၊ ငါ၏။ စေတသော၊ ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ယေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တရူပေန၊ မိမိ၏အစီးအပွါးကို လိုလားသော သဘောရှိသော (ဌ)။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော (ဌ)။ မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို ၎င်း။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းကိုရင်း။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကရဏီယောတိ၊ ပြုအပ်၏"ဟူသော။ တေ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဤဟ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ တုမှာကမ္ပိ၊ သင်တို့ ၏လည်း။ စေတသော၊ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဌပုဗ္ဗာ၊ကုန်သော။ အတီတာ၊ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအတိတ် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ဝေါ၊သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊သော်။ ဗဟုလံ၊စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဤဟ၊ ၌ ။ ပ ။ ယေ တေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ်ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တရူပေဟိ၊ မိမိ၏ အစီး အပွါးကို လိုလား သော သဘောရှိကုန်သော (ဌ)။ ဝါ၊ မိမိ ကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘော ရှိကုန်သော။ ဝေါ၊

---

[1] ။ အပ္ပံဝါ အနာဂတေ ဃုတိ အနာဂတေ။ ပ ။ ပရိတ္တကမေ၀ အနာဂတေသု ကာမဂုဏေသု ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယာတိ ဒဿေတိ။ ဌ။ အပ္ပံ ဝါ-၌ ဝါ-သဒ္ဒါကို ဝေတ္တ ဖွင့်၏။ ၎င်းကို ရှု၍ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ် သာလျှင်-ဟု ပေးသည်။

သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ ကိုဝင်း။ သတိ၊ ကိုဝင်း။ စေတသော၊ ၏။ အာရက္ခော၊ ကို။ကရဏီ ယော၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ သေ အာယတနေ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏[1]။

ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခုပသာဒသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ရူပသညာ၊ ရုပ်၌ ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သေ အာယတနေ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏[2]။ ။ပ။ ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ မနော စ၊ တေဘူမက စိတ်သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊၏။ ဓမ္မသညာ စ၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဖြစ်သော အမှတ်သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ သေ အာယတနေ၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘဂ၀၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ဝင်တော် မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထို အခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ၀၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တ သ၊ ဖဲသွားမျှ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ၀၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ ဘဂ၀၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ"ဟူသော။(အာကာရ၀ါကျပေးခဲ့ပြီ။)ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္မာ၊ ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အ၀ိဘဇိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ ပြီ။

(ကော နု ခေါ ဣမဿ ဘဂ၀တာ။ပ။ ဣမဿ ခွါဟံ အာ၀ုသော ဘဂ၀တာ သံခိတ္တေန ဥဒ္ဒေ-သဿ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ အ၀ိဘတ္တဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ အာဇာနာမိ-ပါဠိတို့ကို လော-ကန္တ၊ဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

အာ၀ုသော၊ တို့။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ 'တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗေ'ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ သဇ္ဇာယတနနိရောဓံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ 'တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ။ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ' ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (အယံ ခေါ အာ၀ုသော ဘဂ၀၊။ပ။ ဇ၀ဋ္ဌ နံ ဓာရေယျာထာတိ-အထိ လောကန္တ၊ဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သက္ကပဠသုတ်

၁၁၀။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဋ္ဌင်းတန္ရတ်သီးနှင့်တူသော တောင်ထွတ်ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

---

[1]။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ တံ ကာရဏံ ဇာနိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်ဆိုသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍၊ သေ အာယတနေ-ပုဒ်သည်ရင်း ဝေဒိတဗ္ဗေ-ဟူသောပုဒ်သည်ရင်း မောဂ္ဂလ္လာန် ၁၄၂-ကုစေ၀ါ-သုတ် အရ ပဌမာသိကို ပြေ့ရ၍ထားသော ပုဒ်များဖြစ်ကြသည်၊ ဂနုပ္ပဂုမ္မ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဘိဝါဒေတ္တာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤလောကၽ။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောၽသာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာမငြိမ်းကုန်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထို အထောက်အပံ့အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာငြိမ်းကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ စေတ်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဣဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ အာဘိနန္ဒတိ၊ အုံ့။ စေ အာဘိဝဒတိ၊ အုံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အုံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အာဘိနန္ဒတော၊ သော။ အာဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တန္နိဿိတံ၊ ထိုတဏှာကိုမှီသော။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကို ယူခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုတဏှာကို စွဲလမ်းသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ သဥပါဒါနေ၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာမငြိမ်း။ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဟေတု၊ အကြောင်းရင်းမည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ အတောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းမည်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဣဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအုံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အုံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အုံ့။ ဟံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အနာဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနာဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ မျှော်မတတ် မစွဲလမ်းမူ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တန္နိဿိတံ၊ ထိုတဏှာကို မှီသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကိုယူခြင်းရှိသော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ အနုပါဒါနေ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း။ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပဠူသိခသုတ်

၁၁၉။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေ၀-ပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၏သားဖြစ်သော။ ပဠူသိခေါ၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသောကြောင့် ပဠူသိခ အမည်ရှိသော နတ်သားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေ၀ပုတ္တော၊သော။ ပဠူသိခေါ၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ပဠူသိခ၊ ပဠူသိခနတ်သား။ပ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ (အကြင်းကို သက္ကပဠူသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

ဆင့်၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်

၁၂၀။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ အနာထပိ ဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကေ၁၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ ၀ါ၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်သို့။ အာ၀တ္တော်တိ၊ လည်၏" ဟူသော။ (တနည်းကား— ဟီနာယာ၀တ္တော်တိ၊ လူထွက်၏ ဟူသော။) ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်ဆိုသောစကားသည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရဿ၊ မပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိသော။ ၀ါ၊ မလုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိသော။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညုနော၊ (ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ပစ္စ၀ေက္ခဏာဆင်ခြင်ခြင်း၌) အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနနုယုတ္တဿ၊ အဖန်ဖန်အားမထုတ်အပ်သော ရဟန်းအား။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊ ၌။ အမတ္တညူ၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနနုယုတ္တော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္ဓာနေဿတိတိ၊ ကျိုးစားအားထုတ်နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ စွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စွာ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ သန္ဓာနေဿတိတိ၊ နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားရှင် သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ्ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ဝာဓိကရဏမေဝ၊ အကြောင်းစကျွန်ခြေကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နံ (ဘိက္ခုံ)၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အန္ဝာဿဝေယ္ယုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစကျွန်ခြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သေသမေတံ၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စကျွစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိသင်္ခါ (ပဋိသင်္ခါယ)၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။ ဒဝါယ၊ ရွှာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါးကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မမျိုး။ မဒါယ၊ လက်ဝေ့,,လက်ပန်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ ဗလမာန်,ပုရိသမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ မမျိုး။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ မမျိုး။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမား,ကခေါသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း တင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာ-ဟာရေတိ၊ မမျိုး။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ ဧဝ၊ ကံကုန်သဖြင့် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။) ယာဝ ယာပနာယ ဧဝ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်သဖြင့် မျှတခြင်းအကျိုးငှါ သာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊မျိုး၏။) ယာဝ ဝိဟိံသုပရတိယာ ဧဝ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို နှိပ်စက်တတ်သော မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းမှ ကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။) ယာဝ ပြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧဝ၊ အလုံးစုံသော ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓတည်းဟူသော သာသနာတော်ကို ခြိုးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်[1]။ (အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။) ဣတိ၊ ဤသို့

[1]။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ၁-၁၃၀-နှာ၊ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌိ ၁-၁၆၈-နှာ။

အာဟာရကို မျိုသဖြင့်။ ပုရာဏ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲ၀ေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟာခ်ါမိ၊ ငါဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမှု၍ သုံးဆော့ခင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲ၀ေဒနာကို လည်း။ နာ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ငါမဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ယာတြာ စ၊ ဣရိယာပုထ် မျှတသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ (အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။) ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀ံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိ၀သံ၊ နေ့အဘို့၌။ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ အာ၀ရဏီယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပိတ်ပင်၍ တားဆီးတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိ၀ရဏ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏ (သုဓ်သင်၏လည်းဟု)။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပဌမယာမ်၌။ စက်မေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာ၀ရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံ ယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက္ခ၀ဏ်ပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက္ခ၀ခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထားသည်ကိုပြု၍။သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်ကို။ မနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟ-သေယ္ယံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ ယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ စက်မေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာ၀ရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ "(မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ လုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘ၀ိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူနော၊ (ခံခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း, ပစ္စ၀ေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ခြင်း၌) အတိုင်း အရှည်ကို သိလေ့ရှိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း တည်းဟူသောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဘ၀ိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဧ၀ံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရာဟုလော၀ါဒသုတ်

၁၂၁။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ အနာထပိ ဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နေ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တယောက်

အထိုးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူစဉ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ "ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလာအား။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောတဆယ့် ငါးပါးသော တရားတို့သည်။ ပရိပက္ကာ ခေါ်၊ ရင့်ကျက်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလာကို။ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယေ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိနေယျ၊ ဆုံးမရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား"ဟူသော။ ဧဝံပရိ-ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခွဲပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလာကို။ "ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ နိသီဒနံ၊ ထိုင်စရာသားရေပိုင်းကို[1]။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ တိုသူကန်းတောသို့။ ဒိဝါဝိဟာ-ရာယ၊ နေ့သန့်နေရန်အလိုငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

"ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ။ ပန်ခံ၍။ နိသီဒနံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ တနည်း—ဘဂဝန္တံ (ဘဂဝတော)၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟ-သာနိ၊ နတ်အထောင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ "အဋ္ဌ၊ ယနေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယေ၊ ၌။ ဝိနေဿတိတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့"ဟူ၍။ အနုဗန္ဓာနိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဇောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ မဃင်ရှားသော။ ဝါ၊ တပင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အာယသ္မာပိ ခေါ် ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ဘဂဝါ၊ သည်—

"ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော"။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တခုမေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊

---

[1] နိသီဒနန္တိ ဣဓ စမ္မခဏ္ဍံ အဓိပ္ပေတံ။ (အဋ္ဌကထာ-၂ စာပိုဒ် ၇၀။)

ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ၀ါ၊ ချမ်းသာလေလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်ထပ်တခုမေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမ၀ယ်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို မမြဲ, ဆင်းရဲ, ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၊၏။)ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယမ္ပိဒံ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်သမ္မယုတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ သညာဂတံ၊ အကြင် သမ္မယုတ်ဖြစ်သော သညာသည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သမ္မယုတ်ဖြစ်သော သင်္ခါရသည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်သမ္မယုတ်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်ရင်း။ (အတ္တာ၊ ရှိ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာ,သင်္ခါရကွန္ဓာ, ဝိညာဏကွန္ဓာသည်လည်း။ နိစ္စံ ၀ါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ၀ါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ အံ့။ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာ သင်္ခါရကွန္ဓာ ဝိညာဏကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ ၀ါ၊ လော။ သုခံ ၀ါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ပန၊အံ့။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာ, သင်္ခါရကွန္ဓာ, ဝိညာဏကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမ၀ယ်၊ ရှိ၏။ တံ၊ ကို။ပ။ သမနုပဿိတုံ၊ ငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (အကြင်းလွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ တံ ကိ ံ မည်သိရာဟုလ-စသောစကားကို။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ၀ါ၊ မိမိ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် စုဏ္ဏိယသက်သက်ဖြစ်သော တရားတော်ကို။ ဘည္ဒမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မတော ရာဟုလဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသ၀ေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ ၁။ အနေကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေ၀တာသဟဿာနဉ္စ၊ အထောင်သောနတ်တို့အားလည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက တရားသည်။ သမုဒယ၀ယ်၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမကတရား သည်။ နိရောဓ၀ယ်၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူမှုန်းသော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ၀မ္မစက္ခုံ၊ မဂ်ဉာဏ် လေးပါး, ဖိုလ်ဉာဏ်လေးပါးဟူသော ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါအာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။)

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-သံယောဇနိယမမ္မသုတ်

၁၂၂။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ၀ါ၊ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ၀မ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုရင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရား

၁။ ဝိ မတိ-၁၊၉၄-နှာ အထ ၀ါ နည်းအရ ပေးသည်။ (ရွှေကပေးခဲ့ပြီး၊ပြန်ရှု။)

ကိုရင်း။ (အဟ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏အာရုံ ဖြစ်သောတရား, သံယောဇဉ်တရားကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားသည်။ ကတမံ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤရှုပါရုံတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တတ္ထ၊ ထို ရှုပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှုပါရုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေ၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုရင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါန်တရားကိုရင်း။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သောတရား, ဥပါဒါန်တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ နည်း။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ကတမံ စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤရှုပါရုံတို့ကို။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဃယာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရှုပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ တို့၌။ တံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ။ မည်၏။ပ။ ဣတိ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊နှစ်ခုမြောက်သော။လောကကာမဂုဏဝဂ္ဂေါ၊လောက
ကာမဂုဏဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုလောကကာမဂုဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မာရပါသေန၊ မာရပါသသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ ပဌမမာရပါသသုတ် ဒုတိယမာရပါသသုတ် နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ လောကကာမဂုဏေန၊ လောကသဒ္ဒါ, ကာမဂုဏ သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ လောကန္တရိကမနသုတ်, ကာမဂုဏသုတ်တို့ရင်း။ သက္ကော စ၊ သက္ကပဉ္ဇသုတ်ရင်း။ ပဠိသိခေါ စေဝ၊ ပဠိသိခသုတ်ရင်း။ သာရိပုတ္တော စ၊ သာရိပုတ္တသဒ္ဒါဝိဟာရိကသုတ်ရင်း။ ရာဟုလော စ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်ရင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ဟုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၃) ၃-ဂဟာပတိဝဂ်

၁-ဝေသာလီသုတ်

၁၂၄။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယ်၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသော တောင်၌။ (မဟာဝုန်တောင် ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ကူဋာဂါရ-သာလာယ်၊ စုလစ်မှန်းချန် အထွဋ်တပ်သော ဂန္ဓကုဋီကျောင်း၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဝေသာလိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော။ ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ ပြီးသော။ ဝေသာလိကော၊ သော။ ဥဂ္ဂေါ၊ သော။ ဂဟာပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ပ။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိ-ဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တန္နိဿိတံ၊ ထိုတဏှာကိုမှီသော။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကို ယူခြင်းရှိသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်။ သဉ္ဇပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ သည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ကိုလေသာမငြိမ်း။ (အကြင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဇသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဝဇ္ဇီသုတ်

၁၂၅။ ဧကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌။ ဟတ္ထိဂါမေ၊ ဟတ္ထိမည်သောရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဟတ္ထိဂါမကော၊ ဟတ္ထိမည်သော ရွာ၌နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂမည်သော။ ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဇသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နာဠန္ဒသုတ်

၁၂၆။ ဧကော်၊ သော။ သမယ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိအမည်ရှိသော။ ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ (အကြင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဇသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်

၁၂၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလ-ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဥဒေနော၊ ဥဒေနအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီးရ၍။ အာယသ္မတာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ။သမ္မောဒနီယံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေပြီးသော။ ဥဒေနော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ကို။ "ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အိုအရှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ သုသူ၊ ပျိုမြစ်နုနုယ်ကုန် သော။ ကာဠကေသာ၊ မည်းနက်သောဆံရှိကုန်သော။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိဂ်ိဇ္ဇတာဝိနော၊ ရှေးဦး မြူးထူးပျော်ပါးခြင်းမရှိ ကုန်သော။ (မမြူးထူးမပျော်ပါးဘူးကုန်သော။ တနည်း-မသုံးဆောင် မခံစားအပ်ဘူးကုန်သော ဟူ၍သော်လည်းပေး။)ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့် ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ အဒ္ဓါနဠ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးလည်း။ (ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။) အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ်အဆက်ကို) ပြည့်စုံစေကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထို အကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ အကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက် ထားပြီ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇာနတာ၊ သိအပ်သော တရားအပေါင်းကို သိတော်မူတတ် သော။ ပဿတာ၊ မြင်အပ်သော တရားအပေါင်းကို မြင်တော်မူတတ်သော။ အရဟတာ၊ လူနတ် တို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော် တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်လော့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မာတုမတ္တီသု၊ အမိအရွယ် ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ မာတုစိတ္တံ၊ အမိဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဘဂိနိမတ္တီသု၊ နှမအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဘဂိနိစိတ္တံ၊ နှမဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဓီတုမတ္တီသု၊သမီးအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဓီတုစိတ္တံ၊သမီးဟူသော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထာတိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ယေန၊ကြောင့်။ပ။အဒ္ဓါနဠ၊လည်း။ အာပါဒေန္တိ၊(အစဉ်အဆက်) ပြည့်စုံစေ ကုန်၏။ အယံ ခေါ၊ဤသည်ပင်လျှင်။ ဟေတု၊မည်၏။ အယံ ခေါ၊သည်ပင်လျှင်။ ပစ္စယော၊မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ လောသံ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ မာတုမတ္တီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘမ္မာ၊ လောဘသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည် [1]။ ဝါ၊ လောဘနှင့်ယှဉ်သောတရားတို့သည် [2]။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂိနီ-မတ္တီသုပိ၊ ဖွားမတို့၌လည်း။ လောဘမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓီတုမတ္တီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဋ္ဌ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ် အဆက်ကို)ပြည့်စုံစေကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော။ သော ဟေတု စ၊ သည်ရင်း။ အညော၊ သော။ သော ပစ္စယော စ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ ပဿတာ၊ သော။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေ၊ ကုန်လော့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပါဒ-တလာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဆံဖျားတိုင်အောင်။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သောခြေဘဝါးတိုင်အောင်။ တစပရိယန္တံ၊ အရေပါးလျှင်အဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရွံရှာဘွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ (ပစ္စဝေက္ခထ၌စပ်။) 'ဣမသ္မိံ' ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံဘို့သည်ရင်း။ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်ရင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်ရင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်ရင်း။ တစော၊ အခရထူ အရေပါးသည်ရင်း။ မံသံ၊ အသားသည်ရင်း။ နှာရု၊ အကြောသည်ရင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်ရင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီသည်ရင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိုသည်ရင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်ရင်း။ ယကနံ၊ အသည်းသည်ရင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်ရင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်ရင်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုပ်သည်ရင်း။ အန္တံ၊ အူမသည်ရင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်ရင်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်ရင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်ရင်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်ရင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်သည်ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်ရင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်ရင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်ရင်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်ရင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်ရင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်ရင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးသည်ရင်း။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှာပ်သည်ရင်း။ လသိကာ၊ အစေးသည်ရင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်ရင်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏'ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခထာတိ၊ ဆင်ခြင်ကြကုန်လော့"ဟူသော။ ဇတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဋ္ဌ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ဟေတု၊ ဘည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ဘာဝိတကာယာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ (ပွါးမျှားအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ကြွင်းသောပုဒ်တို့ကို ၂-နက်ပေး။) ဘာဝိတသီလာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော သီလရှိကုန်သော။ ဘာဝိတစိတ္တာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော စိတ်

၁။ ဤအနက်ကား လောဘခမ္မာတိ လောဘဘာယော ဟုဒသာ ဆဏ္ဍနိပါတ အံ-ဋ္ဌ ၄၄-စာပိုဒ်-၁၁၅-နှာ။ လောဘသ အပနာဟာရပ္ပတ္တိယာ ဗဟုဝစနဝသန "လောဘခမ္မာ"တိ ဝုတ္တံ-ဟူသော သံ-ဋီ တို့ကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဤအနက်ကား လောဘခမ္မာတိ အာဒီဟိ တံသမ္မယုတ္တကာ ခမ္မာ-ဟူသော ဆဏ္ဍနိပါတ အံ-ဋ္ဌ စာပိုဒ် ၄၇-၄၈-စာပိုဒ် ၁၁၇-နှာကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

ရွိကုန်သေ။ ဘာဝိတပညာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော ပညာရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဘိက္ခေ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ထို၊ရဟန်းဘို့သည်၊ (ဘ:ဝေတုံ့ဖ္ဖ တုံ့ပစ္စည်း၏ အယှဉ် ဆင်ခြင်ကတ္တားကြံ၍ပေးသည်၊) တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘ.ဘဝတု၊ ပွါးစေခြင်းငှါ။) သုကရံ၊ ပြုလွယ်သည်၊ ဟေ.တိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ယေ တေ ဘိက္ခေ၊ တို့သည်။ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွါးစေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွါးဘေအပ်သော သီလရှိကုန်၏၊ အ ဘာဝိတဝိတ္တာ၊ မပွါးခဲအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတ-ပညာ၊ မပွါးစေအပ်သော ပညာရှိကုန်၏။(ရှေးနည်းအတိုင်း ဝိသေသနသေ:လည်းပေး။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘာဝေတုံ၊ ငှါ။) ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်။ ဟေ:တိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ အပြကဒါ၊ တ.ံတခါ၌။ အသုဘ-ဘော၊ အသုဘဟူ၍။ (အသုဘအားဖြင့်သော်လည်းခပေး။) မနသိ ကရိသာမိတိ၊ နှလုံးသွင်းအံ့ဟူ၍။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ သုဘတောဝ၊ သုဘအားဖြင့်သာလျှင်။ အာဂ:စ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ဘော ဘ:ရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဋ္ဌ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အညောစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သော ဟေတု၊ သည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိ:သးသ:လော။ အညောစ၊ သော။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေ၊ ကုန်လေ့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်ရည်းအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ (လုံ့ခွံ့စေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြင့်၍သော်လည်းပေး။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတ္ဝာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ နေ၊ ကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝဿဝေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တ.ဿ၊ ကို။ သံဝရာယ၊ ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကုန်လေ့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊ ကုန်လေ့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လေ့။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထာတိ၊ ကုန်လေ့"ဟူသော။ တေ၊ ဤကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဋ္ဌ၊ ပတ်လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ ခေါ၊ သည်လည်း။ ဟေတု၊ တည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ အစ္ဆရိတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ဋ္ဌတကား။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလုန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာ:ရဒ္ဒါ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဋ္ဌ၊ ပတ်လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ သော၀၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သံဝရတရားသည်သာလျှင်။ ဟေတု၊ မည်၏။ သော၀၊ သည်သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ အဟမ္မိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ယသ္မိं သမယေ၊ အကြင် အခါ၌။ အရဟတ္တဖလဿ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ ဧဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အရက္ခိတေန ဧဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ မစောင့်စည်း အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသော၊ ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ အနေ္တ ဘုရိ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်ပါ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ လောဘမမ္မာ၊ လောဘသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ သည်။ ဝါ၊ လောဘနှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိသဟန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ ယသ္မိं စ ခေါ သမယေ၊ ဌာကား။ အာမ၊ သည်။ ရက္ခိတေနေဝ၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ရက္ခိတာယ ဧဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ရက္ခိတေန ဧဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍တည်သော။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သံဝုတာဟိ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနေ္တ ဘုရိ၊ သို့။ ပဝိသာမိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ဌ။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ လောဘမမ္မာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ နေ ပရိသဟန္တိ၊ မလွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်ကုန်။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပေစု။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ အဘိက္ကန္တံ၊ ပေစု။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ နိက္ကုဋ္ဌတံ၊ မှောက်၍ ထားအပ်သော ဇတ္ထုကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှံရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်, သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျ-ထာပိ ဝါ၊ လက်ကိုကိုင်ဆွဲ ဤလမ်းဘဲဟု ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဌင်း။ "စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင် ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါခဲ့တို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့"ဟု နှလုံးသွင်းကုန်၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဒီပေါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတာ ဘာရဒ္ဒါဧန၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ ဧ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ထင်စွာပြုတော်မူအပ်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။ သောဟံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုဌင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုဌင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်း ကိုဌင်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါ ဧဝ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ ဧ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတံ၊ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါ၏လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

စဘုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သောဏသုတ်

၁၂၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဗြဲ၏သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အထ ခေါ၊ ၌။ သောဏော၊ သောဏအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏သားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်၏။ စာပိုဒ် ၁၁၈-သင်္ဂဟပဋ္ဌသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဃောသိတသုတ်

၁၂၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီ ပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဃောသိ-တော၊ ဃောသိဘုရင်အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှလောက် သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ နုခေါ တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်သည်ဧကင်း။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေ တတ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ဧကင်း။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်ဧကင်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ် သည်ဧကင်း။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ဧကင်း။ စက္ခု-ဝိညာဏဓာတု၊ သည်ဧကင်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ သည်ဧကင်း။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရုံတို့ သည်ဧကင်း[1]။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ သည်ဧကင်း[2]။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်, သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အကြင်းလွယ်၏ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ ဘာဝတာ၊ ဤမျှ လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်

၁၃၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဝန္တိသု၊ အဝန္တီ တိုင်း၌။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရဋ္ဌပြည်၌။ ပဝါတေ၊ ပဝါတအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟာလိဒ္ဒိကာနိ၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ၏ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ ဝေဒနာထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊

၁။ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၍ 'မနာပါ'ပုဒ် မပါသင့်၊ ဧကုတ္တရနိကာယ်ကျစသည်ကျမ်းကိုကြည့်ထောက်။

၂။ စက္ခုဝိညာဏဓာတုနောက်၌ တချောင်းပိုဒ် မပါမျှ၊ ထည့်ပါလေ။

ဖြစ်၏–ဟူသော။ ဤသံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ကသံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ စက္ခု-ဝိညာဏဉ္စ၊ ကိုဥင်း။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ဖဿ ကိုဥင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုနာ ဧဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အမနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်၊ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ ကိုဥင်း။ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ကိုဥင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုနာ ဧဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပေက္ခာ ဌာနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ ကိုဥင်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ကိုဥင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

သဗ္ဗာမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၈-နကုလပိတုသုတ်

၁၃၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်း၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရိမြို့၌၊ မိဂဒါဝေ၊ သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠာ မည်သောဘေး၌ ၊ ဝိဟရတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ နကုလပိတာ၊ နကုလသတ္တိုသား၏ အဘ ဖြစ်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊နည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်၏။ စာပိုဒ် ၁၁၈- သက္ကပဉ္ဇသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၁။ အံ ၇၊ ၁-၂၁၇-နှာကြည့်။

၉-လောဟိစ္စသုတ်

၁၃၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဝန္တိသု၊ အဝန္တိတိုင်း ၌။ မဂ္ဂရကတော၊ မဂ္ဂရကတမည်သောမြို့၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စဿ၊ လောဟိစ္စမည်သော။ ब्राह्मणस्स၊ ပုဏ္ဏား၏။ သမ္မုခီဘူတော၊ မျှားစွာ ကုန်သော။ အနေကေ ဝါသိကာ၊ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဒ္ဒဟာရကာ၊ ထင်းကို ဆောင်ယူ တတ်ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ အရညကုဋိကာ၊ တောကျောင်းကုဋိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကုန်ပြီး၍။ ကုဋိကာယ၊ တောကျောင်းကုဋိ၏။ ပရိဝေတာ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုစင်္ကမန္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် သွားလာကြကုန်၏။ အနုဝိစရန္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် လှည့်လည်ကြကုန်၏။ "ဣမေ ပန၊ ဤသူတို့သည်ကား။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်၏။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣဇ္ဈာ၊ ခင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏[1]။ ကဏ္ဏာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ပြဟ္မာ၏ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဣမေ၊ ဤရဟန်းယုတ်တို့ကို။) ဣမေသံ ဘရဘကာနံ၊ ဤသူကြွယ်တို့သည်။ သက္ကာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်၏။ ဂရုကာ၊ အလေး အမြတ်ပြုအပ်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏ အပစိတာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်၏" ဟူ၍။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့အချို့ကုန်သော။ သေလေယျကာနိ၊ တယောက်သည် တယောက်၏ကျောက်ကုန်းတို့ကို ဆဲကြကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ခုံကျော်ပြေးလွှား ကစားခြင်းတို့ကို[2]။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ တေ မာဏဝကေ၊ ထိုလုလင်တို့ကို။ "မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဘုဿိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ တေ မာဏဝကေ၊ တို့ကို။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။)—

(မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။) ယေ (ပြာဟ္မဏာ)၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုရာဏံ၊ ရှေးခေါ်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်တရားကို။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏။ တေ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သီလုတ္တမာ၊ သီလသျှင် အမြတ်ရှိကုန်သည်။ ပုဗ္ဗတရာ၊ အလွန် ရှေးကျကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကောဓံ၊ အမျက် ဒေါသကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၍။ ဒုဗ္ဘိရာနိ၊ စက္ခုစသော ဒွါရတို့ကို။

---

[1]။ ဥပဒ္ဓာနဝသေန ဣဘံ ဟရန္တိတိ ဣဇ္ဈာ၊ ဟတ္ထိဂဠါဒကာ။ ဤနေ့၊ ဥပဒ္ဓာဘဒ္ဒံ ဣဘံ အခုဟန္တိတိ ဣဇ္ဈာ၊ ဟတ္ထိဘဏ္ဍကာ၊ ဟိနဇိမိကတာယ ဟေတေ ဣဇ္ဈာ ဝိယာတိ ဣဇ္ဈာ။ မ-ဋီ ၂၊ ၃၁၁။ သီ-ဋီ ၁၊ ၂၉၇။ သီ ဋီသစ်-၂၊ ၂၄၉-တို့၌ တမျိုးဖွင့်၏ ရှုလေ။

[2]။ သေလေယျကာနိတိ အညမညဿ ပိट္ဌိ ဂဟေတ္မာ လင်္ဃိတ္မာ ဣတော စိတော ဧကမ်မနကီဠနာနိ။ (ဋီ) သေလေယျကာနိတိ အညမညံ သိလိဿနလဿနကီဠနာနိ။ (ဋီ)

ဂုတ္တာနိ၊ လုံ့ခြုံ့စေအပ်ကုန်သည်။ သုရကွီဘာနိ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုရာဏံ၊ ကို။ သဒ္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မေ ၄၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတရား၌ ၎င်း။ စ္စာနေ စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ္တိ စ္စာန်၌ ၎င်း။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ အဒဟသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဣမေ စ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ ဝေါဟာရမ္မ၊ (ဤဂုဏ်တို့မှ) ဖဲရှောင်ကုန်၍။ ဇပါမသေတိ၊ မန္တန်ကိုရွတ်ဆိုကုန်အံ့ဟု။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်ဖြင့်။ မတ္တာ၊ ယာစ်ကုန်လျက်။ ကောဓာဘိဘူတာ၊ အမျက်သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြင့်၍။ ပုထုအတ္တဒဏ္ဍာ၊ ကိုင်ဆွဲအပ်သော အထူးထူးအပြားပြားသော ဒုတ်လုံတန်ဍိုကုန်လျက်။သတဏှာတဏှာ၊ တဏှာရှိသောသူ, တဏှာမရှိဒသာသူတို့၌။ ဝိဒူဗျမာနာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြင့်၍[1]။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သော ကိုယ်မှုစသည်ကို။ ဧရန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏။

သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏။ ဝိတ္တံ၊ (ပတ္တမြားပုလဲစသော အထူးထူးအပြားပြားသော) ဥစ္စာသည်။ (မောဃံ ဣဝ၊ အချည်းနှီးပြုစ်သကဲ့သို့။ အဂုတ္တဒ္ဒါရဿ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသောဒွါရရှိသောသူ၏ (အကျင့်တို့သည်။) မောဃာ၊ အချည်းနှီးတည်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာသကာစ၊ (တရက်, နှစ်ရက် စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တစုံတခုသော) အာဟာရကို မစားခြင်းငင်း။ ထဏ္ဍိလသာယိကာ စ၊ စိမ်းသောသမန်းမြက်ဖြင့် ငင်းအပ်သောမြေ၌ အိပ်ခြင်းငင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌ သာလျှင်။ သိနာနဉ္စ၊ ရေချိုးခြင်းငင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒါ စ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကိုသင်ခြင်းငင်း။ ခဏာဒီနဉ္စ၊ ကြမ်းတန်းသောအတွေ့ရှိသော သစ်နက်ရေကိုဆောင်ခြင်းငင်း။ ဇဋာ စ၊ ဆံကျစ်ထားခြင်းငင်း။ ပဒါဏ် စ၊ သွားချေးထားခြင်းငင်း။ မန္တာ စ၊ မန္တန်ရွတ်ခြင်းငင်း။ သိလဗ္ဘတ်၊ ဆိတ်နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်ငင်း။ (အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။) တပေါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်မည်၏။ ကုဟနာ စ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကို ပြုခြင်းငင်း။ ဝဏ်ဒဏ္ဍာ စ၊ ကောက်သောဒုတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခြင်းငင်း။ ဥဒကာဘိမနာနိ စ၊ ရေဖြင့် မျက်နှာကို ဆေးကြောခြင်းငင်း။ ဧတေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဂ်ဋ္ဌိကွဘာဝနာ၊ အနည်းငယ်သော အာမိသကို ပွါးစေခြင်းငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်ကုန်၏။

(တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။) စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ သုသမာဟိတံ၊ အလွန်ဘည်ကြည်ပြီ၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျူ။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ အဓိလံ၊ ဒေါသဟူသော ဆူးငြောင့်မရှိ။ ဝါ၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့၏။ သော၊ ထိုကျင့်စဉ်သည်။ ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သော

၁။ ဤ၌ 'ဝိရဇ္ဇမာနာ' ဟု ရှိသော်လည်း "အဝိရဇ္ဇါ ဝိရဇ္ဇေဿု" ဟူသော သံ ၁ ၂၄ နှာ ထောက်ပြီး 'ဝိရုဇ္ဈမာနာ' ၊ ၎င်း၌ သမ္ဗန်ဃိုက်သည်၊ တဏှာ ရှိ, မရှိ သတ္တဝါဟူသမျှတို့၌ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၍ ဆဲရေးခြင်း စသည်ကိုပြုကုန်၏ ဟုလိုသည်။ သျာမ နှာ ၁၄ ၌လည်း ဣမေ စ ဝေါဟာရမ္မ ဇဟာမသေတိ၊ ဂေါတ္တေန မတ္တာ ဝိသမံ စရန္တိ။ ကောဓာဘိဘူတာ သုပုထုတ္တဒဏ္ဍာ၊ ဝိရုဇ္ဈမာနာ ဇာသထာဝရေသု- ဟု "ဝိရုဇ္ဈမာနာ" ၎င်း ရှိသည်။

ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းစဉ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ မာဏဝကာ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ လောဟိစ္စံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ယဠ္ဟေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဇာနေယ္ယ၊ သိပါ၏လော။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ ဝေဒတို့ကို။ ဇေတုံ၊ သန့်၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပါ၏။ ပဋိဇာနာသိ ဘိဘိ၊ ပယ်မြစ်ပါ၏"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ သည်။ အနုတ္တမနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ အညာတ္ထု၊ စင်စစ်။ မာဏဝကာနံယေव၊ လုလင်တို့၏သာလျှင်။ (ဝစနံ၊ ကို။) သုဘ္မာ၊ ကြား၍။ သမဏံ၊ သော။ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ အက္ကောသေယ္ယံ၊ ဆဲရေးငြားအံ့။ ပရိဘာသေယ္ယံ၊ ရေရွတ်ငြားအံ့။ ဇော်၊ ဤသို့ဆဲရေး, ရေရွတ်ခြင်းသည်။ နု ခေါ ပန ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ အဟံ၊ သည်။ (သမဏံ၊ သော။ မဟာ ကစ္စာနံ၊ သို့။) ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေးရမူကား။ ယံ နု နာတိ၊ ကောင်းလေစွာကား" ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံဝေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ ထိုလုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ ၌။ အာသဿ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို၊ "ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်ဘို့၏။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမံသု နု ခေါ၊ လာကုန်ပါသလော"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ သင်၏။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဣဒ၊ သို့။ အာဂမံသု ခေါ၊ လာကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ အရှင်ကစ္စာန၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကောစိဒေव၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောဟောခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ငါ၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောစိဒေव၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟု ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ယထာကား အနက်မဲ့။) ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ ၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ၏။ "သိလုဘ္ဘမာ ပုဗ္ဗဘရ အဟေသုံ။ပ။ သော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မပတ္တိယာတိ၊ သိလုတ္တမာ ပုဗ္ဗတရ အဟေသုံ။ပ။ သော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မပတ္တိယာ"ဟူ၍။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာ-သလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အာကာရဝါကျပါ၊ ဂါထာမျှားအနက်ပေးပြီး။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ၏။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံ ကစ္စာနော၊ သည်။ အဂုတ္တဒ္ဒါရောတိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒ္ဒါရရှိ၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သောသူသည်၊ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ အဆင်းဌ်။ အဒ်မုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်း အားဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပိယရူပေ၊ မချစ်အပ် မသာယာအပ်သော သဘော ရှိသော။ ရူပေ၊ ဌ်။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၏ (အမျက်ထွက်၏ဟုလို)။ အနု-ပဋ္ဌိတကာယသ္မိတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော ကာယဟာသတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တစေတသော၊ (ညစ်နွမ်းသော စိတ်ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ (နိရုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်စပ်။) အသေ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပဓိနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဋ္ဌ ဧဝ ဘဝေ ဝိမုဒ္ဓိ ၊ ထိုအရဟတ္တနိုလ်သမာဓိကိုဌင်း။ တဋ္ဌ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုဌင်း၊ ယသာဘူတံ၊ ဟုတ်ဘိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိ။ (သောတေန သဒ္ဒံ သုဏာ။ပ။ နိဗ္ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ပေးမြဲ။) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးပဲဖြစ်ပေစ့။ ဘော-တာ ကစ္စာနေန၊ သည်။ ယာဝ စ၊ အလွန်သာလျှင်။ (ဣဒံ အနက်ခဲ့။) အဂုတ္တဒ္ဒါဆုဝ၊ မစောင့် စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒ္ဒါရရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဂုတ္တဒ္ဒါ-ရောဘိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒ္ဒါရရှိသူဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားအပ်၏။

ဘဝံ ကစ္စာနော၊ သည်။ ဂုတ္တဒ္ဒါရောတိ၊ စောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒ္ဒါရရှိသူဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ဌ်။ နာဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။ ဝါ၊မတပ်မက်။ အပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ဌ်။ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။ (အမျက် မထွက်ဟူလို။) ဥပဋ္ဌိတကာယသ္မိတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ ပေးမြဲ။)

၁။ ပရိတ္တစေတသောတိ ဘနုပဋ္ဌိတသတိကာယ သံကိလေသဝိဇ္ဇေန ပရိတ္တဝိဇ္ဇာ။ ၌။ ပရိတ္တဝိဇ္ဇာတိ ပရိတော ခဏ္ဍိတဝိဇ္ဇော။ ဌ်ကာ။ ။ပရိတ္တစေတသော, လာသတ္ထော, အပ္ပမာဏစေတသောတ္ထိ သ-ကား သမာသန္တ သာဂမတည်း။ ပရိတ္တာ စေတသာ ယဿ၊ အပ္ပမာဏာ စေတသာ ယဿ-ဟု ဝါ.ကျခင်း။ သာဂမ ဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ-နှာ ၁၆၂-၌။

ဘဝ် ကစ္စာနနာ၊ သည်။ မဗ္ဗရကဘေ၊ မဗ္ဗရကဘမည်သော မြို့၌။ ဥပါသကကုလာနိ၊ ဒါယကာ တို့၏အိမ်တို့သို့။ ဥပသက်မတိ ယထာ စ၊ ချဉ်းကပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လောဟိစ္စကုသဲ၊ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်သို့။ ဥပသက်မတု၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလေ့။ တတ္ထ၊ ထို လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်၌။ ယေ မာဏဝကာ ဝါ၊ အကြင်လူလင်ပျိုတို့သည်၎င်း။ ယာ မာဏဝိကာ ဝါ၊ အကြင်လုံမပျိုတို့သည်၎င်း။ ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ၊ အရှင်ကစ္စာနကို။ အဘိဝါဒေယန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်လတ္တံ့။ ပစ္စုဋ္ဌယန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုပြုကုန်လတ္တံ့။ အာသနံ ဝါ၊ နေရာကို၎င်း။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေကို၎င်း။ ဒယန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း, နေရာပေးခြင်း, ရေပေးခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုလူလင်ပျို, လုံမပျိုတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီး အပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၁၀-ဝေရဘစ္စာနိသုတ်

ဘုဉ္ဇ။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ ကာမဏ္ဍာယံ၊ ကာမဏ္ဍမြို့၌။ တောဒေယျသေ၊ တောဒေယျအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏသေ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တောယ၊ ဝေရဟစ္စာနိအနွယ် ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏိယား၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ အန္တေဝါသိ၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော။ မာဏဝကော၊ လုလင်သည်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ တံ မာဏဝကံ၊ ထိုလုလင်ကို။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ အာယသ္မတာ ဥဒါယိနာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတေန၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမာဒပိတေန၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတေန၊ ကောင်းစွာ ထက်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတေန၊ ကောင်းစွာရွှင်စေ အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ ဝေရဟစ္စာနိ ဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ယဋ္ဌေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဝေနေယျာသိ၊ သိပါလေ့။ သမဏော၊ သော။ ဥဒါယီ၊ သည်။ အာဒိကလ္ယာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလ္ယာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်း ရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေवलပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံ စုံပြည့်စုံစွာသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောဘော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဘည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ"တိ၊ ထင်ရှား ပြဘော်မူ၏"ဟူသော"။ ဘော်၊ ဤဝကားကို။ အဓိဝါစ၊ ပြောဆိုပြီး၊ မာဏဝက၊ လုလင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ၊ သော။ ဥဒါယိံ၊ ကို။

၁။ ဒီ-ဋ္ဌ ၁၁၄၀-နှာ ဘဖွဲ့ဘရ ပေးသောဘနက်ဘည်း။ ဝိ-ဋ္ဌ-၁-၃၇-နှာ ဘနွင့်ဘရ အာဒိကလ္ယာဏံ မဇ္ဈေကလ္ယာဏံ ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ-သုံးပုဒ်ကို ဓမ္မ၏ ဝိသေသန။ သာတ္ထ။ပ။ပရိသုဒ္ဓံ-လေးပုဒ်ကို ဗြဟ္မစရိယ၏ ဝိသေသနဘဖြစ်ဖြင့်လည်း ဘနှက်ဒေးလေဉီး။

သ္ဓာတနာယ၊ နက်ဖြန်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု, ပိတိသောမနဿဖြစ်ပွါးခြင်းငှါ။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဘိတ်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ "ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့သျှင်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဥဒါယီ၊ သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့၏။ အာစရိယဘရိယာယ၊ ဆရာ၏မယားဖြစ်သော။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ သ္ဓာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု ကိရာတိ၊ လက်ခံတော်မူပါလေ့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဝါ၊ လွန်သောအခါ၌။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်, သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု မြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာမှတ်သား၍။) ပါဒုကာ၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရောဟိတ္ဝာ၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်နေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩဂုဏ္ဌိတ္ဝာ၊ ခြုံ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘဏာတိ၊ ဟောပါလေ့"ဟူသော။ ဘေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ သမယော၊ သင့်လျော်သလျှောက်ပတ်သောအခါ သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ပ။ မာဏဝကံ၊ လုလင်။ ဝေဒမဝံ၊ ဤသို့သောလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ သမဏဿ၊ သော။ ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသသိ၊ ပြောဆို၏။ သမဏော ပန ဥဒါယီ၊ သည်ကား။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ဟောပါလေ့"ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "ဘဂိနိ နှမ။ သမယော၊ သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ ပြော၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘောဘိ၊အရှင်မ။ တထာ (တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ သင်သည်၊ ပါဒုကာ၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရောဟိတ္ဝာ၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩဂုဏ္ဌိတ္ဝာ၊ ခြုံ၍။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ဟောပါလေ့"ဟူသော။ ဘေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်သားပြီ[1]။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဝန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ ဓမ္မဂရုနော၊ တရားခ

---

[1]။ အဝေါစ-၌ တုမှယောဂဖြစ်၍ ဟိယျတ္တနီ သြ-ကို အ-ပြုထား၏။

အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ ဓမ္မဂါရဝ၊ တရားခ္ခ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့ ပြောဆို၏။ မာဏဝက၊ လုလင်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ့၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ သ္ဌာတနာယ၊ ၄ါ။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေဟိ၊ လော့။ ဤတို့ ဤသို့ ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ "ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ" ဤတို့ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တော၊ သော။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ၍။ ယေန၊ ခ္ခ။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ (အဋ္ဌ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ပ။

အထ ခေါ၊ ခ္ခ။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ပ။ အထ ခေါ၊ ခ္ခ။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တော၊ သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ကို။ သြနီတပတ္တပါဏိံ၊ ကို။ (သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ၍။) ပါဒုကာ၊ ခြေနင်းတို့ကို။ သြရောဟိတ္တာ၊ ချွတ်၍။ နိဋေ၊ နိမ့်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ၍။ သိသံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်ဘရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ပညပေန္တိ နု ခေါ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်ကုန်သနည်း။ ဝါ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်ဘရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ နု ပညပေန္တိ နုခေါတိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိစေတတ်ကုန်သနည်းဟူသော။ ဝါ၊ မပညတ်ကုန်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ စက္ခုသ္မိံ။ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ စက္ခုသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို၊ နု ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ပ။ နု ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တော၊ သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်၊ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို၊ (အကြင်း ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ။) ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာ လျှင်။ အယျော နု ဥဒါယိနာ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ပကာသိ-တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်ပြီ။ အယျ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိ။ သော ဘဒ္ဒ၊ ကျေးဇူးတော်မသည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ အယျော ဥဒါယိ၊ အရှင် ဥဒါယိသည်။ မံ၊ တပည့်တော်မကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ ၍။ သရဏံ ဂတံ၊ သော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဤတို့ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (ဤတို့ ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝေသာလီ စ၊ ဝေသာလီသုတ်ဌင်း။ ဝဇ္ဇီ စ၊ ဝဇ္ဇီသုတ်ဌင်း။ နာဋိကာ စ၊ နာဋိကာသုတ်ဌင်း။ ဘာရဒ္ဒါဇ စ၊ ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်ဌင်း။ သောဏော စ၊ သောဏသုတ်ဌင်း။ ဃောသိတော စ၊

ဃောသိတသုတ်ရင်း။ ဟာလိဒ္ဒိကော စ၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်ရင်း။ နကုလပိတာ စ၊ နကုလပိတုသုတ်ရင်း။ လောဟိစ္စော စ၊ လောဟိစ္စသုတ်ရင်း။ ဝေရဟစ္စာနိ ၈၊ ဝေရေဟစ္စာနိ သုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာဖကား တရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

---

(၁၄) ၄-ဒေဝဒဟဝဂ်

၁ ဒေဝဒဟသုတ်

၁၃၄။ ဧကံ၊ တပါးဒသာ။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဒ္ဓေသု၊ သဒ္ဓေတို့၊ သဒ္ဓေတိုင်း၌။ ဒေဝ-ဒဟံနာမ၊ ဒေဝဒဟမည်သော။ သက္ကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ဆသု၊ဖ-ပါးကုန်သော။ဗဿာယတနေ သု၊ဗဿာယတန တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ကဒ္ဒ-ကိယန္တိ စ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍လည်း။ နဝ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဗဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နဝ ကရဏီယန္တိ စ၊ မပြုအပ်ဟူ၍လည်း။ နဝ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါတရားရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးပြီးကုန်၏။ ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော (၁၆) ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ သြဟိတဘာရာ၊ ချထားအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော မိမိအကျိုးဘည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဗဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းခြောင့်နည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာ-ဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းဘို့သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်ဘည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ စ ခေါ တေ ဘိက္ခူ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သေက္ခာ၊ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မဒရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုသေက္ခဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဗဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်သည်လည်း ဖြင်ကုန်သော။ အမနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို မမွေ့လျော်စေတတ်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့

သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရှုပါ၎ံတို့သည်။ အသေ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဗုဿ ဗုဿ၊ တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍။ ဝါ၊ရောက်၍ရောက်၍။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ နတိဋ္ဌန္တိ၊မတည်ကုန်။ စေဘသော၊ စိတ်ကို။ အပရိယာဒါနာ၊ မကုန်ခစသောကြောင့်။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ အသလ္လီနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ တည်သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ မခေျာက်ျက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကာယဿ၊ ကိုယ်သည်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဓိတံ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တဝှတည်းသောအာရုံ၌သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ခေါ အပ္ပမာဒဟေတုံ၊ ဤမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္မဿဏမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြင့်၍။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ။ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ နည်းတူပေးလေ။) ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ခဏသုတ်

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ လာဘာ၊ အရတော်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ။ ဧကေ၊ အခါအခွင့်ကို။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ ဆဖဿာယတနိက မည်ကုန်သော ။ နိရယော၊ ငရဲတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲတို့၌။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံ တခုသော။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အနိဋ္ဌရူပံယေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော ရူပါရုံကို သာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော ရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ အကန္တရူပံယေဝ၊ မနှစ်သက်အပ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကန္တရူပံ၊ နှစ်သက်အပ်သောရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ အမနာပရူပံယေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံ့းစေတတ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ မနာပရူပံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျံ့းစေတတ်သော ရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ မည်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊ နှတ်ပြည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှတ်ပြည်တို့၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ ၏။ အနိဋ္ဌရူပံ၊ ကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။(အကြွင်းလွယ်ပြီ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဆဖဿာယတနိကာတိ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဘာနိဋ္ဌသံဝေဒနိယာ (ဋီကာ) ၎င်းဋီကာဘရ ဖဿသ ဘာယတနာနိ ဖဿာယတနာနိ၊ တေဟိ ဝေဒနိယာ ဆဖဿာယတနိကာဟုပြု၍ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်နာ (ဘဝကြောင်း) တို့ဖြင့် ဘနိဋ္ဌာခံ့ကို ခံစားတတ်သည် မည်ကုန်သော ဟူ၍ ပေးလေ။

၃-ပဌမရူပါရာမသုတ်

၁၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ရူပါရာမာ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ရူပရတာ၊ ရူပါရုံ၌ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ ရူပသမုဒိတာ၊ ရူပါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ ရူပဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓာ၊ ရူပါရုံ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီ ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဟု၎ င်ဟု ရန်တို့၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒါရာမာ၊ သဒ္ဒါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ သဒ္ဒရတာ၊ သဒ္ဒါရုံ၌ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ သဒ္ဒသမုဒိတာ၊ သဒ္ဒါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓာ၊ သဒ္ဒါရုံ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ တထာဂတော် ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးကွာပေသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်ပြန်, သယမ္ဘူ‌ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော။ တထာဂတော စ ခေါ်၊ ဝါဘုရားသည်ကား။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာခြင်းကို လည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ရူပါရာမော၊ ရူပါရုံလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပရတော၊ ရူပါရုံ၌ မွေ့လျော်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပသမုဒိတော၊ ရူပါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ ရူပဝိပရိဏာမဝိရာဂ-နိရောဓာ၊ ရူပါရုံ၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ၂။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ရူပါရာမာ ဘိက္ခဝေ စသောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ နတ်လူဘို့၏ ဆရာဖြစ်ခဲ့ဘော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤရူပါရာမာ ဘိက္ခဝေ စသော စကားကို။ ဝတ္ဝာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အထာ‌ဝုပဏ်၊ ထိုမှတပါးသော —

ဣဒ္ဓာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ ငိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ကေဝလာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်ရင်း။ ဖဿာ စ၊ ဖောင်ဆုံမှုရုံတို့သည်ရင်း။ မောဿ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘေ၊ ဤဣဒ္ဓ, ကန္တ, မနာပဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို။(ဝေါကား နိပါတ်မျှ။) သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သုခေ မုတာ၊ ချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဥာဏ်ကား။ ဘေ၊ ဤဣဒ္ဓ, ကန္တ, မနာပဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ စသည်တို့သည်။ နိဒ္ဓ‌ဏ္ဏိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဘေသ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ဒုက္ခသမုတံ၊ ဆင်းရဲဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။

၁။ ဒုက္ခတိ ဒုက္ခိတာ။ဍ။ဒုက္ခတိ ဒုက္ခဝန္တော။ဏ္ဍီ။ဒုဝ္ခာ ဒေတသံ အတ္ထီတိ ဒုက္ခာဟုပ္ပု။

၂။ သုခေါကား ဘဝ္ခေါတ္ကဲ့ဒ့ိ ဘဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပုင်ကည်း။ ဘုခ်ရ်ရ်ုင်ာ် သုခခေတ် ဘပစ္ကည်း ကိတ်ပုဒ်၊ သုခံ အဿ အတ္ထိတိ သုခေါ ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြု၍ သဒ္ဒါ၏ခတော ဏ-ပြုံ ဏ-ပစ္ကည်း ဘက်၌ သုခေါ-ဟု ပြီးသည်။

သက္ကားယသ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ နိဗ္ဗာနနှင့်၊ ခုနှစ်ချက်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အရိယေဘိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ဒဿပ်၏။ ပဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ကုန်သော အရိယာပညာမျိုတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤသုခဟု မြင်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒလာကေန၊ အလုံးစုံသောလောကနှင့်။ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယံ၊ အကြင်ရှုပါရုံစသည်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတပါးကုန်သော ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုရှုပါရုံစသည်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်ရှုပါရုံစသည်တို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ တပါးကုန်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုရှုပါရုံစသည်တို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝိဒူ၊ သိကုန်၏။

ဒုရာဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲသော။ မေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ အဝိဒ္ဒသု၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဇတ္ထု၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဌာ၊ သမ္မူဠှာ၊ ဝေဒေကုန်၏။ နိဝုတာနံ၊ ကိလေသာ နိဝရဏ်သည် ပိတ်ပင် တားဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့၏။ တမေ၊ အမိုက်မှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ကုန်သောသူတို့၏။ အန္ဓကာရော၊ အမှိုက်တိုက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြင့်၏။)

သတ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ကား။ ပဿတိ၊ မျက်စိမြင်သူတို့၏။ အာလောကော ဣဝ၊ အရောင်အသင်းကဲ့သို့[1]။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိဝဋံ၊ ဟင်းလင်ပွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မသု၊ အရိယမဂ်တရားဌ။ ဝါ-သစ္စာ ၄-ပါးတရားဌ။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ်မာကုန်သော။ မဂါ၊ သတ္တာဝါတို့သည်[2]။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကေ၊ နီးပါးလျက်။ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိမမြင်နိုင်ကုန်။

ဘဝရာဂပရေတဟိ၊ ဘဝရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဘဝရာဂါနုသာရီဟိ၊ ဘဝရာဂသို့အစဉ်လိုက်ဘတ်ကုန်သော။ မာရဓေယ္ယာနုပန္နေဟိ၊ မာရ်၏တည်ရာဖြစ်သော တေဘူမကဝဋ္ဋတရားသို့ အစဉ်ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို။ နဿုသမ္ဘုဇ္ဇေါ၊ လွယ်ကူစွာမသိအပ်။

အရိဃေဘိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္ဘုဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။ အရဟတော် နု၊ ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ယံ ပဒံ၊ ယင်းနိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါဘေးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏ဟူသော။ ဘော်၊ ဤဂါထာစကားကို။ ဘဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်ဆသောသုတ်ဘည်း။

---

[1]။ ပဿတော မိဝဋ္ဌ ဓမ္မော အရဟတော မိဝ-ဋ္ဌကဲ့သို့ပင်း ဘုသာပိဝ-ဋ္ဌကဲ့သို့ငင်း ပဿတံ ဣဝ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်လေ။

[2]။ မဂဘူတာ ဇနာ-ဟု အဋ္ဌကထာပဋ္ဌာန်သည်ကိုထောက်၍ မဂါ-ပုဒ်ကို 'သတ္တဝါတို့သည်'ဟု အနက်ပေးလိုက်၏၊ မဂ္ဂါ-ဟုရှိသည်ကား အနက်မရ။ သုဘွန်၊ ၃၉၇-ဌ်လည်းရှု။

၄-ဒုတိယရူပါရာမသုတ်

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ နှတ်လူတို့သည်။ ရူပါရာမာ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်၏။ (ဤသုတ်သည် ပဌမရူပါရာမသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနတုမှာကသုတ်

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ (ဥစ္စာသည်)။ နု၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဤသုတ်သည် စာပိုဒ် ၁၀၁-ပဌမနတုမှာကသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယနတုမှာကသုတ်

၁၃၉။ (ဤသုတ်လည်း စာပိုဒ် ၁၀၂-ဒုတိယနတုမှာက သုတ်နှင့်တူ၏။ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဟေတုသုတ်

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းရင်းသည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ၊ ထိုအကြောင်းသည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတော၊ အနိစ္စကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဗ္ဗတ္တဒုက္ခဟေတုသုတ်

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခသမ္ဘူတော၊ ဒုက္ခကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဋ္ဌတ္တာနတ္တဟေတုသုတ်

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၎။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနတ္တသမ္ဘူတံ၊ အနတ္တ ကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြင်း လွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၎။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ကုဟေ၊ ကြောင့်။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့နည်း။ (အကြင်း လွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခဟေတုသုတ်

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တဟေတုသုတ်

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒေဝဒဟဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေဝဒဟော စ၊ ဒေဝဒဟသုတ်ရင်း။ ခဏော စ၊ ခဏသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန် သော။ ရူပါ စ၊ ပဌမရူပါရာမသုတ်, ဒုတိယရူပါရာမသုတ်တို့ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ နတုမှာကမေဝ စ၊ ပဌမနတုမှာကသုတ်, ဒုတိယနတုမှာကသုတ်တို့ရင်း။ ဒုဝေ အဋ္ဌတ္တဗာဟိရာ၊ အဋ္ဌတ္တဗာဟိရသဒ္ဒါနှစ်ခုဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဟေတုနာပိ၊ ဟေတုသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ တယော စ၊ အဋ္ဌတ္တာနိစ္စ ဟေတု ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်, အဋ္ဌတ္တဒုက္ခဟေတု ဗာဟိရဒုက္ခဟေတုသုတ်, အဋ္ဌတ္တာ-နတ္တဟေတု ဗာဟိရာနတ္တဟေတုသုတ်အားဖြင့် သုံးသုတ်တို့ရင်း။ (အစုံ အစုံသုံးသုတ်, အသီးအသီးအားဖြင့်ကား ခြောက်သုတ်ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(၁၅) ၅-နဝပုရာဏဝဂ်

၁-ကမ္မနိရောဓသုတ်

၁၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝပုရာဏာနိ၊ အသစ်အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ ကံတို့ကို ၎င်း။ ကမ္မနိရောဓဉ္စ၊ ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနိံ၊ ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ စ၊ အကျင့်ကို၎င်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ထိုအသစ်အဟောင်းဖြစ်သော ကံ, ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်, ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရာဏကမ္မံ၊ အဟောင်းဖြစ်သောကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းမည်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ (ဟဏ္ဍာ,အဝိဇ္ဇာ စသောအကြောင်းတရားတို့သည်) ကပ်၍ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ ကံဟုဆိုအပ်သော စေတနာသည် စေ့ဆော်အပ်၏။ ဝေဒနီယံ၊ခံစားခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌမ္မံ၊ (ဝိပဿနာပညာဖြင့်) ရှုအပ်၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ ပုရာဏကမ္မာ၊ မည်၏။ အဘိသင်္ခတာ၊ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတာ၊ အပ်၏။ ဝေဒနီယာ၊ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ပ။ မနော၊ (တေဘူမကသမ္မသနာစာရ)စိတ်သည်။ ပုရာဏကမ္မော၊ မည်၏။ အဘိသင်္ခတော။ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတော၊ အပ်၏။ ဝေဒနိယော၊ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝကမ္မံ၊ ကံသစ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဒံ၊ဤအမှုကို။နဝကမ္မံ၊ကံသစ်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မ မနောကမ္မဿ၊ ကာယကံ, ဝစီကံ,မနောကံ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ ကံ၏ချုပ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။ သမ္မာဝါစာ၊ ၎င်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ၎င်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ၎င်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ၎င်း။ သမ္မာသတိ၊ ၎င်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်ကို။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းကို။-ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝကမ္မံ၊ ကံသစ်ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ။ ကို။ ဒေသိတာ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးတော်မူလေ့ရှိသော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာရာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားသည်။

သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော သင်တို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စအဆုံးအမကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဈာယထ၊ အာရမ္မဏူ-ပနိဇ္ဈာန်, လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့် ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနိစ္စနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအား လျောက်ပတ်သော။ ဝါ၊ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအား လျောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊အကျင့်ကို[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာန-သပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ရှု၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စောတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄�># ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ။ အုံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] နိဗ္ဗာနသပ္ပါယန္တိ နိဗ္ဗာနဿ သပ္ပါယံ (ဌ)။ နိဗ္ဗာနဿာတိ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဿ, ကိလေသ နိဗ္ဗာနသော၀ ဝါ (ဋီကာ)။

၅-နိဗ္ဗာနသပ္ပါယပဋိပဒါသုတ်

၁၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ' မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (အကြင်းလွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အန္တေဝါသိကသုတ်

၁၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကံ၊ အတွင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်မရှိသော။ အနာစရိယကံ၊ လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော[1]။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တေဝါသိကော၊ အတွင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်ရှိသော။ သာစရိယကော၊ လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသောဆရာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ နဝိဟရတိ၊ မနေရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ အတွင်းနေ ကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယကော၊ လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သန္တေ-ဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ နဝိဟရတိ၊ မနေရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏သန္တာန်၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။

---

[1]။ အန္တေ ဝသတီတိ အန္တေဝါသိကော၊အတွင်းနေတပည့်ကိုကောက်။အန္တေဝါသိကော ' ဝိယ အန္တေဝါသိကော၊ အတွင်း (စိတ်)၌ ကိန်းနေသောကိလေသာကိုကောက်။ နတ္ထိ အန္တေဝါသိကော ယဿ၌ အနန္တေဝါသိကံ၊ ဗြဟ္မစရိယကိုကောက်။ အန္တသဒ္ဒါ သမီပတ္ထဖြစ်ကြောင်း ဋီကာ၌ 'ကိလေသော ပန အတိအာသန္နေ ဝသတိ အဗ္ဘန္တရဋ္ဌေ-တာယ'ဟု အကြောင်းပြ၏၊ ဤ၌ကား အဗ္ဘန္တရဋ္ဌ စိုက်ရိုက်ကြုံလိုက်၏၊ အန္တေဝါသိကံ၌ အန္တေဝယ် ဝိဘတ္တိ-အလေသ တည်း။

အာစရတိ သမုဒါစရတိတိ အာစရိယော၊လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်တတ်သော ဆရာကို ရ၏။ အာစရိယော ဝိယ အာစရိ-ယော၊လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်တတ်သော ကိလေသာကို ရ၏။ နတ္ထိ အာစရိယော ယဿ၌ အနာစရိယံ၊ ဗြဟ္မစရိယကိုရ၏။ ကိလေသာတပည့်, ကိလေသာဆရာမရှိသော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

သန္တေဝါသိကော သာစရိယကော, အနန္တေဝါသိကော အနာစရိယကော-ပုဒ်တို့၌ ဘိက္ခုကို ကောက်။ အန္တေ-ဝါသိကေန သဟ ယောတိ သန္တေဝါသိကော ဟုပြု၊ သာစရိယကော၌ ဤနည်းပြု။ နတ္ထိ အန္တေဝါသိကော ယဿ ' ၊ ယဿ ဝါတိ အနန္တေဝါသိကောဟုပြု။ အနာစရိယကော၌လည်း ဤနည်းပြု။

ဤ၌၌ အနန္တေဝါသိကန်တို့ အန္တောဝသနကကိလေသဝိရဟိတ်။ အနာစရိယကန်တို့ အာစရဏကကိလေသ-ဝိရဟိတ်။ ဤ၌ဦး၌ အာစရဏကကိလေသဝိရဟိတန်တို့ သမုဒါစရဏကိလေသဝိရဟိတ်- ဟု မုချတ္ထဖွင့်ကြ၏။ အနန္တေ-ဝါသိကံ၊ အတွင်းနေကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယံ၊ လွှမ်းမိုးရှုဖြစ်သောကိလေသာမရှိသော-ဟု သမ္မန်။

ရှုပ်၊ ကို။ ဒိသ္ဌာ၊ ၍။ သရသက်ပ္ပါ၊ ပြေးသ္ဌား, ကြံစည်တတ်ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ သန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာစရိယကောတိ၊ သာစရိယကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးကုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏သန္တာန်၌။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊အရသာကို။ သာယိတ္မာ၊ လျက်၍။ သရသက်ပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာစရိယကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ (အကြင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သန္တေဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဖာသု၊ စွာ။ နု ဝိဟရတိ၊ မနေရ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဌာ၊ ၍။ သရသက်ပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ၏။အန္တော၊ ၌။ နု ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ နု ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တေဝါသိကောတိ၊ အနန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ နု သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာစရိယ-ကောတိ၊ အနာစရိယကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ (အကြင်း လွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကံ၊ သော။ အနာစရိယကံ၊ သော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တေဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊

ချမ်းသာစွာ။ နဝိဟရတိ၊ မနေရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုန္ဓေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၇-ကိမတ္ထိယဗြဟ္မစရိယသုတ်

၁၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ရဟန်းဂေါတမအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်သနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းငှါ။ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေဆိုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်းရဲတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဒုက္ခော၊ ၏။ တဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယဿ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်လျှင်။ ဒုက္ခန္တိ၊ဆင်းရဲမည်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အတ္ထိနုခေါပရိယာယသုတ်

၁၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ အညတြေဝ၊ ကြည်ရှိသာလျှင်။ ရုစိယာ၊ အလိုကို။ အညတြ ဧဝ၊ ကြည်ရှိသာလျှင်။ အနုဿဝါ၊ သူတပါးတို့အထံမှ

တဆင့်ကြားခြင်းကို။ အညတြ ဧဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ အာကာရပရိဝိတက္ကာ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံစည်ခြင်းကို။ အညတြ ဧဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ စဉ်းစား တွေးကြံ လက်ခံ နှစ်သိမ့်သောအယူကို။ အညတြ ဧဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ၎။ အပရံ၊ သည်။ နိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူ၍။ အည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သော ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ် သောသူရှိကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ် မှီခိုရာရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧတဿ၊ ထိုစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ အာဘိုဖြစ်စေ တော်မူပါလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ သုတ္တာ၊ ကုန်၍။ ဓာရေယ္ယုံ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနားထောင်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သော ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ကို။ အညတြဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာ-နက္ခန္တိယာ၊ ကို။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ ပဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ အည်၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ။ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ရာဂဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ ရာဂဒေါသမောဟသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှား မရှိသော။ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ အကြင် ရာဂ ဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ သဒ္ဓါယ ဝါ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတမ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ရုစိယာ ဝါ၊ အလိုဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတမ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အနုဿဝေန ဝါ၊ သူတပါးတို့

ဒေဝတမ်မှ တဆင့်ကြားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတမ္ဘာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အာကာရပရိ-ဝိတက္ကေန ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံစည်တွေးတောခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတမ္ဘာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ ဝါ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတမ္ဘာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ သိခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဒိတမ္ဘာ နနု၊ သိအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပညာဖြင့် သိအပ်ကုန်သည် မှန်ပါ၏ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ဟူ၍။ အည်း၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။ပ။ (အကြင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်

၁၅၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ "ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောတိ၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြေရှိ၏၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုဣန္ဒြေ၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုအဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေ ဝိဟရေယ္ယ၊ အကယ်၍ နေသည်ရှိသော်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ (မေ၊ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဓမ္မကထိကပုဗ္ဗသုတ်

၁၅၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊

သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ "ဓမ္မကထိကော ဓမ္မကထိကောတိ၊ တရားကိုဟောတတ်သောရဟန်း, တရားကိုဟောတတ်သောရဟန်း"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ်တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒဋ္ဌာ။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စေ ဒေသေတိ၊ အကယ်၍ဟောပြားအံ့။ ဓမ္မကထိကော၊ တတ်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ ဋ္ဌ။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ ဋ္ဌ။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ခြင်းကြောင့်ရင်း။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဝိရာဂါ၊ ခြင်းကြောင့်ရင်း။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အနုပါဒါ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ဖြင့် တစုံတခုသော တရားကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတွင်းဘောဋ္ဌပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏[1]။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဋ္ဌမော၊ သော။ နဝပုရာဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကဿ၊ ထိုနဝပုရာဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကမ္မံ စ၊ ကမ္မနိရောဓသုတ်ရင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ အနိစ္စနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, ဒုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, နိဗ္ဗာနသပ္ပါယပဋိပဒါသုတ်တို့ရင်း။ အန္တေဝါသိ စ၊ အန္တေဝါသိကသုတ်ရင်း[2]။ ကိမတ္ထိယာ စ၊ ကိမတ္ထိယပြဟ္မစရိယသုတ်ရင်း။ ဣန္ဒြိယကထိကေန၊ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်, ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ်နှင့် တကွ။ အတ္ထိ နု ခေါ် ပရိယာယော၊ အတ္ထိ နု ခေါ် ပရိယာယသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ (ဣတိ-တလုံး အကြေကြံ။)

သင္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊ သင္ဌာယတနဝဂ်၌။ တတိယပဏ္ဏာသကော၊
သုံးခုမြောက်သောပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

---

[1]။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရာဂါ နိရောဓာတိ နိဗ္ဗိဒါယ စေဝ ဝိရာဂေန စ နိရောဓေန စ။ အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ စတူဟိ ဥပါဒါနေဟိ ကိဉ္စိ မမ္မံ အနုပါဒိယိတ္မာ ဝိမုတ္တော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တောတိ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော။ အလံ ဝစနာယာတိ ဝေဝ ဝတ္တုမ္ဘတ် အရဟတိ၊ ယုတ္တော အနုစ္ဆဝိကောတိ အတ္ထော။ (သံ-ဋ္ဌ ၂ စာပိုဒ် ၁၆၊ စာမျက်နှာ ၃၂၂။)

[2]။ အနန္တေဝါသိဟုရှိသည်ကား မကောင်း။ သို့ဖြစ်၍ အနန္တေဝါသိ ဟူသော ပါဋ္ဌကို အနက်မပေး။ အန္တေဝါသိ ဟ ရှိသင့်သည်ထင်၍ ပြင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

တဿ၊ ထိုတတိယပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

ယောဂကွေမိ စ၊ ယောဂကွေမိဝဂ်ဌင်း။ လောကော စ၊ လောကကာမဂုဏဝဂ်ဌင်း။ ဂဟပတိ စ၊ ဂဟပတိဝဂ်ဌင်း။ ဒေဝဒဟေန စ၊ ဒေဝဒဟသဒ္ဒါဖြင့်ဌင်း။ နဝပုရာဏေန စ၊ နဝပုရာဏသဒ္ဒါဖြင့်ဌင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒ္ဒေ စ၊ နှစ်ပါးသောဝဂ်တို့ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ကတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပဏ္ဏာသော၊ ပဏ္ဏာသကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

---

(၁၆) ၁-နန္ဒိကွယဝဂ်

၁-အဗ္ဗတ္တနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သော၊ ထိုသို့ ရှုမြင်ခြင်းသည်။ အသေ၊ ထိုရဟန်း၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိကွယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂကွ-ယော၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ရာဂကွယာ၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိကွယော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နန္ဒိရာဂကွယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ၏။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဗာဟိရနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စေယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သော၊ ထိုရှုမြင်ခြင်းသည်။ အသေ၊ ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဗ္ဗတ္တဘနိစ္စနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ စက္ခာနိစ္စတဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒ၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကို လည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမနုပဿထ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိ-ကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ စက္ခာနိစ္စတဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒ၏ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။

ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သမနုပဿနွေ့ာ၊ ကောင်းစ္ဓာအဖန်တလဲလဲရှိသည်ရှိသော်။ စက္ခုသို့မို့၊ စက္ခု-ပသာဒဒ္ဓလည်း။ နိမ္မိန္ဒတိ၊ ငြိုးငွေ့၏။ နန္ဒိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂက္ခယော၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ရာဂက္ခယာ၊ ရာဂ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိက္ခယော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နန္ဒိရာဂက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုဝိမုတ္တာန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အကြင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဗာဟိရအနိစ္စနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ရူပါနိစ္စတဉ္စ၊ ရူပါရုံတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သမနုပဿထ၊ ကုန်လော့။ (အကြင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဇိဝကမ္မဝနသမာဓိသုတ်

၁၆၀။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဇိဝကမ္မဝနေ၊ ဇိဝက၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွါးများကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတဿ၊ တည်ကြည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်သနည်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ (အကြင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဇိဝကမ္မဝနပဋိသလ္လာနသုတ်

၁၆၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဇိဝကမ္မဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတြ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လာနေ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဓာ။ သြက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ (အကြင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကို မှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ကောဋ္ဌိကအနိစ္စသုတ်

၁၆၂။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ ကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ကေဝ၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သံဓိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလေ"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ကောဋ္ဌိက၊ ကောဋ္ဌိက။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲ သောသဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသနည်း။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ တတြ၊ ထိုရူပါရုံတို့ ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ (အကြင်း လွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကောဋ္ဌိကဒုက္ခသုတ်

၁၆၃။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ပ။ကောဋ္ဌိက၊ က။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောသဘောတရားတို့၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘော တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသနည်း။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ (အကြင်း လွှယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကောဋ္ဌိကအနတ္တသုတ်

၁၆၄။ ကေမန္တံ၊ ၌။ပ။ကောဋ္ဌိက၊ က။ ယော ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော သဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ ကော စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်သနည်း။ ကောဋ္ဌိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်

သော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ (အကြင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကထံ၊ မှဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါ သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဝါ၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သောမြင်ခြင်းကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အနိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (အကြင်း လွယ်၏၊နည်းမှီး၍ ပေးမြဲ။)ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တသို့အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်သော မှားသောအယူကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ ကို။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ နန္ဒိက္ခယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနန္ဒိက္ခယ၀ဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နန္ဒိက္ခယေန၊ နန္ဒိက္ခယသဒ္ဒါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) စတ္တာရော၊ လေးသုတ်တို့ရင်း။ ဇီ၀ကမ္မ၀နေ၊ ဇီ၀ဝ၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ ကောဋ္ဌိကေန၊ ကောဋ္ဌိကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်တို့ရင်း။ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ရင်း။ သက္ကာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ရင်း။ အတ္တနော၊ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

---

(၁၇) ၂-သင်္ဘေယျာလ၀ဂ်

၁-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဆန္ဒသုတ်

၁၆၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဆန္ဒေ၊ ဆန္ဒကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါသနည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒေ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒေ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စရာဂသုတ်

၁၆၉။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဆန္ဒရာဂသုတ်

၁၇၀။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၆-၈-ဒုက္ခဆန္နာဒိသုတ်

၁၇၁-၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောသူ၏ တရားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အ[illegible]။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီးမျှ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၉-၁၁-အနတ္တဆန္နာဒိသုတ်

ဗ ၁၇၃-၁၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သောသဘောတရားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သ[illegible]။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီးမျှ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၀-၁၂-မဟာဟိရုနိဗ္ဗဆန္နာဒိသုတ်

၁၇၂-၁၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောရူပါရုံတို့ဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီးမျှ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၃-၁၅-မဟာဟိရုဒုက္ခဆန္နာဒိသုတ်

၁၇၀-၁၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တတြ၊ ဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောရူပါရုံတို့ဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၆-၁၈-မဟာဟိရုနတ္တဆန္နာဒိသုတ်

၁၇၃-၁၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို။ ယော၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ် သော သဘောတရားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နော၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္မော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်း အတိုင်း ပေးလေ။) ဣဒံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၉-အရှေတ္ထာဘိတိတာနိဗ္ဗသုတ်

၁၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ အတိတ်ပြုမ်သော။ ဧကွေ၊ ဧကွေပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ပ။ အတီတာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ပ။ အတီတော၊ သော။ မနော၊ သည်။ အနိစ္စော၊

မပြု။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမ သုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသို့မို့၊ စက္ခုပသာဒဠဟ်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငြီး၏။ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဝေတိ၊ ပရိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော ပြုတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၏။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၀-အဗ္ဗတ္ထာနဝဂဒေသနာနိဒ္ဒေသတ်

၁၈၇။ ဘိက္ခဝေ။ တို့၊ အနဝဂတံ၊ အနဝဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၁-အဗ္ဗတ္ထပစ္စုပ္ပန္နဝနိဒ္ဒေသတ်

၁၈၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၂-၂၄-အဗ္ဗတ္ထာတီတာဒိဒုကွသုတ်

၁၈၉-၁၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ (အကြွင်း လေးယမ်း၏၊ ပေးမြဲ။) ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၅-၂၇-အဗ္ဗတ္ထာတီတာဒိအနတ္တသုတ်

၁၉၂-၁၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၈-၃၀-မဟာဝိဒုတိတာဒိအနိစ္စသုတ်

၁၉၅-၁၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၁-၃၃-မဟာဝိဒုတိတာဒိဒုက္ခသုတ်

၁၉၈-၂၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၄-၃၆-မဟာဝိဒုတိတာဒိအနတ္တသုတ်

၂၀၁-၂၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၇-အဗ္ဗတ္တာတီတယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ အတီတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင် အတီတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်အတီတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အတီတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခု-ပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ တံ တေ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်း သောဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၈-အဗ္ဗတ္တာနာဂတယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉-အဗ္ဗတ္တပစ္စုပ္ပန္နယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၀-၄၂-အဗ္ဗတ္တာတီတာဒိယံဒုက္ခသုတ်

၂၀၇-၂၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနာဂတံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၃-၄၅-အဗ္ဗတ္တာတီတာဒိယဒနတ္တသုတ်

၂၁၀-၂၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ အနာ-ဂတံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၆-၄၈-ဗာဟိရာတီတာဒီယဒနိစ္စသုတ်

၂၁၃-၂၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၉-၅၁-ဗာဟိရာတီတာဒီယံဒုက္ခသုတ်

၂၁၆-၂၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၂-၅၄-ဗာဟိရာတီတာဒီယဒနတ္တာသုတ်

၂၁၉-၂၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၅-အဗ္ဗတ္တာယတနအနိစ္စသုတ်

၂၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၆-အဗ္ဗတ္တာယတနဒုက္ခသုတ်

၂၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၇-အဗ္ဗတ္တာယတနအနတ္တသုတ်

၂၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၈-ဗာဟိရာယတနအနိစ္စသုတ်

၂၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၅၉-ဗာဟိရာယတနဒုက္ခသုတ်

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆၀-ဗာဟိရာယတနအနတ္တသုတ်

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

သင်္ဍေယျာလော၊ သင်္ဍေယျာလဝဂ်သည်။

သမတ္တော၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

တဿ၊ ထိုသင်္ခေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဆန္ဒေန၊ ဆန္ဒသဒ္ဒါ ရာဂသဒ္ဒါ ဆန္ဒရာဂသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ်ရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတီတေန၊ အတီတသဒ္ဒါ အနာဂတသဒ္ဒါ ပစ္စုပ္ပန္နသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဒွေ နဝ၊ တဆဲ့ရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ယဒနိစ္စာ၊ ယဒနိစ္စသဒ္ဒါ ယံဒုက္ခသဒ္ဒါ ယဒနတ္တသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဗတ္တဗာဟိရာ၊ အဗ္ဗတ္တသဒ္ဒါ ဗာဟိရသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်စီတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သင်္ခိကော၊ ခြောက်ဆယ်သောသုတ်ရှိသော။ ပေယျာလော၊ ပေယျာလကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

သုတ္တန္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ သင်္ခ၊ ခြောက်ဆယ်တည်း။

---

(၁၈) ဥ-သမုဒ္ဒဝဂ်

၁-ပဌမသမုဒ္ဒသုတ်

၂၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ "သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါ"ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဒေါသည်။ အရိယဿ၊ ဝိဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ နု သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါမမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဒေါသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါမည်၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဒေါ၏။ ရူပမယော။ ရူပါရုံ ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဂေါ၊ (ကိလေသာ) အဟုန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပမယံ၊ သော။ တံ ဝေဂံ၊ထို (ကိလေသာ) အဟုန်ကို။ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဠိမံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) လှိုင်းတံပိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သာဝဋ္ဋံ၊(ကိလေသာတည်းဟူသော)ဝဲတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဂါဟံ၊(ကိလေသာတည်းဟူသော) ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဒကရက္ခိုဿ်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော[1]။ စက္ခုသမုဒ္ဒံ၊ စက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဒေါကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယာဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသော။ ထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌။ တိट्ठတိ၊ တည်သော။ ब्राह्मणော၊ အပယ်ကိုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အကြင်း နည်းမျိုး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

၁။ ဌ-ဒုနည်းဌ ကောဓ ဥပါယာသ ၂-ပါးကို ဥမိ၊ ကာမဂုဏ် ၅-ပါးကို အာဝဋ္ဋ၊ မာတုဂါမကို ဂါဟ,ရက္ခသဟု (ခု ၁-၂၇၁၊ မ ၂-၁၂၃၊ အံ ၁-၄၃၉)တို့ကို ကိုးကား၍ မိန့်ဆိုထား၏။

"ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဂါဟ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒကရက္ခိုသ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉီမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးနှင့်တကွဖြစ်သော။ သာဝဋ္ဌ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဝဲတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဘယ်၊ လှိုင်းတံပိုးတည်းဟူသော ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲသော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသော သမုဒ္ဒြာကို။ အစ္စတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ သ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံး အပ်ပြီးသော မြတ်သောအကျင့်ရှိသော။ လောကန္တဂူ၊ သခါရလောက၏ အဆုံးသို့ရောက် သော။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းဟဘက်သို့ ရောက်သော။ဝေဒဂူတိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ "သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒြာ သမုဒ္ဒြာ"ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒရာသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ နေ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒြာမမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒြာသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ဣဿရိယအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရူပါရုံကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒြာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤရူပါရုံဟူသောသမုဒ္ဒြာ၌။ သဒေဝကော၊ အရူပဗြဟ္မာတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကော၊ ကာမာဝစရနတ်တို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကော၊ ရူပဗြဟ္မာတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ အယံ လောကော၊ ဤနတ်ဗြဟ္မာသတ္တ လောကသည်ရင်း[1]။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမုတိ နတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း, ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် ရင်း။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ သမုန္နာ၊ စိုစွတ်နစ်မြုပ်သည်ဖြစ်၍။ တန္တာကုလက-ဇာတာ၊ မိစ္ဆာချည်ထွေးကဲ့သို့ဖြစ်သော ရှုပ်ထွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ယက္ကန်း သည်တို့၏ ကစီတင်အပ်သော ချည်ထုံး ချည်မျှင်သဖွယ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ မုဇ္ဇပဗ္ဗဇဘူတာ၊ ဖြူဆံမြက် ပြိတ်မြက်သဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ အပါယံ၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော။ သံသာရံ၊ သံသရာကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂေါ စ၊ ရာဂကိုရင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကိုရင်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ မောဟကိုရင်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ကင်းပျက်စေအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။

၁-ဤ၌ အယံ လောကောအရ နတ်ဗြဟ္မာသတ္တလောကကိုယူ၊ သို့မှ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ-ဟူသောပုဒ်နှင့် ဆီလျော်မည်။ မ-ဋီ ၂-၄၁-နှာ၌ ရှုလေ။

သဂါဟ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒကရက္ခိုသ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉ္ဇိမိဘယ်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လိုင်းတံပိုးဘေးဘျမ်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤအာရုံခြောက်ပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဒြာကို။ အစ္စတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။

သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိတတ်သော တရားငါးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသော။ မစ္စုဇဟော၊ ကိလေသမာရ်စသော မာရ်သုံးပါးတို့ကို စွန့်ပြီးသော။ နိဗ္ဗုပဓိ၊ ကိလေသုပဓိ-စသော သုံးပါးသော ဥပဓိမရှိသော။ (ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အပုနဗ္ဘဝါယ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထင်္ဂတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ နေတိ၊ ပြန်မလာ။ မစ္စုရာဇံ၊ သေမင်းကို။ အမောဟယိ၊ တွေဝေစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဗာဠိသိကောပမသုတ်

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်တန်ရာ ဥပမာကား။ ဗာဠိသိကော [1]၊ ငါးမျှားချိတ်ဖြင့် သွားလာလှည့်လည် တံငါသည်သည်။ အာမိသဂတဗဠိသံ၊ အစာတပ်သော ငါးမျှားချိတ်ကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယ္ယ၊ ပစ်ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်ကို။ အာမိသစက္ခု၊ အစာ၌ မျက်စိအမြင် ရှိသော [2]။ အညတရော၊ တကောင်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဂိလေယ္ယ၊ မျိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗာဠိသိကဿ၊ တံငါသည်၏။ ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုမိသော။ သော မစ္ဆော၊ ထိုငါးသည်။ ဗာဠိ-သိကဿ၊ ၏။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ မကြီးပွါးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇော၊ ရောက်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇော၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အနယာယ၊ မကြီးပွါးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဗဠိသာ၊ ဤငါးမျှားချိတ်တို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကတမေ ဆ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်အံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချီးကျူးပြောဆိုအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသမာရ်

---

[1]။ ဗာဠိသိကောတိ ဗဠိသံ ဂဟေတ္မာ စရမာနော မစ္ဆဃာတကော (သံ-ဋ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၇)။ ဗဠိသေန စရတိ, တေန ဝါ ဇီဝတီတိ ဗာဠိသိကော။ တေနာဟ "ဗဠိသံ ဂဟေတ္မာ စရမာနော"တိ (ဋီကာ)။

[2]။ အာမိသစက္ခုတိ အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ အဿာတိ အာမိသစက္ခု (သံ-ဋ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၇)။ ဘိန္နာမိ-ကရဏာနမ္မိ ဗာဟိရတ္ထသမာသော ဟောတေဝါတိ အာဟ "အာမိသေ စက္ခုဒဿနန္တိ (ဋီကာ)။

၏။ ဂိလိတဗဇ္ဇိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကိုမျှိသော။ ပါပိမတော၊ ကိလေသမာရ်၏။ ယထာကာမ-ကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော ။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်အံ့။ပ။ စေ နာ ဘိဒ္ဒတိ၊ အကယ်၍ မတည်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ မာရဿ၊ ၏။ နာ ဂိလိတဗဇ္ဇိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မမျှိသော။ ဗဇ္ဇိသံ၊ ကို။ အဘေဒိ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ဗဇ္ဇိသံ၊ ကို။ ပရိဘေဒိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ပါပိမတော၊ ၏။ နာ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ နာ အာပန္နော၊ မရောက်သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ နာ အာပန္နော၊ မရောက်သော ။ ပ ။ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဇတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ခီရရုက္ခောပမသုတ်

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ား၏ရင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ရင်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ အကြောင်ရာဂသည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုရာဂသည်။(အပ္ပဟီနဒ္ဒေန၊မပယ်အပ်သေးသောကြောင့်။)အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ယော ဒေါသော၊ အကြောင်ဒေါသသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ (အပ္ပဟီနဒ္ဒေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော မောဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ (အပ္ပဟီနဒ္ဒေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ယော ဒေါသော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ယော မောဟော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ပရိတ္တာဘပိ၊ သေးငယ်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော [1]။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒအား။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်ငြားအံ့။ (ဝေ၊ သတိ၊ သော်။) အဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယန္တေ ဝ၊ ကုန်ခန်းစေကုန်သည် သာလျှင်တည်း [2]။ အဓိမတ္တာနံ၊ လွန်ကဲကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ (စိတ်ကိုကုန်ခန်းစေသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ယော မောဟော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) (အကြင်း နည်းမှီ၍ပေး။)

၁။ ရူပါရုံသည် တောင်လောက်ပင်ရှိစေကာမူ နှစ်လိုဘွယ် တပ်စွန်းဘွယ် မဖြစ်မူ ပရိတ္တ သေးငယ်သည်မည်၏။ဌ။

၂။ ပရိယာဒိယန္တိ၌ ပ ရိ+အာ+ဒါဓာတ် ဂဟဏတ္ထ၊ ပရိ+အာ+ဒိဓာတ် ခယတ္ထ ၂-မျိုးတို့တွင် ဤ၌ ပရိ+အာ+ဒိဓာတ် ခယတ္ထနှင့် သက်ဆိုင်၏။ မ-ဋ္ဌ ၁၊ ၃၆၆။ မ-ဋီ ၂၊ ၄၆-ကို၌ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ တရုဏော၊ ပျိုမြစ်သော။ ကောမာရကော၊ နုနယ်သော။ ခီရရုက္ခော၊ အစေးရှိသော သစ်ပင်သည်။ အဿတ္ထော ဝါ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်သည်သော်၎င်း။ နိဂြောဓော ဝါ၊ ပညောင်ပင်သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊ ညောင်ကြေပ်ပင်သည်သော်၎င်း။ ဥဒုမ္ဗရော ဝါ၊ ရေသဖန်းပင်သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တမေနံ၊ ထိုအစေးရှိသောသစ်ပင်ကို။ တိဏ္ဟာယ၊ ထက်စွာသော။ ကုဌာရိယာ၊ ခေါင်းမဖြင့်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ခုတ်ဖြတ်ရာ၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုခုတ်ဖြတ်ရာ အရပ်မှ။ ခီရံ၊ အစေးသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ ခုတ်ဖြတ်ရာအရပ်မှ အစေးထွက်သည်ကား မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ ခီရံ၊ အကြင် အစေးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တံ ခီရံ၊ ထိုအစေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏၎င်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ပ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အကြင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏၎င်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ အဓိမတ္တာ အပိ၊ လွန်ကဲသည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခုဿ၊ အား။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နေဝ ပရိယာဒိယန္တိ၊ မကုန်ခန်းစေနိုင်ကုန်။ ပရိတ္တာနံ၊ သေးငယ်ကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ စိတ်ကို မကုန်ခန်းစေနိုင်သည်၏အဖြစ်၌။) ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခော၊ ခြောက်သော။ ကောလာပေါ၊ အနှစ်သာရ မရှိသော။ ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော[1]။ တေရောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်ပြီးသော[2]။ ခီရရုက္ခော၊

၁။ ကောဠာပေတိ ဝါတေ ပဟရန္တေ အာကောဋိတသဒ္ဒံ ဝိယ မုဠ္ဆမာနေ နိဿာရေ။ (ဇာတက-ဋ္ဌ ၃၊ စာမျက်နှာ ၄၇၂။)

၂။ တေရောဝဿိကာနီတိ အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနိ။(အံ ဋ္ဌ ၃၊၁၀၄-နှာ။) တေရောဝဿိကာနီတိ တိရောဝဿ-ဂတာနိ၊ တာနိ ပန သံဝစ္ဆရံ ဝိတိဝတ္တာနိ ဟောန္တိတိ အာဟ "အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနီ"တိ။ (အံ-ဋီ ၃၊ ၁၀၄-နှာ။) ဤအဖွင့်ကိုရှု၍ တေရောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်သော။ ဝါ၊ နှစ်ချီဖြစ်သော ဟူ၍ ပေးသည်။

သည်။ အဿတ္ထော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ နိဂြောဓော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဥဒုမ္ဗရော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ တမေနံ၊ ထိုအနှစ်သာရမရှိ နှစ်လွန်ပြီးသော သစ်ပင်ခြောက်ကို။ တိဏ္ဍာယ၊ သော။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ဖြင့်။ ယတော ယတော၊ ဠ်။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ရှု၏။ တတော တတော၊ မှ။ ခိဏံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤသို့ သစ်ပင်ခြောက်မှ အစေးထွက်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ ခိဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။သော၊ ထိုမောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) (ဇိဝှါဝိညေယ္ယေသု၊ မနောဝိညေယ္ယေသု ဓမ္မေသုတို့၌ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကောဋ္ဌိကသုတ်

၂၃၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဠ်။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်၎င်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သာဝကဟု ဆိုအပ်သောဣသိတို့၏ ကျရောက်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောတောဠ်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဠ်။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုट्ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဠ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်ထသော။ ဝါ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဠ်။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဠ်။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရှာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ လော။ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ လော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်သလောဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ကောဠိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်အားကြီးသောရာဂသည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါအနက်မဲ့ နိပါတမတ္တသာ။) တံ၊ ထိုအားကြီးသော ရာဂ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအားကြီးသောရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမနော ဒ္ဒါရ, ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ကာဠော၊ မည်းနက်သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကိုင်း။ (သံယုတ္တာဘိ စပ်။) ဝါ၊ နွားလားဥသဘသည်ရင်း။ (အဿုဒ္ဓစပ်။) သြဒါတော၊ ဖြူသော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုရင်း။ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဧကေန၊ တချောင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်ရင်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ကြိုးဖြင့်ရင်း။ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်ထားအပ် ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယ္ယ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ နု ခေါ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ မဟုတ်ပါ။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ နု သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ယေန ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ တေ၊ ထိုမည်းနက်သော နွားလားဥသဘ, ဖြူသောနွားလားဥသဘ တို့ကို။ သံယုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တံ၊ ထိုကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွား နှစ်ကောင်တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ စက္ခု ဝါ၊ စက္ခုပသာဒသည်မူလည်း။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘာဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအုံ့။ ရူပါ ဝါ၊ ရူပါရုံတို့သည်မူလည်း။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘာဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအုံ့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ။ ဣဒံ (သော) ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ နု ပညာယေထ၊ မထင်ရှားရာ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင့်ကြောင့် လည်း။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။

စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဒဋ္ဌ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ကြ။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဒဋ္ဌ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း တတ္ထသဒ္ဒါအနက်မဲ့။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဒုါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တောဝ၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ (သောတံ-ဃာနံ-ဇိဝှါ-ကာယော ဝါကျများကို နည်းမှီးရှု၍ပေးလေ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မနော၊ သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တောဝ၊ မူ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နု ဟောတိ။ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဒဋ္ဌ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မရှိ။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤဒုါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မဖြစ်ခြင်းကို။ ဣမိနာ ခေါ၊ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြင်း နည်းမှီးရှု ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ကာမဘူသုတ်

၂၃၃။ ဧကံ၊ သေ။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ ကာမဘူ၊ သည်ရင်း။ကောသမ္မိယံ၊ကောသမ္မီပြည်၌။ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ အရှင်ကာမဘူသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော၊ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွာ။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ ကိ ုနုခေါ်၊အနှောင်အဖွဲ့
လော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ ကိ ုနု ခေါ်၊ အနှောင်အဖွဲ့လော။ပ။ မနော၊
သည်။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ ကိ ုနုခေါ်၊ လော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ
ကိ ုနု ခေါ်တိ၊အနှောင်အဖွဲ့လော ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ကာမဘူ၊ ငါ့ရှင်ကာမဘူ။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ နု ခေါ် သံယောဇနံ၊
အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နု သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။
တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့။) တံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ
နှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကာမဘူ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကာဠော၊ သော။
ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုဂင်း။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုဂင်း။ ဧကေန၊ သော။ ဒါမေန ဝါ၊
ဖြင့်ဂင်း။ ယောဇေန ဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ သံယုတ္တော၊ အပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ယော၊ သည်။
"ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ နု ခေါ်၊
လော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ
နု ခေါ်တိ၊ လော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ်၊ ပြောဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (အကြင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥဒါယိသုတ်

၂၃၄။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ
ဥဒါယိ၊ သည်ရင်း။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်ဌ။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း
ဌ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွာ။ အယံ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အယံ
ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဤသို့ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ ဝါ၊ ဤသို့အနှစ်သာရမရှိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊
အနတ္တမည်၏"ဟူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက မျှားသောအကြောင်းဖြင့်။ အက္ခာတော
ယထေဝ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋော ယထေဝ၊ ဖွင့်ပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ပကာ-
သိတော ယထေဝ၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧवमेव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏမ္ပိ၊
ဤဝိညာဏ်ကိုလည်း။ "ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ "ဟူ၍။
အာစိက္ခိတုံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားခြင်းငှါ။ ဒေသေတုံ၊ ထင်ရှားပြု၍ ဟောခြင်းငှါ။
ပညပေတုံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ဉာဏ်အဝဋ် ထားခြင်းငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊

ဖွင့်ပြခြင်းငှါ။ ဝိဘင်္ဂတို့၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ[1]။ ဥတ္တာနီကာတို့၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နု ခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလောဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ဥဒါယိ၊ ယိ။ အယံ ကာယော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အယံ ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂါတော ယထေဝ၊ သို့။ ဝိဝဋ္ဋော ယထေဝ၊ သို့။ ပကာသိတော ယထေဝ၊ သို့။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ "ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ အာစိက္ခိတုံ၊ ငှါ။ ဒေသေတုံ၊ ငှါ။ ပညပေတုံ၊ ငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊ ငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ငှါ။ ဥတ္တာနီကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ စက္ခုဠု၊ ကိုငင်း။ ရူပေ စ၊ တို့ကိုငင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ဤသို့ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်သည်ကား မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြောင်အကြောင်းရင်းသည်ငင်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြောင်အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော စ ဟေတု၊ သည်ငင်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်ငင်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ငြားအုံ့။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားရှုသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ "ဣတိပိဒံ ဝိညာဏံ အနတ္တာ"တိ အနတ္တာ ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အက္ခာတံ၊ အပ်၏။ ဝိဝဋ္ဋံ၊ အပ်၏။ ပကာသိတံ၊ အပ်၏။ပ။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးမြဲ။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ဖြင့် အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သွားလာသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဏ္ဏံ၊ ထက်စွာသော။ ကုဌာရိ၊ ခေါ်းမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရောက်၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်း။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒုံ၊ ဖြောင့်စွာသော။ နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော[2]။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောတုံးကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရောတ်။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရောတ်။ မူလေ၊ ၌။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျားဌ။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရောတ်။ အဂ္ဂေ၊ ၌။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ပတ္တဝဋ္ဋံ၊ အရွက်လိပ်ငှက်ပျောပတ်ကို။ ဝါ၊ ငှက်ပျောခွန် ငှက်ပျောဖတ်ကို။ ဝိနိဗ္ဘုဇေယျ၊ ခွါရောတ်။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောတုံး၌။ ဖေဂ္ဂုမ္ပိ၊ အကာမျှကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊

---

[1] နိဒါန်-၌၊ ၃၈-နှာ၌ ထိုပုဒ်မျှားအဖင့် ရှုလေ။ အကုက္ကုကဇာတန္တိ အဒန္ဓာ အသဏ္ဌာတသနဒဏ္ဍက်။ သံ-၌ ၂။ စာပိုဒ် ၉၅။ ကုက္ကုက် ဝုစ္စတိ ကဒလိက္ခန္ဓဿ သဗ္ဗပတ္တဝဋ္ဋနံ အဗ္ဘန္တရေ ဒဏ္ဍကန္တိ အာဟ "အကုက္ကုက-ဇာတန္တိ အန္ဓော အသဏ္ဌာတဃနဒဏ္ဍက"န္တိ။ သံ-ဋီ ၂။ စာပိုဒ် ၉၅။

မရရာ။ သာရ၊ အနှစ်ကို။ ကုတော အမိဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်မှာရရာအံ့နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ နေဝ သမနုပဿတိ၊ မရှု။ အတ္တနိယံ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟူ၍။ နေ သမနုပဿတိ၊ မရှု။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ အသမနုပဿန္တော၊ မရှုသည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ (အနုပါဒိ-ယန္တော)၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ (အပရိတဿန္တော)၊ မတောင်းတသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တဉ္ဉေव၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဌာ။ အပရံ၊ သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-အာဒီတ္တပရိယာယသုတ်

၂၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဒီတ္တပရိယာယံ၊ အာဒီတ္တပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောပေအံ့။ တं၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒီတ္တပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒီတ္တာယ၊ ရဲရဲညီသော။ သမ္မဇ္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် တကွဖြစ်သော။ တတ္တာယ၊ လောလောပူသော။ အယောသလာကာယ၊ သံချောင်းဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို (မျက်စိကို)။ သမ္မလိမဇ္ဇံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော။ အသေးစိတ်အမှတ်အသား အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ အပေါင်းအမှတ်အသားကို ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ ဝရံ၊ မမြတ်သည်သာ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တာနုဗျဉ္ဇနီယာ၊ အပေါင်းအမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ကမ္မဝိပါက် ဝိညာဏ်သည်ရင်း။ အနုဗျဉ္ဇနသာ၊ အသေးစိတ်အမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ကမ္မဝိပါက်ဝိညာဏ်သည်ရင်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဧဝ ကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုပြောအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။) နိရယံ၊ နိရယဟုဆိုအပ်သော။ ဂတိ ဝါ၊ ဂတိသို့ရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သော။ ဂတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိနံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဂတိ၊ ဂတိသို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်ရောက်ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဒီသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ ရဲရဲညီသော။ သမ္မဇ္ဇလိတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတေန၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော။ တိဏေန၊ ထက်စ္ဓာသော။ အယောသကုံနာ၊ သံဆူး သံတံကျင်ဖြင့်။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သောတိန္ဒြေကို(နားကို)။ သမ္မလိမဇ္ဇံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။

သောတဝိညေယ္ယသု၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု၊ သဒ္ဒါရုံတို့၌။ အနု-ဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ မမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အနုဗျဉ္ဇနသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။ စေ ကရေယျ၊ အံ့။ (ဝေဒနာတိ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သော။ ဂတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိ၊ သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ဒီသ္မာ၊ ၍။ ဝေဒါမိ၊ မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ဘဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။ တိဏေန၊ သော။ နခဏ္ဍေဒနေန၊ လက်သည်းခြေသည်းလှီးသောခေါ်းဖြင့်။ ဃာနိန္ဒြိယံ၊ကို (နှာခေါင်းကို)။ သမ္ဘလိမဇ္ဈံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ဃာန-ဝိညေယ္ယသု၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ မမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အနုဗျဉ္ဇနသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။ စေ ကရေယျ၊ အံ့။ (ဝေဒနာ သတိ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သော။ ဂတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိ၊ သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ဒီသ္မာ၊ ၍။ ဝေဒါမိ၊ မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ဘဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။ တိဏေန၊ ထက်စွာသော။ ခုရေန၊ သင်ခုန်းခေါ်းဖြင့်။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ကို(လျှာကို)။ သမ္ဘလိမဇ္ဈံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက် ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယသု၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ လျှင်တည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ သမ္ဘဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ သော။ တိဏာယ၊ ထက်စွာသော။ သတ္တိယာ၊ လှံ့ဖြင့်။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကို(ကိုယ်ကို)။ သမ္ဘလိမဇ္ဈံ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ကာယဝိညေယ္ယသု၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ လျှင်တည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောတ္ကံ၊အိပ်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ ဇီဝိတာနံ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ကံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေ၊ အမြဲကဲ့ရှု၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇီဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ကံ၊ ကို။ အဖလံ၊ အကျိုးမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ဇီဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ကံ၊ ကို။ မောမူဟံ၊ တွေဝေခြင်းဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ယထာရူပါနံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝိတက္ကာနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော၊ လိုက်သည် ရှိသော်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျ၊ သင်းခွဲရာ၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။

ဝိတက္ကေ၊ အကြံအစည်တို့ကို။ နု တေ၀ ဝိတက္ကေယျ၊ မကြံစည်ရာ။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၀ိတာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ မြတ်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဒီဃ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ တတ္ထ၊ ထိုတရားတို့၌။ သုတ၀ါ၊ အာဂမ, အဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယ-သာ၀ကော၊ အရိယသာ၀ကသည်။ အာဒီတ္တာယ၊ သော။ သမ္မုဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဧောတိ-ဘူတာယ၊ သော။ တတ္တာယ၊ သော။ အယောသလာကာယ၊ ဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္မလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ တာ၀ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ "ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မရှိခြင်းကွယ်ပျောက်သွားခြင်းကြောင့်။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင် သုခ၀ေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ"ဟူသော။ ဣဒမေ၀၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအုံ့။

အာဒီတ္တေန၊ သော။ သမ္မုဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဧောတိဘူတေန၊ သော။ တိဏ္ဏေန၊ သော။ အယောသကုံနာ၊ ဖြင့်။ သောတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္မလိမဋ္ဌံ၊ ကို။ တာ၀ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒမေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ အုံ့။ (ကြွင်းသော စာပိုဒ်မျှားကို နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။)

ဃာနံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်။ တာ၀ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ "ဣတိ၊ ကြောင့်။ မနော၊ စိတ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ မနော-သမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ" ဟူသော။ ဣဒမေ၀၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဣတိ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတ၀ါ၊ ရှိသော။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိ-ညာဏေပိ၊၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ၌လည်း။နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ တသ္မိံ၊ ထိုသုခ၀ေဒနာ, ဒုက္ခ၀ေဒနာ, ဥပေက္ခာ၀ေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တေ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စ၀েက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဇာတိ၊ သည်။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဒေါ။ အပရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ပ၀ေနတ္ထိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခေ၀ေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ အာဒိတ္တပရိယာယော၊ အာဒိတ္ထ ပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့သည်။ သတိ၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ အာဒါန-နိက္ခေပနံ၊ ယူခြင်း, ချထားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ သတိ၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ အဘိက္ကမပဋိက္ကမေ၊ ရှေသို့တက်ခြင်း, နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပဗ္ဗေသု၊ အဆစ်တို့သည်။ သတိ၊ သော်။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်း, ဆန့်တန်းခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ကုန္ဓိသို့၊ ဝမ်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇီဝဿ၊ အစာဝတ်မှုတ်ခြင်းသည်။ ပိပါသာ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။စက္ခုသမ္ဖဿ-ပစ္စယာ၊ စက္ခုပသာဒကို မှီ၍ဖြစ်သော ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနသို့၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထေသု၊ တို့သည်။ အသတိ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ အာဒါနနိက္ခေပနံ၊ ယူခြင်း, ချထားခြင်းသည်။ နု ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ပ။ နုပ္ပဇ္ဇာဝိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၇။ (ဤသုတ်ကား ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

သမုဒ္ဒဝဂ္ဂေါ၊ သမုဒ္ဒဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒ္ဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမုဒ္ဒါ စ၊ သမုဒ္ဒသုတ်တို့သည်ရင်း။ ဗာဠိသိကော စ၊ ဗာဠိသိကောပမသုတ်ရင်း။ ခီရရုက္ခေန၊ ခီရရုက္ခောပမသုတ်နှင့်တကွ။ ကောဋ္ဌိကော စ၊ ကောဋ္ဌိကသုတ်ရင်း။ ကာမဘူ စ၊ ကာမဘူသုတ်ရင်း။ ဥဒါယီ စေဝ၊ ဥဒါယီသုတ်ရင်း။ အာဒိတ္တေန၊ အာဒိတ္တသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဋ္ဌမဉ္စ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ရင်း။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒူပမာ စ၊ ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်, ဒုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၉) ၄-အာသီဝိသဝဂ်

၁-အာသီဝိသောပမသုတ်

၂၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဂ္ဂတေဇာ၊ ထက်သောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဃောရဝိသာ၊ ကြမ်းတန်းသောအဆိပ်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးကုန်သော။ အာသီဝိသာ၊ လျှင်သောအဆိပ်ရှိသော မြွေတို့သည်[1]။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါအလိုမရှိသော။ သုခကာမော။ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ တေ၊ သင်သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာသီဝိသာ၊ တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ သင့်သောအခါ သင့်သောအခါ၌။ ဝဠဉ္ဇာပေတဗ္ဗာ၊ ထစေအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ နှာပေတဗ္ဗာ၊ ရေချိုးစေအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ ဘောဇေတဗ္ဗာ၊ ကျေးမွေးအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ သံဝေ-သေတဗ္ဗာ၊ အိပ်စေအပ်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ယဒါ စ ခေါ၊ အကြင်အခါ ၌ကား။ တေ၊ သင်အား။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာသီဝိသာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော ဝါ အညတရော ဝါ၊ တမျိုးမျိုးသောမြွေသည်။ ကုပ္ပိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တတော၊ ထိုသို့အမျက် ထွက်သောအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ မရဏံ ဝါ၊သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံ-မျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း ။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ သင်၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိ တိ၊ ပြုလော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ မြွေတို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအရပ်သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။"အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ပဌမံ၊ ငါးယောက်-ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ဝဓကာ၊ဤသူသတ်သမားတို့သည်။ 'ယတ္ထော၊အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ထိုယောကျ်ားကို။ပဿိ-ဿာမ၊မြင်ကုန်အံ့။ တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေဿာမာတိ၊ ချကုန်အံ့' ဟူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိ တိ၊ ပြုလော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ပဌမံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်

---

[1] အာသု သီဃံ ဇောဝေ ဝိသံ အာဂစ္ဆတီတိ အာသီဝိသော၊ ဝိ-ဒ္ဒ၊ ၁၇-နှာ၊ သာရတ္ထဒီ ၂၂၂-နှာနှင့် ဤ ဒ-ဒီ တို့၌ အာသီဝိသပုဒ်ဖွင့်မျှားကို ရှုလေ။

ကုန်သော။ ဝမကာနံ၊ သူသတ်သမားတို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ရှင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အန္တရစရော၊ အတွင်းဌ်လှည့်လည် သွားလာတတ်သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ မြှောက်ချီအပ်သော သန်လျက်ရှိသော။ အယံ ဝမကော၊ ဤသူသတ်သမားသည်။ တေ၊ သင်၏။ 'ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်ဌသာလျှင်။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပဿိဿာမိ၊ မြင်အံ့။ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ သိရော၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေဿာမိတိ၊ချအံ့' ဟူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိ တိ၊ ပြုလော့" ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တနည်း - အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်ဌ။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ၍ရှင်း။ ပဋ္ဌနံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝမကာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ၍ရှင်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝမကဿ၊ သူသတ်သမားမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ရှင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာ-ယေထ၊ ပြေးရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ပယော ယျ၊ မြင်ရာ၏။ ယညေဝ ဃရံ၊ အကြင်အကြင်အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ ရိတ္တကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ ဘာမျှမရှိသော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သုညကံ ယေဝ၊ ကင်းဆိတ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ ယညေဝ ဘာဇနံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ သုံးသပ်ရာ၏။ ရိတ္တကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးသောခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ ရာ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ရာ၏။ သုညကံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဣမံ ဂါမံ၊ ဤရွာသို့။ ဂါမဃာတကော၊ ရွာကိုလုယက်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိ တိ၊ ပြုလော့" ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ရှင်း။ ပဋ္ဌနံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝမကာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ရှင်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝမကဿ၊ မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ရှင်း။ ဂါမ-ဃာတကာနံ၊ ကုန်သော။ စောရာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ရှင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝံ၊ ရေပြင်ကျယ်ကို။ ဩရိမံ၊ ဤမှာဘက်ဌဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သာသင်္ကံ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ရှိ၏ဟူ၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပယော ယျ၊ မြင်ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဌဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းမရှိဟူ၍။ ပယော ယျ၊ ရာ၏။[1]

---

[1] သော၊သည်။ မဟန္တံ၊သော။ ဥဒကဏ္ဏဝံ၊ကို။ ပယော ယျ၊ရာ၏။ ဩရိမံ တီရံ၊ သည်။ သာသင်္ကံ၊ ၏။ သပ္ပ-ဋိဘယံ၊ ၏။ ပါရိမံ တီရံ၊သည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ အပ္ပဋိ ဘယံ၊ မရှိ-ဟူ၍သော်လည်းပေး။

သန္ဓာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။ နာဝါ စ၊ လှေသည်လည်း။ နဿ အသ၊ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ဤမှာဘက်မှ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှ၊။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်း တံတားသည်လည်း။ နဿ အသ၊ မရှိရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ တသ ပုရိသဿ၊ ၏။ "အယံ ဥဒကဏ္ဏဝေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ သြရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ သာသင်္ကံ၊ ၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ၏။ ပါရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ အပ္ပဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္ဓာရဏီ၊ သော။ နာဝါ စ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊ မှ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက်သစ်ရွက်ကို။ သံကစိုတ္စာ၊ စုရုံး၍၊ ကုလား၊ ဖောင်ကို။ ဗန္ဓိတ္စာ၊ ဖွဲ့၍။ တံ ကုလား၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျက်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွ"ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊သည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ကို။ သံကစိုတ္စာ၊ ၍။ ကုလား၊ ကို။ ဗန္ဓိတ္စာ၊ ၍။ တံ ကုလား၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါယမမာနော၊ လှုံ့လပြုလျက်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားရာ၏။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ။အပပ္ပြုအပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူရှိသူသည်။ ဝါ၊ အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သူသည်။ (ဟုတ္စာ၊ ဖြင့်၍။) ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထသ၊ အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ အထူးသဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "စတ္တာရော အာသီဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဃောရဝိသာတိ ဧတံ၊ စတ္တာရော အာသီ-ဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဃောရဝိသာ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏ငင်း။ အာပေါဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ပဉ္စ ဇဝကာ ပစ္စတ္ထိကာတိ ဧတံ၊ ပဉ္စ ဝဝကာ ပစ္စတ္ထိကာ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သေယ္ယထိဒံ၊ ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ၏ငင်း။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၏ငင်း။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၏ငင်း။ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၏ငင်း။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၏ငင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဆဋ္ဌော အဇ္ဈတ္တိကော ဝဝကော ဥက္ခိတ္တာသိကောတိ ဧတံ၊ ဆဋ္ဌော အဇ္ဈတ္တိကော ဝဝကော ဥက္ခိတ္တာသိကော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ နှစ်သက် တပ်စွဲတတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "သုညော ဂါမောတိ ဧတံ၊ သုညော ဂါမော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်

တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ၊ ထိုဆိတ်သုဉ်းသောရွာတည်းဟူသော အဗ္ဗတ္တိကာ-ယတနခြောက်ပါးကို။ စက္ခုတောပိ၊ စက္ခုပသာဒအားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပရိက္ခတိ၊ အကယ်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်ငြားအံ့။ (ဝေ၀ သတိ၊ ဤသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။) ရိတ္တကညော၊ အချည်းနှီးဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ တုစ္ဆကညော၊ ဘာမျှမရှိဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ သုညကညော၊ ဆိတ်သုဉ်းသည်ဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ နံ၊ ကို။ မနတောပိ၊ အားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပရိက္ခတိ၊ အံ့။ (ဝေ၀ သတိ၊ သော်။) ပ။ သုညကညော၊ သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "စောရာ ဂါမဃာတကာတိ ဇော်၊ စောရာ ဂါမဃာတကာ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ။ ဗာဟိရာယတနတို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနာပါမနာပေသု၊ စိတ်နှလုံးကိုပျိုးစေတတ်, မပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့သည် [1]။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနာပါ-မနာပေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ မနော၊ မနောဒွါရကို။ ဟညတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "မဟာ ဥဒကက္ခန္ဓော၀ါတိ ဇော်၊ မဟာ ဥဒကက္ခန္ဓော၀ါ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ကာမော၊ယသ၊ ၏ငင်း။ ဘ၀ော၊ယသ၊ ၏ငင်း။ ဒိဋ္ဌော၊ယသ၊ ၏ငင်း။ အ၀ိဇ္ဇော၊ယသ၊ ၏ငင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဩ၊ယသာနံ၊ တို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဩရိမံ တီရံ သာသင်္ကံ သပ္ပဋိဘယန္တိ ဇော်၊ ဩရိမံ တီရံ သာသင်္ကံ သပ္ပဋိဘယ်" ဟူသော ဤအမည်သည်။ သက္ကာယသ၊ ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပဋိဘယန္တိ ဇော်၊ ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပဋိဘယ်"ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနသ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ကုလ္လန္တိ ဇော်၊ ကုလ္လံ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယသ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကသ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂသ၊ မဂ်၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဌင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဌင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "တသ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမောတိ ဇော်၊ တသ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘသ၊ ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "တိဏ္ဏော ပါရင်္ဂတော ထလေ တိट्ठတိ ဗြာဟ္မဏောတိ ဇော်၊ တိဏ္ဏော ပါရင်္ဂတော ထလေ တိट्ठတိ ဗြာဟ္မဏော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

---

[1]-မနာပါမနာပေသူတို့ ကရဏတွေ ဘုမ္မံ။

၂-ရထောပမသုတ်

၂၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ၌သာလျှင်။ သုခသောမနဿ-ဗဟုလော၊ မျှားသောကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း, စိတ်၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာယ၊ ကုန်စေသော အရဟတ္တမဂ်အကျိုးငှါ။ ယောနိ စ၊ အကြောင်းကိုလည်း[1]။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ တီဟိ၊ အဘယ်တရားသုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ (ခံယူခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း၌) အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ မနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိအထိ စာပိုဒ်၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိ ဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ သြဓဉ္ဇ-ပတောဒေါ၊ (ရထား၏အလယ်၌ ဖီလာအားဖြင့် ချထားအပ်သော) နှင်တံရှိသော။ အာဇည-ရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမ အပ်သောမြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိတ္တာ၊တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရသ္မိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခါလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိ အပ်သော လမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရှေးရှု သွားစေရာသကဲ့သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့လည်း ဆုတ်စေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သံယမာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဒမာယ၊ ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ ဖာသုဝိဟာရောစာတိ အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှ လောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဏ်၊ အမာကို။ ရောဟနတ္ထာယ၊ အသားနုတက်ရန်အလို့ငှါ။ အာလိမ္ပေယျ သေယျထာပိ၊ ဆေးကို လိမ်းကျံရာသကဲ့သို့ငင်း။ ပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘာရသ၊ ဝန်ကို။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အက္ခံ၊ လှည်းဝင်ရိုးကို။ အဗ္ဘဉ္ဇေယျ သေယျထာ ဝါ၊ ဆီထည့်ရာသကဲ့သို့ငင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

---

[1] ယဝတိ တေန ဖလံ မိဿိတံ ဝိယ ဟောတိတိ ယောနိ၊ ကေန္ဒိကကာရဏံ။ ဋီ။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ-အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာယ၊ ငှါ။ ယောနိ စ၊ ကိုလည်း။ အာရဒ္ဓါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ကုမ္မောပမသုတ်

၂၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ကုမ္မော၊ ကျောက်ကုန်းခဏထက်သော အရိုးရှိသော။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ (တနည်း-ကစ္ဆပေါ၊ လက်ကဘီးကြားဖြင့် ရေကိုသောက်တတ်သော။ ကုမ္မော၊ ဆီချိုလိပ်သည်။) သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ အနုနဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌[1]။ ဂေါစရပသုတော၊ ကျက်စားခြင်းငှါအားထုတ်သည်။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိဂ်ါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ အနုနဒီတီရေ၊ ၌။ ဂေါစရပသုတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ သိဂ်ါလံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ အားထုတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ဒိသ္မာနု၊ မြင်ပြီး၍။ သောဏ္ဍိပဏ္ဍမာနံ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ သကေ ကာယေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခွံတွင်း၌။ သမောဒဟိတ္မာ၊ ကောင်းစွာထား၍။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ သက်သာယတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိဂ်ါ-လောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္မံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာနု၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္မံ၊ ကို။ "ယဒါ၊ အကြောင်းအခါ၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ အယံ ကုမ္မော၊ သည်။ သောဏ္ဍိပဏ္ဍမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ အမှတ်မထားတပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို။ အဘိနိန္နာမေယ္ယတိ၊ ရှေးရှည်ညွတ်စေလတ္တံ့။ ဝါ၊ အပြင်သို့ထုတ်လတ္တံ့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဥဒ္ဒါလိတ္မာ၊ ခွဲ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားအံ့" ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ ခေါ၊ အကြောင် အခါ၌ကား။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ သောဏ္ဍိ-ပဏ္ဍမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ နော အဘိ-နိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှုမညွတ်စေ။ ဝါ၊ အပြင်သို့မထုတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ ကုမ္မမှာ၊ လိပ်မှ။ သြတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ ကိလေသ မာရ်သည်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့ကိုလည်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ "အဟံ၊ ငါသည်။

---

[1] မောဂ်၊ ၃-ကဿ၊ ၆-သုတ်၌ အနုပုဒ်နှင့် သမာသ်ဖြစ်ပုံများနှင့် အနက်များကိုရှုလေ။

ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ စက္ခုတော ဝါ၊ စက္ခုပသာဒမှလည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အပ္ပေဝ-
နာမ လဘေယ္မ၊ ရကောင်းရာ၏ ။ပ။ ဇိဝှါတော ဝါ၊ ဇိဝှါပသာဒမှလည်း။ ဩတာရံ၊ ကို
အပ္ပေဝ နာမ လဘေယ္မ၊ ရကောင်းရာ၏။ မနတော ဝါ၊ စိတ်မှလည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်
ကို။ အပ္ပေဝ နာမ လဘေယ္မုန္တိ၊ ရကောင်းရာ၏" ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု
စသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကြ
ကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီနော၊
ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊
မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတ္ထာဓိကရဏံ (ယတောအဓိကရဏံ)၊ အကြင်စက္ခုနှင့်ကို မစောင့်စည်းခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊
နေသော။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
တရားတို့သည်။ အန္ဝာသဝေယ္မုံ၊ အဖန်အလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုနှင့်ကို။
သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊
စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊
ရောက်ကြကုန်လော့။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ (နိမိတ္တဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။
မာ အဟုဝတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ပ။ သောတိန္ဒြိယေ၊ သောတိန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။
(အကြင်း နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။
ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရိဿထ၊
နေကြကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တုမှေဟိပိ၊ သင်တို့မှလည်း။
ဩတာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ ဖြစ်၍။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ ကုမ္မမှာ၊ မှ။ ပက္ကမတိ ဣဝ၊ ဖဲသွား
သကဲ့သို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ၍။ ပက္ကမိဿတိ၊ ဖဲသွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကုမ္မော၊ လိပ်သည်။ အဂ်ါနိ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်
သော အဂ်ါတို့ကို။ သကေ ကပါလေ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခွံတွင်း၌။ သမောဒဟံ၊
ကောင်းစွာထားသည်ဖြစ်၍။ (သိဂ်ါလဿ၊ မြေခွေးအား။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ နှ ဒေတိ
ဣဝ၊ မပေးသကဲ့သို့ရင်း။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ နှ ပသဟတိ ဣဝ၊
မညှဉ်းဆဲနိုင်သကဲ့သို့ရင်း။) ဧवံ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းသည်။ မနောဝိတက္ကေ၊ မိမိ၏
စိတ်အကြံအစည်တို့ကို။ (သကေ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရမ္မဏကပါလေ၊ အာရုံတည်း
ဟူသော ခွက်၌။ သမောဒဟံ၊ ဖြစ်၍။ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်အား။ ဩတာရံ၊
အခွင့်ကို။ နှ ဒေတိ၊ မပေး။ မာရော စ၊ ကိလေသ မာရ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။
နှ ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို မမှီသော။ အညံ၊ တပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟေဌယာနော၊ မညှဉ်းဆဲသော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကဠိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နှ ပဝေယ္မ (နှ ဥပဝေယ္မ)၊
သီလအာစာရစသည်ဖြင့် မစွပ်စွဲရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၄-ပဌမဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်

၂၄၁။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မိပြည်၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတေန၊ရေအလျဉ်ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနံ၊ မျောအပ်သော။ ဝါ၊ မျောသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ (ပဿထ၌ စပ်။) နော၊ ငါတို့သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနံ၊ သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အမုံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ဤမည်သော သစ်တုံးကို။ ပဿထ နော ပဿထ နု တိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော?" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ (ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ သြရိမံ တီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ နဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ နဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ရေ၏အလယ်၌။ သစေ နသံသီဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ကြည်းကုန်းထက်၌။သစေ နဥဿီဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မတင်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သောလူသည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သော လူမှ တပါးသော နတ်, ဘီလူးစသည်သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ စုတ်ယူတတ်သော ဝဲသည်။သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မစုတ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်။ သစေ နဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်သည်။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်းသည်။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှိုင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတော၊ ရေအလျဉ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ရှိုင်း၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာသျှင်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ သြရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ နဥပဂစ္ဆထ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ နဥပဂစ္ဆထ၊ အံ့။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သစေ နသံသီဒိဿထ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ သစေ နဥဿီဒိဿထ၊ အကယ်၍ မတင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်။ သစေ နဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်ကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။

သြရိမ် တိရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းဟူသည်။ ကိုနှုံ ခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပါရိမ် တိရံ၊ ဟူသည်။ ကိုနှုံ ခေါ်၊ နည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သံသီဒေါ်၊ ဟူသည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ ထလေ၊ ၌။ ဥဿာဒေါ်၊ ဟူသည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ အဇ္ဇောပဋိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသည်။ ကော နု ခေါ်တိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “သြရိမ် တိရန္တိ ခေါ် တေ၊ သြရိမ် တိရံ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ပါရိမ် တိရ”န္တိ ခေါ် တေ၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “မဇ္ဈေ သံသီဒေါ”တိ ခေါ် တေ၊ သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ နှစ်သက်တတ်သောရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ “ထလေ ဥဿဒေါ”တိ ခေါ် တေ၊ သည်။ အသ္မိမာနဿ၊ ငါဟူ၍တက်ကြွတတ်သော မာန၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။မနုဿဂ္ဂါဟော၊ဟူသည်။ကတမော စ၊နည်း။ဣမ၊ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် (ဖြစ်၍)။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ သဟနန္ဒီ၊ အတူတကွနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်။ သဟသောကီ၊ အတူတကွစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည် (ဖြစ်၍)။ သုခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည် [1] (ဖြစ်၍)။ ကိစ္စကရဏီယေသု၊ အမှုငယ်အမှုကြီးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ တေသု၊ ထိုအမှုငယ်, အမှုကြီးတို့၌။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ)သီလဖြင့်ရင်း [2]။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤသီလကိုဆောက်တည်ခြင်း, ဓူတင်ကိုကျင့်ခြင်းဝတ ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤမေထုန်အကျင့်မှကြဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ဒေဝေါ ဝါ၊ဘုန်းတန်းခိုးအားဖြင့် ထင်ရှားကျော်စောသောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ ဘုန်းတန်းခိုးအားဖြင့် မထင်ပေါ်သောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမီတိ၊ ဖြစ်ရအံ့” ဟူ၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟောတိ တေ၊ သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၁။ သုခိတေသု သုခိတော, ဒုက္ခိတေသု ဒုက္ခိတော-ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ခန္ဓဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၃၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်ကို ရှုလေ။

၂။ သီလေန ဝတေန စသော ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အံ-ဋ္ဌ ၃၊ ပဋ္ဌာနပါဠိတော် စာပိုဒ် ၂၀၆- (မဟာနိဒ္ဒေသ ၅၈၊ ဋ္ဌ-၁၆၈-နှာ)ကို ရှုလေ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော် ၌။ ဂေဟေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်။ အသုစိ၊ ကိုယ်,နှုတ်,စိတ်တို့ဖြင့် မစင်ကြယ်သည်။ သင်္ကိဿရသမာစာရော၊ သူတပါး တို့သည် ယုံမှားခြင်းဖြင့် ဘေးတောအပ်သောအကျင့်ရှိသည်[1]။ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ် သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်။ သမဏပဋိဇ္ဇိသော၊ ရဟန်းဟု ဝန်ခံသည်။ အပြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲလျက်။ ပြဟ္မစာရိပဋိဇ္ဇိသော၊ မြတ်သောအကျင့် ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ပုပ်ဆွေးသည်။ အဝဿုတော၊ ရာဂဖြင့်စွပ်သည်။ ကသမ္ဗုဇာတော၊ ဖြစ်သော ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ပုပ်သည် ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နန္ဒော၊ နန္ဒမည်သော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသား သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ ခေါ၊ သည်။ ဩဂရိမံ တီရံ၊ သို့။ နဒေ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ မကပ်ရောက်ပါ။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ နဒေ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ပါ။ မဂ္ဂေ၊ ၌။ နဒေ သံသီဒိဿာမိ၊ မနစ်မြုပ်ပါအံ့။ ထလေ၊ ၌။ နဒေ ဥဿီဒိဿာမိ၊ မတင်ပါအံ့။ မံ၊ ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဒေ ဂဟေဿတိ၊ မဆယ်ယူပါအံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဒေ ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဒေ ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္တောပူတိ၊ သည်။ နဒေ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဘဒ္ဒံ၊ သင်သည်။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ နိယျာတေဟိ၊ အပ်နှင်းခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနိယော၊ နွားငယ်တို့၌ တပ်မက်ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့သည်။ ဂမိဿန္တိ၊ အလိုလိုသွားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တဒေ၊ သည်။ ဂါဝေါ၊တို့ကို။ သာမိကာနံ၊နွားရှင်တို့အား။ နိယျာတေဟိ ၀ေ၊ အပ်နှင်းသာလျှင်အပ်နှင်းခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်းပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတိတာ၊ အပ်နှင်းအပ် ကုန်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ လဘေယ္ယန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊

၁။ သင်္ကိဿရသမာစာရော=သရိတဗ္ဗောတိ သရော၊ သင်္ကယ သရော သင်္ကိဿရော၊ သင်္ကိဿရော သမာစာရော ယဿာတိ သင်္ကိဿရသမာစာရောဟုပြု။ သူတပါးတို့က မိမိအပေါ် ၌ ယုံမှားခြင်းဖြင့် ဘေးတော အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်ရှိသောသူဟု ဆိုလို၏။

တနည်း-သမာစာရံ သရတိတိ သရသမာစာရော၊သင်္ကယ သရသမာစာရော သင်္ကိဿရသမာစာရောဟုပြု။ မိမိအတွေးဖြင့် သူတပါးတို့၏ တိုင်ပင်နေမှု အမှုအရာအကျင့်ကို တွေးထင်အောက်မေ့နေသူဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ၌ ဖွင့်ကို ၌။

သည်။ ဘဂဝေတော၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒေါ၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အသီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒေါ၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော စ ပန၊ တယောက်အပါ အဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်

၂၄၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိမိလာယံ၊ ကိမိလာမည်သောမြို့၌။ ဂဂ်ါယ နဒိယာ၊ ဂဂ်ါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဂ်ါယ နဒိယာ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယ္ယမာနံ၊ မျောဆင်းသော။ မဟန္တံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဂဂ်ါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတေန၊ဖြင့်။ဝုယ္ယမာနံ၊သော။မဟန္တံ၊သော။ အမုံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဿထ နောတိ၊လော?"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ကိမိလ၊ ကိမိလ။ ဣဒေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ပရိဝါသ်, မာနတ်, အဗ္ဘာန်တို့ဖြင့် ထခြင်းသည်။ နဿ ပညာယတိ၊ မထင်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိလ၊ ကိမိလ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဝဿုတပရိယာယသုတ်

၂၄၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ညီမူခံရာစရပ်သည်။ (အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည် သော်လည်းပေး။) အစိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍ မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်သော်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်မူလည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ တက်ရောက်၍ မနေဘူးသေးသည်။ ဝါ၊ မသုံးဆောင်အပ်ဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒေ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ နဝံ၊ သော။ ယံ သန္ထာဂါရံ၊ အကြင်ညီမူခံရာစရပ်သည်။ အစိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ အနဇ္ဈာ-ဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။

ပရိဘုဥ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူပါလော့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စာ။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်
မူအပ်ပြီးသည်ကို။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ယ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။
ပရိဘုဥ်ဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေါနံ၊ ကုန်သော။
သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။
သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊
ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံ
တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊
လက်ခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊
ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္ဌာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊
ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြီး၍။ သန္ဌာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်၊ ဝါ၊ အခင်း
ပြည့်အောင်။ သန္ထရိတ္တာ၊ ခင်းစေကုန်၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတ္တာ၊ သတ်မှတ်
ခင်းထားစေ၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးစရည်းကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ တည်ထားစေ၍။ တေလပ္ပဒီပံ၊
ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္တာ၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။
သန္ဌာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ သဖြင့်။ သန္ထတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ နေရာ
တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထား
စေအပ်ပါပြီ။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ကို။ အာရောပိတော၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေအပ်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဒါနိ၊
ယဒုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ ယင်းကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညတိတိ၊
သိတော်မူပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။အာဒါယ၊
မူ၍။ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္ဌာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)
တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဟတ္ထာလေတ္တာ၊ ဆေးတော်မူ၍။
သန္ဌာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ မူ၍။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်၌ဖြစ်သော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေ့ရှုမျက်နှာမူလျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုသံ္ဃောပိ
ခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဟတ္ထာလေတ္တာ၊ ဆေး၍။ သန္ဌာဂါရံ၊ သို့။
ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်အရပ်၌ဖြစ်သော။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိ-
မုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေ့ရှုမျက်နှာမူလျက်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္တာ၊
ရှေ့ခံပြု၍။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ပါဒေ၊ တို့ကို။
ဟတ္ထာလေတ္တာ၊ ဆေးကုန်၍။ သန္ဌာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့အရပ်၌ဖြစ်သော။
ဘိတ္တိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။ ပစ္ဆိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရှေ့ရှုမျက်နှာမူကုန်လျက်။
ဘဂဝန္တံ ဧယေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ခံပြုကုန်၍။ နိသီဒိံ သု၊ နေကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သက္ယေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝ ရတ္တိံ၊ များစွာသော
ညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်။သန္ဒဿေတ္တာ၊ကောင်းစွာ
ပြ၍။ သမာဒပေတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ သမုတ္တေဇေတ္တာ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၍။
သမ္မဟံသေတ္တာ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၍။ "ဂေါတမာ၊ ဂေါတမအနှယ်တို့။ ရတ္တိ၊ မဇ္ဈိမယာမ်သည်။

အဘိက္ကန္တာ ခေါ၊ လွန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညထာတိ၊ သိကြကုန်လော့"ဟူ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူပြီ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝ-တော၊ ၏(စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုကုန်၍။ ပက္ကမိંသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝေသု၊ ကုန်သော။ သက္ကေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ခေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓ ရှိ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လျှာန်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ဦးအံ့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မီ ကထာ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားသည်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဃ်ာဋိं၊ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်လေးလှာ။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက္ခဏနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက္ခဏခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသောအမှတ်သညာကို။ မနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယ္ယံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ တတြ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ "အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဝဿုတပရိယာယဿ၊ ကိလေသာမိုး စွတ်အပ်သူတည်းဟူသော အကြောင်းပရိယာယ်ကိုဧကုဒ်[1]။ အနဝဿုတပရိယာယဿ၊ ကိလေသာမိုး မစွတ်အပ်သူတည်းဟူသော အကြောင်းပရိယာယ်ကိုဧကုဒ်။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ သည်။) ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "အာဝုသော၊ လျှာန်။ ဧवံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။

---

[1] အဝဿုတဿ ပရိယာယံ၊ ဌ။ ကိဿဟေတုကဲ့သို့ ဆင်ခြင်ဟေတုတွေ့ မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်အရ ကြံလေ။

ရှုပေ၊ ၌။ အဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာအစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပ္ပိယရှုပေ၊ သော။ ရှုပေ၊ ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အနုပဋ္ဌိတကာယဿတိ၊ အာရုံသို့ကပ်၍မတည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ [1]။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဋ္ဌ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကိုဝင်း။ တဋ္ဌ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုဝင်း။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ပ။ ဧဝ္ဝါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္စာ၊ လျက်၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ ၍။ ပိယရှုပေ၊ ၌။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရှုပေသု၊ တို့၌။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိုး စွတ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိ ံ၊ ဤသို့ နေလေ့ရှိသော။ နံ ဘိက္ခုံ စ၊ ထိုရဟန်းသို့လည်း။ မာရော၊ ကိလေသမာရ်, ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်။ စက္ခုတောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ချဉ်းကပ်ငြားအုံ။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ သြတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းကို။ လဘတိ ဧဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း ။ပ။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတိ ဧဝ၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောလာပံ၊ အနှစ်မရှိသော။ ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော။ တေရောဝဿိကံ၊ နှစ်လွန်ပြီးသော။ ယံ နဒ္ဒာဂါရံ ဝါ၊ အကြင် ကြူးမိုးအိမ်သည်ဝင်း။ ယံ တိဏာဂါရံ ဝါ၊ အကြင်မြက်မိုးအိမ်သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုကြူးမိုးအိမ် မြက်မိုးအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။ အာဒိတ္စာယ၊ ရဲရဲငြိသော။ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ စေ ဥပသင်္ကမေယ္ယ၊ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအုံ။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သြတာရံ၊ ကို။ လဘေထေဝ၊ ရရာသည် သာလျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘေထ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ သို့။ ပစ္ဆိမာယပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း ။ပ။ ဥတ္တရာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း ။ပ။ ဒက္ခိဏာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း ။ပ။ ဟေဋ္ဌိမတောပိ၊ မှလည်း ။ပ။ ဥပရိမတောပိ၊ မှလည်း ။ပ။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ သို့။ ယတော ကုတောစိပိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောအရပ်မှလည်း။ အာ-ဒိတ္စာယ၊ သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ စေ ဥပသင်္ကမေယ္ယ၊ အုံ။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ သည်။ သြတာရံ၊ ကို။ လဘေထေဝ၊ လျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘေထ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မာရော၊ သည်။ ဧဝံ ဝိဟာရိ ံ၊ သော။ နံ ဘိက္ခုံ၊ သို့။ စက္ခုတောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ သြတာရံ၊ ကို။ လဘတေဝ၊ လျှင်တည်း။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတိ ဧဝ၊ တည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိ ံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။

---

[1] ပရိတ္တစေတသောတိ အကုသလစိတ္တော။ (မ-ဋ္ဌ ၂ စာပိုဒ် ၄၀၉။) ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ တေနာဟ "အကုသလစိတ္တော"တိ။ (မ-ဋီ ၂စာပိုဒ် ၄၀၉။)

အဓိဘံသု၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နု အဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဓိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ နု အဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နု အဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ အာဝုသော။ တို့။ ရူပါဓိဘူတော။ ရူပါရုံတို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ သဒ္ဒါဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဂန္ဓာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ရသာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ-ဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဓမ္မာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ အဓိဘူတော၊ ရူပါရုံစသည်တို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်၏ဟူ၍။ အနဓိဘူ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကို မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘ-ဝိကာ၊တဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ (ဘဝသစ်ကိုပြုခြင်းအလေ့ရှိကုန်သော။) သဒရာ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်းကိုဖြစ်စေ-တတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဓိဘံသု၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ အာဝုသော။ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိုးစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ ပိယရူပေ၊ သော။ရူပေ၊၌။ နာဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။ ဝါ၊ မတပ်မက်။ အပ္ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ၌။ နု ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။ ဥပဋ္ဌိတကာယသတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဏ-စေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ အသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ။ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ။ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ ကိုရင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ စက္ခုဝိညေ-ယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစွတ်အပ်သော ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ မာရော၊သည်။ ဧဝံဝိဟာရီ ၊ သော။ နံ ဘိက္ခု၊ သို့။ စက္ခုတောပိ၊ မှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရသည်သာ။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နု လဘတိ ဝေ၊ မရသည်သာ။ပ။ နု လဘတိ ဝေ၊ သည်သာ။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ဗဟလမတ္တိကာ၊ ထူထဲသောမြေစိုင်ရှိသော။ အဒ္ဒါ-ဝလေပနာ၊ စိုစွတ်သောညွန်ပြောင်းဖြင့် လိမ်းကျံ (သွန်းလောင်း) အပ်သော ။ ကူဋာဂါရံ ဝါ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောအိမ်သည်ဌင်း။ သာလာ ဝါ၊ စရပ်သည်ဌင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုစုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောအိမ်,စရပ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။

၁။ အဒ္ဒါဝလေပနာ ဥပကာရိဓယာတိ စေတ္ထ မနုဿာ ပါကာရပါဒံ အဿခုရသဏ္ဌာနေန ဣဋ္ဌကာဟိ စိနိတ္ဝာ ဥပရိ သုဓာယ လိမ္ပန္တိ၊ ဝေ ကဘာ ပါကာရပါဒါ ဥပကာရိယောတိ ဝုစ္စန္တိ၊ တာ တိန္ဓေန ကလလေန သိတ္ထာ အဒ္ဒါဝလေပနာ နာမ ဟောန္တိ။ (မ-ဋ ၁၊ အပိုဏ်-၁၆၇။)

အာဒီတ္တာယ၊ ရဲရဲညိုသော။ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ စေ ဥပသက်မေယျ၊ အုံ့။ (ဝေ၀ံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ နေ၀ လဘေထ၊ မရရှုသည်သာတည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နေ လဘေထ ဝေ၊ တည်း။ပ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နေ လဘေထ ဝေ၊ တည်း။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ဝေ၀မေ၀ ခေါ၊ လျှင်။ မာရေ၊ သည်။ပ။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ဝေ၀ံ ဝိဟာရီ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရှုပေ၊ တို့ကို။ အဓိဘော၀သိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏။ ရှုပါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ နေ အဓိဘံသု၊ မလွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ပ။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ရှုပါဓိဘူ၊ ရှုပါရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော။ သဒ္ဒါမိဘူ၊ သော။ပ။ ဓမ္မာဓိဘူ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဓိဘူ၊ ရှုပါရုံစသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်၏ဟူ၍။ အနဓိဘူတော၊ ရှုပါရုံစသည်ဘို့သည် မလွှမ်းမိုးမနှိပ် စက်နိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သံကိလေသိကော၊ ကုန်သော။ ပေါနောဘ၀ိကော၊ ကုန်သော။ သ၀ရော၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခ၀ိပါကော၊ ကုန်သော။ အာယတိं၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိ၀ယ၊ ကုန်သော။ ပါ၀ကော၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဓိဘော၀သိ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ဝေ၀ं ခေါ၊ လျှင်။ အနဓ၀ဿုတော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဝတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

အ၀ ခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထတော်မူ၍။ အာယသ္မန္တं မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာ၀ု သာ၀ု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာ၀ု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အ၀ဿုတပရိယာယဿ၊ ကိုဍင်း။ အနဓ၀ဿုတပရိယာယဿ၊ ကိုဍင်း။ အဘာသိတော၊ ဟောပြီ"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ ဝါ၊ တူသောအလိုရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂-ဒုက္ခမ္မေသုတ်

၂၄၄။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ သဗ္ဗေသံယေ၀၊ အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာ၀ါးပါးတို့၏။ သမုဒယဿ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုဍင်း။ အတ္ထင်္ဂမဿ၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ခြင်းကိုဍင်း။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ပဿတော၊ မြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ဍင်း။ ယော ကာမသ္နေ၀ဟာ၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်ဍင်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေ၀ေခြင်းသည်ဍင်း။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်ဍင်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသည်သည်။ နာနုသေတိ၊ (မက်ဖြင့်ပယ်သောအားဖြင့်) မကိန်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းသည်။ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူသို့။ ဝိပ္ပ.ရန္တံ၊

နေသောသူသို့။ ပါ၊ပကာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း, နှလုံးမသာယာ ခြင်းဟု ဆိုဒေ၊ပ်ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ်စက်ကုန်။ တထာ၊ အာ၊ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စာရော စ၊ ကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဟာရော စ၊ နေခြင်း ကိုလည်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျော်စွာ သိအပ်သည်။ ဝါ၊ အဖန်ဖန်သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခမမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကို့ကုန်း။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ "ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ဤပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင် ချုပ်ခြင်.တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ခြင်းတည်း" ဟူ၍။ (ပဇာနာ.တိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ လျင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခမမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ ယထာ၊ အာ၊ဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ယော ကာမသေ့ဟော၊ သည်။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ သည်။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်း။ တထာ၊အာ၊ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊နော၊သည်။ ကာမာ၊တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ဝီတစ္ဆိကာနံ၊ မီးတောက်မီးလျှံမှ ကင်းကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ မီးခိုးမှကင်းကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ သာမိက-ပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွတသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အဿ၊ ၏။) အထ၊ ထို အခါ၌။ ဇိဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ မဒသလိုသော၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောဂျားကို။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောဂျားတို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊ ထိုယောဂျားကို။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ မီးကျီးတွင်းသို့။ ဥပကဍ္ဎေယ္ယုံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျားသည်။ ဣတိစိတိစေဝ၊ ဤသို့ဤသို့သာလျင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္ဓာမေယ္ယ၊ ကောင်းစွာကိုင်းညွှတ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဣဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောဂျားသည်။ (ဥတ်ခ် ဆင်ခြင်ကတ္တားစပ်။) "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ဤမီးကျီးတွင်းသို့။ စေ ပပတိဿာမိ၊ အကယ်၍ကျသည်ဖြစ်အုံ့။ တဇ္ဇေတာနိဒါနံ၊ ထိုသို့ကုခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ရောက်ရ-အုံ့"ဟူ၍။ ဥတ်၊ သိအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ ဤအတူ သာလျင်။ ယထာ၊ အာ၊ဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊သည်။ ယော ကာမသေ့ဟော၊ သည်။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊

၁။ လာလဘ္ဘံ.ဝိတ္ထာရ အမေး အဖြေ ဝါကျမျှားနှင့်လျော်ညီစေရန် သျှာမူအတိုင်းပြင်၍ သမ္မန်လိုက်ယည်။ "နာနုသေန္တိ"ဟု အားလုံးအညီပြင်လျှင်လည်း သင့်သည်ပင်။

သည်။ ယော ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသည်သည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်းအောင်း။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အဂ်ါ ရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှုအပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ စရန္တံ၊သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သို့။ ပါပကာ။ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။အကုသလာ မြော၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ် စက်ကုန်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ စာရော စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဟာရော စ၊ ကိုဌင်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗဟုကဏ္ဏကံ၊ မျှားစွာသော ဆူးရှိသော။ ဒါယံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရောက်၏။ တဿ၊ ထို ယောကျ်ား၏။ ပုရတောပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ ဆူးသည်။ (အဿ၊ ၏။) ပစ္ဆတောပိ၊ နောက် ၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) ဥတ္တရတောပိ၊ မြောက်ဘက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊၏။) ဒက္ခိဏတောပိ၊ တောင်ဘက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊၏။)ဟေဋ္ဌ- တောပိ၊ အောက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) ဥပရိတောပိ၊ အထက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "ကဏ္ဏကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ မာ ဝိဇ္ဈိတိ၊ မစူးစေလင့်"ဟူ၍။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြင့်၍သားလျှင်။ အဘိက္ကမေယျ သေယျထာပိ၊ ရှေသို့တက်ရာသကဲ့သို့။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဋိက္ကမေယျ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လောကေ၊ ၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော ရူပ်သည်ရင်း။ ယံ သာတရူပံ၊ အကြင်သာယာအပ်သော သဘောရှိသော ရူပ်သည် ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤပိယရူပ်သာတရူပ်ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား ၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ ကဏ္ဏကောတိ၊ ဆူးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုရင်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို ရင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ (အကြင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (အကြင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ စရတော၊ ကျင့်သော။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရံတခါ၌။ သတိသမ္မောသာ၊ သတိလွတ်ကင်း, ချွတ်ယွင်းခြင်းကြောင့်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကြံစည်တတ် ပြေးသွားတတ်ကုန် သော။ သံယောဇနီယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အုံ့။ (ဝေဝံသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တပ္ပါဒေါ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဒော၊

နံ့နေ့၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာ သာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏။ (ကင်းအောင်ပြု၏လည်းဟူ။) အနဘावं၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္တော၊ ပူလောင်သော။ အယောဂုဠာဟေ၊ သံအိုးကင်း၌။ ဒွေ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ရေသောရေပေါက်တို့ကိုရင်း။ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ သုံးရေသောရေပေါက်တို့ကိုရင်း။ (တနည်း) ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက်, သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ နိပါတေယျ၊ ချရာ၏။ ဝါ၊ ခုဋ္ဌြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကုခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နံ့နေ့၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧवं၊ သို့။ စရတော၊ သော။ ဧवं၊ သို့။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ကဒါစိ ကရဟစိ၊ ၌။ သတိသမ္မောသော၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ။ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဧवံသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သည်၊ ဒန္ဓော၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ကား။ နံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်။ပဇဟတိ၊ ၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ၏။ အနဘावं၊ သို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ယလော၊ အားဖြင့်။ စရန္တော်၊ သို့။ ဝိဟရန္တော်၊ သို့။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ ကုန်။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ဘိက္ခုနော၊ သည်။ စာရော စ၊ ကိုရင်း။ ဝိဟာရော စ၊ ကိုရင်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ စရန္တော်၊ သော။ ဧवं၊ သို့။ ဝိဟရန္တော်၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ မင်းတို့သည်ရင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်ရင်း။ မိတ္တာ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း, ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်ရင်း။ အမစ္စာ ဝါ၊ ထိုထိုအမှု, ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့၌တဂ္ဂပြင်သော သူတို့သည်ရင်း။ ဉာတိ ဝါ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်ရင်း။သာလောဟိတာ ဝါ၊ သားချင်းတို့သည်ရင်း[1]။ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ အဘိဟဒ္ဓုံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ "ဘော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလေ့။ တေ၊ သင်အား။ (အနုဒဟန္တိ၌စပ်။) ဝါ၊ သင်၏။ (ဣမေ-ကာသာဝါ၌စပ်။) ဣမေ ကာသာဝါ၊ ဤဖန်ရည်စုန်းသော အဝတ်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အနုဒဟန္တိ၊ လောင်မြိုက်ကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းကတုံးသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) ကပါလံ၊ ခွက်ကို။ (ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲကိုင်၍။) အနုစရသိ၊ လှည့်လည်ဘိသနည်း။ ဧဟိ၊ လာလေ့။ ဟိနာယာဝတ္တိတ္တာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇသု၊ ခံစားလေ့။ ပုညာနိ စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေ့"ဟု၍။ စေ ပဝါရေယျုံ၊ အကယ်၍ ဘိတ်ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံသန္တေသုပိ၊ ဤသို့ ဘိတ်ကုန်သော်လည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ သို့။ စရန္တော်၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တော်၊သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ဟိနာယာဝတ္တိသတိတိ၊ လူထွက်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

---

[1]။ ဘမ္ဘာဘိ သုဟဒ္ဒာ။ ဥာတိဘိ သဿုသသုရပက္ခိကာ၊ သာလောဟိတာတိ သမာနလောဟိတာ ဘာတိ ဘဂိနိဘာဒယော။ (အံ-၄ ၂-စာပိုဒ်-၇၆-နှင့် ၎င်းဋီကာ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါစီနနိန္နာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ညွတ်၏။ ပါစီနပေါဏာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ကိုင်း၏။ ပါစီနပဗ္ဘာရာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှိုင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ ကုဒ္ဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ဂင်္ဂံ နဒိံ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္ဆာနိန္နံ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွတ်အောင်။ ပစ္ဆာပေါဏံ၊ ကို ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာဂန္တွေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိ ံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ဂင်္ဂံ နဒိံ၊ ကို။ ပစ္ဆာနိန္နံ၊ ကို။ ပစ္ဆာပေါဏံ၊ ကို။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရေယျ အပိ နု ခေါ၊ ပြုနိုင်ဆုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂင်္ဂါ နဒီ၊ သည်။ ပါစီနနိန္နာ၊ ၏။ ပါစီနပေါဏာ၊ ၏။ ပါစီနပဗ္ဘာရာ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္ဆာနိန္နာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပေါဏာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နု သုကရာ၊ မလွယ်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။) သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီ ဧဝ စ ပန အဘူတ္ဘိရှုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧရန္တံ၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ ဧတေ ဌာနံ၊ သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ တံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက, သမုစ္ဆေဒဝိဝေက, နိဿရဏဝိဝေကသို့ ညွတ်၏။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ကိုင်း၏။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရံ၊ ရှိုင်း၏။ တထာ (တံ စိတ္တံ)၊ ထိုစိတ်သည်[1]။ ဟိနာယာ-ဝတ္တိဿတိတိ၊ လဘတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတေ ဌာနံ၊ သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်တည်း။ (ဣတိ၊ ပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကိ ံသုကောပမသုတ်

၂၄၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်၊ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဒဿနံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဝါ၊ သေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ (အဌကထာ၌ နှစ်နည်းဖွင့်၏။) သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုရှင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊

၁။ ယံ ဟိ တံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တန္တိ ဣဒံ ယသ္မာ စိတ္တေ အနာဝရဏေ ပုဂ္ဂလဿ အာဝရဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဝေရေ စိတ္တံ အနာဝရဏန္တိ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ။ (ဋ)။ ရဟန်းတို့စိတ်သည် လူ့ဘဝ မသည်သည်ရှိသော် ရဟန်းသည် လူ့ဘဝ မလည်နိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ "စိတ်သည် လူမထွက်"ဟု ဆိုရတော့သည်။

ငါ့ရှင်။ တ္တောဝတာ ခေါ်၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကို ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ပ။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တ္တောဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟူ၍။ ယထာ-ဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ၍။ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း'ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ပ။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ သည်။ ကိ"သုကော၊ ပေါက်ပင်ကို။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ရှေးဦး မမြင်အပ်ဘူးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယေန၊ ၌။ ကိ"သုကဿ၊ ကို။ ဒဿာဝီ၊ မြင်ဘူးသော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ အို့ယောကျ်ား။ ကိ"သုကော၊ သည်။ ကီဒိသောတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ကိ"သုကော၊ သည်။ စ္ဓာမခါဒုသေယျထာပိ၊ မီးလောင်တိုင်ငုတ်ကဲ့သို့။ ကာဠကော ခေါတိ၊ မည်းနက်သည်သာလျှင်တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုရှေးဦး မြင်ဘူးသော ယောကျ်ား၏။ ဒဿနံ ယထာပိ၊ မြင်ခြင်းကဲ့သို့လည်း။ ကိ"သုကော၊ သည်။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အတ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တဿ

ပုရိသသ၊ ၏။ ပဥ္စဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ကိ ံသုကဿ၊ ကို။ ဒဿာဝီ၊ သော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ ကိဒိသောတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ မံသပေသိ သေယျထာပိ၊ သားတစ်ကဲ့သို့။ လောဟိတကော ခေါတိ၊ နီသော အဆင်းရှိသည်သားလျှင်တည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ ကိဒိသောတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ သိရီသော သေယျထာပိ၊ ကုက္ကိုပြင်ကဲ့သို့။ သြဠိရကဇာတော၊ တွဲရွဲ့ဆွဲအပ်သော အမျှင်သဖွယ်သီး၏။ အာဒိန္နသိပါ၊ ဋ္ဌိကော၊ (အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍) ဆွဲထားအပ်သော သန်လျက်အိမ်သဖွယ်သီး၏ ၁"။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ သော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ နိမ္ဗောဓော သေယျထာပိ၊ပညောင်ကဲ့သို့။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူထဲသော ရွက်နု,ရွက်ရင့်ရှိ၏။ သန္ဓစ္ဆာယောတိ၊ တစပ်ထည်း စပ်သော အရိပ်ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒဿနံ ယထာပိ၊ လည်း။ ကိ ံသုကော၊ သည်။ တာဒိသောဝ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှပ်။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဓိမုတ္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော။ တေသံ သပ္ပုရိသာနံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏။ ဒဿနံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဝါ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေရှိသော ၂။ ဒဠ္ဍပါကာရတောရဏံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း, တုရိုဏ်တိုင်ရှိသော။ ဝါ၊ ဒဠ္ဍပါကာရတောရဏံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း, တံခါးပေါင်ရှိသော။ ဆဒ္ဒါ၊ တံခါး ခြောက်ပေါက်ရှိသော။ ပစ္စန္တိမံ၊ အစွန်အနားဖြစ်သော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) ဝေတ္ဗ၊ ထိုမြို့၌။ အညာတာနံ၊ မသိကုန်သော သူတို့ကို။ နိဝါရေတာ၊ တားမြစ်တတ်သော။ ဥတာနံ၊ သိကုန်သော သူတို့ကို။ ပဝေသေတာ၊ ဝင်စေတတ်သော။ (သွင်းတတ်သောလည်းဟူ။) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသော။ ဒေါ၊ ရိုကော၊ တံခါးစောင့်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သိသံ၊ လျှင်မြန်သော။ ဒူတယုတ်၊ တမန်သည်အစုံ

၁။ ဋ္ဌိကာအလို-ကိ ံသုကော၊ သည်။ သိရိသော သေယျထာပိ၊ သို့။ အာဒိန္နသိပါ၊ ဋ္ဌိကော၊ ယူအပ် (သီးအပ်) သော သီ.ကင်းတောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သြဠိရကဇာတော၊ ဖြစ်သော တွဲပွဲဆွဲအပ်သော လျှော်မှင်သဖွယ်ရှိ၏-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ သိပါ၊ ဋ္ဌိကာကို သန်လျက်အိမ်ဟော၊ ဋ္ဌိကာ၌ သီးကင်းတောင့်ဟော်ကြ၏။

၂။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါပန္တိ ထိရပါကာရံ ဟူ၍ ပြစ်ရ၏။ ဟောဝဂ္ဂသံယုတ် ၆-စာပိုဒ် ၃၇-စာမှတ်နှာ ၂၄၄ ၌ ခ်ဲ့ကဲ့သို့ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါပန္တိ ထိရမူလပါကာရံ-ဟူ၍သော်ငင်း သမ္ပသာဒနီယသုတ်ဋီကာ ဒသကုတ္တရ ဋီကာသာ ၂၄၄ တို့ဌ ကဲ့သို့ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါပန္တိ ထိရပါကာရပါဒံ ဟူ၍သော်ငင်း ရှိသင့်သည်။ ဤသို့ရှိမှသာ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါပဒ်နှင့် ဒဠ္ဍပါကာရပုဒ်တို့ အနက်လည်း ကွဲပြားမည်။ သို့ပြစ်၍ ဤနိဿယ၌ ဒဠ္ဍဗ္ဗေါ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေရှိသောဟူ၍ ပေးသိုက်သည်။

သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒီသာယ၊ အရ္ဓေအရပ်မှ။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ တံ ဒေါဝါရိကံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျ။ ။ ဣမဿ နဂရဿ၊ ဤမြို့၏။ နဂရဿာမိ၊ မြို့ပိုင်ရှင်သည်။ (သုဂတဿ သုဂတစီဝရံကဲ့သို့ တည်း။) ကဟန္တိ၊ အဘယ်မှာနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧသော၊ ဤမြို့ပိုင်ရှင်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သိဃ်ဘဋဂေ၊ ခရီ လေးခုအဆုံး၌။ နိသိန္နော တိ၊ နေ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သီဃံ၊ သော။ တံ ဒူတယုဂံ၊ သည်။ နဂရသာမိကဿ၊ အား။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော။ ဝစနံ၊ ကို။ နိယျာတေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ယထာဂတမဂ္ဂံ၊ အကြောင်လာအပ်သော ခရီးသို့။ ပဋိဂစ္ဆေယျ၊ တဘန် ပြန်သွားရာ၏။ (အကြောင်းပေးမြဲ။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထာသ၊ အနက်ကို။ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ တ္ထေ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "နဂရန္တိ ဧတေ၊ နဂရံ"ဟူသော ဤ အမည်သည်၊ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ သြဒန-ကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်း မုယောမှုံတို့ဖြင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒန ဝိဒ္ဓံသနမေ့ယား၊ မြေခြင်းလိမ်းကုံးခြင်း ဆုတ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲကျဲခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဤမဿ ကာယဿ၊ ဤ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ ဟုမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ဆဒ္ဒါရာတိ ဧတေ၊ ဆဒ္ဒါရာ"ဟူသော ဤ အမည်သည်။ ဆန်ဒ်၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌတ္တိကာနံ အားယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ဒေါဝ'ရိကောတိ ဧတေ၊ ဒေါဝါရိကော" ဟူသော ဤ အမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "သီဃံ ဒူတယုဂန္တိ ဧတေ၊ သီဃံ ဒူတယုဂံ"ဟူသော ဤ အမည်သည်။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "နဂရဿာမိတာ ဧတေ၊ နဂရဿာမီ"ဟူသော ဤ အမည်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "မဇ္ဈေ သိဃ်ဘဋကောတိ ဧတေ၊ မဇ္ဈေ သိဃ်ဘဋကော"ဟူသော ဤ အမည်သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏ဝင်း။ ပ။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏ဝင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ယထာဘူတံ ဝစနန္တိ ဧတေ၊ ယထာဘူတံ ဝစနံ"ဟူသော ဤ အမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ယထာဂတမဂ္ဂေါတိ ဧတေ၊ ယထာဂတ-မဂ္ဂေါ" ဟူသော ဤ အမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ ဝတည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမင်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏ဝင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ၏ဝင်းတည်း။ ဤတိ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဝိဏောပမသုတ်

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဆန္ဒေ ဝါ၊ လိုချင်ခြင်း (အားနည်းသောဘဏ္ဍာ) သည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း (အားကြီးသောဘဏ္ဍာ) သည်ရင်း။ ဒေါသော ဝါ၊ အားနည်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ရင်း။ မောဟော ဝါ၊ ဝေ့ဝေခြင်း, မသိခြင်းသည်ရင်း။ ပဋိဃံ ဝါ၊ အားကြီးသော အမျက်ထွက်ခြင်း

သည်ရင်း။ ဥပဂ္ဂေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောရူပါရုံ အစရှိသည် တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဆန္ဒရာဂစသည်တို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ နိဝါရေယျ၊ တား၊မြစ်ရာ၏။ "ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းခရီးသည်။ သဘယော စ၊ ကြောက်ဖွယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ သပ္ပဋိဘယော စ၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ သကဏ္ဏကော စ၊ ရာဂစသော ဆူးငြောင့်တို့နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ သဂဟနော စ၊ ရာဂစသော တောခြုံတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ ဥမ္မဂ္ဂေါ စ၊ လူ, နတ်, နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်းခရီးလည်းမဟုတ်။ ကုမ္မဂ္ဂေါ စ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ သွားကြောင်းဖြစ်၍ စက်ဆုပ်အပ်သော ခရီးလည်းမည်၏။ ဒုဟိတိကော စ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ရာလည်း ဖြစ်၏။ ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အသပ္ပုရိသ-သေဝိတော စ၊ ကောကာလိကစသော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် မှီဝဲလည်း မှီဝဲအပ်၏။ ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိ စ သေဝိတော၊ အပ်။ တံ၊ သည်။ တေ၊ ဤခရီးသို့။ နိ အရဟသိ၊ သွားခြင်းငှါမထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စက္ခု-ဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကုန်သော။ တတော ရူပေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရယေ၊ ရာ၏။ (အကြင်း နည်းတူပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကိဉ္စိ၊ ကောက်စပါးသည်။ သမ္မန္နံ၊ ကောင်းစွာပြီးပြည့်စုံပြီ။ ကိဉ္စာရကွော စ၊ ကောက်စပါးကို စောင့်သော သူသည်လည်း။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ ဂေါဏော စ၊ နွားသည်လည်း။ ကိဉ္စာဒေါ၊ ကောက်စပါးကိုစား၏။ အဒုံ ကိဉ္စိ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။ ဩတရိတ္စာ၊ သက်ဆင်း၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ လျှင်။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ,အဓိဂမဟူသောသုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အသံဝုတကာရီ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်း။ မဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပမာဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကိဉ္စိ၊ သည်။ သမ္မန္နံ၊ ပြီ။ကိဉ္စာရကွော စ၊ သည်လည်း၊ အပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဂေါဏော စ၊ သည်လည်း။ ကိဉ္စာဒေါ၊ ၏။ အဒုံ ကိဉ္စိ၊ သို့။ ဩတ-ရေယ္ယ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုနွားကို။ ကိဉ္စာရကွော၊ သည်။ နာသာယံ၊ နှာခေါင်းကြိုးခွ်။ သုဂ္ဂ-ဟိတံ၊ ကောင်းစွာကိုင်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ ကိုင်ရာ၏။ နာသာယံ၊ ခွ်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကို။ ဂဟေတ္စာ၊ ၍။ ဥပရိဃဋ္ဋာယံ၊ ဦးချိုနှစ်ခုတို့၏အကြားခွ်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ နိဂ္ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဥပဃဋ္ဋာယံ၊ ခွ်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတ္စာ၊ ၍။ ဒဏ္ဍေန၊ ဆောက်ပုတ်နှင့်တူသော ကြီးသောဒုတ်ဖြင့်။ သုတာဠိတံ၊ ကောင်းစွာ ပုတ်ခတ်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ တာဠေယ္ယ၊ ပုတ်ခတ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ သုတာဠိတံ၊ ကို။ တာဠေတ္စာ၊ ၍။ ဩသဇ္ဇေယ္ယ၊ လွှတ်ရာ၏။ (ဒုတိယမ္မိ ခေါ ဘိက္ခဝေ။ပ။ တတိယမ္မိ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသည်ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လွှတ်သည်ရှိသော်။ (ဟိကား နိပါတမတ္တ။) ကိဉ္စာဒေါ၊ ကောက်စပါးကို စားသော။ သော ဂေါဏော၊ ထိုနွားသည်။ ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသို့ကပ်ရောက်သည်ရင်း။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ကပ်ရောက်သည်ရင်း။ ဌာနဗဟုလော ဝါ၊ ရပ်ခြင်းများသည်ရင်း။ နိသဇ္ဇဗဟုလော ဝါ၊ ဝပ်ခြင်းများသည်ရင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုရိမံ၊ ရှေးခွ်ဖြစ်သော။ တမေဝ ဒဏ္ဍသမ္ဘဿံ၊ ထိုဒုတ်၏အတွေ့ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ထိုဒုတ်ဒဏ်ရာဟောင်းကိုသာလျှင်။ သမနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ ကိဉ္စိ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။ နိ ဩတရေယ္ယ၊

မသက်ဝင်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ ဥဒုဇိတံ၊ (အရှိန်အစောက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်) အောင်အပ်သည်။ သုဒုဇိတံ၊ ကောင်းစွာ (ဝေးသည်ကိုပြုသဖြင့်) အောင်အပ်သည် ၁။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) အဗ္ဘန္တရမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌သာလျှင်။ သန္ဌိဟတိ၊ (ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာတည်၏။ သန္ဌိသိဒတိ၊ (ဒုတိယဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်)ကောင်းစွာနစ်မြုပ်၍နေ၏။ ဧကောဒိ၊ (တ.တိယ ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိယတိ၊ (စတုတ္ထ ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာတားအပ်၏။ ဝါ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရညော ၀ါ၊ မင်းသည်ရင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးသည်ရင်း။ ဝီဏာယ၊ စောင်း၏။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကို။ အဿုတပုဗ္ဗော၊ ရှေးဦး မကြားအပ်ဘူးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ (ထိုစောင်းသံကို ရှေးဦးမကြားအပ်ဘူးသော) မင်း, မင်း၏အမတ်ကြီးသည်။ ဝီဏာသဒ္ဒံ၊ စောင်းသံကို။ သုဏေယ္ယ၊ ကြားရာ၏။ သော၊ သည်။ "အမ္ဘော၊ မင်းရှင်းယောကျ်ား။ ဝေဏဇနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကို တပ်စွန်းစေတတ်သော။ ဝေ-ဏမနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝေမဒနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုယစ်စေတတ်သော။ ဝေမုစ္ဆနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကိုဘေ့ဝေစေတတ်သော။ ဝေဗန္ဓနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဤသို့နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ ကဿ နု ခေါတိ၊ အဘယ်ဝတ္ထု၏ အသံနည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ယဿ၊ အကြင်ဝတ္ထု၏။ ဝေဏဇနိယော၊ သော။ ဝေ-ဏမနိယော၊ သော။ ဝေမဒနိယော၊ သော။ ဝေမုစ္ဆနိယော၊ သော။ ဝေဗန္ဓနိယော၊ သော။ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော ခေါ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား။ ဝီဏာ နာမာတိ၊ စောင်း မည်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ မေ၊ ၏ (အထံသို့)။ တံ ဝီဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏ (အထံသို့)။ တံ ဝီဏံ၊ ကို။ အာဟရေယ္ယုံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီး ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ယဿ၊ ၏။ဝေဏဇနိယော၊ သော။ ဝေကမနိယော၊ သော။ပ။ ဝေဗန္ဓနိယော၊ သော။ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ ဝီဏာ၊ သည်။ အယံ ခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ မေ၊ ငါ့အား။ တာယ ဝီဏာယ၊ ထိုစောင်းဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ တမေဝ သဒ္ဒံ၊ ထိုစောင်း သံကိုသာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ အယံ ဝီဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ တပါးမက မျိုးသော အဆောက်အဦရှိ၏။ မဟာ-

---

၁။ ဥဒုဇိတန္တိ တဒ္ဓိတံ သုဒုဇိတန္တိ သုဘဒ္ဓိတံ ဇိတံ သုဇိတန္တိပိ အတ္ထော- ဥဒု သုဒ္ဒုတိ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တမေဝ၊ ဌ။ သုဒုဇိတန္တိ နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝကရဏေန ဇိတံ။ သုတဒ္ဓိတန္တိ သုဌ္ဌုဒ္ဓရကရဏေန ဇိတံ၊ တထာဘူတဿ တဒ္ဓိတံ နာမ ဟောတိတိ တထာ ဝုတ္တံ၊ ဌ။ ဤနည်းခြင့် ဥဒုဇိတန္တိ,သုဒုဇိတန္တိဟု ပါဠိတော်ပါဠိကိုပင် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ (တည်ပါဠိ) အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သင့်၏၊ ဌ-၌လည်း ဥဒုဒ္ဒုတိ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တမေဝဟု ရှိသင့်၏၊ အဌကထာရှေ့နည်းအလို-သုဒုဇိတံ၊ ခြိမ်းချောက်အပ်သည်။ သုဒုဇိတံ၊ ကောင်းစွာခြိမ်းချောက်အပ်သည် ။ ဟောတိ၊ ၏-ဟုပေး။

သမ္ဘာရာ၊ ကြီးသောအဆောက်အဦရှိ၏။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ အဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ သမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝဒတိ၊ ဧးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏ [1]။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမျှားစွာသော အဆောက်အဦတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒေါဏိဉ္ဇ၊ စောင်းခွက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စမ္မဉ္ဇ၊ စောင်းကြက်သော သားရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒဏ္ဍဉ္ဇ၊ စောင်းလက်တံကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပဓာရဏော စ၊ စောင်းကြိုးရစ်ရာတုတ်တံတို့ကိုလည်း [2]။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တန္တိယော စ၊ စောင်းညှိ(စောင်းကြိုး)တို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကောဏဉ္ဇ၊ လက်ခတ်ကိုလည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ တဇ္ဇံ၊ ထိုစောင်းတီးခြင်းအားလျော်သော။ ဝါယာမဉ္ဇ၊ လှုံ့လကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဝဒတိ၊ ဧးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။) ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဧवं၊ ဤသို့။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ ၏။ မဟာသမ္ဘာရာ၊ ၏။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာရဒ္ဓါ၊ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒတိတိ၊ ၏ "ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ တं ဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒဿဓာ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသော အဘို့အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဝါ၊ ဆယ်စိတ်အားဖြင့်သော်၎င်း။ သတဓာ ဝါ၊ တရာသော အဘို့အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဝါ၊ တရာသော အစိတ်အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ တံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒဿဓာ ဝါ၊ သော်၎င်း။ သတဓာ ဝါ၊ သော်၎င်း။ ဖာလေတ္တာ၊ ခွဲ၍။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဍဟေယျ၊ ရှို့မြိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ ဍဟိတ္တာ၊ ရှို့မြိုက်ပြီး၍။ မသိံ၊ မီးသွေးကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ မသိံ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ မဟာဝါတေ ဝါ၊ ကြီးစွာသောလေ၌မူလည်း။ ဩဝုနေယျ၊ ဖြန့်ကြဲရာ၏။ နဒီယာ၊ မြစ်၏။ သီဃသောတာယ ဝါ၊ လျင်မြန်သောရေအလျဉ်၌မူလည်း။ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ "ဘော၊ အိုမင်းချင်းတို့။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အသတိ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင်တကား [3]။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်။ အသတိ ယထေဝ၊ ထင်ရှားမရှိသကဲ့သို့။ ယံ

၁။ ဝဒတိတိ ဘေရီ ဝဒတိ၊ နာဒံ မုဉ္စတီဟိ အတ္ထော။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ။)

၂။ ရှေးဟောင်းမူ သုဓမ္မဝတီရိုက်နှင့် သျှာမူတို့၌ ဥပဓာရဏောဟူ၍ပင်ရှိ၏၊ သို့သော် ဥပဓိဏောဟူ၍ ရှိသင့်ကြောင်းကို အဘိဓာန်နိဃဏ္ဍသစ်၌ ဥပဓိဏောတိ ဝေဌကေဟု ထုတ်ပြ၏၊ အဘိဓာန်စာကိုယ်ဂါထာ(၁၃၇)၌လည်း ဥပဓိဏော တု ဝေဌကော-ဟုရှိသည်။

၃။ အသတိ ၌ "သန္တီ အာပတ္တိ"ကဲ့သို့ အသဓာတ် အန္တ(ဇ္ဇတ္ထိ)ဤပစ္စည်း၊ ဣ မှ ဣ, ဣ မှ တ ပြုကာ သတိ ဟု ပြီးသည်၊ နှ ပဋိသေဓဖြင့် မြစ်လျှင် အသတိ ဖြစ်သည်၊ အသဓာတ် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အနက်ဟောကြ၍ အသတိ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင်တကား ဟု ပေးသည် ဤအနက်သည် ဥပမေယျတွေ့ နှင့် အလွန်သင့်လျော်သည်။

အဋ္ဌကထာ၌ အသတိ ပုဒ်ကို လာမိကတွေ့ကြ၍ အသတိ ဂိ,ရာယန္တိ အသတိ ကိရ အယံ ဝိဏာ၊ လာမိကာတိ အတ္ထော၊ အသတိတိ လာမကာမိဝစနမေတံ-ဟု ဖွင့်၏၊ အသတိ ကိရ၊ ယုတ်ညံ့လေစွတကား ဟု ပေး၊ ထိုနည်းလည်း ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သော ဇရာကို "ဓိ တံ ဇမ္မိ ဇရေ အတ္ထု၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏီ ဇရေ"-(သံ-၃၊ ၁၉၁) ဟု ဓိ သဒ္ဒါဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသကဲ့သို့ ရှုတ်ချခြင်းသဘောဖြစ်၍ အသင့်ပင်။

လက်ရှိမူများ၌ အသတိ ကိရာယံ ဝိဏာ နာမ-ဟု ရှိသော်လည်း ဋီကာဆရာတွေ့ရှိသော ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ အသံ ကိရာယံ ဝိဏာ နာမ-ဟု ရှိဟန်တူ၏။

ကိုဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသောအရုဝတ္ထုဟူသမျှသည်။ ဝေ၊ ဤအတူတည်း။ အယံဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ တ္ထ စ ပန၊ ဤစောင်းဌ်။ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ ပလဋ္ဌတောတိ၊ စမ္ပါယ်ကွန်ပြူး၏။ ဝါ၊ ပျော်ရွှင်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။) ရူပ်၊ ရူပ်ကို။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (ဝေဒနံ၊ သညံ၊ သင်္ခါရေ၊ ဝိညာဏံ ဝါကျတို့ကို ပေးမြဲ။) တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ရူပဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။တာဝတာ၊ လောက်။) ရူပ်၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ (ဝေဒနံ၊ သညံ၊ သင်္ခါရေ ပေးမြဲ။) တဿ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတာ၊ လောက်။) ဝိညာဏံ၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ သော်။ (ရူပါဒီသု၊ ရူပ်အစရှိသည်တို့ဌ်။) "အဟန္တိ ဝါ၊ ငါ"ဟူ၍ ၎င်း။"မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)"ဟူ၍၎င်း။ "အသ္မီတိ ဝါ၊ (ငါ)ဖြစ်၏"ဟူ၍၎င်း။ ယမ္မိ တံ၊ အကြင်တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ, မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) (အဿ ကား အနက်မရှိ။) တမ္မိ၊ ထိုတဏှာ, ဒိဋ္ဌိ, မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဆပ္ပါဏကောဝမသုတ်

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ အရ္ဂဂတ္တော၊ အနာနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပဂ္ဂဂတ္တော၊ မှည့်သောအနာနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သရဝန်၊ မြှားမြက်တောသို့။ ပဝိသေယ္ယ၊ ဝင်ငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ကုသကဏ္ဏကာ စေဝ၊ သမန်းမြက်, ဆူးတို့သည်လည်း။ ဝိဗ္ဗေယ္ယုံ၊ စူးကုန်ရာ၏။ သရပတ္တာနိ စ၊ မြှားရွက်တို့သည်လည်း။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဝိလေခေယ္ယုံ၊ ကုတ်ခြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ဌ။

ရှင်းဦးအုံ၊ အကယ်၍ အသတိ ကိရာယံ ဝိဏာ နာမ-ဟု အသတိသဒ္ဒါဖြင့်ရှိခဲ့သော် အသာ လောကိတ္ထိယော နာမ၊ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ-ဟူသော သာဓကနောက် ပါဠိနှင့် လိုင်အားဖြင့်ရင်း အနက်အားဖြင့်ရင်း တူ၏။ယင်းသို့ လိုင် အနက်တူကြောင်းကိုလည်း "အသာတိ စေတ္ထ အသတိဘိ စ သမာနတ္ထော"ဟူသော သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ နှာ ၂၃၄-ဖြင့် သိအပ်၏။ အသာနှင့် အသတိ လိုင်တူခဲ့လျှင် "အသတိ ကိရာယန္တိ ပါဠိယံ လိုင်ဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ ယထာလိုင်မေဝ ဝဒန္တော အသာတိ အာဟ"ဟု ဋီကာဆရာ ဖွင့်စရာမလို၊ ဖွင့်ကားဖွင့်ခဲ့၏။ ထို ဋီ ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အသံ၊ အသန္တော အသန္တာ။ အသံ အသန်တ်၊ အသန္တေ။ အသတာ၊ အသန္တေဟိ-စသည်ဖြင့် ဂုဏ်းစဉ် နိုင်သော ပုံလိုင်အသံသဒ္ဒါဖြင့် "အသံ ကိရာယံ ဝိဏာ နာမ"ဟု ပါဠိ၌ အသံ ကိရာယန္တိ အသာ ကိရ အယံ ဝိဏာ၊ လာမိကာတိ အတ္ထော။ အသာတိ လာမိကာဓိဝစနမေတံ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ရှိရာသည်။ ယင်းသို့ရှိမှသာ အထက်ပါ လိုင်ဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ ယထာလိုင်မေဝ ဝဒန္တော အာဟ-ဟူသော ဋီနှင့်ညီ၏။ ဋီကာဝါဒသာ မှန်သည်ဟု မဆိုလို၊ အကယ်၍ ဋီကာနောက်သို့ မလိုက်လျှင်လည်း ဝါ လိုင်ဝိပလ္လာသ မကြဲပဲ အသတိပုဒ်ကိုပင် အတည်ပြုခဲ့ လျှင်လည်း အသတိ ဟူသော သာဓကားနှင့် အသာ ဟူသော သာဓကစကားတို့ ပို၍ ဟပ်မိသောကြောင့် မှားသည်ဟု မဆိုသာ၊ သင့်မြတ်သည်ပင် ဖြစ်၏။

ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည် ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ "အယဉ္စ သော အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်လည်း။ ဝေ်ကာရီ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိ၏။ ဝေ်သမာစာရော၊ ဤသို့သော ကျက်စားရာ အကျင့်ရှိ၏။ အသုစိဂါမဂဏ္ဍကောတိ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ရွာသူတို့ကို စူးတတ်သော ဆူးပြောင့်သဘုယ်ဖြစ်၏"ဟု၍။ ဝတ္ထာရံ၊ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်သောသူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ကဏ္ဍကောတိ၊ ဆူးပြောင့်သဘုယ်ဖြစ်သော သူ"ဟု၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိပြီး၍။ ဝါ၊ သိပြီးသည်ဌိသော်။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်း ခြင်းကိုဌင်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကိုဌင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အပရိသေသာ နိဗ္ဗာနဉ္စ ဝါကျတို့ကို စာပိုဒ် ၂၄၄-ဒုက္ခဝမ္မသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ နာနာဝိသယေ၊ အထူးထူးသော အရပ်ရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစရေ၊ အထူးထူးသောကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ဆပ္ပါဏကေ၊ ခြောက် ကောင်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒဠ္ဌာယ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ချည်နှောင်ရာ၏။ အဟိ၊ မြွေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဠ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သုသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဠ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခိံ၊ ငှက်ဆင်ကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သိဂါလံ၊ မြေ ခွေးကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ မဂ္ဂုံ၊ မျောက်ကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ဒဠ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလည်၌။ ဂဏ္ဌိံ၊ ထုံးဖွဲ့ခြင်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ သြဿဇ္ဇေယျ၊ လွှတ် လိုက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ နာနာဝိသယာ၊ အထူးထူးသောအရပ်ဒေသရှိကုန် သော။ နာနာဂေါစရာ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ ထိုခြောက် ကောင်သော သတ္တဝါတို့သည်။ သကံ သကံ ဂေါစရဝိသယံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ ကျက်စားရာ အရပ်ဒေသသို့။ အာဝိဇ္ဆေယျုံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ အဟိ၊ မြွေသည်။ "ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့သို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်အံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ သုသုမာရော၊ သည်။ "ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်အံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခီ၊ သည်။ "အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥဿာမိတိ၊ ပျံအံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရော၊ သည်။ "ဂါမံ၊ သို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်အံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သိဂါလော၊ သည်။ "သိဝထိကံ၊ သူသေမြှုပ်နှံ့, မြေ သုသာန်သို့ [1]။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်အံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ "ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်အံ့"ဟု၍။ အာဝိဇ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ တို့သည်။ စျတ္တာ၊ (ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍) ပူလောင်ကုန်သည် [2]။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။

---

[1]။ အသ သိဝထိကာ ဝုဿာ၊ သုသာနသို့ ဟိ အာမကေ (အဘိဓာန် ဂါထာ-၄၀၆)။ ဆဝါ ဓိယျန္တေ တြ သိဝထိကာ၊ ဣဒု၊ ဆသ သော၊ ထတ္တံ, ဣတ္တဉ္စ။ ဆဝထိကာပိ။ (အဘိဓာန်ဋီကာ)။ သိဝထိက်ကား ဆဝသဒ္ဒါ၊ ပ ဗဒ၊ ဓိ-ဓာတ် ဣ-ပစ္စည်း ဆ ကို သ ပြု၊ သ၌ အ ကို ဣ ပြု၊ ဓ ကို ထ ပြု၍ သိဝထိက် ဟု ပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် သိဝထိက် ပါဠိကား ပါဠိပျက်။ သို့ဖြစ်၍ ဤ၌ မှန်သော သိဝထိကပါဠိကို ယူ၍ ပေးလိုက်သည်။

[2]။ စျပေါ ဒါဟေ သိယာ ဘူ စု(ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ)။စျတ္တာကား စျပ-ဓာတ် တ-ပစ္စည်း ပူလောင်ခြင်းအနက်ကို ဟောလေ။

နေသံ ပါ၊ကကာနံ၊ တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဗလဝတရော၊ အထူးသဖြင့် အားကြီးသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုအားနည်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တသ၊ ထိုအားကြီးသော သတ္တဝါ၏။ ဝသံ၊ အလိုနှိုင်ငံသို့။ အနုဝတ္တေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ အနုဝိဓာယေယျုံ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ ဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်ရကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယသ ကသစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ အဘာဝိတာ၊ မပွါးစေအပ်။ အဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုအပ်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မနာပိယေသု၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ အာဝိဉ္ဆတိ၊ ဆွဲငင်၏။ အမနာပိယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့ကို။ ပဋိကူလာ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဣဒ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ပ။ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိ ဝါကျကို စာပိုဒ်-၂၄၃-ကထဉ္စာဝုသော အနဝဿုတော စသော ဝါကျအတိုင်းပေး။)

(သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော ဆပ္ပါဏကေ ။ပ။ ယဒါ ခေါ ဟေ ဘိက္ခဝေ ဆပ္ပါဏကာ စျတ္တာ အသု ကိလန္တာ ဝါကျတို့ကား ရှေး အသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူးပြီ။)

အထ၊ ထိုဟခါ၌။ ဟမေဝ ခ်ိလံ ဂါ ဥပ၊ ထိုဝတ်၏အနီး၌သော်၎င်း။ ဟမေဝ ထမ္ဘံ ဝါ ဥပ၊ ထိုတိုင်၏အနီး၌သော်၎င်း။ တိဋ္ဌယျုံ၊ တည်ကုန်ရာ၏။ နိသီဒေယျုံ၊ ထိုင်ကုန်ရာ၏။ နိပဇ္ဇေယျုံ၊ အိပ်ကုန်ရာ၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ မှ နပ္ပဋိကူလာ ဟောန္တိ အထိ ရှေးအသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူး။) နာဝိဉ္ဆတိ၊ မဆွဲငင်။ အမနာပိယာ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးတိုးဝေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နပ္ပဋိကူလာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဒဠ္ဍေ ခ်ိလေ ဝါ ထမ္ဘေ ဝါတိ၊ ထမ္ဘေ ဝါ"ဟူသော။ ကော၊ ဤအမည်သည်။ ကာယဂတာယ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "ကာယဂတာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပွါးစေအပ်သည်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်။ ယာနီကတာ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ ဝတ္ထုကတာ၊ သန့်ရှင်းပြီးသောမြေယာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနုट्ठိတာ၊ စဲ့စဲ့မြဲမြဲ ဆောက်တည်အပ်သည်။ ပရိစိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းပူးအပ်သည်။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဧဝံ မေ သုတံ မှ သုတံ-၌ ပြန်စပ်။) (ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ စသည်တို့၏အဖွင့်ကို နိဒါနသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂၅-၌ ရှုလေ။)

ဒဿမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ယဝကလာပိသုတ်

၂၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဝကလာပိ၊ မုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွဲ၌။ နိုက်ခြိတ္တာ၊ ချထားအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဗျာဘာဒိဟတ္ထာ၊ လက်ခွဲထမ်းပိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ လာကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားခြောက်ယောက်တို့သည်။ ယဝကလာပိ ၊ မုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ ဆဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘာဒိဟိ၊ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဟနေယ္ယုံ၊ ရိုက်ပုတ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘာဒိဟိ၊ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်လတ်သော်။ သာ ယဝကလာပိ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံသည်။ သုဟတာ၊ ကောင်းစွာ ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗျာဘာဒိဟတ္ထော၊ လက်ခွဲထမ်းပိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ (ထမ်းပိုးကိုင်လျက်ဟူလို။) အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ ယဝကလာပိ ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ သတ္တမာယ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဗျာဘာဒိယာ၊ ဖြင့်။ ဟနေယ္ယ၊ ရိုက်ပုတ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘာဒိယာ၊ ဖြင့်။ဟညမာနာ၊ သော်။ သာ ယဝကလာပိ၊ သည်။ သုဟတတရာ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ (သုဋ္ဌုတရံ ဟတာ၊ဌ။) အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အာဃမအဓိဂမ-ဟူသော အကြားအမြင်မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကို။ စက္ခုသ္မိံ ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်။ (ဥပမာနုပက္ခ၌ ဗျာဘာဒိဟိ ဗျာဘာဒိယာတို့သည် ကရိဏ်းဖြစ်သကဲ့သို့ ရူပေဟိ သဒ္ဒေဟိ စသည်တို့သည်လည်း ကရိဏ်းသာဖြစ်သင့်၏။ ဌ-၌လည်း၊ ကရိဏ်းအဖြစ်ဖွင့်၏။) ဟညတိ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်၏။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်။ ဟညတိ၊ ၏။ပ။ မနသ္မိံ ၊ စိတ်၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဖြင့်။ ဟညတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါယ၊ နောက်ထပ်ဘဝအကျိုးငှါ။ သစေ စေတေတိ၊ အကယ်၍စေ့ဆော်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘာဒိယာ၊ ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်သော။ သာ ယဝကလာပိ သေယျထာပိ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကဲ့သို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သော မောဃပုရိသော၊ ထိုအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်။ သုဟတတရော၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ်ဖြစ်ဘူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာစစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠှော၊ တက္ကတ္တေဆုံတိုက်ခိုက်သည်။ ဝါ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်သည် ၁။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိ

၁။ သမုပဗျူဠှောတိ ဥဘိန္နံ သဟ ဝေ သမာဂမော၊ ဘုသံ ဝါ ဗျူဠှောတိ အတ္ထော ဟူသော သံ-ဌ ၁ စာပုံဒ် ၂၄၉ နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ သမုပဗျူဠှောတိ သမ္မဏ္ဍိတော ရာသိဘူတောဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့် သံ-ဌ ၁-စာပုံဒ် ၂၄၃ ၌ ဘုသာပနသဒ ဗျူဠှတာ ဒ္ဒိန္နံ သေနာနံ သမာဂန္ဓော သမ္မိဿ္ဠိတ-ဘာဝေနာတိ အာဟ သမ္မိဿ္ဠိတော ရာသိဘူတောတိ ဟု ဖွင့်ဆို၏။ အံ-ဌ ၄-စာပုံဒ် ၃၉-၌ သမုပဗျူဠှော အဟော သိတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတော အဟောသိဟု ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဘာဝတ္ထပင်။ သမုပဗျူဠှော၊ ရှေးရှိတည်သည်ဟု အံ-ဌ အလိုပေး။

အသုရိန်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ "မာရိသ၊ (ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော) အချင်းတို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂြိုဟ်မ၊ သည်။ သမုဒ္ဒရာဇာ၊ သော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ အောင်နိုင်ကုန်အံ့။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ အသုရာတို့နိုင်၍ နတ်တို့ ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ နံ သက္ကံ၊ ထိုသိကြားကို။ ကဏ္ဍာပဏ္ဍမေဟိ၊ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါအသုရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကောပိ၊ သိကြားသည်လည်း။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ "မာရိသ၊ တို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂြိုဟ်မေ၊ သည်။ သမုဒ္ဒရာဇာ၊ သော်။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ နတ်တို့နိုင်၍ အသုရာတို့ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာကို။ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဇိနံ သု၊ အောင်နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ပရာဇိနိ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ သို့။ အာနေသုံ။ ဆောင်လာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသုဓမ္မာနတ်သဘင်၌။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ကဏ္ဍာပဏ္ဍမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝေပစိတ္တိသ အသုရိန္ဒသ၊ ၏။ "ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်ကုန်၏။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒေဝ ဒေဝပုရံ၊ ဤနတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ရောက်နေ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍာပဏ္ဍမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့မှ။ မုဉ္စိ၊ လွတ်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမနုပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ စ၊ ငါးပြားအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေတိ၊ (ဣန္ဒြေကို)ဖြစ်စေ၏။ (နဘ်ဝယ်းစိမ်ကို ခံစား၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝေပစိတ္တိသ အသုရိန္ဒသ၊ ၏။ "အသုရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်။ ဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထေဝ အသုရပုရံ၊ ထိုအသုရာပြည်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့" ဟူ၍[1]။ ဧဝံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍာပဏ္ဍမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရသော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမ-ဂုဏေဟိ စ၊ တို့မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤမျှလောက်။ ဝေပစိတ္တိဗန္ဓနံ၊ ဝေပစိတ္တိ၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့၏။ တတော၊ ထိုဝေပစိတ္တိ၏

---

[1] မမ သန္တိကေ အာနယျာထ အသုရပုရံ၌ မမ သန္တိကေနှင့် အသုရပုရံသည် ပုဒ်ချင်း ဝိဘတ္တိနှစ်ချင်း မတူသော်လည်း ဌာနချင်း တရားကိုယ်ချင်းကား မထူး၊ ယင်းယို့မထူးသော်လည်း သာမညဝိသေသအားဖြင့် ကွဲပြားသောကြောင့် ပုဒ် ၂-ခု ဟောတော်မူအပ်သည်။

အနှောင်အဖွဲ့ထက်။ မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သုခုမတရံ၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မညမာနော၊ (ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) အထင်မှားလတ်သော်။ မာရဿ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဗဟွေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏[1]။ အမညမာနော၊ (ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) အထင်မမှားလတ်သော်။ ပါပိမတော၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏[2]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ မညိတံ၊ အထင်မှားတည်း။ (ဤကား တဏှာမညနာ။) "အယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ အထင်မှားတည်း။ (ဤကား ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "ဘဝိဿန္တိ၊ ငါဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ အထင်မှားတည်း။ (သဿတ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "နဘဝိဿန္တိ၊ ငါမဖြစ်ရတော့လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ (ဥစ္ဆေဒ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ "အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။"သညီ၊ သညာရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ "အသညီ၊ သညာမရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ 'နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသူလည်းမဟုတ် သညာမရှိသူလည်းမဟုတ်သူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်' ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ (ရူပီ ဘဝိဿံစသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိမညနာခေါ်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မညိတံ၊ အထင်မှားမှုသည်။ ရောဂေါ၊ ရောဂါတည်း။ မညိတံ၊ သည်။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းအမာတည်း။ မညိတံ၊ သည်။ သလ္လံ၊ ဆူးငြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ "အမညမာနေန၊ အသင်မှားမှုမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏[3]။

၁။ မညမာနောတိ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာနံ ဝသေန ခန္ဓေ မညေန္တော။ ဗဟွေါ မာရဿာတိ မာရာဗန္ဓနေန ဗဟွေါ-ဟူသော ၌ နှင့်အညီ ပေးသည်။ ကရဏတ္ထေ ဝါ ဗဟု သာမိဝစနံ၊ ကိလေသမာရေန ဗဟွေါဘိ အတ္ထော-ဟူသော ၌-ဒု ဝိကပ်အလိုမာရဿ၊ ကိလေသာခန်ဓာ။ ဗဟွေါ ၏—ဟုပေး။

၂။ မုတ္တော ပါပိမတောတိ မာရဿ ဗန္ဓနေန မုတ္တော-ဟုသာနှင့်၍ မာရဿ ဗန္ဓနာဟု ပဋိမာန်ကြောင့် မနှင့် သောကြောင့်ရင်း အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ ဝိမုတ္တိ သုဒ္ဓ အာသဝေဘိ ဂိုလည်း အာဝါဒါန်မ ကြ၊ ဝိမုတ္တိ ယုဂိုလည်း ကတ္တုရုပ်မကြုံပဲ အာသဝေဘိကိုလည်း အာဒုဘ္ဘကတ္တား, ဝိမုတ္တိ သုဂိုလည်း ကမ္မရုပ်အဖြစ်ဖြင့် သာရတ္ထဒီပနီကာဆရာ ဖွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း ပါပိမတော၊ မာရ၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏ဟုပေးသည်။ ကရဏတ္ထေ ယေဝ ဝါ ဣဒံ သာမိဝစနံ၊ ပါပိမတော ကိလေသမဗန္ဓနေန မုတ္တောတိ အတ္ထော ဟူသော ၌-ဒု ဝိကပ်အလို ပါပိမတော၊ ကိလေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ မုတ္တော၊ ၏ဟု ပေးလေ။ ပါပိမတော၊ မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏ဟု-နိဿဋ္ဌတ္ထလည်း ပေးလေ။

၃။ ဣ၊ တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ "ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ အမညမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ၄၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ ၂-ဝါ.ကျ ရှိခဲ့မည်။ ဤ သုတ်၌ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ "အမညမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟု တဝါ.ကျတည်း အနေဖြင့်ရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိသော် တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ "ကာသာတာ။ပ။သုသမာဟိတာ"တိ ဟူ၍ရှင်း၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ရှင်း ရှိသော ဆပ္ပါဏကောပမသုတ် ပါဠိနှင့်ရှင်း တသ္မာတိဟ တေ ဂဟပတိ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ "နဝ စက္ခု။ပ။ ဘဝိဿတိ"တိ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဣဋ္ဌိတံ၊ တုန်လှုပ်မှုတည်း။ "အယံ၊ ဤ (ခန္ဓာငါးပါး)သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ဣဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "အနိဋ္ဌမာနေန၊ မတုန်လှုပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဖန္ဒိတံ၊ လှုပ်ရှားမှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ "အဖန္ဒမာနေန၊ မလှုပ်ရှားသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပဟဋ္ဌိတံ၊ ချွတ်ယွင်းမှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ "နိပ္ပဟဋ္ဌေန၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မာနဂတံ၊ ထောင်လွှားမှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ "နိဟတမာနေန၊ ပယ်သတ်အပ်ပြီးသော ထောင်လွှားမှုရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ("အသ္မိ"တိ ဘိက္ခဝေ ဣဋ္ဌိတမေတံမှ ဤသုတ်အဆုံးတိုင်အောင် ထူးရကိုသာပေးလိုက်သည်။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အာသီဝိသဝဂ္ဂေါ၊ အာသီဝိသဝဂ်သည်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုအာသီဝိသဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အာသီဝိသော၊ အာသီဝိသသုတ်ဌင်း။ ရထော၊ ရထောပမသုတ်ဌင်း။ ကုမ္မော၊ ကုမ္မောပမသုတ်ဌင်း။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဒါရုက္ခန္ဓာ၊ ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်တို့ဌင်း။ အဝဿုတော၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်ဌင်း။ ဒုက္ခမမ္မာ၊ ဒုက္ခမမ္မသုတ်ဌင်း။ ကိံသုကာ၊ ကိံသုကောပမ

ဟု၍ဌင်း၊ ဝေံ ဟိ တေ ဂဟပတိ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဌင်းရှိသော မဟာ အနာသဝိတ္ထိကောဝါဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၈၅-လာ ပါဠိစသည်နှင့်ဌင်း ဆန့်ကျင်၏။ ဌင်းပြင် တဝါကျတည်း၌ ဘိက္ခဝေ ဟူသော အာလုပ် ၂-ပုဒ် ပါနေခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်လည်းရောက်၏၊ ထိုကြောင့် အထက်ပါ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အဘိုင်း ၂-ဝါကျသာ ရှိသင့်၏။ တဝါကျတည်း မရှိသင့်။ နောက်နောက်သော ဝါကျတို့ဌင်လည်း။ က၊ တသ္မာဘိဟ (ဝေါ) ဘိက္ခဝေ ဝေံ သိက္ခိတဗ္ဗံ အနိဋ္ဌမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာတိ။ ခ၊ ဝေံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဌင်း။ ဂ၊ တသ္မာဘိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဝေံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "ဖန္ဒမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဝေံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဌင်း။ ဃ၊ တသ္မာတိဟ (ဝေါ) ဘိက္ခဝေ ဝေံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "နိပ္ပဟဋ္ဌေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဝေံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဌင်း။ ဃ၊ တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဝေံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "နိဟတမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဝေံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဟူ၍ဌင်း ၂-ဝါကျဧ်ဌင်စေ၊ မဟာ စာပိုဒ် ၃၈၅-အလို တသ္မာတိဟ ဝေါဟု ဝေါ-ကတ္တားပါရှိရမည်။

သုတ်ရင်း။ ဝိဏာ၊ ဝိဏောပမသုတ်ရင်း။ ဆပ္ပါဏာ၊ ဆပ္ပါဏကောပမသုတ်ရင်း။ ယဝ ကလာပီ၊ ယဝကလာပီသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

သဠာယတနဝဂ္ဂေ၊ ဌ။ စတုတ္ထပဏ္ဏာသကော၊ ၄-ခုမြောက်သော
ပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဠာယတနသံယုတ်၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါန်၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

နန္ဒိက္ခယော၊ နန္ဒိက္ခယဝဂ်ရင်း။သဠိနယော၊ သဠိပေယ္ယာလဝဂ်ရင်း။သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒဝဂ် ရင်း။ ဥရဂေန စ၊ အာသီဝိသဝဂ်ရင်းတည်း။ ဧတေ စတုပဏ္ဏာသကာ၊ ထို ၅-သုတ်တို့ကို။ နိပါတေသု၊ သဠာယတနသံယုတ်တို့ဌ။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဠာယတနသံယုတ္တံ၊ သဠာယတနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်

၁-သဂါထာဝဂ်

၁-သမာဓိသုတ်

၂၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိသော၊ ဥ-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ အဘယ် ဥ-ပါးတို့နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော။ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသော။ သတော၊ ရှုမှတ်အောက်မေ့တတ်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (ဒုက္ခသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘဝဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (သမุဒယသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ ဧတော၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (နိရောဓသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ယော စ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ (အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂတို့။) မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (မဂ္ဂသစ္စာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊သည်။ နိစ္စာတော၊ ကင်းသောတရား ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ (ကိလေသာဇာတ်သိမ်း၍) ထက်ဝန်းကျင်အေးငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးဖွဲ့သောသုတ်တည်း။

၂-သုခသုတ်

၂၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိသော၊ ဥ-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ အဘယ် ဥ-ပါးတို့နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သုခံ ဝါ၊ သုခဝေဒနာလည်းဖြင်သော။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ သဟ၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာတို့နှင့်တကွ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သုခလည်းမဟုတ် ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာလည်းဖြင်သော။ (ကိုဠိဠ်ဌစပ်။) အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ (အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါစာတိ အတ္တနော စ ပရဿ စ၊ ဌ။) ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

မောသဓမ္မံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပလောကိနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော။ ဧတံ၊ ဤဝေဒနာကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲပါတကားဟူ၍။ ဥ ဘွာန၊ သိပြီး၍။ ဖုဿ

ဖုဿ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်၍ ရောက်၍။ ဒေါ၊ ဤသို့။ ဝယ်၊ အပျက်ကို။ ပဿံ၊ ရှုလတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာ၌။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဟာနသုတ်

၂၅၁။ (တိဿော ဣမာမှ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာအထိ မသူး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ရာဂ နုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ ပဋိဃာနုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါ-နုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုနုသယော၊ အနုသယမရှိသော။ သမူဒ္ဒသော၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ တဏှံ၊ တဏှာ(အစစ် ၁၀၀)ကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ (သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့်) ပယ်ဖြတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊ (၁၀-ပါးသော) သံယောဇဉ်ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် လည်စေပြီ။ (အမြစ်မရှိ အောင် ပြုပြီ ဟူလို။)[1] သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ (ဒဿန,ပဟာန် ၂-တန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) မာနကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အန္တ ၄-မျိုး ဌ၌။)

သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အပ္ပဇာနတော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒယမာနဿ၊ ခံစားသော။ အနိဿရဏဒဿိနော၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မသိမြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။ သော ရာဂါနုသယော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊သော။ပ။ အနိဿရဏ-ဒဿိနော၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏ဟူ၍။ ဘူရိပညေန၊ (မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိသော) မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဿာပိ၊ ထို(ငြိမ်သက်ပါသည် ဆိုအပ်သော) ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာကိုသည်း။ အတ်နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ (သော၊ ထိုနှစ်သက်သူသည်။) ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှုမှ။ နေဝ ပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇဉ်၊ အသိဉာဏ်သမ္ပဇဉ်ကို။ နိ ရိဇ္ဇတိ၊ မစွန့်[2]။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဒ္ဓာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားမြင်သိ၏။

၁။ ဝိဝတ္တယိ သံယောဇနန္တိ ဒဿဝိဓမ္မိ သံယောဇနံ ပရိဝတ္တယိ နိမ္မူလမကာသိ။

၂။ နိ ရိဇ္ဇတိ-ကို နိ ပဇဟတိ ဟု ဌ-ဌ ဖွင့်သည်။ ရိစော ဂ ရိဇ္ဇနေ စုဘူဟူသော ဓာတ်ကွမ်းအလို "ကောင်းဆင်တ်စေ"ဟု သဒ္ဒတ္ထ ပေး။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိမြင်၍။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ၌။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ မရှိသော။ ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရားဌာန်တည်သော။ ဝေဒဂူ၊ ရဟန္တာသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ နောက်၌။ သမ္ပုဏ္ဏ၊ ပုထုဇဉ်သေကွဟု ခေါ် ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နောပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပါတာလသုတ်

၂၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော အကြားအမြင် မရှိသော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ "မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒောဘ၌။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ္စမ်းနိုင်သော ဗလဝါမုခဝဲကြီးသည်၊။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ "အတ္ထိ မဟာသမုဒ္ဒေ ပါတာ-လောတိ၊ ပါတာလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အသန္တံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ (အနက်သဘောအားဖြင့်) မသိအပ် မရအပ်သော[1]။ တံ ဧတံ ဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤပါတာလဟူသော အမည်သည်။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခ-ဝေဒနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ သာရီရိ-ကာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဥရတ္တာဠိံ၊ ရင်ထု၍။ ကန္ဒတိ၊ မြည်တမ်း၏။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇဉ်နော၊ ဤပုထုဇဉ်ကို။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ္စမ်းနိုင်သော ဗလဝါမုခဝဲတည်းဟူသော ဒုက္ခဝေဒနာ၌။ နိ ပစ္စုဒ္ဌာသိ၊ မတည်ဘုံနိုင်။ ဂါ၊ မခ၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ နာဗ္ဘဂါ၊ မရနိုင်ဟူ၍။ ဝုဒ္ဓတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက

---

[1]။ သမ္ပ၊ နောပေတိ၏ ရဒ္ဓာ ဒုဒ္ဓော မုဒ္ဓောဘိ ပညတ္တိ နိ ဥပေတိ-ဟူသော ဤဒုနှင့် ဤဒ္ဓိကာ ပဒဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်။ သမ္ပ၊ နောပေတိတိ ဝါ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ အနာသဝေါ ဓမ္မဋ္ဌော ဝေဒဂူ ကာယဿ ဘေဒါ မနုသော ဒေဝေါတိ ဝ၊ ပညတ္တိ နိ ဥပေတ်တိ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝေသနပိ အတ္ထော ဝတ္တဗ္ဗော ဟူသော ဌိ-ဒု-ဝိဂပ်အလို "အနာသဝေါ၊ သော။ပ။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သမ္ပ၊ နတ်လူဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နောပေတိ၊ မရောက်"ဟု ပေး။ ကာယဿ ဘေဒါ ထောက်လျှင် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို ရည်သော ဌီကာဒုနည်းသည် ယုတ္တတရ။

[2]။ ပါတဿ အလံ ပရိယတ္တော, နတ္ထိ ဧတ္ထ ပတိဋ္ဌာဘိ ပါတာလောနှင့် ယံ လောကေ ဗလဝါမုခန္တိ ဝုစ္စတိ၊ တံ သန္ဓာယ ဧဝံ ဝဒတိ ဟူသော ဤဒုကို ရှု၍ ပေးသည်။ ပါတာလသဒ္ဒါ ဟောအပ်သော ဝဏ္ဏ သာမန်ဝဲမဟုတ်၊ ထောက်တည်ရာ လုံးဝမရှိသော ဝဲတည်း။

[3]။ အသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနန္တိ အသမ္ဘူတတ္ထံ အာညာယမာနတ္ထံ၌။ နိ သမ္ဘူတတ္ထံ၊ မုသာတိ အတ္ထော။ပ။ အသန္တန္တိ အဘူတံ။ အတ္ထဝသေန ဟိ ဝါစာ အဘူတံ နာမ၊ ဌီတ္ထိနှင့်အည်ခေးသည်။ အပညာယမာနတ္ထံ ဟူသော အဒ္ဒုဠ်နှင့်အညီ ဝိဇ္ဇမာနံကို ဝိဒခေတ် ဘူဝါဒိဂဏိက၊ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်းဟု ကြ၊ ဝိဒီယတေတိ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ နိ ဝိဇ္ဇမာနာ၊အဝိဇ္ဇမာနာ၊ တံ အဝိဇ္ဇမာနံဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ သန္ဓောတိ ဣဒံ သံဝိဇ္ဇမာနာတိ ပဒသော ဝေဝစနံ။ပ။ ဣဒ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာတိ အတ္ထော ဟူသော မ-ဌ-ဥ စာပိုဒ် ၄ ခ်ိန်ကဲ့သို့ ဤအသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနံ၌ ဝိဇ္ဇမာနသဒ္ဒါသည်လည်း ဥပလဗ္ဘမာနတ္ထမျိုးပင်တည်း။

သည်။ သာရီရိကာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ နေဝ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ နေ ကိလမတိ၊ မပင်ပန်း။ နေ ပရိဒေဝတိ၊ မငိုကြွေး။ ဥရတ္တာ^{1} ဗ်ိ၊ ရင်ထုချ။ နေ ကန္ဒတိ၊ မမြည်တမ်း။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ နေ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ သော။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော သာဝကကို^{2}။ ပါတာလေ၊ ဌ်။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ တည်ဘုံနိုင်၏။ ဂါဓဋ္ဌ၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ အဗ္ဘဂါ၊ ရနိုင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဒုဗ္ဗလော၊ဉာဏ်အားနည်းသော။ အပ္ပထာမကော၊နည်းသောဉာဏ်စွမ်းရှိသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယာဟိ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ အကဏ္ဏတိ၊ အဆက်မပြတ် ယောင်ယမ်းမြည်တမ်း၏။ (အနိဗ္ဗဒ္ဓံ ဝိပ္ပလာပံ ဝိလပန္တော ကန္ဒတိ။ ဌ။) ပရောဒတိ၊ ပြင်းစွာငိုကြွေး၏။ သာရီရိကာ၊ ကိုယ်ဌ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ အသက်ကိုပင် ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ဒုခါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဧတာ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ သည်းမခံနိုင်။ သော၊သည်။ ပါတာလေ၊ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျသွားနိုင်သော ဒုက္ခဝေဒနာ တည်းဟူသော ဝဲ၌။ နေ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ မတည်တံ့နိုင်။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဂါဓမ်ိ၊ ထောက်တည်ရာ ကိုလည်း။ နာဗ္ဘဂါ၊ မရနိုင်။

ယော စ၊သည်ကား။ ယာဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊၍။ နေ ဝေဒေတိ၊မတုန်လှုပ်။ သာရီရိကာ၊ ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ဒုခါ၊ ကုန်သော။ ဧတာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ သ၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပါတာလေ၊ ဌ်။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊တည်ဘုံနိုင်၏။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဂါဓမ်ိ၊ ကိုလည်း။အဗ္ဘဂါ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤမသို့သုတ္တေ အရိယသာဝကောတိ သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နော ဟိ တ္တေ ဓုရံ၊ဌ။ "အသုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော" တိ ဝတ္ဘာ "သုတဝါ အရိယသာဝကော"တိ ဝုတ္တတ္တာ "သောတာပန္နော ဓုရ"န္တိ ဝုတ္တံ၊ ဤတရေသု အရိယသာဝကေသု ဝတ္တမာနေ ဝ နတ္ထိ၊ရှိတ်ိနှင့်ကျည် အရိယ သာဝကောပုဒ်သည် ကမ္မဓာရ်တည်း။ ပဘေနအားဖြင့် အရိယာသာဝက ရှစ်ယောက်ကိုကောက်။ ဗလဝဝိပဿကော။ပ။ ယောဂါဝစရောပိ ဝုတ်ဟူသော ဌ-နှင့်အညီ ဗလဝဝိပဿကပုထုဇဉ်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား အပဓာနအားဖြင့်ကောက်။

စကြဝဠာ မြင့်မိုရ်တောင်အထိ ဘုံမဟုတ် ဆယ်ယူဇနာ အမြင့်တိုင်အောင် လေအဟုန်ဖြင့် အထက်သို့ သမုဒ္ဒရာရေ ယောင်တက်၍ အသူတရနက်သော ချောက်ကြီးသဖွယ် အလွန်ကြီးကျယ်သော ဗလဝါမုခဝဲကြီး သည် ရှိစေကာမူ ပါတာလ အလံ ပရိယတ္တော နတ္ထိ ဣတ္ထေ ပတိဋ္ဌာတိ ပါတာလော (ထောက်တည်ရာမရှိလောက် အောင် ကျသွားနိုင်သော ပါတာလ) ဟုကားမဆိုသင့်မဆိုနိုင်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမုဒ္ဒရာ၏ ငါး, လိပ် နတ် အသုရာတို့၏တည်ရာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရာဌာနအဖြစ် တည်ရှိနေသောကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့် သမုဒ္ဒရာရှိ ဗလဝါမုခဝဲကို ထောက်တည်ရာမဲ့ကျသွားနိုင်သော ပါတာလဟူသော အသုံးအနှုန်းသည် စင်စစ်မဟုတ်မမှန်သော မုသားစကားမျှသာ၊ အသိအမှတ် မပြုအပ်သော စကားမျှသာဖြစ်၏။ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျသွားနိုင်သော ပါတာလဟု စင်စစ်ခေါ်ဆိုသင့်သော အရာကား ဒုက္ခဝေဒနာသာဖြစ်၏၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော အဿုတဝါ ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်၍ ထောက်တည်ရာမရနိုင် သောကြောင့်တည်း။ သို့သော် သုတဝါ အရိယသာဝကဘို့အဖို့ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း ငိုကြွေး ခြင်း ပူပန်ခြင်း စသည်မရှိတော့ပဲ ထောက်တည်ရာရ၏ဟူလို။ ဤသုတ်၏ပိဏ္ဍတ္ထခဲကပ်သောကြောင့် ဌ-ဝိုတ်နှင့် ညီ၍ အကျဉ်းချုပ်ကာ ရေးသားလိုက်သည်။

၅-ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်

၂၅၃။ (တိသော ဣမာမှ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာအထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လ တော၊ဆူးငြောင့်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ရှုမြင်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုကြောင့်။) သမ္မဒ္ဒသော၊ ကောင်းစွာရှုမြင်တတ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီးသူဟု။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (အစ္ဆေ့ဆ္ဆ တဏှံ စသည် စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဒ၊ ရှုမြင်ပြီ။ (အဒ္ဒါတိ အဒ္ဒသ၊ ဌ။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ သလ္လတော၊ ဆူးငြောင့်အားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဒက္ခိ၊ ရှုမြင်ပြီ။ အဒုက္ခ မသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး။) အဒ္ဒက္ခိ၊ ရှုမြင်ပြီ။ သမ္မဒ္ဒ-သော၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်တတ်သော။ သ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယ ဂါထာကို စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သလ္လသုတ်

၂၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုဘဝါ၊ သော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ သုခမ္မိ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာ ကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏[1]။ ဒုက္ခမ္မိ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခ မသုခမ္မိ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ပ။ အဒုက္ခမသုခမ္မိ ဝေဒနံ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက် တို့၌။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ် ခြင်း ရှိသော(ပယောဂ)သည်[2]။ ကော၊ နည်း။ သုတဝတော၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြား

၁။ ယုဝဏ္ဏာနမိယာဒုဝင် သရေ၊ ၅-ကဗျ ၁၃၆-သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဝေဒိယတိ-ဟု ဋီရမည်။ သိ၊ဣ မူ ဌ်လည်း ဝေဒိယတိ ပင် ဋီသည်။

၂။ အဓိပ္ပယာသောတိ အဓိကပ္ပယောဂေါ၊ အံ-ဌ ၂၊စာပိုဒ်-၁၁၇။ အဓိကံ ပယသတိ ပယုဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ သဝိသေသံ ဣတိ ကတ္တာဒ္ဒ ကိရိယာ၊ တေနာဟ "အဓိကပ္ပယောဂေါ" တိ၊ ၎င်းဋီ။ အဓိကံ သဝိသေသံ ပယသတိ ပယုဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ ဝိသိဋ္ဌပယောဂေါ၊ တေနာဟ "အဓိကပ္ပ-ယောဂေါ"တိ၊ သံ-ဋီ ၂-ခန္ဓဝဂ် စာပိုဒ်-၅၇-နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဓိကသဒ္ဒ||ပဟ ပ ပုဗ္ဗ ယသုဓာတ် ဏ-ပစ္စည်း ကရဏာသာမ်၊ လွန်ကဲသော လုံ့လ ပယောဂ အရကောက်။ အဓိကံ (ယသနံ ပယုဇ္ဇနန္တိ အဓိပ္ပယာသော၊အဓိကပ္ပ ယောဂေါ-ဟူသော မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ရှိကာ စာပိုဒ် ၂၃၃-အလို လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခြင်းသည်ဟု ဘာဝသာဓ်ပေး။

အမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက၏။ အဿုတဝတာ၊ အကြား အမြင်မရှိသော။ ပုထုဇဉ်နေနှ၊ နှင့်။ နာနာကရဏ၊ အသီးအသီးပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးသည် ၁။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော် တို့၏။မေဒ္ဓာ၊ တို့သည်။ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။(အဿုတဝါမှ အာပဇ္ဇတိအထိ ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ကာယ်ကဠ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စေတသိကဠ၊ စိတ်ခန္ဓာ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသံ၊ ကို။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဗ္ဗေယ္ယ၊ ထိုး ဖောက်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအပစ်ခံရသူကို။ ဒုတိယေန၊ ၂-ခုမြောက်သော။ သလ္လေန၊ ဖြင့်။ အနုဝေဓံ၊ တဖန်ထိုးဖောက်ခြင်းကို။ ဝိဗ္ဗေယ္ယ၊ ထိုးဖောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မြား ၂-ဆင့်ထိုးဖောက်ခံရသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဒ္ဝိသလ္လေန၊ မြား ၂-ချောင်းဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယတိ သေယျထာပိ၊ ခံစားရသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ-မေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ပ။ တဿာယေဝ ခေါ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပဋိဃဝါ၊ အမျက်ဒေါသရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တမေနံ ပဋိဃ-ဝန္တံ အနု၊ ထိုဖြစ်သော အမျက်ရှိသူ၏၂။ (ပဋိဃာနုသယောဒ္ဓစပ်။) ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ဒ္ဓ။ ယော ပဋိဃာနုသယော၊ အကြင်ပဋိဃာနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုပဋိဃာနုသယသည်။ သေတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအဿုတဝါပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ မြှောက်လင့်တောင့်တ၏။ တံ၊ (ဒုက္ခနှိပ်စက်သည့်အတွက်) ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မြှောက်လင့် တောင့်တခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့် ကြောင့်။ အဿုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမသုခါ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ရှိ။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ နပဇာ-နာတိ၊ မသိ။ ကာမသုခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ မြှောက်လင့်တောင့်တသော။ တဿ စ၊ ထိုသူ၏ လည်း။ (ရာဂါနုသယော-ဒ္ဓ စပ်။) သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ဒ္ဓ။ ယော ရာဂါနုသယော၊ အကြင် ရာဂါနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း

၁။ နာနာကရဏံကိုလည်း နာနာ ကရိယတိ ဝေတနာတိ နာနာကရဏံ၊ ဘေဒေါတိ အာဟ "ကိံ နာနတ္တ"န္တိ ဟူသော မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ဋီကာ စာပိုဒ် ၂၃၃-နှင့်အညီ ကရဏသာဓကပေါ်အောင် ပေးသည်။

၂။ အနုသေတိကြိယာသည် သကမ္မက အကမ္မက ၂ မျိုးတို့တွင် "ဘူ ဟု သိ ဌာ ဤလေးပြာ ဗလာကံမရှိ" ဟူသည်နှင့်အညီ သိဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် အကမ္မကတည်း။ အကမ္မကဖြစ်လျှင် အနုသေတိကြိယာ၏ ကံ အဖြစ်ဖြင့် ပဋိဃဝန္တံဟု မရှိနိုင်။ ပဋိဃဝန္တံပုဒ်ကိုလည်း ကမ္မတ္ထ အနက်မပေးနိုင်။

ထိုကြောင့် အနုသေတိပုဒ်၌ အနုသည် ဥပသာရမဟုတ် ကမ္မဝုဒ္ဓိနီယ၊ ယင်းကမ္မပွဝစနီယ အနု၏ အယုဇ် ဖြစ်သောကြောင့် "တမေနံ ပဋိဃဝန္တံ၊ ၏"ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိဃဝန္တံပုဒ်နှင့် အနုသေတိကြားဝယ် "ယော ဒုက္ခာယ။ပ။ သော"ဟူသော ပုဒ်တို့ မျှားစွာခြားသော်လည်း "တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ ဝေ ကလျာ-ဏော အဘ္ဘုဂ္ဂတော"၌ ဂေါတမံသည် အဘိဟူသော ကမ္မပွဝစနီယ အယုဇ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကောင်း။ နိဿရဏဟူ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာ-နာတိ၊ မသိ။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပဇာနတောဝ၊ မသိသော။ တသ္မာ၊ ထိုသူ၏။ (အဝိဇ္ဇာနုသယော-၌ စပ်။) အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌။ ယော အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ (ဖြစ်၏ ဟူလို။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ ခံစားအံ့။ သညုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ သညုတ္တော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ သညုတ္တော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ ဇရာယ၊ (ရင့်ရော်) အိုမင်းခြင်းနှင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်း နှင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့နှင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့နှင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ ခြင်းတို့နှင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်ခြင်းတို့နှင့်။ သညုတ္တော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သညုတ္တော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သညုတ္တော ဒုက္ခသ္မာတိ ကရဏတ္ထေ နိဿက္ကံ၊ ဒုက္ခေန သမ္မယုတ္တောတိ အတ္ထော။ဌ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

(သုတဝါ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ဝိသည်ုတ္တော ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့၌ "နှ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ နှ ဝိဠေယျ၊ မထိုးဖောက်ရာ၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တမေနံ အပ္ပဋိဃဝန္တံ၊ ထိုအမျက်ဒေါသမရှိသူ၏။ပ။ သော၊ ထိုပဋိဃာနုသယသည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်း မဖြစ်၊ ဝိသည်ုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတိယာ၊ နှင့်။ပ။ ဥပါယာသေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိသည်ုတ္တော၊ မယှဉ်စပ်သူဟူ၍"ဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လပယောဂတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ သုတဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ သာဝက၏။ အသုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

[အရိယသာဝကဿ၏အရ ရဟန္တာကို ပဓာနအားဖြင့် ကောက်။ အနာဂါမ်ကိုလည်း အပ္ပဓာနအားဖြင့် ယူနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ၌-၌ အရိယသာဝကေသု စ ခီဏာသဝေါ ဇော ဓုရံ၊ အနာဂါမိပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ-ဟု-မိန့်အပ်ပြီ။]

သပညော၊ ပညာရှိ(ရဟန္တာ)သည်။ သုခမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခမ္ပိ၊ လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ နှ ဝေဒယတိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍)မခံစား။ ဗဟုဿုတောပိ၊ (ပရိယတ်ပဋိဝေဓ-ဟူသော)အကြားအမြင်ရှိသူသည်လည်း။ နှ ဝေဒယ-တိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍) မခံစား။ အယံ စ၊ ဤသည်ကား။ ဓီရဿ၊ အသိဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလဿ၊ လိမ်မာသူ(ရဟန္တာ)၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ မဟာဝိသေသော၊ ကြီးစွာသော ထူးခြားချက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သခ်ၢိတဓမ္မဿ၊ သီအပ်ပြီးသောတရားရှိသော။ (သခ်ၢိတသည် သံပုဗ္ဗ ခါဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းခါဓာတ်သည် ဟဋ္ဌိသခ်ၢိယောနိသောဘ္ခ် ခါဓာတ်ကဲ့သို့ ဗုဇ္ဈနတ္ထ၊ သခ်ၢ် သခ်ၢ်-ဘ္ခ် ခါဓာတ်ကဲ့သို့ ကထနတ္ထမဟုတ်၊ ထိုကြောင့် သခ်ၢိတဓမ္မဿကို ဝိဒိတဓမ္မဿ-ဟု ဘ္ခကထာဖွင့်ဆိုအပ်သည်။) ဗဟုဿုတဿ၊ (ပရိယတ် ဟဋ္ဌိဝေဓ-ဟူသော) အကြားအမြင် ရှိသော။ ဣမဿ္မာ လောကာ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း။ ပရဿ္မာ၊ တပါးသော လောကကို လည်းကောင်း။ ဝိပဿတော၊ ရှုမြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဣဇ္ဈာ ဓမ္မာ၊ ဣဇ္ဈာရုံတရားတို့သည်။ နိ မဏေန္တိ၊ မမ္မေနှောက်နိုင်ကုန်။ အနိဇ္ဈတော၊ အနိဇ္ဈာရုံကြောင့်။ ပဋိဃာတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသို့။ နော ဇေတိ၊ မရောက်။

တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝက(ရဟန္တာ)၏။ အနုရောဓာ ဝါ၊ လိုက်လျောမှုရှုကတို့သည်၎င်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရောဓာ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဒေါသတို့သည်၎င်း။ ဝိဂျိတာ၊ ချေဖျက်အပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အဘ္ဘဂတာ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိ သန္တိ၊ မရှိတော့ကုန်။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြူကင်းရာဖြစ်သော။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်မှုမရှိရာ ဖြစ်သော။ ပဒဋ္ဌာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဥ တ္ဝ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) သိပြီးသောကြောင့်။ ဘဝဿ၊ ၏။ (ပါရဂူဝယ် ပါရ-ဟူသောပုဒ်တစိတ်ဘ္ခ် စပ်။) ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက် သွားသူသည်။ (ပါရဂံတဘာဝံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။) သမ္မာ၊ ကောင်း စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။ (အံ ၃-အဋ္ဌက စာပိုဒ် ၅-ဘ္ခ် အလားတူပါရှိ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဂေလညသုတ်

၂၅၅။ ကော်၊ တခုသော။ သမယံ၊ ဘ္ခ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ဘ္ခ်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်ဘ္ခ်။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်တပ်သောကျောင်းဘ္ခ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေရာအခါဘ္ခ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေအခါဘ္ခ်။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သခ်ၢိရမ္ဘဝ်ဘ္ခ် တပါးထည်းကိန်းတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင် အရပ်ဘ္ခ်။ ဂိလာနသာလာ၊ လူနာနေသောကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာဘ္ခ်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ အာဂမေယ္ယ၊ စောင့်မြော်နေရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဘ္ဘ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဘ္ခ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယဘ္ခ်။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်းပေး။) အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ (ဆင်ခြင်တတ်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်း

ပေး။) သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရူပ်လောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာ-ဒေါမနဿံ၊ သူမျှားစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယ္ယ၊ (တဒင်, ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်ဖြင့်) ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့ဌ်။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ပ။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်ဌ်။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့ဌ်။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားကိုအဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ဓမ္မအရ လောကီဖြစ်သော တရားတို့ကိုယူ။) အာတာပီ၊ ၍။ပ။ လောကေ၊ ဓမ္မလောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဘဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်ငင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်ငင်း။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်ငင်း။ ဝိလောကိလေ၊ စောင်းကြည့်လတ်သော်ငင်း။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်ငင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်ငင်း။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ္ဌသပိတ်သင်္ကန်းကိုသုံးဆောင်လတ်သော်။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်ငင်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ်သော်ငင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်ငင်း။ သာယိတေ၊ လျှက်လတ်သော်ငင်း။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုလတ်သော်။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်ငင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်ငင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်ငင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်ငင်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးလတ်သော်ငင်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်ငင်း။ တုဏ္ဍီဘावေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်ငင်း။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဘဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘဇာနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ အာဂမေယျ၊ စောင့်မြော်ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ တို့အား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အနုသာသနီ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ သို့။ သတဿ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘဇာနဿ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "မေ၊ ငါ၏။ အယံ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာ စ ခေါ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အပ္ပဋ္ဌိစ္စ၊ မစွဲမှီ၍။ နော၊ မဖြစ်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို သာလျှင်။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အယံ ခေါ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ သင်္ခတော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပေါင်း၍ ပြုစီရင်အပ်သောအရာတည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ-သမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောအရာတည်း။ အနိစ္စံ၊ သော။ သင်္ခတံ၊ သော။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲသည်။ ကုတော-

ဘဝိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်နိုင်ပါအုံ့နည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယေ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝယာနုပဿီ၊ အပျက်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိရာဂါနုပဿီ(တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းအောင် အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍)။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ချုပ်ခြင်း (သဘော)ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်အောင် အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝယာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝိရာဂါ-နုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ နိရောဓာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ရာဂါ-နုသယောဟူစပ်။) ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ ယော ရာဂါနုသယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ (ကတ္တုရူပ်။)

(ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ယော ပဋိဃာနုသယော၊ အကြောင်ပဋိဃာနုသယသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပဋိဃာနုသယသည်ဟု ပေးသည်မှတပါး၊ တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဋိဃာ-နုသယော သော ပဟီယတိ ဝါကျမထူး။)

(အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ယော အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ အကြောင်အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယ သည်ဟု ပေးသည်မှတပါး၊ တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဝိဇ္ဇာနုသယော သော ပဟီယတိ ဝါကျမထူး။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအုံ့။ သာ၊ ထို သုခဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဇ္ဈောသိတာတိ၊ မျှော်မတတ်စွဲလမ်း အပ်သော အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဘိနန္ဒိတာတိ၊ နှစ်သက်တောင့်တအပ်သော အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အုံ့။ပ။ အဒုက္ခ မသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အုံ့။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အုံ့။ ဝိသညုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရိက ကာယလျှင် အဆုံးအပိုင်း အခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ ကာယပရိ-ယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အံ-၆-စတုက္ကနိပါတ် ၁၉၅နှင့် ၎င်းဋီကာ။) ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။

၁။ (သံ ၆-၂ စာပိုဒ် ၂၀ ၌ ဝိရာဂမဗျန္တီ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝံ၊ ၎င်းဠီကာ၌ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝန္တီ ပလုဇ္ဇနက-သဘာဝံဟူ၍ရှိ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ၆ ၂ စာ ုဒ် ၅၇-၌ ဝိရဇ္ဇနသဘာဝံ ပလုဇ္ဇနသဘာဝံ ဝိရာဂမဗျံဟူ၍ရှိ၏။ နိဒါန သံယုတ်ဋီကာစာပိုဒ် ၃၄-၌ ဝိရဇ္ဇနံ ပလုဇ္ဇနံဟူ၍ရှိ၏။ ဗျာ၌ကား ရန္ဓခေတ်၏ ခေတ်နက်အားလျော်စွာ ပေးလိုက်သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၏အဖွင့်ကို အံ ၆-၃ သတ္တက စာပိုဒ် ၆၁-၌။)

ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ (ကာယသ ဘေဒေန၊ အံ-ဋ္ဌ-စတုက္ကနိ စာပိုဒ် ၁၉၅။) ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်ဆုံးသည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဒေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်။ သမ္ဘဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံ ခံစားအပ်သော ဝေဒနာဟူသမျှတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ နှစ်သက်အပ်သော အရာတို့မဟုတ်ကုန်သည်။ သီတီဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍[1]။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေလဋ္ဌိ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဝဋ္ဋိံ စ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးလျှံသည်။ စျာယေယျ၊ တောက်လောင်ရာ၏။ တသ္မေဝ တေလဿ စ၊ ထိုဆီ၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ တာယေဝ ဝဋ္ဋိယာ စ၊ ထိုမီးစာ၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ (အကြောင်းဖြစ်သော) လောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယေယျ၊ ငြိမ်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဋ္ဌဒ္ဒါရကာယလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ပ။ သီတီဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ ပဇာနာတိတိ၊ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိတလုံးကြေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဒုတိယဂေလညသုတ်

၂၅၆။ (ဣမမေဝ ဖဿံ၊ ဤဖဿကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အယံ ခေါ ပန ဖဿော၊ ဤဖဿသည်ဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်း ပဌမဂေလညသုတ်နှင့်တူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၉-အနိစ္စသုတ်

၂၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိယော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်းရှုပြုစီရင်အပ်သော အရာတို့တည်း။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစဲ့၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ခယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ (ဝိရာဂဓမ္မန္တိ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝံ။ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝန္တိ ပလုဇ္ဇနကသဘာဝံဟု အံ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၂၀၊ ၎င်းဋီကာ၌ ဝိပုဗ္ဗ ရဇ္ဇ ပလုဇ္ဇနတ္ထ ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်၏။) နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ကတမာ တိယော၊ အဘယ် ၃-ပါးတို့နည်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိယော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ခေါ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] သီတီဘဝိဿန္တိကား ဓဝလိကရောတိ ဝေလိသိယာ ဓဝလိဘဝတိ-တို့ကဲ့သို့ သီတပုဒ်နှင့် ဘဝိဿန္တိ ဟူသော အာချာတ်ပုဒ်ကို သမာသ်တွဲစပ်ထားသော ပုဒ်တည်း။ အဘူတတဗ္ဗာ၊ ဝ ကရသဘူယောဂေ ဝိကာရ စီ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၁၁၉-သုတ်ဖြင့် ဘူဓာတ်၏အယှဉ် သီတနောင် စီပစ္စည်းသက်၍ ပြီးစေရာ၏။

၁၀-ဖဿမူလကသုတ်

၂၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဖဿဇာ၊ ဖဿ ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿမူလကာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ ရှိကုန်၏။ ကတမာ တိဿော၊ တို့နည်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော[1]။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုခဝေဒနိယဿ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ တဿေဝ ဖဿဿ၊ ထို ဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ဝူပသမ္မတိ၌စပ်။) တဇ္ဇံ၊ ထိုဖဿ အားလျော်သော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။) သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ (ဒုက္ခ-ဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနိယဿ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခ-ဝေဒနိယဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဟု ပေးသည်မှတပါး အထက်ပါ သုခဝေ-နာဝါကျနှင့် မထူး။)

သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွိန္နံ၊ ၂-ချောင်းကုန်သော။ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းတို့၏။ သဃ်ဋ္ဌနသမောဓာနာ၊ ထိခိုက်မိ,ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဥသ္မာ၊ အပူဓွေ သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဇော၊ မီးသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံယေဝ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုထင်းချောင်းတို့၏သာလျှင်။ နာနာဘာဝါ၊ အသီးအသီး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိနိက္ခေပါ၊ တကဲ့စီ ချထားခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုထင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥသ္မာ၊ အကြင်အပူဓွေသည်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။)သာ၊ ထိုအပူဓွေသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ ထိုအပူဓွေသည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တိဿော၊ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊တို့သည်။ ဖဿဇာ၊ ဖဿကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿမူလကာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်၏။ တဇ္ဇံ၊ ထို ဝေဒနာအားလျော်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တဇ္ဇာ၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုဝေဒနာအား လျောက်ဝတ်သော။ ဖဿဿ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သုခဝေဒနိယန္တိ သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတံ ဟူသော ဌာနင့်အညီ ပေးသည်။ ဝစနတ္ထကိုကား သုခ ဝေဒနာယ ဟိတံ သုခဝေဒနိယံ၊ သော ပနေသ ဟိတဘာဝေါ ပစ္စယဘာဝေနာတိ အာဟ "သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတ"န္တိဟူသော ဋီကာတိုင်းပြု။

တဿ၊ ထိုသဂါထာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမာဓိ၊ သမာဓိသုတ်ရင်း။ သုခံ၊ သုခသုတ်ရင်း။ ပဟာနေန၊ ပဟာနသုတ်နှင့်တကွ။ ပါဘာလံ၊ ပါဘာလသုတ်ရင်း။ ဒဠ္ဌဗ္ဗေန စ၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗသုတ်ရင်း။ သလ္လေန စေဝ၊ သလ္လသုတ်ရင်း။ ဂေလညာ၊ ဂေလညသုတ်ရင်း။ အနိစ္စဖဿမူလကာ၊ အနိစ္စသုတ် ဖဿမူလကသုတ် တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ရဟောဂဝဂ်

၁-ရဟောဂတသုတ်

၂၅၉။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသိဒီ၊ ပြီ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤ၌သာသနာတော်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သတ္တ-သခါရတို့မှ ဖဲ့၍ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယှံ၊ ၏။ (စေတ-သော ပရိဝိတက္ကောဘ၌။) "တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ 'ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို ဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဒုက္ခတည်း' ဟူသော[1]။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ ပန၊ ပြီဟူသော။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ္မိံ ဟူသော။ ဘေ၊ ဤစကားကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတန္တိ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကား ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဧတဝေါစ၌ ပြန်စပ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ္မိံ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ ပန၊ အပ်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ္မိံ ဟူသော။ တံ ခေါ ပနေတံ၊ ထိုစကားကို။ မယာ၊ သည်။ သခါရာနံယေဝ၊ သခါရတရားတို့၏သာလျှင်။ အနိစ္စတံ၊ မ၊မြဲသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ္မိံ ဟူသော။ တံ ခေါ ပနေတံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သခါရာနံ ယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ခယဓမ္မတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ပ။ ဝယဓမ္မတံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ။ ပ ။ ဝိရာဂဓမ္မတံ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိသည်၏

---

[1] "ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိ"န္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဒုက္ခန္တိ အတ္ထော၊ ဌ။

အဖြစ်ကို။ပ။ နိရောဓမ္မတံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ပ။ ဝိပရိဏာမမ္မတံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ (ဒုက္ခမည်သော ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုသာ ဟောပါသလော မေးဖွယ်ရှိ၍ အထ ခေါ် ပန စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ် ပန၊ ယင်းသို့ သခ်ါရတရားတို့၏ မမြဲသည်၏အဖြစ် စသည်ကိုရည်၍ ဟောအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗသခ်ါရာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သခ်ါရတရားတို့၏[1]။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားအပ်၏။ (အနုပုဗ္ဗသခ်ါရတို့၏ ချုပ်ပုံကို ပြလိုရကား ပဌမံ စျာနံ သမာပန္နဿ စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။) ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသူ၏။ ဝါစာ၊ စကားပြောမှု ဝစီဝိညတ်သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယ-စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတိယံ စျာနံ၊ တတိယစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ရူပသညာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော သညာသည်။ (တနည်း-ရူပစျာန်၌ဖြစ်သော သညာသည်ဟု သော်လည်းပေး။) နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်၌ ဖြစ်သော သညာသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ၊ သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နဿ၊ ရောက်သူ၏။ သညာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ခိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗသခ်ါရာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သခ်ါရတရားတို့၏။ ဝူပသမော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာတော၊ ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ဝူပသန္တာ ဟောန္တိ တိုင်အောင် မထူး။) ခိဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခမောဟော၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဆ၊ ၆-ပါးကုန်သော။ ပဿဒ္ဓိယော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းတို့တည်း။ ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။

၁။ [အနုပုဗ္ဗသခ်ါရာနံ နိရောဓော၊ ဝါစာ နိရုဒ္ဓါ စသည်တို့၌ နိဿောဓအရ ချုပ် ဟူသည် ဘင်အခိုက်အတန့် ချုပ်ခြင်းမျိုးမဟုတ် ပဌမစျာန်ဝင်စားဆဲခဏ၌ ဝစီဝိညတ် မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားမှု ဒုတိယစျာန်ဝင်စားဆဲခဏ၌ ဝိတက် ဝိစာရတို့ မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားမှု စသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စ ဘတိ ဣဝေသံ ဒ္ဒိနံ ဝူပသမာ သမတ်ကြမာ၊ ဒုတိယဈာနက္ခဏေ အာဝါတုဘာဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူသော ၂၁၃-နှာ အဋ္ဌသာလိနီ ဒုတိယစျာန်အဖွင့်လာ ဝိတက် ဝိစာရချုပ်ပုံနှင့် အတူပင်တည်း။]

သမာပန္နသ၊ ဝင်စားသူ၏။ ဝါစာ၊ ဝစီဝိညတ်သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ တိုင်အောင် မထူး။) ခီဏာသဝသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မောဟော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိ-တလုံးကြေ။)

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမအာကာသသုတ်

၂၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ပုရတ္ထိမာပိ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ (ပုရတ္ထိမာတိ ပုရတ္ထိမတော အာဂတာဝါတာ၊ မဟာဝဂ္ဂ-ဋ္ဌ စာပိုဒ်-၁၅၅။) ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာပိ၊ အနောက်အရပ်မှလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဥတ္တရာပိ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒက္ခိဏာပိ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သရဇာပိ။ မြူနှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အရဇာပိ၊ မြူကင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီတာပိ၊ အေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဥဏှာပိ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တာပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဓိမတ္တာပိ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဒုက္ခမသုခါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္ဆိမာ စာပိ၊ အနောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတ္တရာ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ဒက္ခိဏာ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထူ၊ မျိုးစုံကုန်သော။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

သရဇာ၊ မြူနှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ အရဇာ စာပိ၊ မြူကင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သီတာ၊ အေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဏှာ စ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကေဒါ၊ တခါတရံ၌။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရိတ္တာ စ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုထူ၊ မျိုးစုံကုန်သော။ (ပုထု-ဟု ရဿဖြင့် ရှိစေ။) မာလုတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သုခဒုက္ခသမုပ္ပတ္တိ သုခဒုက္ခတို့၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာ အဒုက္ခမသုခါ စ၊ အကြင် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ သမုပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။

ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပြင်းစွာ ပူလောင်စေတတ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသောအသိဉာဏ်ကို။ နိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မစွန့်။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယဂါထာ စာပိုဒ် ၂၅၃-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုတိယအာကာသသုတ်

၂၆၁။ (ပဌမအာကာသသုတ်နှင့် မထူးပြီ။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ အဂါရသုတ်

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အာဂန္တုကာဂါရံ၊ ညည့်သည်တည်းခိုဘို့ရာ (အိမ်) သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုညည့်သည်တည်းခိုဘို့ရာအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း[1]။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ပစ္ဆိမာပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ပ။ ဥတ္တရာပိ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှလည်း။ပ။ ဒက္ခိဏာပိ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှလည်း။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝေဿာပိ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ အဒုက္ခမသုခါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသနှင့် တကွလည်းဖြစ်သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ နိရာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသ မရှိသည်မှလည်းဖြစ်သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏[2]။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပုရတ္ထိမာတိ ပုရတ္ထိမာယ၊ ဧဝံ သမ္ဘဏ္ဍေ[3]။ ပုရတ္ထိမာတိ ဝိဘတ္တိလောပေန နိဒ္ဒေသော၊ နိဿက္ကေ ဝါ ဘော် ပဗ္ဗတ္တေ ဝ-ဧနံ- ဌိတ္ကိုထောက်၍ တတ္ထ ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာပိ ဒိသာယ စသည်ဖြင့် ပါဠိ၌ ရှိရမည်။ လက်ရှိမူ၌ ပုရတ္ထိမာယပိ ဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာယပိ ဒိသာယစသည်ဖြင့် ယ-တလုံးအပိုပါရှိနေသည်။

၂။ က၊ နိရာမိသာပိ သုခါ ဝေဒနာအရ မဟာဂ္ဂုတ် ပ-ဒု-တ ဈာန်, ဝိပဿနာ, အနုဿတိ (ဥပစာရ ဈာန်)၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကိုယူ။

ခ၊ နိရာမိသာပိ ဒုက္ခာ ဝေဒနာအရ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုယူ။

ဂ၊ နိရာမိသာပိ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာအရ မဟာဂ္ဂုတ် စတုတ္ထဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ယူ။

၅-ပဌမအာနန္ဒသုတ်

၂၄၃။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ သမုဒယော၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ ချုပ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ ဝေဒနာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့သည်။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ တွေ့ထိမှု (ဖဿ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿနိရောဓာ၊ တွေ့ထိမှု (ဖဿ) ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်ပင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ မှန်ကန်သောအမြင်ဝင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ မှန်ကန်ကောင်းမွန်သော တည်ကြည်မှုဝင်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာမှု (သုခ) သည်ဝင်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်စိတ်ချမ်းသာမှု (သောမနဿ) သည်ဝင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ သုခသောမနဿသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်တည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည် ။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မမြဲ။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။

ဝေဒနာယ၊ ၏။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုခြင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည် ၂။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်လိုခြင်စွဲမက်မှုကို ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤလိုခြင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။

၁။ ဝေဒနာဟူသော နောက်ပုဒ်လိင်လိုက်၍ ယာ ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် သိမှု၌ရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိသော် အကြင် ဝေဒနာသည် မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏အာဒီနဝ ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏ အာဒီနဝ ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယာ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော သိမှု မသင့်၊ ယံ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော ဆင့်မှုသာ သင့်မြတ်သော ကြောင့် ဆင့်အတိုင်း ယောဇနာအပ်သည်။

၂။ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနန္တိ နိဗ္ဗာနံ အာဂမ္မ ပထဝီခာတုယာ ဆန္ဒရာဂေါ ဝိနီယတိ စေဝ ပဟီယတိ စ၊ တသ္မာ နိဗ္ဗာနမဿာ နိဿရဏံ ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ၄ စာပိုဒ် ၁၁၅-နှင့်အညီ ပေးသည်။ အံ-၄ ၂ စာပိုဒ် ၁၀၇-၌လည်း ဤနည်းတူဖွင့်အပ်၏။

(အထ ခေါ် ပနာနန္ဒ မယာ အနုပုဗ္ဗသခ်ိုရာနံမှ အဆုံးတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၅၉-ရှု၍ပေးလေ။ အာနန္ဒနှင့် ဘိက္ခုမျှသာထူးသည်။)

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်

၂၆၄။ (အထ ခေါ် အာယသ္မာ အာနန္ဒော မှ ကိ ံ နိဿရဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် တူ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်ဖာကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အားထားရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်[1]။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လှာပါစေသတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တားပြီ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေန ဟိ၊ ထိုဆောင်ထားကြမည်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧवं ဘန္တေတိ ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ နာယူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တိဿော ဣမာ အာနန္ဒ။ပ။ မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတိ" တိ ဟောတိ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(တိဿော ဣမာ အာနန္ဒ ဝေဒနာမှ မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတိတိုင်အောင် ပဌမ အာနန္ဒသုတ်ဥပါခ်ဲ့ပြီ။ တိဿော ဣမာ အာနန္ဒမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရဏံတိုင်အောင် ပဌမ အာနန္ဒသုတ်ရှု၍ပေး။ ကြွင်း မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတိအထိ ရဟောဂတသုတ်ရှု၍ ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမ္မဟုလသုတ်

၂၆၅။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဘို့၌။ နိသီဒိ ံ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ကတမာ နု ခေါ် ဘန္တေ ဝေဒနာ။ပ။ ကိ ံ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ (အာကာရဝါကျကို

၁။ ဘဂဝန္တညေဝ ကို သမ္ပဒါနတ္ထ သာမျတ္ထ ကမ္မတ္ထ ၃-မျိုးပေးနိုင်သည်။ အကျယ်သိလိုက မ ၁-ပါဠိတော်နိဿယ စာပိုဒ် ၆၃-ရှု။

ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ တိသော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရဏံ တိုင်အောင်လည်း ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ မယာ အနုပုဗ္ဗသခ်ါရာနံမှ အဆုံးအထိ ရဟောဂတသုတ်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဒုတိယသမ္မဟုလသုတ်

၂၆၆။ (အထ ခေါ သမ္မဟုလာဘိက္ခုမှ ကိ ံ နိဿရဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ် နည်းမျိုးပေး။ ဘဂဝံမူလကာမှ ဘဂဝတော ပစ္စယောသိအထိ ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်နည်းမျိုးပေး။ တိသော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ အဆုံးတိုင်အောင် ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် ရဟောဂတသုတ် မျိုး၍ပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဠုကဂ်သုတ်

၂၆၇။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပဠုကဂေါ၊ ပဲခွပ်စသော အဂ်ါ ၅-ပါးရှိသောကြောင့် ပဠုကဂ် အမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင် ဥဒါယီသည်[1]။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ပဠုကဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ရှင်ဥဒါယီကို။ "ဘန္တေ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိ နု ခေါ တိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိသော ခေါ၊ ၃-ပါးတို့သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိသော၊ ဤ ၃-ပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်ဥဒါယီက မိန့်ဆိုအပ်သော်။ ပဠုကဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ "ဘန္တေ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နု ခေါ တိသော၊ သုံးပါးတို့မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယီ။ ယာယံ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ဤဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တသို့၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်သော။ သုခေ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ ၂-ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဠုကဂ်၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ "ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နု ခေါ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိသော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။

---

[1] ဥဒါယီတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိဇ္ဈောရော မ-ဌ ဥ၊ စာပုံဒ် ဂ၊ နု ကာဠုဒါယိဇ္ဈောရော၊ ၎င်း မ ၂-ဌီ။ နု လာဠုဒါ-ယိတ္ထေရော၊သံ-ဌီ။

အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဤမှာ ခေါ် တိသောတို့၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဒုတိယမို့ ခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဋ္ဌကဂေါ်၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ “နု ခေါ် ဘန္တေ ဥဒါယိ။ပ။ သော ပဏီတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးမြဲ။) တတိယမို့ ခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဋ္ဌကင်၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ “နု ခေါ် ထပတိ ဒွေ ဝေဒနာ။ပ။ ဤမှာ တိသော ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးမြဲ။) တတိယမို့၊ လည်း။ ပဋ္ဌကဂေါ်၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ ကို။ “နု ခေါ် ဘန္တေ ဥဒါယိ တိသော ဝေဒနာ။ပ။ သော ပဏီတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဋ္ဌကင်၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ နှားလည်စိမ့်သောငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ပဋ္ဌကဂေါ်၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နု ပနာသက္ခိ၊ တည်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ရှင်ဥဒါယီ၏။ ပဋ္ဌကဂေါ်နု၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ဤမမ် ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော)စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အယောသိ ခေါ်၊ ကြားသည်သာတည်း။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဋ္ဌကဂေါ်နု၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတကော။ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သန္တည်ဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို။ (ပရိယာယတိ အတ္တနော ဖလံ ဝတ္တေတီတိ ပရိယာယော၊ ကာရဏံ၊ မ-ဋီ ၃၊ စာပိုဒ် ၇၉။) ပဋ္ဌကဂေါ်၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဘ္ဘနုမောဒိ၊ ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။ သန္တည်ဝ ပန၊ သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဋ္ဌကင်ဿ၊ သော။ ထပတိနော။ အား။ နာဘ္ဘနုမောဒိ၊ စေနိုင်။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ပ။ တိသောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပဋ္ဌပိ၊ ငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဆပိ၊ ခြောက်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဋ္ဌာရသပိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဆတ္တိံသပိ၊ ၃၆-ပါးလည်း ဖြစ်သော။ပ။ အဋ္ဌသတမ္ပိ၊ ၁၀၈-ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပရိယာယဒေသိတော ခေါ်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝေ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဌ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြောကြားအပ်သည်ကို။ နု သမနုမညိဿန္တိ၊ အညီအညွတ်လိုက်လျောမှု မမှတ်ထင်နိုင်ကုန်အံ့။ နု သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်အံ့။တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကလဟဝိဝါဒတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့ ”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကခံ့၊ အလိုရှိအပ်၏ ”။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပရိယာယဒေသိ-တော ခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ သုလပိတံ၊ ကို။ သမနုမညိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ အတူတကွ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် မပြောကြားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့ နှင့်ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှုကုန်လျက်။ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကခံ့၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးကို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဓ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပွါးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ ၎င်း။။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဌင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ သော-မနဿံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ကာမသုခန္တိ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “(သတ္တာ၊ တို့သည်။) ဧတံ ပရမံ၊ ဤကာမသုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော[၂]။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ပဋ္ဌသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခမှ။ ဝါ၊ ထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တ-တရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ (အဘိက္ကန္တရန္တိ သုန္ဒရတရံ၊ ဌ။) ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။ ပဏီတဘာဝန္တိ အတပ္ပကဘာဝံ၊ ဌ။) အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမ

၁။ ဝိဟရိသန္တိ ဟု ရှိသော (သျှာ၊ဣ၊က)မူအာ၊ “တေသံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ပါဠိကခံ့၊ ၏။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။။ပ။ဝိဟရိသန္တိ၊ လတ္တံ့ ”ဟု ပေး။

၂။ မ-ဌ ၃-စာပိုဒ် ၂၁၅-အာရောဂျပရမာပုဒ်၌ ပရမံကို ဥတ္တမံ ဟု ဖွင့်သည်ကို မှီး၍ “ဤ၌ကာမ သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော”ဟု ပေးသည်။ ဒီ-ဌ ၂-စာပိုဒ် ၃၃၃-တေပရမာတိ တေ ပဋမံ ပမာဏံ ဧတေသန္တိ တေပရမာဟူသော အဖွင့်ကို မှီး၍ ပေးလျှင် “ဤကာမသုခလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော”ဟု ပေးရမည်။

ထက်။ အည်၊ သော။ အဘိက္ကန္တတရဏ၊ သော။ ပဏီတတရဏ၊ သော။ သုခ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ ကတမဏ္ဍ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧ၀၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော[1]။ ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထိုကာမသုခထက်။ (အဘိက္ကန္တတရံ၌ စပ်။ မှလည်း ပေးနိုင်သည်၊ ပေးသော် အည်၌စပ်။)အည်၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တတရဏ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "(သတ္တာ၊ တို့သည်။) တေ ပရမ်၊ ဤပဌမစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ပဋိသံဝေဒန္တိ၊ ခံစားကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟော၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမဏ္ဍ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော။(နိယကဇ္ဈတ္တယူ။) သမ္မသာဒနံ၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်

---

[1]။ ဝိဝိတ္တိ ဝိဝေကော၊ နိဝရဏဝိဝေကောတိ အတ္ထော။ တသ္မာ ဝိဝေကာ ဇာတန္တိ ဝိဝေကဇံ - ဟူသော အဖွင့်အရ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ဝိဝိတ္တောတိ ဝါ ဝိဝေကော၊ နိဝရဏာ ဝိဝိတ္တော စျာနသမ္မယုတ္တဓမ္မရာသီတိ အတ္ထော။ တသ္မိံ ဝါ ဝိဝေကေ ဇာတန္တိ ဝိဝေကဇံ ဟူသော ဒုတိယဝိကပ်အလို နိဝရဏတို့သည် ကင်းဆိတ်စေအပ်သော သမ္မယုတ်တရားအစုဋ္ဌမြစ်သော။ ဝါ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္မယုတ်တရားအစုဋ္ဌမြစ်သော ဟုပေး။ ပဌမံ စျာနံ၌ ဝိသေသန-သျှစပ်။

အယဉ္စ ပီတိ ဣဒဉ္စ သုခံ အဿ စျာနဿ အသ္မိံ ဝါ စျာနေ အတ္ထိတိ ဣဒံ စျာနံ ပီတိသုခန္တိ ဝုစ္စတိ ဟူသော ဌ-နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အာ ဝါ ပီတိ စ သုခဉ္စ ပီတိသုခံ၊ ဓမ္မဝိနယာဒယော ဝိယ ဝိဝေကဇံ စျာနဿ, အသ္မိံ ဝါ စျာနေ အတ္ထိတိ ပီတိသုခဿ ဧဝမ္မိ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ။ပ။ တသ္မာ ကေ-ပဒေနေဝ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ ဟူသော ဒုတိယဝိကပ်အလို ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ ဝါ၊ နိဝရဏတို့သည် ကင်းဆိတ်စေအပ်သော သမ္မယုတ်တရားအစုဋ္ဌမြစ်သော ပီတိသုခရှိသော ဝါ-နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္မယုတ်တရားအစုဋ္ဌမြစ်သောဟုပေး။ (အဌသာလိနီ ပဌမစျာန်ဝဏ္ဏနာ-စသည်နှင့် ၎င်းဋီကာကို၌။)

သော) သမာဓိကိုပ္ပါးစေတတ်သော ၁။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမစျာန် သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ဟုသော် လည်းပေး။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အည်၊ တပါးသော။ ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတေ ပရမံ၊ ဤဒုတိယစျာန်လျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ ဟောမနသံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ ဒေဝါ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ် သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ တတိယစျာန်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိ၊ ၏။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ၂။ ဥပသမာ စ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။

၁။ သမ္မသာဒနပုဒ်ကို ဖွင့်ပြသော ၄-နှစ်ဝိကပ်တို့တွင် ၁-ဝိကပ်အလို သမ္မသီဒတိတိ သမ္မသာဒနံ၊ သမ္မသာဒန်၊ ကြည်လင်သောဟု ပေး။ ဂုဏ္ဍပစာအားဖြင့် စျာန်ကို အရကောက်။ ၃-ဝိကပ်အလို မုချအားဖြင့်ပင် စျာန်အရကောက်။ စေတော သမ္မသာဒယတိတိ သမ္မသာဒနံဟု ဝစနတ္ထပြု။ ကြည်လင်စေတတ်သောဟုပေး။ ဧကောဒိဟုတ်ကို ဧကော သေဋ္ဌော အသဟာယော ဝါ ဟုတ္တာ ဥဒေတိတိ ဧကောဒိဟုပြု။ တနည်း သမ္မယုတ္တဓမ္မေ ဥဒါယတိတိ ဥဒိ၊ ဧကော သေဋ္ဌော စ သော ဥဒိ စာတိ ဧကောဒိဟုလည်းပြု။ သမာဓိအရကောက်။ ဧကောဒိ ဘာဝံကို တံ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတိတိ ကောဒိဘာဝံဟုပြု။ ဒုတိယစျာန်အရကောက်။ ကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်။ ဝါ၊ တပါးတည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွါးစေဟတ်သော။ တနည်း မြတ်သည်ဖြစ်၍ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော သမာဓိကိုပွါးစေတတ်သောဟု အနက်ပေး။

စေတသောကို "ကို" ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။ ယင်းသို့ပေးသော် သမ္မသာဒနံ၌ ကမ္မ ကမ္မီစပ်။ "၏"ပေးသော် ဧကောဒိဘာဝံ၌ သမ္မန် သမ္မန္ဒီစပ်။ သမ္မာဒနံကို ကြည်လင်သောဟု ဂဏ္ဍတ္ထပေးလျှင် စေတသောပုဒ်နှင့် မည်သို့မျှမစပ်လင့် မစပ်နိုင်။ အဋ္ဌသာလိနီစသည်ရှု။ '

၂။ ဤကား တတ္ထ ယဒါ ဥပသမမေဝ သမ္မိဏ္ဍေတိ၊ တဒါ ပီတိယာ ဝိရာဂါ စ, ကိဉ္စ ဘိယျော ဥပသမာ စာတိ ဧဝံ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ပ။တသ္မာ ပီတိယာ ဧကုစ္ဆနာ စ ဥပသမာ စာတိ အယမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟုသော ဌနုင့်ကည်ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

ယဒါ ပန ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဥပသမံ သမ္မိဏ္ဍေတိ၊ တဒါ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ကိဉ္စ ဘိယျော ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာဘိ ဧဝံ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ပ။တသ္မာ ပီတိယာ စ သမတိက္ကမာ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာဘိ အယမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟုသော ဌအလို "ပီတိယာ စ၊ ပီတိကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏လည်း။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်" ဟု ပေး (အဋ္ဌသာလိနီစသည်။)

(သတိရှိဟု ပေးသော်လည်း သရတီတီ သတောဟု ကတ္တုသမ်ပြု။) သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဠ၊ စေတသိကသုခ, ကာယိက သုခကိုလည်း ။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ပ။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်စျာန်ဟူ သော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသူကို။ အရိယာ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့် (လျစ်လျူအားဖြင့်) ရှုနိုင်ပေသည်။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသည်။သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသည်"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားကုန်၏။ တं တတိယစျာနံ၊ ထိုတတိယစျာန်ကို။ (ယံ တं အရိယာဒ္ဌ ယံ၏အဖက် နိယတ် အဖြစ်ဖြင့် တं တတိယံစျာနံဒ္ဌ "တं" ထည့်သည်။) ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။တေမှာ သုခါ၊ ဤ ထိုဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ-တရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတေ ပရမ်၊ ဤတတိယစျာန်သုခလျှင် အမြတ် အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ နာနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တं၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဠ္ဌ၊ နည်း။ အာနန္ဒာ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟေဝ၊ (တတိယဈာနူပစာရ ဟူသော) တတိယစျာန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟေဝ၊ (ပဌမဈာနူပစာရဟူသော) ပဌမဈာန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပဟေဝ၊ (စတုတ္ထဈာနူပစာရ, ဒုတိယဈာနူပစာရဟူသော) စတုတ္ထစျာန် ဒုတိယစျာန်မရမီ ရှေး အဖို့၌သာလျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥปသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ထိုတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဠ္ဌ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတေ ပရမ်၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တं၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခထက်။

၁။ စျာန်ဝင်စားခိုက် သုခံအရ စေတသိကသုခကိုခေါက်၍ ကာယေန ဇရ စျာနသမ္ပယုတ္တ နာမကာယ ကိုကောက်။ စျာန်မှထခိုက် သုခံအရ ကာယိကသုခကိုကောက်၍ ကာယေနအရ ကာယဝိညာဏ်ဟူသော နာမ ကာယကိုကောက်။ (ဘဒ္ဒသာလိန် သာရတ္ထဒီ စသည်ရှု။)

အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ဤစတုတ္ထစျာန်ချမ်းသာထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဏ္ဍ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အပ်သိမ်းကုန်သော။ (ရူပသညာနံ၌ ဝိသေသန သုစပ်။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု သော်လည်းပေး။ သမတိက္ကမာ၌စပ်။) ရူပ-သညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို [1]။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃ-သညာနံ၊ ဝတ္ထုဒြာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သညာတို့၏ [2]။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အတူးထူးသောအာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို [3]။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကသိုဏ်း ၉-ပါးတို့တွင် တပါ၊ပါးကိုခွါ၍ ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို [4]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန စျာန် သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဟေ၊ပရမ်၊ ဤအာကာသာ-နဉ္စာယတနစျာန်လျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေ-ဒေန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနသုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတေမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဏ္ဍ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဏ္ဍ၊ နည်း။

၁။ ရူပေ သညာ ရူပသညာ-ဟုပြု၊ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒီဂဏိကား၊ ကု, ဝိ, ကြိယာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရူပစျာန် ၁၅-ပါးကိုကောက်။ ရူပသညာဟု ဟောသည်ကား ပခာနနည်းတည်း။ ရူပံ သညာ နာမ် အသာ-တိ ရူပသည်-ဟုပြု။ နပုံလိင် စီတ္တာဒီဂဏိက။ ရူပ်အမည်ရှိသော ကသိုဏ်းအာရုံတို့ကို-ဟုပေး။ ပထဝီကသိုဏ်း စသော ကသိုဏ်းအာရုံရှစ်ပါးတို့ကိုကောက်၊နီ။

၂။ ပဋိဃနံ ပဋိဃသာဒတာ၊ တေန ဥပ္ပန္နာ သညာ ပဋိဃသညာ-ဟုပြု။ ပဉ္စဝိညာဏသညာ ၁၀-ပါး ကောက်။

၃။ နာနတ္တေ ဂေါစရေ ဝတ္တာ သညာ နာနတ္တသညာဟုပြု။ တနည်း နာနတ္တာ သညာ နာနတ္ထ-သညာဟုပြု။ အထူးထူးသော သညာတို့၏ဟုပေး။ ကာမာဝစရကုသလသညာ စသော ၄၄-ပါးကောက်။ အကျယ် နီ-၌။

၄။ နတ္ထိ အန္တောတိ အနန္တံ။ အာ ကာသံ အနန္တံ အာကာသာနန္တံ၊ အာကာသာနန္တမေव အာကာ-သာနဉ္စံ၊ တံ အာကာသာနဉ္စံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန အာယတနမသ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မသ စျာနသ ဒေဝါနံ ဒေဝါ-ယတနမိဝါတိ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဟူသော အဘိ-ဌာ-နီ နှင့်အည် " အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ကောင်းကင် ပညတ်လျှင် တည်ရာကာရုံရှိသော ပဌမာရုပ္ပစျာန်ကို"ဟု သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေါ်အောင်ပေး။ နံ-ခဲ့ အာကာသာနဉ္စနှင့် အာယတနကို ကမ္မဓာရဲတွဲသေး၏ ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို[1]။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ "ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု စီးဖြန်း၍ ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို[2]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ၊ တေမှာ သုခါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "တေ၊ ပရမံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သော မနသံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊သည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မမှု။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ (ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို[3]။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသောဘင်ဟူသော အကြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို[4]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤ အာကိဉ္စညာယတနစျာန သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။

။၁ ဤ၌ကား အာကာသာနဉ္စာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်, အာရုံ ၂-ပါးစုံ ကောက်နိုင်၏။

၂။ နသေ အနန္တော တိ အနန္တံ၊ အာနန္တမေဝ အာနဉ္စံ။ ဝိညာဏံ အာနဉ္စံ ဝိညာဏဉ္စံ။ ဝိညာဏဉ္စံ အာယတနံ အသေ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာတိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟုပြု။ စျာန်အရကောက်။ "အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ဝိညာဏ်ဟူသော တည်ရာရှိသော ဒုတိယာရုပ္ပစျာန်ကို"ဟု နီ-အဖွင့်အတိုင်းသော်လည်းပေး။ ဝိညာဏဉ္စံ ၀ တံ အာယတနဉ္စာတိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟုပြုသော် အာရုံရ၏။ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

၃။ ဤ၌ကား ဝိညာဏဉ္စာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်အာရုံ ၂ ပါးလုံးကို ကောက်နိုင်သည်။

၄။ နသေ ကိဉ္စနန္တိ အကိဉ္စနံ၊ အကိဉ္စနသေ ဘာဝေါ အာကိဉ္စညံ။ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်းနတ္ထိဘော ပညတ်ကောက်။ အာကိဉ္စညံ အာယတနံ အသေ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာတိ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်အရကောက်။ "စိုးစဉ်းဘင်မျှ အကြင်းမရှိသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် တည်ရာ အာရုံရှိသော စျာန်ကို"ဟု နီ-အဖွင့်နှင့်အညီသော်လည်းပေး။

အာကိဉ္စညံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန ဣမိဿာ သညာယ အာယတနန္တိ အာကိဉ္စညာယတနံ-ဟု ကမ္မဓာရဲလည်းပြုနိုင်သည်၊ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

"တေ၀ ပရမံ၊ ဤအာကိုဉ္စညာယတနသုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုး။ ပဋိသံ၀ေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ၀ံ၊ သို့။ ၀ေဒယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မမူ။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိုဉ္စညာယတနစျာန် သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိုဉ္စညာယတနစျာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်း၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိုဉ္စညာယတနံ၊ အာကိုဉ္စညာယတနစျာန်ကို[1]။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ နေ၀သညာ-နာသညာယတနစျာန်ကို[2]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိုဉ္စညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤ နေ၀သညာနာသညာယတနစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "တေ၀ ပရမံ၊ ဤနေ၀သညာနာသညာယတနစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ပ။ ပဋိသံ၀ေ-ဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ၀ံ၊ သို့။ ၀ေဒယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤ နေ၀သညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေ၀သညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ၀ေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းသို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤ နေ၀သညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤနိရောဓသမာပတ် ပင်တည်း။

၁။ ဤ၌ကား အာကိုဉ္စညာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်, အာရုံ ၂-ပါးလုံး ကောက်နိုင်သည်။

၂။ နေ၀ သညာ အဿ၊ တိ နေ၀သည်။ နတ္ထိ သညာ အဿ၊ တိ အသည်။ န အသည် နာသည်။ နေ၀သညဉ္ဉ တံ နာသညဉ္ဉ၊ တိ နေ၀သညာနာသည်။ နေ၀သညာနာသညဉ္ဉ တံ အာယတနဉ္စ၊ တိ နေ၀-သညာနာသညာယတနံ-ဟု ပြု။ သသမ္မယုတ္တစျာန်ကောက်။ ရှုနိုင်းသော သညာမရှိ သိမ်မွေ့သော သညာ မရှိသည် မဟုတ်သော စျာန်ဟူသော အာယတနကို-ဟု နိဗ္ဗဒ်တိုင်းသော်လည်းပေး။

တနည်း နေ၀ သညာ နေ၀သညာ။ န သညာ အသညာ။ န အသညာ နာသညာ၊ နေ၀သညာ စ သာ နာသညာ စာတိ နေ၀သညာနာသညာ။ နေ၀သညာနာသညာ စ သာ အာယတနဉ္စ၊ တိ နေ၀-သညာနာသညာယတနံ ဟု ပြု။ စတုတ္ထာရုပ္ပသညာကို ပဓာနအားဖြင့်ကောက်။ အပဓာနအားဖြင့် ထို သညာနှင့်ယှဉ်သော သသမ္မယုတ္တမြေ့ စျာနတို့ကိုလည်းအရှုကောက်။ "ရှုနိုင်းသော သညာမဟုတ် သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည်မဟုတ်သော စတုတ္ထာရုပ္ပသညာ ဟူသော တည်ရာကို" ဟု သော်လည်း နိဗ္ဗဒ်-ဝိကပ်အတိုင်း ပေး။ အထက်ပါနှစ်ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်အလို အလယ်ညွှန်၏ အ-ကို ဖယ်ပြု။ သို့မဟုတ် န-ကိုအန်ပြု။ နေ၀သဒ္ဒါ နကာရဏ္ဍ အဘာ၀ဝတ္ထု၊ နာသည်ခ်ဉ် န-အက္ခရာ အညတ္ထ၊ အ-အက္ခရာ အဘာ၀ဝတ္ထု။ ဒုဝိကပ်၌ နေ၀-န-အ-တို့သည် အညတ္ထချည်းတည်း။

သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို။ (သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို ဟု သော်လည်းပေး။) အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တဋ္ဌ၊ ထိုသညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍ [1]။ ပညပေတိ၊ သိစေ၏။

တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကထံသူတိ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဝေဒယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ (ဝစနီယာဒ္ဓစပ်။) "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ နု ပညပေတိ၊ သိစေတော်မူသည်မဟုတ်။ (အပိ စ၊ အဟုတ်သော်ကား။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဟိं ယဟိं၊ အကြင်အကြင်အရာ၌။ သုခံ၊ ဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သိအပ်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ ဝစနီယာ၊ ပြောဆိုထိုက်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ (ဤသုတ်သည် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိ ဗဟုဝေဒနီယသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

၂၆၈။ ဤသုတ်တသုတ်လုံးသည် ပဠိကင်သုတ် ဒွေပိ မယာ အာနန္ဒ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာ-ယေနမှ သုတ်အဆုံးအထိနှင့်တူ၏။ အာနန္ဒဟူသော အာလုပ်နှင့် ဘိက္ခဝေ ဟူသောအာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ရဟောဂတဝဂ္ဂေါ၊ ရဟောဂတဝဂ်သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။

တဿ၊ ထိုရဟောဂတဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ရဟောဂတံ၊ ရဟောဂတသုတ်ဌင်း။ ဒွေ အာကာသံ၊ ပဌမအာကာသသုတ် ဒုတိယ အာကာသသုတ်တို့ဌင်း။ အဂါရံ၊ အဂါရသုတ်ဌင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ အာနန္ဒာ၊ ပဌမအာနန္ဒသုတ် ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်တို့ဌင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ သမ္မဟုလာ၊ ပဌမသမ္မဟုလသုတ် ဒုတိယသမ္မဟုလသုတ်တို့ဌင်း။ ပဠိက-ဂင်္ဂါ စ၊ ပဠိကင်သုတ်ဌင်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဒုက္ခန္တိ အဏ္ဏော ဟူသော စာပိုဒ် ၂၁၉ ၆-ကိုမှီ၍ သုခသ္မိံ ကိုပေးသည်။

၃-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်

၁-သိုဝကသုတ်

၂၆၉။ ကော်၊ သော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာကြွေး၍ မွေးမြူရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝန၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊၌။ မောဠိယသီဝကော၊ မောဠိယသီဝကမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျုန်းခံ၏လောစသည် ပြော လျက် ရောနှောမိပြီ။ (ဤပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို မ-၂-နိ-စာပိုဒ် ၁-၌။) သမ္မောဒနီယ်၊ ဝမ်း မြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယ်၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံး စေ၍။ကေမန္တ်၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တ်၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေသော။ မောဠိယသီဝကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊မ။ အယံ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်။ သုခံ ဝါ၊ သုခမူလည်းဖြင်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခမူလည်းဖြစ် သော။ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ ဥပေက္ခာမူလည်းဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဒေသနာသည်။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေးဘ၌ပြုအပ်ပြီးသော ကံဟူသော အကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်။ကိ ံ အာဟာတိ၊ အသို့ဟောကြားမည်နည်း" ဟူ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

သီဝက၊ သီဝက။ ဣဒ၊ ဤလောက၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေလျှင် အကြောင်းရှိသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကေစွာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပဓဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန်သော။ ကေစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့ သည်။ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပဓဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဝက၊ က။ ဧတံ၊ ထိုအခြင်း အရာကို။ သာမမ်ိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။ ဣဒ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန် သော။ ကေစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဥပဓဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဝက၊ က။ ဧတံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ လောကသ္မိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။ သစ္စသမ္မတံ၊ အမှန်ဟုသမုတ်အပ်၏။ သီဝက၊ က။ တတြ၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ ယေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (ဧဝံဝါဒိနော၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ အတိဓာဝန္တိတို့၌စပ်။ ယေ၏အဖက်နိယတ် ကား တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံတည်း။) 'ယံ ကိဉ္စာယံ။ပ။ပုဗ္ဗေကတဟေတူတိ၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတု" ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်၏။ (အာကာရ ဝါကျအထက်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။) ယဉ္စ၊ အကြင်အခြင်းအရာကိုလည်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကျော်လွန်ကုန်၏။ ယဉ္စ၊ အကြင်အခြင်း အရာကိုလည်း။ လောကေ၊ ၌။ သစ္စသမ္မတံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ မိစ္ဆာတိ၊ အမှား ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သီဝက၊ က။ သေမှုသမုဒ္ဒာနာနိပိ၊ သလိပ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ ·သီဝက၊ က။ ဝါတသမုဒ္ဒာနာနိပိ၊ လေလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီဝက၊ က။ သန္ဓိပါတိကာနိပိ၊ သည်းခြေသလိပ်လေ စုပေါင်းကျရောက်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီဝက၊ က။ ဥတုပရိဏာမဇာနိပိ၊ ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သီဝက၊ က။ဝိသမပရိဟာရဇာနိပိ၊ မညီမညွှတ် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော[1]။ သီဝက၊ က။ သြပက္ကမိကာနိပိ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သီဝက၊ က။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်သာလျှင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ (သာမမ္မိ ခေါ တေ သီဝက ဝေဒိတဗ္ဗံ မှ မိစ္ဆာတိ ဝဒါမိတိတိုင်အောင် ပေးခဲ့ပြီ။ ဝဒါမိတိ၌ ဣတိကို "ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ"ဟု ပေး။) ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ မောဠိယသီဝကော၊ မောဠိယသီဝကမည်သော[2]။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊(ဆန္ဒ)ပရဗိုဇ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ ရှင်တော်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိစ့။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ့။ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ ရှင်တော်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍[3]။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ တိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤဓကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ပိတ္တံ၊ သည်းခြေလည်းကောင်း။ သေမှဉ္စ၊ သလိပ်လည်းကောင်း။ ဝါတော စ၊ လေလည်းကောင်း။ သန္ဓိပါဘာ၊ သည်းခြေသလိပ်လေတို့ စုပေါင်း ကျရောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥတူနိ စ၊ ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း။ (သန္ဓိပါတာနှင့်ဥတူနိ ဝစနဝိပလ္လာသ။) ဝိသမံ၊ မညီမညွှတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ သြပက္ကမိကံ၊ လုံ့လ ပယောဂလည်းကောင်း။(ဏိကပစ္စည်းသွတ္ထ။)ကမ္မဝိပါဂေန၊ ကံ၏အကျိုးနှင့်တကွ။ အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော အကြောင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကားဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာဒသာသုတ်တည်း။

၁။ ဝိသမံ ကာယသ ပရိဟရဏဝေသေန ဇာတာနိဟူသော ဌိုနှင့်အညီပေးသည်။ မညီမညွှတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ဟူသည် အင်္ဂတေဆောင်ခြင်းစသော အင်အားမမျှ ကြိုးစားသောဝန်ဆောင်မှု မညီမျှသော (အချိန်မဲ့အခါမဲ့)၌ သွားလာမှု၊ မညီညွှတ်သောအရပ်သို့ သွားလာမှုပင်တည်း ထိုကြောင့် မဟာဘာရဝဟနသုတ ကောဇနာဒိတာ ဝါ အဝေလာယ စရဏ္ဍသ သပ္ပဋိသက္ကပါတာဒိတောဝါ ဝိသမပရိဟာရတော ဇာတာနိ၊ ဌ။ အသယုသဟန အဒဒသ အကာလစရဏာဒိနာဟု ဌိ ၌ ပွင့်ဆိုအပ်ကြောလသည်။ ဌ ၌ သပ္ပဋိသက္ကပါတာဒိကား အကျိုးမညီမျှသော အဝေလာဘခါ၌ သွားလာလှုပ်လည်သောအားဖြင့် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်ကား အကြောင်း။ အကြောင်းနှင့် အကျိုး မကင်းနိုင်သောကြောင့် သပ္ပဋိသနှင့် ကူပပါတာဒိကို အဝိနာဘာဝနည်းအရ ထည့်ဖွင့်သည်။

၂။ အမည်ရင်းကား သီဝကဘည်း။ ဦးခေါင်း၌ ဦးစွန်း (အမောက်)ရှိသောကြောင့် မောဠိယသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြု၍ မောဠိယသီဝကတင်၏။ ထိုကြောင့် ဌ-၌ သီဝကောတိ တသ နာမံ။ စူဠဝဂ္ဂသ အတ္ထိ တသ္မာ မောဠိယသီဝကောတိ ဝုဋ္ဌတိဟု မိန့်အပ်ပြီ။

၃။ အဇ္ဇတဂ္ဂေပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၂-နိ၊ စာပိုဒ် ၅၀-၌။ ပါဏုပေတံပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၃-နိ-၇၁-၌။

၂-အဌသဘသုတ်

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဌသဘပရိယာယံ၊ ဝေဒနာ တရာ့ရှစ်ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော[1]။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ တံ၊ ထိုပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဌသဘပရိယာယော၊ ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မသည်။ ကတမော စ၊အဘယ်နည်း။ (ဒွေပိ မယာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနမှ အဌသတမ္မိ မယာ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနတိုင်အောင် ပဋ္ဌာန်းသုတ် စာပိုဒ် ၂၆-၌ ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကာယိကာ စ၊ ပဋ္ဌဒ္ဒါရကာယဒ္ဒြစ်သော ဝေဒနာဌင်း။ စေတသိ-ကာ စ၊ စိတ်ဒ္ဒမ်ိုသော ဝေဒနာဌင်းတည်း။ (စတုဘူမိကဝေဒနာယူ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဒွေ၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိသော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ဌင်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ တိသော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သုခိန္ဒြေဌင်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေဌင်း။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သောမနဿိန္ဒြေဌင်း။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမနဿိန္ဒြေဌင်း။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်း ။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ သောမနဿူပဝိစာရာ၊ သောမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့ဌင်း[2]။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဒေါမဿူ-ပဝိစာရာ၊ ဒေါမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့ဌင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ဥပေက္ခူပဝိစာရာ၊ဥပေက္ခာ(ဝေဒနာ) နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သောတရား တို့ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။

၁။ ဤကား အဌသတပရိယာယန္တိ အဌသတသာ ကာရဏာဘူတ၊ ဓမ္မပရိယာယန္တိ မ္မကာရဏ ဟူသော ဌ နှင့် ဓမ္မကာရဏန္တိ ပရိယတ္တိဓမ္မဘူတ ကာရဏ်ဟူသော ဌ်တို့နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဌသတပရိယာယံကို ဝေဒနာန် အဌာမိက် သတ်၊ တသာ အဌသတသာ တဗ္ဗာဝသာ ပရိယာယော ကာရဏ် ဧတ္ထ အတ္ထိတိ အဌ-သတပရိယာယော၊ သုတ္တံ ဟု ဘိန္နာမိကရဏဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်အဖြစ်ဖြင့် ဌ် ဆရာဖွင့်ဆိုအပ်၏။ "ဝေဒနာအပြား ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ရှိရာဖြစ်သော"ဟု ဌ်အလိုပေး။)

၂။ (သောမနဿယုတ္တော ဥပဝိစာရော သောမနဿူပစာရော၊ ယထာ "အာဇညရထော"တိ အာဟ "သောမနဿေန သဒ္ဓိ"နန္တိအာဒိ ဟူသော မ-ဌ် ၃-စာပိုဒ် ၄၀၅-နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဆ သောမနဿူပ-ဝိစာရာ-တိ ဧတ္ထ ပန သောမနဿေန သဒ္ဓိ ဥပဝိစရန္တိတိ သောမနဿူပဝိစာရာ-ဟူသော မ ဌ ၄-စာပိုဒ် ၃၀၅-နှင့် သောမနဿေန သဟ ဥပဝိစရန္တိတိ သောမနဿူပဝိစာရာ-ဟူသော ဤ ဌ်တို့လည်း အထက်ပါ မ-ဌ် ၃-နှင့် အခိပ္ပါယ်သဘောတူပင်။ သောမနဿူပဝိစာရာစသော ၃-ပုဒ်တို့အရ တပ္ပုရိသ်ထုံးစံအတိုင်း နောက်

ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆတ္တိံသ၊ ၃၆-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဧဟသိတာနိ၊ (အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ် ၈ါးပါးကို မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿပေဒနာတို့ဧကင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိ-တာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်ကို)မှီကုန်သော ၁။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဧဟသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့ဧကင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ တို့ဧကင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဧဟသိတာ၊ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ တို့ဧကင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာ၊ ကုန်သော။ဥပေက္ခာ၊ တို့ဧကင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဌသတံ၊ ၁၀၈-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဧကင်း။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဧကင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဧကင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဌသတံ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ အဌသတ-ပရိယာယော၊ ဝေဒနာအပြား တရာ့ရှစ်ပါး၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ အကြောင်း ဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃- အညတရဘိက္ခုသုတ်

၂၇၁။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမော နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်း သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခကြောင်းသည်။ ကတမော နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သုခါ၊ သုခ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာဧကင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဧကင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊

ဖြစ်သော ဝိစာရစေတသိက်ခု၏။ ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ အဌာရသ ဝေဒနာဟူသော အမေးဝါကျထောက်၍ ဝိစာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း ဝိစာရနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာကိုပင် ဖြေဆိုသည်ဟုမှတ်။ ထိုကြောင့် အယံ ဒေသနာ ဝိစာရဝသေန အာဂတာ၊ တံ သဗ္ဗယုတ္တာနံ ပန သောမနဿာဒီနံ ဝသေန ဣဓ အဌာရသ ဝေဒနာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟု ဌ ဆရာ ဆိုအပ်ပြီ။ မ-နိ ၃ စာပိုဒ် ၃၀၅ ဌ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သော ဆင်ခြင် သုံးသပ်ခြင်းဇင်းဟု ပေးခဲ့သည်။)

၁။ နေက္ခမ္မံ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပဌမဇ္ဈာယံ ဝိမုတ္တိယံ ဟူသော အနက်တို့တွင် ဤဌ ဝိမုတ္တိဟော၊ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာနံ ဥဒ္ဒိဿ ပဝတ္တိတတ္တာ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿာနိ-ဟု ဋီ-မိန့်အပ်ပြီ။

ရင်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ။ အကျင့်မည်၏။ ဖဿနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ မည်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခ ဝေဒနာ သည်၎င်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင် သောမနဿ ဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုခဝေဒနာ, သောမနဿဝေဒနာသည်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်မည်၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မမြဲ။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်မည်၏။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်, စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤလိုချင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ, ပယ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပုဗ္ဗသုတ်

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဇ္ဈဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ အား။ "ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ နိဿရဏန္တိ၊ တည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဉာဏသုတ်

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဣမာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာတို့မည်ကုန်၏" ဟူ၍။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအဘို့၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်။ (ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းပင်။) ဥဒပါဒိ၊ ၏။ အာလောကော၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်အလင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ "အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယောတိ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏" ဟူ၍။ မေ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ "အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါတိ၊ အကျင့်မည်၏"ဟူ၍။ (အကြင်းလွယ်၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်

၂၇၄။ အသ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကုန်ပြီး၍။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြင်းလွယ်၏။)

ဆင်ခြေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမဏပြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ တိသန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုရင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာအပ်သောသဘောကိုရင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ သမဏာ ဝါ၊ တို့ကိုရင်း။ တေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့ကိုရင်း။ သမဏေသု ဝါ၊ ရဟန်းတို့ဌာ်မူလည်း။ နှ သမဏသမ္မတာ၊ ရဟန်းဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ ပြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ဌာ်မူလည်း။ နှ ပြာဟ္မဏသမ္မတာ၊ ပုဏ္ဏားဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကိုရင်း။ ပြဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ပြဟ္မဏ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကိုရင်း[1]။ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌာ

၁။ သမဏာနံ အရိယာနံ ဘာဝေါ သာမညံ၊ မဂ်အရကောက်၊ အရိယတေ ဥပဂမျတေတိ အတ္ထော၊ သာမညေန အတ္ထော သာမညတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်အရကောက်၊ ထိုကြောင့် သံ-ဋီ-မဟာဝဂ္ဂ-စာပိုဒ် ၄၀-၌ ပရမတ္ထ-တော သမဏာ ဝုစ္စန္တိ အရိယာ၊ သမဏာနံ ဘာဝေါ သာမညံ၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ တေန အရဏီယတော ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ သာမညတ္ထော နိဗ္ဗာနန္တိ အာဟ သာမညဘာ်န္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ တံ ဟိတံ အာဒိ-ဟု မိန့်ပြီ၊ ဤအလို အရိုယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ပေး။

သာမညတ္ထံ ဝါ ပြဟ္မညတ္ထံ ဝါတိ ဣတ္ထ အရိယမဂ္ဂေါ သာမညံ စေဝ ပြဟ္မညဉ္စ၊ ဥဘယတ္ထာယိ ပန အတ္ထော နာမ အရိယဖလံ ဝေဒိတဗ္ဗ-ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ၌ကထာ စာပိုဒ် ၁၃-နှင့် ၎င်းဋီကာ ယေန သမန္နာ-ဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလော ပရမတ္ထတော သမဏော ပြာဟ္မဏောတိ ဝုစ္စတိ-တို့အလို သာမညနှင့် အတ္ထကို တတိယာ မတ္ပဲပ် သာမညဿ အတ္ထော သာမညတ္ထော ဟု တဲ့၊ ဖိုလ်ကို အရကောက်၊ အရိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟု ပေး။

ပြဟ္မညန္တိ သေဋ္ဌဘာဝံနှင့်အညီ ပြဟ္မဿ ဘာဝေါ ပြဟ္မညံ ဟု ပြု၊ ပြဟ္မပုဒ်နောင် ဏျ ပစ္စည်းသက် အနုဗန်ခြေ၊ နှ-လာ၊ ဏျ ကို ဉ ပြု၊ ယင်း ဉ ကို ဒ္ဒိတ္တ ပြု၊ မဂ်အရကောက်၊ ပြဟ္မညတ္ထန္တိ နိဗ္ဗာနံ ပြဟ္မညေန ဥပဂန္တဗ္ဗတောနှင့်အညီ ပြဟ္မညေန အတ္ထော ပြဟ္မညတ္ထော-ဟု တတ်ယာတဲ့။ နိဗ္ဗာန်အရကောက်။ အတ္ထော ၏ ဝစနတ္ထကား အထက်နှင့်ဆုံး၊ ပြုတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ပေး၊ ဤကား မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ် ၌-စာပိုဒ် ၄၀-အလို။

နိဒါနသံယုတ် ၌-နှင့် ၎င်းဋီကာ ယေန သမန္နာဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလော ပရမတ္ထတော သမဏော ပြာဟ္မဏောတိ ဝုစ္စတိ၊ တံ သာမညံ ပြာဟ္မညဉ္စာတိ အာဟ အရိယ။ပ။ ပြာဟ္မညဉ္စာတိ။ပ။ တဿ ဝသေန အာဘိနော်ပိ ဝုစ္စတိ၊ တံ သာမညံ ပြာဟ္မညဉ္စာတိ အာဟ အရိယ။ပ။ ပြာဟ္မညဉ္စာတိ။ပ။ တဿ ဝသေန အာဘိနော်ပိ ဝေနေယျဇ္ဈာသယတော ဒ္ဒိမာ ကတ္မာ ဝတ္တေ အရဟတိတိ ဝုတ္တံ ဥဘယတ္ထာယိတိ ဟူသော စာပိုဒ် ၁၃-အလို

သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ နစ ပန ဝိဟရန္တိ၊ မနေကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယသမဏပြာဟ္မဏသုတ်

၂၂၆။ (ဤသုတ်ကား ပဌမသမဏပြာဟ္မဏသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တတိယသမဏပြာဟ္မဏသုတ်

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဝေဒနာ သမုဒယံ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓံ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိ ၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သုခ္ဒိကသုတ်

၂၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိယော၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ရင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိယော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-နိရာမိသသုတ်

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော[1]။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ ပီတိ၊

ပြာဟ္မဏသ ဘာဝေါ ပြာဟ္မညံ ဟုပ္ပြ မဂ်ကိုပင်ကောက်၊ ပြာဟ္မဏပုဒ် ဏျ ပစ္စည်း၊ ပြာဟ္မညသ အတ္ထော ပြာဟ္မညတ္ထော ဟုပ္ပြ၊ ဖိုလ်အရကောက်၊ အဓိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟုပေး။ သာမညပြာဟ္မညပုဒ်နှင့်အတူ တတိယာတဲ့ဒုတိ ဒုတ္ထကား အရဓေတ် တ ပစ္စည်း၊ ဆဋ္ဌီတဲ့ဒုတိ အသဓေတ် တ ပစ္စည်း။ ပြာဟ္မညပုဒ်၌လည်း ပြာဟ္မပုဒ် ဏျ ပစ္စည်းကြုံလျှင် ပြာဟ္မည ဟု ရသဖြင့် ရှိစေ။ ပြာဟ္မဏပုဒ် ဏျ ပစ္စည်းကြုံလျှင် ပြာဟ္မညံ ဟု ဒီဃဖြင့် ရှိစေ။ မဟာဝဂ္ဂ နိဒါန ၂-နေရာလုံး၌ ရသဖြင့်ချည့် ရှိသည်၊ စင်စစ်ကား နိဒါန ၌ ပြာဟ္မည ဟု ဒီဃဖြင့် မဟာဝဂ္ဂ ၌ ပြာဟ္မည ဟု ရသဖြင့်ရှိမှ ဆိုင်ရာ ၌-ရှိ တို့နှင့် ညီမည်။

[1] ကိလေသေဟိ အာမသိတဗ္ဗတော။ပ။ သာမိသာ၊ မ-ရှိ ၁၊ ဤ ၌၊ ရှိ ၌။

ပိတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရုမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရုမိသ-တရာ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း မရှိသော။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရုမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရုမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရုမိသတရံ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသာ။ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရုမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရုမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရော၊ သော။ ဝိမောက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ် ငါးပါး တို့နည်း။ ဣဿာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမ-ဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခု-ဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အင်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ဝင်း။ပ။ ဣဿာ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယဝိညေယ္ယာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤအာရုံငါးပါးတဆုံးတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယာ ပီတိ၊ အကြင် ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ပီတိကို။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရား တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နီဝရဏကင်းသော သမ္မယုတ် တရားဌဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိဘက်,ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိသန္တာန်ဌဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ ဧကောဒိ-ဘावံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော) သမာဓိကိုပွါးစေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (တနည်းကား သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပဌမဈာန်,ဒုတိယဈာန်ဌရှိသော ပီတိကို။ နိရုမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ပိတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဂါ၊ ရာဂမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ ဒေါသာ၊ ဒေါသမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ မောဟာ၊ မောဟမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ (ဝါ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ အမိပ္ပါယတ္ထ။) ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ယာ ပိတိ၊ အကြင် နှစ်သက်ခြင်း ပိတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပိတိကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ပိတိ၊ ပိတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်။ (အကြင် ကာယိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿဝေဒနာသည်။ (အကြင်စေတသိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါး အာရုံ,ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သုခဝေဒနာ, သောမနဿဝေဒနာကို။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပိတိယာ စ၊ ပိတိ၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ သုခဉ္စ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်တတိယစျာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုနိုင်သောသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိသော သူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသောသူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား, မြွက်ကြား ကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ထိုတတိယစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤပဌမစျာန်,ဒုတိယစျာန်,တတိယစျာန်ချမ်းသာကို။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ချမ်းသာ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဂါ၊ မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယံ သုခံ၊ သည်။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ချမ်းသာကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင် လင်္ဂလာ။ ရှိခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါးအာရုံ, ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော လင်္ဂလာ ရှိခြင်းကို။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣစ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေ၀၊ တတိယစျာန် မရမီ ရှေးအဖို့ဌ်သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေ၀၊ (ပဌမဈာနုပစာရ,ဟူသော ပဌမဈာန်ကို မရမီ) ရှေးအဘို့ဌ် ပင်လျှင်။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ, စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပုဗ္ဗေ၀၊ စတုတ္ထ ဒုတိယစျာန် မရမီ ရှေးအဖို့ဌ် သာလျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်, သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ တတြမဈတ္တုပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် ဥပေက္ခာကို။ နိရုမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ လစ်လျူရှုခြင်းကို။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အောက်ဝါကျမျှားကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဘိက္ခဝေဟူသောအာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) ရူပဝဋ္ဌိသံယုတ္တော၊ ရူပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဝိမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်မှုသည်။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဤ၌လည်း ဘိက္ခဝေဟူသော အာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) အရူပဝဋ္ဌိသံယုတ္တော၊ ရူပ်နှင့်မစပ်ယှဉ်သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ နိရုမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယော ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမောက္ခကို။ နိရုမိသာ၊ ထက်။ နိရုမိသတရော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နိရုမိသသုတ်အပြီးသတ်သတည်း။ (ဣတိတလုံးအကြောကြီ။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ အဌသတပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ အဌသတ

ပရိယာယဝဂ်သည်။ (နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။)

တဿ၊ ထိုအဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သီဝက၊ သီဝကသုတ်ရင်း။ အဋ္ဌသတံ၊ အဋ္ဌသတသုတ်ရင်း။ ဘိက္ခု၊ အညတရဘိက္ခု သုတ်ရင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗသုတ်ရင်း။ ဉာဏဋ္ဌ၊ ဉာဏသုတ်ရင်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သမ္မဟုလ ဘိက္ခု သုတ်ရင်း။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ သမဏပြာဟ္မဏသုတ်တို့ရင်း။ သုဒ္ဓိကဋ္ဌ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်ရင်း။ နိရုမိသံ၊ နိရုမိသသုတ်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဝေဒနာသံယုတ္တံ၊ ဝေဒနာသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မာတုဂါမသံယုတ်

၁-ပဌမပေယျာလဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေါဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ဧကန္တအမနာပေါ၊စင်စစ်စိတ်နှလုံးကိုမပျိုးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘောဂဝါ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။(ရှေးဦးစွာ အိပ်ရာမှထလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်စသော ကိုယ်ကျင့် တရားရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အလသော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုလင်ယောကျ်ား၏။ ပဇ္ဇ၊ (အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သော) သားသမီးကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေါဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေါဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧကန္တမနာပေါ၊ စင်စစ်စိတ်နှလုံးကိုပျိုးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဂ္ဂေါ စ၊ လိမ်မာသည်ရင်း။ အနလသော စ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ပဇ္ဇ၊ ကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေါဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧကန္တမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပုရိသသုတ်

၂၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေါဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ မာတုဂါမသုတ်အတိုင်း ပေးရံ့သာ။) ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ်

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်ရှိသာလျှင်။ ဝါ၊ ကင်းသည်ဖြစ်ရှိသာလျှင်။ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။

ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အာဝေဏိကာနိ၊ အသီးအခြားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ယောက္ခါးတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ ဣမာနိ ဒုက္ခာနိ၊ ဤဆင်းရဲတို့သည်။ ပဠု၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ ပဠု၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်သာလျှင်။ ပတိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ (လိုက်ရ၏။) ဥတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤငယ်စဉ်ကပင်လျှင် ဆွေမျိုးတို့နှင့် ခွဲခွါ၍ လင်၏ အိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတဘ်။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤဥဘုလာခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုန စပရံ၊ တဘ်။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ဝန်ဆောင်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးဘုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိဇာယတိ၊ သားဖွားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသားဖွားရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးဘုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပါရိစရိယံ၊ အလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤယောက္ခါး၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ကို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အာဝေဏိကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဠု၊ ဤငါးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-တိဟိဝမ္မေဟိသုတ်

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသဖြင့် လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ တိဟိ၊

အာဘယ်သုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကခ္ဍ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုဗ္ဗကာသမယံ၊ နံက်အခါခ္ဍ။ မစ္ဆေ့ရမလပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်ခ္ဍ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်းကား–အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏[1]။ မဇ္ဈန်ကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါခ္ဍ။ (နေ့လယ်အခါခ္ဍ။) ဣဿာပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ငြူစူခြင်းသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်ခ္ဍ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းအခါခ္ဍ။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ကာမရာဂသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဂါရံ၊ ခ္ဍ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခ္ဍ။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးမုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကောဓနသုတ်

၂၇၄။ အထ ခေါ၊ ခ္ဍ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ခ္ဍ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ခ္ဍ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ခ္ဍ။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤလောကခ္ဍ။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အသူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မျက်စိဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခ္ဍ။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ ကတိဟိ၊ အာဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခ္ဍ။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ နု ခေါ်တိ၊ ရောက်ပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အနုရုဒ္ဓ၊ အနုရုဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ အာဘယ်တရား ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ အဿဒ္ဓေါ စ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟိရိကော စ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောတ္တပ္ပီ စ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့မှ လန့်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဓနော စ၊ အမျက်ဒေါသ ထုတ်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ခ္ဍါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] ဥပါနှာဓျာဝသဿ-ဟူသော ပါဠိနိသုတ်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌ အဇ္ဈာဝသတိတိ ဥဿုဒ္ဓနာမကေ နဂရေ ဝသတိ။ အဘိဘဝိတ္မာ ဝါ အာဝသတိ၊ ဒီ-ဋ္ဌ ၁-၂၁၈-နှင့် ၎င်းဋီကာရ ပေးသော အနက်တည်း။

၆-ဥပနာဟီသုတ်

၂၇၅။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ မာတုဂါမော၊သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌာဟိ၊တို့နှင့်နည်း။ အဿဒ္ဓါ စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အဟိရိကော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အနောတ္တပ္ပီ စ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဥပနာဟီ စ၊ ရန်ငြိုးမဲ့ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပဇ္ဇော စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၇-ဤသုကီသုတ်

၂၇၆။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပ။ ဤသုကီ စ၊ ငြူစူခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏၊ အကြွင်းအတူတူပင်။) ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊

၈-မစ္ဆရီသုတ်

၂၇၇။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ မစ္ဆရီ စ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာထူး၏၊ အကြွင်းတူပြီ။) ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အတိစာရီသုတ်

၂၇၈။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ အတိစာရီ စ၊ လင်ကိုလွန်ကျူးလွန်၍ ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း။ဝါ၊ လင်ငယ် ထားဘတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။) ဤတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုဿီလသုတ်

၂၇၉။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ ဒုဿီလော စ၊ သီလမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(အကြွင်းတူ၏။) ဤတိ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁- အပ္ပဿုတသုတ်

၂၈၀။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ အပ္ပဿုတော စ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကုသီတသုတ်

၂၉၁။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ ကုသီတော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒ္ဓါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-မုဋ္ဌဿတိသုတ်

၂၉၂။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ မုဋ္ဌဿတိ စ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၄-ပဋ္ဌေဝရသုတ်

၂၉၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ပါဏာတိပါတီ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ စ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ စ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာကျင့်လေ့မှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒီ စ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယီ စ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သူရာမေရယကို သောက်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဝါ၊ မူးယစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး, မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ၌ တည်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဂင်းအနက်မျှားကို သံ·ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ် ၁၀၉-၁၁၁ အဖွင့်ကိုရှု၍ ပေးလိုက်သည်။) အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စုဒ္ဒသမံ၊ တဆယ့်လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမပေယျာလဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမပေယျာလဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမပေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်ကား—

မာတုဂါမော စ၊ မာတုဂါမသုတ်ဌင်း။ ပုရိသော စ၊ ပုရိသသုတ်ဌင်း။ အာဝေဏိကာ စ၊ အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ်ဌင်း။ တိဓမ္မော စ၊ တိဟိဓမ္မေဟိသုတ်ဌင်း။ ကောဓနော စ၊ ကောဓနသုတ်ဌင်း။ ဥပနာဟီ စ၊ ဥပနာဟီသုတ်ဌင်း။ ဤဿုကီ စ၊ ဤဿုကီသုတ်ဌင်း။

မစ္ဆရေန စ၊ မစ္ဆရိသုတ်ရင်း။ အတိစာရီ စ၊ အတိစာရီသုတ်ရင်း။ ဒုဿီလော စ၊ ဒုဿီလ သုတ်ရင်း။ အပ္ပဿုတော စ၊ အပ္ပဿုတသုတ်ရင်း။ ကုသီတော စ၊ ကုသီတသုတ်ရင်း။ မုဋ္ဌဿတိ စ၊ မုဋ္ဌဿတိသုတ်ရင်း။ ပဉ္ဇဝေရံ၊ ပဉ္ဇဝေရသုတ်ရင်း။ (ဤတို၊ ဤသို့။) ကဏ္ဍပဂ္ဂေ၊ ကဏ္ဍပဂ္ဂဒ်။ (စုဒ္ဒသ၊ တဆယ့်လေးသုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၂-ဒုတိယပေယျာလဝဂ်

၁-အက္ကောဓနသုတ်

၂၉၄။ ဘဝ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကတိဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓေါ စ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိရိမာ စ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သြတ္တပ္ပီ စ၊ ကာယ-ဒုစရိုက်စသည်တို့မှ လန့်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အက္ကောဓနော စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဓမ္မဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုပနာဟီသုတ်

၂၉၅။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ အနုပနာဟီ စ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူ၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-အနိဿုကီသုတ်

၂၉၆။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ အနိဿုကီ စ၊ ငြူစူခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အမစ္ဆရိသုတ်

၂၉၇။ အမစ္ဆရီ စ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အနတိစာရီသုတ်

၂၉၈။ အနတိစာရီ စ၊ လင်ကိုလွန်ကျူးခြင်း ကျင့်လေ့မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သုသီလသုတ်

၂၉၉။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဗဟုဿုတသုတ်

၃၀၀။ ဗဟုဿုတော စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အာရဒ္ဓဝီရိယသုတ်

၃၀၁။ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဥပဋ္ဌိတဿတိသုတ်

၃၀၂။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော သတိရှိသည်လည်း။ (ထင်သောသတိ ရှိသည်လည်း။) ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(သုတ္တန္တသခေါ်ပါ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော သုတ်တို့သည်။ ဤမေ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်သုတ်တို့တည်း။)

၁၀-ပဋ္ဌသီလသုတ်

၃၀၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော်။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါး၏ အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ ရှောင်ကြဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သုရာမေရယကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ မူးယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ဥပဝတ္ထော၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယပေယျာလဝဂ္ဂေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝဂ်သည်။
(နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။)

တဿ၊ ထိုဒုတိယပေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒုတိယော၊ ဒုတိယပေယျာလဝဂ်၌။ အဂ္ဂေါဓနော စ၊ အဂ္ဂေါဓနသုတ်ရင်း။ အနုပနာဟီ စ၊ အနုပနာဟီသုတ်ရင်း။ အနိဿုကီ စ၊ အနိဿုကီသုတ်ရင်း။ အမစ္ဆရီ စ၊ အမစ္ဆရီသုတ်ရင်း။ အနုတိစာရီ ၁၊ အနုတိစာရီသုတ်ရင်း။ သီလဝါ စ၊ သုသီလသုတ်ရင်း။ ဗဟုဿုတော စ၊ ဗဟုဿုတသုတ်ရင်း။ ဝိရိယဠ္ဠ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယသုတ်ရင်း။ သတိ စ၊ ဥပဋ္ဌိတသတိသုတ်ရင်း။ သီလဠ္ဠ၊ ပဋ္ဌသီလသုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၃-ဗလဝဂ်

၁-ဝိသာရဒသုတ်

၃၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ အားတို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ရူပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအား၎င်း။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသမီးတည်းဟူသောအား၎င်း။ သီလဗလံ၊ သီလတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဝါ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတည်းဟူသောအား၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရဲကြီးခြင်းကင်း

ရဲတင်းသည်ဖြစ်၍။ အဂါရုံ၊ အိမ်၌။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ နေရ၏။ တနည်းကား- အဂါရုံ၊ အိမ်ကို။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးဗွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပသယှသုတ်

၃၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ပသယှ၊ လွှမ်းမိုး၍။ အဂါရုံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိဘုယျသုတ်

၃၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ (လွှမ်းမိုးနိုင်၏။) ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကေသုတ်

၃၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေန၊ တပါးသော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော စ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ကဘမေန၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကေန၊ သော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရ ပါသနည်း။) ဤသေနိယဗလေန၊ (ယောကျ်ား၏) အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ အဘိ-ဘူတံ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ရူပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအားသည်။ နေဝ တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအားသည်။ နေ တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအားသည်။ နေ တာယတိ၊ နိုင်။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသမီးတည်းဟူသောအားသည်။ နေ တာယတိ၊ နိုင်။ သီလဗလံ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်ဘဏား)တည်းဟူသောအားသည်။ နေ တာယတိ၊ နိုင်။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အင်္ဂါသုတ်

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သီလဗလံ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တဏား)တည်းဟူသောအား ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ ပြည့်စုံ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမာတုဂါမသည်။ ဧတေနေဝ၊ ထိုဘောဂဗလတည်းဟူသော အင်္ဂါ

နှင့်။ အပရိပူရော၊ မပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို မာတုဂါမသည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထို ရူပဗလ ဘောဂဗလ တည်းဟူသော အင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုဉာတိဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုရူပ,ဘောဂ,ဉာတိဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော စ၊ သည်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝေ၊ သို့။ သော။ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုပုတ္တဗလ တည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုရူပ,ဘောဂ,ဉာတိပုတ္တဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုသီလဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ သော၊ သည်။ တေနဂေါ်နေ၊ ထိုရူပ ဘောဂ ဉာတိ ပုတ္တ သီလ ဗလတည်းဟူသော အင်္ဂါ နှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-နာသေန္တိသုတ်

၃၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ပ။ သီလဗလံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ထိုမာတုဂါမကို။ နာသေန္တော၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း[1]။

၁။ ဂိဝါယံ ဂဟေတွာ နီဟရန္တိ၊ ၌။ နာသေန္တိတိ နာသနံ အဒဿနံ နေန္တိ၊ နီဟရန္တိတိ အဝတ္ထာ၊ ၌။

ကုလေ၊အိမ်ဦး။ နှ ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ထိုမာတုဂါမကို။ နာသေန္တေ၀၊ တည်း။ ကုလေ၊ ဦး။ နှ ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ဦး။ ဝါသေန္တေ၀၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နှ နာသေန္တိ၊ မနှင်ထုတ်ကုန်။ပ။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ဦး။ ဝါသေန္တေ၀၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နှ နာသေန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဟေတုသုတ်

၃၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ သီလဗလံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလဟေတု ဝါ၊ အဆင်းအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ဘောဂဗလဟေတု ဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ဉာတိဗလဟေတု ဝါ၊ ဆွေမျိုးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ပုတ္တဗလဟေတု ဝါ၊ သားသမီးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိं၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော (ကောင်းသော) ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ နှ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလဟေတုခေါ၊ အကျင့်သီလ (ကိုယ်ကျင့်တရား) အားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိं၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဌာနသုတ်

၃၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိသော။ မာတုဂါ-မေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ ဤအရာတို့ကို။ ဒုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရလို၏ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းတရားကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်၏။ ဝါ၊ ရခဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိတ္မာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္တွေယျန္တိ၊ ရောက်ရလို၏ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိ-တ္မာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ လင်တူ

မယားတည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ ဝါ၊ မယားငယ်တည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသေယျန္တိ၊ လွှမ်းမိုးရှိနေလိုက်ဟူသော။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာယတ္တာ၊ ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသန္တိ၊ လွှမ်းမိုးရှိနေလျက်။ ပုတ္တဝတီ၊ သားသမီးရှိသော မိန်းမသည်။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်လိုက်ဟူသော။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာယတ္တာ၊ ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသန္တိ၊ လျက်။ ပုတ္တဝတီ၊ သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်။ သာမိကံ၊ လင်ယောကျ်ားကို။ အဘိဘုယျဝတ္တေယျန္တိ၊ လွှမ်းမိုးရှိဖြစ်ရလိုက်ဟူသော။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဒုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ သုလဘာနိ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရလိုက်ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ သုလဘံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်၏။ (ရလွယ်၏။) (အကြွင်းလွယ်၏၊နည်းမှီ၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဉ္စသီလဝိသာရဒသုတ်

၃၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောခ္ခဏ္ဍရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ နေရ၏။ တနည်းကား၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်တရားငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ (ပါဏာတိပါတာစသော ပါဠိကို စာပိုဒ် ၃၀၃-ပဉ္စသီလသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ဖြစ်၍။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝဆိုသုတ်

၃၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝဆိုဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝဆုမာနာ၊ ကြီးပွါးသော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်မသည်။ ဝါ၊ ငါ၏ဘုရား၏တပည့်မသည်။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဝဆိယာ၊ ကြီးပွါးခြင်းဖြင့်။ ဝဆုတိ၊ ကြီးပွါးသည်မည်၏။ ကာယသ၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၏။ သာရာဒါယိနီ စ၊ (သီလသမာဓိစသော)အနှစ်ကိုယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ (သီလသမာဓိစသော)အမြတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ ပဠူဟိ၊ အာဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ကြီးပွါး၏။ သီလေန၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ၏။ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ၏။ စာဂေန၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဠူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝစီဟိ၊ ဤကြီးပွါးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝဇုမာနာ၊ ကြီးပွါးသော။ အရိယသာဝိကာ၊ သည်။ အရိယာယ၊ သော။ ဝစီယာ၊ ဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ကြီးပွါးသည်မည်၏။ ကာယဿ၊ ၏။ သာရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ယာ ဥပါသိကာ၊ အကြင် ဒါယိကာမသည်။ သဒ္ဓါယ စ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်ရင်း။ သီလေန စ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ စ၊ ပညာဖြင့်ရင်း။ စာဂေန စ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်ရင်း။ သုတေန စ၊ အကြားအမြင်ဖြင့်ရင်း။ ဥဘယံ၊ သာရဝဝရနှစ်ပါးစုံသည်။ ဝဇုတိ၊ ကြီးပွါး၏။ တာဒိသီ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သီလဝတီ၊ သီလရှိသော။ သာ ဥပါသိကာ၊ ထို ဒါယိကာမသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာရံ၊ (သီလသမာဓိစသော)အနှစ်ကို။ အာဒိယတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ ဗလဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဗလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝိသာရဒါ၊ ဝိသာရဒသုတ်ရင်း။ ပသယှ၊ ပသယှသုတ်ရင်း။ အဘိဘုယ္ယ၊ အဘိဘုယ္ယသုတ်ရင်း။ ဧကံ၊ ဧကသုတ်ရင်း။ ပဠူမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အဂ်ေန၊ အဂ်သုတ်ရင်း။ နာသေန္တိ၊ နာသေန္တိသုတ်ရင်း။ ဟေတု၊ ဟေတုသုတ်ရင်း။ ဌာနဉ္စ၊ ဌာနသုတ်ရင်း။ ဝိသာရဒေါ၊ ပဠူသီလဝိသာရဒသုတ်ရင်း။ ဝစီနာ၊ ဝစီသုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒသ၊ ဆယ်သုတ်ဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

မာတုဂါမသံယုတ္တံ၊ မာတုဂါမသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဋ္ဌာသုတ်

၃၁၄။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ နာလကဂါမကေ၊ နာလကရွာငယ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ ဇမ္ဗုခါဒကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာ-ဇကော၊ အဝတ်ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရ-ဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တं သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

"အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဣဒ္ဓိရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ နု ခေါတိ၊ နိဗ္ဗာန် မည်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင် ဒေါသ၏ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤ ရာဂ ဒေါသ မောဟ၏ကုန်ရာကို။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိလေသလော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယမေव ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။ သေယျ-ထိဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမက်တရားဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ သမ္မာဒိट्ठိဇင်း။ပ။ သမ္မာသမာधि၊ သမ္မာသမာधिဇင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ-ယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမက်တရားသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်သာလျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ ဣဒ္ဓိရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသဲ နိဗ္ဗာနဲ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပ္ပမာဒါယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းငှါ။ အလဋ္ဌ ပန၊

သင့်လျော်တော့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိ-ပုတ္တရာက မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အရဟတ္တပဉ္စာသုတ်

၃၁၅။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အရဟတ္တံ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတမံ၊အဘယ်သည်။ အရဟတ္တံ နု ခေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ယော မောဟက္ခယော၊အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။(အတ္ထ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟ၏ ကုန်ရာကို။ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧတဿ အရဟတ္တဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ-ယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ (အကြင်း လွယ်၏၊နိဗ္ဗာနပဉ္စာသုတ်နှင့် တူပြီ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဓမ္မဝါဒီပဉ္စာသုတ်

၃၁၆။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ကေ၊ အဘယ်သူ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော နု ခေါ၊ တရားကို ဆိုလေ့ (ဟောလေ့) ရှိကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ဋ္ဌ။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နာ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ဋ္ဌ။ ကေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ နု ခေါ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ သွားကုန်-သနည်း။ တနည်းကား-သုဂတာ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာ သိကုန်သနည်း[1]။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂပဟာနာယ၊ ရာဂကို ပယ်ခြင်း-အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဒေါသပဟာနာယ၊ ဒေါသကို ပယ်ခြင်း-အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟပဟာနာယ၊ မောဟကို ပယ်ခြင်းအ-ကျိုးငှါ။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ လောကေ၊ဋ္ဌ။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကို ဟောလေ့ရှိသူတို့ မည်ကုန်၏။ (အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့-သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်၏။ မောဟဿ၊ မောဟကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိ-ပန္နာ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊ တို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သူတို့ မည်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ပဟီနော၊ အကြင်း-မဲ့ ပယ်အပ်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။အနဘာဝံကတော၊နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။အာယတိ၊

---

[1]။ တေ လောကေ သုဂတာတိ တေ ရာဂါဒယော ပဟာယ ဂတတ္တာ သုဋ္ဌု ဂတာတိ သုဂတာ၊ ဌ။ ပဟာယ ဂတတ္တာတိ အရိယမဂ္ဂေန ဇဟိတ္တာ ဥာဏဂမနေန ဂတတ္တာ။သုဋ္ဌုဂတာတိ သမ္မာ ဂတာ ပဋိပန္နာတိ သုဂတာ၊ ဌ။ သုန္ဒရံ နိဗ္ဗာနံ ဂတောတိ။ ဂတိဓာတိအာဒီသု ပန ဥာဏဂမနံ။ သဒ္ဒနီတိဓာတုမာလာဋ္ဌ ကဲ့သို့ ဤသုဂတာဟူသောပါဠိဋ္ဌ ကမု-ဓာတ်ကား ဥာဏဂမနကို ဟောသည်။

နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ပ။ မောဟော၊ မောဟကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ပ။ အာယတိ ၊၌။အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ ရှိ၏။ လောကေ၊ ၌။ တေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ၊ ဘုရားတည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ သွားသူတို့ မည်ကုန်၏။တနည်းကား- သုဂတာ၊ ကောင်းစွာသိသူတို့မည်ကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသဿ ရာဂဿ၊ ဤရာဂကို။ တေသဿ ဒေါသဿ၊ ကို။ တေသဿ မောဟဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ငါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဤတို့ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေသဿ ရာဂဿ၊ ကို။ပ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကိမတ္ထိယသုတ်

၃၁၇။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပါသနည်း။ ဤတို့ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ဤတို့ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဝဋ္ဋဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ သလော။ ဤတို့ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေသဿ ဒုက္ခဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာသပဿတ္ထသုတ်

၃၁၈။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ "အဿာသပဿတ္ထောဿ အဿာသပဿတ္ထောတိ၊ သက်သာရာသို့ရောက်၏ သက်သာရာသို့ရောက်၏ဟူ၍။ ဝါ၊ တည်ရာသို့ရောက်၏ တည်ရာသို့ ရောက်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ ဖြင့်။ အဿာသပဿတ္ထောဿ၊ သက်သာရာ(တည်ရာ)သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤတို့ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဃနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ(ဖဿာယတန) တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းချုပ်ကြောင်း ကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက် မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အဿာသပဿတ္ထောဿ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတို့

ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသု အဿာသသု၊ ဤသက်သာရာ (တည်ရာ)ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နိဗ္ဗာနပဋ္ဌာသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ပဋ္ဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆- ပရမဿာသပတ္တသုတ်

၃၁၉။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ပရမဿာသပတ္တော ပရမဿာသပတ္တောတိ၊ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ) သို့ ရောက်၏ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ) သို့ ရောက်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပရမဿာသပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဝိဒိတ္စာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသောတရားကို မယူ(မစွဲလမ်း)မူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဝေဒနာပဋ္ဌာသုတ်

၃၂၀။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဝေဒနာ နု ခေါ၊ ဝေဒနာမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ တိဿန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတာသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငါ့။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

သတ္တမ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အာသဝပဋ္ဌာသုတ်

၃၂၁။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အာသဝေါ အာသဝေါတိ၊ အာသဝ အာသဝ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားသည်။ အာသဝေါ နု ခေါ၊ အာသဝမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝဌင်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဌင်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတေသံ အာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဝိဇ္ဇာပဠာသုတ်

၃၂၂။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ရင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓ-ဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ)သည်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း(မောဟ)ကို။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသာ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဤအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟာနာယ၊ ဌ၊။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြင်းတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-တဏှာပဠာသုတ်

၃၂၃။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "တဏှာ တဏှာတိ၊ တဏှာ တဏှာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ သည်။ တဏှာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ တို့တည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာဌင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့၌ တပ်တတ်သော သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာဌင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသံ တဏှာနံ၊ ဤတဏှာတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ဌ၊။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြင်းတူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သြဃပဠာသုတ်

၃၂၄။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သြဃော သြဃောတိ၊ သြဃ သြဃ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ သည်။ သြဃော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ သြဃာ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ကာမောဃော၊ ကာမောဃဌင်း။ ဘဝေါဃော၊ ဌင်း။ ဒိဋ္ဌောဃော၊ ဌင်း။ အဝိဇ္ဇောဃော၊ ဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ သြဃာ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသံ သြဃာနံ၊ ဤသြဃလေးပါး တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ဌ၊။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြင်း တူ၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ်တခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၂-ဥပါဒါနပဠာသုတ်

၃၂၅။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဥပါဒါနံ ဥပါဒါနန္တိ၊ ဥပါဒါန် ဥပါဒါန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။

ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ဝတ္ထုကာမကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါန်ရင်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာအယူကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ရင်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်စသည်ကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်ရင်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒကိုစွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဥပါဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတေသံ ဥပါဒါနာနံ၊ ဤလေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၄၂။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

ဒ္ဒါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၃-ဘဝပဋ္ဌာသုတ်

၃၂၆။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဘဝေါ ဘဝေါတိ၊ ဘဝ ဘဝ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ ဘဝေါ နု ခေါ၊ ဘဝမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟုဆိုအပ်သော ကာမဘဝရင်း [1]။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော ရူပဘဝရင်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော အရူပဘဝရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က၊ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတေသံ ဘဝါနံ။ ဤသုံးပါးသော ဘဝတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

တေရသမံ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၄-ဒုက္ခပဋ္ဌာသုတ်

၃၂၇။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမံ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ နု ခေါ၊ ဆင်းရဲမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခဘာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့သည်။ ဣမာ တိယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊ ဒုက္ခဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်းသဘောရင်း။ သင်္ခါရဒုက္ခတာ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘောရင်း။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာ၊ သုခဝေဒနာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘောရင်းတည်း။အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခတာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိယော၊ တို့ဘည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတာသံ ဒုက္ခတာနံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ၄၂။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

စုဒ္ဒသမံ၊ တဆဲ့လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁။ ဘဝတိ တေသွာတိ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝကို အရကောက်။ ဘဝတိတိ ဘဝေါ၊ ဥပပတ္တိဘဝကို အရကောက်။ ကာမေ ဘဝေါ ကာမဘဝေါ ပြု။ ကာမဘဝေါတိ ကမ္မဘဝေါ စ ဥပပတ္တိဘဝေါ စ။ပ။ ဥဘယမ္မတမိဓ "ကာမဘဝေါတိ" ဝုတ္တံ။ (မ-ဋ္ဌ ၁-စာပိုဒ် ၉၄။)

၁၅-သက္ကာယပဠာသုတ်

၃၂၈။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သက္ကာယော သက္ကာယောတိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယ" ဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း, ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ သည်။ သက္ကာယော နု ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤငါးပါးသော, ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာဝင်း။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာဝင်း။ သညုပါဒါ-နက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော သညာက္ခန္ဓာဝင်း။ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာဝင်း။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာဝင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဧတဿ သက္ကာယဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၄၂။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြောင်းတူ၏။)

ပန္နရသမံ၊ တဆံ့ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၆-ဒုက္ခရပဠာသုတ်

၃၂၉။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုသည်။ ဒုက္ခရံ နု ခေါ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခခြင်းသဖြင့် ပြုအပ်သနည်း။ ဝါ၊ ခဲယဉ်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဂါရုဝ ဇမ္ဗုခါဒက။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ခေါ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဒုက္ခရာ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခခြင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဒုက္ခရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သည်။ အဘိရတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဒုက္ခရာ ခေါ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဘိရတေန၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ အလွန်မွေ့လျော်သောသူသည်။ ကိံ၊ ကို။ ဒုက္ခရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဘိရတေန၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခရာ ခေါ၊ အပ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကိဝ စိရံ ပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်သော ကာလ၌၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ (အရဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သောဠသမံ၊ တဆံ့ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ္တံ၊ ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နိဗ္ဗာနဥ၊ နိဗ္ဗာနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ အရဟတ္တဥ၊ အရဟတ္တပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဓမ္မဝါဒီ စ၊ ဓမ္မဝါဒီပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ကိမတ္ထိယဥ၊ ကိမတ္ထိယသုတ်ဌင်း။ အဿာသော စ၊ အဿာသပတ္တသုတ်ဌင်း။ ပရမဿာသော စ၊ ပရမဿာသပတ္တသုတ်ဌင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ အာသဝါဝိဇ္ဇာ စ၊ အာသဝပဋ္ဌာသုတ်, အဝိဇ္ဇာပဋ္ဌာသုတ်တို့ဌင်း။ တဏှာ စ၊ တဏှာပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ သြဃာ စ၊ သြဃပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဥပါဒါနဥ၊ ဥပါဒါနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဘဝေါ စ၊ ဘဝပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဒုက္ခဥ၊ ဒုက္ခပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ သက္ကာယော စ၊ သက္ကာယပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဒုက္ခရဥ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကိုမေးသော ဒုက္ခရပဋ္ဌာသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်

၁-သာမဏ္ဍကသုတ်

၃၃၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း၌။ ဥက္ကစေလာယံ၊ ဥက္ကစေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယနဒီယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာမဏ္ဍကော၊ သာမဏ္ဍကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ် ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ (ဤသံယုတ်ကား ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။)

သာမဏ္ဍကသံယုတ္တံ၊ သာမဏ္ဍကသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်

၁-ပဌမစျာနပဋိဘာသုတ်

၃၃၂။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ ဘာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။
အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊
ရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းဘို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။
"အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊
၏ (စကားကို)။ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ဝါ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာ-
နော၊ သည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်
ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယှံ၊ ငါ၏။ "ပဌမံ
ဈာနံ ပဌမံ ဈာနန္တိ၊ ပဌမဈာန် ပဌမဈာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်
သည်။ ကတမံ နု ခေါ်တိ၊ အဘယ်ပါနည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိ-
တက္ကော၊ အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တဿ မယှံ၊ ထို
ငါအား။ "ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသာကာမ
တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧव၊ သာလုင်။
သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။
ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဌမံ ဈာနန္တိ၊ ပဌမဈာန်"ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (ဣတိတသုံး အကြေကြံ။) အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ အာဝုဿသ၊ တို့။ သော ခ္ဝါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ ထိုငါသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။
ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဤပဌမဈာန်တည်း
ဟူသော နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ နေဿသ။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏သန္တာန်၌။ ကာမသဟဂတာ၊
ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်း,နှလုံးသွင်းခြင်းတို့
သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ဝါ၊ ငါ့ထံသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊
တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ ပြောဟူ၏၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော။
မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အနှယ်ဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်။ (မောဂ္ဂလ္လာန်,မောဂ္ဂ-
လ္လာန်ဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ မာ ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့လေလင့်။ ပဌမေ
ဈာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သန္ဌပေဟိ၊ ကောင်းစွာတည်စေလော့။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားလော့။
ပဌမေ ဈာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဧကောဒိ၊ တည်ကြည်အောင်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ပဌမေ
ဈာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓဟာတိ၊ ကောင်းစွာထားလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သော

ခွါဟုံ၊ (သော ခေါ် အဟုံ)၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဥဿမ္ဘဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ "သတ္ထာရာနုဂ္ဂဟိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခြီးမြှောက်အပ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ မဟာဘိညတ်၊ ထူးမြတ်သော အဘိဉာဏ်ရှိသည်၏ အမြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏"ဟူသော။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (ဟိ တံ တို့ကား အနက်မဲ့။) သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာ၏။ "သတ္ထာရာ-နုဂ္ဂဟိတော၊ အပ်သော။ သာဝကော၊ သည်။ မဟာဘိညတ်၊ သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဝါ၊ သူသည်။ ဝဒေယျ၊ မည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယစျာနပဠာသုတ်

၃၃၃။ "ဒုတိယံ စျာနံ ဒုတိယံ စျာနန္တိ၊ ဒုတိယစျာန် ဒုတိယစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဒုတိယံ စျာနံ နု ခေါ၊ ဒုတိယစျာန်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ အဗ္ဘန္တရံ၊ သော။ စေတသော၊ ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ သော။ ဧကောဒိဘावံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။ အဝိစာရံ၊ သော။ သမာဓိဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုတိယံ စျာနန္တိ၊ ဒုတိယစျာန်မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ (ဣတိတလုံး အကြေကြံ။) အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါ ဟုံ (သော ခေါ် အဟုံ)၊ သည်။ပ။ ဝိတက္ကသဟဂတာ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

(အကြင်းကို ပဌမစျာနပဠာသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ပေး။ ပဌမစျာန်အစား ဒုတိယစျာန်မျှသာ ထူးသည်။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြှောက်သောသုတ်တည်း။

၃-တတိယစျာနပဠာသုတ်

၃၃၄။ "တတိယံ စျာနံ တတိယံ စျာနန္တိ၊ တတိယစျာန် တတိယစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တတိယံ စျာနံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါ်တိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။)အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခကော စ၊ လည်းကောင်း။ သတော စ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ သူ။ သတိမာ၊ သူ။ သုခဝိဟာရီ၊ သူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တတိယံ စျာနန္တိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟုံ

(သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ပိတိသဟဂတာ၊ ပိတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စတုတ္ထစျာနပဋ္ဌာသုတ်

၃၃၅။ "စတုတ္ထံ စျာနံ စတုတ္ထံ စျာနန္တိ၊ စတုတ္ထစျာန် စတုတ္ထစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တ.သ မယှံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ စျာနန္တိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါ ဟံ(သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ သုခသဟဂတာ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါဝရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာကာသာနဉ္စာယတနပဋ္ဌာသုတ်

၃၃၆။ "အာကာသာနဉ္စာယတနံ အာကာသာနဉ္စာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန် အာကာသာနဉ္စာယတနစျာနံ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမံ၊ အာဘယ်သည်။ အာကာသာ-နဉ္စာယတနံ နု ခေါတိ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန် မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တ.သ မယှံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ စက္ခုပသာဒ, ရူပါဒိုစသည်တို့၏ ထင်ခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော အာရုံ၌ဖြစ်သောသညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ 'အာကာသော၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိ'။ ဣတိ၊ ဤသို့ စီးဖြန်း၍ ရအာပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥप-သမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဉ္စာ ယတနစျာန်မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါ ဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ရူပသဟဂတာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါဝရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဝိညာဏဋ္ဌာယတနပဋ္ဌာသုတ်

၃၃၇။ "ဝိညာဏဋ္ဌာယတနံ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနန္တိ၊ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနစျာန် ဝိညာဏဋ္ဌာယတန စျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနံ နု ခေါတိ၊ ဝိညာဏဋ္ဌာယတန

စျာန်မည်ပါသနည်းဟူ၍။ (ဝေ၊ ဤသို့။ ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အာဝုဇ္ဇော။ ဝါ၊ သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာ-သာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ 'ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ'ဟူ၍ စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနန္တိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊တို့။ သော ခေါ ဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊သည်။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာ-မနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အာကိဉ္စညာယတနပဋ္ဌာသုတ်

၃၃ဂ။ "အာကိဉ္စညာယတနံ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန် အာကိဉ္စညာ-ယတနစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ နု ခေါတိ၊ သနည်း ဟူ၍။ (ဝေ၊ သို့။ ပ ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အာဝုဇ္ဇော။ ဝါ၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသောဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ အာကိဉ္စညာ-ယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ ဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နေဝသညာနာသညာယတနပဋ္ဌာသုတ်

၃၃ဃ။ "နေဝသညာနာသညာယတနံ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ နေဝသညာနာသညာ-ယတနစျာန် နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ နေဝ-သညာနာသညာယတနံ နု ခေါတိ၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဝေ၊ သို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အာဝုဇ္ဇော။ ဝါ၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ ဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနသဟဂတာ၊ အာကိဉ္စညာယတန-စျာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အနိမိတ္တပဋိဘာသုတ်

၃၄၀။ "အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိတိ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှ ကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမော၊ အာဘယ်သည်။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိ နု ခေါတိ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဇော်၊ သို့။ပ။ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ပံ၊ အား။ "ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော။ စေတော-သမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ မယ္ပံ၊ အား။ နိမိတ္တာနုသာရိ၊ နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့သို့ အစဉ်လျှောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "ဗြာဟ္မဏ၊ သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ (မောဂ္ဂလ္လာန် မောဂ္ဂလ္လာန် ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ မာ ပမာဒေါ၊ လင့်။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတောသမာဓိသ္မိံ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတော-သမာဓိသ္မိံ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဧကောဒိံ၊ အောင်။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတော-သမာဓိသ္မိံ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟာတိ၊ လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဌ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (အထက်မဂ်ဖိုလ်သမာဓိ) ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သက္ကသုတ်

၃၄၁။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ ဌ စပ်။) ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့ဝင်း။(နာမသဒ္ဒါအနက်မဲ့။)ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်း အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ ဧတဝနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိံ-သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပဠုဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ငါးရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။

(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတော့၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို့။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်— ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤလောကခွဲ။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလခွဲ။ သုဂတိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်ကို၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဓမ္မသရဏဂမနံ၊ တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ သံဃသရဏဂမနံ၊ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ သို့။ သံဃသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာန်။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု ခေါမှ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိအထိ တူပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဆဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ခြောက်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သတ္တဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ခုနစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပ။အထ ခေါ၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ အဋ္ဌဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ရှစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ ။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ အသီတိယာ ဒေဝတာ သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်ဘုံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ ခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာန်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မာ မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော အသိဉာဏ်, စရဏတဆယ့်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သတ္တဝေါကလောက, သင်္ခါရလောက, သြကာသလောကတည်းဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော လူယောကျ်ား, နတ်ယောကျ်ား, တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်, လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော ဥယျာဉ်တရား(သိအပ်သောတရားဟူသမျှ)ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဣဿရိယ ဓမ္မ ယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတတဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးရပ် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ၁၀-ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ သ္မာကွာတော (သု+အက္ခာ-တော)၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္မာကွာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းဖြင့် အောင်တော်မူတတ်၏[1]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္မာကွာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အရိယဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္မာကွာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊

---

[1]။ ရထေန ဧယတိတိ ရထိကော-ကဲ့သို့ သန္ဒိဋ္ဌိယာ ဧယတိတိ သန္ဒိဋ္ဌိကောဟု စိဂ္ဂဟပြု။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၌ ၁ စာပိုဒ် ၁၄၇၊ စာမျက်နှာ ၂၀၉။)

မဂ်လေးရပ် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ ဟေပယျိကော၊ လာလေ့ ရှုလေ့ ဟူသော အစီအရင်ကို ခံတော်မူထိုက်၏[1]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္မာကွာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်သည်။ သြပနေယျိကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်၍ဆောင်တော်မူတတ်၏[2]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သ္မာကွာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသောတရားတော်ကို။ ဝိညူဟိ၊ ဉဿဒိုတည္ဟု အစရှိသော ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏ဝိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ တရားတော်၌။ အဝေ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်,မဂ်,ဖိုလ်ကို အလိုရှိသောသူတို့၏ အရှိအသေပြုထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ယဒိဒံ (ယာနိ ဣမာနိ)စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်အစုံအားဖြင့် လေးစုံတို့သည်။ ယဒိဒံ (ယေ ဣမေ) အဋ္ဌ-ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် အသီးအားဖြင့် ရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ သေ (ဧသော) သာဝကသံဃော၊ ဤလေးစုံ ရှစ်ယောက်သော တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်ယူ၍ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မှလာသော, ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့၏ အကျိုးငှါ ရှိသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကသည် ပြုအပ်သော လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်၏။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ (အနုတ္တရော)၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ (ပုညက္ခေတ္တော)၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သံဃေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌၊ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဟေ ပယ ဝိခိ' အရဟတိ ဟေ'ပယျိကော'ပိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂ ၁-စာပိုဒ် ၁၅၀။)

၂။ အထ ဝါ နိဗ္ဗာနံ ဥပနေတိတိ အရိယမဂ္ဂေါ ဥပနေယျော။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗတံ ဥပနေတဗ္ဗောတိ ဖလနိဗ္ဗာနဓမ္မော ဥပနေယျော။ ဥပနေယျော ဧဝ သြပနေယျိကော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂ ၁-စာပိုဒ်-၁၂၁။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော။ အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော။ အသ-ဗလေဟိ၊ မကျားကုန်သော။ အကမ္မာသေဟိ၊ မပြောက်ကုန်သော။ ဘုဇိဿေဟိ၊ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်စေ၍ ပြုစင်သူ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော[1]။ ဝိညုပ္ပသေတ္ထေဟိ၊ ဘုရား စသော ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ အပရာမဋ္ဌေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိကို ဖြစ်စေဘက်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်သမာဓိ, ဖိုလ်သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧवं၊ ဤသို့။ အရိယကန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု ခေါ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိं၊ သော။ သဂ္ဂं၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

(သာဓုခေါ် မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္ဆပ္ပသာဒေနမှ စာမျက်နှာ ၄၆၂ တောဝေါစ အထိ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ပ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိं၊ သော။ သဂ္ဂं၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ နတ်ဥာဏ်ဖြင့်သော။ အာယုန္နာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းလှခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ ယသေန၊ အခြံအရံများခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ အာဓိပတေယ္ယေန၊ အစိုးရသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖောट्ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောट्ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊ လွှမ်းမိုးရှုံးဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။

(ကြွင်းသောပါဋ်ချားကို နည်းမှီးရှုပေးပါလေ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် သီကြားမင်း အပြန်အလှန် ပြောကြသဖြင့် အာသုဝ်ပုဒ်မျှားသာ ထူးပါသည်။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-စန္ဒနသုတ်

၃၄၂။ အဘ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သုယာမော။ သုယာမမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သန္တုသိတော၊ သန္တုသိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သုနိမ္မိတော၊ သုနိမ္မိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ ဝသဝတ္တီ၊ ဝသဝတ္တီမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။

၁။ တာနိယေဝ တဏှာဒါသဗျတော မောစေတွာ ဘုဇိဿဘာဝကရဏေန ဘုဇိဿာနိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋီ ၁-စာပိုဒ် ၁၅၈-စာမျက်နှာ-၂၁၅။)ဒုယံ ဘုဇိဿေ။ ဘုဇပါလနဋ္ဌောဟာရေသု၊ ဣဿော၊ ဒ္ဒိတ္တံ။ (အဘိဓာန်ဋီကာ ဂါထာ-၅၁၆။)

(သက္ကသုတ္တံ၊ သက္ကသုတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတမ္ပံ ယထာ၊ ခ္ဆေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမေ ပဋ္ဌေယျာလာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ပေယျာလတို့ကို။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာ၊ ခ္ဆေအပ်ကုန်၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တနှစ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ္တံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဝိတက္ကာဝိတက္ကဉ္စ၊ ဝိတက်ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော ပဌမစျာနပဋ္ဌာသုတ်, ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော ဒုတိယစျာနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ သုခေန စ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော တတိယစျာနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော စတုတ္ထစျာနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ အာကာသဉ္ဇော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ နေဝသညိနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနပဋ္ဌာသုတ်နှင့်။ (သဟ၊ တကွ။) အာကိဉ္စ စ၊ အာကိဉ္စညာယတနပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ အနိမိတ္တော စ၊ အနိမိတ္တပဋ္ဌာသုတ်ဌင်း။ သက္ကော စ၊ သက္ကသုတ်ဌင်း။ ကောဒသမေန၊ တဆယ့်တခုမြောက်သော။ စန္ဒနဉ္စ၊ စန္ဒနသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၇-စိတ္တသံယုတ်

၁-သံယောဇနသုတ်

၃၄၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစ္စာကုန်သော။ ထေရာ၊ မြဲမြံခိုင်ခဲ့တည်တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော သီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော[1]။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍအမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ အမ္မာဠကဝနေ၊ ဝေးပင်တောင်း။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲကုန်ပြီး၍။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ တန်ဆောင်းဝန်းသဏ္ဌာန် ဆောက်လုပ်အပ်သော ဆွမ်းစားစရပ်၌[2]။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားစ္စာကုန်သော။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ သံယောဇဉ်ဟူ၍ဝင်း။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အခြေခံဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တရားတို့ဟူ၍ဝင်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဘရားတို့သည်။ နာနတ္ထာ၊ ထူးသော အနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာ ဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသော သဒ္ဒါရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးသလော"ဟူသော။ အန္တရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း, ပရိယတ်ကို မေးခြင်းစသည်တို့၏ အကြားဌ်ဖြစ်သော[3]။ အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တတြ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေဟိ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တို့ဟူ၍ဝင်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ အထူးထူးသော အနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စာတိ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဒါလည်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဧကတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ မိဂဝေထကံ၊ မိဂဝထကရွာသို့။ ဂေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်

---

[1]။ ထေရာတိ ထိရဘာဝပ္ပတ္တာ ထေရကာရကေဟိ ဂုဏေဟိ သမန္နာဂတာ။ (ဒီ-ဋ္ဌ ၂-စာမျက်နှာ ၁၁၄) ထိရဘာဝပ္ပတ္တာတိ သာသနေ ထိရဘာဝံ အနုဝတ္တိတဘာဝံ ဥပဂတာ။ ထေရကာရကေဟီတိ ထေရဘာဝသာဓကေဟိ သီလာဒိဂုဏေဟိ အသေက္ခဓမ္မေဟိ။ (ဒီ-ဋီ ၂-မျက်နှာ ၁၂၆။)

[2]။ မဏ္ဍလမာဠေတိ ဘောဇနသာလာယ။ (အံ-ဋ္ဌ ၃-မျက်နှာ ၁၀၂။) မဏ္ဍလသဏ္ဌာနမာဠသင်္ခေပေန ကတာ ဘောဇနသာလာ မဏ္ဍလမာလာတိ အဓိဗ္ဗဝတာတိ အာဟ "ဘောဇနသာလာယာ"တိ။ (အံ-ဋီ ၃-မျက်နှာ ၁၀၃။)

[3]။ အန္တရာကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရဇ္ဈေသပရိပုစ္ဆာဒီနံ အန္တရာ အညာ ကော၊ ကထာ။ (ဒီ ဋ္ဌ ၁၊ မျက်နှာ ၅၀။)

ကိစ္စဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗျဥ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော စကားကို။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ပြီးသော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ တေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အဝေါစ၊ နည်း၊) "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗျဥ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအင်၏။ ဣတိ တေ၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ (ဣတိ တေ၊ ကို။ အဝေါစ ပြီ။ ပြန်စင်။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေ၊ ဤသို့ ကြားဟိုင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မထေရ်တို့က မိန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္တာ စေဝ၊ အထူးထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဥ္ဇနာ စ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဒါလည်းရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပမာယ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ (ဥပမာယမိဓေကစ္စေ ဟု ပါဌ်ရှိရမည်။) ဘာသိတဿ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကာဠော၊ မည်းနက်သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကိုလည်း။ သြဒါတော၊ ဖြူသော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကိုလည်း။ ဧကေန၊ တခုချင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်၎င်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ထမ်းပိုးကြိုးဖြင့်၎င်း[1]။ သံယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်။ဝါ၊ ချည်သားအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ သံယောဇနံ နုခေါ၊ နှောင်ဖွဲ့လေသလော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ သံယောဇနံ နုခေါတိ၊ နှောင်ဖွဲ့လေသလော" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝဒမာနော၊ သူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယ္ယ နုခေါ၊ ဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ နခေါ သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ ကာဠဿ၊သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ နသံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ တေ၊ ထိုနှစ်ကောင်သောနွားတို့ကို။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ယေန ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ သံယုတ္တာ ခေါ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်သာလျှင်ဘည်း။ တံ၊ ထိုနွားချည်ကြိုး, ထမ်းပိုးကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့၌။ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ဒါမတိ ဝစ္ဆကာနံ ဗန္ဓနံ ဟောတိ ကတာ ဂန္ဓိတပါသယုတ္တာ ရဇ္ဇုဗန္ဓနဝိသေသော။ (သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ ၁ မျက်နှာ ၃၆။) ယောတ္တန္တိ ရဇ္ဇုဗန္ဓနံ။ တံ တိဝိဓံ ဤသာယ သဟ ယုဂယ ဗန္ဓနံ, ယုဂဂန သဟ ဗလိဗဒ္ဒါနံ ဗန္ဓနံ, သာရထိနာ သဟ ဗလိဗဒ္ဒါနံ ကောဗန္ဓနန္တိ။ (သံ-ဋ္ဌ ၁-မျက်နှာ ၂၃၁-၂၃၂။ သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ ၁-မျက်နှာ ၁၃၂။)

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နိ သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ကို။ နိ သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ တဒဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်၏။ (သောတစသည်နည်းမှီး၍ပေးလေ။) မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ နိ သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ကို။ နိ သံယောဇနံ၊ မမည်။ တတ္ထ၊ ၌။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့၌။ တံ၊ သည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ တေ၊ အကြင် သင်၏။ ပညာစက္ခု၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ အနက်သဒ္ဒါ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် နက်နဲသော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ဖြင့်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ လာဘာ၊ အရတော်ပေကုန်စ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရပေစ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစုံ၊ မထေရ်တို့က ပြောဆိုကုန်ပြီ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမဣသိဒတ္တသုတ်

ဥဒ္ဒေ။ ဧကံ၊ သေ။ သမယံ၊ ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ ၌။ အမ္ဗာဋကဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သေ။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပီတိသောမနဿဖြစ်ပွါးခြင်းအကျိုးငှါ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေန္တု၊ တို့၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသုံ ခေါ၊ လက်ခံကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်း ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ စိတ္တေား၊ သေား။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ (ထိုမထေရ်တို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော) မဟာထေရ်ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မဟာထေရ်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ နု ခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း"ဟူသေား။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဒုတိယမို့ တတိယမို့ ဝါကျမျှားနည်းတူပေးလေ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ အရှင်ဣသိဒတ္တသည်။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ ဝါ၊ တွင်။ သင္ဌနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ အဟံ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဧတံ ပဏ္ဍိ၊ ဤအမေး ပြဿနာကို။ ဗျာကရောမိတိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့"ဟူသေား။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ ဌား။ တံ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဧတံ ပဏ္ဍိ၊ ကို။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တံ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ ထေရ၊ ထေရ်။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အင်၏။ ဘန္တေ၊ ထေရ်။ ကိတ္တာ-ဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလေသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဣသိဒတ္တကမေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တ။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးအပ်သည် မှန်ပါ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ဌင်း။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ဌင်းတည်း။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဘဂဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တေား၊ သေား။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဣသိဒတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောကြားအပ်သောတရားဝေါဟာရကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ဌင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ဌင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ကျေနပ်စွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု တားမြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ဆွမ်းစားပြီးကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဩဝါဒတပတ္တပါဏိနော၊ လက်မှချအပ်ပြီးသောသပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဣသိဒတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ တ္တ။ သာဓု၊ ကောင်းပေစု။ ဧသော ပဏ္ဍော၊ သည်။ တံ၊ သင်၏။ ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုဖြစ်ပြီ။ (ဝါ) တံ၊ အား။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ (တနည်း)တံ ပဋိ၊ သင်၏ ဉာဏ်၌။ ဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ ဧသော ပဏ္ဍော၊ သည်။ မံ၊ ငါ၏။ နု ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုမထင်။ အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ တ္တ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြင့်လျှင်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အညထာပိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍော၊ သည်။

အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တ္တေ၊ ဣသ္သိအမေးပြဿနာလာရာ၌။ တညေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ဉာဏ်အားထင်စေပါလော့[1]။ ဣတိ၊ ဣသ္သိအရှင်မဟာထေရ်က မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကည်း။

၃-ဒုတိယဣဿိဒတ္တသုတ်

၃၄၅။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘန္တေ၊ တို့။ ထေရ၊ တို့သည်။ သ္စာတနာယ၊ ၎။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေန္တု၊ တိ၊ သည်းခံပါကုန်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ပညတ္တော၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ' သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ပ။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ ထေရ်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနေကဝိဟိတာ၊ မျှားသောအပြားရှိကုန်သော။ 'လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြဲ၏'ဟူ၍ဌင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ ဝါ၊ မမြဲ'ဟူ၍ဌင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏'ဟူ၍ဌင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးမရှိ'ဟူ၍ဌင်း။ 'တံ၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဇီဝံ၊ အသက်မည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝသည်။ သရီရန္တိ ဝါ၊ ကိုယ်မည်၏'ဟူ၍ဌင်း။ 'ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ တပါးသောတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ ဝါ၊ တပါးသောတည်း'ဟူ၍ဌင်း။ 'တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍ဌင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်'ဟူ၍ဌင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နစ ဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်'ဟူ၍ဌင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ နနဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်' ဟူ၍ဌင်း။ အနေကဝိဟိတာ၊ တပါးမက မျှားသောအပြားရှိကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်မှားသောအယူတို့သည်။ ဥပဒ္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌။ ယာနိ ဧမာနိ ဒ္ဝါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင်ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘဏိတာနိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ကိသ္မိं၊ အာဘယ် တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိं၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ နဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ မဖြစ်ပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဒုတိယမို့ခေါမှ တတိယမို့ခေါ် အာယသ္မာ ထေရော တုဏ္ဏီ အဟောသိ အထိတူပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ (ယာ ဣမာ ဂဟပတိမှ ဗြဟ္မဇာလေ ဘဏိဘာနိ အထိပေးမြဲ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ ဝါ၊ ပရမတ္ထ

၁။ အာယသ္မန္တံ ယေဂေတ္တ ဥပဝါနံ ပဋိဘာဒသယျာတိ တ္တေ ဘာဝတာ စ ဝေ တေဒဝကာရဏံ အားရဒ္ဓ ဥဒါဟရေ အာယသ္မတောယေဝ ဥပဝါနဿ ပဋိဝစနံ ပဋိဘာတု ဥပဒ္ဒါတူတိ ဒီပေတိ။ (အံ ၆ ၃ နှာ ၅၉။) သတ္တမီယျေဝိဘတ် အဒ္ဓေသနဟု၊ သတ္တမီ ယေဝိဘတ်သည် အဒ္ဓေသနဟု တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌သက်၏။

အားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဣမာ ဒိဋ္ဌယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ခေါ်၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ (ဣမာ ဒိဋ္ဌယော၊ တို့သည်။) နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တာ။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားဌ်။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဘရားဌ်။ အဝိနီတော၊ မဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဌ်။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဌ်။ အဝိနီတော၊ သော။ အသုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမသုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ အဖန် တလဲလဲရှု၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တကိုလည်း။ ရူပဝန္တံ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။အတ္တာနံ ဝါ၊ အဘ္ဘ ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ပ။ သညံ၊ ကို။ သခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီး။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဌ်။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ဌ်။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ်။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့ရှိသော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ဌ်။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဌ်။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယ သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တာတော၊ ဟူ၍။ နဟောတိ၊ အဖန်တလဲလဲမရှု။ (ကြင်းသောပါဠိမျှားပေးမြဲ၊ ပဋိသေနသဒ္ဒါပါသည်သာ ထူးသည်။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော ဣသိဒတ္တော၊ အရှင်ဣသိဒတ္တသည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တီ တိုင်းမှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တီတိုင်း၌၊ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ မမြင်အပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ ဣသိဒတ္တော နာမ၊ ဣသိဒတ္တအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သော၊ ထိုဣသိဒတ္တအမည်ရှိ သော အမျိုးကောင်းသားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်အပ်ဘူးသည်ကားမှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရားကျေးဇူးပြုတော်။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ကုသိဒတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယျော၊ သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣသိဒတ္တော၊ ဣသိဒတ္တလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယျော ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍ အမည်ရှိသော ကောအုပ်၌။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာဖြစ်သော။ (ယံ) အမ္မာဌကဝနံ၊ အကြင်ဝေးပင်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေးပင်တော၌။) အဘိရမတု၊ မွေ့လျော်တော်မူပါလေ့။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ ဣသိဒတ္တဿ၊ အား။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာန-ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ဃာန်း, ဆွမ်း, ကျောင်း, သူနာတို့အား လျှောက်ပတ်သော အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအတား အဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

(အထ ခေါမှ တညေဝေတ္ထ ပဋိဘာသေယျာတိ အထိ စာပိုဒ် ၃၄-ပဌမဣသိဒတ္တသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဘန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမှာ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍဘောအုပ်မှ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေပြီ။ ယံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမှာ၊ မှ။ ပက္ကာမိ၊ (အပြီးအပိုင်) ဖဲသွားပြီ။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပက္ကန္တော၀၊ ဖဲသွားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ နပစ္စာဂစ္ဆိ၊ ပြန်မလာ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

တ ဘိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-မဟာကပါဠိဟာရိယသုတ်

၄၄၆။ (ဧကံ သမယံမှ နိသိဒိ'သု အထိ ရှေးသုတ်အတိုင်းပေး။ သွားတနာယ၊ ဌာ။ ဂေါ-ကုလ၊ နွားခြံ၌။ ဂေါကုလံ၊ နွားခြံသို့ဟူ၍ ပေးသည်သာ ထူး၏။)

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟာဝတိ၊ သည်။ ထေဒေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ သပ္ပိပါယာသေန၊ ထောပတ်ဖြင့် ရောနှောအပ်သော နို့ဃနှာဆွမ်း ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ၍။ ဩနီတပတ္တပါဏိနော၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ပက္ကမိ'သု၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ "သေသကံ၊ ဆွမ်းကြွင်းဆွမ်းကျန်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသာတိ၊ (သူတပါးတို့အား) ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကြပါကုန်လော့"ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ မှာကြားပြောဆို၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တော်သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဥဿုံ၊ ပူသည်။ ကုသိတံ၊ ကျိုက် ကျိုက်ဆူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝိနော၊ သုံးဆောင်ပြီးကုန်သော သူတို့သည်။

ပဝေလိယမာနေန၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သော[1]။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝေလိယ-မာနေန၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ မည်၊ ကြွသွားကုန်ရောင်တကား။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ အရှင်မဟကသည်။ တသ္မိं ဘိက္ခုသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ သီတကော၊ အေးသော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ဝါယေယျ၊ လာပြားအံ့။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ပြားအံ့။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဗ္ဘသမ္မိလာပေါ စ၊ မိုးတိမ်လွှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ (သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ကေမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်၊ ဖုသာယေယျ၊ တွေ့ထိရပါမူကား (ရွာပါမူကား)။ (သာဓု ခေါ်တီ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း)" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ ငါ့ရှင်မဟက။ သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ယံ ဝါယေယျ၊ အကြင်လာရာ၏။ ဝါ၊ အကြင် တိုက်ခတ်ရာ၏။ (တေ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့တိုက်ခတ်ခြင်းသည်။) သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဗ္ဘသမ္မိလာပေါ စ၊ သည်လည်း။ ယံ အဿ၊ အကြင်ဖြစ်ရာ၏။ (တေ၊ ဤသို့မိုးတိမ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ကေမေကံ၊ တပေါက်ဘပေါက်။ ယံ ဖုသာယေယျ၊ အကြင် ရွာရာ၏။ တေ၊ ဤသို့မိုးရွာခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသမ်ရိယမာနေ၊ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ သည်လည်း။ ဝါယိ၊ လာပြီ။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ပြီ။ အဗ္ဘသမ္မိလာပေါ စ၊ သည် လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပြီ။ ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ကေမေကံ တပေါက်ဘပေါက်။ ဖုသိ၊ ပြီ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်ခံရိ၊ ပြုပြင် ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိဘ္ဘဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ အား။ "ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိं ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အငယ်ဆုံးတည်း။ တဿ၊ ၏။ အယံ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဤတန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ ဝေရှပေါတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသေး ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ အာရာမံ၊ ကျောင်းသို့။ သမ္မာပုဏိတ္မာ၊ ရောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလန္တိ၊ သင့်တော်လောက်ပြီလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော မဟကဟု။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ ဟု။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ ဟု။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယထာဝိဟာရံ၊ အကြင် အကြင်

---

[1] ပဝေလိယမာနနှာဘိ ပဠိလိယမာနေန (ဋီ)။ ပဠိလိယမာနေနှာတိ ပဠိုက်သေန ဝိသေသနေန ဝိလိယမာနေန ကာယေန (ဋီ)။

မိမိ မိမိဘို့အား လျော်သောကျောင်းသို့။ အဂမ်သု၊ ကြွသွားကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကောပိ၊ သည်လည်း။ သက်၊ မ်မိနေရာဖြစ်သော၊ ဝိဟာရ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဃေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျော မဟာကော၊ အရှင်မဟာကသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာကို။ ဒဿေတူတိ၊ ပြတော်မူပါလေ့"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ တောင်းပန် လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တဏ်၊ သည်။ အာလိန္ဒေ၊ ကျောင်းဦးဌ။ ဥဇ္ဇာဟာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ခံ့ကို။ ပညပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ တိဏကသာဝံ၊ မြက်ထုံ ကို။ သြကာသေဟိ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲလေလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်ဘော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာကဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာလိန္ဒေ၊ ကျောင်းဦး၌။ ဥဇ္ဇာဟာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ပညပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ တိဏကလာပံ၊ မြက်ထုံးကို။ သြကာသေသိ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲလေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကော၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ သူစိယဒ္ဓိကံ၊ တံခါးကြည့်, မင်းတုတ်ကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသင်္ခရိယ-မာနေ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) တာလစ္ဆိဂ္ဂဠေန စ၊ သံကောက်ပေါက်(သော့ပေါက်)မှ ၎င်း။ အဂ္ဂဠန္တရိကာယ စ၊ တံခါးကြားမှ ၎င်း ၂။ အစ္ဆိ၊ မီးလျှံသည်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ တိဏာနိ၊ မြက်ဘို့ကို။ ဈာပေသိ၊ မီးလောင်စေ၏။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ နဿ ဈာပေသိ၊ မီးမလောင်စေ။ တဿာရုပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခရိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ပပ္ပေါဋေတ္မာ၊ ခါ၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိပ်လန့်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းရှိသည်။ (ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကော၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလံ၊ တော်ပြီလော"။ ဤတိ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ အရှင်ဘုရားမဟာက။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ က။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ က။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတံ၊ ပြီ။ (အဘိရမတုမ္ဟ ကလျာဏ် ဝုစ္စတိ ဂဟပတိတိ ဝါကျ။ အထ ခေါ မှ နှ ပုန ပစ္စာဂစ္ဆိတိ ဝါကျတို့ကို နောက်သုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမကာမဘူသုတ်

၃၄၇။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ အရှင်ကာမဘူသည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ ၌။ အမ္မာဒ္ဌကဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ သည်—

၁။ အာလိန္ဒန္တိ ပမုခံ။ အံ-ဋ ၃၊ ၆၁ ၃၁၆။ ၂။ အဂ္ဂဠန္တိ ကဝါဋံ။ အံ-ဋ ၃၊ ၆၁ ၃၀၆။

"ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'နေလင်္ဂါ၊ အပြစ်ကင်းသောအင်္ဂါ(အစိတ်အပိုင်း)ရှိသော။ သေတပစ္ဆာဒေါ၊ ဖြူသော အမိုးရှိသော။ ကောရော၊ တခုသောအကန့်ရှိသော။ ရထော၊ ရထားသည်။ ဝတ္တတိ၊ လည်၏ ၁။ အနီယံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆိန္နသောတံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော အလျှဉ်ကို ဖြတ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိသည်ဖြင့်၍။ အာယန္တံ၊ လာသောသူကို။ ပဿာတိ၊ ရှုပါလော့'ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတသ္မာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမသ္မာ၊ ဤဂါထာပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌမ္ဘော နု ခေါတိ၊ မှတ်သားအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ ကိ နု ခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေနဟိ၊ တိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အယံ၊ ထိုဂါထာပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပေက္ခာမိ၊ ရှုဆင်ခြင်ပါအုံ့။ (တာဝ၊ လုံး။) မဟုတ္တံ၊ တဏှာမျှ။ (တံ၊ သည်။) အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မုဟုတ္တံ၊တခဏမျှ။ တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘူံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ "နေလင်္ဂန္တိ တေ၊ နေလင်္ဂံ"ဟူသောဤအမည်သည်။ သီလာနံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော သီလတို့၏။ အဒ်ဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ "သေတ-ပစ္ဆာဒေါတိ တေ၊ သေတပစ္ဆာဒေါ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ "ကောရောတိ တေ၊ ကောရော"ဟူသောဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ "ဝတ္တတိတိ တေ၊ ဝတ္တတိ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဘိက္ကမပဋိက္ကမယော၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်း, နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ "ရထောတိ တေ၊ ရထော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိက-သမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ သြဒနကုမ္မာသူပဒဿ၊ ထမင်း, မုန့်ယာ မုံတို့ဖြင့် ကြီးပွါးစေအပ်သော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနပိဠ္ဍသန္ဓဝမ္မဿ၊ မမြဲသော သဘော, မကောင်းသောအနှိုက်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နှံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော သဘော, အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုတ်နယ်အပ်သောသဘော, ပြိုကွဲ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ဖြင့် ပြီးသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ရာဂေါ၊ ရာဂ သည်။ နိဃော၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ နိဃော၊ ၏။ မောဟော၊ မောဟ သည်။ နိဃော၊ ၏။ ဝိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရားရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊

၁။ သေတော ပစ္ဆာဒေါ ဧတဿာတိ သေတပစ္ဆာဒေါ။ ပစ္ဆာဒေါတိ ရတဿ ဥပရိ အတ္ထရိတဗ္ဗကမ္ဗ-လာဒိ။ ကောရော သတိသခ်ါတော အဇရော ဧတဿာတိ ကောရော။ ဝတ္တတီဘိ ပဝတ္တတိ။ ပါဠိ၌ ဆန်းပိုက်-စောင့်ခြင်းဘကျိုးငှါ ဝတ္တဘိဟု ရှိသည်၊ ထိုကြောင့် ဝတ္တဟ်ဟုပြင်၍ အနက်ဖေါ်လိုက်သည်။

ရထောတိ ထေရဿ အတ္ဘဘာဝံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။ အနိဃန္တိ နိဒ္ဒုက္ခံ။ပ။ အတ္ဘာနံ ဝဒတိ။ (ဥဒါနဋ္ဌ-ဗျက်ခ္ယာ ၃၃၃၊၃၃၄။)

ရဟန်းသည်။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ဆင်းရဲတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "အနီဃောတိ၊ ဆင်းရဲမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ "အာယန္တန္တိ တေ၊ အာယန္တ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ "သောတောတိ ဧတေ၊ သောတ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ဆိန္နသောတောတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောအလျှင်ကို ဖြတ်ပြီးသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မည်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "အဗန္ဓနောတိ၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဤတို ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ "နေလဂေါ။ပ။ အဗန္ဓနန္တိ၊ နေလဂေါ။ပ။ အဗန္ဓနံ" ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်ဂါထာစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ (ဂါထာအနက် ပေးခဲ့ပြီ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဤမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ပ။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယကာမဘူသုတ်

ဥဒဂ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘူ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သခါရာ၊ သခါရတို့သည်။ ကတိ နု ခေါတိ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သခါရာ၊ သခါရတို့သည်။ ကာယသခါရော၊ ကာယသခါရ ရင်း။ ဝစီသခါရော၊ ဝစီသခါရရင်း။ စိတ္တသခါရော၊ စိတ္တသခါရရင်း။ ဤတို၊ ဤသို့။ တယော ခေါ၊ သုံးပါးတို့ပင်တည်း။ (ဤတို၊ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ ဤတိတလုံးအကြေကြံ။) "ဘန္တေ၊ရား။ သဗ္ဗတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား"ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘူဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ။ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘူ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ံ၊ ထိုထက်အလွန်ဖြစ်သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကတမော၊ အဘယ် တရားသည်။ ကာယသခါရော၊ ကာယသခါရမည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ ဝစီသခါရော၊ မည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ စိတ္တသခါရောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ပဋို၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်သက်လေ, ဝင်သက်လေတို့သည်

(ဝိနည်း ၌ အလို)။ ဝါ၊ ဝင်သက်လေ,ထွက်သက်လေတို့သည် (သုတ္တန် ၌ နှင့် ဓာတ်ကျမ်းအလို)။[1] ကာယသခါရော၊ ကာယသခါရမည်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်။ ဝစီသခါရော၊ ဝစီသခါရမည်၏။ သညာ စ၊ သညာသည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်ရင်း။ စိတ္တသခါရော၊ စိတ္တသခါရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခါရော၊ ကာယသခါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခါရော၊ ဝစီသခါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တသခါရောတဲ့၊ စိတ္တသခါရမည်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ဝင်သက်လေ,ထွက်သက်လေဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခါရော၊ မည်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝိတက္ကေဘဲ၊ ကြံဆ၍။ ဝိစာရေတွဲ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္ဒတိ၊ မြွက်ဆို၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခါရော၊ မည်၏။ သညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။ ဒေ၊ ကုန်သော။) ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ စေတသိကာ။ စိတ်၌ယှဉ်ကုန်၏။ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တသခါရော၊ မည်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စွ။ပ။ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်သည်။ ဟောတိတဲ့၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စားအံ့"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စား၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားပြီ"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ ဧवं၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီ ရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ် အကျိုးငုံ၊ ဥပနေတိ၊ ရှေးရှု့ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ (တံ) စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ အဿာသေ၊တိ ဧဟိ နိက္ခမနဝါ၊တော။ ပဿာသေ၊တိ အန္တော ပဝိသနဝါ၊တောတိ ဝိနယဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပဋိပါဋိယာ အာဂတံ၊ တဗ္ဗ သမ္ဘေသမ္ပိ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၌ ၁-မျက်နှာ ၂၆၃)

သသ ပါ၊ကနေ၊ သသ၊ သသဓာတ်သည်။ ပါ၊ကနေ၊ ရှု၊ရှိုက်ခြင်း၌ဖြစ်၏။ (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။) သသဓာတ် ရှု၊မှု ရှိုက်မှု ဌာန်ခုလုံးကိုဟော၏။ အာပုဗ္ဗ သသဓာတ်ကား ရှု၊ရှု အန္တောဝင်သနဝါတ တာဝုဟာ ဟော၏။ ပဗုဗ္ဗ သသဓာတ်လည်း ရှိုက်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တဲခုကိုပါဟော၏။ ဤကြောင့် ဝိနည်းဘဋ္ဌကထာ၊ အလို အဿာ သကို ထွက်သက်လေ, ပဿာသကို ဝင်သက်လေဟုပေးသည်။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာနှင့် ဓာတ်ကျမ်းအလို အဿာ သကို ဝင်သက်,ပဿာသကို ထွက်လက်ဟုပေးသည်။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ သာဓု၊ စု။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရားဟု။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တိယ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်လေသလော။) ယဒိ ဝါ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ လော။) ယဒိ ဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်မူလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ လော"ဟူသော။ တေ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တိယ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။) တတော၊ မှ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ သာဓု။ စု။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ ရားဟု။ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ သေ၏။ ကာလကိတော၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်၏။ ယော စာယံ(ယော စ အယံ)ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ဝင်စား၏။ ဣမေသံ၊ ဤသုနှစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏာ၊ အထူးသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ ၏။ ကာလကိတော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောခတ်သည်။ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပရိဘိန္နာနိ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယော စ ခွဲယံ(ယော စ ခေါ အယံ)ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အပရိက္ခီဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောခတ်သည်။ အဝူပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယွာယံ၊ သည်။ မတော၊ ၏။ ကာလကိတော၊ ၏။ ယော စာယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏာ၊ အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ သာဓု၊ စု။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တိယ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိဿံ၊ ထပါအုံ"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ ထ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထအပ်ပြီ"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီ ရှေးအဘိုဥ်ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ကို။ တထတ္တာယ၊ ၄ါ။ ဥပနေတိ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ (တံ)စိတ္တံ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု။ စ္ဆေ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာ-ပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တသ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌမ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါ၊သည်မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီသခ်ါရော၊ မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိ ဝါ စိတ္တသခ်ါရော၊ မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူသော။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ။ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကာယသခ်ါရော။ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စ္ဆေ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ-သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတ၊ တသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ကတိ၊ အဘယ်မျိုးကုန်သော။ ဖဿာ၊ ဖဿ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ပါဠိတော်၌ ဖဿာ ဖုသန္တိတိ ဟု ရှိရမည်။) ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သုညတော၊ သုညတမည်သော[1]။ ဖဿော၊ ဖဿရင်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ရင်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿော၊ ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (ဣတိတလုံး-အကြေကြံ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စ္ဆေ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ-သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တသ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကိ ံ နိဿိတံ၊ အဘယ်၌ ညွှတ်သည်။ ကိ ံ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိ ံ ပဇ္ဇာရံ၊ အဘယ်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ-သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ညွှတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဇ္ဇာရံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုတိ ခေါ၊ ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘုဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ၍။။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။ ကတိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟူပကာရာတိ၊ များစွာကျေးဇူးပြုပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ ပဌ ံ၊ စ္ဆာ။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးထိုက်၏။ တံ၊ ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်၏။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်အား။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။

၁။ ဖလသမာပတ်သည် နိစ္စသုခအတ္တသဘောမှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် သုညတမည်၏။ ထိုဖလသမာ-ပတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ဖဿကို သုညတဖဿဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ တနည်း နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂစသည်တို့မှ ကင်း-ဆိတ်သောကြောင့် သုညတမည်၏။ ထိုသုညတနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ဖလသမာပတ္တိသမ္ပယုတ္တ-သည်လည်း သုညတမည်၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ ဖဿမည်ပုံကိုလည်း သုညတမည်ပုံကို နည်းမှီ၍သော်၎င်း, ၄-ခု တို့ကို ရှု၍သော်၎င်း သိလေ။

သမထော စ၊ သမထဝင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာဝင်း။ (ဤတို၊ ဤသို့။) ဒေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟူပကာရာတိ၊ ကျေးဇူးပြုကုန်၏''ဟူ၍။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆို၏။ ဤတို၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဂေါဒတ္တသုတ်

၃၄၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊ အရှင်ဂေါဒတ္တသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ ။ပ။ အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စာယံ(ယာ စ အယံ)စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်ဝင်း။ အာကိဉ္စညာ၊ အာကိဉ္စညဟု ဆိုအပ်သော၊ ယာ စ စေတော ဝိမုတ္တိ၊ သည်ဝင်း။ သုညတာ၊ သုညတဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ဝင်း။ အနိ-မိတ္တာ၊ အနိမိတ္တဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နာနတ္ထာ၊ ထူးသောအနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသော သဒ္ဒါရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ပြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးပါသလော''ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊မေးတော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ထူးသော သဒ္ဒါလည်းရှိ ကုန်၏။ (သော) ပရိယာယောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိ-ယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ကုန်၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္မာ၊ နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊တူ။ တတိယံ၊ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ (ဖရိတ္မာ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။)ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ဝင်း။ အဓော၊ အောက်၌ဝင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ဝင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံ သော သတ္တဝါတို့၌မိမိနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံ[1]သောသတ္တဝါတို့နှင့် ယှဉ်သော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိ သော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊မုဒိတာနှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ပ။ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။စေတသာ၊

၁။ သဗ္ဗတ္တတာယာတိ သဗ္ဗေသု ဟိနမဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌမိတ္တာသပတ္တမဗ္ဗတ္တာဝိပ္ပဒေဝေသု အတ္တတာယ။ "အယံ ပရသတ္တော''တိ ပိဘာဝံ အကတ္မာ အတ္တသမတာယာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဗ္ဗာဝန္တန္တိ သဗ္ဗသတ္တဝန္တံ သဗ္ဗ သတ္တယုတ္တန္တိ အတ္ထော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂ ၁-မျက်နှာ ၃၀၁၊ ၃၁၂။)

ဖြင့်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤပြဟ္မဝိဟာရတရားကို။ အပ္ပမာဏာ၊ ပ္ပ၍ နှံ့စေခြင်း အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အာကိဉ္စညာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အာဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ ဝိညာ-ဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသော ဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"။ဣတိ၊ဤသို့ ပယ်ဖျောက်စေ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို။ အာ-ကိဉ္စညာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သုညတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အာဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ရုက္ခ-မူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြင့်၍ရင်း။ "ဣဒံ၊ ဤတောဘုံမကသစ်ခါရတရားအပေါင်းသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ (ငါ သူ တပါး ယောကျ်ား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော)အတ္တမှရင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (သက်နှံ သပိတ် ပရိက္ခရာ ကိုယ်အင်္ဂါ စသော) အတ္တ၏ ဥစ္စာမှရင်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇာနာတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ သုညတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်း ခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂစသော အာရုံမရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် နေခြင်းကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ လည်းရှိကုန်၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည် ပင်တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကေတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အာဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏ-ကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အင်ုင်းကိုပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန် ပြီ။အနုဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအပ္ပမာဏစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တ-

ဖလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အကွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အကုပ္ပါ၊ သော။ သာ ခေါ ပန စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ရာဂေန၊ ရာဂမှ။ သုညာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ မောဟေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္စန်၊ နှိပ်စက်တတ်၏ ။ ဒေါသော၊ သည်။ ကိဉ္စန်၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ကိဉ္စန်၊ ၏။ (တေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အာကိဉ္စညာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာအာရုံမရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဟာသံ၊ ထိုအာကိဉ္စညစေတောဝိမုတ္တိတို့တင်။ အကုပ္ပါ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အကွာယတိ၊ အပ်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ သင်္ကြောင်း အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ (ဒေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ ကုန်သော။ အနိမိတ္တာ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိတို့တင်။ အကုပ္ပါ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ အဂ္ဂ (အဂ္ဂါ)၊ ဟူ၍။ အကွာယတိ၊ အပ်၏။ (သာ ခေါ ပန မှ မောဟေနအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကေတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ ဓေ၊ အကြင်သင်၏။ ပညာ စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ အနက် သဒ္ဒါ နှစ်ပါးစုံ အားဖြင့်နှက်နဲ့သော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက် ။ လာဘာ၊ အရတော်ပေစု။ ပဟာဂတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာလည်းရပေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-နိဂဏ္ဍနာဌပုတ္တသုတ်

၃၅၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ နာဌပုတ္တော၊ နာဌ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ (ကိုယ်၏ရှေ့အဘို့၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အဝတ်ရှိသော) နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည်[1]။ မဟ-

---

၁။ ရာဂေါ ခေါ ဘန္တေ ကိဉ္စနန္တိ ရာဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ ပုဂ္ဂလံ ကိဉ္စတိ မဒ္ဒတိ ပလိဗုန္ဓတိ၊ တသ္မာ ကိဉ္စနန္တိ ဝုစ္စတေ။ မနုဿာ ကိရ ဂေါဏေဟိ ခလံ ဗဒ္ဓါပေန္တာ "ဂ်ဏ္ဍေဟိ ဂပိလ,ကိဏ္ဍေဟိ ကာဠကာ"တိ ဝဒန္တိ၊ ဧवံ မဒ္ဒနဋ္ဌော ကိဉ္စနဋ္ဌောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ဋ္ဌ။)

ကိဝိ မဒ္ဒနေ။ ကိဏ္ဍေတိ၊ ကိဉ္စယတိ။ ကိဉ္စနံ၊ အကိဉ္စနာ။ တတ္ထ ကိဉ္စနန္တိ ပလိဗောဓော၊ ကိဏ္ဍေတိ သတ္တေ မဒ္ဒတီတိ ကိဉ္စနံ။ ကိဉ္စနသဒ္ဒေါ မဒ္ဒနတ္ထော ဝတ္တတိ။ (သမ္မုနိတိ ဓာတုမာလာ နှာ-၂၉၁-၂။)

ကိဉ္စနသဒ္ဒါ မဒ္ဒနအနက်ကို ဟောသည်၊ ကိဉ္စနဒ္ဒ် ကိုးဓာတ် ယု-ပစ္စည်းသည် ကတ္တုသာဓနဒ္ဒ် သက်၏။ ကိဏ္ဍေတိ သတ္တေ မဒ္ဒတီတိ ကိဉ္စနံဟု ကတ္တုသာမ် ဝိဂ္ဂဟပြုလေ။

၂။ နိဂဏ္ဌောတိ ပုရိမဘာဂပဒ္ဓိစ္စနော။ (အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၈၅။)အမှာက် ဂဏ္ဌနကိလေသော ပလိဗုဇ္ဈန-ကိလေသော နတ္ထိ၊ ကိလေသဂဏ္ဌရဟိတာ မယန္တိ ဧवं ဝါဒိတာယ လဒ္ဓနာမဝသေန နိဂဏ္ဌော။ နာဌသာ ပုတ္တောဟိ နာဌပုတ္တော။ (မ ဋ္ဌ ၂၊ မျက်နှာ ၁၃၃။)

အမှာက် သညောဇနဂဏ္ဌော နတ္ထိတိ ဝါဒိနော ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတာ နိဂ္ဂဏ္ဌာ။ (ဒီ ဋ္ဌ နဝ ၂၊ မျက်နှာ ၄၃။)

နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းဟူသည် ကိုယ်၏ရှေ့ပိုင်း၌သာ အဝတ် တော်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာစသော အနှောင်အဖွဲ့ မရှိဟု အယူရှိသော ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတတို့ထံမှ ကြားတည်း။

တိယာ၊ မျှားစ္ဆာသော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတ္ထန်းပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ။ မစ္ဆိကာ-
သက္ကဲ၊မစ္ဆိကာသက္ကအမည်ရှိသောတောအုပ်သို့။အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "နာဠပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟာတိယာ၊
သော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ။ မစ္ဆိကာသက္ကံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်
အားဖြင့်ရောက်သတဲ့"ဟူသော ဤစကားကို။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။
အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော။
ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ နာဠပုတ္တော၊ သော။
နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ နာဠ-
ပုတ္တေန၊ သော။ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဟောပြော
ပြီ။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တုံ၊ သည်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း
ဂေါတမ၏။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊
ရှိ၏"ဟု၍။ သဒ္ဒဟသိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ဧသောစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆို
ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌[1]။ သဒ္ဓါယ၊
သဒ္ဓါယုံကြည်သဖြင့်။ "အဝိတက္ကော၊ သော။ အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟု၍။ န ခေါ ဂစ္ဆာမိ၊ မသိပါ[2]။

ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအင်သည်ရှိသော်။ နာဠပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။
ဥလ္လောကေတ္မာ၊ မော်ကြည့်၍။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တသုကြွယ်ကို။ ပဿန္တု၊
ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊
အလွန်လျှင်။ ဥဇုကော စ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ
ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အသဌော စ၊ မစဉ်းလဲသည်လည်း။ (ဟောတိ၊
၏။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အမာယာဝီ
စ၊ သူတပါးတို့ကို မလှည့်ပတ်တတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို။ နိရောဓေတဗ္ဗံ၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊
အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာလေန၊ ကွန်ယက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ပိုက်ကွန်ဖြင့်။
ဝါတံ ဝါ၊ လေကိုမူလည်း။ ဗာဓေတဗ္ဗံ မညေယျ၊ တားမြစ်အပ်၏ ဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်
ရာ၏။ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ တို့ကို။ နိရောဓေတဗ္ဗံ၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။
မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ သည်၊ သကမုဋ္ဌိနာ၊ မိမိ၏ လက်သုတ်ဖြင့်။ဂဂ်ါယ၊
ဂဂ်ါမြစ်၏။ သောတံ၊ရေအလုံးကို။ အာပါရေတဗ္ဗံ မညေယျာတိ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်၏ဟူ၍
အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြောဆိုပြီ။ ဘန္တေ ရား။ တံ၊
ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ (တုံ၊သည်။)ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။
ယံ ဘာရံ ဝါ၊ အကြင်ဘာရာသည်ရင်း။ ယာ သဒ္ဓါ ဝါ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။
တေသု၊ ထိုဘာရာသဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့တွင်။)ကတမံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပဏီတတရံ နု ခေါ၊အထူးသဖြင့်

၁။ ဘဂဝတော သဒ္ဓါယာတိ ဘဂဝတိ သဒ္ဓါယ၊ဦး။ သဗ္ဗဒီပနီတွေ ကုသလာဒီယောဂေ၊ ၆ ၁၆၈-နှာ
အရ သဒ္ဓါယအယဉ် ဆဋ္ဌီကို သတ္တမျတ္ထဗဟုဝုတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဂဝတိ ဋ္ဌီကာ ဖွင့်သည်။

၂။ ဂစ္ဆာမိတိ အာဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဇ္ဈာမိတိ အတ္ထော။(ဋီ)

မြတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါထက်။ ဥာဏ် ယေဝ၊ ဥာဏ်သည်ဘာလျှင်။ ပဏီတတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ ဣတိ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ အာကခ်ါမိ၊အလိုရှိ၏။(တာဝ-ဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ပ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။သော ခဿိဟံ(သော ခေါ အဟံ)၊ထိုငါသည်။ဝေါ၊ ဤသို့။ဇာနန္တော၊သိသည်ရှိသော်။ဧေ၊ဤသို့။ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ အညဿ၊ ငါမှတပါးသော။ ကဿ၊ အဘယ်မည်သော။ သမဏဿ ဝါ၊ ရဟန်း ခ်ဉ်ရင်း။ ပြာဟ္မဏဿ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားခ်ဉ်ရင်း။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ "အဝိတက္ကော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ နု ဂမိဿာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ (ဣတိတလုံး အကြေကြံ။)

ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို။ အပလောကေတွာ၊ စောင်းလှည့်ကြည့်၍။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တ သူကြွယ်ကို။ပဿန္တု၊ရှုကြကုန်လော့။ စိတ္တော၊သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အနုဇုကော စ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း မရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။သဌ္ဌော စ၊ စဉ်းလဲ သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။ မာယာဝီ စ၊ သူတပါးတို့ကို လှည့်ပတ်တာ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)" ဣတိ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ "ဘဝန္တော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ပ။ အမာယာဝီ စ၊ သည်လည်း။ (ဟောတိ၊၏။)" ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ "ဘဝန္တော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ပ။ မာယာဝီ စ၊သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)" ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမံ၊ ရှေစကားသည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အုံ့။ တေ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ ချုတ်လွဲသည်။ (ဟောတိ! ၏။) ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ပန၊ အဘ္ဘိဘာ၊ားကို ဆိုဦးအုံ့။ တေ၊ ၏။ ပုရိမံ၊ သည်။ သစေ မိစ္ဆာ၊ အုံ့။ တေ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ သဟမ္မေကာ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပဏ္ဍာ၊ ဤအမေး ပြဿနာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။နေသံ၊ ထိုအမေးပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနေယျာသိ၊ သိစေရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မံ၊ ငါ၏(အထံသို့။ အာဂန္ဆာ၊ လာ၍။) ပဋိဟရေယျာသိ၊ (မိမိ၏လာသည်၏ အဖြစ်ကို) သိစေရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ပဏ္ဍော၊ ပြဿနာကို ရှာမှီးခြင်းငင်း။ ဧကော၊ သော။ ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းပြခြင်းငင်း။ ဧကော၊ သော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငင်း။ပ။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပဏ္ဍာ၊ တို့ငင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသာ၊ တို့ငင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဝေယျာကရဏာနိ၊ တို့ငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ပြန်စပ်။)အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ နာဋ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ သဟမ္မေကေ၊ ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပဏ္ဍေ၊ တို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်း၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အစေလကဿပသုတ်

၃၅၅။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တား၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ပုရာဏ-ဂိဟ်သဟာယော၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုရာဏဂိဟ်သဟာယော၊ သော။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရတိ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အယောသိ ခေါ်၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ်၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမ်တွာ၊ ပြီး၍။ အစေလေန၊ သော။ ကဿပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောပြီ။ပ။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ပဗ္ဗဇိ-တဿ၊ ရဟန်းပြုသော (သင့်အား)။ ကိံ စိရဏ္ဍို၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးမြန်းပြောဆို၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ ငါ့အား။ တိံ သ-မတ္တာနိ၊ သုံးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ တေ၊ အား။ တိံ သမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ ဤနှစ်တို့ဖြင့်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အဋ္ဌိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးရှိသော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မဿထတရားသယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော တရား၊သည်။ အတ္ထိ ပန၊ရှိပါသလော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်း၏။ ဂဟပ ဘိ သူကြွယ်။တိံ သမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ဣမေ၊ ဝဿေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊သော။ မေ၊ အား။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ အချည်းနှီး အဝတ်ပဝတ်သည်၏အဖြစ်မှလည်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ ဂ.တုံးဦးပြည်းသည်၏ အဖြစ်မှလည်း။ပါဝဋ္ဌနိပ္ပေါ်ဋ္ဌ-နာယ စ၊ပြေ့ဖြဲ့ထိုင်သောသူအား တင်ပါးအရုပ်ခွဲ ကပ်ငြိကုန်သော မြေမှုန့်စသည်တို့ကို ခါကြောင်း ဖြစ်သော ဥဒေါင်းမြီးစည်းမှလည်း။အညတြ၊ကြဉ်ထား၍။အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ "ဘော၊ အရှင်ကဿပ။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ ကောင်းစွာဟော ကြားတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။အစ္ဆရိယံ ဝတ၊အံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ဘော၊ အရှင်ကဿပ။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ မဟန်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွတကား။ တိံ သမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ မှလည်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ မှလည်း။ ပါဝဋ္ဌနိပ္ပေါ်ဋ္ဌနာယ စ၊ မှလည်း။ အညတြ၊ ၍။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ ရှိသော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ ယတြဟိ နအဘဝိဿ နာမာတိ၊ မဟန်ဘုံဘိ၏ဘကား"ဟူသော။ ဘော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ရောက်သော။ တုယှံ၊ သင်အား။ ကိံ စိရံ ပန၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဥပါသကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတဿ၊ သော။ မယှံ၊ ငါ့အားလည်း။ တိံ သမတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တိံ သမတ္တေဟိ၊

ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သော။ အဓိဂတော၊ သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂိဟိနောပိ။ လူအားသော်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ဖြစ်နိုင်သည်မှန်ပေ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊လုံး။ အာဂတမ္ဘိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ထက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ သစေ ခေါ ပန ကရေယ္ယ၊ အကယ်၍ပြုရာ၏။ (ဝေါ၊ သော်။) "ယေန သံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ တံ သံယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယံ ဗျာကရေယ္ယ၊ အကြင် ဟောကြားတော်မူရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဟောကြားတော်မူခြင်းသည်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အနစ္ဆရိယံ၊ မအံ့ဩလောက်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဒေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ ကို။ "ဘော၊ အချင်းသူကြီးယ်။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သုဘာဘာတတာ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ တကား။ ဘော၊ အချင်းသူကြီးယ်။ မမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သုဘာဘာတတာ၊ သည်။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ တကား။ ဩဒါတဝသနော၊ အဝတ်ဖြူကိုဝတ်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ဝေရမ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော စျာန်မဂ်ဖိုလ် တရားထူးကို။ ယတြ ဟိ အဓိဂမိဿတိ နာမ၊ ရတုံဘိသေး၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြီးယ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဒေလော၊ သော။ အယံ ကဿပေါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗာဏဂိဟိသဟာယော၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက အဆွေခင်ပွန်းပါတည်း။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊ ဤအစေလကဿပကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုကြပါစေကုန်လော့။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ရဟန်းပြုကြပါစေကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုအစေလကဿပ၏ အလိုငှါ။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယ-ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိဘိ၊ ပြုပါအုံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အဒေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအုံ့။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ ဧကော၊ တယောက်သီး တည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုး

ကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင်လူ၏ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတွေ့ဘောဂ်သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘာဝ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ၏။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိပြီ"ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ အရဟတံ(အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဘို့တို့၏။ အညတရော စ၊ တယောက်အပါအဝင်သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဂိလာနဒဿနသုတ်

၃၅၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ ဖျားနာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၎။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊ အရာမ်းစောင့်နတ်တို့သည်ရင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည်ရင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရွက်စိုးနတ်တို့သည်ရင်း။ သြသဓိတိဏဝနပ္ပတိယော၊ ဖန်ခါး ဧီးဖြူ အစရှိသော ဆေးပင်, ပြွန်ဆံမြက်ပြိတ်မြက် အစရှိသော မြက်ပင်, တောစိုးသစ်ပင်တို့၌ ၁။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်ရှိနေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ သဒ္ဒမဗ္ဗ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ'၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ထာဝရ၊ မင်းသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏိဓေဟိ၊ (ဘောဇ်တသည်၏ အစွမ်းအာဇာ)စိတ်ကိုသားလော?"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ ထိုအရာမ်းစောင့်နတ်ဘို့ကိုရင်း။ တာ ဝနဒေဝတာ၊ တို့ကိုရင်း။ တာ ရုက္ခဒေဝတာ၊ တို့ကိုရင်း။ သြသဓိတိဏဝနပ္ပတိယော၊ တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကိုရင်း။ "တမ္ပိ၊ ထို

၁။ ဤအနက်ကား ဤအဋ္ဌကထာမှ,အရပေးအပ်သောအနက်တည်း။ အံ-ဌ ၃၊ သတ္တကနိပါတ် စာပိုဒ် ၆၆-၌ သြသဓိတိ သြသဓရုက္ခာဟု သြသမိသမူဟ၏ ဧကတ်ကို မဟောရာ၌ ရေဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးပင်ဟောဟု တိုက်ရိုက်နှင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဧကတိဟော သြသဓိအမှင့် မဟုတ်၊ ဧကတ်ကို မဟောသော သြသဓိသဒ္ဒါဟု သိရ၏။ ထိုင်းအရကိုလည်း ဧင်းပြုဖန်ခါးပင်,သည်ကို ကောက်ပြတော်မူ၏။ အဘိဓာန် ၅၄၁-၅၉၂ ဂါထာတို့ကို ၄,လေ။ အံ-ဌ ၃ သတ္တကနိပါတ် ၆၆-၌ တိဏဝတ္ထု အပေါ် အနှစ်ရှိသော ထန်းပင် ဇုန်းပင် စသည်တို့ကို ကောက်ယူ ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ၎င်း အံ-ဌ ၃ အရ သြသဓိတိဏဝနပ္ပတိယော၊ ဆေးပင်, အပေါ် အနှစ်ရှိသော ထန်း အုန်း အစရှိသော သစ်ပင်, တောစိုးသစ်ပင်တို့၌ဟူ၍ ပေးလေ။

စကြာမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ။ တမ္မာ၊ ထိုစကြာမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဒ္ဓုဝံ၊ အမြဲတည်ခြင်းသဘောမရှိ။ တမ္မာ၊ ထိုစကြာမင်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားထိုက်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စိတ္တသ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူဘို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ မိဆွေဘမျိုးဖြစ်သော သူတို့သည်ရင်း။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ အာရုံသွားရှားရှာကပ်၍ဘည်ဖေပါလော့။ မာ ဝိပ္ပလပိတိ၊ မမြည်ဘမ်းပါလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ လော့။ မာ ဝိပ္ပလပိတိ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ (ယံကား နိပါတ်မတ်။) အဟံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါသနည်း။ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ တံ၊ သည်။ "တမ္မာ၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားထိုက်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တထာဟိ ပန၊ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်း၏အကြောင်းကား။ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ သြသဓိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လိုမ်း'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏိဓေဟိတိ၊ တောင့်တပါလော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တာ၊ ထိုနတ်ဘို့ကို။ "တမ္မာ၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။) အယျပုတ္တ၊ သား။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့သော။ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို။ သမ္မဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ပ။ ပဏိဓေဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ တာသံ ခေါ အာရာမဒေဝတာနံ၊ တို့အား၎င်း။ ဝါ၊ တို့၏၎င်း။ ပ။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား၎င်း။ ဝါ၊ တို့၏၎င်း။ "စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလ္လာဏ ဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ 'အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဿံ၊ ၏'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပဏိဓေဟိဿတိ၊ အကယ်၍ တောင့်တလတ္တံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ တောင့်တသည်ရှိသော်။) သီလဝတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ အယံ စေတောပဏိဓိ၊ ဤစိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ သီလ၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဇ္ဈိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သောသူသည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားအားလျော်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးတရားကို။ အနုပဿတိ၊ မြင်ရလတ္တံ့" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို။ သမ္မဿမာနာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ပဏိဓေဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ "တမ္မာ၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ အပ်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယျပုတ္တ၊ သား။ တေန ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အမှပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါဟိ၊ ဆုံးမပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တဿ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဧဝါ၊ သင်တို့

သည်။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပ သာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ (ဂုဏ်တော်အနက်မျှား စာပိုဒ် ၃၄၁၊ သက္ကသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။)ပ။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင်အမှုတ်မရှိ တစုံ တခုသော။ ဒေယျမမ်ံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ သမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လှူဖွယ် ဝတ္ထုကို။ သီလဝန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေဟိ၊ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ အပ္ပဋိဝိဘတ္တံ၊ မဝေဘန်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတမ္ဘံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတမ္ဘံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣဟ၊ ဤဟောင်း။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကိုရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတေ၊ တို့ကိုရင်း။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ မြတ်စွာဘုရား၌ရင်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရား၌ရင်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာ၌ရင်း။ စာဂေ စ၊စွန့်ကြဲခြင်း၌ရင်း။ သမာဒပေတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စိတ္တသံယုတ္တံ၊ စိတ္တသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုစိတ္တသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣသိဒတ္တာ စ၊ ပဌမဣသိဒတ္တ သုတ်, ဒုတိယဣသိဒတ္တသုတ်တို့ရင်း။ မဟာကော စ၊ မဟာကပါဋိဟာရိယသုတ်ရင်း။ (ဒွေ၊ ကုန်သော။) ကာမဘူပိ စ၊ ပဌမကာမဘူသုတ်, ဒုတိယကာမဘူသုတ်တို့ရင်း။ ဂေါဒတ္တော စ၊ ဂေါဒတ္တသုတ်ရင်း။ နိဂဏ္ဌော စ၊ နိဂဏ္ဌသုတ်ရင်း။ အစေလေန၊ အစေလကဿပသုတ်နှင့်။ (သဟ၊ တကွ။) ဂိလာနဒဿနဉ္စ၊ ဂိလာနဒဿနသုတ်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၈-ဂါမဏိသံယုတ်

၁-စဏ္ဍသုတ်

၃၅၃။ သာဝတ္ထိ နိဒါန်း၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စဏ္ဍော၊ စဏ္ဍအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စဏ္ဍော၊ သော။ ဂါမဏီ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ စဏ္ဍော စဏ္ဍောတ္တေ၀၊ ကြမ်းတန်းသောသူ ကြမ်းတန်းသောသူဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သောရတော သောရတော တေ၀၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ မွေ့လျော်ခသောသူဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဓိ၀ါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူသည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို။ အပ္ပဟာနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ကောဓပန္နိ၊ အမျက်ထွက်စေတတ်ကုန်၏၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ကောပိယမာ-နော၊ အမျက်ထွက်အပ်သည်ရှိသော်။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ၀ါ၊ ကို။ စဏ္ဍောတ္တေ၀၊ သာလျှင်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ (အကြင်း နည်းမှီးရှိပေး။) မောဟော၊ ကို။ (အကြင်း နည်းမှီးရှိပေး။) ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ စဏ္ဍော စဏ္ဍောတ္တေ၀၊ သာလျှင်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ပန၊ ကဏ္ဍပဏ္ဍမှတပါး သုက္ကပဏ္ဍကိုဆိုဦးအုံ့။ ဂါ၊ဏီ၊ ရှာသူ[ကြီး]။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သည်။ ရာ[ဂေါ]၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟော[တိ]၊ ၏။ ရာ[ဂ]ဿ၊ ကို။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နကောပေန္တိ၊ အမျက်မထွက်စေတတ်ကုန်။ ပရေဟိ၊ တို့သည်။ ကောပိယမာနော၊ သော်။ ကောပံ၊ ကို။ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သော၊ သည်။ သောရတောတ္တေ၀၊ သာ[လျှင်]။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (ဒေါသော ပဟီနော မောဟော ပဟီနော၀ါ[ကဲ့]မျှားပေ[ပြီ]။) ဂါ[ဏီ]၊ ရှာ[သူ]ကြီး။ ဣ[ဓ]၊ ၌။ ဧ[ကစ္စော]၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သော[ရ]တော သောရတော တေ[၀]၊သာ[လျှင်]။သခ်ံ၊သို့။ ဂ[စ္ဆ]တိ၊၏။ဟေ ၁ ဟေတု၊သည်။ အယံ ခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။အယံ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။

ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောဘော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ စဏ္ဍော၊ သော။ ဂါ[ဏီ]၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစု။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစု။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ နိက္ကုဋ္ဌိတံ ၀ါ၊ မှောက်ချထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဥက္ကုဋေယျ

သေယျထာပိ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ ဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ မုဋ္ဌဿ ဝါ၊ လမ်းမှားသော သူအား မူလည်း။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ၊ (လက်ကိုကိုင်ဆဲ ဤလမ်းဘဝ) ပြောကြားရာသကဲ့သို့ရင်း။ 'စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့'။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းမှ။ အနေကာရေ ဝါ၊ အမိုက်တိုက်ခွဲမူလည်း။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝ-မေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော အကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧသာဟံ (ဧသော အဟံ)၊ ဤငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။) ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဆက်ဆုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်ထင်တော်မူပါလေ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသည်သျှင် အပြီးသတ်သတည်း။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-တာလပုဋ္ဌသုတ်

ဥ၅၄။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာလပုဋ္ဌော၊ တာလပုဋ္ဌအမည်ရှိသော။ (တာလပုဋ္ဌ မည်ကြောင်းကို ၆-ဦ-တို့ကို ရှုလေ။) နဋ္ဌဂါမဏိ၊ ကချေသည်တို့၏ အကြီးအမှူးသည်။ ဝါ၊ ဇာတ်ဆရာသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ပြီး၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ပြောဆိုတတ်ကြကုန်သော။ နဋ္ဌာနံ၊ ကချေသည်တို့၏။ ဝါ၊ ဇာတ်သမားတို့၏။ 'ယော သော နဋ္ဌော၊ အကြင်ကချေသည်သည်။ ဝါ၊ အကြင် ဇာတ်သမားသည်။ ရဂ်မဏ္ဍေ၊ ကရာအရပ်၏ အလယ်၌။ ဝါ၊ ဇာတ်ခုံအလယ်၌။ သမဇ္ဇမဏ္ဍေ၊ သဘင်အလယ်၌။ ဝါ၊ ပရိသဘ်အလယ်၌။ သစ္စာလိကေန၊ မှန်သောစကား မမှန်သောစကားဖြင့်။ ဧနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဟာသေတိ၊ ပျော်ရွှင်စေ၏။ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေ၏။ သော၊ ထိုကချေသည်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပဟာသာနံ၊ ပဟာသအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏'ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ (သုတံ မေ တံ ကို သုတံ+မေ+တေ ဟု ပုဒ်ဖြတ်။) ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ တေ၊ ဤစကားကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားလေ့။ ဝါ၊ ရပ်လေ့။ တေ၊

ဤစကားကို။ မ်ိ၊ ငါ့ကို။ မာ ပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဒုတိယမို့ ခေါ မှ ဣမ ဘဂဝါ ကိမာဟာတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ "ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ တေ၊ ကို။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ မ်ိ၊ ကို။ တေ၊ ကို။ မာ ပုစ္ဆိတိ၊ မမေး ပါလင့်"ဟူသော ဤစကားကို။ နိ လဘာမိ၊ ပြောဆိုရ မရခဲ့။ အပိ စ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏(အမေးစကားကို)။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝိတရာဂါ၊ မကင်းသေးသော ရာဂရှိကုန်၏။ ရာဂဇနနဘဒ္ဒါ၊ ရာဂတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဒ္ဒေါ၊ သည်။ ရဂ်မဏ္ဍော၊ ၌။ သမဒ္ဓမဏ္ဍော၊ ၌။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်ကဲစွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝိတဒေါသာ၊ မကင်းသေးသော ဒေါသရှိကုန်၏။ ဒေါသဇနနဘဒ္ဒါ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဒ္ဒေါ၊ သည်။ ရဂ်မဏ္ဍော၊ ၌။ သမဒ္ဓမဏ္ဍော၊ ၌။ ဒေါသနီယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ဘိဃျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝိတမောဟာ၊ မကင်းသေးသောမောဟ ရှိကုန်၏။ မောဟဇနနဘဒ္ဒါ၊ မောဟတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဒ္ဒေါ၊ သည်။ ရဂ်မဏ္ဍော၊ ၌။ သမဒ္ဓမဏ္ဍော၊ ၌။ မောဟနီယာ၊ မောဟ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ဘိဃျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ကခ္ခေါသည်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ မတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ ပမတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့သည် ဖြစ်၍။ ပရေ၊ (ပဲ့ကြည့်သူဟု ဆိုအပ်သော) သူတပါးတို့ကို။ မဒေတွာ၊ မေ့လျော့စေ၍။ ပမာဒေတွာ၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့စေ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပဟာသော နာမ၊ ပဟာသမည်သော။ ယော နိရယော၊ အကြင်ငရဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပဟာသငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဝါ၊ ၏။ "ယော သော နဒ္ဒေါ၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏"ဟူသော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ သစေ ခေါ ပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ် ဆရာ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မှားသောအယူရှိသော။ ပုရိသပုဂ္ဂ-လဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိရယံ ဝါ၊ ငရဲသို့ဝင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုးသို့ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိနံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဂတိ ံ၊ ဂတိကို။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ အဿူနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။

အဟ်၊ သည်။ တေ၊ အား။ "ဂါမဏိ၊ ရှု။ပ။ မာ ပုစ္ဆိတိ၊ မမေးလင့်"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ နာလတ္တံ၊ ပြောဆိုရှိမရခဲ့။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ယံ၊ အကြင် ကခ္ခေသည်တို့၏ ငရဲ တိရစ္ဆာန် နှင့်ဌာနခွဲ ဖြစ်၏ဟူသော စကားကို။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဟ်၊ တပည့်တော်သည်။ တေ၊ ထိုလားရာဂတိနှစ်ပါးရှိသည်ကို ဟောတော်မူသော စကားကို။ နု ရောဒါမိ၊ မျက်ရည်ကို မယိုထွက်စေပါ။ ဝါ၊ စီးယိုမျက်ရည်မမြည်တမ်းပါ [1]။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟ်၊ သည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယေဟိ၊ ကုန်သော။ နဋ္ဌေဟိ၊ ကခ္ခေသည်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ "ယော သော နဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်ရ၏"ဟု၍။ နိကတော၊ လိမ်လည်အပ်၏။ ဝဉ္စိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်၏။ ပလုဒ္ဓေါ၊ ဒေါပြားအားဖြင့် တွေဝေစေအပ်၏။

(အဘိက္ခဏံ ဘဒန္တမှ ဘိက္ခုသံဃဉ္စအထိ စကားသုံးအတိုင်း ပေးလေ။) ဘဒန္တ၊ ရှုး။ အဟ်၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ငလျှောက်ထားပြီ။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္တ၊ ရပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ တာလပုဋ္ဌော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တွင်။ အညတရော စ၊ သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ယောဝေဒေါသုတ်

၃-၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ ယောဝေဒေါ၊ ယောဝေဒေါအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ပ။ ယောဝေဒေါနံ၊ စစ်ထိုးခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ 'ယော သော ယောဝေဒေါ၊ သည်။ သက်ါမ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တမေနံ၊ ထိုစစ်ထိုး ခြင်းကို။ ဥဿဟန္တံ၊ သော်၊ ဝါယမန္တံ၊ သော်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ ကေဝယ္ယ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပရဝိတာနံ၊ ပရဝိတအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏'ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣဒ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိ ံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမှီ တတိယမှီ ဝါကျမျှားပေးမြဲ။)

ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီး။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟ်၊ သည်။ တေ၊ အား။ပ။ ဗျာကရိသာမိ၊ အုံ့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော သော ယောဝေဒေါ၊ သည်။ သက်ါမေ၊ ၌။ ဥဿဟတိ၊ ၏။ ဝါယမတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီး၏။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ "ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဟညန္တု ဝါ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကြကုန်လော့။ ဗဇ္ဈန္တု ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကြ ကုန်လော့။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု ဝါ၊ (လက်ခြေစသည်တို့၌) ဖြတ်မူလည်းဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ဖျက်ဆီးမူလည်းဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ မာ ဝါ အဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်ပါ

---

[1]။ ဋီကာအလို နု ရောဒါမိ၊ သည်းမခံနိုင်ပါ-ဟူ၍ပေး။ ဌ-ရီ နှင့် သဒ္ဒနီတိတို့၌ အကျယ်ဆိုအံ့ ရှုကြလေ။

စေကုန်လင့်”ဟူ၍။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်၏။ ဒုပ္ပဏိဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုစစ်ထိုးခြင်းကို။ ဥဿဟန္တိ၊ သော်။ ဝါယမန္တိ၊ သော်။ ပရေ၊ တို့ကို။ ဟနန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပရံဇီတော နာမ၊ သော။ နိရယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဝါ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဝါ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ (ကြင်းသောပါဠိကို တာလပုဋ္ဌသုတ်ကို နည်းမှီး၍ပေးလေ၊ အမည်မျှလောက်သာ ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဟတ္ထာရောဟသုတ်

၃၅၆။ အသ ခေါ၊ ၌။ ဟတ္ထာရောဟော၊ ဆင်စီးသူရဲဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ (အကြင်း တူ၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာရောဟသုတ်

၃၅၇။ အသ ခေါ၊ ၌။ အဿာရောဟော၊ မြင်းစီးသူရဲဖြစ်သော၊ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ (ကြင်းသော ပါဠိမျှား တာလပုဋ္ဌသုတ်အတိုင်း ပေးလေ၊ အမည်မျှသာ ထူး၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်

၃၅၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္မဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္ဆာဘူမကာ၊ မဇ္ဈိမဒေသမှတပါးသောအရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ကာမဏ္ဍလုကာ၊ ရေကရားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သေဝါလမာလိကာ၊ မှော်ပန်းကိုပန်ဆင်ကုန်သော။ ဥဒကောရောဟကာ၊ ညအခါ၌ ရေသို့သက်ဆင်းတတ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိပရိစာရကာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ ဇြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကာလဿံ၊ သေခြင်းကိုပြုသော။ မတံ၊ သေသောသူကို။ ဥယျာပေန္တိ၊ အထက်ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်စေဘတ်ကုန်၏။ သညာပေန္တိ၊ ကောင်းစွာနတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ သြက္ကာမေန္တိ၊ သက်ဝင်စေတတ်ကုန်၏။ (နာမသဒ္ဒါတို့ကားနိပါတ-မတ္တ။) ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ကာတမ္ဘေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။) သမ္ဘော၊ သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ ပနာတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊

လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘဏ္ဍ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တဉ္စေ၀၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်ပြန်၍ခေးမေးပေအုံ့။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ တံ၊ ထိုဂါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ (တံ့၊ သည်။) ကိ ံ မည်သည်၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စ္ဒာချလေ့ရှိသည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေး အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရီ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်လေ့ရှိသည်။ မုသာ၀ါဒီ၊ မမှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ပိသုဏ၀ါစော၊ ချေးပစ်ကုန်းဘုံက်သော စကားရှိသည်။ ဖရုသ၀ါစော၊ ရုန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားရှိသည်။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိ ပြိန်ဖျင်းသောစကားရှိသည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာမှီသည်။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဖောက်ပြန်သောစိတ်ရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအမြင်ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မဟာဇနကာယော၊ မျှားစွာသောလူအပေါင်းသည်။ သဂ်မ္မ၊ စုဝေးကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ "အယံ ပုရိသော၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတူတိ၊ ရောက်ပါ၏စသတည်း"ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ တောင်းပန်ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ပဠိလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရာ၏။ (သက္ကဓာတ် ဂဘျတ္ထ။) ဂါမဏီ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ (တံ့၊ သည်။) ကိ ံ မည်သည်၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟာတော၊ သော။ ဇနကာယဿ၊ ၏။ အာယာစနဟေတု ၀ါ၊ တောင်းပန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ထောမနဟေတု-၀ါ၊ ချီးမွမ် ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ပဠိလိကော၊ လျှက်။ အနုပရိသက္ကနဟေတု ၀ါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ အ၀ိ နု၊ ရောက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဏ္ဍ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဧနာ ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

ဂါမဏီ၊ ကြီး ၊ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟတိ ံ၊ ကြီးစွာသော။ ပုထုသိလံ၊ ကျောက်ဖျာကြီးကို၊ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကျောက်ဖျာကြီးကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သဂ်မ္ဗ၊ ၍။ သမာဂမ္ဗ၊ ၍။ "ဘော ပုထုသိလေ၊ အိုကျောက်ဖျာ။ ဥမ္မုဇ္ဇ၊ ပေါ်လော့။ ဘော ပုထုသိလေ၊ ဖျာ။ ဥပ္ပ၀၊ တက်လော့။ ဘော ပုထုသိ-လေ၊ ဖျာ။ ထလံ၊ ကြည်းကုန်းဆက်သို့။ ဥပ္ပ၀ါတိ၊ တက်လော့"ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ရာ၏။ ပဠိလိကော၊ လျှက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဥမ္မုဇ္ဇေယျ ၀ါ အ၀ိ နု၊ ပေါ်မှုလည်းပေါ်ရာသလော။ ဥပ္ပ၀ေယျ ၀ါ အ၀ိ နု၊ တက်မှုလည်းတက်ရာသလော။ ထလံ၊ သို့။ ဥပ္ပ၀ေယျ ၀ါ အ၀ိ နု၊ တက်မှုလည်းဘက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဏ္ဍ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ကျောက်ဖျာကြီ၏ပေါ်လာခြင်းသည်။ ဧနာ ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဂါမဏီ၊ ကြီး။ ဧ၀မေ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ ဘည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) မဟာဇနကာ၀ယော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဒယာကျိုး၏အထံသို့။

သင်္ဂမ္မ၊ ၍။ သမာဂမ္မ၊ ၍။ "အယံ ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတူတိ၊ ရောက်ပါစေသတည်း" ဟူ၍။ ကိဉ္စာပိ အာယာစေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း တောင်းပန်ရာ၏။ ကိဉ္စာပိ ထောမေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ချီးမွမ်းပြောဆိုရာ၏။ ပဇ္ဇလိကော၊ လျက်။ ကိဉ္စာပိ အနုပရိသင်္ကေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရာ၏။ အာဝ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ ဣဓ၊ ၌။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ပ။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စိတ်မရှိသည်။ သမ္မာဒိट्ठိကော၊ မှန်သောအယူရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (တမေနံမှ နောဟေတံ ဘန္တေ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပိကုမ္ဘံ ဝါ၊ ထောပတ်အိုးကိုင်း။ တေလကုမ္ဘံ ဝါ၊ ဆီအိုးကိုင်း။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ဩဂါဟေတ္စာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဘိန္ဒေယျ၊ ခဲ့ရာ၏။ (ဂမ္ဘီရံ ဥဒကရဟဒံရှိလျှင် ပို၍ကောင်း၏။) တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယာ သက္ခရာ ဝါ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်သည်ရင်း။ ယာ ကဋလာ ဝါ၊ အကြင်အိုးခြမ်းကွဲသည်ရင်း။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏[1]။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကွဲသည်။ အဓောဂါမီ၊ အောက်သို့ လားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယဒေ ခေါ သပ္ပိ ဝါ၊ အကြင်ထောပတ်သည်ရင်း။ ယဒေ ခေါ တေလံ ဝါ၊ အကြင်ဆီသည်ရင်း။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုထောပတ်ဆီသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂါမိ၊ လားသည်။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုထောပတ်ဆီကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သင်္ဂမ္မ၊ ၍။ သမာဂမ္မ၊ ၍။ "ဘော သပ္ပိတေလ၊ အိုထောပတ်,ဆီ။ ဩသီဒ၊ နှစ်မြုတ်လော့။ ဘော သပ္ပိတေလ၊ ဆီ။ သံသီဒ၊ လော့။ ဘောသပ္ပိတေလ ၊ဆီ။ အဓောဂစ္ဆာတိ၊ အောက်သို့ သွားလော့"ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အနုပရိသင်္ကေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဩသီဒေယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ သံသီဒေယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ အဓောဂစ္ဆေယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြင်း တူ၏ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ခေတ္တ။ပမသုတ်

၃၇၉။ (ဧကံ သမယံ မှ နိသိဒိအထိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ဗပါဏာဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ နန္ဒတိ၊ နေတော်မူပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတာဂတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း။ သမ္ဗပါဏာဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အထ၊ ထိုသို့

၁။ ဤအနက်ကား ယာဿကို သက္ခရာ ကဋလာ သာတို့ကို ထောက်၍ ယာ အဿဟုပုဒ်ဖြတ်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အဋ္ဌကထာ၌ကား ယံ အဿဟု ဖွင့်၏။

ဖြစ်လျက်။ ကိုဠရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့သော သတ္တဝါ တို့အား။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပါသနည်း။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ကေစ္စာနံ၊ တို့အား။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တေန ဟိ မှ တံ ကိ ံ မည္ဟသိ ဂါမဏီအထိ ပေးမြဲ။) ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ ကဿကဿ၊ လယ်သမားဖြစ်သော။ ဂဟပတိနော၊ အိမ်ရှင်အား။ ကေ၊ တခုသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ခသော။ ခေတ္တံ၊ လယ်လည်းကောင်း။ ကေ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ ကေ၊ သော။ ဟီနံ၊ ယုတ်သော။ ဇဂ်လံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဥသရံ၊ ဆပ်ပြာပေါက်သော။ပါပဘူမိ၊ ယုတ်သောမြေဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ယုတ်သော မြေအဘို့ရှိသော။ ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဏိ၊ သုံးကွက်ကုန်သော။ ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (တံ ကိ ံ မည္ဟသိ ဂါမဏီ ပေးမြဲ။) ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာ-ပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ (သဒ္ဒတ္ထ။) ဝါ-ကြဲချခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ (ဝေါဟာရတ္ထ။) အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ် လယ်၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသနည်း။ ဝါ၊ ကြဲချရာသနည်း။ အဒုံ၊ ဤအမည် ရှိသော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ အကြင်လယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ ဝါ၊ ထိုလယ်၌မူ လည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသလော။ ဝါ၊ ကြဲချရာသလော။ လိုက်၍ပေး။) အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏ ၊) တတ္ထ ဝါ၊ မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သလော။) အဒုံ၊ သော။ ဟီနံ၊ သော။ ဇဂ်လံ၊ သော။ ဥသရံ၊ သော။ ပါပဘူမိ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၊၏။) တတ္ထ ဝါ၊မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဗီဇာနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုကာမော၊ သော။ အသု၊ သော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အဒုံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုမြက်သောလယ်၌။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ဗီဇံ၊ ကို။) ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်သောလယ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီး၍။ အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ (ဗီဇံ၊ကို။)ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရာ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီး၍ ။ပ။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တတ္ထ၊ ထိုယုတ်ညံသောလယ်၌။(ဗီဇံ၊ ကို။)ပတိဋ္ဌာပေယျပါ၊ ကြဲချမူလည်း ကြဲချရာ၏။ နောပိ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ မကြဲချမူလည်းမကြဲချရာ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ ဂေါဘတ္တမ္ပိ၊ နွားစာမျှသည် သော်လည်း။ ဘဒ်ဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏီ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ ရှိရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ မယှံ၊ ငါဘုရားအား။ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ် ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံစွာသော။ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာ တော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေမိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဟောပြ တော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဂါမဏီ၊ ကြီး။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ မံ ဒီပါ၊ ငါဘုရားလျှင် မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။

မံလေဏာ၊ ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မံတာဏာ၊ ငါ ဘုရားလျှင် စောင့်ရှောက်ဆုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံသရဏာ၊ ငါဘုရားလျှင်ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[1]။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။မယုံ၊ အား။ ဥပါသကဥပါသိကာ-ယော၊ဥပါသကာယောကျိုး, ဥပါသိကာမိန်းမတို့သည်။(သန္တိ၊ကုန်၏။) အဟံ၊သည်။တေသမ္ပိ၊ ထို ဥပါသကာယောကျိုး,ဥပါသိကာမိန်းမတို့အားလည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။(တသွာ၊တည်း။ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ပ။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ မယုံ၊ အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, ပရိဗိုဇ် တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အဟံ၊ သည်။ တေသမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ပ။ ပကာသေမိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ကေ ပဒမ္ပိ၊ တခုသောပုဒ်မျှကိုသော်လည်း။ အပ္ပေဝနာမ အာဇာ-နေယ္ယုံ၊ သိကုန်တန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။နေသံ၊ ထိုသာသနာမှတပါးသော အယူရှိသော ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, ပရိဗိုဇ်ဘို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ အား။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ အပေါက်မရှိသော။ အဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့မရှိသော။ အပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့မရှိသော။ ဧကော၊ တလုံးသော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးလည်း ကောင်း။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့ ရှိသော။ ပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့ရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိဒ္ဒေါ၊ ပေါက်သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ဥဒကမဏိကာ၊ ရေအိုးကြီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) (တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိတုကာမော၊ ထည့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ သော။ အဟာရီ၊ သော။ အပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ အကြင်ရေအိုးကြီးသည်လည်းကောင်း။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိဒ္ဒေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးလုံးသော ရေအိုးကြီးတို့တွင်။) ကတ္ထ၊ အဘယ်အိုးဌ။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိက္ခိပေယ္ယ၊ ထည့်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိဘုကာမော၊ သော။ အသု၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ အပေါက်မရှိ။ အဟာရီ၊ မရှိ။ အပရိဟာရီ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုးဌ။ နိက္ခိပေယ္ယ၊ ထည့်ဆု၏။ တတ္ထ၊ ဌ။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ထည့်ပြီး၍။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်။ပ။ တတ္ထ၊ ဌ။ နိက္ခိပေယ္ယပိ၊ ထည့်မူလည်း ထည့်ရာ၏။ နောပိ နိက္ခိပေယ္ယ၊ မသည့်မူလည်း မသည့်ဆု။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အန္ဓမသော၊ အား၊ ဖြင့်။ ဘဒ္ဒကောဝနမ္ပိ၊ အိုးခွက်ဘဏ္ဍာဆေးရေမျှသည်သော်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊

၁။ မံဒ်ါ မံလေဏာ မံတာဏာ မံသရဏာပုဒ်တို့ဝယ် အညတ္ထသမာသ်ဌ ဒီပ, ဌလဏ, တာဏ, သရဏ ဟူသော ရိုရိုကွဲကပစ္စည်းကင်းသော နောက်ပုဒ်ကြောင့် အမှတုမှ သဒ္ဒါတို့ကို မ ံ တံ ပြု၏။ တံ မမည်ကြ၊ မောက် ၃-ကဏ္ဍ၊ ဂဇ-သုတ်ကြည့်။

လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏီ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ (အကြင်ဝေးနည်း မှီ၍ ပေးလေ၊ ဥပမာ, ဥပမေယျ ဟပ်ရုံသာထူး၏။)

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သခ်မေသုတ်

၃၆၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဘဂဝါ။ ပ။ အထ ခေါ၊ ဘဂဝါ။ အသီဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌ-သာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဂါမဏီ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ဘဂဝါ။ ပ။ အသီဗန္ဓကပုတ္တံ၊ သော။ ဂါမဏိ-ံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂါမဏီ၊ ကြီး။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ကသံ၊ အဘယ်သို့လျင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဘို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ နု ခေါတိ၊ ဟောပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ယော ကောစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်။ပါဏံ၊ (ပညတ်အားဖြင့်) သတ္တဝါ, (ပရမတ္ထအားဖြင့်) ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချုတတ်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်သို့ လားရလတ္တံ့။ နေရယိကော၊ ငရဲသို့လားရလတ္တံ့[1]။ ယော ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောဝေါဟာရကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ (ကတ္တာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္တာ၊ ၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန တေန၊ ထိုသို့မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်။ နိယတိတိ၊ (အပါယ်ငရဲသို့) ဆောင်အပ်၏"ဟု၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏီ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္တာ စ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္တာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန တေန၊ သည်။ နိယတိ၊ အပ်၏။ နာဠန္ဒပုတ္တသ၊ သော။ နိဂဏ္ဌသ၊ ၏။ ဝစနံ ယထာ၊ စကားကဲ့သို့ တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အာပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။

(တံ ကိ ံ မညသိ ဂါမဏီ-ပေးမြဲ။) ယော သော ပုရိသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ရတ္တိယာ ဝါ၊ ညဉ့်၌ဖြင်း။ ဒိဝသဿ ဝါ၊ နေ့၌ဖြင်း။ သမယာသမယံ၊ အခါဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။

၁။ အပါယ် ဂစ္ဆိဿန္တိတိ အာပါယိကော။ နိရယံ ဂစ္ဆိဿန္တိတိ နေရယိကော။(အံ-၆ ၂-စာမျက်နှာ-၂၃၃။) ရင်းအဋ္ဌကထာဗုဒ္ဓဃောသ်ကို ထောက်၍ ဤသုတ်လာ အာပါယိကော နေရယိကောတို့ဝယ် အပါယပုဒ် ကိုက ပစ္စည်း၊ နိရယပုဒ် ကိုကပစ္စည်း ဂစ္ဆိဿတိ တဒ္ဓိတ်ကြဲ၍ အပါယံ ဂစ္ဆိဿတီတိ အာပါယိကော၊ နိရယံ ဂစ္ဆိဿ-တီတိ နေရယိကော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

ဥပါဒါယ၊ စ့ဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စ့ာချလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင် အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စ့ာချ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင်အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါတေတိ၊ လျှင်စ့ာ မချ။ (တေသု၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါ, မသတ်သောအခါနှစ်ပါးတို့တွင်။) ကတမော သမယော၊ အဘယ်အခါသည်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် မျှားပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်။ ရတ္တိယာ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဒိဝသဿ ဝါ၊ ၌ရင်း။ သမယာသမယံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စ့ဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယံ၊ ၌။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၏။ သော သမယော၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါသည်။ အပ္ပတရော၊ အထူးသဖြင့် နည်း၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ၊ ၌။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါတေတိ၊ လျှင်စ့ာမချ။ သေ့ဝ သမယော၊ ထိုသူတပါးအသက်ကို မသတ်သောအခါသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် မျှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စ့ာ။ (ကတ္တာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စ့ာ။ (ကတ္တာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန တေန၊ သည်။ နီယတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ (တေ၊ သင်သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။) ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ အာပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နာဒ္ဓပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ ဝစနံ ယထာ၊ စကားကဲ့သို့တည်း။

(တံ ကိ ံ မညသိ ဂါမဏိ-စသော နောက်သုံးဝါကျ၌ ပါဏာတိပါတီအစား အဒိန္နာဒါယီ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ မုသာဝါဒီပုဒ်တို့ ဝင်လာသည်သာ ထူး၏။ အကြွင်း ဝါကျများကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ပ။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့"။ ဣတိ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဣတိ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ သာဝကေ၊ တပည့်သည်။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ထိုဆရာ၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို တပည့်အား။ "မယ္ဘဲ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ 'ယော ကောစိ၊ သည်။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့'။ ဣတိ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ရှိ၏။ မယာ၊ သည်။ အတိပါတော၊ လျှင်စ့ာချအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ သတ်အပ်သော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့သည်။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဣတိတလုံး အကြေကြ)။) ဒိဋ္ဌိ ံ၊ အယူကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဝါ၊ ယူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ ဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ ထိုအယူကို။ အပ္ပဋိ-နိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မစွန့်မူ၍။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။) နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ပ။ မယာ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိန္နံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ပ။ မယာ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအကျင့်ကို။ အာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းသည်။

အတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ပ။မယာ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သော စကားကို။ ဘဏ်တံ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ပ။ ဝေ၊ တူ။ (အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မေန၊ သည်။ အာဘတံ၊ ၍။)နိရယေ၊ ၌။နိက္ခိတ္တော၊ အပ်၏။

ဂါမဏီ၊ ကြီး။ ဣမ လောကေ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ (ဂုဏ်တော်အနက်မျှားကို စာပိုဒ် ၃၄-သက္ကသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမဟုတ်မျှားသောအကြောင်းဖြင့်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့ဆုံးမ၏။ ဝိဂရဟတိ၊အထူးသဖြင့်ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ "ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်လော့"။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။ ဝိဂရဟတိ၊ ၏။ "မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ကုန်လော့။" ဣတိ စ၊ လည်း။ အာဟ၊ မူ၏။ ဂါမဏီ ကြီး။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ၌။ သာဝကော၊ သည်။ အဘိပ္ပသန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေ၊ ထိုတပည့်သည်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာ-ယေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။ ဝိဂရဟတိ၊ ၏။ 'ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ကုန်လော့'။ ဣတိ စ၊ လည်း။ အာဟ၊ ၏။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ပါဏော ဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက်သော။ မယာ၊ သည်။ အတိပါတေဝ၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ တည်း။ ယာဝတကော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) မယာ၊ သည်။ တာဝတကော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ ကိုလည်း။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ယော အတိပါတေ၊ အကြင်မျှင်စွာချုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုလျှင်စွာခူခြင်းသည်" နု သုဒ္ဓ၊ မကောင်း။ တံ၊ သည်" နု သာဓု၊ မကောင်း။ အဟဿ်ဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ တေ ကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို။ အကတံ၊ မပြု အပ်သည်ကား။ နု ဘဝိဿတိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုတပည့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခ်ိယ၊ ဆင်ခြင်၍။ တဿ်ဝ ပါဏာတိပါတံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ အာယတိ' စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(အဒိန္နာဒါနံ, ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ, မုသာဝါဒံ စာပိုဒ်မျှား နည်းမှီး၍ပေးကြလေ၊ လိုင်မျှသာ ထူးသည်။)

သော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဘိဇ္ဈံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပ္ပ-ဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း, ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။

ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဗျာပါဒကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ ဖြောင့်မတ်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတဗျာပါဒေါ၊ ကင်းသောဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်၍။ အသမ္မူဠှော၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဿတော၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ မေတ္တာသဟ-ဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ သခ်ံမော၊ ခရွသင်းမှုတ်သောသူသည်။ အပ္ပကသိရေ-နော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရေပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ သိစေနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧवमेव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာယ၊ ပွါးစေအပ်သော။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ဆန္ဒကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဗျာပါဒမှလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဈာန်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုပြုအပ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ-ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ ဝ ဟြ၊ ထိုနေ့ပ အရှုပ်ကင်း၍။ နိ အဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ ဟ ဟြ၊ ထိုရှုပ အရှုပစျာန်၌။ နိ အဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ သည်။ (အကြင်းတူ၏ နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကုလသုတ်

ဥဒ်ဝ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ အရေ-အတွက်အားဖြင့်များသော။ ဝါ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒာ၊ နာဠန္ဒမြို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌။ (သုဒ်ကားနိပါတမတ္တ။)ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒာ၊ သည်။ ဒုဿ္ဘိက္ခာ[1]၊ ရခဲသောထမင်းရှိသည်။ ဒ္ဝီဟိ-တိကာ၊ အသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော, သေရပါကုန်အံ့လောဟူ၍ဖြစ်သော နှလုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်း ရှိသည်။ သေတဋ္ဌိကာ၊ ဖွေးဖွေးပြူသော လူရိုးရှိသည်[2]။ သလာကာဝုတ္တာ၊ နှုတ်(အရိုးတံ)မျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသည်[3]။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒဝုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

၁။ ဒုဿ္ဘိက္ခာတ် ဒုလ္လဘဘိက္ခာ၊ ၌။ဒုဋ္ဌု ဘိက္ခာ တ္ထောတိ ဒုဿ္ဘိက္ခာဟုပြု၊ ဗျာကရဏိဿ်းဆရာတို့အလို ဘိက္ခာနံ ဝိဂတာ ဣဒ္ဓိ ဒုဿ္ဘိက္ခာဟု အသချာအဗျယီဘောပြု။ ဒုဿ်ဖွဲ့ကဲ့ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

၂။ သေတာနိ အဋ္ဌိကာနိ တ္ထောတိ သေတဋ္ဌိကာ။၌။

၃။ သလာကမတ္တံ ဝုတ္တံ တ္ထောတိ သလာကာဝုတ္တာ။ ၌။

ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ နာဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဂါမဏီ၊ ကြီး။ ဟေ၊ လာလော့။ တုံ့၊ သည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ဒေါသကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်လေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပြစ်တင်သည်ရှိသော်။ တေ၊ အား။ 'အသိဟန္ဒကပုတ္တေန၊ သော။ ဂါမဏိနာ၊ သည်။ ဧဝံ မဟာဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒေါ၊ ကို။ အာရောပိတော-တိ၊ တင်အပ်၏'ဟူ၍။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတိတိ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ သော။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟေ၊ လော့။ တုံ့၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကမျှားလှစ္စာသော အကြောင်းဖြင့်။ ကုလာနံ၊ အမျိုးလေးပါးတို့အား။ အနုဒ္ဒယံ၊ အစဉ်ချင့်ခြင်းကို။ (ဒယာတိ မေတ္တာပိ ဝုစ္စတိ ကရုဏာပိ။ သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ စာမျက်နှာ ၁၄၂။)ဝဏ္ဏေတိ နုနု၊ ချီးမွမ်းပြောဆို သည် မဟုတ်ပါလော။ အနုရက္ခံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ နုနု၊ ချီးမွမ်းပြောဆို သည် မဟုတ်ပါလော။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ (ကပ ကရုဏာယံ သဒ္ဒနီတိ ဓာတု မာလာ ၁၂၀။) ဝဏ္ဏေတိ နုနုတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဧवံ၊ ဤသို့။ (တယာ၊ သည်။) ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ "ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧवံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ထားမေးမြန်းအပ်သည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ကုလာနံ၊ တို့အား။ အနုဒ္ဒယံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုတော်မူ၏။ပ။ ဝဏ္ဏေဘိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ သစေ ဗျာကရောတိ။ အကယ်၍ပြောဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧवံ၊ သော်။) တမေနံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ တုံ့၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အထ၊ ထိုသို့ချီးမွမ်းပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုဿီကေ၊ ရခဲသော ထမင်းရှိသောအခါ၌။ ဟိတိကေ၊ အသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော, သေရပါကုန်အံ့လော ဟူ၍ဖြစ်သော နှစ်လုံးနှစ်ခွဖြင့်ခြင်းရှိသော အခါ၌။ သေတဋ္ဌိကေ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော လူရိုးရှိသောအခါ၌။ သလာကာဝုတ္တေ၊ နှုတ်မျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသောအခါ၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ စာရိကံ၊ ကို။ စရတိ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥစ္စော်ဒယ၊ ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ ကုလာနံ၊ တို့၏။ အနယာယ၊ အဓိုးအပါးမရှိခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥပယာတာယ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နောတိ၊ ကျင့်တော်မူ၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုလေလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊ နှစ်ဘက်သောအစွန်းရှိသော။ ဣမံ ပဉှံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ ထွေးအန်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခေါတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့။ ဩဂိလိတုံ၊ မျိုသိပ်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခေါတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အသိဟန္ဒကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ နာဌပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ပ။ ဝဏ္ဏေတိ နန္ဒ၊ ချီးမွမ်း ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။ အနုရာဓ်၊ ကို။ ဝဏ္ဏေဘိ နန္ဒ၊ လော။ အနုကမ္ပံ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ နန္ဒ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး၊ ဝေ၊ ဤ သို့သင်လျှောက်သည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည် ။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ဘော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရား သည်၊ ဣဒေတာ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာထက်၌။ ယံ ကုလံ၊ အကြင်အမျိုးကို၊အနုဿရामိ၊အစဉ်အဆက်မမှတ်တော်မူ၏။(တတြ၊ ထိုသို့အဆက်မမှတ်တော်မူသော အခါ၌)၊ ပဏ္ဏဘိဘ္ဘာနုပ္ပဒါနမဒတ္တန၊ ကျက်ပြုံးသောဆွမ်းကိုခံယူကာမျှဖြင့်။ဥပဟတပုဗ္ဗံ၊ ကပ်၍ ဖျက်ဆီးအပ်ဘူးသော။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ (တံ)ကုလံ၊ အမျိုးကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ သိမြင်ဘော် မမူ။ အဆ ခေါ၊ စင်စင်သော်ကား။ အစ္ဆာနိ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟဒ္ဓနာနိ၊ မြေ့ဲ့ မြှုပ်သား များသောဥစ္စာရှိကုန်သော။မဟာဘောဂါနိ၊ရွှေခွက်ငွေခွက်အစရှိသော များသောအသုံးအဆောင် ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇာတရူပရဇတာနိ၊ မြေ့ဲ့မမြှုပ် ပြင်မှာဆုပ်၍ထားအပ်သော များသောရွှေငွေ ရှိကုန်သော။ပဟူဝိတ္တူပကရဏာနိ၊အထူးထူး အပြားပြား များစွာသောရွှေတန်ဆာ ရွှေခွက် ငွေခွက်စသော နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းရှိကုန်သော။ ပဟူဓနဓညာနိ၊ များစွာသော ဥစ္စာ စပါးရှိကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊အကြင်အမျိုးဟူသည်။(သန္တိ၊ကုန်၏။)သဗ္ဗာန်၊ ပေ်သိမ်း ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ စေဝ၊ ဒါနဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်သည် လည်း။(ဟောန္တိ၊ကုန်၏။)သစ္စသမ္ဘူတာနိ စ၊သစ္စာဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သည်လည်း။(ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)သာမညသမ္ဘူတာနိ စ၊ (သစ္စာမှတပါးသော)သီလဖြင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန် သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တနှည်းကား—တာနိ၊ ထို အမျိုးတို့ကို။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ စေဝ၊ ဒါနသည် ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။(ဟောန္တိ၊ကုန်၏။)သစ္စသမ္ဘူတာနိ စ၊သစ္စာသည်ကောင်း စွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)သာမညသမ္ဘူတာနိ စ၊ (သစ္စာမှတပါးသော) သီလသည် ကောင်းစွာဖြင့်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂါဝေ၊ ကြီး။ ကုလာနိ၊ တို့၏။ဥပဿာတားယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဟောတူ၊ တို့သည်။ အဠ၊ တို့တည်း။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ အဠ၊ တို့တည်း။ ရာဇတော ဝါ၊ ဧင်းကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဿာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စောရတော ဝါ၊ ခိုးသူကြောင့်လည်း။ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဿာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဿာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကတော ဝါ၊ ရေကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဿာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဟိတံ ဝါ၊ မြေ့ဲ့မြှုပ်သားအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏။ ဒုပ္ပယုတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့ သည်လည်း။ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ တို့ကို။ ဝိကိရတိ၊ ဖရိဖရဲဖြန့်ကြဲ၏။ ဝိဓမတိ၊ မှုတ်လွင့်သကဲ့သို့ ဖျက်ဆီး၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်စီး စေ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ သော ကုလင်္ဂါရော ဝါ၊ ထိုအမျိုး၏ မီးကျီးခဲကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးတတ်သော မျိုးဖျက်သည်မူလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။(ဤ၌ ကုလင်္ဂါရောတိ ဟု ဣတိသဒ္ဒါနှင့် ရှိသည်ကား ကောင်းအံ့မထင်။)အနိစ္စတာ ယေ ဝ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်(ပျက်စီးခြင်း)သည်ပင်လျှင်။ အဠမိ၊ ရစ်ခု မြောက်သောအကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဝေါ်မူ၏။ ဂါဝေ၊ ကြီး။ ကုလာနံ၊ တို့၏။ ဥပဿာတားယ၊ ပျက်စီးခြင်းအကျိုးငှါ။ ဟောတူ၊တို့သည်။ ဣမေ ခေါ အဠ၊ ဤ၄မ်ပါးတို့ပင်တည်း။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ အဠ၊ တည်း။ ဂါဝေ၊ ကြီး။ အဠသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဟောတူသု၊ တို့သည်။ အဠသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ပစ္စယေသု၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်

လတ်သော်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ပဋိပန္နောတိ၊ကျင့်တော်မူ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ ဝါစံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္စာ၊ မစွန့်မူ၍။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တောဝ ယသာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ (အတ္တနောဝါ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာဘတံ၊ ၍။) နိရယေ၊ ဝဋ်၌။ နိက္ခိတ္တောဝ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ကို ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မဏိစူဠကသုတ်

ဥဒ္ဒေ၂။ ဧကံ၊ သေား။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နှက်တို့အား အစာပေး၍ ကျေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရာဇန္တေပုရေ၊ မင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌။ ရာဇပရိသာယ၊ မင်း၏ ပရိသတ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သောသူတို့၏။ "သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ သာကိုဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ၊ ခံယူကုန်၏"ဟူသော။ အယံ အန္တရာ-ကထာ၊ ဤမင်းမှူကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကြားခံဖြစ်သော ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မဏိစူဠကော၊ မဏိစူဠကအမည်ရှိသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ တဿ ပရိသာယံ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဤ။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ "အယ္ယော၊ အရှင်တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာ ဘဝစုတ္ထ၊ မပြောဆိုကြကုန်လင့်။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဇာတရူပရဇဟံ၊ သည်။ နာ ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ နာ သာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ပ။ နပ္ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ မခံယူကုန်။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ၊ ချထားအပ်သော ပတ္တမြား ရွှေရှိကုန်၏။ အပေတဇာတရူပရဇတာတိ၊ ကင်းပြီးသော ရွှေ ငွေရှိကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ သညာပေဘုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ ခေါ၊ ၌။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒ ရာဇန္တေပုရေ၊ ဤမင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ၊ ကုန်၏'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ 'အယ္ယော၊ တို့။ပ။ အပေဘဇာတရူပရဇတာတိ၊ ကုန်၏'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ သညာပေဘုံ၊ ငှါ။ အသက္ခိံ ခေါ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏

လော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခာမိ၊ စွပ်လည်း မစွပ်ဝဲပါ၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အဘူဖြစ်သောစကားကို ?။ ဗျာကရောမိ၊ ပြောဆိုပါ၏လော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည် ?။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်းမခဏောက်ပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ မေ၊ သည်။ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝတ္ထုမာန်သိဝိဘတ်တည်း။) မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခသိ၊ စွပ်လည်းမစွပ်ဝဲပါ။ မေ ဿ စ၊ ၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောသိ၊ ၏။ပ။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်ပေ၏။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဧဘတ္ဌပရဧတံ၊ သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ပ။ အပေဘဧဘတ္ဌပရဧဘာ၊ ကင်းပြီးသော ရှေ့ဌေ့ရှိကုန်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဘတ္ဌပရဧတံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဠု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ယဿ၊ အား။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (တဿ၊ အား။ ဧဘတ္ဌပရဧတမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ?) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘော်၊ ဤငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို အပ်ခြင်းကို။ “အသမဏာခမ္မော၊ ရဟန်းမဟုတ်သူတို့၏ အကျင့်မည်၏။ အသက္ကပုတ္တိယခမ္မောတိ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်ခသာသူတို့၏ အကျင့် မည်၏”ဟူ၍။ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဒေဝိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “တိဏဘ္ဘိ-ကေန၊ မြက်ဖြင့်အလိုရှိခသော ရဟန်းသည်။ တိဏံ၊ ကျောင်းကိုမိုးသောမြက်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးထိုက်၏။ ဒါရုဘ္ဘိကေန၊ သစ်ဖြင့်အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ဒါရု၊ သစ်ကို။ ပရိယေသိဘဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။ သကဋဘ္ဘိကေန၊ လှည်းဖြင့်အလိုရှိခသော ရဟန်းသည်။ သကဋံ၊ လှည်းကို။ ပရိယေသိ-

---

၁။ ဤအနက်ကျမ်းကား ဓမ္မဿ စ၊ နုခမ်္ဘ ဗျာကရောန္တိတိ ဣတ္ထ ဓမ္မော နာမ ကထိတကထာ၊ အနုဓမ္မော နာမ ကထိတဿ ပဋိကထနံ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်တိုက စာပိုဒ် ၅-အရ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဝါဒါနုဝါဒါတိ ဘဂဝတာ ဝုတ္တဝါဒဿ အနုဝါဒေါ။ “ဝါဒါနုပါတော”တိပိ ပါဌော၊ သတ္ထုဝါဒဿ အနုပါတော အနုဟတနံ၊ အနုဂမနန္တိ အတ္ထော။ ဤမည်သော ပါဌ် အနုဂတော ဝါဒေါ ဝါဒါယ ပိပိတော ဟောတိ။ (သံ-၂ ၂-မျက်နှာ-၂ ၈) အသက်ပါ အဋ္ဌကထာဒုတိယကိုထောက်၍ ဝါဒါနုဝါဒါ ဝါဒါနုပါတော ဟူ၍ ရှေးအဆက်သက်ကပင် ပါဌ်ကဲ့သာဒုကြောင်း သိရသည်။ အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင် ပါဌ်ကိုခံယူ၍ ဖွင့်ခဲ့ရကား၊ နှစ်ခုလုံးပင် သင့်သည်သည်းဖြင်ပေသည်။ ဒီဋီကာ-ပါဌ်ခတော် သမ္ပသာဒနီ ဝုတ်၌ ဝါဒါနုဝါဒါ ဟူ၍ရင်း တိကဂိုဏ်ရှိ ပါဌ်ဖြင့် စာပိုဒ် ၄-၌ ဝါဒါနုပါတော ဟူ၍ရင်း ဝတ္ထုကဏ်ရှိ ပါဌ်ဖြင့် စာပိုဒ် ၄-၌ ဝါဒါနုပါတော ဟူ၍ရင်း ဧကုတ္တရပါဌ်ဖြင့် စာပိုဒ် ၅-ဇိုတကသုတ်၌ ဝါဒါနုဝါဒေါ ဟူ၍ရင်း ရှိကြ၏။

၃။ တဿပိ ဧဘတ္ဌပရဧတံ ကပ္ပတိ-ဟူသော နိယတဝါကျကား သျှာ-ကံ-မှတ်၌ ရှိသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ရှိသင့်၏။ ထို့ကြောင့် ထည့်၍ပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အဋ္ဌကထာ၌ ဧကံသေနေတန္တိ တော် ပဋ္ဌာကာမဂုဏ-ကပ္ပနံ-ဟု ဖွင့်သော ဧတံပုဗ္ဗဘာဂေ ကြောင့်လျှင် ယဿ ပဋ္ဌကာမဂုဏာ ကပ္ပန္တိ၊ တဿပိ ဧဘတ္ဌပရဧတံ ကပ္ပတိ ဟူ၍ ရှိသော အပြန်ဝါကျကျမ်းပင် မရှိသင့်။ ယဿ ခေါ ဂါမဏိ ဧဘတ္ဌပရဧတံ ကပ္ပတိ၊ ပဋ္ဌပိ တဿ ကာမဂုဏာ ကပ္ပန္တိ-ဟူ၍ ရှိသင့်၏။ ထိုနိယတဝါကျကိုပင် အဋ္ဌကထာ၌ တော်-အရ အခွဲ့ဖြစ်ခဲ့၏။

တဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။ ပုရိသတ္ထိကေန၊ လက်သမားယောကျ်ားဖြင့်အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ပုရိသော၊ လက်သမားယောကျ်ားကို၊ ပရိယေသိတမ္ပေါတိ၊ ရှာမှီးထိုက်၏"ဟူ၍။ (ဤနေရာ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ရှိသင့်၍ ထည့်ပေးလိုက်၏။)ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ "ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဇာဟရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေ ကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာထိုက်၏။ ပရိယေသိတမ္ပဿ၊ ရှာမှီးထိုက်၏"ဟူ၍။ နု တေ၀ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (တုသဒ္ဒါ ဧ၀သဒ္ဒါ အနက် မရှိ။ဌ။) ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဘဒ္ဒကသုတ်

ဥဗ္ဘဋ္ဌ။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လေသု၊ မလ္လတိုင်းတို့၌။ ဥရုဝေလ-ကပ္ပံ နာမ၊ ဥရုဝေလကပ္ပအမည်ရှိသော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဒ္ဒကော၊ ဘဒ္ဒကအမည်ရှိ သော။ ဂါ၊ဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ပ။ ဘဒ္ဒကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာ၀ု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဒုက္ခဿ၊ ၎င်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ချုပ်ချာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလေ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တေ၊ သင်အား။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟူ၍။ စေ ဒေသေယျ၊ အကယ်၍ဟောကြားအံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ တေ၊ သင်အား။ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမတိ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ "အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဘ၀ိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ စေ ဒေသေယျ၊ အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌လည်း။ တေ၊ အား။ ကခ်ါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိမတိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဂါ၊ဏိ၊ ကြီး။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဣဒေ၀၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဧတ္ထေ၀၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တေ၊ သင်အား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ လော့။ သာ၀ုကံ၊ စွာ၊ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဘဒ္ဒကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

(တံ ကိ ံ မညသိ ဂါမဏိပေးမြဲ။)ယေသံ၊အကြင်သူတို့ကို။ ဝနေ ဝါ၊ သတ်ခြင်း(ညှဉ်းဆဲခြင်း) ကြောင့်ရင်း။ဗန္ဓနေန ဝါ၊နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကြောင့်ရင်း။ဇာနိယာ ဝါ၊ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ (ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်း စသည်ဖြင့်)ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်ရင်း။ သောက ပရိဒေ၀ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်း, ကိုယ်၏ ဆင် ရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ တေ၊ အား။ ဥပဂေ္ဂယျုံ၊ ပြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ

မနုဿာ၊ ထိုလူဘို့သည်။ တေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဥရုဝေလကပ္ပ နိဂုမ်းဌ်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တ၊ ရား။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဌ်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ၊ အား။ နုပဇ္ဇေယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဌ်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥရုဝေလကပ္ပိယာနံ၊ ဥရုဝေလ-ကပ္ပနိဂုမ်းဌ်နေကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ၊ အား။ ဥပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥရုဝေလကပ္ပိယာနံ၊ ကုန်သော။ ယေသံ မနုဿာနံ၊ တို့ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ ကြောင့်ဝုင်း။ပ။ မေ၊ အား။ ဥပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့ဌ်။ မေ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာဘယ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အားကြီးသောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ အဘို့တပါးကို ဆိုဦးအုံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နုပဇ္ဇေယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တေသု၊ တို့ဌ်။ မေ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တုံ၊ သင်သည်။ (နေဟိဌ်စပ်။) ဒီဌေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သော။ ဝိဒိတေန၊ ပညာဖြင့်သိအပ်သော။ အကာလိကေန ပတ္တေန၊ ကာလမခြားသဖြင့် ရောက်အပ်သော။ ပရိယောဂါဠှေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြဲမြံစွာယူအပ်သော။ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရား ဖြင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ်ကာလ အနာဂတ်ကာလဌ်။ နယံ၊ နည်းကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါ၊ လော့။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဥပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဌ်။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ဆန္ဒလျှင် အရင်းမူလရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ မူလံ၊ အရင်းမူလမည်၏။ ဟိ၊ ဆက်ရှုဆိုဦးအုံ့။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလဌ်လည်း။ ဥပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ သည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစ။ ဘန္တေ၊ ရား။ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ သည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ၏။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလန္တိ၊ မည်၏" ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘဒန္တ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်ခံတော်အား။(အဋ္ဌိဌ်စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ကုမာရောဌ်စပ်။) စိရ-ဝါသီ နာမ၊ စိရဝါသီအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သော၊ ထို သတ္တိသားသည်။) ဗဟိအာဝသထေ၊ မြို့၏အပ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။[1] ဘန္တေ၊ ရား။ သော

၁။ ဗဟိအာဝသထေ ပဋိဝသတိတိ ဗဟိနဂရေ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တော ဝသတိ။ ဌ။ ဤလက်ရှိ အဌကထာဖွင့်အလို အာဝသထသဒ္ဒါ မြို့ဟာဖြစ်သည်၊ အဘိဓာန်တို့ဌ်ကား မတွေ့၊ အဌကထာဌ် ဗဟိနဂရေဖြင့် ဗဟိကိုဖွင့်သည်၊ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တော ဝသတိဖြင့် အာဝေသနေ ပဋိဝသတိကို ဖွင့်သည်ဟုယူ၍၊ ဗဟိ၊ မြို့၏ အပဌ်။ အာဝေသနေ၊ အဘတ်ပညာသင်ရာကျောင်းဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏ဟု အနက်ပေးလျှင် အာဝသထေ၏ အဆုံးဌ် အာဝေသနေဟု ရှိသင့်၏။ ဗဟိအာဝါသနေ, ဗဟိအာဝါသကေ, ဗဟိအာဝါသထေ-ဟူသော မူကွဲများ တွင်လည်း ပည်သည့်ပါဌ် မှန်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။

ခွါဟံ၊ ထိုတဟည့်တော်သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားကို။ "ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ စိရဝါသိ'၊ သော။ ကုမာရံ၊ ကို။ ဇာနာဟိတိ၊ သိစေပါလော့"ဟု၍။ (ဝတ္ထု၊ ပြောဆို၍။) ဥယျောဇေဒိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သော ပုရိသော၊ သည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ (တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။) တဿ ဝေ၊ ထိုတဟည့်တော်အား။ "စိရဝါသိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ မာဟော အာဗာဓယိတ္ထာတိ၊ မနှိပ်စက်ပါစေကုန်လင့်" ဟု၍။ အညဇ္ဇတ္ထံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတေဝ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

(တံ ကိ'မညသိ ဂါမဏိပေးမြဲ။) စိရဝါသိ'ဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝေနေ ဝါ၊ (တစုံတယောက်သောသူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ပ။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ပြုံကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ ၏။ စိရဝါသိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝေနေ ဝါ၊ (တစုံတယောက်သော သူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ပ။ ဂရဟာယ၊ (ဦးစွန်းငါးခုဆုံးခြင်းစသည်ဖြင့်) ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်ရင်း။ (မေ၊ ၏။) ဇီဝိတသေပိ၊ အသက်၏လည်း။ အညဇ္ဇတ္ထံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာ-သာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ ကိ' ပန နုပဇ္ဇိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

(ဟံ ကိ'မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ယဒါ၊ အကြင်အခါ။ တေ၊ သင်သည်။ စိရဝါသိမာတာ၊ စိရဝါသိမည်သော သတ္တိသား၏ အမိကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဿုတာ၊ မကြားအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တဒါ၊ ဌ။) တေ၊ အား။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ဌ။ ဆန္ဒော ဝါ၊ အာသနည်းသောရာဂသည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည်ရင်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ ဒဿနံ ဝါ၊ မြင်ခြင်းကိုရင်း။ သဝနံ ဝါ၊ ကြားခြင်းကိုရင်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ တေ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ဌ။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

(တံ ကိ'မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ၊) စိရဝါသိမာတုယာ၊ ကို။ ဝေနေ ဝါ၊ (တစုံတယောက်သော သူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဗန္ဓနေန ဝါ၊ ရင်း။ ဇာနိယာ ဝါ၊ ရင်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ရင်း။ တေ၊ အား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ကို။ပ။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ရင်း။ မေ၊ အား။ ဇီဝိတသေပိ၊ အသက်၏လည်း။ အညဇ္ဇတ္ထံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ မေ၊ အား။ပ။ ကိ' ပန နုပဇ္ဇိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲရှိပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်ဖွဲ့စပ်။)

ကောဃသမ်၊ တဆုံတခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ရာသီယသုတ်

၃၆၄။ အာသ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာသီယော၊ ရာသီယအမည်ရှိသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ 'သမဏော ဂေါတ-မော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို။ ဂရုဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပဿိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသော။ လူခဇီဝိံ၊ ခေါင်းပါး(ကြမ်းတန်း)သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူကို။ ဂေါ်သေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဥပဂ္ဂေါသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏' ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဥပဂ္ဂေါသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏' ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဘဝန္တ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုဿာဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်လည်းမစွပ်စွဲပါကုန်၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော တရား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အတူဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ပြောဆိုပါကုန်၏လော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒ'နုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ပါသလော"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေ တေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ နစ(ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ စ၊ စွပ်စွဲလည်းစွပ်စွဲကုန်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ အန္တာ၊ ဤအယုတ်တရားအစုတို့ကို။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲထိုက်ကုန်။ ဟ'နော၊ ယုတ်သော။ ဂမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စည်းပွါးချမ်းသာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ်သော။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အဖန်တလဲလဲ ခံစားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယော စာယံ (အန္တော)၊အကြင်အဖို့သည်ရင်း။ဒုက္ခော၊ ဆူးငြောင့်ကို မှီ၍ အိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော။ အနရိယော၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ မိမိကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေတတ်သော။ ယော စာယံ (အန္တော)၊ အကြင်အဖို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧတေ(တေ) ဥဘော အန္တေ၊ ထိုအယုတ်ဘရားနှစ်ပါးအဖို့တို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ (သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သော) ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ (နှစ်ပါးသော တရားအဖို့တို့၏) အလယ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသောသူတို့သည် ကျင့်အပ်သောအကျင့်သည်။ဥပသမာယ၊ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။

သမ္ဘောဓဝယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုကောင်းစွာသိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တထာဂတေန၊ သည်။ပ။သော ပဋိပဒါ၊သည်ကိုကတမာစ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်ပင်လျှင်တည်း။ သေယျထိဒံ။ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မဂ်တရားဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းဌာန်း။ပ။ သမ္မာသမာधि၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းဌာန်းတည်း။ဂါမဏိ၊ကြီး။တထာဂတေန၊ သည်။ပ။ ဉာဏကရဏီ၊ သော။ အယံ ခေါ သော မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ ငှါ။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး၊ လောကသို့၊ သတ္တလောကဌ်။ ကာမဘောဂီနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနော၊ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်သော။ကေစိ၊ အချို့သောသူသည်။ အဓမ္မေန၊ တရား.မဟုတ်သောအမှုဖြင့်။ သာဟသေန၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယသိတ္မာ၊ ရှာမှီး၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နဿုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ နပိဏေတိ၊ မပြည့်ဖြိုးစေ။ နသံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသော သူဘေးတို့အား မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ဣဓ၊ ကာမဘောဂီ၊ သော။ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပိဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏။ နသံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသောသူဘေးတို့အားမဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပန၊ ပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။သံဝိဘဇတိ၊အဆွေခင်ပွန်းစသောသူတပါးတို့အားဝေဖန်၏။ ပုညာနိ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(၁-၂၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစိ၊ ပန၊ အချို့သော သူသည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ တရားသောအမှု မတရားသောအမှုဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုသောအမှုဖြင့်ရင်း။အသာဟသေနပိ၊နိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်ရင်း။ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယသတိ၊၏။ ဓမ္မာဓမ္မေန ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ရင်း။ ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယေသိတ္မာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နသုခေတိ၊ စေ။ နပိဏေတိ၊ စေ။ နသံဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစိ၊ ပန၊ သည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ ရင်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ပ။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစိ၊ ပန၊ ကား။ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (၄-၅-၆)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစိ၊ ပန၊ ကား။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သောအမှုဖြင့်။ အသာဟသေန၊ နိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အသာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသိတ္မာ၊ ၍။ပ။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစိ၊ ပန၊ ကား။ပ။

အတ္တာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ၏။ ပီဏေတိ၊ ၏။ နိ သံဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နိ ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဒ၊ ၌။ပ။ သံဝိဘဇတိ၊ ၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တေ စ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဂဓိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ [1]။ မုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသောတဏှာဖြင့် ဇွေဝေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ [2]။ အဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာဖြင့် လွန်စွာသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အာမိသ၌ အလွန်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ [3]။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ [4]။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဒ၊ ၌။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ဧကစ္စော ပန၊ ကား၊ပ။ ကရောတိ၊ ၏။ တေ စ ဘောဂေ၊ တို့ကိုလည်း။ အဂဓိတော၊ တဏှာဖြင့် တပ်မက်မောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသော တဏှာဖြင့် ဇွေဝေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာဖြင့် လွန်စွာ မသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အာမိသ၌ အလွန်ကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ (၂-ဂ-ဇ)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုကိုးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယဒယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ပ။ နိ ကရေ့တိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော ကဲ့ရဲ့အပ်ပါသနည်း။ အဓမ္မေန၊ သော။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိတိ၊ ရှာမှီးသည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နိ သုခေတိ၊ စေ။ နိ ပီဏေတိတိ၊ စေဟူသော။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ နိ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နိ ကရေ့တိတိ၊ မပြုဟူသော။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယဒယံ၊ သည်။ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏။ နိ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နိ ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ နည်း။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိတိ၊ သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ နိ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။

---

[1]။ ဂဓိတောတိ ဂေဓောတော။ ဒီ-ဋ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။

[2]။ မုစ္ဆိတောတိ ဗလဝတဏှာယ မုစ္ဆိတော သံမုဋ္ဌဿတိ ဟုတ္တာ။

[3]။ အဇ္ဈောပန္နောတိ အာမိသေ အဘိသင်္ဂေါ။ ဒီ-ဋ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။ အဒ္ဓါသန္နာတိ တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠှာ၊ မ-ဋ ၂၊ စာမျက်နှာ-၉၇။

[4]။ အနိဿရဏပညောတိ နိဿရဏံ ဝုစ္စတိ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံ၊ တေန ဝိရဟိတာ၊ မ-ဋ ၂၊ စာမျက်နှာ-၉၇။

နဲ့ ကရောတိတိ၊ မပ္ပြုဟူသော။ ဒုတိယေန၊ သော။ ဤမိန္နာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ကတမေန၊ သော။ ဧကေန၊ တခုသော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ နည်း။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ စေ၏။ ပီဏေတိတိ၊ စေသည်ဟူသော။ ဧကေန၊ သော။ ဤမိန္နာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ ၏။ ဧကေန၊ သော။ ဤမိန္နာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ ၏။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ပ။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊၏။ (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၄)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ မှောဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၅)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့ဘွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၆)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အသာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၇)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းပှီး၍ ပေးလေ။) (၈)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၉)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယှာယံ၊ သည်။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဤ ်မဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ (၁၀)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ လောကသ္မိ ်၊ သတ္တလောကဌ်။ တပသိနော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော။ လူခစီဝိနော၊ ခေါင်းပါး(ကြမ်းတန်း)သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ဤမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဤ၊ ဤ လောကဌ်။ တပသိ၊ သော။ လူခစီဝိ၊ သော။ ကေစိ၊ အချို့သောသူသည်။ "ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရား၊ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယ္ယံ၊ ရခြားအံ့လည်းမသိ။ မနုဿမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာ၏

အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော စျာန် မဂ် ဖိုလ်တရားကို။ အပ္ပေဝ နာမ သစ္စိကရေယျန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြောအံ့သည်းမသ်''ဟူ၍။ သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ)၊ သဒ္ဓါ ယုံကြည်သဖြင့် [1]။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်၏။ ပရိတာပေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူပန်စေတတ်၏။ ကုသလဿ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ နိ သစ္ဆိ-ကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြု။ (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ သည်ကား။ပ။ ကုသလံ ဟိ ခေါ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင်။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ နိ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြု။ (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ပ။ ကုသလဿ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တတ္ထ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ ယွာယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတ္ထ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အာတာပေတိ၊ စေ၏။ ပရိတာပေတိတိ၊ စေတတ်သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ကုသလဿ ဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိတိ၊ မရဟူသော။ ဒုတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ-ဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ နိ သစ္ဆိကရောတိတိ၊ မပြုဟူသော။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ-ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတ္ထ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ (၄)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဒွီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။(အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယှော၊ အပ်၏။ ဒွီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေး လေ။) (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သန္ဓိဋ္ဌိကာ၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်အပ်ကုန်သော။ အကာလိကာ၊ အခါမလင့် အရိယ ဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်ကုန်သော။ ဧဟိပဿိကာ၊ လာလော့ရှုလော့ဟူသော အစီ အရင်ကို ခံထိုက်ကုန်သော။ ဩပနေယျိကာ၊ ကပ်၍ဆောင်ထိုက်ကုန်သော။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ခံစားအပ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနာ၊ အကြွင်း

---

[1] မူလပဏ္ဏာသပါဠိ စာပိုဒ် ၃၄-ဘယဘေရဝသုတ်၌ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ စသည်ဖြင့် ရှိသောပါဠိ၊ သဒ္ဓါတိ သဒ္ဓါယ ဟုရှိသော အဋ္ဌကထာ တို့နှင့်အညီပင်တည်း။

မရှိသော ကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းတို့သည်[1]။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ရတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်ဘတ်သော။ ယံ (ယော)၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂါဓိကရဏော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တ-ဗျာပဗာဓယပိ၊ မိမိကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ပရဗျာပဗာဓ-ယပိ၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာပဗာဓယပိ၊ မိမိ, သူတပါးနှစ်ဦးသား၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ရာဂေ၊ ရာဂကို။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တဗျာပဗာဓယ၊ ငှါ။ နေဝ စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ ပရဗျာပဗာဓယ၊ ငှါ။ နေ စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ ဥဘယဗျာပဗာဓယ၊ ငှါ။ နေ စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ အကြင်းမရှိသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမည်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ ဒေါသာဓိကရဏော၊ ဒေါသတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) ဒေါသေ၊ ဒေါသကို။ ပဟီနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ မည်၏။ မုဠှော၊ မောဟဖြင့်တွေဝေသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ မောဟာဓိကရဏော၊ မောဟတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) မောဟေ၊ ကို။ ပဟီနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ မည်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သန္နိဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ နိဗ္ဗာန၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေါ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ သော်။) ရာသိယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-ပါဋလိယသုတ်

ဥ၆၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယတိုင်းတို့၌။ ဥတ္တရဏ် နာမ၊ ဥတ္တရမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဋလိယော၊ ပါဋလိယအမည်ရှိသော။ ဂါ၊ဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ လှည့်ပတ်ပြားယောင်းခြင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏'ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ 'သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏'ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ တို့သည်။ပ။ နု စ အာဂစ္ဆတိ၊ လော။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုဿာစိကၠိတုကာမာတိ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါ အလိုမရှိပါကုန်" ဟူသော။ ဇေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေ တေ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ သည်လည်းမည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ နု စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်။

---

[1] တိသော သန္နိဋ္ဌိကာ နိဗ္ဗာနတိ ဣတ္ထေ ကောပိ မဂ္ဂေါ တိဏ္ဏံ ကိလေသာနံ နိဗ္ဗာဏတာယ တိသော နိဗ္ဗာနတိ ဝုတ္တောတိ။ ဋီ။ အဒိုယမဂ္ဂေန နိသေသကိလေသာနံ ပဇဟနာ နိဗ္ဗာန။ ဋီ။

ဓမ္မသ ၀ ၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နု ၀ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏" ဟူသော။ သစ္စံယေव၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ နု သဒ္ဒဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ "ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝီတိ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းတတ်သော မာယာရှိသူ"ဟူသော။ သစ္စံယေव၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ နု သဒ္ဒ-ဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မာယာဝီတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ နု ခေါ၊ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်း သာလျှင်။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။ တထေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘော္ဘ၊ ဤအရာ၌။ တညေव၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ မေးဦးအံ့။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။

(တံ ကိ" မည္ဟသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) တံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ လမ္ဗ-စူလကေ၊ လမ္ဗစူဠဂအမည်ရှိကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ သူခစားတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဗစူဠကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ပ။ လမ္ဗစူဠကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့အား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယေ ၀ စောရာ၊ အကြင်ခိုးသူတို့ သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဓေတုံ ၀၊ တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယာနိ ၀ ဒွေတေယျာနိ၊ အကြင်ကမန်သည်တို့၏ အမှုတို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာနိ၊ တို့ကို။ ဝဟာတုံ ၀၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဗစူဠကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ တေဒတ္ထိယာ၊ ဤခိုးသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုး တမန်သည်တို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊၏။ပ။ တုံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ သီလဝန္တော ဝါ၊ သီလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဿီလော ဝါ၊ သီလမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ လမ္ဗစူဠကေ၊ ကုန်ခသော။ ဘေ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သော။ လမ္ဗစူဠကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ! တို့ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ လောကေ၊ လောကတွင်။ ဒုဿီလာ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ ယေ ၀ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဗစူဠကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါး(တဘို့တစု)အပါ အဝင်ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ကြီး။ ယော၊ သည်။(နုခေါကား နိပါတမတ္တာ။)"ပါဠလိ-ယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ လမ္ဗစူဠကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပါဠလိယော၊ သော။

ဂါမဏိ၊ သည်လည်း။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ။ ပါးဝမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။ (ဝေ၊ သို့။) ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယ္ယ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ဆုသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဘစ္ဆကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ (တပည့်တော်မှ)တပါးတခြားတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏) အဟံ၊ သည်။ အညော၊ (လမ္ဘစ္ဆကသူခစားတို့မှ)တပါးတခြားသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ကောလိ-ယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဘစ္ဆကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ အညထာဝမ္မာ၊ တပါးသောအခြင်း အဆုအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိကုန်၏။ (ထာ-ပစ္စည်း အနက်မဲ့။) အဟံ၊ သည်။ အညထာဝမ္မော၊ တပါးသော အခြင်းအဆုအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘော ရှိသည်။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိသည်။ (ထာ-ပစ္စည်းအနက်မဲ့ပင်။) အသို့၊ ဖြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ ဟိ၊ သင်သည်သာလျှင်။ "ပါဠလိယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ပ။ ဧဝနာတိ၊ သိ၏။ ပါဠလိယော၊ သော။ ဂါ။ဏိ၊ သည်။ နု စ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ဝါ၊ သီလလည်းရှိ၏။ နု စ ပါပဝမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောတရားလည်းမရှိ"ဟူ၍။ လစ္ဆသိ နာမ၊ ရဘုံဘိသေး၏။ တထာဂတော၊ သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဧဝနာတိ၊ ၏။ တထာ၊ တော၊ သည်။ နု စ မာယာ၊ ဝီတိ၊ လှည့်ပတ်တတ်သူကားမဟုတ် ဟူ၍။ နု လစ္ဆတိ၊ မရဘဲရှိပါအုံ့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ မာယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ မာယာယ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော ဇရဲသို့ကျရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော ။ မာယာဝီ စ၊ သည်လည်း။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ဟရံ၊ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်းလျှောင်းဆုဖြစ်သော ၂။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးရှိကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ဇရဲသို့ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဇရဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြင့်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာ-နာမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ပါဏာတိပါတဉ္စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သော။ ပါဏာတိပါတီ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်တတ်သောသူသည်လည်း။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဂါ။ဏိ၊ ကြီး။ အဒိန္နာဒါနဉ္စ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနဿ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုလည်း။။ပ။ မုသာဝါဒဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ပ။ ပိသုဏာဝါစဉ္စ၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သော စကားကိုလည်း။ပ။ ဖရုသာဝါစဉ္စ၊ ရွန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားကိုလည်း။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပဉ္စ၊ အကျိုးမရှိ ပြိန်ဖျင်း သော စကားကိုလည်း။ပ။ အဘိဇ္ဈဉ္စ၊ သူဘပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှုကြံစည်ခြင်းကိုလည်း ။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု စ၊ သူဘပါး၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှု ကြံစည်ခြင်းရှိသော သူသည်လည်း ။ပ။

၁။ ယထာ စ ပဋိပန္နောတိ ယေန မဂ္ဂေန ယာယ ပဋိပဒါယ ပဋိပန္နောဘိ ဥဘယမ္မိ ကေတော ကတ္တာ နိဿိသဘိ။

၂။ ဒုဂ္ဂဿ ဂတိ ပဋိသရဏန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။ (မ-၄ ၁၊ စာမုဏ်-၁၅၃။)

ဗျာပါဒပဒေါသဆိုး၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း, ဖျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသ ကိုလည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်လည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိट्ठိဆိုး၊ မှားသောအယူကိုလည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိट्ठိကော စ၊ မှားသောအယူရှိသောသူသည် လည်း။ပ။ တဆိုး၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ "ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံဘယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချ၏။ ဝါ၊ သတ်၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌော ဓမ္မေ၊ ဌာသလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ ယော ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ပ။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌ။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏။ပ။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိट्ठိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဂါမဏိ၊ကြီး။ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ မာလိ၊ ပန်းရှိသော။ ကုဋ္ဌလိ၊ နှားခွာင်းရှိ သော။ သုနခါတော၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်ပြီးသော။ သုဝိလိတ္တော၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်ပြီး သော။ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ သည်။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊မိန်းမ,မိန်းမမှတပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တော၊ တင့်တယ်စမ္ပါယ် လျက်။ ရာဇာ မညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဒိဿတိ ခေါ၊ ထင်သည်သာတည်း။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ (ယော ပုရိသော၊ သည်။) မာလီ၊ ပန်းရှိသည်။ ကုဋ္ဌလီ၊ သည်။ သုနခါတော၊ သည်။ သုဝိလိတ္တော၊ သည်။ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) ရာဇာမညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စမ္ပါယ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ အကာသိတိ၊ ပြုခဲ့ပါသနည်း"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္ထိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူကို။ ပသယှ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချုပြီ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္ထာမနော၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိဟာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ဝါ၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ မာလီ၊ သည်။ပ။ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ရာဇာမညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ဒဠ္ဌာယ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာဗာဟုံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠှဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံစွာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဖြင့် ဦးပြည်းသည်ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ ခရသိုရေန၊ ကြမ်းတန်းသောအသံရှိသော။ ပဏဝေန၊ တက်စည်ဖြင့်။ ရထိယာယ၊ ခရီးလမ်းတခုမှ။ ရထိယံ၊ ခရီးလမ်းတခုသို့။ သိင်္ဃာဋကေန၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုမှ။ သိင်္ဃာဋကံ၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုသို့။ ပရိနေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဒွါရေန၊ တောင်တံခါးမှ။ ဝါ၊ ဖြင့်။ နိက္ခာမေတ္တာ၊ ထွက်စေ၍။ ဝါ၊ ထုတ်၍။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်ဌ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိဇ္ဇမာနော၊ ဖြတ်အပ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒိဿတိ ခေါ၊

ထင်သည်သာတည်း။ ဝါ၊ ရှုအပ်သည်သာတည်း။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ (ယဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ သီသံ၌စပ်။) ဒဠ္ဌာယ၊ သော။ပ။ နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏတော၊ ၌။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ အကာသိတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရာဇဝေရိ၊ မင်း၏ရန်သူပညည်း။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ မိန်းမကိုရင်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ယောကျ်ားကိုရင်း။ ဧဝံတာ၊ ဧဝံဘူန္ဒေမု။ ဝေါရောပေသိ၊ ချပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ရာဇာဂနာ၊ တို့သည်။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဝေဠုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကမ္မကာရဏံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) တေ၊ သင်သည်။ ဝေဠုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌံ ဝါ အပိ နု၊ မြင်မူလည်း မြင်အပ်လေသလော။ သုတံ ဝါ အပိ နု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်လေသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ကား၏။ သုတာ၊ ကြားလည်းကြားအပ်ကား၏။ သုယ္ဘိဿတိ စ၊ ကြားလည်းကြားအပ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုဥဿာရနိဂုမ်း၌။ ဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ပ။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဝါ ဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သော။ ဝေ၊ ဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သစ္စံ ဝါ၊ မှန်သော စကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သလော။ မုသာ ဝါ၊ ချုတ်လွဲသောစကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ (တေ၊ တို့သည်။) မုသာ၊ ကို။ (အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲသော စကားကို။ ဝိလပန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တော ဝါ၊ သီလရှိသောသူတို့ လေလော။ ဒုဿီလာ ဝါ၊ သီလမရှိသောသူတို့လေလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ ဒုဿီလာ၊ ကုန်။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ ဝါ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ သမ္မာပဋိပန္နာ ဝါ၊ မှန်ကန်စွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှားသော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန် သလော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှန်သော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေ ပန တေ၊ တို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမှားသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပသိဒိတုံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါအံ့ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ. ရား။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္ထိကဿ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရန်သူကို။ ပသယှ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ရတနံ၊ ရတနာကို။ အာဟာသိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ အား။ပ။ ပရိစာရေတိ ဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္ဒတိတိအထိ ပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါမာ ဝါ၊ ရွာမှရင်း။ အရညာ ဝါ၊ တောမှရင်း။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး

အပ်သော သူဘာပါး၏ဥစ္စာကို။ ထေယျသခ်ါဘ(ထေယျသခ်ါတေန)၊ ခိုးလိုယူလိုသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယိ၊ ယူပြီ။ (အကြင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၂)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတိတိအထိ ပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ပေစ္စတ္ထိကဿ၊ ၏။ ဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြ||း၍ ကျင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္နတိတိအထိပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ကုလိဘ္ဌိသု၊ အမျိုးအိမ်ရှင်မိန်းမတို့၌။ ကုလကုမာရိသု၊ အမျိုးသတို့သမီးငယ်တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ (အကြင်းနည်း မှီး၍ပေးလေ။) (၃)

(ဒိဿတိ ခေါ ပန ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတိတိအထိပေးမြဲ။)တမေနံ၊ကို။"အမ္ဘော။ တို့။အယံ ပုရိ-သော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ မုသာဝါဒေန၊ ချုတ်ယှင်းဖောက်ပြန်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ ဟာသေသိ၊ ရှင်စေပြီ။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္နတိတိအထိပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ မုသာဝါဒေန၊ မုသားပြောဆိုသဖြင့်။ ဂဟပတိဿ ဝါ၊ သူကြွယ်၏ဧင်း။ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊ သူကြွယ်သား၏ဧင်း။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ ဘဉ္ဇိ၊ဖျက်ဆီးပြီ။ (အကြင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစု။ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ အာဝသထာဂါရံ၊(ညှဉ့်သည်တို့၏ချမ်းသာစွာ နေခြင်းအကျိုးငှါ ဆောက်လုပ်အပ်သော)နေစရာအိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ မဉ္စကာနိ၊ ညောင်စောင်း ငယ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုနေစရာအိမ်၌။ ယော သမဏော ဝါ၊အကြင်ရဟန်းသည်ဧင်း။ယော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊အကြင်ပုဏ္ဏားသည်ဧင်း။ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တေန၊ ထိုသို့နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ အဟံ၊ ငါသည်။ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ သံဝိဘဇာမိ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်ခြင်းကို ပြုပါ၏[1]။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ နာနာဒိဋ္ဌိကာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ နာနာခန္တိကာ၊အထူးထူးသော အလိုရှိကုန်သော။ နာနာရုစိကာ၊ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ဆရာတို့သည်။ တသ္မိं အာဝသထာဂါရေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆုံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။

ဧကော၊ တယောက်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ "ဒိန္နံ၊ပေးလှူ အပ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ယဇ်ငယ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါကော၊အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ လောကော၊ ဤလောက(ပစ္စုပ္ပန်လောက) သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁။ တေနာဟံ ယထာသတ္တိ ယထာဗလံ သံဝိဘဇာမိတိ တဿာဟံ အဘ္ဘနော သတ္တိအနုရူပေန စေဝ ဗလာနုရူပေန စ သံဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ ၌။ သတ္တိအနုရူပေနာတိ ဝိဘဝသတ္တိအနုရူပေန။ ဗလာနုရူပေနာတိ ပရိဝါရဗလာနုရူပေန။ ဋီ။

ပရော လောကော၊ တပါးသောလောက(တမလွန်လောက)သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊အမိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဖသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ကိုဝင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ကိုဝင်း။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာသိကုန်သော။ သမ္မာ ပဋိပန္နာ၊ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဌ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ ဧवံဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဧवံဒိट्ဌိ၊ ဤသို့သောအယူရှိ၏။

ကေဝ၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဒိန္နံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဌ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကုန်၏"ဟူ၍။ ဧवံဝါဒီ၊ ၏။ ဧवံဒိट्ဌိ၊ ၏။

ကေဝ၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်ရင်း။ ကာရယတော၊ သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ရင်း[1]။"ဆိန္နတော၊(သူတပါးတို့၏) လက်ခြေ စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သော သူသည်ရင်း။ ဆေဒါပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို) ဖြတ်စေသောသူသည်ရင်း။ ပစတော၊ တုတ်လှံတံဖြင့်ကိုယ်တိုင် ညှဉ်းဆဲသူသည်ရင်း။ ပါစာပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို တုတ်လှံတံဖြင့်) ညှဉ်းဆဲစေသူသည်ရင်း။ သောစယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူသည်ရင်း။ သောစာပယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို သူတပါးတို့ကို ပြုစေ သော သူသည်ရင်း။ ကိလမတော၊ (အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း, နှောင်အိမ်သို့ သွင်းခြင်းစသည် တို့ဖြင့်) ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်းစေသော သူသည်ရင်း။ ကိလမာပယတော၊ (အာဟာရ ကို ဖြတ်ခြင်း, နှောင်အိမ်သို့သွင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်) သူတပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေသော သူသည် ရင်း။ ဖန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သော သူသည်ရင်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ သူတပါးကို တုန်လှုပ်စေ သော သူသည်ရင်း။ ပါဏံ၊ သူတပါး၏ အသက်ကို။ အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်သောသူ, သူတပါးကိုသတ်စေသောသူသည်ရင်း[2]။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင် ယူသောသူ, သူတပါးကိုယူစေသောသူသည်ရင်း။ သန္ဓိံ၊ အိမ်ခြံစပ်ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ် သောသူ, သူတပါးကို ဖြတ်စေသော သူသည်ရင်း။ နိလ္လောပံ၊ ကြီးစွာသော လုယက်ခြင်းကို။ (ကတ္တာ၊ ပြု၍။) ဟရတော၊ ကိုယ်ဘိုင်ဆောင်သောသူ, သူတပါးကိုဆောင်စေသောသူသည်ရင်း။ ဧကာဂါရိကံ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ လုယက်ခြင်းကို။ ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူ, သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ရင်း။ ပရိပန္ထေ၊ လမ်းခရီးဌ။ တိဋ္ဌတော၊ (လုယူ ဖျက်ဆီးရန်)ကိုယ်တိုင်တည်သောသူ, သူတပါးကို တည်စေသော သူသည်ရင်း။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး သားမယားကို။ ဂစ္ဆတော၊ ကိုယ်တိုင်သွားလာသောသူ, သူတပါးကို သွားလာစေသော သူသည် ရင်း။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြောဆိုသောသူ,

---

၁။ ကရောတောဘိ သဟတ္ထာ ကရောန္တဿ ကာရယတောဘိ အာဏတ္တိယာ ကာရေန္တဿ သံ-ဋီ-၂-နှာ-၃၁၂ စာပိုဒ်-၂၁၁။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောဘိ ပါဏံ ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ။ ဧवံ သတ္ထတ္ထ ကရဏ ကာရုပန ဝသေ-နေ၀ အာဏတ္ထာ ဧ၀ဝိတေ့ဗ္ဗာ။ သံ-ဋီ-၂ စာပိုဒ်-၂၁၁။ အဘိ,ါတယတောဘိ ပဒံ သုဒ္ဓိကတ္တုအဿ ဟေတုကတ္တု အဿ စ ဝတ္ဘတိဘိ အာ ဘ "ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ"တိ။ သံ-ဋီ-၂ နှာ-၂၆၇။ အထက်ပါ ဋ-ရီ-တို့နှင့်အညီ သုဒ္ဓိကာရိုက် ၂-ချက်ရ ကေသိက်ကြံ၍ ပေးသည်။

သူဘပါးကို ပြောဆိုစေသော သူသည်ရင်း။ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုသော်လည်း။ နှ ကရီယတိ၊ ပြုအပ်သည်မမည်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ ထက်သောသင်ဓနုန်း သွားနှင့်တူသော အကွပ်ရှိသော။ စက္ကေန၊ စက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ခုရပရိယန္တေနစက္ကေန၊ သင်ဓနုန်းသွား စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဧကမ်သခလံ၊ တခုတည်း သော အသားစုကို။ ဧကမ်သပုဋ္ဌံ၊ တခုတည်းသောအသားပုံကို။ စေပိ ဣရေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ပြုလုပ်ငြားအုံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို ပြုခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်လျက်။ ဃာတေန္တော၊ သူတပါးကို သတ်စေလျက်။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျက်။ ဆေဒါပေန္တော၊ သူတပါးကို ဖြတ် စေလျက်။ ပစန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ညှဉ်းဆဲလျက်။ ပါစာပေန္တော၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲစေလျက်။ ဂဂ်ါယ၊ ဂဂ်ါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ တီရံ၊ တောင်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း သွားငြားအုံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုလျက် ဂဂ်ါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်းသို့ သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒဒန္တော၊ ကိုယ်ဘိုင်ပေးလှူလျက်။ ဒါပေန္တော၊ သူတပါးကိုပေးလှူစေလျက်။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်လျက်။ ယဇာပေန္တော၊ သူတပါးကို ယဇ်ကြီးပူဇော်စေလျက်။ ဂဂ်ါယ၊ ၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း သွားငြားအုံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ပေးလှူခြင်းစသည်ပြုလျက် ဂဂ်ါမြစ်၏ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့ သွားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း, ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကြောင့်ရင်း။ (လုတ္တနိဒ္ဒိ စသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းသည်။ဌ။) သံယမေန၊ သီလကို ကောင်းစွာ စောင့်ထိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိ၏။

ဧကော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသော သူသည်ရင်း။ပ။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ "ဣမေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤ အရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကောသု နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ အာဟ၊ ပြောဆိုလေသနည်း။ ကော(နာမ)၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ အာဟာတိ၊ ပြောဆိုလေသနည်း"ဟူ၍။ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်း သည်။ ဝါ၊ နှလုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်။ အဟု(ဧ၀)၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂါမဏီ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်အား။ ကခ်ီတုံ၊ ဌာ။ အလံ၊ သင့်၏။ (ဟိကာ အနက်မဲ့။) ဝိစိကိစ္ဆိတုံ၊ ဌာ။ အလံ၊ ၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကင်္ခနီယေ၊ ယုံမှားသင့်သော။ ဌာနေ၊ အမြောင်ခ်ဋ္ဌ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။

ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဟောတော်မူသည်ရှိသော်)။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣမံ ကခါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်း သဘောကို။ ပဇဟေယ္ယ၊ စွန့်ရာ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို(ယုံကြည်)သည်။ ဟောမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထို မမ္မသမာဓိ၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တုံ၊ သင်သည်။ စိတ္တသမာဓိ ၊ (ဝိပဿနာနှင့်တကွ လေးပါးသော မဂ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဧတေ ပဋိလဘေယ္ယာသိ၊ အကယ်၍ရကြောင်းအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ကခါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်း သဘောကို။ ပဇဟေယ္ယာသိ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ် ပါနည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ (ပါဏာတိပါတံ ပဟာယမှ အဗျာပဇ္ဇေန ဖရိတ္တာ ဝိဟရတိ-အထိ စာပိုဒ် ၃ဖ၀၊ သခ်ဓမ္မသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) သော၊ ထို "အရိယသာဝကသည်။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧवံဝါဒီ၊ ၏။ ဧवံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။ "တဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ထိုအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ။ (ဧवံ၊ သော်။) မယံ၊ ငါ၏။ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပဏ္ဏကတာယ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ မခ္ခတ်ယွင်း မှန်သည်၏ အဖြစ်အလို့ငှါ[1]။ (သံဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏။) ယွာဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ တသံ ဝါ၊ ရှေရှားသည်လည်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏှာနှင့်တကွ လည်းဖြစ်သော[2]။ ထာဝရံ ဝါ၊ မရှေရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏှာမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော[3]။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ နဗျာဗာဓေမိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းအပ်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ ယဒ္ဓမ္မိ(ယဒ္ဓ အမ္မိ)၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ရှေ့၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိ ၊ ကောင်းသောလားရာ ဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ယဒ္ဓ ဥပပဇ္ဇိဿामိ၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဘယံ (ဥဘယသို့)၊ နှစ်ပါး စုံသော။ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တမလူနှင့်ဘဝ၌[4]။ မေ၊ ငါ၏။ ကङ္ခဂ္ဂါဟော၊ အောင်ဆုကိုယူခြင်းသည်။

၁။ အပဏ္ဏကတာယ မယှန္တိ အယံ ပဋိပဒါ မယှံ အပဏ္ဏကဘာယ အနုပရုဒ္ဓကတာယ ဧဝ သံဝတ္တတိတိ အဒတ္ထော။ ၌။

၂။ ဧဂံ စ ဧဂံ ဧဝ၊ တသံ ဧဝ ယံ၊ စရာစရံ။ (အဘိဓာန် ၇၀၀။)တသာ ဝုစ္စတိ ဝါတဏှာ။ (မ-၌ ၃ စာမျက်နှာ ၂၃၆။)

၃။ ထာဝရော ဧဂံမာ အဧောာ။ (အဘိဓာန် ၇၀၁။) ထာဝရ နိတ္တဏှာ။ (မ-၌ ၃၊ မျက်နှာ ၂၃၆။)

၄။ ဤအနက်ကား လက်ရှိပါဠိကို ပြန်းအောင်ကြံ၍သာပေးလိုက်သည်။ ဧယဂ္ဂါဟောတိ ဥဘယထာပိ ယေ ကာစိ ဧဘုံ နတ္ထိ-ဟူ၍ ဋီကာဆရာ ဥဘယထာပိ ဟု ထည့်၍ ဖွင့်ထားသည်ကိုရင်း၊ ဆက္ကင်္ဂတ္တရပါဠိတော် စာပိုဒ် ၄၅၊ မျက်နှာ ၃၁၁-၌ ဥဘယတ္ထ ကङ္ခဂ္ဂါဟော ဟူ၍ ရှိသည်ကိုရင်း၊ မ ၂-ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၅၊ မျက်နှာ ၈၅-၌ ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော-ဟု၍ရှိသည်ကိုရင်း ၎င်းပါဠိကို အခြေကထာဆရာ ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရုဒ္ဓဂ္ဂဟော-ဟူ၍ ဖွင့်သည်ကို ဋီကာ၌ ကလိဂ္ဂဟောတိ အနုတ္ထုဒ္ဓိဂ္ဂဟော၊ သော ပန ယသ္မာ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ အဘိသမ္ပရာယဉ္စ

(ဟောတီတီ၊ ဖြင့်၏။)"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့်အား။ပါမောဇ္ဇ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။ပမုဒိတဿ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း(ပီတိ)သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောနာမကာယ ရူပကာယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဝါ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ဓမ္မသမာဓိ၊ မည်၏။ တတြ၊ ထိုဓမ္မသမာဓိ၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တံ၊ သည်။ စိတ္တသမာဓိ ၊ ကို။ စေ ပဋိလဘေယျာသိ၊ အံ့။ ဝေ၊ သော်။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ကခ်ါဓမ္မံ၊ ကို။ ပဇဟေယျာသိ၊ ရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ သည်။ပ။ အဘ္ဘိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိ၊ ၏။ ဝေဝိဒ္ဓ၊ ၏။ (ကြင်းသောပါဠိမျှားလွယ်၏ နည်းမှီး၍ပေးကြလေ။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်·ဟူ၍ ပေးရှုံ့သာထူး၏။)

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂါမဏိသံယုတ်၊ ဂါမဏိသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုဂါမဏိသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စဏ္ဍော၊ စဏ္ဍသုတ်ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ တာလပုဗ္ဗသုတ်ရင်း။ ယောဓာဇီဝေါ၊ ယောဓာဇီဝသုတ်ရင်း။ ဟတ္ထဿော၊ ဟတ္ထာရောဟသုတ် အဿာရောဟသုတ်ရင်း။ အသိဗန္ဓကော၊ အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်ရင်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ လယ်ကိုဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသော ခေတ္တူပမသုတ်ရင်း။ သခ်ိကုလံ၊ သခ်ိဓမသုတ် ကုလသုတ်ရင်း။မဏိစူဠ၊ မဏိစူဠကသုတ်ရင်း။ဘဒ္ဒရာ-သိယပါဠိလိ၊ ဘဒ္ဒြကသုတ် ရာသိယသုတ် ပါဠိလိယသုတ်တို့ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပရာဇယော ဟောတိတိ အာဟ ပရာဇယဂ္ဂါဟောတိဟု ဖွင့်သည်ကိုရင်း၊ မ ၂-ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၆၊ မျက်နှာ ၆၆-၌ ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂ္ဂဟောဟူ၍ မှီသည်ကိုရင်း၊ ကဋ္ဌဂ္ဂဟောတိ ဇယဂ္ဂါဟော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ကဋ္ဌဂ္ဂဟောတိ ကတံ သမ္ဘသော သိဒ္ဓိမေဝ ကတ္တာ ဂဟဏံ-ဟု ရှိကာဖွင့်သည်ကိုရင်း ထောက်၍ ဤ၌လည်း ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌ဟူ၍ ပေးလေ။

၉-အသခ်ိတသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ကာယဂတာသတိသုတ်

၃၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ နိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ အသခ်ိတဉ္ဉ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အသခ်ိတဂါမိ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းခရီးကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်ိတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ကုန်ရာကို။ အသခ်ိတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်ိတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောရူပ်အပေါင်းဌဿဖြစ်သော သတိတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤကာယဂတာသတိကို။ အသခ်ိတဂါမိ-မဂ္ဂေါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ အသခ်ိတံ၊ ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ အသခ်ိတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးတောင်မှုတတ်သော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတောင်မှုတတ်သော။ သတ္ထာရာ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတော်သည်။ (အ.တ္ထိ၊ ၏။) မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်း တို့ဘည်း။ ဧတာနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ဈာယထ၊(အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်, လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်) ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန် သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားရှင်တို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သမထဝိပဿနာသုတ်

၃၆၇။ (ဤသုတ်ကားမထူး သမထော စ၊ သမထဇင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာဇင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာကို။ အသခ်ိတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏- ဟူ၍ ပေးသည်သာထူး၏။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်

၃၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိငင်း။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တော၊ ဝိတက်ကင်းမရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာဓိငင်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရော၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ (ပဌမဈာန်သမာဓိ ဒုတိယဈာန်သမာဓိမှကြင်းသော) တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဉ္စမဈာန် သမာဓိငင်းတည်း [၁]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမာဓိကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သုညတသမာဓိသုတ်

၃၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သုညတော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိငင်း။ အနိမိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသော အကြောင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိငင်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ ရာဂအစရှိသော တောင့်တခြင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိငင်းတည်း [၂]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်သမာဓိကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သတိပဋ္ဌာနသုတ်

၃၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်ကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မပ္ပဓာနသုတ်

၃၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့တည်း။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သမာဓိသု ပဌမဈာနသမာဓိ သဝိတက္ကသဝိစာရော။ ပဉ္စကနယေန ဒုတိယဈာနသမာဓိ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တော။ သေသော အဝိတက္ကအဝိစာရော၊ (ဒီ ၊ ၃ ၃၊ စာမျက်နှာ-၃၇၅) သေသောတိ ဝုတ္တောဝသေသော ပဉ္စကနယေန, စတုက္ကနယေန စ တိဝိဓော သမာဓိ။(ဒီ-ဋ္ဌ-၃၊ မျက်နှာ ၂၁၃)

၂။ မဂ္ဂသမာဓိ ပန ရာဂါဒီဟိ သုညတတ္တာ သုညတော၊ ရာဂနိမိတ္တာဒီနံ အဘာဝါ အနိမိတ္တော၊ ရာဂပဏိဓိ အာဒီနံ အဘာဝါ အပ္ပဏိဟိတောတိ အယံ သဂုဏတော ကထော။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၃ မျက်နှာ ၁၇၆။)

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်

၃၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စဘ္ဘာရော၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့တည်း။ပ။

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဣန္ဒြိယသုတ်

၃၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့တည်း။ပ။

အဋ္ဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗလသုတ်

၃၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဉ္စဗလာနိ၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့တည်း။ပ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၃၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့တည်း။ပ။

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-မဂ္ဂင်သုတ်

၃၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ မင်တည်း။

ကောဒသမ်၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အသခံတသံယုတ္တသ၊ အသခံတသံယုတ်၏။ ပဌမော၊ သော။

ဝဂ္ဂေါ၊ တည်း။

တဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာသောဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကာယော၊ ကာယဂတာသတိသုတ်ရင်း။ သမထော၊ သမထဝိပဿနာသုတ်ရင်း။ သဝိတက္ကော၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်ရင်း။ သုညတော၊ သုညတသမာဓိသုတ်ရင်း။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ရင်း။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာနသုတ်ရင်း။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်ရင်း။ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဣန္ဒြိယသုတ် ဗလသုတ် ဗောဇ္ဈင်သုတ်တို့ရင်း။ ကောဒသမ်၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ္ဂင်သုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဒသသုတ္တေ၊ တဆယ့်တသုတ်တို့.ကို။) တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းဟူ၏။ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-အသခ်တသုတ်

၃၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။သမထော၊ သမထတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။(အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာတည်း။(အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေ။) (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။သဝိတက္ကော၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရော၊ ဝိစာရနှင့် တကွဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိတည်း ။ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာဓိတည်း ။ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ (ပဌမဈာန် သမာဓိ,ဒုတိယဈာန် သမာဓိမှ ကြွင်းသော) တတိယဈာန်, စတုတ္ထဈာန်, ပဉ္စမဈာန် သမာဓိတည်း။ပ။ (၃-၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ပ။ သုညတော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။အနိမိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသောအကြောင်းမရှိသော။သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။ အပ္ပ-ဏိဟိတော၊ ရာဂအစရှိသော တောင့်တခြင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။ (၆-ဂ)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အာဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာတာပီ၊ (သုံးပါးသောဘဝတို့၌) ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံးလရှိသည်ဖြစ်၍ [1]။ သမ္မာနော၊ ကောင်းစွာသိခြင်း (သမ္မာ၌) ဟု ဆိုအပ်သော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ [2]။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။လောကေ၊ ရူပ်လောကဌ်။အဘိဈာဒေါမနဿံ၊ အလိုကြီးခြင်း (သူတပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုရှေးရှုကြံခြင်း) နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစုဌ်။ ဝါ၊ ဆံအစရှိသော ရူပကာယဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစု (ရူပကာယ)ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ။ပ။ ဝေဒနာသု၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ဌ်။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ပ။စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်ဌ်။ စိတ္တာနုပဿီ၊ လောကီစိတ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ပ။ ဓမ္မေသု၊ လောကီဓမ္မတို့ဌ်။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီဓမ္မကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ။ ၏။ပ။ (၉-၁၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊

၁။ အာတာပီတိ တီသု ဘဝေသု ကိလေသေ အာတပတီတိ အာတာပေါ၊ဝိရိယသောတံ နာမံ။ အာတာပေါ အဿ အတ္ထီတိ အာတာပီ။ (သံ-ဋ ၃၊ စာပိုဒ် ၃၆၇၊ မျက်နှာ ၂၁၅)

၂။ သမ္မာနောတိ သမ္မာညသခ်ါတေန ဉာဏေန သမန္နာဂတော (သံ-ဋ ၃-စာပိုဒ် ၃၆၇ မျက်နှာ ၂၁၅)

အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို ၁။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံးလပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ကာယိကစေတသိကဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ (ဝီရိယနှင့်တကွဖြစ်သော)စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသခ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ တိုးပွါးစေခြင်းငှါ။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ပ။ (၁၃-၁၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ၂။ ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ပ။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ပ။ စိတ္တသမာဓိပဓာန-သခ်ါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ပ။ ဝိမံသသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ပ။ (၁၇-၂၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကကိုမှီသော ၃။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းရာကိုမှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ ချုပ်ရာကိုမှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်ရာ လွှတ်ရာသို့ညွှတ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ သတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ (၂၁-၂၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သဒ္ဓါဗလံ၊ ကို။ပ။ ဝီရိယဗလံ၊ ကို။ပ။ သတိဗလံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိဗလံ၊ ကို။ပ။ ပညာဗလံ၊ ကို။ပ။ (၂၆-၃၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ (၃၁-၃၇)

၁။ အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ-စသော ပါဠိတို၏ အနှင့်ကို(အံ-၆-၁၊ စာပိုဒ်-၃၉၄၊ မျက်နှာ ၃၇၃-၆)။

၂။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ-စသော ပါဠိတို၏ အဖွင့်ကို(အံ-၆- ၁၊ စာပိုဒ်-၃၇၉-၄၀၀၊ မျက်နှာ ၃၇၇-မ-၆-၁-၁၇၉ စာပိုဒ် ၎င်းရှေ့-၂-၁၇၉-၆ ၌လေ။

၃။ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ ဝိဝေကံ နိဿိတံ၊ ဝိဝေကေ ဝါ နိဿိတန္တိ ဝိဝေကနိဿိတံ။ ။သံ-၆-၁၊ စာပိုဒ်-၁၂၉၊ နှာ-၁၄၅။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါစာ၊ ကို။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တ၊ ကို။ပ။ သမ္မာအာဇီဝ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါယာမ၊ ကို။ပ။ သမ္မာသတိ၊ ကို။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကို။ပ။ (၃၈-၄၅)

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနတသုတ်

၃၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနတ္တ၊ တဏှာ(တည်းဟူသော) ညွှတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနတဂါမိ၊ တဏှာ (တည်းဟူသော) ညွှတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းကြောင်းကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ (အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတသုတ်ကို။ ဝိတ္ထာရိတံ ယထာ၊ ခဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ခဲ့အပ်၏။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-၃၂-အနာသဝါဒိသုတ္တ

၃၇၉-၄၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာသဝဉ္စ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ မရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနာသဝဂါမိ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ မရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာသဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သစ္စဉ္စ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သစ္စဂါမိ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပါရဉ္စ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ပါရဂါမိ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိပုဏဉ္စ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ နိပုဏဂါမိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိပုဏံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဒုဒ္ဒသဉ္စ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သုဒုဒ္ဒသဂါမိ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဒုဒ္ဒသံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဇဇ္ဇရဉ္စ၊ ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အဇဇ္ဇရဂါမိ၊ ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇဇ္ဇရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဓုဝဉ္စ၊ မြဲမြံ ခိုင်ခဲ့ တည်တံ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဓုဝဂါမိ၊ သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊

တ္ဌိ။ ဧဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ အပလောကိတဉ္ဇ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (အပလုဇ္ဇနတာယ အပလောကိတံ။ဌ။) ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အပလောကိတဂ ါမိ ံ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြင့်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ အပလောကိတံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ အနိဒဿနဉ္ဇ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနိဒဿနဂါမိ ံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ အနိဒဿနံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ နိပ္ပပဉ္စဉ္ဇ၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏မရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ နိပ္ပပဉ္စဂါမိ ံ၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏ မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြင့်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ နိပ္ပပဉ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ သန္တဉ္ဇ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သန္တဂါမိ ံ၊ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ သန္တံ၊သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ အမတဉ္ဇ၊ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အမတဂါမိ ံ၊ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြင့်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ အမတံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ ပဏီတဉ္ဇ၊ မရောင့်ရဲအပ် မြတ်သောသဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ပဏီတဂါမိ ံ၊ မရောင့်ရဲအပ် မြတ်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ။ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ပဏီတံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ သိဝဉ္ဇ၊ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သိဝဂါမိ ံ၊ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ သိဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ ခေမဉ္ဇ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ခေမဂါမိ ံ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ခေမံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ တဏှာက္ခယဉ္ဇ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တဏှာက္ခယဂါမိ ံ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ တဏှာက္ခယံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ အစ္ဆရိယဉ္ဇ၊ လက်ဖျစ်တီး၍ အုံ့ချီးထိုက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အစ္ဆရိယဂါမိ ံ၊ လက်ဖျစ်တီး၍ အုံ့ချီးထိုက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လေ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟ္ဌိ။ အစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဌိ။ ဝေါ၊ တ္ဌိအား။ အဗ္ဘုတဉ္ဇ၊ မဖြစ်ဘူးသည်

၁။ စက္ခုဝိညာဏေန အပဿိတဗ္ဗတ္တာ အနိဒဿနံ။ဌ။ နတ္ထိ တေသု နိဒဿနန္တိ ဝါ အနိဒဿနံ-ဟူသော ရှိကာအရသော်လည်းပေးလေ။

သာလျှင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှား ရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အဗ္ဘုတဂါမိ၊ မဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဝါ၊ တစုံဘခုသောအကြောင်းကြောင့် မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အဗ္ဘုတံ၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိတိကဋ္ဌ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနိတိကဂါမိ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကံ၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ အဘယ်နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိတိကဓမ္မဋ္ဌ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနိတိကဓမ္မဂါမိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကဓမ္မံ၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနဋ္ဌ၊ တဏှာမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊ သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဗျာပဇ္ဇဋ္ဌ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဗျာပဇ္ဇံ ဝုစ္စတိ ဒုက္ခံ၊ တဒဘာဝေန အဗျာပဇ္ဇံ၊ ဒုဿ။)ဒေသေဿာမိ၊အုံ့။ အဗျာပဇ္ဇဂါမိ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝိရာဂဋ္ဌ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဝိရာဂဂါမိ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သုဒ္ဓိဂါမိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဒ္ဓိ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ မုတ္တိဋ္ဌ၊ သုံးပါးသောဘဝ တို့မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ မုတ္တိဂါမိ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာလယဋ္ဌ၊ ကာမတဏှာဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကို လည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနာလယဂါမိ၊ ကာမတဏှာဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဒီပဋ္ဌ၊ မီးခိုရာကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဒီပဂါမိ၊ မီးခိုရာကျွန်း သဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ အား။ လေဏဋ္ဌ၊ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ လေဏဂါမိ၊ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ တာဏဋ္ဌ၊ စောင့်ရှောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊

၁။ အဘူတဒေမဝ ဘူတံ, အဇာတံ ဟုတ္စာ အတ္ထိတိ အဗ္ဘုတံ။ဋ္ဌ။ ကုတောစိ ပစ္စယတော အနိဗ္ဗတ္တမေဝ ဟုတ္စာ ဘူတံ ဝိဇ္ဇမာနံ။ တေနာဟ "အဇာတံ ဟုတ္စာ အတ္ထိ"တိ။ ဋီ။

အံ့။ တာဏာဂါမိ၊ စောင့်ရှောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊အံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သရဏာ၊ ဘေးကိုဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ သရဏဂါမိ၊ ဘေးကိုဖျက်ဆီးရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ပ။

ဗာဟိ၊သတိမ်၊ သုံးဆဲနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၃-ပရာယနသုတ်

၄၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပရာယနာ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ပရာယနဂါမိ၊ ကိုးကွယ်သည်းလျောင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရာယနံ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။

တေတ္တိ၊သတိမ်၊ သုံးဆဲသုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။
ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။

တသ၊ ထိုနှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အသခ်ံတ၊ အသခ်ံတသုတ်ဌင်း။ အနတ္တ၊ အနတသုတ်ဌင်း။ အနာသဝ၊ အနာသဝသုတ်ဌင်း။ သစ္စ၊ သစ္စသုတ်ဌင်း။ ပါရ၊ ပါရသုတ်ဌင်း။ နိပုဏ၊ နိပုဏသုတ်ဌင်း။ သုဒုဒ္ဒသ၊ သုဒုဒ္ဒသသုတ်ဌင်း။ အဇဇ္ဇရ၊ အဇဇ္ဇရသုတ်ဌင်း။ ဓုဝ၊ ဓုဝသုတ်ဌင်း။ အပလောကိတ၊ အပလောကိတသုတ်ဌင်း။ အနိဒဿန၊ အနိဒဿနသုတ်ဌင်း။ နိပ္ပပဉ္စ၊ နိပ္ပပဉ္စသုတ်ဌင်း။ သန္တ၊ သန္တသုတ်ဌင်း။

အမတ၊ အမတသုတ်ဌင်း။ ပဏီတ၊ ပဏီတသုတ်ဌင်း။ သိဝ၊ သိဝသုတ်ဌင်း။ ခေမ၊ ခေမသုတ်ဌင်း။ တဏှာက္ခယော စ၊ တဏှာက္ခယသုတ်ဌင်း။ အစ္ဆရိယ၊ အစ္ဆရိယသုတ်ဌင်း။ အဗ္ဘုတ၊ အဗ္ဘုတသုတ်ဌင်း။ အနီတိက၊ အနီတိကသုတ်ဌင်း။ အနီတိကဓမ္မ၊ အနီတိကဓမ္မသုတ်ဌင်း။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ နိဗ္ဗာန၊ နိဗ္ဗာနသုတ်ဌင်း။ (တေ်ကား အနက်မဲ့။)

အဗျာပဇ္ဇော စ၊ အဗျာပဇ္ဇသုတ်ဌင်း။ ဝိဇာဂေါ စ၊ ဝိဇာဂသုတ်ဌင်း။ သုဒ္ဓိ စ၊ သုဒ္ဓိသုတ်ဌင်း။ မုတ္တိ စ၊ မုတ္တိသုတ်ဌင်း။ အနာလယော စ၊ အနာလယသုတ်ဌင်း။ ဒီပေါ စ၊ ဒီပသုတ်ဌင်း။ လေဏ၊ လေဏသုတ်ဌင်း။ တာဏ၊ တာဏသုတ်ဌင်း။ သရဏ၊ သရဏသုတ်ဌင်း။ ပရာယန၊ ပရာယနသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

အသခ်ံတသံယုတ်၊ အသခ်ံတသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

---

[1] ဘယသရဏဌေနာတိ ဘယသာ ဟိ သနဌေန၊ ဌီ။

၁၀-အဗျာကတသံယုတ်

၁-ခေမာသုတ်

၄၁၀။ (ငါ့ သမယ်မှ အာရာမေအထိပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ခေမာ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌ရင်း။ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌ရင်း။ တောရဏဝတ္ထုဿိ၊ တောရဏမည်သောအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ သာကေတာ၊ သာကေတမြို့မှ။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာ စ၊ ၌ရင်း။ သာဝတ္ထိ၊ ၏။ အန္တရာ စ၊ ၌ရင်း။ တောရဏဝတ္ထုဿိ၊ ၌။ ကေရတ္တိဝါသံ၊ တည်ခိုမျှနေခြင်းကို။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော။ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထားတပါးပါးသော။ پုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘော پုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဟေ၊ လာလော့။ တံ၊ သည်။ (ဇာနဒ္ဒိစပ်။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ ပယိရုပါသေယျံ၊ ဆည်းကပ်ခစားလို၏။ တောရဏဝတ္ထုဿိ၊ ၌။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ သိလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

"ဒေव၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။" ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သော پုရိသော၊ သည်။ ပသေနဒိ ကောသလဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တောရဏဝတ္ထုံ၊ တောရဏမည်သောအရပ်သို့။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရုပါသေယျ၊ ရာ၏။ တထာရူပံ၊ သော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်။ သော پုရိသော၊ သည်။ တောရဏဝတ္ထုဿိ၊ ၌။ ဝါသံ၊ သို့။ ဥပဂတံ၊ သော။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ရာဇာနံ၊ ကို—

"ဒေဝ၊ ကြီး။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရုပါသေယျ၊ ရာ၏။ တောရဏဝတ္ထုဿိ၊ ၌။ တထာရူပေါ၊ သော။ သမဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အရဟတော၊ သော။ သ္သမ္ပာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝိကာ၊ တပည့်မိန်းမဖြစ်သော။ ခေမာ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အတ္ထိ စ ခေါ်၊ ရှိသည်သာလျှင် တည်း။ တဿာ အယျာယ၊ ထိုအရှင်မ၏။ 'ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တာ၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်းရှိ၏။ မေဓာဝိနီ၊ ထက်မြက်သောပညာရှိ၏။ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ စိတ္တကထာ၊ ဆန်းကြယ်သောစကားရှိ၏။ ကလ္လာဏပဋိဘာနာတိ၊ ကောင်းသောဉာဏ်ပညာရှိ၏' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှံ့ ၍တက်၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုခေမာမည်သောဘိက္ခုနီမသို့။ ပယိရုပါသတူတိ၊ ဆည်းကပ်ခစားတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ခေမာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ 'အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိံ နု ခေါ၊ အသ္မိနည်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြား တော်မမူအပ်။ (ခေါကား နိပါတမတ္တ။)အယျေ၊ မ။ ကိံ ပန၊ အသ္မိနည်း။ ပ။ နု ဟောတိ နု ခေါ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာ-ဂတော၊ သည်။ပ။ နု ဟောတိ၊ မရှိ"ဟူသော။ ဧတမ္မိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြံ၏။) အယျေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ ပ။ ဟောတိ စ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နု စ ဟောတိ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ၊ ၏။ နု စ ဟောတိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) အယျေ၊ မ။ ကိံ ပန၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ နု နု ဟောတိ၊ မရှိ သည်လည်းမဟုတ်သလော ။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ နု နု ဟောတိ၊ မဟုတ်"ဟူသော။ ဧတမ္မိ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊၏။)

အယျေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိတလုံးအကြေကြံ။) ဝဒေသိ၊ ပြောဆို၏။ (ကိံ ပန အယျေမှ ဝဒေသိ အထိ နည်းမှီးရ၍ပေးလေ။) အယျေ၊ မ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ယေန၊ အကြင် ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းသည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ နဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တ္တေ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကို သာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ တဖန်ပြန်၍မေးပါအုံ့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂဂ်ါယ၊ ဂဂ်ါမြစ်၌။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ "တ္တေကာ ဝါလုကာ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက်သဲရှိကုန်၏"ဟူ၍ဧ၊ "တ္တေကာနိ ဝါလုကသတာနိ

၁။ ဤ ဟောတိ နု ဟောတိစသည်တို့၌ အတ္ထိ သံဝိဇ္ဇတိ နတ္ထိ နု ဥပလဗ္ဘတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော ဥဒါန ၆-၃၀၃-မျက်နှာအရ ရှိသလော၊ မရှိသလောဟု အနက်ပြန်ဆို၏။ ဤလေးဝါဒတို့ဘင် "ဟောတိ တထာ-ဂတော ပရံ မရဏာ"ဟုယူလျှင် သဿတဝါဒ်ဖြစ်၏။ "နု ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟု ယူလျှင် ဥစ္ဆေဒဝါဒ်ဖြစ်၏။ "ဟောတိ စ နု စ ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟုယူလျှင် ဧကစ္စသဿတဝါဒနှင့်သဘ္ဘသည်ပါဒအယူဖြစ်၏။ "နေဝ ဟောတိ နု နု ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟုယူလျှင် အမရာဝိက္ခေပဝါဒအယူ ဖြစ်၏။

ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အရာရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ "တွေ့ကာနီ ဝါလုကသဟဿာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အထောင်ရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ "တွေ့ကာနီ ဝါလုကသတသဟဿာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အသိန်းရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ ထိုဂဏန်းအတတ်၌ လိမ်မာသောသူသည်ဝင်း။ သော မုဒ္ဒိကော ဝါ၊ ထိုလက်ဆစ်ချိုး၍ရေတွက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်ဝင်း။ သော သင်္ခ်ယ-ကော ဝါ၊ ထိုအပေါင်းကိုရေတွက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်ဝင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အယျ၊ မ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ "တွေ့ကာနီ ဥဒကာဌကာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား ရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ တွေ့ကာနီ ဥဒကာဌကသတာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစားအရာရှိ ကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ တွေ့ကာနီ ဥဒကာဌကသဟဿာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အထောင်ရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ "တွေ့ကာနီ ဥဒကာဌကသတသဟဿာနီ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အသိန်းရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ ဂဏေတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ သော မုဒ္ဒိကော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ သော သင်္ခ်ယကော ဝါ၊ သည်ဝင်း။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ အယျ၊ မ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အယျ၊ မ။ သမုဒ္ဒေ၊ သည်။ မဟာ၊ ကျယ်၏။ဂမ္ဘီရော၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်၏။ အပ္ပမေယ္ယော၊ ကွမ်းစားအရေအတွက်ဖြင့်မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော၊ ကွမ်းစား အရေအတွက်ဖြင့် အတိုင်းအရှည်ကိုယူခြင်းငှါ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ မဟာ-ရာဇ၊ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်။ ယေန ရှုပေန၊ အကြင်ရူပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါ ကို။ ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယ္ယ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တံ ရူပံ၊ ထိုရူပ်ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ် ပြီ။တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ပြီ။ အနဘावံကတံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း ကိုပြုအပ်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ အနุปฺปาဒဓမ္မံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ရူပသင်္ခ်ယ၊ ဖြစ်လတ္တံ့. (ဖြစ်ထိုက်)သော ရူပ်အဖို့မှ။ ဝါ၊ ရူပ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သော။ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ သေယျထာပိ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ အပ္ပမေယ္ယော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ (ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။) နဥပေတိ၊ မသင့်။ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။(ဝတ္တုံ၊ ငှါ။)နဥပေတိ၊ မသင့်။

ယာယ ဝေဒနာယ၊ အကြင်ဝေဒနာဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြင်းနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ပ။ ယေဟိ သင်္ခ်ါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြင်းနည်းမှီး၍ပေး။)

ယေန ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။(ဝတ္တုံ၊ ငှါ။) နဥပေတိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ဤသို့ ဟောတ်။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ဘုဇ၊သည်။ ခေမာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ ံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ (ဘုရားဝေါစမှ နဉပေတိတိတ်ုင်အောင် ရှေးနည်းဂ်ုမ်ိုး၍ ပေးလေ။ ကောသလမင်းက ဘုရားကိုလျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ကပြန်၍ ဟောတော်မူခြင်းသာ ထူး၏။)

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။အစ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစ့။ ယဒိဒံ အဂ္ဂပဒသ္မိံ (ယံ ဣဒံ အဂ္ဂဟဒံ)၊ အကြင်မြတ်သော ဒေသနာတော်သည်။ (အတ္ထေ၊ ၏။) တယိဒံ အဂ္ဂပဒသ္မိံ၊ ထိုမြတ်သောဒေသနာတော်၌။ သတ္ထုဒေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်း။ သာဝိကာယ စ၊ တပည့်မ၏ဂုဏ်း။ အတ္ထေန၊ အနက်နှင့်။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဗျဉ္ဇနေန၊ သဒ္ဒါနှင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါ သည်။ ယတြ ဟိ နာမ ဘဝသန္ဓိသတိ၊ နှီးနှောတုံ့ဘိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ သမေဿတိ၊ ညီညွတ်တုံ့ဘိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ နိဂေါဇယိဿတိ၊ မဆန့်ကျင်တုံ့ဘိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကေ၊ သော။ (ဣဒံကား အနက်မဲ့) သမယံ၊ ၌။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ၍။ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ အပုစ္ဆိံ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ သာပိ အယျာ၊ ထိုအရှင်မသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကာသိ သေယျထာပိ၊ ဖြေကြားတော်မူသကဲ့သို့လည်း။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဧတေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြား တော်မူပြီ ။ ပ ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ ဘင်သည်။ ယဿ၊ အကြင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုရာဓသုတ်

ဧဝံ။ ကေ၊ သော။သမယံ၊အခါ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေသာလိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌။မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်ဘောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်နှစ်ဇုတပ်သော စရပ်ကျောင်း၌။ (အထွဋ်တခု တပ်လျှင် ကူဋာဂါရ,အထွဋ်နှစ်ခုတပ်လျှင် ကူဋာဂါရသာလာဟုခေါ်၏။) (သံ-၄-၂-၁၈၆)ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရာဓော၊ အရှင်အနုရာဓသည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဂ္ဂရေ၊ အနီး၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ (ဘုရားနေတော်မူသော ကျောင်း၏) အစွန်အနား ပြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသော တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာမှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ပရိဗိုဇ်တို့ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ အရှင်အနုရာဓကို။ "အာဝုသော အနုရာဓ၊ ငါ့ရှင်အနုရာဓ။ ယော သော တထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်ဆုံးသောယောကျ်ားတည်း။ ပရမပုရိသော၊ လွန်မြတ်သောယောကျ်ားတည်း။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ လွန်မြတ်သောသူတို့သည် ရောက်အပ်သောတရားသို့ရောက်သောသူတည်း။သော တထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ 'တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ပ။ ဟောတိတိ ဝါ၊ ရှိ၏'ဟူ၍ရင်း။ပ။ နဟောတိတိ ဝါ၊ မရှိသည်မဟုတ်'ဟူ၍ရင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌။ ပညာယယ-မာနော၊ ၍။ ပညာပေတိတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ (ပညတ်) ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။

အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ပ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤအရာ တို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ ပညာယယမာနော၊ ၍။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ ကို။ "သော စာယံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဝေါ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ပဉ္စင်းခံ၍ မကြာသေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝါ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဗာလော၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တော၊ မလိမ်မာသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ ကို။ နဝဝါဒေန စ၊ ပဉ္စင်းငယ်ဟူသောစကားဖြင့်ရင်း။ ဗာလဝါဒေန စ၊ လူမိုက်ဟူသောစကားဖြင့်ရင်း။ အပသာဒေတွာ၊ မောင်းမဲ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော အနုရာဓဿ၊ ၏။ အညတိတ္ထိယေသု၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ-ဇကေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ "အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်လွန်သော ပြဿနာကို။ သစေ ခေါ ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒီစေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း ပြောဆို(ဖြေဆို)သည်လည်း။ အဿံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအုံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နစ အဘ္ဘာစိက္ခေယ္ယံ နု ခေါ၊ မစွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲရာအုံ့နည်း။ ဓမ္မဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတူဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ စ နု ခေါ၊ ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုရာအုံ့နည်း။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆေယ္ယ နု ခေါ၊ ရောက်လည်း မရောက်ရာအုံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရာဓော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓဟံ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယ္ယာတိ၊ ဣဓဟံ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယ္ယ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာဂတာရဝါကျ မျှားကို ဆိုခဲ့ပြီး ဝါကျမျှားကိုမှီး၍ သမ္မန်။ အရှင်အနုရာဓက သူ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား အား ပြန်ကြားလျှောက်ထားခြင်းမျှသာ ထူး၏။)

အနုရာဓ၊ ဓ။ တံ၊ ကို။ ကိ မညသိ၊ နည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) ယံ ပန၊ အကြင်ရူပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။) ယံ ပန၊ ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသောရူပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

(ဣတိ၊ ၏။) (ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရာ၊ ဝိညာဏ်၊ ဝါကျမျှားကို နည်းမှီးရ၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကဌ်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ္တံ ဝါ၊အဋ္ဌတ္တလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ဗဟိဒ္ဓလည်းဖြစ်သော။ သြဠာရိကံ ဝါ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင် အလုံးစုံသောရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယံ(ရူပံ)၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးလည်းနီး၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရူပံ၊ ထိုရူပ်ကို။ (ဝေမေတ်မှ၊ တေ) "တေ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ နေ(သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နေ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နေ အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ယာ ကာစိ၊ အကြင်အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယာ ကာစိ၊ သော။ သညာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ အဋ္ဌတ္တံ ဝါ၊ သော။ပ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေ (ဝိညာဏံ)၊ ကို။ "တေ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ နေ(သန္တကံ)၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နေ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နေ အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အနုရာဓ၊ ဓ။ ဧवံ၊ သို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိမ္ပိ၊ ရူပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့သောသူသည်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ရှိသော်။ "ဝိမုတ္တမိတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏"ဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "(မေ၊ အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

(တံ ကိ ံ မညသိ အနုရာဓ၊ ပေးမြဲ။) ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤရူပ်ကို သတ္တဝါဟူ၍ ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (ဝေဒနံ၊ သည်၊ သင်္ခါရေ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝါကျတို့ကို နည်းမှီးရ၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ရူပသ္မိ ံ၊ ရူပ်၌။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရား။ (ဣတိ၊ ၏။) ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရား။ (ဝေဒနာယ·စသည်ကို နည်းမှီးရ၍ ပေးလေ။)

(တံ ကိ ံ မညသိ အနုရာဓ ပေးမြဲ။) ရူပံ၊ ကို။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ပ။ အယံ သော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

အဝေဒနော၊ ဝေဒနာမရှိ။ အသညီ၊ သညာမရှိ။ အသခါရော၊ သခါရမရှိ။ အဝိညာဏော၊ ဝိညာဏ်မရှိ။ (တဲ၊ ထိုသတ္တဝါကို။) တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တဲ့၊ သည်) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧတဲ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရှုး။ အနုရာဓ၊ ဓ။ တ္တေ စ၊ ဤမေးတိုင်း မေးတိုင်းသော အရှင်ဘုရား၏လည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါကို။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသော အားဖြင့်။ အနုပလဗ္ဘိယမာနော၊ မရအပ်ပဲလျက်။ (တထာဂတေ အနုပလဗ္ဘိယမာနေဟု ရှိလျှင်။ လက္ခဏ၊ လက္ခဏဝန္တ စပ်လေ။) တေ၊ ၏။ "ယော သော။ပ။ ပရံ မရဏာတိ ဝါတိ၊ ယော သော။ပ။ ပရံ မရဏာတိဝါ"ဟူသော။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထိုအဖြေသည်။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါ သလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧတဲ၊ ဤအဖြေသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။) အနုရာဓ၊ ဓ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရာဓ၊ ဓ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ စ၊ ဤမှရှေးဦးဌေး။ ဧတရဟိ စ၊ ယခုအခါ၌ဌေး။ ဒုက္ခဥ္စေဝ၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ (ဒုက္ခ သမုဒယပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ နိရောဓံ စ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါကိုပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၂။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်ရင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အထ ခေါ-မှ ကေမန္တံ နိသီဒိ တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၃၂၊ ကောဋ္ဌိက သုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိံ နု ခေါ၊ အသ္မိနည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၁၀၊ ခေမာသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ကော နု ခေါ အာဝုသော ဟေတု ကော ပစ္စယော၊ ယေနေတံ အဗျာကတံ ဘဂဝတာတိ-အထိ ပေးလေ။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိ ခေါ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ရူပဂတံ၊ ရူပ်မျှသာတည်း။ပ။ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာမျှ သာတည်း။ပ။ သညာဂတံ၊ သညာမျှသာတည်း။ပ။ သခါရဂတံ၊ သခါရမျှသာတည်း။ပ။ ဝိညာဏဂတံ၊ ဝိညာဏ်မျှသာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ အကြောင် အကြောင်း ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြား တော်မမူအပ်။ သော ဟေတု၊ ထိုရူပ်စသည်ကိုလွှတ်၍ မရအပ်သော သဘောဟူသောအကြောင်း ရင်းသည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၃။ ကော်၊ သော။ သမယ်၊ ၌။ပ။ (သာယေဝပုစ္ဆာ၊ ထိုပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်၌ မေးအပ်သော အမေးသာလျှင်တည်း)။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ရူပံ ခေါ၊ ရုပ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ အဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသိသော။ အပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်သော။ ရူပသမုဒယံ၊ ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓံ၊ ရုပ်၏ချုပ်ဆုံးကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓဂါမိနိ၊ ရုပ်၏ချုပ်ဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္ဓာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။"တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နု ဟောတိတိပိ၊ မရှိ"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သည်၊ ကို။ သခ်ါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ဝိညာဏသမုဒယံ၊ ဝိညာဏ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓံ၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ဆုံးကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓဂါမိနိ၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်။ နု နု ဟောတိတိပိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ က။ ရူပဠု ခေါ၊ ရုပ်ကိုပင်လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိသော။ ပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်မြင်သော။ ရူပသမုဒယံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ လည်း။ နု ဟောတိ၊ မပြစ်။ (အကြွင်းကို နည်းမှီးရှုပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-တတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဘဂဝတာတိအထိ မသူးပြီ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ရူပေ ခေါ၊ ရုပ်၌။ အဝိဂတရာဂဿ၊ မကင်းသော တပ်စွန်းခြင်းရှိသော။ အဝိဂတဆန္ဒဿ၊ မကင်းသော လိုလားခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပေမဿ၊ မကင်းသောချစ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပိပါသဿ၊ မကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပရိဠာဟဿ၊ မကင်းသော လောင်မြိုက်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတတဏှဿ၊ မကင်းသော တပ်မက်ခြင်းရှိသော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏(သန္ဓာန်၌)။"တထာ-ဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အာဝုသော၊ ကာ။ ရူပေ စ ခေါ၊ ဌ္ဌပင်။ ဝိဂတရာဂဿ၊ ကင်းသော တပ်စွန်းခြင်းရှိသော။ပ။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၅။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဘဂဝတောတိ ပေးမြဲ။ ဤဌ္ဌာန်သာရိပုတ္တရာက ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကကို မေးသည်သာထူးသည်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ရူပါရာမဿ ခေါ၊ ရူပ်လျှင်မှေ့လျော်ရာရှိသော[1]။ ရူပရတဿ၊ ရူပ်ဌ္ဌမ့ေလျော်တတ်သော[2]။ ရူပသမ္မုဒိတဿ၊ ရူပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်တတ်သော[3]။ ရူပနိရောဓံ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်ဌ)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာရာမဿ၊ ဝေဒနာလျှင် မှေ့လျော်ရာရှိသော။ပ။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

အာဝုသော၊ ရာ။ နာ ရူပါရာမဿ ခေါ၊ ရူပ်လျှင်မှေ့လျော်ရာမရှိသော။ နာ ရူပရတဿ၊ ရူပ်ဌ္ဌမ့ေ လျော်တတ်သော။ နာ ရူပသမ္မုဒိတဿ၊ ရူပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ရူပ်နှင့်ပေါင်းဆုံ ခြင်းမရှိသော။ ရူပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္ဓာန်ဌ)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍လည်း။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ (နေဝ ဟောတိ မှ ဘဂဝတောတိအထိ လွယ်၏။)

အာဝုသော၊ ကာ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (သော) ပရိယာ ယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာ ပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ရာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင်မှေ့လျော်ရာရှိသော။ ဘဝရ- တဿ၊ ဘဝ၌မှေ့လျော်တတ်သော။ ဘဝသမ္မုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဘဝ- နိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။. အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္ဓာန်ဌ)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာ ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင် မှေ့လျော်ရာမရှိ[4]သော။ နာ ဘဝ- ရတဿ၊ ဘဝ၌ မမှေ့လျော်တတ်သော။ နာ ဘဝသမ္မုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဘဝနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဘဝနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္ဓာန်ဌ)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိတိပိ၊ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။

၁။ အာရမတိ ဇော္ဇောတိ အာဆာဒမာ၊ ရူပံ အာဆာမော တေဿာတိ ရူပါရာမံ။

၂။ တဒတာ ဧဝ တန္နိန္နဘာဝေန ရူဒေ ရတန္တိ ရူပရတံ။

၃။ တေန သမ္မောဒဲပ္ပတ္တိယာ ရူပေန သမ္မုဒိတံ။ မ-ဋီ ၃။ စာပိုဒ် ၂၀၉။ နှာ၊ ၁၀၄။

တော်၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ရာ။ ဥပါဒါနာရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန်လျှင် မွေ့လျော်ချက်ရှိသော။ ဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါန်၌ မွေ့လျော်တတ်သော။ ဥပါဒါနသမ္မုဒိတဿ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းရှိသော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ဥပါဒါန်၏ ချုပ်ရာကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ နဥပါဒါနာ-ရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန်လျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ နဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါန်၌ မမွေ့လျော်တတ်သော။ နဥပါဒါနသမ္မုဒိတဿ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ကို။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ရာ။ တဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ တဏှာရတဿ၊ တဏှာ၌ မွေ့လျော်တတ်သော။ တဏှာ သမ္မုဒိတဿ၊ တဏှာဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ တဏှာနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းရှိသော။ တဏှာ နိရောဓံ၊ ကို။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ နတဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အညောပိ၊ သော။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ သိယာ ပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ (ရှိရာ သလော လည်းဟူ။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣဒေ၊ ဤအမေး၌။ ဣဒေါ၊ ဤအကြောင်းထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ ကိံ၊ အဘယ် (မည်သော အကြောင်း)ကို။ (တုံ၊ သည်။) ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိဘိသနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တဏှာ သင်္ခယဝိမုတ္တာဿ၊ တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပညာပနာယ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်တရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

ဌာဝ၊။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ် သည်။ ယေန၊ အကြောင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေန၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။သမ္မောဒိ၊ခန့်ကျန်း၏လော စသည်ပြောလျက် ထွေနှောမိပြီ။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်မိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ တသက် ပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ အပြစ်ခြောက်ပါးကင်း၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်(နေ)ပြီးသော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို—

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ အို အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ လောကော၊ လောကသည်။ သဿတော ကိ ုနု ခေါ၊ မြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ မဟော အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော ကိ ုပန၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ၊ မမြဲ"ဟူသော။ တေမို့၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ ကိ ုနု ခေါ၊ အဆုံးရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိ၊ အဆုံးရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ ကိ ုပန၊ အဆုံးမရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိ၊ အဆုံးမရှိ"ဟူသော။ တေမို့၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ ဇီဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရံ ကိ ုနု ခေါ၊ ထိုကိုယ် မည်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ (ဇီဝဉ္စ သရီရဉ္စ ကေမေဝါတိ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ။ သံ-၄-၂၊ နှာ ၃၁၆) ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တံ ဇီဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရန္တိ၊ ထိုကိုယ်ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ ကိ ုပန၊ ကိုယ်မှတပါးတခြားလော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ ကိ ုပန၊ အသက်မှတပါးတခြားလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညန္တိ၊ တည်း"ဟူသော။ တေမို့ ခေါ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ကိ ုနု ခေါ၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဘဂဝ-တာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ပ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ နနဟောတီတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်"ဟူသော။ တေမို့ ခေါ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ယေန၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ရင်း။ပ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နနဟောတီတိ ဝါ၊ လော"ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗာနံ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာ-ကရဏံ၊ ဖြေဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ယေန၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ရင်း။ပ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နနဟောတီတိပိ၊ လော"ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဿ၊ မေးအပ်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။(သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ခေါ၊ တို့သည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍၊ သမနုပဿန္တို၊ အဖန်ဖန်ရှုကြကုန်၏။ပ။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ "တေ၊ ဤဇိဝှါပသာဒသည်။ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ "ဧတေ၊ ဤစိတ်သည်။ပ။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ သလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိသလော။ နနဟောတိတိ ဝါ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အရဟံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သယမ္ဘူ‌ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူပြီးထသော။ တထာ-ဂတော စ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ စက္ခု၊ ကို။ "တေ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နေ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နေ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နေ အတ္တာတိ၊ အတ္တ မဟုတ်" ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ပ။ မနံ၊ ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နနဟောတိတိပိ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နနဟောတိ၊ လော"ဟူသော။ တေမှိ၊ ကိုသည်း။မယာ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာကတံ ခေါ၊သောတည်း။ (ကောနု ခေါ ဘော ဂေါတမ ဟေတု မှ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ" တိ၏တိ အထိ အာလုပ်ပုဒ်မျှသာ ထူး၏ အကြင်းတူ၏။)

(အစ္ဆရိယံ ဘောဂေါတမ မှ စ၍ ယဒိဒံ အဂ္ဂပဒသို့ အထိ စာပိုဒ်၊ ၄၁၀၊ခေမာသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။ သာဝကဿ စ၊ တပည့်၏ဌင်းဟုပေးရုံသာထူးသည်။) ဘော ဂေါတမ၊ မ။ 'ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ တေမတ္တံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သမဏောပိ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်လည်း။ မေ၊အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ဗျာကာသိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဧတေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်

၄၁၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ လောကော၊ သည်။ သဿတော ကိံ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ သောတည်း။ပ။(ကိံ ပန ဘော ဂေါတမ နေဝ ဟောတိ မှ ပရံ မရဏာတိပိတိ အထိ ရှေ့နှင့်တူပြီ။)

ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ ခေါ်၊ တို့သည်။ ရှုပ်၊ ရှုပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲရှုကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ ဟူ၍ သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ကုန်၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။(သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။ သညံ၊ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ဝိညာဏံ၊ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ဟူ၍ သော်လည်း။(သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။)တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ အရဟံ၊ သော။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။တထာဂတော စ ခေါ၊ သည်ကား။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ၍။ နသမနုပဿတိ၊ မရှု။ပ။ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နသမနုပဿတိ၊ မရှု။ပ။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ သလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။"တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နနဟောတိဘိပိ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။ (အကြင်းလွယ်၏။)

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကုတ္ဟလသာလာသုတ်

၄၁၈။ အထ ခေါ်၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပုရိမာနိ၊ ယမန်နေ့ဖြစ်ကုန်သော[1]။ ပုရိမတရာနိ၊ ယမန်နေ့မှရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့၌။ ကုဘူဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ဖြစ်ရာ အရပ်၌။ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကြကုန်သော။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏။ (အန္တရာကထာ၌စပ်။) ဝါ၊ တို့အား။(ဥဒပါဒိ၌စပ်။) "ပူရဏော၊ ပူရဏအမည်ရှိသော။ အယံ ခေါ ကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။ သံဃီ စေဝ၊ တပည့်အပေါင်း(သံဃာထု)လည်းရှိ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်း အပ္ပဲအစည်းလည်းရှိ၏။ ဂဏာစရိယော စ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဉာတော၊ ထင်ရှား၏။ ယသဿီ၊ အကျော်အစောရှိ၏။ တိတ္ထကရော၊ အယူကိုပြုလုပ်တတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ မျှားစွာသော လူသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထိုပူရဏကဿပသည် လည်း။ အဇ္ဇတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ ကာလင်္ကတံ၊ သေပြီးသော။ သာဝကံ၊ တပည့်ကို။ ဥပပတ္တိသု၊ ဖြစ်ရာဘဝတို့၌။ 'အသု၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ အမုတြ၊ ဤအမည်ရှိသောဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြား၏။ အဿ၊ ထိုပူရဏကဿပ၏။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော။ ပရမပုရိသော၊ လွန်သောယောကျ်ားဖြစ်သော။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ လွန်သောသူတို့သည် ရောက်

---

[1]။ ဟိယျော ဒိဝသံ ပုရိမံ နာမ၊ တတော ပရံ ပုရိမတရံ၊ ဒီ-ဋ္ဌ။[1]။ စာပိုဒ်-၃၆၄-၃၆၅။ "အဇ္ဇ"တိ ဝုတ္တဒိဝသတော အတီတမနန္တရံ ဟိယျော ဒိဝသံ ပုရိမံ နာမ၊ တထာ"ဟိယျော"တိ ဣတ္တဒိဝသတော ပရံ ပုရိမတရံ အတီသယေန ပုရိမတ္တာ ဧတိ ဣမေသု ဒ္ဝီသု ဒိဝသေသု ဒီ-ဋီ နဝ။ [2]။ စာပိုဒ်။ ၃၆၃။

အပ်သော အရာသို့ ရောက်သော[1]။ ယောပိ သာဝကော၊ အကြင်သာဝကသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အဇ္ဈတ္တံတံ၊ သော။ ကာလကံတံ၊ သော။ တမ္မိ သာဝကံ၊ ကိုလည်း။ ဥပပတ္တိသု၊ တို့၌။ 'အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နော၊ ၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြား၏။

ဂေါသာလော၊ (နွားခြံ၌ မွေးဖွား၍)ဂေါသာလအမည်ရှိသော။ အယမ္မိ ခေါ မဂ္ဂလိ၊ ဤမဂ္ဂလိသည်လည်း။ပ။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ အယမ္မိ ခေါ နိဂဏ္ဌော၊ ဤနိဂဏ္ဌ (ကိလေသာ အထုံးအဖွဲ့မရှိဟု ယူသော တက္ကဒွန်း)သည်လည်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ အယမ္မိ ခေါ သဠ္ဓယော၊ ဤသိဠ္ဓည်းသည်လည်း။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်း၏ အနွယ်ဖြစ်သော။ အယမ္မိ ခေါ ပကုဒေါ၊ ဤပကုဒသည်လည်း။ ကေသကမ္မလော၊ (လူဆံပင်တို့ဖြင့် ရက်အပ်သော ကမ္မလာကိုဆောင်၍)ကေသကမ္မလအမည်ရှိသော။ အယမ္မိ ခေါ အဇိတော၊ ဤအဇိတသည်လည်း။ သယံ စေဝ၊ ရှိ၏။ပ။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်သော။ အယမ္မိ ခေါ သမဏော၊ သည်လည်း။ သယံ စေဝ၊ အပေါင်းသံယောနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်းလည်း ရှိ၏။ပ။ နု ဗျာကရောတိ၊ မဖြေကြား။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ(သာဝကံ)၊ ထိုတပည့်ကို။ 'တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္ဆေဒ္ဓိ၊ ဖြတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီ။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာန်ကို မြင်သော အားဖြင့် သိခြင်း ပယ်သောအားဖြင့် သင်ခြင်းကြောင့်[2]။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီ'ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ 'သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကထံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ အဘိညေယ္ယောတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သနည်း'ဟု။ ကခံ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ (သို့လော သို့လော ကြံတွေးတောလျက်)မဆုံးဖြတ်နိုင်သောသဘောသည်။ အဟု၊ တည်း။ ဇစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သည်။ ကခ်ီတုံ၊ ယုံမှားခြင်းငှါ။ အလံ ဟိ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတုံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကခ်နီယေ၊ ယုံမှားအပ်သော။ ဌာနေ စ၊ အရာ၌လည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သဉ္ဇပါဒါနဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ရှိသော သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်(စွဲလမ်းမှု)မရှိသော သူအား။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ နော ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သဉ္ဇပါဒါနေ၊ မီးစာ(လောင်စာ)ရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်ပသကဲ့သို့။ အနုပါဒါနေ၊ မီးစာ(လောင်စာ)မရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နော ဇလတိ သေယျထာပိ၊ မတောက်ပသကဲ့သို့။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဧवमेव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သဉ္ဇပါဒါနဿ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ ပညာပေမိ၊ ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ အား။ နော ပညာပေမိ၊ မှ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှင့် (တိုက်ခတ်) အပ်သော။ အစ္ဆိ၊ မီးလျှံသည်။ ဒုရမ္မိ၊ (အာဘာသရဲ့ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်)ဝေးသော

---

[1] ပရိပုစ္ဆာနိုက် မာရေတိတိ ပရံ။ ပရသဒ္ဒေ။ ပပဒ၊ မရ ဓာတ်၊ ဏ ပစ္စည်း။ ပကဋ္ဌဘာဝေ ရမတိတိ ဝါ ပရမ်။ ဤ၌ ရမ ဓာတ်။ ပဋိတဒ္ဒါတိ ပတ္တိ။ ပရမေဘိ ပတ္တိ ပရမတ္တိ၊ ပရမတ္တိ ပတ္တော၊ ပရမပတ္တိပတ္တော-ဟုပြု။

[2] မာနာဘိသမယာတိ မာနဿ ဒဿနာဘိသမယာ ပဟာနာဘိသမယာ စ။ မ-ဋ ၁၊ စာမျက်နှာ ၉၀။

အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ဣမဿ ပန၊ ဣမိုးကိုကား။ ကိ ဥပါဒါနသို့၊ အဘယ်မည်သော မီးစာ(လောင်စာ)ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ယသ္မိ ခေါ သမယေ၊ ဌ။ ဝါတေန၊ သည်။ ခိတ္တာ၊ သော။ အစ္ဆိ၊ သည်။ ဒုရမ္မိ၊ သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမီးကို။ ဝါတူပါဒါနံ၊ လေလျှင်မီးစာ (လောင်စာ) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပညာပေမိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တသ္မိ သမယေ၊ ဌ။ အဿ၊ ထိုမီး၏။ ဝါတော၊ သည်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိ စ ပန သမယေ၊ ကား။ ဣမဿ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ သေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ပစ်ချ၏။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါသည်ကား။ အညတရံ၊ တပါးပါး သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့။ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ ပန၊ သတ္တဝါအားကား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိ ဥပါဒါနသို့၊ အဘယ်မည်သော ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ယသ္မိ ခေါ သမယေ၊ အကြင် အခါ၌။ ဣမဿ ကာယံ၊ ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သတ္တော စ၊ သည်ကား။ အညတရံ၊ သော။ ကာယံ၊ သို့။ အနုပပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ တဏှူပါဒါနံ၊ တဏှာလျှင် ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တသ္မိ သမယေ၊ ဌ။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ တဏှာ၊ တပ်မက်မှု (တဏှာ) သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အာနန္ဒသုတ်

ဌာ၉။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္ထိ ကိ နု ခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နတ္ထိ ကိ ပန၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တေ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မီ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။ ဝါဒံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေး အပ်သည်ရှိသော်။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နု ဗျာကာသိ နု ခေါတိ၊ မဖြေကြားပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ဌ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။ (ပုဋ္ဌောဌ္ဌစပ်။) "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည် သာ လျှင်။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။ အာနန္ဒ၊ ဌ။ သဿတဝါဒါ၊ (လောကသည်ရင်း သတ္တ သည်ရင်း)မြဲ၏ ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုသဿတ အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ (လဒ္ဓိယာ၊ အယူနှင့်။) သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဧတံ၊ ဤအတ္တရှိ၏ဟူသောစကားသည်။ (ဧကံ၊ တူမျှသည်။) အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ အား။ (ဗျာကရေယျံ ၌စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပုဒ္ဓေါ ၌စပ်။) "အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိသလော"ဟူ၍။ ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိဘိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဘဉ္ဇ၊ သာသျှင်။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ သေလျှင်ပြတ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ (လဒ္ဓိယာ၊ နှင့်။) သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေ၊ ဤအတ္တမရှိဟူသော စကားသည်။ (ဧကံ၊ သည်။) အဘာဝိသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ပ။ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ မေ၊ ၏။ တံ (ဗျာကရဏံ)၊ ထိုအဖြေ သည်။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဉာဏသ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အနုလောမံ၊ လျော်သည်။ အဘာဝိသ အပိ နု၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့ဆလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ တေ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင် တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ပ။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သမ္မုဇ္ဇသ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေသော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ အား။ "မေ၊ ငါ့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ အတ္တာ၊ အတ္တ သည်။ နှုန၊ စင်စစ်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုအတ္တသည်။ ဒေါရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ သမ္မောဟာယ၊ တွေ့ဝေခြင်းငှါ။ အဘာဝိသ၊ ဖြစ်ရ၏။ (ဣတိ၊ ၏)။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သဘိယကစ္စာနသုတ်

၄၂၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်း၏အနွယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ သဘိယော၊ ရှင်သဘိယသည်။ ဥတိကေ၊ ဥတိကရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ။)ဝါ၊ ဥတိကရွာ၏အနီး၌။ (မုချတ္ထ၊)ဂိဠာကာဝသထေ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သဘိယံ၊ ကို။ (တေဒဝေါစမှ နေဝ ဟောတိ။ပ။ မရဏာတိ၊ အထိ စာပိုဒ် ၄၁၆၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကို မှီးရှုပေးလေ။) "ဘော ကစ္စာန၊ နု။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ တိ၊ သာတည်း"ဟူ၍။ (တံ၊ သည်။) ဝဒေသိ၊ ပြောဆို၏။ပ။ "ဘော ကစ္စာန၊ နု။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်း မရှိသလော။ နု နု ဟောတိ ကိံ ပနာတိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ရှိ။ နု နု ဟောတိ၊ ဟုတ်။ တေမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ တိ၊ သာတည်း"ဟူ၍။ (တံ၊ သည်။) ဝဒေသိ၊ ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ယေန၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တေ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "ရူပီတိ ဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍ရင်း။ အရူပီတိ ဝါ၊ ရူပ်မရှိဟူ၍ရင်း။ (နာမ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်းပေး။) သညီတိ ဝါ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍ရင်း။ အသညီတိ ဝါ၊ သညာမရှိဟူ၍ရင်း။ နေဝသညီ နာသညီတိ ဝါ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ရင်း"။ ပညာပနာယ၊ပညတ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြောင်

အကြောင်းသည်ရင်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။)သော စ ဟေတု၊သည်ရင်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ရာ၏။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ "ရူပီတိ ဝါ၊ ၎င်း။ အရူပီတိ ဝါ၊ ၎င်း။ပ။ နေဝသညီ နာသညီတိ ဝါ၊ ၎င်း"။ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (သဘိယမထေရ်က) ပြောဆို၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို ။ပ။ ဣတိ၊ ၏။ ဟူ၍သော်လည်းပေးလေ။) ဘော ကစ္စာန၊ အို ရှင်ကစ္စာန။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ။ (ရဟန်းပြုသောသင်သည်ဟုသော်လည်းပေး။) ကိုဝစိရံ၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဝစ္ဆ။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်သေးပါ။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ အာဝုသော၊ နဃ။ ယဿ ပိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ တေဿ ကေန၊ ဤမျှလောက်သော အချိန်ဖြင့်။ တေဿ ကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တမ္မိ၊ ထိုဖြေဆိုခြင်းသည်လည်း။ ဗဟု၊ များသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဘိက္ကန္တေ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ ဟောဆိုရာ၌။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။(ဇတ္တုမေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

ကောဒဿမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အဗျာကတသံယုတ္တံ၊ အဗျာကတသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအဗျာကတသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ခေမာထေရီ၊ ခေမာသုတ်ရင်း။ အနုရာဓော၊ အနုရာဓသုတ်ရင်း။ သာရိပုတ္တောတိ-ကောဋ္ဌိကော၊ ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် ဒုတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် တတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်ရင်း။ မောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ရင်း။ ဝစ္ဆော စ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်ရင်း။ ကုတူဟလသာလာနဿော၊ ကုတူဟလသာလာသုတ် အာနန္ဒသုတ်ရင်း။ ကောဒဿမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်ပြစ်သော။ သဘိယော၊ သဘိယကစ္စာနသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ သဠာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဠာယတနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဠာယတနဝေဒနာ၊ သဠာယတနသံယုတ်, ဝေဒနာသံယုတ်တို့ရင်း။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသံယုတ်ရင်း။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်ရင်း။ သာမဏ္ဍကော၊ သာ-

မဏ္ဍကသံယုတ်ရင်း။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်ရင်း။ ခိတ္တော၊ ခိတ္တသံယုတ်ရင်း။ ဂါမဏီ၊ ဂါမဏီသံယုတ်ရင်း။ အသခ်တံ၊ အသခ်တသံယုတ်ရင်း။ (ပုဒ်မဖြတ်ပဲ ဂါမဏီသခ်တံ၊ဂါမဏီသံယုတ်,အသခ်တသံယုတ်ရင်းလည်းပေး။) အဗျာကတံ၊ အဗျာကတသံယုတ်ရင်း။ဣတိ(ဣမေ)၊ဤသံယုတ်တို့သည်။ဒသမော၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

သင္ဌာယတနသံယုတ္တပါဠိ၊ သင္ဌာယတနသံယုတ်ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သဒ္ဒါယတနဝဏ္ဏသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

လက္ခိတမဇ္ဈပဒါနိ အနုက္ကမဏိကာ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အကတပုညေန	၂၂၉
အကန္တိယံ	၅၆
အကမ္မာသေဟိ	၂၄၉
အကာလိကေန ပတ္တေန	၂၉၃
အကာလိကော	၃၁၊ ၂၄၇
အကုက္ကုကစ္စာတံ	၁၄၁
အကုပ္ပါ	၆
အကောဝိဒေါ	၂၅၆
အက္ကန္ဒတိ	၁၀၃
အက္ကောသိဿန္တိ	၄၇
အက္ခံ	၁၅၀
အက္ခာတော	၁၉၃
အခဏ္ဍေဟိ	၂၄၉
အဂါရံ	၂၂၁
အဂါရသ္မာ	၂၇
အဂုတ္တာ	၅၅
အဂ္ဂဋ္ဌရိကာယ စ +	၂၅၉
အဂ္ဂိ	၁၅၉
အဂ္ဂိတော ဝါ	၂၀၉
အဂ္ဂိပရိစာရကာ	၂၇၉
အင်္ဂါနိ	၁၅၁
အင်္ဂါရကာသု	၁၆၂
အင်္ဂါရကာသုယာ	၄၃
အင်္ဂါရကာသူပမာ	၁၆၃
အင်္ဂါရာနံ	၁၆၂
အစရိ	၆
အစိရကာရိတံ	၁၅၆
အစိရူပသမ္ပန္နော	၁၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အစေလော	၂၇၀
အစ္စာဓာယ	၉၁၊ ၁၅၀
အစ္စိ	၂၅၉၊ ၃၃၂
အစ္ဆရိယံ	၃၀၅
အစ္ဆရိယဉ္စ	၃၁၆
အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ	၂၄၉
အစ္ဆိဒ္ဒေါ	၂၀၃
အစ္ဆေစ္ဆိ	၁၀၁၊ ၃၃၂
အဇ္ဇရဏ္ဍ	၃၁၅
အဇ္ဇတဂ္ဂေ +	၂၀၉
အဇ္ဈဂမံ	၆
အဇ္ဈတ္တံ	၂၀၁
အဇ္ဈာဝသတိ +	၂၂၁
အဇ္ဈောပန္နော +	၂၉၃
အဇ္ဈောသာယ	၂၅
အဇ္ဇလိကရဏီယော	၂၄၀
အညတိတ္ထိယာ	၁၁၉
အညထတ္ထံ ဝါ	၃၀
အညထာ	၁၇
အညထာဘာဝီ	၁၇
အညာတာနံ	၁၆၇
အဏ္ဍယမာနာ	၄၉
အဏ္ဍသတပရိယာယံ +	၂၁၀
အဏုနိ	၂၀၉
အတရိ	၁၃၂
အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၂၁
အတိစာရီ စ	၂၂၂
အတိမာဝန္တိ	၂၀၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အတိပါတယတော +	၃၀၆
အတိဝေလံ	၁၂၃
အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ	၂၉၅
အတ္တနိယေန ဝါ	၄၁
အတ္တဗျာဗာဓာယပိ	၃၀၀
အတ္တမနာ	၁၄
အတ္တမနော	၉၃
အတ္တရူပေန	၈၆
အတ္တဝါဒုပါဒါနံ	၂၃၃
အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ	၁၂၆
အတ္တေန ဝါ	၄၁
အတ္ထံ	၃၀၅
အတ္ထဂ်ိမော	၉
အတ္ထဝသံ	၂၃၃
အတ္ထသံဟိတော	၈၀
အဒန္ဓာ	၅၅
အဒဿာဝီ	၂၅၆
အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော	၁၆၆
အဒိဋ္ဌသဟာယော	၂၅၆
အဒိန္နဒါယီ ၀	၂၂၃
အဒ္ဒကို	၁၈၄
အဒ္ဒါဝလေပနာ +	၁၆၀
အဒ္ဓဂတော	၅၈
အဒ္ဓဘူတံ +	၁၄
အဒ္ဓါ	၂၆၄
အဓမ္မေန	၂၉၆
အဓိပ္ပယာသော +	၁၈၄
အဓိဘံသု	၁၆၀
အဓိဘူတော	၁၆၀
အဓိမတ္တာနံ	၁၃၅
အဓိမတ္တာပိ	၁၉၄
အဓိမုစ္စတိ	၁၅၉
အဓိမုတ္ထာနံ	၁၆၇
အဓိဝစနံ	၇၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဓိဝတ္ထာ	၂၇၂
အဓိဝါသေသုံ	၂၅၃
အဓေါဂါမိ	၂၈၁
အနဂါရိယံ	၂၇
အနဗ္ဘာဝဋ္ဌံ	၁၅၆
အနတ္ဓု	၃၁၅
အနတ္ထသံဟိတော	၂၉၅
အနနုဿုတေသု	၂၁၂
အနန္တေ၀ါသိကံ +	၁၁၇
အနပေက္ခော	၃
အနပ္ပကံ	၃၄
အနဘာ၀ံ	၆၆၊ ၁၆၄
အနဘာ၀ံကတံ	၃၂၁
အနဘာ၀ံကတာ	၇၃
အနဘိဇာနံ	၁၂၊ ၇၈
အနဘိဗျာလု	၂၈၁
အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓဿ	၅၊ ၆၊ ၈၆
အနယံ	၁၃၄
အနယာယ	၂၈၈
အနဝဿုတာ	၅၆
အနဿသံ	၃၂
အနာစရိယက် +	၁၁၇
အနာဒီနဝဒဿာ၀ီ	၂၉၇
အနာနုရုဒ္ဓေါ	၅၇
အနာလယဿု	၃၁၇
အနာဟာရော	၁၉၀
အနိကိဋ္ဌိတာ၀ိနော	၉၆
အနိစ္စသမ္ဘူတံ	၁၀၃
အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒန-ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ	၇၃၊ ၂၆၀
အနိဒဿနဋ္ဌ	၃၁၆
အနိမိတ္တော	၃၁၁
အနိမိတ္တော စေတောသမာ၀ိ	၂၄၅
အနိဿရဏဒဿိနော	၁၈၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနိဿရဏာပညော +	၂၉၇
အနိစ်ံ	၂၆၀
အနိတိကဋ္ဌ	၃၁၇
အနုကမ်ံ	၃၄
အနုကမ္ပကေန	၁၁၅၊၃၁၀
အနုစရတိ	၁၆၄
အနုဋ္ဌိတာ	၁၇၄
အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ	၂၄၇
အနုဒဟန္တိ	၁၆၄
အနုဒ္ဒယ်ံ	၂၀၈
အနုဓမ်ံ +	၅၀၊၂၉၁
အနုဓမ်ံ	၃၀၊၃၂၃
အနုနဒီတီရေ	၁၅၁
အနုပရိသက္ကေယ္ယ	၂၀၀
အနုပလဘ္ဘိယမာနော	၃၂၅
အနုပဝဇ်ံ	၄၄
အနုပါဒါယ	၁၄
အနုပုဗ္ဗသခ်ိရာနံ +	၁၉၃
အနုပ္ပတ္တော	၂၅၂
အနုပ္ပါဒဓမ်ံ	၃၂၁
အနုဗန္ဓာ	၁၄၆
အနုဗန္ဓိ	၂၅၇
အနုဗုဒ္ဓါ	၁၆၂
အနုဗျဉ္ဇနသော	၁၄၂
အနုယုတ္တော	၁၅၀
အနုရောဓော ဝါ	၁၀၇
အနုလောမ်	၃၃၄
အနုဝတ္တေယ္ယုံ	၁၇၄
အနုဝိဓာယေယ္ယုံ	၁၇၄
အနုသယာ	၂၂
အနုသာသနီ	၁၀၇၊၃၁၀
အနုဿရာမိ	၂၀၉
အနုဿဝါ	၁၁၉
အနေကပရိယာယေန	၁၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနေကသမ္ဘာရာ	၁၇၀
အနေဇော	၅၁
အနောတ္တပ္ပီ စ	၂၂၁
အန္တရကထာ	၂၉၀
အန္တရစရော	၁၄၇
အန္တရဟိတော	၂၅၅
အန္တရာ +	၂၅၁
အန္တဝါတိ ဝါ	၂၅၅
အန္ဓော	၃၂
အန္ဓောပုတိ	၁၅၃
အန္ဓကာရေ ဝါ	၂၇၆
အန္ဓာသဝေယ္ယုံ	၉၀ ၁၅၂
အပခလိတံ	၇၂
အပဏ္ဏကတာယ +	၃၀၀
အပရာမဋ္ဌေဟိ	၂၉၄
အပရိဇာနံ	၁၂၊၇၀
အပရိပူရော	၂၂၀
အပရိမုတ္တော	၀
အပရိယိဋ္ဌညော	၄၉
အပရိသေသံ	၁၄၁
အပလောကိတဋ္ဌ	၃၁၆
အပလောကေတ္ဝာ	၂၆၉
အပသာဒေတ္ဝာ	၃၂၃
အပါယိကော +	၂၀၄
အပုနဗ္ဘဝါယ	၃၂
အပေတဇာတရူပရဇတာ	၂၉၀
အပ္ပကသိရေနေ ဝ	၂၀၇
အပ္ပဇဟံ	၁၂
အပ္ပညာတော	၃၄
အပ္ပဋိဝိဘတ္တံ	၂၇၄
အပ္ပဏိဟိတော	၃၁၁
အပ္ပထာမကော	၁၀၃
အပ္ပနိဗ္ဗေါသာနိ	၂၅
အပ္ပမာဏေန	၂၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အပ္ပမေယ္ယော	၃၂၁
အပ္ပသဒ္ဒါနိ	၂၅
အပ္ပဿုတော စ	၂၂၂
အပ္ပေါသုက္ကော	၁၅၁
အဖလံ	၁၄၃
အဗ္ဘဉ္ဇေယျ	၁၅၀
အဗ္ဘညာသိ*	၅
အဗ္ဘတီတံ	၃၃၁
အဗ္ဘသမ္ပီလာပေါ စ	၂၅၀
အဗ္ဘာစိက္ခာမ	၃၀
အဗ္ဘုတံ	၃၀၅
အဗ္ဘုတဠ	၃၁ဖ
အဗျတ္တော	၃၂၃
အဗျာပန္နစိတ္တော	၂၀၁၊ ၇
အဗျာပဇ္ဈဠ	၃၁၇
အဘာဗော	၁၂
အဘိက္ကန္တေ	၁၀၀၊၃၃၅
အဘိက္ကမပဋိက္ကမော	၁၄၅
အဘိဏှံ	၃၀၂
အဘိဏှာ စ	၆၀
အဘိဏှာဒေါမနဿံ	၃၁၃
အဘိဏှာဒေါမနဿာ	၁ဖ၂
အဘိဏှာလု	၃၀၂
အဘိညာ	၂၀
အဘိညာယ	၂၉၅
အဘိညေယ္ယံ	၁၉
အဘိနန္ဒတော	၂၅
အဘိနန္ဒုံ	၁၄
အဘိနိဗ္ဗတ္တိ+	၉
အဘိနိန္နာမေဿတိ	၁၅၁
အဘိနိဝိဿ	၇ဖ
အဘိဘာယတနာနိ စ +	၆၅
အဘိဘုယ္ယ	၂၂၇
အဘိဘုယ္ယ ဝတ္တေယ္ယုန္တိ	၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဘိဘူတံ	၂၂၇
အဘိရတိ	၂၃၀
အဘိရုဟိတ္ဝာ	၁၅၀
အဘိဝဒတိ +	၂၅
အဘိသခ်ံတံ	၁၁၅
အဘိသခ်ံရိ	၂၅၀
အဘိသဇ္ဇေတယိတံ	၁၁၅
အဘိသမ္ဘုဏယော	၅၀
အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ	၅
အသိဟဠ	၁ဖ၄
အဘိဟာရံ	၃၀၃
အဘူတေန	၃၀၊၂ဋ၅
အဘေဒိ	၁၃၅
အမစ္စာ ဝါ	၁ဖ၄
အမတဠ	၃၁ဖ
အမတ္တညုနော	၀ဋ
အမရိတုကာမော	၁၄ဖ
အမောဟယိ	၁၃၄
အမ္ဘာဒ္ဓကဝနေ	၂၅၁
အယောကဒ္ဓါဟေ	၁ဖ၄
အယောသက်ုနာ	၁၄၂
အယောသလာကာယ	၁၄၂
အရကို့တာ	၅၅
အရညကုဋိကာယံ	၃၂၂
အရညဂတော ဝါ	၁ဖ၉
အရညဝနပတ္ထာနိ	၂၅
အရဟံ	၂၄၃
အရုဂတ္တော	၁၇၂
အလံ	၁၇၀
အလမရိယညာဏဒဿန ဝိသေသော	၂၇၀
အလသော စ	၂၁ဋ
အဝစုတ္ထ	၂ဋ၀
အဝသရိ	၅၀၊၂၀၇
အဝဿုတပရိယာယဠ +	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဝဿုတော	၁၅၅
အဝိဂတရာဂဿ	၃၂၆
အဝိဇ္ဇမာနံ +	၁၈၂
အဝိဇ္ဇာ	၂၁
အဝိနိတော	၂၅၆
အဝိရာဇယံ	၁၂၊၃၈
အဝိရုဒ္ဓ	၅၃
အဝိဝဒမာနာ	၂၀၀
အဝိသယသ္မိံ	၁၁၊၅၃
အသံဝုတာ	၅၅
အသက္ခိ	၂၉၀
အသခ်ံတဋ္ဌ	၃၁၀
အသခ်ံတဂါမိ*	၃၁၀
အသဒ္ဓော စ	၂၆၈
အသတာ	၂၉၅
အသတိ ကိရ +	၁၃၁
အသန္တုဋ္ဌော	၁၆၆
အသပတ္တိ	၂၂၉
အသဗလေဟိ	၂၄၉
အသမဏာဝမ္ဘော	၂၉၁
အသမ္ဘာသသာယ	၃၁၄
အသဿတောတိ ဝါ	၂၅၅
အသုစိံ	၅၆
အဿတ္ထော	၁၃၆
အဿဒမ္ဘသာရထိ	၁၅၀
အဿာဒပရိယေသနံ +	၆
အဿာဒေါ	၅
အဿာရောဟော	၂၃၉
အဿာသပဿာသာ +	၂၆၁
အဿာသပဿာသာ	၁၉၃
အဿာသပတ္ထော	၂၃၄
အဿုနီ	၂၃၃
အဟက်ာရမမက်ာရမာနာနုသယော	၃၀
အဟာရီ	၂၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဟိ*	၁၃၃
အဟိရိကော စ	၂၂၁
အဟုဝတ္ထ	၁၁၆
[အာ]	
အာကာရပရိဝိတက္ကာ	၁၂၀
အာကာသံ	၁၃၃
အာကာသေ	၁၉၄
အာကာသော	၂၀၄
အာကိဉ္စညာ	၂၆၇
အာကိဉ္စညာယတနံ +	၂၀၆
အာကိဏ္ဏော	၂၆
အာဂတိဂတိ	၄၅
အာဂန္တုကာဂါရံ	၁၉၅
အာဂိလာယတိ	၁၅၈
အာစရိယပါစရိယာနံ	၂၃၆
အာစိက္ခန္တိ	၂၁၆
အစိက္ခိတုံ	၀၄၀
အာစိနတော	၆၁
အာဇညရထော	၁၅၀
အာတာပီ	၂၃
အာတာပီ +	၃၁၃
အာတာပေတိ	၂၉၉
အာဒါနနိက္ခေပနံ	၁၄၅
အာဒိတ္တံ +	၁၃
အာဒိတ္တပရိယာယံ	၁၄၂
အာဒိတ္တာယ	၁၄၂
အာဒိနဝသိပါဋိကော	၁၆၇
အာဒိဗြဟ္မစရိယကော	၈၀
အာဒိယတော	၃၀၆
အာဒိယိ	၃၀၅
အာဒီနဝပရိယေသနံ	၆
အာဒီနဝေါ	၅
အာဓိပတေယ္ယေန	၂၄၉
အာပဇ္ဇတ	၇၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာပဇ္ဇိ	၃၀၅
အာပါထံ	၁၃၅
အာပါဒေန္တိ	၉၆
အာဗာဓယိတ္ထ	၂၉၄
အာဗာဓိကော	၃၄၊ ၄၂၊ ၂၃၂
အာဘတံ	၂၉၀
အာဘိနှေယျ	၁၃၆
အာမိသပတဗဒ္ဓိသံ	၁၃၄
အာမိသစက္ခု +	၁၃၄
အာယတိ	၃၃
အာယန္တိ	၂၆၀
အာယာစေယျ	၂၀၀
အာယာမ	၄၂
အာယာမိသာမိ	၁၅၀
အာယု	၂၆၃
အာယုနာ	၂၄၉
အာရက္ခာယ	၁၅၀
အာရဒ္ဓဝိရိယော စ	၂၂၅
အာရဒ္ဓါ	၁၅၀
အာရာ	၆၁
အာရောပေတ္ဝာ	၂၉၊ ၁၅၃
အာလိန္ဒေ +	၂၅၉
အာလိမ္ပေယျ	၁၅၀
အာလောကိတေ	၁၀၀
အာလောကော	၂၁၂
အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော	၁၅၃
အာဝရဏီယေဟိ	၉၁
အာဝသထာဂါရံ	၃၀၅
အာဝါရေတဗ္ဗံ	၂၆၀
အာဝါသဂတော	၀၀-၁
အာဝိဇ္ဇေယျုံ	၁၃၃
အာဝေဏိကာနိ	၂၂၀
အာသဝေဟိ	၁၄
အာသီဝိသာ +	၁၄၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာသီဝိသော	၂၉
အာဟုနေယျော	၂၄၀
[ဣ]	
ဣစ္ဆာမ	၄၃
ဣဇ္ဈိဿတိ	၂၃၃
ဣဒ္ဓိတံ	၁၇၀
ဣဒ္ဓော	၂၅
ဣတရီတရာ	၅၃
ဣတိစိတိ စေဝ	၁၆၂
ဣတိပိ	၂၄၃
ဣတ္ထံ +	၅၄
ဣတ္ထတ္ထာယ	၂
ဣတ္ထိကာမေဟိ	၃၀၃
ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ	၂၅၀
ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ	၁၅၉
ဣဒ္ဓိယာ	၂၄၁
ဣမေ ကာသာဝါ	၁၆၄
ဣရိယတိ	၅၃
ဣသိပတနေ	၁၃၂
ဣဿရိယဗလေန	၂၂၃
ဣဿာပရိယုဋ္ဌိတေန	၂၂၁
ဣဿုကီ စ	၂၂၂
[ဥ]	
ဥက္ကုဋေယျ	၂၃၅
ဥက္ခိတ္တာသိကော	၁၄၃
ဥဂ္ဂဏှာဟိ	၀၀
ဥဂ္ဂတေဇော	၁၄၆
ဥဂ္ဂိလိတုံ	၂၀၀
ဥစ္ဆိဒ္ဒန္တု ဝါ	၂၃၀
ဥစ္ဆိန္နမူလံ	၃၂၁
ဥစ္ဆိန္နမူလာ	၃၃
ဥစ္ဆေဒါယ	၂၀၀
ဥဇုံ	၁၄၁

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဉ]	
ဉဇုကော စ	၂၆၈
ဉဇုပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
ဉဏံ	၂၅၂
ဉဏာပိ	၈၉၄
ဉဋ္ဌာနသညံ	၁၅၈
ဉတုနီ	၂၂၀
ဉတုပရိဏာမဇာနိပိ	၂၀၉
ဉတူနီ စ	၂၀၉
ဉတ္တမပုရိသော	၃၂၂
ဉတ္တရသေတု ဝါ	၁၄၈
ဉတ္တရာသင်္ဃံ	၂၅၉
ဉတ္တရိမနုဿဓမ္မံ	၂၅၉
ဉတ္တာနီကာတုံ	၁၄၁
ဉဒကံ	၁၂၃
ဉဒကဏ္ဏဝေါ	၁၃၂
ဉဒကတော ဝါ	၂၈၉
ဉဒကဖုသိတာနိ	၁၆၄
ဉဒကမဏိကံ	၁၅၂
ဉဒကမဏိယော	၃၀၅
ဉဒကရဟဒေ	၁၃၄၊ ၂၈၀
ဉဒကရာသိ	၁၃၂
ဉဒကောရောဟကာ	၂၃၉
ဉဒပါဒိ	၆
ဉဒယဗ္ဗယာနုပဿီ	၁၂၁
ဉဒုဇိတံ +	၁၂၀
ဉဒုမ္မရော	၁၃၆
ဉဒ္ဒါလိတ္ထာ	၁၅၁
ဉဒ္ဒေသော	၂၆၉
ဉပကဿေယ္ယုံ	၁၆၂
ဉပက္ကောသတိ	၂၉၅
ဉပဂစ္ဆုံ	၃၀၅
ဉပဃာတာယ	၂၈၈-၉
ဉပဇ္ဇဟိဿာမိ	၄၄
ဉပဇ္ဇာကာ	၄၄

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဉ]	
ဉပဇ္ဇိတဿတိ စ	၂၂၅
ဉပဒ္ဒုတံ	၂၀
ဉပဓာရကေ စ	၁၃၁
ဉပနာဟိ စ	၂၂၂
ဉပနေတိ	၂၆၂
ဉပဟတ္ထိသု	၃၃၁
ဉပယန္တိ	၅၃
ဉပရိဿဒ္ဓာယံ	၁၆၉
ဉပရိတောပိ	၁၆၃
ဉပဝဒတိ	၃၅၊ ၂၉၅
ဉပသမာယ	၁၅၀၊ ၂၉၅
ဉပသမ္ပဒံ	၁၅၅
ဉပဿဒ္ဓံ	၂၀
ဉပဿုတိ +	၃၉
ဉပဟညတိ +	၆၀
ဉပဟတပုဗ္ဗံ	၂၈၉
ဉပါဒါနံ	၂၃
ဉပါဒါနိယေ	၃၈
ဉပါယာသေဟိ	၁၃
ဉပေက္ခကော	၂၁၆
ဉပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ	၂၀၃၊ ၂၁၃
ဉပ္ပန္နေသု	၁၅၄
ဉပ္ပါဒေါ	၉
ဉပ္ပဝ	၂၈၀
ဉဘတောကောဋ္ဌိကံ	၂၈၂
ဉဘယန္တရေန	၄၅
ဉမ္ဘဂ္ဂေါ စ	၁၆၉
ဉမ္ဘုကော	၈၀
ဉမ္ဘုဇ	၂၈၀
ဉယျာပေန္တိ	၂၃၉
ဉယျောဇေသိ	၁၅၈
ဉရတ္ထာဒ္ဌိ	၁၈၂
ဉလ္လောကေတ္ဝာ	၂၆၈
ဉသ္မာ	၁၉၁၊ ၂၆၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဥ-ဏ]	
ဥဿဟတိ	၂၇၈
ဥဿီဒိဿတိ	၁၅၃
ဥဿုက္ကံ	၂၅၇
ဥဿရံ	၂၀၂
ဥဟနန္တိ	၄၃
[ဧ]	
ဧကဲသေန	၂၉၁
ဧကတ္ထာ	၂၅၁
ဧကဒါ	၁၉၄
ဧကနဝုတိကပ္ပေ	၂၀၉
ဧကမ်သခလံ	၃၀၇
ဧကမ်သပုဏ္ဏံ	၃၀၇
ဧကဝိဟာရီ	၂၅
ဧကာဂါရိကံ	၃၀၆
ဧကာရော	၂၆၀
ဧကောဒီ	၁၇၀
ဧကောဒီဘာဝံ +	၂၀၁
ဧဝ	၅၁
ဧတ္ထကာနိ ဥဘကာဌကာနိ ဣတိ ဝါ	၃၂၁
ဧတ္ထကာနိ ဝါလုကသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ	၃၂၁
ဧဝံကမနိယော	၁၇၀
ဧဝံကာရီ	၁၇၃
ဧဝံဗန္ဓနိယော	၁၇၀
ဧဝံမဒနိယော	၂၇၀
ဧဝံမုစ္ဆနိယော	၁၇၀
ဧဝံရဇနိယော	၁၇၀
ဧဟိ	၁၆၄
ဧဟိပဿိကော	၃၁၊ ၂၄၈
[ဩ]	
ဩကာသံ	၄၄
ဩကာသေဟိ	၂၅၉
ဩက္ကာမေန္တိ	၂၇၉
ဩက္ခာယတိ	၁၂၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဪ]	
ဪဂိလိတုံ	၂၀၈
ဪစိရကဇာတော	၁၆၇
ဪဏိတပတ္တပါဏိနော	၂၅၄
ဪတရိတ္ဝာ	၁၆၉
ဪတာရံ	၁၅၁
ဪဒနကုမ္ဘာသူပစယသ	၇၃
ဪဒါတဝသနော	၂၇၁
ဪဒါတသ	၁၃၀
ဪဒါတော	၂၅၂
ဪမဇ္ဇပတောဒေါ	၁၅၀
ဪပက္ကမိတုံ	၂၀၉
ဪပက္ကမိကာနိပိ	၂၀၉
ဪပနေယ္ယိကော +	၂၄၀
ဪပနေယ္ယိကော	၃၁
ဪပပါတိကာ	၃၀၆
ဪဖုနေယ္ယ	၁၇၁
ဪရိမံ	၁၄၇
ဪဝဒါဟိ	၂၇၃
ဪသဇ္ဇေယ္ယ	၁၆၉
ဪသဓိတိဏဝနပ္ပတိသု +	၂၇၂
ဪသိဒ	၂၀၁
[က]	
ကခ်ါ	၂၉၂ ၊ ၃၀၇
ကစ္ဆိ	၃၄
ကစ္ဆပေါ	၁၅၁
ကဋ္ဌိဟော	၃၀၀
ကဋ္ဌလာ ဝါ	၂၀၁
ကဋ္ဌာနံ	၁၉၁
ကဏ္ဏကော	၁၆၃
ကဏ္ဏပဋ္ဌမေဟိ	၁၇၆
ကတံ	၂
ကထာသလ္လာပေါ	၁၉၉
ကဒလိကဒ္ဒနံ	၁၄၁
ကဒါစိ ကရဟစိ	၁၆၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[က]	
ကန္ဓ၁	၂၅
ကန္ဒတိ	၁၈၂
ကပါလ်	၁၆၄
ကပ္ပတိ	၂၉၀
ကပ္ပိတကေသမဿု	၃၀၃
ကမတိ	၂၅၃
ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ	၁၁၅
ကမ္မနိရောဓဋ္ဌ	၁၁၅
ကမ္မန္တာ ဝါ	၂၈၉
ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ	၂၀၉
ကရဏီယ်	၂
ကရဏီယေန	၂၅၁
ကရောတော	၃၀၆
ကလန္ဒကနိဝါပေ	၁၄
ကလဟဇာတာ	၂၀၀
ကလျာဏံ	၂၅၃
ကလျာဏမေမ္မော	၂၃၃
ကလ်ံ နု	၁၃
ကသမ္ဘုဇာတော	၁၅၅
ကဿကဿ	၂၈၂
ကဟန္တိ	၁၆၈
ကာမဏ္ဍလုကာ	၂၇၉
ကာမတဏှာ	၂၃၆
ကာမပရိဋ္ဌာဟော	၁၆၁
ကာမဘဝေါ +	၂၃၃
ကာမဘောဂိနော	၂၉၆
ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန	၂၂၁
ကာမသဟဂတာ	၂၄၁
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ	၂၉၅
ကာမုပါဒါနံ	၂၃၃
ကာမူပသံဟိတာ	၂၅
ကာမေ	၁၆၁
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ စ	၂၂၃
ကာယဂတာယ	၁၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[က]	
ကာယဂတာသတိ	၃၁၀
ကာယပဋိဗဒ္ဓါ	၂၆၂
ကာယသခ်ါရော	၂၆၂
ကာယိကဋ္ဌ	၁၀၅
ကာယိကာ	၂၆၂
ကာရယတော +	၃၀၆
ကာလ်	၁၄၂
ကာလက်တံ	၃၃၁
ကာလက်တော	၅၀၊၂၆၃
ကာလဿေ၀	၂၉၄
ကာလေန ကာလ်	၁၄၆
ကာဋ္ဌကေသာ	၉၆
ကာဋ္ဌကော	၁၆၆
ကာဋ္ဌော	၁၃၀၊၂၅၂
ကိ ံသုကော	၁၆၆
ကိစ္စကရဏီယေသု	၁၅၄
ကိဉ္စနံ +	၂၆၇
ကိဉ္စိ	၂၆၆
ကိဉ္စိ	၁၆၉
ကိဉ္ဇာဒေါ	၁၆၉
ကိဉ္ဇာရက္ခော စ	၁၆၉
ကိမတ္ထိယ်	၃၀
ကိမတ္ထိယာ	၃၀၁
ကိလန္တာ	၁၇၃
ကိလမတိ	၁၀၂
ကိလမတော	၃၀၆
ကိလမထသ	၁၆၅
ကိလမာ၀ယတော	၃၀၆
ကိဒိသော	၁၆၆
ကုက္ကုရံ	၁၇၃
ကုစ္ဆိ	၄၃
ကုစ္ဆိသ်	၁၄၅
ကုဋ္ဌာရိယာ	၁၃၆
ကုဏ္ဍလီ	၃၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကုတူဟလသာလာယံ	၃၃၁
ကုထိတံ	၂၅၇
ကုပ္ပိဿတိ	၁၄၆
ကုမ္မဂ္ဂေါ စ	၁၆၉
ကုမ္မော	၁၅၁
ကုလကုမာရိသု	၃၀၅
ကုလဂ်ါရော	၂၀၉
ကုလဂဏ္ဍိကဇာတာ	၁၃၃
ကုလိတ္ထိသု	၃၀၅
ကုလေ	၂၂၉
ကုလ္လံ	၁၄၀
ကုသကဏ္ဏကာ စေဝ	၁၇၂
ကုသိတော စ	၂၂၃
ကူဋဋ္ဌဝါရံ ဝါ	၁၆၀
ကူဋဋ္ဌဝါရသာလာယံ	၃၂၂
ကောဏ္ဍ	၁၇၁
ကောဓနော စ	၂၂၁
ကောပံ	၂၇၅
ကောမာရကော	၁၃၆
ကောလာပေါ +	၁၃၆
[ခ]	
ခတ္တိယာပိ	၁၉၅
ခမနီယံ	၃၄
ခမေယ္ယ	၂၀၀
ခယဂါမိနံ	၁၀၀
ခရသရေန	၃၀၃
ခါယတိ	၁၄၉
ခိတ္တာ	၃၃၂
ခိပ္ပမေဝ	၁၆၄
ခိယတိ	၆၃
ခိရံ	၁၃၆
ခိရရုက္ခော	၁၃၆
ခိရောဒကိဘူတာ	၂၀၀
ခိလံ ဝါ ဥပ	၁၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ခ]	
ခုရပရိယန္တေန	၃၀၇
ခုရေန	၁၄၃
ခေတ္တံ	၂၀၂
ခေမံ	၁၄၇
ခေမဋ္ဌ	၃၁၆
[ဂ]	
ဂဏာစရိယော စ	၃၃၁
ဂဏီ စ	၃၃၁
ဂဏ္ဍိ	၁၇၃
ဂဏ္ဍမူလံ	၇၂
ဂဏ္ဍော	၅၁၊၁၇၇
ဂဏ္ဍေတုံ	၃၂၁
ဂဏ္ဍေယ္ယ	၁၆၉
ဂတ္ဘာနိ	၁၇၂
ဂဓိတော +	၂၉၇
ဂဗ္ဘိနီ	၂၂၀
ဂမေတိ	၁၆၄
ဂမ္ဘီရေ	၁၃၄
ဂမ္ဘီရော	၃၂၁.
ဂမ္ဘော	၂၉၅
ဃာသိသေ	၁၃
ဂရဟာယ ဝါ	၂၉၂
ဂါခ္ဌ	၁၀၂
ဂါမဂတော ဝါ	၁၆၉
ဂါမဃာတကာ	၁၄၇
ဂါမဏီ	၂၇၆
ဂါမန္တေ +	၂၆
ဂါရယှံ ဌာနံ	၃၀
ဂါဠှမန္ဓနံ	၃၀၃
ဂိဏ္ဍကုဋ္ဌေ	၄၂၊၀၇
ဂိဒ္ဓကာဝသထေ	၇၀၊၃၃၄
ဂိလာနပုစ္ဆတာ	၄၂
ဂိလာနသာလာ	၁၀၇
ဂိလေယ္ယ	၁၃၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဂ]	
ဂိဟိသဟာယော	၂၂၀
ဂုတ္တဒ္ဓါရော	၁၅၀
ဂေဟသိတံ	၅၂
ဂေဟသိတာနိ	၂၁၁
ဂေါဃာတကော	၄၃
ဂေါစရပသုတော	၁၅၁
ဂေါဏော	၁၆၉
ဂေါဘတ္တမ္မိ	၂၀၂
ဂေါဝိကန္တနေန	၄၃
[ဃ]	
ဃာတေန္တော	၃၀၂
ဃောရဝိသာ	၁၄၆
[စ]	
စက္ခုက္ကရဏီ	၂၉၅
စက္ခုဘူတော	ဂ၃
စက္ခုဝိညေယ္ယာ	၂၅၊ဂ၁
စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ	၁၁
စဏ္ဍော	၂၃၅
စတုဂ္ဂုဏံ	၁၅ဂ
စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ	၂၄ဂ
စမ္မဋ္ဌ	၁၂၁
စရတော	၁၆၃
စရန္တံ	၁၆၁
စရမာနော	၁၄၁
စလဏ္ဍေ	၅၄
စလိတံ	၄၅
စာဂေ စ	၂၃၄
စာတုဒ္ဒိသာ	၂ဂ၃
စာတုမဟာပထေ	၁၅၀၊၁၃၅
စာတုမဟာဘူတိကဿ	၃၃
စာရိတ္တံ	၃၀၅
စိတ္တပဋ္ဌိဘဒ္ဓါ	၂၆၂
စိတ္တသခ်ိရော	၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[စ]	
စိတ္တသမာဓိ	၃၀ဂ
စိတ္တာနိ	၁၄
စိတ္တာနုပဿီ	၃၁၃
စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယ-ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ	၂၅၃
စုတူပပါတော	၄၅
စေ အဓိဝါသေတိ	၆၆
စေ ဥပဝရိက္ခတိ	၁၄၉
စေတသိကဥ္စ	၈ဂ၅
စေတေတိ	၃၀၀
စေတောဝိမုတ္တိ	၂၆၆
စေတောသမာဓိ	၂၆၆
စေ နံ ဂမေတိ	၆၆
စေ နပ္ပဇဟတိ	၆၆
စေ နံ ဗျန္တီကရောတိ	၆၆
စောရတော ဝါ	၂ဂ၉
စောရာ	၁၄၃
[ဆ]	
ဆဒ္ဓါရံ	၁၆၃
ဆန္ဒမူလကံ	၂၉၃
ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ	၅
ဆန္ဒရာဂဝိနယော	၅
ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ +	၃၁၄
ဆန္ဒာနုနီတော	၅၆
ဆပ္ပါဏကေ	၁၃၃
ဆိန္နတော	၃၀၆
ဆိန္နပပဋ္ဌေ	၄၀
ဆိန္နဝဋ္ဋမေ	၄၀
ဆိန္နသောတံ	၂၆၀
ဆေဒါပယတော	၃၀၆
[ဇ]	
ဇင်္ဃံ	၂ဂ၂
ဇောဂရိယံ	ဂ၉၊၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[၈]	
ဇာတရူပရဇတံ	၂၉၀
ဇာတု	၃၂
ဇာနုတာ	၉၆
ဇာနုတော	၂၁
ဇာနိယာ ဝါ	၂၉၂
ဇာလေန	၂၆၈
ဇိဂုစ္ဆမာနာ	၄၉
ဇိဂုစ္ဆာ	၁၄၅
ဇိဏ္ဏော	၅၈
ဇိနေယျုံ	၁၃၆
ဇိဝံ	၂၅၅
ဇိဝိတပရိယန္တိုက်	၁၈၉
ဇိဝိတုကာမော	၁၄၆
ဇိဝိတေန စ	၄၉
[စျ-ဉ]	
စျတ္တာ +	၁၃၃
စျာပေသိ	၂၅၉
စျာမခါဏု သေယျတာပိ	၁၆၆
စျာယထ	၁၁၆၊၃၀၀
စျာယေယျ	၁၉၀
ဉာဏံ	၂
ဉာဏကရဏီ	၂၉၅
ဉာဏဘူတော	၈၃
ဉာတာနံ	၁၆၃
ဉာတိကေ +	၇၈
ဉာတိ ဝါ	၁၆၄
ဉာတေယျ	၈၁
ဉာတော	၃၃၁
ဉာယပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
[ဌ]	
ဌာနဗဟုလော ဝါ	၁၆၉
ဌာနေဟိ	၂၄၉
ဋ္ဌိတိ	၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဒ]	
ဍဟေယျ ဝါ	၇၁
ဍာဟော	၄၃
ဍေဿာမိ	၁၇၃
[တ]	
တဋ္ဌ	၃၉
တဏ္ဍုံ	၁၇၁
တတ္တာယ	၁၄၂
တထတ္ထာယ	၂၆၂
တန္ဒုလကုလကဇာတာ	၁၃၃
တန္ဒိယော စ	၁၇၁
တပံ	၂၉၅
တပဿိ	၂၉၅
တပေန ဝါ	၁၅၄
တရုဏော	၁၃၆
တသံ ဝါ +	၃၀၈
တာဏဋ္ဌ	၃၁၇
တာလစ္ဆိဂ္ဂဠေန	၂၅၉
တာလာဝဋ္ဌကတံ	၃၂၁
တာလာဝဋ္ဌကတာ	၇၃
တာဠေယျ	၁၆၉
တိဏံ	၂၉၁
တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ	၇၁၊၁၄၈
တိဏကလာပံ	၂၅၉
တိဏတ္ထိကေန	၂၉၁
တိဏာဝါရံ	၁၅၉
တိဏာနိ	၂၅၉
တိဏုက္ကာယ	၁၅၉
တိဏ္ဏော	၁၃၂
တိဏ္ဏေန	၄၃
တိတ္ထကရော	၃၃၁
တိရိယံ	၂၆၅
တုစ္ဆကံယေဝ	၁၄၇
တုစ္ဆာ	၂၉၅
တုဏ္ဏီဘူတော	၁၅၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင္ခ်ဴ
[တ-ထ]	
တေဇော	၁၉၁
တေရောဝဏ္ဏိကော +	၁၃၆
တေလဥ	၁၉၀
တေလပဇ္ဇောတံ	၂၇၆
တေလပ္ပဒီပံ	၁၅၇
တေလပ္ပဒီပေါ	၁၉၀၊၃၀၅
ထပတိ	၁၉၈
ထမ္ဘံ	၁၅၇
ထမ္ဘံ ဝါ ဥပ	၁၇၄
ထလေ	၁၃၂၊၁၅၃
ထာဝရံ ဝါ +	၃၀၈
ထေတတော	၃၂၅
ထေယျသခိတံ	၃၀၅
ထေရာ +	၂၅၁
ထောမေယျ	၂၀၀
[ဒ]	
ဒကၠိဏေယျော	၂၄၈
ဒကၠော	၄၃၊၁၅၀
ဒကၠော စ	၂၁၉
ဒဏ္ဍဥ	၁၇၁
ဒဏ္ဍသမ္ဘဿ	၁၆၉
ဒဏ္ဍေန	၄၈၊၁၆၉
ဒန္ဓော	၁၆၃
ဒမာယ	၁၅၀
ဒမူပသမေန	၄၉
ဒမေန	၃၀၇
ဒဝါယ	၉၀
ဒသဓာ ဝါ	၁၇၁
ဒဿနံ +	၁၆၅
ဒဿနံ	၂၉၄
ဒဿာဝီ	၁၆၆
ဒဟရော	၂၂၀
ဒဠ္ဍပါကာရတောရဏံ	၁၆၇
ဒဠ္ဍဗ္ဓါပံ +	၁၆၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင္ခ်ဴ
[ဒ]	
ဒဇ္ဇေန	၄၃
ဒါတာ	၈၄
ဒါနိ သမ္ဘူတာနိ စေဝ	၂၈၉
ဒါမေန	၁၃၈
ဒါမေန ဝါ	၂၅၂
ဒါယံ	၁၆၃
ဒါယာဒေါ	၅၈
ဒါရုံ	၂၉၁
ဒါရုကၠဠံ	၁၅၃
ဒါရေသု	၃၀၅
ဒိဋ္ဌမမ္ပနိဗ္ဗာနပတ္တော	၁၂၂
ဒိဋ္ဌမတ္တံ	၅၉
ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကၠန္တိယာ	၁၂၀
ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ	၂၃၇
ဒိဋ္ဌေန	၂၉၃
ဒိဋ္ဌေယံ	၈၁
ဒိဋ္ဌေ ဝ ဓမ္မေ	၂၇
ဒိန္နံ	၃၀၅
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ	၂၂၁
ဒိဝသံ	၁၆၄
ဒိသံ	၂၆၅
ဒီဃရတ္တံ	၃၀၊၄၄
ဒီပဠ္ဍ	၃၁၇
ဒုက္ကရံ နု ခေါ	၂၃၈
ဒုက္ခတာ	၂၃၇
ဒုက္ခဒုက္ခတာ	၂၃၇
ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော	၁၄၆၊၁၆၂
ဒုက္ခသမ္ဘူတံ	၁၁၃
ဒုက္ခာဒိဝါဟာ	၅၅
ဒုက္ခိတော	၃၄၊၄၂
ဒုက္ခော	၂၉၅
ဒုဂ္ဂတိံ	၁၃၃
ဒုဂ္ဂတိံ +	၃၀၂
ဒုပ္ပညော စ	၂၂၁

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဒ]	
ဒုပ္ပဏ္ဏိဟိတံ	၂၇၉
ဒုပ္ပယုတ္တာ	၂၀၉
ဒုပ္ပရိယောဂါဟော	၃၂၁
ဒုဗ္ဗလတရံ	၄၃
ဒုဗ္ဗလော	၁၀၃
ဒုဗ္ဘိက္ခာ +	၂၀၇
ဒုလ္လဘာနိ	၂၂၉
ဒုဿီလော စ	၂၂၂
ဒုဿီတိကော စ	၁၆၉
ဒူတယုဂံ	၁၆၇
ဒူတေယျာနိ	၃၀၁
ဒူရေ ဝါ	၃၂၄
ဒေယျမမ္မံ	၂၇၄
ဒေဝနိကာယံ	၁၅၄
ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော	၁၇၅
ဒေဿ	၄၄
ဒေသေတုံ	၁၄၀
ဒေါဏိဠ	၁၇၁
ဒေါမနဿေဟိ	၁၃
ဒေါဝါရိကော	၁၆၇
ဒေါသဂတံ	၅၆
ဒေါသာဓိကရဏံ	၃၀၀
ဒေါသော ဝါ	၁၆၈
ဒ္ဒိဟိတိကာ	၂၀၇
[ဓ]	
ဓမ္မစက္ကုံ +	၃၅
ဓမ္မဒ္ဒေါ	၁၀၂
ဓမ္မဘူတော	၀၃
ဓမ္မဝါဒီနော နုခေါ	၂၃၃
ဓမ္မသမာဓိ	၃၀၀
ဓမ္မသရဏဂမနံ	၂၄၆
ဓမ္မာဓိကရဏံ	၅၀
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ	၂၃၀
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော	၁၂၂

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဓ-နံ]	
ဓမ္မာနုပဿီ	၃၁၃
ဓမ္မိကာ	၁၂၆
ဓမ္မိကော	၂၂၃
ဓမ္မော	၂၄၂
ဓာရေယ္ယ	၂၂၆
ဓာရေဟိ	၀၀
ဓုဝဋ္ဌ	၃၁၅
နံ ဇတိ	၁၃၄
နခဏ္ဍာဒနေန	၁၄၃
နဂရသာမီ	၁၆၀
နဂ္ဂေယျာ စ	၂၃၀
နံ စ ပဒေါသယေ	၅၆
နံ စ ပဿသိ +	၅၀
နဋ္ဌဂါမဏိ	၂၃၆
နဋ္ဌာနံ	၂၃၆
နံ တာယတိ	၂၂၃
နတိ	၄၅
နန္ဒိက္ခယာ	၁၂၃
နန္ဒိသံယောဇနသံယုတ္တော	၂၅
နန္ဒိသမုဒယာ	၂၃
နံ ပရိတသတိ	၁၄၂
နံ မဇ္ဇေ	၅၃
နံ မညတိ	၁၅
နံ မထေန္တိ	၁၀၃
နယံ	၂၉၃
နံ ယထာကာမကရဏီယော	၀၁
နံ ရိဉ္စတိ	၁၉၅
နဝံ	၁၄၁
နဝကမ္မံ	၁၁၅
နဝပုရာဏာနိ	၁၁၅
နဝဝါဒဋ္ဌ	၃၄
နဝဝါဒေန စ	၃၂၃
နံ ဝါသေန္တိ	၂၂၉
နဝေါ	၃၃၊၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[နာ]	
နာ သမဏသမ္ဘတာ	၂၁၃
နာ သမ္ဘဝေဓေ	၅၇
နာ သမ္ဘာယေယျ	၁၁
နာ သာရဇ္ဇေယျုံ	၇
နာ သုကရ	၁၆၅
နဒ္ဒဂါရံ	၁၅၉
နာဠ္ဝါ	၁ဂ၂
နာနတ္တသညာနံ +	၂၀၄
နာနတ္ထာ	၂၅၁
နာနာကရဏံ	၁ဂ၅
နာနာခန္ဓိကာ	၃၀၅
နာနာဂေါစရေ	၁၇၃
နာနာဒိဋ္ဌိကာ	၃၀၅
နာနာဗာဟာသု	၄၃၊၁၆၂
နာနာဗျဉ္ဇနာ	၂၅၁
နာနာရုစိကာ	၃၀၅
နာနာဝိသယေ	၁၇၃
နာနုဿဝန္တိ +	၁၆၂
နာဗ္ဘညာသိ	၅
နာဝ ကခ်ိမိ	၄၃
နာဝါ စ	၁၄ဂ
နာသာယံ	၁၆၉
နာသေန္တေ +	၂၂ဂ
နိကထော	၂၇ဂ
နိက္ကဠေတံ ဝါ	၂၇၅
နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ	၂၉၀
နိက္ခိတ္တာ	၁၇၅
နိက္ခိတ္တော	၂၉၀
နိဂ္ဂဏ္ဏေယျ	၁၆၉
နိဂ္ဂြောဓော	၁၃၆၊၁၆၇
နိစ္စကပ္ပံ	၄၅
နိစ္ဆာတော	၁ဂ၀
နိဇ္ဇရ +	၂၉၉
နိတ္ထရဏတ္ထာယ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[နာ]	
နိန္နေတာ	ဂ၄
နိပဇ္ဇေယျုံ	၁၇၄
နိပါတေယျ	၁၆၄
နိပုဏ္ဏ	၃၁၅
နိပ္ပပဉ္စ	၃၁၆
နိဗ္ဗာနနိန္နာ	၁၅၃
နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ	၁၁၆
နိဗ္ဗာနာယ	၂၉၆
နိဗ္ဗာယေယျ	၁၉၀
နိဗ္ဗိန္ဒံ	၂
နိမိတ္တံ	၆၀
နိမိတ္တဂ္ဂါဟော	၁ဂ၂
နိမိတ္တသ္သာဒဂ္ဂထိတံ	၁ဂ၂
နိမိတ္တာနုသာရီ	၂၄၅
နိယျာတေဟိ	၁၅၅
နိရုပမိ	၁၃ဂ
နိရောဓာနုပဿီ	၁ဂ၉
နိရောဓော	၉
နိလ္လောပ်	၃၀၆
နိဝါရေတာ	၁၆၇
နိသဇ္ဇပဟုလော ဝါ	၁၆၉
နိသီဒနံ +	၉၂
နိသဒ္ဒာ	ဂ
နိသရဏံ	၅
နိသာယ	၁ဂ၀
နိသိတသ	၄၅
နိဟတမာနေန	၁၇ဂ
နိဟိတံ ဝါ	၂ဂ၉
နေက္ခမ္မသိတံ	၅၇
နေက္ခမ္မသိတာနိ +	၂၁၁
နေရယိကော +	၂ဂ၄
နေလဂ်ေါ	၂၆၀
နေဝသညာနာသညာယတနံ	၂၀၆
နေဟိ	၂၉၃

၀	ကျေးရွာ	ကျေးရွာနေ လူဦးရေ	[၁-၄]	ကျေးရွာ	ကျေးရွာနေ လူဦးရေ
၁	ကျေးရွာ	၁	[၁-၄]	ကျေးရွာ	ကျေးရွာနေ လူဦးရေ
၂	ကျေးရွာ	၂		ကျေးရွာ	၁
၃	ကျေးရွာ	၃		ကျေးရွာ	၂
၄	ကျေးရွာ	၄		ကျေးရွာ	၃
၅	ကျေးရွာ	၅		ကျေးရွာ	၄
၆	ကျေးရွာ	၆		ကျေးရွာ	၅
၇	ကျေးရွာ	၇		ကျေးရွာ	၆
၈	ကျေးရွာ	၈		ကျေးရွာ	၇
၉	ကျေးရွာ	၉		ကျေးရွာ	၈
၁၀	ကျေးရွာ	၁၀		ကျေးရွာ	၉
၁၁	ကျေးရွာ	၁۔၁		ကျေးရွာ	၁۔၁
၁၂	ကျေးရွာ	၁၂		ကျေးရွာ	၁၂
၁၃	ကျေးရွာ	၁၃		ကျေးရွာ	၁၃
၁၄	ကျေးရွာ	၁၄		ကျေးရွာ	၁၄
၁၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅
၁۔၅	ကျေးရွာ	၁۔၅		ကျေးရွာ	၁۔၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်္ဂက်ော
[ပ]	
ပဏ္ဍိတော	၁၄၉
ပတိကုလံ	၂၂၀
ပတိတော	၂၉
ပတိရူပေ	၄၄၊၂၂၉
ပတောဒံ	၁၅၀
ပတ္တဝဋ္ဌိ	၁၄၁
ပတ္တေယျ	၈၁
ပဒက္ခိဏံ	၂၇
ပဒဠ	၁၈၇
ပဒဟတိ	၃၁၄
ပနုဇ	၅၇
ပန္ဓာနိ	၂၅
ပပဇ္ဇယန္တာ	၅၇
ပပဇ္ဇိတံ	၁၇၈
ပပ္ပေါ၌ရေတ္ဝာ	၂၅၉
ပဗ္ဗဇ္ဇိ	၂၇
ပဗ္ဗဇ္ဇံ	၁၅၅
ပဗ္ဗေသု	၁၄၅
ပမတ္တော	၁၆၉၊၂၂၇
ပမာဏကရော	၂၆၆
ပမာဒံ	၁၆၉
ပမာဒတ္ထ	၁၁၆
ပမာဒဝိဟာရီ	၆၈
ပယိရုပါသေယ်ျ	၃၁၉
ပရဗျာဗာဓယပိ	၃၀၀
ပရမပတ္တိပတ္တော	၃၂၂
ပရမပုရိသော	၃၂၂
ပရမဿာသပ္ပတ္တော	၂၃၅
ပရာဇိနေယျုံ	၁၇၆
ပရာယဏ	၃၁၈
ပရိကန္တေယျ	၄၃
ပရိကွယံ	၁၆၄
ပရိက္ခိဏော	၂၆၃
ပရိစာရေတိ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်္ဂက်ော
[ပ]	
ပရိစာရေန္တော	၃၀၃
ပရိစိဏ္ဏော	၄၄
ပရိစိတာ	၁၇၄
ပရိညာ	၁၁
ပရိညေယ်ျ	၁၉
ပရိတ္တာအပိ+	၁၃၅
ပရိတ္တာပိ	၁၉၄
ပရိဒေဝတိ	၁၈၂
ပရိနေတ္ဝာ	၃၀၃
ပရိပန္ဓေ	၃၀၆
ပရိပူရော	၂၂၈
ပရိဘာသိဿန္တိ	၄၇
ပရိဘေဒိ	၁၃၅
ပရိမသေယျ	၁၄၇
ပရိမုတ္တော	၈
ပရိယာဒါနံ	၁၆၄
ပရိယာဒါနာ	၁၉၀
ပရိယာဒိန္နံ	၂၄
ပရိယာဒိန္နဝေ	၄၀
ပရိယာဒိယန္တေ စ+	၁၃၅
ပရိယာပါဒေန္တိ	၂၇၈
ပရိယာပုဏာဟိ	၈၀
ပရိယာယာမိ+	၆၆
ပရိယေသန္တိ+	၄၉
ပရိယေသိတဗ္ဗံ	၂၉၁
ပရိယေသိဿာမိ	၄၄
ပရိယောဂါဇ္ဇေန	၂၉၃
ပရိဟာနဓမ္မ	၆၅
ပရိဟာရီ	၂၈၃
ပရောဒိ	၂၂၇
ပလဋ္ဌိတောတိ	၁၇၂
ပလာယေထ	၁၄၆
ပလုဒ္ဓါ	၂၇၈
ပလောကဓမ္မံ	၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပလောကိန်	၁၈၀
ပဝတ္တာ	၈၃
ပဝါရေယျုံ	၁၆၄
ပဝါဟေယျ	၁၇၁
ပဝိသေယျ	၁၆၃
ပဝေဓတီ	၁၈၃
ပဝေလိယမာနေန +	၂၅၈
ပဝေသေတာ	၁၆၇
ပသယှ	၃၀၃
ပသာရိတံ	၂၄၅
ပသာရိတေ	၁၈၈
ပဿံ	၁၄
ပဿတာ	၉၆
ပဿဒ္ဓိ	၄၅၊၆၈
ပဿဒ္ဓိယော	၁၉၃
ပဟာတဗ္ဗံ	၁၁
ပဟာရံ	၄၈
ပဟာသာနံ	၂၇၆
ပဟိတတ္တော	၂၇
ပဟူတဇောတရူပရဇတာနိ	၂၈၉
ပဟူတဓနဓညာနိ	၂၈၉
ပဟူတဝိတ္တူပကရဏာနိ	၂၈၉
ပဟောတိ	၃၂၁
ပါစာပယတော	၃၀၆
ပါစီနနိန္နာ	၁၆၅
ပါဋိကခ် +	၂၀၀
ပါဏဟရာ	၁၈၃
ပါဏာတိပါတီ စ	၂၂၃
ပါဏိနာ	၄၈
ပါဏုပေတံ	၂၀၉
ပါတာလော +	၁၈၂
ပါတုဘဝန္တိ	၆၈
ပါတုဘာဝေါ	၉
ပါတေဿာမိ	၁၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပါဒေသု	၁၄၅
ပါပိမတော	၈၁
ပါမောဇ္ဇံ	၆၈
ပါရဂါ	၅၇
ပါရဂူ	၁၈၇
ပါရင်္ဂတော	၁၃၂
ပါရိစရိယံ	၂၂၀
ပါရိမံ	၁၄၇
ပါဝဇ္ဇနိပ္ပေါဠနာယ စ	၂၇၀
ပါဟုနေယျော	၂၄၈
ပိဋ္ဌိ	၁၅၈
ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော	၁၄၆
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပနံ	၂၅၁
ပိတ္တံ	၂၀၉
ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ	၂၀၈
ပိပါသာ	၁၄၅
ပိယရူပါ	၂၅
ပိယာပ္ပိယံ	၅၆
ပိလက္ခော	၁၃၆
ပိသုဏဝါစံ	၃၀၂
ပိဏေတိ	၂၉၆
ပိတိ	၆၈
ပိတိသဟဂတာ	၂၄၃
ပိတော	၁၈၈
ပုညကေတ္တံ	၂၄၈
ပုညာနိ စ	၁၆၄
ပုဒ္ဓော	၁၁
ပုဏ္ဏာ	၁၆၂
ပုတ္တဝတီ	၂၃၀
ပုထုသိလံ	၂၈၀
ပုထူ	၁၉၄
ပုနဗ္ဘဝေါ	၆
ပုရက္ခတ္တာ	၁၅၇
ပုရတ္ထာဘိမုခေါ	၁၅၇

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ-ဖ]	
ပုရိမတရာနိ	၃၃၁
ပုရိမာနိ +	၃၃၁
ပေါထုဇ္ဇနိကော	၂၉၅
ဖန္ဒတော	၃၀၆
ဖန္ဒာပယတော	၃၀၆
ဖန္ဒိတံ	၁၇၈
ဖရိတ္ဝာ	၂၆၅
ဖရုသဝါစံ	၃၀၂
ဖလံ	၃၀၅
ဖာလေယ္ယ	၁၇၁
ဖုသ ဖုသ	၁၈၁
ဖေဂ္ဂုမ္မိ	၁၄၁
[ဗ]	
ဗဏ္ဏန္တု ဝါ	၂၇၈
ဗဒ္ဓေါ +	၁၇၇
ဗဒ္ဓေါ	၈၀
ဗန္ဓနေန	၂၉၂
ဗန္ဓိတ္ဝာ	၁၄၈
,ဗလဝတရော	၁၇၄
ဗလဝန္တော	၄၃
ဗလာနိ	၂၂၆
ဗလိဗဒ္ဓေါ	၁၃၈၊၂၅၂
ဗဟလပတ္တပလာသော	၁၆၇
ဗဟလမတ္တိကာ	၁၆၀
ဗဟိ အာဝသထေ +	၂၉၄
ဗဟုကဏ္ဏကံ	၁၆၃
ဗဟုကရဏီယာ	၃၂၂
ဗဟုကိစ္စာ	၃၂၂
ဗာဓေတဗ္ဗံ	၂၆၈
ဗာလော	၃၂၃
ဗာဠိသိကော +	၁၃၄
ဗာဠုဂိလာနော	၃၄
ဗိဇာနိ	၂၈၂
ဗုဒ္ဓသရဏာဂမနံ	၂၄၆

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ-ဘ]	
ဘုဒ္ဓေါ	၂၄၇
ဘျတ္တော	၁၄၉
ဘျထဋ္ဌ	၅၄
ဘျန္တီကရောတိ	၁၆၄
ဘျသနံ	၁၃၄
ဘျာဝဇ္ဇတိ	၁၅၉
ဘျာဝနၜစိတ္တော	၃၀၃
ဘျာဝါဒပ္ပဒေါသံ	၂၈၆၊၃၀၃
ဘျာဘင်္ဂိဟတ္ထာ	၁၇၅
ဘျာဘင်္ဂိဟိ	၁၇၅
ဘျာသိဋ္ဌတိ	၆၈
ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ	၂၇
ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါ +	၂၁၃
ဗြဟ္မဘူတော	၈၃
ဗြာဟ္မဏော	၁၃၂
ဘဂဝံနေတ္တိကာ	၁၂၀
ဘဂဝံပဋိသရဏာ	၁၂၀
ဘဂဝံမူလကာ	၇၇
ဘဂဝါ	၂၄၇
ဘဏ္ဍိ	၃၀၅
ဘညမာနေ	၁၄
ဘဒ္ဒေ	၃၀၁
ဘဏိတာနိ	၂၅၅
ဘဏ္ဍာဂေါဝနမ္ပိ	၂၈၃
ဘဏ္ဍနဇာတာ	၁၉၉
ဘဒ္ဒကော	၂၃၂
ဘယာယ	၁၃
ဘဝတဏှာ	၂၃၆
ဘဝရတ္တသ	၃၂၇
ဘဝသတ္တော	၁၇
ဘဝသမ္ပုဒိတသ	၃၂၇
ဘာဂီ ဧဝ	၁၆၅
ဘာဇနံ	၁၄၇
ဘာရသ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ]	
ဘိတ္တိ*	၁၅၃
ဘိန္ဒတိ	၂၆၂
ဘိယျောသော မတ္တာယ	၁၀၂
ဘီတော	၁၄၃
ဘုဇိသော်ဟိ +	၂၄၉
ဘုဇ္ဇဿု	၁၆၄
ဘုတ္တာဝိနော	၂၅၄
ဘုသမုဋ္ဌိ	၂၉
ဘူတပုဗ္ဗံ	၁၅၁
ဘူရိပညေန	၁၈၁
ဘေသဇ္ဇာနိ	၄၄
ဘောဂဗလံ	၂၂၆
ဘောဂါ စ	၂၁၉
ဘောဂေ	၂၉၆
ဘောဂေဟိ	၁၆၄
ဘောဇေတဗ္ဗာ	၁၄၆
[မ]	
မံတာဏာ +	၂၀၃
မံဒိပါ	၂၀၂
မံလေဏာ +	၂၀၃
မံသပေသိ သေယျထာပိ	၁၆၇
မံသရဏာ +	၂၀၃
မက္ကဋံ	၁၇၃
မဂ္ဂေါ	၁၆၉
မစ္ဆရေဟော	၁၃၄
မစ္ဆရောဇ	၁၃၄
မစ္ဆရိ စ	၂၂၂
မစ္ဆော	၁၃၄
မစ္ဆေရမလပရိယုဋ္ဌိတေန	၂၂၁
မဏ္ဍနိကာယံ	၂၂၁
မဏ္ဍိမာ	၂၉၅
မဏ္ဍေ	၁၆၀
မဏ္ဍကံ	၂၉
မဏ္ဍကာနိ	၃၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မညိတံ	၁၇၇
မဏ္ဍနာယ	၉၀
မဏ္ဍလမာဠေ +	၂၅၁
မတော	၂၆၃
မတ္တညူ	၁၅၀
မတ္တော	၂၇၇
မဒံ	၁၆၉
မနာပါ	၂၅
မနာပါမနာပေသု +	၁၄၉
မနာပိယေသု	၁၇၄
မနုဿဂ္ဂါဟော	၁၅၃
မနုဿဓမ္မာ	၂၇၀
မနုဿာဏုဟသေယျကာနိ	၂၆
မနော +	၁
မနောမယံ	၅၇
မနောရမာနိ	၅၆
မရဏမတ္တံ	၁၄၆
မသိ*	၁၇၁
မဟဂ္ဂတေန	၂၆၅
မဟတာ	၂၀၇
မဟဒ္ဓနာနိ	၂၀၉
မဟလ္လကော	၅၀
မဟာဘိညတံ	၂၄၂
မဟာဘောဂါနိ	၂၀၉
မာ အာဟရေသိ	၄၃
မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ	၇၃
မာတုစိတ္တံ	၉၆
မာနဂတံ	၁၇၀
မာနာဘိသမယာ +	၃၃၂
မာနာဘိသမယာ	၁၈၁
မာယံ	၃၀၀
မာယာဝီ	၃၀၁
မာရပညတ္တိ ဝါ	၂၀
မာရပါသော	၈၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မ]	
မာရဗန္ဓနေန	၈၀
မာရုဿ	၈၁
မာရော ဝါ	၂၈
မာလီ	၃၀၃
မားလုတာ	၁၉၄
မာ ဝိဏ္ဏိတိ	၁၆၃
မာ ဝိပ္ပလပိတိ	၂၇၃
မိန္ဓာ	၂၆၉
မိတ္တာ ဝါ	၁၆၄
မုခသတ္တိဟိ	၂၀၀
မုစ္ဆိတော+	၂၉၇
မုဠုပမ္ဘဇဘူတာ	၁၃၃
မုဋ္ဌဿတိ စ	၂၂၃
မုဋ္ဌာ	၆၀
မုဏ္ဍေယ္ယာ စ	၂၇၀
မုဏ္ဍော	၁၆၄
မုတော	၅၉
မုတ္တံ	၁၇၆
မုတ္တိဠ	၃၁၇
·မုတ္တော+	၁၇၇
မုဒ္ဓနိ	၄၃
မုသာဝါဒေန	၃၀၅
မုသာဝါဒီ စ	၂၂၃
မုဠ္ဍဿ ဝါ	၂၇၆
မုဠော	၃၀၀
မူလေ	၁၄၁
မေတ္တာသဟဂတေန	၂၆၅
မေခဝိ	၁၄၉
မောသမ္ဘံ	၁၈၀
[ယ]	
ယံ အညာဏံ	၂၃၆
ယံ နော ပရိစရေယ္ယ	၄၄
ယဇန္တော	၃၀၇
ယဇာပေန္တော	၃၀၇
[ယ]	
ယတြ ဟိ	၅၈
ယတြ ဟိ နာမ သံသန္ဒိဿတိ	၃၂၂
ယတြ ဟိ နာမ သမေဿတိ	၃၂၂
ယထာကာမကရဏီယော	၈၀
ယထာပစ္စယံ	၇၁
ယထာဗလံ	၃၀၅
ယထာသတ္တိ	၃၀၅
ယဒိစ္ဆကံ	၁၅၀
ယမ္မိဒံ ဝေဒနာဂတံ	၉၃
ယဝကလာပီ	၁၇၅
ယသဿီ	၃၃၁
ယသေန	၂၄၉
ယာ ကာမမုစ္ဆာ	၁၆၁
ယာနီကတာ	၁၇၄
ယာပနီယံ	၃၄
ယာပေတု	၄၃
ယာဝကီဝဉ္စ	၅၊၂၉၄
ယာ သင်္ကတိ	၅၄
ယိဋ္ဌံ	၃၀၅
ယုတ္တော	၁၅၀
ယေန ဝါ တေန ဝါ	၁၄၆
ယော ကာမစ္ဆန္ဒော	၁၆၁
ယော ကာမသ္မေဟော	၁၆၁
ယောဂံ	၇၀
ယောဂကွေမိ ပရိယာယံ	၇၄
ယောဂ္ဂါစရိယော	၁၅၀
ယော စ မနော+	၁၂
ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော+	၁၉၆
ယောတ္တေန	၁၃၀
ယောတ္တေန ဝါ+	၂၅၂
ယောဓာဇီဝါနံ	၂၇၀
ယောနိ စ+	၁၅၀
ယောနိသော	၁၂၃
ယောပိ ပစ္စယော	၁၁၃

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[ယ-ရ]	
ယောပိ ဟေတု	၁၁၃
ယော သန္ဓိပါတော	၅၄
ယော သမဝါယော	၅၄
ရဂ်မဇ္ဇေ	၂၇၆
ရဇနီယာ	၂၅၊၂၇၇
ရဇ္ဇုယာ	၁၇၃
ရတ္တော	၃၀၀
ရထိယံ	၃၀၃
ရမဏီယံ	၂၅၇
ရသ္မိယော	၁၅၀
ရာဂဂ္ဂိနာ	၁၃
ရာဂပထံ	၅၆
ရာဂါဒိကရဏံ	၃၀၀
ရာဇတော ဝါ	၂၀၉
ရာဇန္တေပုရေ	၂၉၀
ရာဇဝေရီ	၃၀၄
ရာဇမဟာမတ္တာ ဝါ	၁၆၄
ရာဇာနော ဝါ	၁၆၄
ရိတ္တကံယေဝ	၁၄၇
ရုက္ခမူလာနိ	၁၁၆၊၃၁၀
ရူစိယာ	၁၁၉
ရူပဂတံ	၃၂၅
ရူပဟ္ဒိသံယုတ္တော	၂၁၇
ရူပဟ္ဒိသံဝေဒီ	၃၁
ရူပဗလံ	၂၂၆
ရူပဗလဟေတု ဝါ	၂၂၉
ရူပဘဝေါ	၂၃၇
ရူပမယော	၁၃၂
ရူပရတ္ထ +	၃၂၇
ရူပသခ်ါယ	၃၂၁
ရူပသညာ	၁၉၃
ရူပသညာနံ +	၂၀၄
ရူပသမ္ဘဝါ	၆၀
ရူပသဟဂတာ	၂၄၃

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[ရ-လ]	
ရူပါနိစ္စတ္ဆ	၁၂၄
ရူပါရာမဿ +	၃၂၇
ရူပါရာမာ	၁၁၃
ရောဂေါ	၅၁
ရောဟနတ္ထာယ	၁၅၀
လာဘာ	၂၅၃
လုဒ္ဒတိ	၃၉
လူခဇိဝိ	၂၉၅
လေဒ္ဓုနာ	၄၈
လေဏဒ္ဆ	၃၁၇
လောကံ	၂၂၄
လောကန္တရ	၁၃၃
လောကမာနိ	၈၄
လောကဝိဒူ	၂၄၇
လောကသည္ဓိ	၈၄
လောကေ	၅
လောမဟဋ္ဌာတော	၂၅၉
လောဟိတကော	၁၆၇
[ဝ]	
ဝစီသခ်ါရော	၂၆၂
ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနိယော	၁၅၅
ဝဏ္ဏတော	၂၇၈
ဝဏ္ဏံ	၁၄၃
ဝဏ္ဏိ ၀	၁၉၀
ဝစုန္ဒ	၆၀
ဝစ္ဆမာနာ	၂၃၀
ဝစ္ဆိဟိ	၂၃၀
ဝဏ်ံ	၁၅၀
ဝဏ္ဏေတိ	၂၈၈
ဝဏ္ဏေန	၂၄၉
ဝတ	၁၆၄
ဝတေန ဝါ	၁၅၄
ဝတ္ထုတိ	၂၂၇
ဝတ္ထာ	၈၃

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝတ္ထုံ +	၄၉
ဝတ္ထုကထာ	၁၂၄
ဝဒတိ +	၁၂၁
ဝဓကာ	၁၄၆
ဝဓာယ	၁၃၄
ဝဓေန	၂၉၂
ဝမ္မိက်	၁၂၃
ဝယံ	၁၀၁
ဝယော အနုပ္ပတ္တော	၅၀
ဝရံ	၁၄၂
ဝရတ္တက္ခန္ဓေန	၄၃
ဝရုဒါယိနီ စ	၂၃၁
ဝသံ	၈၀
ဝဟာတုံ စ	၃၀၁
ဝါစာ	၁၉၃
ဝါစာဝတ္ထုကမေဝ	၁၁၊၅၃
ဝါတာ	၁၉၄
ဝါတူပါဒါနံ	၃၃၃
ဝါဒါနုဝါဒေါ +	၂၉၁
ဝါဒါနုဝါဒေါ	၃၀၊၃၂၃
ဝါယမတိ	၂၂၀
ဝါယမမာနော	၁၄၀
ဝါယာမဋ္ဌ	၁၂၁
ဝါလုကံ	၃၂၀
ဝိကိရတိ	၂၉၊၂၀၉
ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ	၁၅၀
ဝိဃာတံ	၁၁
ဝိဃာတဿ	၁၆၅
ဝိစိကိစ္ဆာ	၃၀၂
ဝိဇနဝါတာနိ	၂၅
ဝိဇာယတိ	၂၂၀
ဝိဇ္ဇာ	၂၁
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော	၂၄၂
ဝိဇ္ဇေယ္ယုံ	၁၂၂

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝိတုဒန္တာ	၂၀၀
ဝိဒိတေန	၂၉၃
ဝိဒ္ဓံသေတိ	၂၀၉
ဝိဓမတိ	၂၀၉
ဝိဓူပိတာ	၁၀၂
ဝိနယေ	၁၆၃
ဝိနယဿ ဝါ	၂၂၀
ဝိနိက္ခေပါ	၁၉၁
ဝိနိပါတံ	၁၃၃
ဝိနောဒယေ	၅၆
ဝိနောဒေတိ	၁၆၄
ဝိပဇ္ဇန္တိ	၂၀၉
ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာ	၂၃၂
ဝိပရိဏာမဝေမ္မံ	၅
ဝိပရိဘိန္နာနိ	၂၆၃
ဝိပါကော	၃၀၅
ဝိပုလေန	၂၆၅
ဝိပ္ပဋိသာရိနော	၁၁၆၊၃၁၀
ဝိပ္ပဋိသာရော	၃၄
ဝိပ္ပမုတ္တာ	၀
ဝိပ္ပသန္နာနိ	၂၆၃
ဝိဘဇိတုံ +	၁၄၁
ဝိဘဝတဏှာ	၂၃၆
ဝိဘူသနဋ္ဌာယ	၉၀
ဝိမတိ	၂၉၂
ဝိမရိယာဒီကတေန	၀
ဝိမုစ္စတိ	၂
ဝိမုစ္စိ သု	၁၄
ဝိမုတ္တံ	၂
ဝိမုတ္တာသ္မိ	၂
ဝိမောက္ခော	၂၁၂
ဝိရဇံ	၃၅၊၁၀၂
ဝိရတ္တစိတ္တော	၆၂
ဝိရာဂမမ္ပတ်	၁၉၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝ]	
ဝိရာဂါနုပဿီ +	၁၈၉
ဝိရာဇိတာ	၁၃၃
ဝိရောဓ်	၅၇
ဝိရောဓော ဝါ	၁၈၇
ဝိလေခေယျုံ	၁၇၂
ဝိလောကိတေ	၁၈၈
ဝိဝဋ္ဋောယတေဝ	၁၄၀
ဝိဝတ္တယိ +	၁၈၁
ဝိဝတ္တယိ	၃၃၂
ဝိဝရိတုံ	၁၄၀
ဝိဝရေယျ	၂၇၆
ဝိဝါဒါပန္နာ	၂၀၀
ဝိဝိဓော	၁၉၄
ဝိဝေကနိန္နံ	၁၆၅၊ ၂၆၄
ဝိဝေကပေါဏံ	၂၆၄
ဝိသညုတ္တာ	၈
ဝိသမ်	၂၀၉
ဝိသမပရိဟာရဏာနိပိ +	၂၀၉
ဝိသာရဒေါ	၂၃၀
ဝိသုဒ္ဓတ္တာ	၂၇၃
ဝိဿဇ္ဇေထ	၂၅၇
ဝိဟေသာ စ	၆၀
ဝိဟေသေသိ	၅၀
ဝိဏာယ	၁၇၀
ဝိတစ္ဆိကာနံ	၁၆၂
ဝိတမလံ	၃၅
ဝိတဓူမာနံ	၁၆၂
ဝိတသလ္လော	၅၁
ဝိတိသာရေတ္မာ	၁၃၇
ဝုဋ္ဌိတော	၄၂
ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ	၃၈
ဝုဒ္ဓေါ	၅၈
ဝုယ္ဟမာနံ	၁၅၃
ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော	၁၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝ]	
ဝူပကဋ္ဌော	၂၇
ဝူပသန္တာ	၂၆၃
ဝူပသမော	၉
ဝေဂေါ	၁၃၂
ဝေဒဂူ	၇၂
ဝေဒနာဂတံ	၃၂၅
ဝေဒနာနုပဿီ	၃၁၃
ဝေဒယိတာနိ	၂၀၉
ဝေဒိတဗ္ဗော	၃၁
ဝေပုလ္လာယ	၃၁၄
ဝေယျာကရဏသ္မိံ	၁၄
ဝေသာဝိ	၁၉၅
ဝေဠုဝနေ	၁၄
[သ]	
သံကစ္ဆိတ္တာ	၁၄၈
သံကိလိဋ္ဌံ	၁၅၆
သံခိတ္တေန	၂၇
သံယမာယ	၁၅၀
သံယမေန	၃၀၇
သံယုတ္တာ	၁၃၈
သံယောဂေါ	၂၅
သံယောဇနာ	၂၁
သံယောဇနိယေ	၇၇
သံဝဏ္ဏိတော	၈၂
သံဝရဋ္ဌ	၆၉
သံဝရော စ	၁၆၃
သံဝိဂ္ဂါ	၂၅၉
သံဝိဘဇတိ	၂၉၆
သံဝိဘဇာမိ+	၃၀၅
သံဝေသေတဗ္ဗာ	၁၄၆
သံသဒ္ဓော	၁၅၄
သံသာမေတ္မာ	၅၀၊ ၂၅၇
သံသီဒိဿတိ	၁၅၃
သဉ္ဇိမိ+	၁၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သကံ သကံ ဂေါစရဝိသယံ	၁၇၃
သကဋ္ဌံ	၂၉၁
သကမုဋ္ဌိနာ	၂၆၈
သကလိကံ သကလိကံ	၁၇၁
သကေ ကပါလေ	၁၅၁
သက္ကစ္စံ	၂၀၂
သက္ကာယော	၂၃၀
သက္ခရ ဝါ+	၂၀၁
သဂဟနော စ	၁၆၉
သဂါဟံ+	၁၃၂
သဂ္ဂံ	၂၂၅
သင်္ကသာယတိ	၁၅၁
သင်္ကဿရသမာစာရော+	၁၅၄
သခ်ံ	၆၉
သခ်ံတော	၁၀၀
သခ်ံမမော	၂၀၇
သခ်ါတမမ္မသ	၁၀၇
သခ်ါရဒုက္ခတာ	၂၃၇
သခ်ုံ+	၁၀၂
သဂ်တိ+	၂၃
သဂ်မ္မ	၂၇၂၊၂၀၀
သဂ်ါတိဂေါ	၁၃၄
သဂ်ါမေ	၂၇၀
သဃ်ဏ္ဍနသမောဓာနာ	၁၉၁
သဃ်ာဋိ	၁၅၀
သဃ်ီစေဝ	၃၃၁
သစ္စဋ္ဌ	၃၁၅
သစ္စဝဏ္ဏေန	၃၀၇
သစ္စသမ္ဘုတာနိ	၂၀၉
သစ္စသမ္မတံ	၂၀၀
သစ္စာလိကေန	၂၇၆
သဇောတိဘူတာယ	၁၄၂
သညာပေန္တိ	၂၇၉
သညာမနသိကာရ	၂၄၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ	၂၆၂
သညီ	၁၇၇
သညုတ္တော	၁၀၆
သဏ္ဌပေတိ	၂၄၁
သတတံ	၁၅၁
သတဓာ ဝါ	၁၇၁
သတိမာ	၂၁၆
သတိသမ္မောသာ	၁၆၃
သတုပ္ပါဒေါ	၁၆၃
သတော	၅
သတ္တိယာ	၁၄၃
သတ္ထံ	၄၃
သတ္ထဟာရကံ	၄၉
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ	၂၄၇
သတ္ထာရာနုဂ္ဂဟိတော	၂၄၂
သဒ္ဒရ	၁၆၀
သဒ္ဒုတိယဝိဟာရီ	၂၅
သဒေဝကေ	၅
သဒေဝမနုဿာယ	၅
သဒ္ဓေါ	၁၇၀
သဒ္ဓါဒုတိယာ	၅၆
သန္ဓံ	၁၀၁
သန္ဓိဋ္ဌ	၃၁၊၃၁၆
သန္ဓပ္ပေသိ	၂၅၄
သန္ဓသ္မိံ	၁၉၀
သန္ဓာနေဿတိ	၉၀
သန္ဓာပေယ္ယုံ	၄၃
သန္ဓာရဏီ	၁၄၀
သန္ဓိကေ	၆၃၊၃၂၄
သန္ဓိရိတ္ဌာ	၁၅၇
သန္ဓာဂါရံ	၁၅၆
သန္ဒစ္ဆာယောတိ	၁၆၇
သန္ဒဿေတ္ဌာ	၁၅၇
သန္ဒိဋ္ဌိကော	၃၁၊၂၄၇

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[သ]	
သန္ဓိ	၃၀၆
သန္ဓာမေယျ	၁၆၂
သန္ဓိပတိတာနံ	၂၅၁၊ ၂၉၀၊ ၃၃၁
သန္ဓိပါတာ	၂၀၉
သန္ဓိပါတိကာနိပိ	၂၀၉
သန္ဓိသိန္ဒာနံ	၂၅၁၊ ၂၉၀၊ ၃၃၁
သန္ဓိသီဒတိ	၁၇၀
သပ္ပဋိဘယ်	၁၄၇
သပ္ပဋိဘယော စ	၁၆၉
သပ္ပသောဏ္ဍိကပဇ္ဇာရေ	၂၉
သပ္ပါယာနိ	၄၃
သပ္ပိကုမ္ဘံ ဝါ	၂၀၁
သပ္ပိပါယာသေန	၂၅၇
သဗ္ဗဇိ	၇၂
သဗ္ဗတ္ထတာယ	၂၆၅
သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ	၁၄၁
သဗ္ဗဒုက္ခဝိတိဝတ္တေ	၄၀
သဗ္ဗမိ	၂၆၅
သဗ္ဗနဝကော	၂၅၀
သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ	၂၄၅
သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ	၃၀
သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ	၂၀၁
သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ	၁၁
သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဃါတသာရပ္ပံ +	၁၅
သဗ္ဗသန္ဌရိ	၁၅၂
သဗ္ဗာဝန္တံ +	၂၆၅
သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာယ	၂၃
သဗ္ဗုပါဒါနမရိယာဒါနာယ	၂၃
သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ	၁၄၁
သဘယော စ	၁၆၉
သမဂ္ဂါ	၂၀၀
သဂ်ီဘူတော	၁၂၆
သမဇ္ဇမဏ္ဍော	၂၂၆
သမဏပဋိညော	၁၅၅

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[သ]	
သမဓောသိ	၃၄
သမနုပဿထ	၁၂၃
သမနုဿရန္တော	၁၆၉
သမန္ဓေသတိ	၁၂၂
သမပ္ပိတော	၁၂၆
သမယာသမယံ	၂၀၄
သမာဂမ	၂၀၀
သမာဒပေတွာ	၁၅၇
သမာဓိယတိ	၁၇၀
သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ	၂၄၉
သမာရကေ	၅
သမာရဒ္ဓါ	၁၇၁
သမိဇ္ဇနပသာရဏံ	၁၄၅
သမိဇ္ဇိတံ	၂၄၅
သမိဇ္ဇိတေ	၁၀၀
သမိတံ	၁၅၁
သမုစ္ဆိတော	၅၆
သမုတ္တေဇေတွာ	၁၅၇
သမုဒါစရန္တိ	၂၄၁.
သမုဒ္ဒနိန္နော	၁၅၃
သမုန္နာ	၁၃၃
သမုပဗ္ဗူဠှေ +	၁၂၅
သမောဒဟိတ္ဝာ	၁၅၁
သမ္ပဇာနော	၃၁၃
သမ္ပဇ္ဇလိတာယ	၁၄၂
သမ္ပန္နံ	၁၆၉
သမ္ပရိတာပေယ္ယုံ	၄၃
သမ္ပလိမ္ဗံ	၁၄၂
သမ္ပဝါရေသိ	၂၁၄
သမ္ပသမာနာ	၂၂၃
သမ္ပဟံသေတ္ဝာ	၁၅၇
သမ္ပာပုဏိတ္ဝာ	၂၅၀
သမ္ပပ္ပလာပံ	၃၀၂
သမ္ပဟုလာ	၁၉၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သမ္ဘောဓ	၅
သမ္ဘောဓယ	၂၉၆
သမ္ဘဝဋ္ဌ	၁၈၀
သမ္ဘာဝိတော	၈၂
သမ္ဘဂ္ဂတာ	၃၀၆
သမ္ဘဒ္ဒသော	၁၈၁
သမ္ဘပ္ပညာယ	၁၊၁၃၀
သမ္ဘာ	၁၂၃
သမ္ဘာပဋိပန္နာ	၃၀၆
သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ	၂၄၇
သမ္ဘာသမ္ဘောဓိ	၅
သမ္ဘူတ္ဌသ	၃၃၄
သမ္ဘောဒမာနာ	၂၀၀
သမ္ဘောဒနီယံ	၁၃၇
သမ္ဘောဒိ	၁၃၇
သမ္ဘောဟံ	၁၈၂
သရက္ခသံ +	၁၃၂
သရဇာပိ	၁၉၄
သရဏဋ္ဌ	၃၁၈
သရပတ္တာနိ	၁၇၂
သရဝနံ	၁၇၂
သရသင်္ခါ	၆၅၊၁၆၃
သလာကာဝုတ္တာ +	၂၈၇
သလ္လံ	၅၁၊၁၇၇
သဝနံ ဝါ	၂၉၄
သဿမဏပြောဟ္မဏိယာ	၅
သဟတိ	၁၃၂
သဟမ္ပေ်ကော	၃၈
သဟနန္ဒိ	၁၅၄
သဟဗျတံ	၂၇၆
သဟသောကီ	၁၅၄
သာခါပလာသေ	၈၃
သာဒိယန္တိ	၂၉၀
သာဒုံ ၀	၅၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သာမိကပေါရိသာ	၁၆၂
သာဓုသမ္မတော	၃၃၁
သာနံ	၃၄
သာမညတ္ထံ ဝါ +	၂၁၃
သာမညသမ္ဘူတာနိ	၂၈၉
သာမိကံ	၂၂၇
သာမိသာ +	၂၁၄
သာမိသာပိ	၁၉၅
သာမိစိပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
သာယန္နသမယံ	၄၂
သာရဂဝေသီ	၈၃၊၁၄၁
သာရဒ္ဓန္တိ	၇
သာရဏီယံ	၁၃၇
သာရတ္ထစိတ္တော	၆၀
သာရတ္ထိကော	၈၃၊၁၄၁
သာရပရိယေသနံ	၈၃၊၁၄၁
သာရဝတော	၈၃
သာရုဂေါ	၂၅
သာရုဒါယိနီ ၀	၂၃၀
သာရိရိကာနံ	၁၈၂
သာလာ ဝါ	၁၆၀
သာလောဟိတာ ဝါ +	၁၆၄
သာဝဇ္ဇံ +	၁၃၂
သာသက်ံ	၁၄၇
သာဟသေန	၂၉၆
သိက္ခံ	၁၆၄
သိခရေန	၄၃
သိင်္ဂါလံ	၁၇၃
သိင်္ဂါလော	၁၅၁
သိဃ်ာဌကေ	၁၆၈
သိဃ်ာဌကေန	၃၀၃
သိရိသော	၁၆၇
သိရော	၁၄၇
သိဝဂါမိ	၃၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သိဝထိကံ	၁၇၃
သိဃံ	၁၆၇
သိတကော	၂၅၈
သိတဝနေ	၂၉
သိတာပိ	၁၉၄
သိလဗ္ဗတုပါဒါနံ	၂၃၇
သိလေန ဝါ	၁၅၄
သိသဝေဠနံ	၄၃
သိသေ	၄၃
သိဟသေယျ	၁၅၈
သုကတဒုက္ကဋာနံ	၃၀၅
သုကွော	၁၃၆
သုခဝေဒနိယံ	၁၉၁
သုခါယ	၇၀
သုခေတိ	၂၉၆
သုဂတော	၂၄၇
သုဂ္ဂတိ	၂၂၄
သုဂ္ဂဟိတံ	၁၆၉
သုညံ	၁၄၇
သုညတော	၃၁၁
သုညတော +	၂၆၄
သုညာဂါရာနိ	၁၁၆၊၃၀၀
သုညော	၄၁
သုတဝါ	၂၁၂၊ ၂၉
သုတာဇိတံ	၁၆၉
သုဒိဋ္ဌော	၆
သုဒုဇ္ဇိတံ +	၁၇၀
သုဒုဒ္ဒသဿ	၃၁၅
သုဒ္ဒါပိ	၁၉၅
သုဒ္ဓိဿ	၃၁၇
သုနာတော	၃၀၃
သုပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
သုဘူမိယံ	၁၅၀
သုရဘိ	၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိ စ	၂၂၃
သုလဒ္ဓံ	၂၁၃
သုလပိတံ	၂၉၉
သုလဘံ	၂၃၀
သုဝိမုတ္တစိတ္တော	၁၃၉
သုဝိလိတ္တော	၃၀၃
သုဝိသုဒ္ဓံ	၁၆၅
သုသမာရဒ္ဓါ	၁၇၄
သုသမ္ဘဟတော	၃၀
သုသုမာရံ	၁၇၃
သုသ္ဟ	၉၆
သုဟတာ	၁၇၅
သ္ဟစိယဇ္ဇိကံ	၂၁၉
သေ အာယတနေ +	၈၇
သေတဋ္ဌိကာ +	၂၈၇
သေတပစ္ဆာဒေါ	၂၆၀
သေနာသနာနိ	၂၆
သေမ္ဘူ	၂၀၉
သေဝတော +	၆၂
သေဝါလမာလိကာ	၂၇၉
သေသကံ	၂၁၇
သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ	၇၆
သော ဂဏကော ဝါ	၃၂၁
သောစတိ	၁၈၂
သောစယတော	၃၀၆
သောစာပယတော	၃၀၅
သောဏ္ဍိပဏ္ဍမာနိ	၁၅၁
သောတ္ထံ	၁၄၃
သောတ္ထိနာ	၁၄၈
သောမနဿုပဓိစာရာ +	၂၁၀
သော မုဒ္ဒိကော ဝါ	၃၂၁
သော မောဃပုရိသော	၁၇၅
သော ရတော	၂၇၅
သော သခ်ါယကော ဝါ	၃၂၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ခေါ်
[သ-ဟ]	
သုဂ္ဂါတော	၂၄၃
သုဘနာယ	၂၅၃
ဟညန္တ္ဝါ ဝါ	၂၃၈
ဟတ္ထာရောဟော	၂၃၉
ဟတ္ထေသု	၁၄၅
ဟနန္တိ	၂၃၈
ဟနန္ဒော	၃၀၃
ဟနေယျုံ	၁၃၅
ဟရတော	၃၀၆
ဟရာယမာနာ	၄၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ခေါ်
[ဟ]	
ဟရေယျ ဝါ	၃၁
ဟာသေတိ	၂၃၆
ဟာသေသိ	၃၀၅
ဟိတာယ	၃၀
ဟိတေသိနာ	၁၁၅၊၃၁၀
ဟိနာယာဝတ္ထိတ္ဝာ	၁၆၄
ဟိနော	၂၉၅
ဟုတံ	၃၀၅
ဟုရံ	၄၅
ဟေဌတောပိ	၁၆၃

အလိမ္မာ စာမှာရှိသည်
လူတော် လူကောင်း ဖြစ်အောင်

လူ့သဘာဝ စရိုက်ဆိုးများကို ပယ်ရှားပြီး စရိုက်ကောင်းများကို ဖော်ဆောင်မည့်
ပြည်တောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ

မြန်မာပြန်ပိဋကတ်များကို ဖတ်ပါ

**မြန်မာစာဖတ်တတ်သူတိုင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်ပါဠိတော်
၅၂-ကျမ်းလုံးကို ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်ကြပြီ။**

မြန်မာပြန်ကျမ်းများ

၁။	ဒီဃနိကာယ်	(သုတ္တန်)	ပါဒုတ (၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၂။	မဇ္ဈိမနိကာယ်	(သုတ္တန်)	″ (၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၃။	သံယုတ္တနိကာယ်	(သုတ္တန်)	″ (၅-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၄။	အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်	(သုတ္တန်)	″ (၁၁-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၅။	ခုဒ္ဒကနိကာယ် (ကျမ်း-၃၀)		ဝိနည်း(၅-ကျမ်း)	၅-အုပ်
			အဘိဓမ္မာ(၄-ကျမ်း)	၅-အုပ်
			အခြားသုတ္တန်(၁၄-ကျမ်း)	၇-အုပ်

ဓာတ်ပိုဋက ပါဠိ-မြန်မာ အဘိဓာန်ကြီး

အတွဲ ၁၀-တွဲ ထွက်ပြီ။

မဟာဗုဒ္ဓဝင်

၆-တွဲ ၈-အုပ် အပြည့်အစုံထွက်ပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ဒုဥက္ကဋ္ဌကြီးရေးမှူး
ဦးချစ်တင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ်—၀၂၂၆၂/၀၁၈၀၃) က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

၇၆၇
စာပြည့်တိုက်
ပိဋကတ်ဘာသာပြန်စာပေ
ပြန်ကြားရေးအဖွဲ့